

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ٲیمتیا: شهوکت شیخ یهزین

سهزنووسه: بهدران شههمه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی آراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

س.پ. ژماره: ٲ

www.araspublisher.com

گولزاری ههورامان

میثروی هه ورامان

گولزاری هه ورامان

زماناسی و ئه ده بیات

لیکۆلینه وه و پشکنین و بهراوردکاری

محمد ئه مین هه ورامانی

به یارمه تی

محمد ره سیدی ئه مین

به رگی دووه م

ناوی کتیب: گولزاری هه ورامان - زماناسی و ئه ده بیات

به رگی: دووه م

لیکۆلینه وه و پشکنین و بهراوردکاری: محمد ئه مین هه ورامانی

بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ۲۷۰

ده رهیتانی هونه ریی ناواخن و به رگی: ئاراس ئه کره م

پیت لیدان: کارزان ئا وره حمان + تریسکه ئه حمه د حه مید

هه له گری: نووسه ر

سه ره به رشتیی چاپ: ئا وره حمانی حاجی مه حموود

چاپی به که م: هه ولیتر - ۲۰۰۴

له کتیبخانه ی به رپوه به رایه تی گشتیی رۆشنییری و هونه ره له هه ولیتر ژماره (۲۰۳) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه تی

میژووی ههورامان

گولزاري ههورامان

ئەدەبیات

بەشی دووهم

سۆفیگەرپەتی و دەوری مورید و خەلیفە و خۆشەویستی
خودایی (واتایی) و خۆشەویستی راستەقینە (هەقیقی)
(شیخی سەنعان)

رازی شیخی سه‌نعان و ته‌رسا، خراوه‌ته، چوارچیوهی رازه‌شیعروهه و به‌کیشانه و پیوانه‌ی ده برگیه‌ی. رازاوه‌ته‌وه و به‌هوی که‌ره‌سه زمانی دیرینی باو و باپیرانمانه‌وه، خوی ئالووالا کردوهه و به‌تاییه‌تی نه‌گهر هاتوو زانیمان، که هه‌ندی له‌وه که‌ره‌سته زمانیهه ره‌سه‌نانه، یه‌کسه‌ره، له‌ سروود (گات -ه) کانی، ئاقیستاوه، هاتوونه‌ته خواره‌وه، بۆ وینه وه‌ک ریشه‌کانی (که‌ی) و (زه‌مه‌م) و کووره، باگ، ئاگر،... هتد.

رازی شیخی سه‌نعان و ته‌رسا، جوانترین وینه‌یه، بۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانی به‌سه‌رهاتی نه‌زانراو! بۆ روشنکردنه‌وه‌ی نه‌نجامی گومرایی و له‌خۆبایی بوون، بۆ لای حالیبوون له‌ هیز و ته‌وانای یه‌زدان، نه‌گهر هاتوو ویستی، بۆ لایبووردن و به‌زه‌یی پیادا هاتنه‌وه و په‌یویست و له‌ کات و ده‌می خۆیدا، بۆ پێ به‌خشین، نه‌گهر به‌شایسته‌ی نه‌وه که‌وته به‌رچاوی زانین و هه‌روه‌ها ئاوینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یه، که وینه‌یه‌کی پاک و بی‌گه‌ردی نه‌وه‌مان به‌ده‌سته‌وه ده‌دا، که زوریه‌ی کات، خه‌لیفه، له‌ شیخ به‌هیتزتر ده‌رده‌چی. نه‌گهر هاتوو له‌ کرده‌وه‌ی رۆحیه‌یه‌وه به‌راورد کران، یان شاگرد له‌ ماموستای زیره‌کتر ده‌رده‌چی!

له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه دل‌داری راسته‌قینه‌ی دوو لایانه‌ی به‌رامبه‌ر، به‌هیز و تواناوه، به‌بنچینه‌ی پته‌وه‌وه. به‌ دواڕۆژی پر له‌ شادمانیه‌وه، به‌ره‌م ده‌هیتن! له‌ کۆتاییدا؛ واته، لێره‌دا، ده‌بی بوترن، تا له‌ دل‌داری حه‌قیقی له‌زه‌ت نه‌بینی، نازانی عیشقی خودایی واتای چیه‌! یان له‌زه‌تی چیه‌ و بی‌گومان رتی راسته‌قینه‌ی دل‌سۆزانه‌شی نابریته‌ سه‌ر و نه‌گهریش پێچه‌وانه‌ش بوو، نه‌وه کاته رپه‌وه‌یی راسته‌قینه، به‌ره‌و خواناسین ورده‌کاربانه‌تر ده‌بن.

تۆبه و گه‌رانه‌وه

دیاره، له‌ خۆبایی بوونی شیخی سه‌نعان، وه‌ک خواپه‌رست، وه‌ک خاوه‌ن موریدی زۆر (گومرایی)، به‌زیانی گه‌رایه‌وه و له‌ کۆتاییشدا، نه‌وه زیانه‌ی به‌ره‌و باشتترین ناسینی خوا، گه‌رایه‌وه و به‌ره‌و سوود وه‌رگرتنی دینیش کۆتایی پێ هیترا، له‌گه‌ڵ کامه‌رانی ئاکامی به‌یه‌ک گه‌بشتنی دوو سه‌رۆکی دیاری دینی، گویا ده‌رخستنی نه‌وه‌ی که له‌ نه‌نجامدا ده‌بی دینی ئیسلام بی‌به‌دینیتکی نیتوان میلیله‌تانی که سه‌ر به‌دینی جو‌راوجۆر بن.

زیره‌کیی (ته‌رسا) ی گاور (گه‌بر)، وه‌های له‌ شیخی سه‌نعان کرد، که شیخ، جگه له عیشقی ته‌رسا (ته‌رسا) په‌رستی، بی‌ر له‌ هیچ شتیکی دیکه نه‌کاته‌وه و نه‌مه له لایه‌که‌وه، له‌ لایه‌کی تره‌وه، شیخی سه‌نعان بتوانن به‌رگه‌گرتوو و هه‌ناسه‌دریژتر و

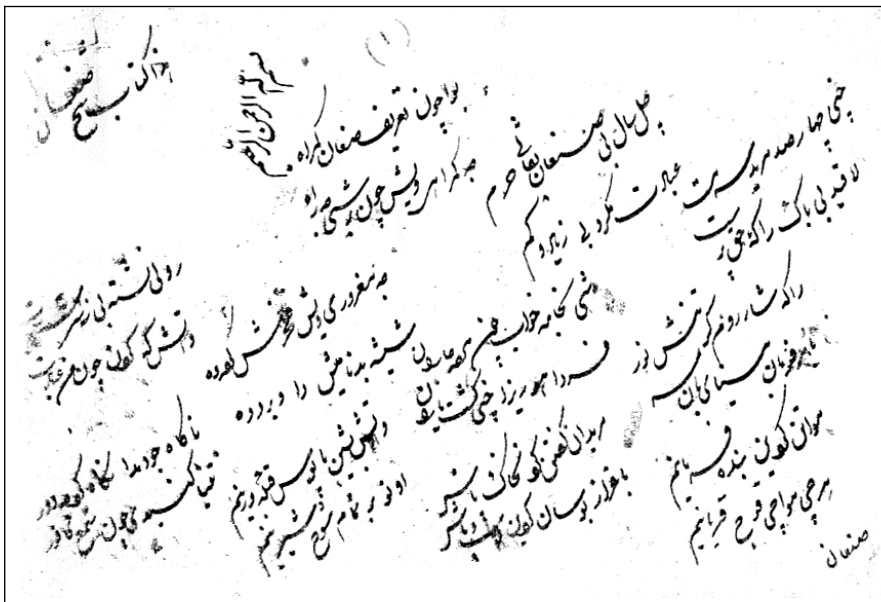
کۆلنه‌ده‌تر و دل‌سۆزتر بنوینن.

له‌ گۆشه‌ی موریدییه‌وه، دۆعا و لای پارانه‌وه‌ی یه‌ک که‌سه‌یی بی‌ده‌نگ و بی‌سه‌دا، ناتوانن نه‌نجام به‌ده‌سته‌وه‌ بدات و به‌ ئاکام بگات و کووره‌گرتنی زه‌مه‌مه، یه‌کێکه له ره‌ویه و ره‌وشتی زه‌رده‌شتی و له‌ ئیسلامیشدا، له‌ سۆفیگه‌ریه‌تی و ده‌رویشگه‌رییه‌تیدا، نه‌وه ره‌وییه و ره‌وشته هه‌ر به‌رده‌وامه. تۆبه و گه‌رانه‌وه‌ش سوودبه‌خشه.

شاعری نه‌م داستانه‌شیعرییه، تیکه‌لاوی له‌ نیتوان زه‌رده‌شتی و دینی عیسا‌ییدا ده‌کات و (ئاگر) و (مه‌جوس)، تیکه‌ل به‌که‌نیشته (کلیسا) ده‌کات، یان مۆزیکاره‌نیی، به‌گۆشه‌یه‌ک له‌ گۆشه‌کانی دینی عیسا له‌ قه‌لم ده‌دات!!

شایانی باسه، عه‌تتاری نه‌یشابووری به‌هۆنراوه‌ی فارسیی سه‌رگۆزه‌شته‌ی سه‌نعان و ته‌رسای له‌ قالبی سۆفیگه‌رییه‌تیدا، گرتوه‌ته‌وه و دیمه‌نکی رازاوه‌ی به‌گۆشه‌ی تۆبه و گه‌رانه‌وه، به‌شیخ و به‌مورید، به‌دل‌داری پاک و بی‌گه‌رد، به‌لایبووردنی خودا، داوه و بی‌گومان نه‌مه‌ی ئیتره ئیله‌هامیکه و وه‌رگه‌راوه و دووریشه له‌وه‌وه که وه‌رگه‌پران بی، هه‌روه‌ک هه‌ندی ده‌مه‌به‌تال، بۆی ده‌چن!

هه‌ورامانی

شیخی سهنعان

بو اچوو ته عریف سهنعانی گومرا
جه گومرا هییی ویش، چون بهرشییی جه را!
چل سال بی سهنعان، جه قاپی حهره
عیبادت مه کهرد، بی زیاد و کم
چه نی چوار سه د موریدی سه ره مست
لاقه یید و بی باک، راگهی هه قه پرست
رۆیی نیشته بی، نه سه سه جادوت
واتش: کتی که ردهن، چون من عیبادت!
جه مه غرووری ویش فه خرش که رده وه
شیشهی به دنامیش، دا وه به رده وه
شییی نه جامهء خاب، چون هه رده جاران
دیش نه خاب دا، چه نی گشت یاران!
راگهی شاری رۆم گرتنه نش نه وه
به سوژ مه گیلۆ، په ی دییه ن دولبه
ناگا، جه وه دم دا، نیگا که رده جه دوور
ته نیا گونبه دی، چون شه معی کافوور!
بشین، وه بابۆس، قییبلهی وه رینم،
شای نۆبه نه مام، شوخی شیرینم
موریدان که فته ن گرد، نه خاک و پاش
وه ته عزازه وه مه که رده ن سه ناش
مه واتهن، گردین، بهنده فه رمانین،
هه رچی مه واچی قوچی قوربانین!
سهنعان ئید ئه ژنی خیتزا به دلشاد
واتش: ئهی یاران، هه رچی بادا باد!
جه که عبهی شهریف، هیمهت خواهیی که رده،
چه نی موریدان، روو به را، ئاوه ردا!

روو نیییا، به رای بیابانه وه،
وه ئاه و نالهی، بی سامانه وه،
هه رده م مه واتهن؛ یارانی هامدم
که هی بو، بالای دۆس بوینۆم به چه م
تا، یوان، وه پای عالی دره ختی،
دیشان دیارهن، **قه لاجهی سه ختی!**
جه دوور مه دره وشا، چون شه ماله ی نوور
شهو ق مه دۆ، جه دوور، چون شه معی کافوور!
موریدان واتهن: ئهی شیخی سالار،
قه لاجهی عه زیم، جه دوور دا دیار!
هۆرتزه بشین، وه پای قسه لاه،
ئهو قه لای عه زیم، دوور جه به لاه!
سهنعان ئید ئه ژنی، هۆرتزا وه پای،
چه نی موریدان، روو نیییا، به را!
تا، یاوا، وه پای، قه لاجهی دولبه ر،
ویش، وست نه رووی خاک خاکش که رده به سه ر
وات: ئینه یاگهی دین و دنیا مهن،
نه زه رگای شهریف، ماجه مین جامهن،
ئیدهن ئهو مه کان دییه نم نه خاو
ئه سرینم په ریش، کول به سته ن به تاو!
هه م ئیدهن په ریش، گرگرا مهن،
مه کانی ماوای دیده و گیانه ن!
هه ر ئیدهن جه شه وق دیدارش مه ستم
خوشا، به حال م، یاوا به ده ستم!
به تاقی ئیدهن، که عبهی مورادم
مه نزلگای شهریف، سه روی ئازادم
په ی ئید جه زه مزه م، هۆر گیللام به تاو
په ی ئیدهن چند شه و نه که رده نم خاو!

دايم خۆراكم قنلياتى خەمەن
 پەي ئىدەن دايم، كارم، ماتەمەن
رەھبانان، بە تاو بەردشان ئەحوال
 دەر ساعەت، وەلاي **تەرساي** سۆسەن خال
 واتشان: شەخسى جە موسولمانان
 مەكەرۆ زارىي و شىنى بى سامان!
 ديارەن، چمان بى قەرارىيەن
 دل زەلىلى زام دوورىي يارىيەن
 ئەسرین، جە دیدەش، چون سەيل مەوارۆ
 ديارەن، چمان، عەشقى تۆ دارۆ
 تەرسا، ئىتر ئەژنى خىزا بەسەد ناز
 چەنى كەنيزان، ئاما، بە دلواز
 ئاما، بە ياگەي بەرزە ديارى،
 ديش شەخسى، بە تاو مەكەرۆ زارى
 ريش وینەي، قاقوم، نادەي شاران
 مەكەرۆ، فریاد، نەسەر دياران!
 چەنى چل مورید، مەستی دپوانە
 جە رای نادانیي شەیدای زەمانە
 وئیل و ھەراسان، چوون ئاھووی، تەتار
 بى خورد و بى خاو عاشق، بە دیدار
 بە تاقي زاناش، شىخی سەنعانەن!
 شىخی ئەکابر، گرد موسولمانان
 چوون شەمسى خاوەر، سەرکیشا وە بەر
 واتش: ئەي سەنعان وەش ئامای بەخەیر
 نا غافل سەنعان، ديبيا، وە لاوہ
 ديش، دین و دنياش، مدران وە پاوہ!
 ھۆرپزا، وەپا، سوجدە بەرد وەنەش
 تەرسا، جە رووی ناز عەلەیک داپەنەش

رۆخ ماللا، نە خاک پیری ئەندو بار
 واتش: ئەي نازار، زینھار سەد زینھار!
 من شىخی سەنعان، مەواچان، نابم
 ئەگەر قەبوول بۆ بەندە، فرمانم
 پەي تۆ ئەراگىیل دەورەي زەمانم
 پەي تۆ خاکستەر، بوولی بانانم
 پەي تۆ بىزارم جە قەوم و خویشان
 وئیم کەرد وە سەرگەرد راگەي کەشيشان
 پەي تۆ و بەردم، جە کەعبەي شەریف
 ئامام ئاستانەت، وەپای وئیم زەریف
 پەي تۆ شەو تا رۆ، شین و زارىمەن
 پەري تۆ، دايم بى قەرارىمەن!
 پەي تۆ نەجەرگم زوخاو سەرکەردەن
 پەي تۆ، وئیم بەردەن، شەرارەي مەردەن
 بە چندی وەختەن نەکەردەنم خاو
 پەي تۆ دەروونم، گر بەستەن بە تاو
 پەي تۆ، جە گیانی شیرین و بەردم
 نینگا کەر، بەرەنگ، روخسارى زەردم!
 دەخیلم، ئەي ماھ، شەمسى خاوەریي
 رەحمى بە سککەي سفیدیم کەریي!
 بۆ، تۆ، بە حاجەت، يانەي کلیسا،
 بیهخشم بە لوتف، ئەنفاسى عیسا!
 با رەحمى خەیرت، بىۆ بەحالم
 خەیلیيەن پەري ديبەنت، عەبدالتم!
تەرسا، ئید ئەژنى، زەردەش بەردەوہ،
 بە و لەعلی لەبان، (ماء الورد) ھوہ!
 واتش: ئەي سەنعان، پیری ئەندوبار
 ئازارت کیشان، پەري ديبەن، یار

به لَام قه بیحەت، پە ی شەخسێ چون تۆ،
 خە یالانی خام، نە دل، باوەرۆ!
 تۆ شیخی سەنعان، موسولمانانی
 ئە کابەر زاده، عە زیمولشانانی
 ئیسە، ناشقی، بە تۆ یانی چیش،
بشۆ، ماوای، ویت، پیری دەروون پیتش!
 مە کیشە پە ی من، هە ناسانی سەرد،
 چە خە یرەن، وادە ی جوانیت، ویرەد!
 تۆ پە ی من، تازە وە شە یدە مە بیی
 نە ی سەر وە ختە دا، زوو ریسوا مە بیی!
مە کیشە نازار، سوود مە دارۆ پیت،
چە نی موریدان، شو، بە یانە ی ویت!
 تۆ شیخی کە بیر، دینی هە قپەرست،
من گە بری تەرسا، مەستی مە ی پەرست!
 حە رفی مە و اچوون، تۆ مە بە دلگیر،
 نە مام کە ی بییەن، گرۆ ی داری پیر!
 من بازی شە ش دانگ، تە واری سەرمەست
 مەر بییەن، پە ی تۆ، ویم کە روون پا بەست
 با، ئینسافت بۆ، ئە ی شیخی کابەر
 من نۆ نە مام، تۆ داری بی بەر
 هە نی بە ی تە وەرە، مە کەر گفەتوگو،
موسولمان، چە نی تەرسا، کە ی مە بۆ!
 ئە مچار تۆم بە خشا، بە دینی عیسا
 بە نالە ی ناقووس، بانگی کلیسا!
 وەر نە مە واتم، من بە راھبـانان
 کەر ات، بە عیبرەت، گرد موسولمانان
 سەنعان، ئید، ئە ژنی دل ئاوەرد بە جۆش،
 واتش: ئە ی تەرسا، مەستی بادە نوّش،

تانە مە دە ی لیم، سککەم سفیدەن،
 ئەر سەد سفیدەن، بە تۆم، ئومیدەن!
 تایە، جە کە لان، سیای ئە شەد بۆت
 پەر وەر دە ی سۆسەن، پای توغرای لیمۆت!
 وزی نە گە ر دەن، عومری ویرە دەم،
 تە جدید بۆ، پە ی دە فەح هونوان وەر دەم!
بە لکم، جە بۆ ی زولف عە نبەر بۆ ی دولبەر
 تافی جـوانیم، باوەرۆ، ئە و بەر!
 بە لکم عیشقی تۆم، جوان کە ر دە بۆ،
 شە رابی عیشقت، پە نە م وەر دە بۆ!
 واتش: مـه و اچوو، بریژان هونوت
 جە ی زە ید، کە ران، ئاوارە ی توونت
 سەنعان، وات: پە ی تۆ ویرە دەم جە گیان،
 جە کە عە بە ی شەریف، ئامام بە ی مەکان،
 رازیم بە مـه ر دەن، نە ک ئی ژیانە
 هە ر دەم، مە دە ی لیم سە د تیروتانە،
 عیشقی تۆ بییەن، وە پاپیچی پام
 خورد و خاویە کسەر، لیم بییەن حە رام!
 پە ی چیش ریسوایی مە کەری پە ی ویت،
 عالەم گرد زانان، سەنعان بییەن شیت!
 ئە و سا، من کە فتم بە ی ماجەر اوە،
 چاوی ریسواییم شیی، بە دماوہ!
 ئە و رۆ، من ئامام، جە یانە ی ئە للا
 تە پلێ بە د نامیم، نە عالەم، ژینا،
هۆرگیتلایم نییەن، من جە ی مەکانە،
مەبو، وە سەر گەرد، بت و بتخانە!
 بە ئە برۆ ی کە مان، قە لە م کە شیدەت،
 بە نە قشی موژان، شانای دوو دیدەت،

وه ئەفشانی زولف، سیای چین چینت،
 پیچ وەردەن، نە دەور گۆنای جەمینت!
 وه گۆنای گولپەنگ، بەدری مونیرت،
 بە شەعشەعی شەوق، رووی عالەم گیرت،
 بە دورجی یاقووت، پەر، جە مرواریت،
 بە خاالی هیندووی بەرزى دیاریت،
 بە چای زەنەخـدان، تورنجی زەردت
 بە گەردەنی ساف، مینای بی گەردت،
 بە سینەى بی خەوش لیموانی زەرد،
مەدام، بە شەونم، قەترەى (ماء الورد)
 وه دیزی بالای سـوـوـهـیل رەژیدەت
 بە تاقى ئەبرۆى قەلەم کەشیدەت،
 بە گشت، سەوگەند بۆ، دەستی من پیو
 گرفتاری تۆم، شای شیرین، شیو!
 باقى ئیختیار، بە دەستی ویتەن،
 هەرچی مەواچی، سەرم، نە ریتەن!
 عیشقی تۆ بییەن، وه پاپیچی پام
 حاالی من ئیدەن، عەرز کەردم، تەمام!
 هۆرگەردم نییەن، نە قەسری دلدار،
 ئەر سەد بوچی، کەرام سەنگەسار!
 تەرسا، ئید ئەژنی، زانا، بە تاقیی
 عەقل و هۆشی شیخ، نەمەندەن، باقى!
 ناشوفتەى عیشقەن، نەدارۆ عیلاج،
بە ئیخلاص نییان، قەلەم نە رووی عاج!!
 واتش بە سەنعان: ئەى پیری کامل
 ئەگەر تەماتەن، مراد، بۆ حاسل
 ئەو وەخت چەنى من مەیاوی بە کام
 بە دلوازی ویت، مەنیشیی، جە لام

ئەوێل: بنۆشە، جورعەى جامى مەى،
 بە یادی دەوران، کەیانانى کەى!
دووهم: کیتابان قورئانت یە کسەر،
 بسۆچنە، جە لام سوجدە، **وه (بت)** بەر!
سێیەم: چەند وەختەن، من بی شوانم
 بۆ، چندی، لوو، چەنى خووگانم،
 هەرکەس نە رای عەشق مەبۆ گرفتار
 مەبۆ، بکیشۆ، جەفای رۆزگار!
 تاکە نە کیشی جەفای رۆزگار
 کەى مەبیى، پشتان، بەژنی بالای یار!
بە (دار المجوس)، بە کوورەى زەمزەم
 هەرچی، مەواچان، بی زیاد و کەم،
 بە ئەوجی کلیسا، بە یانەى حەرەم
 بە دین و ئایین، عیسای بن مریەم
 وەختی سوجدەت بەرد بە رووی بتخانە
جە دینی رەسوول، ویت کەرد بێگانە
شەرت بۆ، چەنى من بیاوی بە کام
بە دلوازی ویت، بنیشی وەلام!
سەنعان، وات، پەنە: بەندە فرمانم
 هەرچی مەواچی، قوچی قوربانم
 تەرسا، جامی مەى، گرت بە دەستەو،
 بە سەد لەنجەولار، دیدەى مەستەو!
 بەردش پەری شیخ، بە دلوازەو،
 واتش: بنۆشە، بە رووی نازەو!
 سەنعان، هۆرپزا، جامش سەند نە دەست
 بۆسا، یاگە دەست، نیگاری سەرمەست!
 موریدان، تەمام، ئامان، بە فریاد،
 واتشان: ئەى شیخ ساحیب کەرامات!

خودا خهیرت دۆ، ئینه جه فیکره،
هۆرئزه، بشین، یه وادهی زیکره،
وات به موریدان: پاسه بییهن کار
هۆرگهردم نییهن، نه پای قهسری یار،
ئه ر دولبه ر کۆره، منیچ هم کۆرم
وهس بدهن تازار، هم جه فا و جه ورم
یه کئی وات: ئه شیخ هه ریسوا مه بیی
په ی دییهن، دولبه ر به ته رسا مه بیی!
وات: دینی ته رسا، که رده نم قبوول
ویه ردم جه دین، خودا و هم ره سوول
یه کئی وات، ئه شیخ، مه ر نمه زانی،
ئیمان مه وره شی، زیننار، مه سانی!
وات: ئه و رۆ جه دین، ئیمان ویه ردم
دل به غه مزه و ناز دولبه ر، سو په ردم!
یه کئی وات: ئه شیخ دۆزه خ نه راته ن،
هۆرئزه بشین، واده ی سه لاته ن!
واتش: جه ئاهم، ئاهیر مه خیزۆ
شه راره ی دۆزه خ، جه من مه بییزۆ!
یه کئی وات: ئه شیخ خودات شی ی جه ویر
مایل بیت وه دین، ئه و ته رسای بی پیر،
واتش: خودای من دییهن دولبه رهن
ئیمانم، جه لای ماهی نه نوهره ن!
یه کئی وات: یه کسه ر، خودات، شی ی جه یاد
نییه نی نه فیکر، ویرد و ته سبیحات!
وات: ته سبیحاتم، ئه و رۆ، شی ی نه مشت،
یاوام، وه قاپی، کلیسا و که نیشت!
ئه و رۆ به ر که ردم، هه وای ته سبیحات،
جه که عبه ی شه ریف، ئامام، به ی ولات!

یه کئی وات: ئه شیخ که راماتت کۆن،
خۆفی رای سیرات، مه کافاتت کۆن!
وات: جه مه کافات، من نه داروون باک
بیزارم، جه دین، پادشای له ولاک،
یه کئی وات: واده ی ئه للا و نه کبه رهن
واتش: ئه کبه ردم دییهن دولبه رهن!
یه کئی وات: علمت یه کسه ر شی ی جه یاد
واتش: نه رای دۆس، هه رچی بادا باد!
یه کئی وات: ئه شیخ واده ی نمازه ن
یه، واده ی سو جده ی، ئه و بی نیازه ن،
واتش: من سو جده م وه بت ئاوه رده ن،
ته رکی ته مامی مه قسو ودم که رده ن!
یه کئی وات: ئه شیخ یه واده ی زیکره ن
بکه ر ئیستیغفار ئینه چه فیکره ن!
وات: کووره ی زیکره چنگ و رو با به ن
ئستیغفاری من، شیشه ی شه رابه ن!
موریدان، زانان، حالش په شیوه ن
واته ن، به تاقییی، یه کاری دپوه ن،
یه کسه ر روو که رده ن، به که عبه ی موراد
واتشان: ئه شیخ بنیشه وه شادا!
شیخ دیی، که یاران، جه لاش بین ره وان
کیشا له به ها، باده ی ئه رغه وان،
هه رچه ند خه لایق، که رده شان، مه نا
قه ولی که س نه که رد، **قورئان**، سو چنا
دینی ته رسا گرت، وه ر نه دا، نه مشت
روو که رد وه قاپی کلیسا و که نیشت!
لووا، وه پای (بت)، سو جده ش به رده وه
مالاش، به گۆنای، رهنگی، زه رده وه!

واتش: جه خودای گهر دوون و بهردم
 روو نه ئاستانهی بتان، ئاوهردم!
 ئهر سه د من عاسیی، شهرمه ساره نان،
 پهی دییهن دولبهر بی قهرار هنان
 مه یۆ، جه لاشان، موراد بۆ حاسل
 هیجرانی دووریش، نه بهروون، وه گل
 ئیید واتش خه رقهش، جه بهر کهندهوه،
 پهخش دا، به لا، ته سبیح شه ندهوه!
 دل بهستش وه بت، بهرشیی نه رای دین
 رهه بانان، جه شیخ، کهردهن ئافه رین!
 زنارش، بهست، وینهی، رهه بانان،
 زار زار، مه گرهوا، نه پای، بتخانان!
 بهرشیی، جه میللهت، خودای ره بیانی
 بهخهش، دا، وه لا، وینهی نه سرانی!
 مه ناشان، مه کهرد، جه ئاه و زاری
 کهردشان، چه نی خوگی پهرواری
 تا، وادهی هفت سال، شوانی مه کهرد
 دایم، مه کیشا، هه ناسانی سهرد،
 شوانیی مه کهرد، تا به خوژئاوا
 مه شیی به یانان، په ری، مالتاوا!
 دولبهر، بهو له نجهی، بی، ئه ندازهوه،
 سهنعانش، مه نیا، به رووی نازهوه!
 (دولبهر بهو له نجهی خه رمانهوه)
 (سهنعانش، مه نیا، به رووی خوانهوه)
 رو چه نی خووگان، شهو نه پای هه سار
 زار زار مه گرهوا، جه هیجرانی یار!
 چند سال، بهی دهستوور سهنعان دا به سهر
 مهستی (لا یعقل) جه عیشقی دولبهر!

بشین، به سهروهخت، جه رگهی موریدان
 شین وه دماوه، خاتر په ریشان،
 هه رچل موریدان، روو نیان بهرا
 به لغارشان دا، تا خانهی خودا!
 هه رکهس مه په رسان، جه سهنعان خه بهر
 جه گومراهیی ئهو مه واتهن، به کسهرا!
 واتهن، به تاقی عیشقش هانه سهر
 عیلاجش نییهن، پهی دییهن دولبهر
 مه گهر لوتفی هه قق بی اووش، به داد،
 وه رنه عیلمی شیخ گرد لووان، وه باد!
خه لیفه ی عهزیم شیخی سهنعان بی،
 ساحیب عیلم و فه زل جاو و مه کان بی،
 چند ساله ن لووان، عه زمی سه یاحیی
 بی خه بهر جه کار کهردهی ئیلاهی
 ناگا، پهی ته قدیر راش کهفت وه حیجاز
 موریدان، ته مام، ئامان، وه پیشواز
 ئه حوالی سهنعان، په رسا، جه یاران،
 جه دیده رتیزا، ئه سرین، چوون باران!
 گوزارشی شیخ عهرز کهردهن، جه لاش
 جه وده ما لان، روخ نه خاک و پاش
 تا یوان، به شار، که عبهی موعه ززم
 وزووه، تازه کهرد به ئاوی زه مزم
 روو کهرد به هه رهم سرپوشی سه تتر
 کهردش ستایش، پادشای غه ففار،
 روو مالا نه خاک، کهردش مونا جات
 نالا، نه ده رگای (قاضی الحاجات)!
 واتش: یا که ره ریم که ره رم داره نی
 ئاگات، جه به ندهی شه رمه ساره نی

باجه تى خودا و حه زره تى ره سوول
 ئىستيدعاى به ندهت، بکهره قبول!
 سه نعان خه لاس كهى جهى ماجه راوه
 جه گومراهيى، به رشو، به راوه!
ئيدش وات: لالا، تا به خورتاوا،
دوعاش، به هدهف ئىجابته، ياوا!
 فارغ بىي جه هوش، جه سوجده به ردهن
 زاناش، به ته سريح، به خاوش به ردهن
 واتش: بيدار به، ئهى يارى غه مخوار
 دوعاش قبول كهره سيريپوشى سه تتار
 هورتيزه بشين، تا به شارى روم،
 بياوين، به داد، شىخى تاخر شووم!
 عابد ئيد تهژنى، له رزا، ستىپزا،
 جه خاوى شيرين، دهر ساعهت خىپزا!
وات به موريدان: بشين به راوه،
ئىنشاللا كهرين، پهشت به خواوه!
 به ته و فيقى ههقق بيناى بانى سه ر
 جه كووردهى فرقان، ماوه رووش وه به ر
 ياران واتشان: به نده فه رمانيم،
 به ندهى كه مته رين، شىخى سه نعانيم،
 جه كه عبهى شريف، هيممهت خواهيى كهره
 چهنى موريدان، روو به را، ئاورد
 چهن شهوان و رو، كهردشان يولغار،
 تا، ياوان، وهپاى قه لچهى كوففار
 ساتى جهو مهسكهن، نىشتهن به زمين
 كهردشان ستايش جه هان ئافه رين
 خه رقهى ره هبانان كهردهنش نه وهر
 مه گره وو، به زار، جه عيشقى دولبه ر!

زنارش به ستهن، چهنى كه شيشان،
 رهنگ زهره و زايف، خاتر په ريشان!
 شين به نه زدى نهو موريدان يه كسه ر
 سلام دان وه نهش، مدران وه رانوه ر
 نه دهورى سه نعان، گردين، به ستن كو،
 خىپزا، جه ياران، زايله لهى، بى شو!
 خه ليفه واتش: ئهى شىخى كامل
 پهى چيش كهفته نى نهى فيكرى باتل!
 پهى چيش دينى ههقق وه ر مهدهى جه دهست
 مايل بيت، وه دين، ته رساى بت په رست!
 جه كه عبهى شريف، جه چه شمهى زه مزه م
 ئاماي بهى ولات، پهى دينى، مر به م!
 كو، زىكر و ته و حيد، كو، ته سبيحات،
 كو، ئه لالا ئه لالا، سووزى، نمازت!
 كو، ياهو ياهو، سووزى سه لاتت،
 كو، وادهى ته كبير، وه قتى نمازت
 كو، ويرد و نه و راد، هه رده جارانت،
 كو، دهست به دوعا، چهنى يارانت
 خوڤى عه رسات، مه ردهن نيهن پيت!
 ئهى شىخى كامل فيكرى، كهر پهى وىت!
 دنيا، فانويهن سوود نه دارو پيت
 خوڤى، كهر، جه ههقق، مردن هانه رىت!
 چه، نيسبهت، دارو، به تو، عيشقى يار
 عه يبهن، په رى تو، ئهى شىخى سالارا!
 عيشقى ههقق خاسهن، نه دهروونت بو،
 نه ههردوو دنيا، ره نهموونت، بو!
 جه عيشقى ته رساى مه ستنى مه يبه رست
 په رى دييهن يار، خوداش شو نه دهست!

یہ کی وات: بہ ذات دہہ ندهی داوہر،
 راگہی شاری روم، مہ گیروو نہ وہر!
 یہ کی وات: جہ دست تانہی مہ ناومین،
 منیچ تا مہ شوون، بہ شاری، غہ زنہین!!
 یہ کی وات: یاران، ئەم جار بہ تاقی
 مہ شوون بہ راگہی شیروان شماقی!
 یہ کی وات: جہ دست تانہی کہ شیشان
 مدارام نییہن، تاوہ کرماشان!
 یہ کی وات: مہ شوون، تا وہ شاری فارس
 مہ وینوون، وہ چہم یاوہ رانی خاس!
 یہ کی وات: مہ شوون، تا بہ ئەسفہان،
 پہنا، مہ بہ روون، بہ ذاتی سویحان!
 یہ کی وات: مہ شوون تا شاری بہ غداد
 چہوگہ مہ نیشوو، ہہرچی، بادا، بادا!
 یہ کی وات: یاران ئەم جار بہ زہروور
 مہ بو من بشوون، تا بہ نہیشاپوور
 یہ کی وات: جہ دەس شیخی موشہ وەش
 مہ شوو، تا بہ شار چین و ہم **حہ بہش!**
 یہ کی وات: مہ شوو، تا بہ سہ بزووار
 جہ تاو و تانہی ئەی قہومی کوففار
 ئەلقیسہ، یاران ہہریہک بہ شاری،
 ہہریہک روو کەردەن، بہ سہر دیاری!
 خہلیفہ واتش: ئینہ چہ فیکرەن،
 ہوژیزدی، وہپا، یہ وادہی زیکرەن!
 وزوو، تازہ کـہین، بہ ئابی زولال،
 بکہری، نمای، خـوای، لایہ زال!
 ئەوسا، کوورہی زیکر، بگیـری پەرتش
 بہ لکو ببو رام، شیخی دہروونرتش!

بہ لکم جہ ئەلتاف جہان ئافہرین،
 سہنعان باوہرمی، ہم نہ راگہی دین!
یاران واتشان! ہہر ئیـدەن سہلا
 پہنا، ببہرمی، بہ ذاتی ئەللا
 دہر ساعەت خیزان، گرتشان، وزوو
 وہ ئیخلاسی پاک، بہ ہقق کەردەن روو!
نیشتەن وەپای زیکر جہرگہی موریدان
 کەردەن ستایش، پادشای سویحان!
 جہ نالہی یاہوو، یاہوو یا مہن ہو
 کزہ کەفت، نہ جہرگ سہحرا و کەش و کو
 مہلان گرد بہ جار ئامابین بہوار
 مہدھوش بین، بہ زیکر پادشای جہبار
 ہہر جانہ وەرئ، نہو دەشت و دہردا
 خرۆشان، بہ تاو، ئامان، جہ سہردا،
 تا، یاوان، بہ لای کوورہی موریدان
 سہدەق مہ واتەن، بہ ذاتی سویحان،
 خووگان ستیزان، ئامان، بہ یەلغار
 سہرسام بین، جہ نام، پادشای غەفار!
 لہرزان، جہ ہہبەت، کوورہی زیکرہوہ
چہم نیان، وەہم، شین نہ فیکرہوہ!
سہنعان، ئیدەش دی، دل تاوہرد بہ جوٹش
چہم نییا، بہ ہم، دہردەم شیی نہ ہوٹش!
 چون، ئاما، بہ ہوٹش بانگش، نہوہردا،
 خاکی رووی زہمین گشت کەرد بہ سہردا!
 زار زار مہ گرہوا، جہ شہرمہ ساری
 دەست بەرد پەہی حاجات، نہ دەرگای باری
 مہ واتش: یا رەب **تۆبہ و ئەستەغفار،**
 بوہر، جہ تەقسیر، بہ ندهی شہرمہ سارا!

جه خواجه كهره، جه بنده ته قسيير
 غه فوو كهر تۆنى، پادشاي كه بير!
 سيواي، جه تۆ، كين كهرهم بي شمار،
 بيه خشۆ، گۆنای بندهي شهرمه سارا!
 پهي چيش، كه مه عبود كهره دارهني،
 ناگا، جه بندهي گوناهاكارهني!
 با ره حمت ببۆ، بهي حاله تمه وه،
 پهي سكهه ي سفيد خه حاله تمه وه!
 جه دهرياي عوسييان، باوهريم وه بهر
 عه فوو كهر تۆنى، چهنى ته وانگهر!
 ئيدش وات: **زنار جه بهر كهنده وه**،
 ههردوو دهستش گرت، غه رقهش شه بنده وه!
 روو مالا نه خاك، لووا، به سجوود،
 مه گره وا، به زار، نه دهركاي مه عبود!
 ليش تاما، نيدا، نه دهركاي باريي،
 واتش: ئه ي سه نعان مه كهره زاريي!
 مه لايك ته مام، تامان، نه خرۆش،
 ئانا، **عه فوت كهره**، سه تتاري سيريپۆش!
 سه نعان، ئيد ئه ژنى، هۆريزا، وه پا،
 وات به موريدان؛ با بشين، به را!
 په نا، به دهركاي بي نياز به رمي
 زيكرى ستايش، به جا، باوهرمي!
 خه ليفه و موريد، شوكرانه كهره دن
 ديسان، روو په رتي كه عبه ئاوهره دن
كه شيشان، خه بهر، په ي **ته رسا** به رده ن
 واتهن: شيخ سه نعان، روو به را كهره دن!
 گرپا، جه هه بيهت، سۆزيا، وينه ي نوور
 جه شه وقي له قاي پادشاي غه فووور

جه گومرايي وئيش، له رزا، ستيزا،
 ئه سرين، چون دانه ي مرواربي ريزا،
 جامي باده ي ناب، جه دهس شه بنده وه،
 كورپه ي هه يتاران، به كيهك كهنده وه،
 ريحان كهره دي، وه په رچيني گول،
 په يا په ي مه كهنه، وه بي ته حه ممول
 واتش به دايه، ماهي بي نه نديش،
 چيش كه روون، چهنى سه نعانى دلپيش!
 ماچان، هه م لووان، به ديني وئيشان
 مه علوومهن، جه من دهروونش ئيشان!
 په ي من بيزاره ن، جه ديني ره سوول،
 من به خواجه ي وئيش، چند سال كهره قبول!
 په ي من نه و سوجهش وه بت به رده وه،
 په ي من تهركي مال، كه عبه كهره وه،
 په ي من، بيزار بيي، جه قه وم و خوئشان
 په ي من، چند عه زاب سياسهت كيشان،
 په ي من چهنى خووك كهره دش شوانيي،
 په ري من پؤشاش خه رقه ي ره هباني!
 په ري من جه گيان شيرين ويه رده ن،
 په ي من چند جه فاي بي سوودش به رده ن
 شيبى نه راگه ي هه قق، چون نه بيش عيلاج
 مه شوون، وه دماش، بيزارم، جه خاج!
من، جه بتخانه ي، كوئسان، ويه ردم،
 روو نه ئاستانه ي، خوداوه نده، كهره دم!
 به لکم به حاجهت، ره سوولي سه روهر،
 عه فوووم بكه رو، خوداي باني سه ر!
 مه عبود نه و كه سه ن، گومكه رده راهي
 بيه خشۆ گۆنام، لوتفي نه لاله ي

بت-پاره چون سەنگ، چیشش مێ جه دەست
 سەد نەعلەت، بە دین تەرسای بتپەرست!
 مەشوون، با بەسەر سەرچەشمە ی زەمزەم
 بەلکو، چەنی ئەو بیئاوین، بە هەم!
 ئێد وات و خیزا، وینە ی سەولێ تەر،
 روو نیئا، بە را، بیئاوانی بەر!
 دایەو کەشیشان، کەفتەن، وە دماش،
 وە ئەعزازەو، مەکەردەن، مەناش!
 دایە وات پەنەش: ئە ی ماھی تابان،
 ئینە چە فیکرەن، بە خاتەر، یاوان!
 مەر دینی عیسا، وەر مەدە ی جه دەس،
 مەشیی وە راگە ی دینی هەقپەرس،
 عەببەن پەرتی تۆ هومە یلای پەری،
 پەری راگە ی هەقق، جه دین مەویەری!
 ئەری نەونەمام، نازداری باوان،
 مەر خۆفت نییەن، تۆ جه بتخانان!!
 مەرئەتەرسیی، تۆ جه کلیسا،
 بەر مەشیی جه دین ئەنفاسی عیسا!
 مەگەر فەرأموش، شیر ی سفیدم،
 هەنیی، کێ بەیۆ، بەجای ئومیدم!
 رەنجی چند سالا مەدەرە وە باد،
 هەقەسای مادەر، باوەرە، بە یاد!
 واتش بە دایە: وەس دەر ئازارم،
 جه دینی تەرسا، خەیلێ بیتزارم،
ئەمشەو من رەسوول، ئامان، نەخاوم
رۆشن بیی، جه نوور، رۆشنی چاوم،
 جه یانە ی تاریک، من ئامام وەبەر،
 قایل بییم، بە زات، رەسوولێ سەرور،

مەبو حەرفی من، **بکەران** قبوول
 گەردیمان بشین، بە دینی رەسوول!
 ئێد واتش؛ ئاما، تا بە لای یاران،
 مەرپیزا نە چەم ئەسرین، چون باران،
 کەفت نە دەست و پای شیخی ئەندوبار،
 واتش: ئامانەن، زینهار سەد زینهار!
 بو بە عیشقی پاک دەهەندە ی داوەر
 بیتزارم جه دین، موسولمانم کەر،
 سەنعان ئێد ئەژنی، خەیلێ بی خۆشحال
 روو کەرد وە بارگە ی بەرزی لایەزال
 وات: شوکرم بە تۆ پادشای غەففار
 تۆ بەخشای گۆنای بەندە ی شەرمەسار!
 وەختی رەزات بو، حەیی لایەنام
 تەرسا، ماوەری بە دینی ئیسلام!
 گشت کەردە ی ویتەن، زاتی سویحانی،
 بە سەنعان، مەدە ی فەرەقە ی رەهبانی!
 جه مەغرور یی ویم، ئی بەندە ی بەخت،
 کەفتم نە سزای، مەینەتانی سەخت!
 شەیتان، بە رام بەرد فەخرم بەردەو،
 شیشە ی ناموسم، دا، وە بەردەو!
 تەقسیرم چیشەن، چکۆن تاوانم،
 کەردی وە چوپان، جەرگە ی خوگانم،
کەشیشان، دەر لاد، حازر بین جه لاش
 هەریەک جه لایی، مەکەردەن سەناش،
 بەردشان، وە شار قەسری زەرنگار
 بت و بتخانان، کەردەن، یەختەسار!!
 دولبەر، چەنی قەوم، خویش و تەبارش
 عیل و ئەحشامات، ناحیە ی شارش،

په ری نوقره ی خام کریا، زهر ئه فشان
 کلید بهر ئاوه رد نه گهنج و په نهان
 بی هوش بیی کلید نه گهنجی دولبر،
 چون مهستانی مهست بهر ئاوه رد وه بهر!
 خارج بیی نه عیشق، شیئی نه جامه ی خاب
 سهر نییا، وه بان موته کای گولاب!
 جه لوتفی بیچوون ه بی لایه نام
 سهنعان، چهنی یار ویش یاوا، به کام
 (الحمده لله) باقی وه سسه لام،
 خاتمه ی کیتاب، یاوا، به ئه نجام! (*)
 به لوتفی بیچوون، بینای بانی سهر
 سهنعان، به دلوش هم، ئاما وه بهر
 پاشاه، با جه تی هم به ئیسمی زات،
 به نووری له قا، پاکی بی هم متات،
 به عهرشی عهزیم موقه ریباتت،
 به زیکر و ته وحید مه لائیکاتت،
 به غه فاری ویت، جه هان ئافه رین،
 به میعراجی خاس (ختم المرسلین)
 هم به شاهسوار، عه رسه ی لا (فتی)
 په ریش نازل بیی سووره ی (هل اتی)
 به سیدق و ئیخلاس ئه سحابانی پاک
 به سوژی دهروون، شه هیدانی خاک
 هه ره ختی، یاران، مه نیشان، وه هم،
 مه وانان کیتاب، سهنعان، وه بی خه م،

یه کتای بی هامت، که ردشان قبول،
 ئیمان، ئاوه ردن، به دینی ره سوول،
 ئیمان ئاوه ردن، به خودای بی باک،
 ئیجاد کونه نده، نه چه رخی ئه فلاک،
 هه ققا، که مه عبود هم بی باکه نی،
 ئیجاد کونه نده، نه ئه فلاکه نی!
 به ئاین و دین، شهرعی پیغهمه
 به ستشان نکاح، ماهی مونه ووهر!
 نازک مه هوه شان بی په روا جه خه م
 دهسته ی چویشان، دا به دهستی هم!
 مه گیلان هه ریبه ک چون ئاهووی ته تار،
 مه فنانان، وه ته رح، گولخونچه ی وه هار،
 سی شه بان و رو، شادیی، بیی، وه پا،
 یه گشت جه ئه لتان، ئه شقای ئه لالا!
 سهنعان شان به رد، وه قه سری دولبر،
 هو ریزا، وه پا، چون شه مسی خاوه ر،
 داخل بیی، وه بورج، ماه و موشته ری
 لووا، وه بابوس هوممه یلای په ری
 سلام که رد وه نه ش، نیشته ن وه زه مین
 که ردن شوکرانه ی، ره ببولعاله مین،
 سهنعان ئیده ش دیی کوره ش، به تاو بیی
 بی سه بر و ئارام، ته وانان و تاو بی!
 گه نجوور، خه زانه ی، گه نجش، دا، به دهست
 وینه ی نه قشی سیم، غه زاله ی سه رمه ست،
 کلید، بهر ئاوه رد، شه ند، به قوفلی زهر
 په یدا که رد جه کان، یاقووتی ئه حمه ر،
به دلوازی ویش، دهست.....
 ره وان که رد عه قیق سیمینته ره جه عاج

(*) دوو نوسخه له سی نوسخه، که له بهر ده ستمان دابه، ئا لیره دا، کو تایی بیان هاتووه، به لام نوسخه ی
 سییه م، ئه م چهنه دیره ی له دووانه که ی پیئشوو زیاتره، وا، بو ئاگاداریی دهیخه یینه روو، چونکه
 میژووی تو مار کرده وه ی رازی شیخی سهنعانی تپدا به.

ههركهس، وه ئه لحه مد، كهوكه ب كهرو، ياد
 چهنى يارى وپش، بنيشو، به شاد
 تا قهرنى ئه يام، به دلوازش بو
 دولبه ر، چهنى ئه و غه مزه و نازش بو،
 مه حاجش نه بو، به هيچ نامه ردئ
 پهى جينهى دنيا، نه بوش رنگ زهردى
 دوعا، قبول كهرد به و ئه حه د ئامين
 به ته و فيقى هه قق بيناى بيه ته رين،
 به نوور ئوستادان، ساحيب عه قل و هوش
 نه واتهن، سه نعان، ته رساى مه يفروش
 سه و اى جه كهوكه ب، كه مينه ي كه متهر
 گه داي پاى دوكان، سه رافانى دهر
 نوكته سوخه نان، داناى عه قل و فام،
 به نده كه متهرين، هه ر ئيده، رجام،
 ئه رسه د خاكه سار، گردين شاهانم،
 كه لى ئاستانه ي ساحيب هوشانم،
 ئه ر سه هوش بو، بگيران ديققه ت،
 سه ئجيده ش كه ران، به رووى شه فه قه ت،
 عوزرى ته قسيرات، به نده ي كه مينه
 مه سمووع بو جه لاي ساحيب قه رينه
 په ي چيش كه دايم كارم ماته مه ن،
 ره فبيق و ئه نيس، ئه نيسم خه مه ن،
 مه گه ر به ئه لتاف، بيناى بانى سه ر
 بياوو، به داد كه مينه ي كه متهر
 وه رز بزنان، داناى هوشمه نده ن،
 ئه وان سلامت، من خه م گيانم سه نده ن،
 ئه گه ر بپه رسان، جه تاريخى وه خت،
 قه جه ر نيشته بى، به شاد نه رووى ته خت،

ههزار و دوويست، بيست و سى سال بى،
 فه تح عه لى شا، بولند ئيقبال بى!
 به شاد پادشاى مولكى ئيران بى،
 ره عيه ت، جه زولمش، يانه ويران بى!
 دروودى بى حه د و سه د هه زار هه زار
 وه قوبه ي په ر نوور سه يدى ته تهار
 ياره ب به حاجه ت، شه ريفى حه بيب
 دين و ئيمانم بكه رى نه سيب!

عدد تقصیر است بنده کینه
 بی پیشی که دایم کارم با من
 مگر با لطف بینی بان سر
 در روز بزبان دنا می شو مند
 اگر بر سپاه جویانخ و دست
 هزار دویست است در سال
 بش در پاشای ملک ایران به
 درود بچند صد هزار هزار
 و قبه بر کوه سید اطهار
 بارت با همی شریفی حبیب
 و بنو الیمانم بگری نصب
 گفت شش در پوم و شش
 کتاب شهر بیع انبیا است
 در حدیث

میژووی ههورامان

گولزازی ههورامان

ئەدەبیات

بەشی سییەم

نیشتمانپەروری و سەرۆکپەروری و لەخۆبوون و
خۆشه‌ویستی راستەقینە (حەیدەر و سنۆەر)

داستانی هیدەر و سنۆبەر

حهیدەر، که یه کیتکه له غولامه قزلباشه کانی ده می شاه عه بیاسی دووه می سه فه ویی، یه کیتکه ده بی له پیاوه نازاکانی کۆشکی شاهیی و به م بۆنه شه وه شا ریزی تاییه تی لی ئه گری و پتر له وهش، خۆی به ئه وه زای که یانی (له قه بی پادشایانی ئیرانی ره سه نه) ده زانی و شاش، له خۆی زۆر نزیک کردووه ته وه، له کاتی راودا، ههیدەر ریگا به دوای ئاسکیتکدا، ده گرتته بهر و ماوه ی شه و روژیک ده خایه نی و ئه و جا، به تاقه سوار به تینوویه تی و ماندوویه تی ده گاته ده وار یکی ئالووالا. ئا له ویدا، ده بی به میوانی خانمی، که کچی شای کشمیر ده بی و پاش نان و خۆراک خواردنه وه و نوستن، وه ک میوان، ههز له و خانمه ده کات و داوای ئه وه ده کات، که له گه ل خانم ئالوگۆری وشه ی خۆشه ویستی بکه ن و به لام ئه نجامی ئه وه، شه پ و بریندار بوونی ههیدەر ده بی.

سنۆبەر (کچی شای کشمیر) زۆر له خۆی نارازی ده بی که ههیده ری بریندار کردووه و بی ئه وه ی ئه نجامی بریندار بیه که بزانی بۆ کشمیر گهراوه ته وه.

حهیدەر بۆ ئه سه فه هان ده گه پرتته وه و شا عه بیاسی دووه م، که چاوی به جیگا برینی ههیدەر ده که وی، هۆی رووانی لی ده پرس و ئه ویش جوانیی و شیرینی سنۆبەر و نازایی، بۆ شاه ده گپرتته وه و شاش، به هۆی پیاوا هه لدا نه که ی ههیده ره وه ههز له سنۆبەر ده کات و ههیدەر به دواییدا ده نپیری و ههیده ریش بۆ ئه وی ده چی و به هۆی جهنگه وه، ده توانی سنۆبەر له گه ل خۆیدا، بۆ شاه عه بیاسی دووه م بهینی. به هۆی ژیری سنۆبهره وه و گفتوگۆی ژیرانه ی ره وانیه وه، وه ها له شاه عه بیاسی دووه م ده کات، که سنۆبەر بکات به کچی خۆی، بیکا به ژنی ههیدەر.

لیردها، دهوری بیر و رازخوانیی پیشان ده دات و پیره ئن، دهوری ته گبیر و راویژکه ری فیلبازانه و وریایانه ده بین و زۆر و جهوری باوک و دیکتاتوریه تی به رامبه ر به ژن و به که نیشک، روون ده کاته وه، عیشقی یه ک لایی ناره وا و، دوو لایی دوو سه ره ی دلسۆزانه ی نه به زینراو پیشان ده درئ. ئه مه له لایه ک، له لایه کی دیکه وه، ژیری و عاقلی شاه عه بیاس پیشان ده درئ.

زمانه که ی شاعر، پاراوه، زاله به سه ریدا و وینه ی رازاوه دیبلۆماسیی رۆمانسی سه کسیی، ههست جوولینه ری دارشتووه.

داستانی هیدەر و سنۆبەر

شه هه نشای بی باک،.....

ئه لالی لاشه ریک شه هه نشای بی باک

فه ردی فه ریاد په س زاتی ته نیای تاک

باعیسی ئیجاد، عه رز و رووی ئه فلاک

بی خورد و بی خاب، بی روو، بی فرزه ند

قودره ت نمای ده ور، نه تاق به خشا به ند

قادی کردار، کهس هه بی نه که رده،

ئاگاه جه ئه سرار په شت و رووی په رده

شه هه نشای عه زیم، قه دیولته یام

مه عبودی بهر هه قق، هه بی لایه نام

شفا به خشی نور، خورشیدی خاوه ر

په ی روژنی عه رش، ئه یوانی ئه خزهر

زاتی بی مه سال، تاکی ته نیای فه رد

یه کتای بی هه متا، نه زاد و نه مه رد

کانی که زمدار، که ره م بی شمار

یا، دانای سپروش، واحیدولقه هار

قه رارداده ی له وح، مه حفوزولقه له م

خالقی رووی عه رش، شه هه نشای بی غه م

جان نه به تنی دور، دور نه به تنی حووت

یا سیری ئه سرار، هه بی لایه مووت

عاقل جه ته دبیر، کارت مه سیره ن،

هه رکه س، شیی نه فکر، بی شک سه هیره ن

کئ که رده ن، ته مام، زاتی هه یاتت!

کئ که رده ن، ته مام، وه سفی سیفاتت!

هه ر ئید مه زانوو، لا مه کانه نی

عالم گشت فانیی، جاویدانه نی،

حه قهن، كه مه عبود، هم سوحنانه نى
 كه ريم و ره حيم، هم ره حمانه نى،
 نيين، سيواى، ویت، مه كان سه خا، بو
 رجا كه ردهى ویت، كانى رجا، بو
 كین، سيواى ویت، ره بولعالمین،
 كه رده بوش ئيجاد، سه ما و سه رزمین
 كین سيواى ویت، دهه ندهى داوهر
 زالممان زه لیل، زه لیل عالم كه ر
 كین سيواى ویت، حوكمش به تاو بو
 تاكى ته نيای فهد بى خورد و خاو بو
 كین سيواى ویت، كه رهم بى شمار
 با خه بهر جه حال، به ندهى شه رمه سار
 ئه ر ئه سل خه يره ن، وه گهر هه ن نه شه ر
گرد، كه ردهى ویتهن، بينای بانى سه ر!
 شاهان، سه داران، ئه ميران، خاسان،
 داران، نه داران، هه ر تو، مه شناسان
 گرد به ندهى زه لیل، سه ناخوانى تون
 ئوميدوار، به لوتف، بى پايانى تون
 زه راتى عالم، نه فه رمانى تون
 گردین، خوشه چین، زه ره خوانى تون
 نيشاتى له تيف، فه سلى به هاران،
 مه بو، وه توره، په رى گولزاران
 مه وزان، وه روى خاك فه رش خه نجه رى
 وه فه رموودهى ویت، په ی سنعه تگه رى!
 به لام، ئه ی مه عبود كه رهم بى شمار
 يا، دانای بى عه يب سرپوش و سه تتار
 به نامى شه ريف ئيسمى عه زميت،
 به و تاى بى هه متا، زاتى قه ديمت

به و عه رشى عه زميم، پايه ش فره شته ن
 چاربار به زاتى قودره ت سروشته ن
 به ته وحيدى زات، گردین مه له كووت
 مه شغوولهن به ئه مر دانای لايه مووت
 به فه رقه ی سوار، عه رزه ی لامه كان،
 به شه وقى پا بو، به عه رشت ئامان
 تا، په رده ی حيجاب، ياونای زاتش
خه قمولورسه لين، كه ردى خه لاتش
 مه جموول و مه هبووت، يه تيمش، وانای
 حه بيبي يه زدان، عه زميش، زانای،
 به قورئان، كيشاى، چه ندين عه لامه ت،
 كه ردى به شه فيع، فه رداى قيامه ت،
 به شاى شه هيدان، ئه ولادى ئه ته هار
 سه ر و گيان، نه راى دين كه رده ن، نه سار
 به ئه سحابى پاك، فره قه ی ئه نسارى
 به موهاجران، جه زه يد، فرارى
 به ئه ولياهاان، پاكى، بى نه زير،
 به زكرى (ياهوو) شىخانى كه بير
 ئه ی به نده زه لیل، عاسى و رووسيا
 به رووسياهيى، ئامان، نه ده رگا
 ئه رسه د، كه عاسيى، هم شه رمه سارم
 گونای، فراوان، بييه ن، وه بارم
 هه رچى تو فه رمات، به جا، ناوهر دم
 فره ته ركى قه ول، كه لي مات كه ردم
هيج هه ققم نه كرد، سيواى جه ناهه قق
 تا، واتن، په نه م، **كافرى موتله ق**
به كافرى، ویم، كه رده نم ئيقرار
 فرياره سيم كه ر، غه فوور و غه فار

چىنچى كافران، ليشيشيان ويهردى
چەن خراو نە چەم خاسان، ئاوەردى
پەي چىش كە مەعبوود، كەرەم جۆشەنى
سەتتارلعيووب، ھەم سىرپۆشەن
رازى دەروونم، ونەت عەيانەن،
جە حاجەت وە نوتق، واتە و بەيانەن
بەلام، ئىستيدعاي بەندەي كەمىنە
ھەر ئىدەن، جە لات، ئەي بى قەرىنە
گوناي ويەردەي، ئى بەندەي كەمتەر
بەخشە، بە زات، پاكى پىغەمەر
عەفويان، گوناي بەندەي شەرمەزار
عەفوون، ھەركارت، كەرەم بى شمار
فعلى شەيتانيم، جە زبان دوور بۆ
تا، حال نەزانام، بيناييم، كۆر بۆ
تا، كەي خجل بوون، جىي شەرمەسارىي
وہسین، وەس دەرىپىم، ئەي كەچ رەفتارىي
ئەگەر جە گوفتار قال و بەلا ھەن،
بە يەكتايى ویت، ونەت گەواھەن!
ئەر (بەلام) واتەن، يا واتم (نەعمەم)
ھەر تەقەدیری تۆن، تۆدانی پەنەم
وہى عەقلى نوقسان، ئەوئەندەم زانا،
بەلام، ھەر كەلام، شەرىفت، وانا
ھەرچى رەزاتەن، جە كى مەپەرسىي
ھەرچى مەكەرىي، جە كى، مەتەترسىي!
كىن سىوای ویت، كانی سەخا، بۆ
رجا كەرەدەي ویش، كانی رجا بۆ!
ھەر تۆنى، مەعبوود، ئەزەل، تا ئەبەد،
ھەر تۆ مەشناسوون، وە كىمەن مەدەد

تەسلىم وە ئەمرى، ھەرچى قەرارەن
كەرەم دارەنى، كەسى چە كارەن!
بىاوە، بە داد، بەندەي شەرمەسار
كەرەمدار تۆنى، ھەيى، جەھاندار!
كەوكەب، جە دەرگات، ئەرجووش رەوانەن
سەتتارى سىرپۆش، ونەت، ئايانەن!
ئەوہل، بەخشە، گوناي ويەردەم
گوناي بى شمار، كەس ھەيى نەكەردەم
ئەي شەرمەسارىي، ونەم وەسپىن وەس!
مەكەرەم شەرمەسار، بەندەت نەدەي كەس!
ئەگەر مەواچوو، ونەم گەواھەن
وہگەر، بەخشىم، بە تۆم رجا ھەن!
وہلسل، ھەرچى رەزاي تۆ پيشەن،
بەندە فەرمانم، سەلای تۆ چيشەن!
دووەم ئىستيدعاي بەندەي شەرمەسار
ئىدەن نە دەرگات، كەرەم بى شمار
ماباقى ھەيات، تا وادەي تەسلىم،
دوور بۆ، جە ئەوقات، شەيتانى رەجىم
دلم، وە مەعدەن ئەسرارى تۆ بۆ
زمانم بە زىكر، گوفتارى تۆ بۆ
قەترەي جە رەحمەت وردى گرانبار
وزى نە دەروون بەندەي بى مقدار!
خەزانەي زەينم، پەر بۆ جە گەوھەر
پەي بەزمى بسات، سەرافانى دەر
نوتقم گۆيا كەي، جە بادەي ھەنى،
تا، نەبۆ، وەتەنگ، سەراچەي مەنى،
بواچوون، سەنای، پادشای ئىيران،
باشى بالا دەس، جەرگەي دليران،

شهمی جه ته عریف، شای والا ته یار
 مه بۆ بو اچوو، په پری رۆزگار!
 دمای شیخ سه فی، عه بیاسی سانی،
 سکه ی دپوو زیتر، ساحیب قورئانی
 نیشت وه بانی تهخت، که یانی دههر،
 پیکاوه تارهک، جو قه ی جه واههر
 کورسی نشینان، جه رگه ی ئیرانی
 مدران ئینتیزار په ی گیان فشانی،
 چند وزه را و وه زیر، داعی دۆستخوا
 مدران، نه خزمهت، دایم نه ده رگا
 چند جه به گله ران، سه رحه د نشینان،
 مه نزووری خزمهت، پادشای ئیران
 چند شیبری بی رام، بی باکی دلخۆش
 مه حبووس نه پای تهخت، جه ویش مشه وهش
 چند پاله وانان، ساحیب زات و زۆر
 مدران، به ئیخلاص نه خزمهت زه روور
 چند ئی غولامان، بالا، سه وئی ته ر
 موکه مهمل، بوراق، که مه ر سیم و زه ر
 هه ریه ک ساحیبی موک و ئه قلیمی،
 گردین، خانه زاد، به نده ی قه دیمی
 نه و سه رو هخت دا، موک کی ئه سفه هان
 مه عمووری پایتهخت، پادشای ئیران
 جه قه زای قودرهت، فه سلئی وه هار بی
 ئه فمائی شامی گول و گولزار بی،
جه دیده ر به گ (نامی) غولامی شا بی
 شیرری ژیانته ور، یوسف، له قا بی،
 ئه سل و نه سه ب خاس، نه وه ی که یانی
 شکۆفه ی گولزار، ئه سلئی ئیرانی،

عومری جوانیش، وه بیست نه یاوا،
 نه وهالی نه وخیز، جه ننه تولماوا!
 شه هه نشای عالم، وه ئه سلش، زانا
 دایم، وه فه رزه ند، دل به ندش وانا!
 جه یومنی ئه لتاف، عه بیاسی سانی
 بیی وه باشقه ی جه رگه ی ئیرانی،
 یه ک رۆ، کهفت نه خاک جه لای شه هریار
روخسهت، ته له ب که رد، به عه زمی شکار
 عه بیاسی سانی، جه رووی شه فه قهت،
 به عه زمی نه خچیر، په نه ش دا، روخسهت،
 فه رما، وه نازر، نه وه ی نامدار
 سه لاه دان، په ریش، سی هه زار سوار
 ئه ساسه ی شکار، که ردشان ته مام
 به رده ن، په ریش ئه سپ مه رسه عی له جام
 پا، نییا، وه ره خش، **ئه ولادی دارا**،
 په ی قه سدی قاتل، جه یرانی سارا،
 به عشق و نشات، جه شار، شیبی وه به ر
 به عه زمی شکاو، ئاهووانی به ر
 روو نییا نه دهشت، **نه تیجه ی دارا**
 مه که ردش، سه یران، گولگه شتی سارا
 ناله ی موتریبان، کزه ی موکه شان،
 مه ویه را، نه چه رخ، سه ما و که هکه شان
 ئالای خه مزه ی خاس، ساقی سیامه ست
 باده مه به خشان، به مه ستانی مه ست
 مه نو شان، به شاد، په ی په ی جامی مه ی،
 به یادی دهوران، **که ی کاوسی که ی**،
 سه رو هه ش مه گیتلان، نه و دهشت و دهردا،
 دین، چند جه یرانی، ئامان، وه سه ردا!

مه‌رسی تازه‌بان، کیشا، وه لیشان
 تا چند جه‌یرانی، بگی‌ران لیشان!
 فیقه به‌ستشان، روو نیان به را
 هه‌ی کهرد، په‌یشان، حه‌یدهر، وینه‌ی، با
 مه‌همپیز، دا، سه‌مه‌ند، ده‌ونده‌ی، ره‌هوار
 نه شـوؤفی ئاهووی چه‌دیده‌ی ته‌تار،
 وه‌قتی نمای شام، بریا، جه له‌شکهر
 غه‌مگین و غه‌مبار، عاجز و، موزتهر،
 مه‌گیلا نه و شه‌و، تا به‌سوب سه‌حهر
 تا، خورشید، نه بورج مه‌شرق، کیشا سه‌ر
 زۆر ئاوه‌رد به‌ئسپ، تاوه نیمه‌ رۆ،
 ته‌ی مه‌کهرد غه‌مگین، سه‌حرا و کەش و کۆ،
 جه تاوی گریای شه‌راره‌ی سه‌بوون،
 وه‌خت بی، جه سه‌ر ئه‌سپ ببۆ سه‌رنگوون!
 به‌گو‌نا و رۆخسار، زولفش مه‌نیشته‌ گهرد
 موحتاج بی، **په‌رتی قه‌تره‌ی ئاوی سه‌رد**
 نه‌ تا‌قته‌ت، به‌ئسپ گرانمایه، مه‌ند!
 حه‌یدهر ته‌شنه‌گیی، ته‌مام گیانش سه‌ند،
 نه‌ قه‌وم بی، جه‌لاش، نه‌ ئه‌تباع نه‌ کەس
 سیوای زاتی ویش، فه‌ردی فه‌ریادپه‌س
 روو کهرد نه‌ بارگه‌ی به‌رزه‌ دیاریی
مه‌گره‌وا، به‌زار، جه‌ بی قه‌راریی
 واتش: یا کهریم، کهره‌م بی شمار
 یا، دانای سرپۆش، واحیدولقه‌ههار
 یا، زاتی بی میسل، پادشای شاهان،
 یا، راهنمای خه‌یر، گومکهرده‌ راهان،
 یا ره‌ب به‌ حاجته‌ت، نام و ئیسـم -ی زات
 به‌و نووری له‌قای، یه‌کتای بی هه‌متات،

به‌ عه‌رشه‌ی عه‌زیم، موقه‌پرربانته
 به‌ ته‌ووحی‌دی پاک، مه‌لائیکانته
 به‌ می‌عراجی خاس ره‌سوولی سه‌روه‌ر
 شافعی عوسیان، رووی ده‌شتی مه‌حشهر
 به‌ شه‌وق و ئیخلاس، ئیمامانی دین
 به‌ که‌عبه‌ی شه‌ریف، یه‌کجار، نازه‌نین
 به‌ شه‌وقی ده‌روون حاجیانی پاک
 به‌ ئاه و ناله‌ی ئه‌سی‌رانی خاک،
 به‌ سوؤزی سینه‌ی، بدعه‌تلبه‌توول
 ئیستیدعای به‌نده‌ت، بکه‌ره‌ قبول
 ده‌لیلخ، خه‌یری، بکیانه، جه سه‌ر
 هامراهی بدات ئی به‌نده‌ی که‌مته‌ر
 ئید وات و سه‌رسام، نیگا کهرد جه‌ دوور
خه‌مین دیاره‌ن، چون شه‌معی کافوور
 قه‌مچی دا، به‌ئسپ ده‌ونده‌ی ره‌هوار
 تا، یاوا، وه‌پای خه‌مه‌یه‌ی، زه‌رنیگار
 سه‌رکیشا، نه‌ توؤی خه‌مه‌یه‌ی **لاله** ره‌نگ
 دیش شه‌خسی، نیشته‌ن، وینه‌ی **شای فه‌ره‌نگ**
 شه‌هنشای شش دانگ، فره‌ نازاره‌ن،
 سه‌رتاپا شه‌ریف، دیده‌ خومه‌اره‌ن،
 ئه‌ر سه‌د، که‌ وه‌سفش، نمه‌بۆ ته‌مام
 به‌عزی، مه‌واچان، باقی (والسلام)
کورپه‌ حه‌یته‌ران، چین وه‌رده‌ی چین چین
 ئه‌فشانه‌ن، به‌ ناز، نه‌ پای عه‌ره‌قچین
 دوو ده‌ست که‌لانه، ئامان جه‌ سه‌ردا،
 می‌قراز به‌رکه‌رده‌ن، نه‌ پای قه‌مه‌ردا،
 قاش و ئه‌بر و خاس سیای شوؤر و شه‌ر
 په‌خشنداز شییه‌ن، دايم موکهره‌پر

له یلی گهردهن کهچ، پای زولفی زهردهش
زلیخا سه رسام، لیموی بیگهردهش!
سه مه نبر، مایل، زهردی گهردهنش
 جان نه فرۆز بی هوش، نیگا گهردهنش
 شاخه بات، شاگرد، به له نجوه ولارش
عوزرا، هم سه رسام دیدهی خومارش
حه یدر بهگ، سه رسام بهژنی بالاش بی
 گرفتار خه مین، خالی تالاش بی!
 ناگاه جه رووی ته سپ کیشا ئاهی سهرده
 ئاهش، جه سه ما، زیاته ر، ویهرد!
 نه زهر وست وهلا، نهو ماهی پاره
دیش، که جوانی، مدران، سواره!
زه ریف، نازار، شیرین، سوارهن،
 موکه مهل بوراق، ته مام ته پاره ن،
 عومری جوانیش، به بیست، نه یوان،
 تازه وه نه وشه ی، خه تش شکاوان
 به یازی که ردهن، نه سای زولفی دیز
 مه نمانو، به تهرح، سویحی سادق خیز،
 بالاش چون نهو توول راژه ی خه سره ویی
 شان و شه وکته خاس، بازووی پاله ویی
 سوارهن به ته سپ مه رسه عی له جام
 مدران سواری، شیرینته ر جه سام
ماچی یوسفهن، جه که نعان ئامان،
 یا به دری کامل، به ینی نه مامان!
 سه رسامهن، نه شهوق ساوای سه ره نه ده
 مه دیا، چون شاههن، شای گه لده وکته نه ده
 سه رانسهر، دییا، نهو ماهی تابان،
 وات: به که نيزان، ماهی زهر نیشان

ههر راویاری نه جه ل بۆ مه رگش،
 تا، په ر مه نیشو، نه ریشه ی جه رگش،
 دیدهش، چون ئاهووی خوته ن چریده،
 وه حشیی، هه راسان، سیاوه ن دیده!
 گوناش چون فرده وس خالی دینه ن
 یا، به دری کامل، دوو هه فته مینه ن،
 له پ، دور، جه یاقه وت که یله ن جه گه وه ر
 په روه رده ن، به ناز چون شه هد و شه که ر
 بهو ته ور نازکه ن، وه قتی عیباده ت
 له علی به دخشان، مه دو، به غاره ت
 نه ندازی دارو، زهنه خدانی زهرده
 ماچو! مه شه کیو، قه تری (ماء الورد)
گهردهن چون، بلوور په ر جه باده ی مه ی
 چون مینای بسات، که یکاوسی که ی
 پرچی ماوی خال، فیروژه ی بیگهرده
 مه دره وشان، وه بان، چالی تین زهرده،
 دوو لیموی په نهان، نه تو ی جامه دار
 مه نمانان، وه تهرح، ته لای دهس نه فشار!
وه لحاسل، نهو ماه، حوری سروشته ن،
گولهن جه گولزار، باخچه ی به هه شته ن،
 ته ک دان، وه پالتشت، چون شه مسی خاوه ر
سه د ره عنا که نيز، مدران، وه رانه ر
 نیمچه که نيزان ناسک نازداران،
 گردین په ی ویشان، نه رواج سپاران!
 جه شاه ی په ریان، به رده ن سامشان،
 هه ربه ک مه نشوورهن، به ی ته ور نامشان!
گولته ندم خه مین، گونای گولنارش،
 شه که ر شه رمه سار، شه هدی گولتارش!

دیارهن، بوزورگ، عه‌زیموش‌شانهن
 عیزهت واجیبهن، چونکه میهمانهن
 پیاده‌کهن، جه ئه‌سپ جه‌وانی هه‌نی
 فه‌رش کهن، په‌ی میمان، خه‌میه‌ی سه‌هه‌نیی
 چه‌نی موته‌کای زه‌رین بوومی زه‌ر
 په‌ری، ته‌کیه‌گای شپیری دلاوه‌ر
 قلیان و قاوه، ببه‌ردی په‌ریش
 نه‌خچیریش که‌رده‌ن، گیانش ریش
 شیرین، به‌ته‌عجیل فه‌رس وست نه‌وه‌ر
 وات: به‌حه‌یده‌ر به‌گ، ئه‌ی شپیری سه‌روه‌ر
 شیرینم، که‌نیز، بانووی بانوان
 بانووی بانوان، پاسه‌ش فه‌رماوان!
 که‌ره‌م که‌ر، جوان پیاده‌ به‌ر جه‌زین
 ئه‌مشه‌و میهمان به‌، به‌فه‌رما زه‌مین
 حه‌یده‌ر به‌گ به‌ ناز، پیاده‌ بیی جه‌ ره‌خش
 لووا، نیشته‌ وه‌بان، فه‌رشی مونه‌قغه‌ش
 ئاوه‌رده‌ن، په‌ریش، قلیان و قاوه
 که‌نیزان، جه‌لاش، مدران وه‌ پاوه
 خوان حازر بیی، توحفه‌ی دلپه‌زیر
 کیانا، په‌ریش، شازاده‌ی کشمیر!
 حه‌یده‌ر به‌گ کیشا ده‌ست نه‌ رووی ته‌عام
 بواردش ته‌عام، ئالای عه‌نبه‌رفام
 ده‌ست کیشا وه‌ خوان، زیبای بوومی به‌ر
 شوکری یه‌زدانش، به‌حه‌ساب ئاوه‌ر
 ده‌ست کیشا، به‌خوان، (ماء‌الورد)ه‌وه
 شه‌و ئاما، به‌ناو، خاوش به‌رده‌وه
 ده‌ستی ره‌خت و خاب زیبای بو‌عه‌نبیر
 کیانا، په‌ریش، شازاده‌ی کشمیر!

شیی نه‌ جامه‌ی خاب عه‌نبه‌ر بو‌ی دل‌به‌ر
 راحت بیی به‌ ناز، تاوه، سوب سه‌حه‌ر
 سه‌حه‌ر هۆر ئیزا، جه‌ خاوی شیرین
 به‌ر ئاما، نه‌ تو‌ی جامه‌ی عه‌نبه‌رین
وزووه‌ تازه‌ که‌رده‌، به‌ ئاوی زه‌لال
 که‌ردش ستایش، دانای زولجه‌لال
سنۆبه‌ر، خوانی حه‌قق شه‌ریف که‌رده
 کیانا، په‌ریش، هه‌م جه‌ تو‌ی په‌رده
حه‌یده‌ر به‌گ، وه‌ناز، وه‌ بی‌ مدارا!
 ده‌ست کیشا وه‌خوان، په‌ی ده‌فعی سارا
 دوعای سفره‌ش دا، په‌ی ماهی تابان
 ئاوه‌رده‌ن په‌ریش، که‌نیزان قلیان
 وات، به‌سه‌مه‌نبه‌ر ماهی مونه‌وه‌ر
 به‌ر په‌ی میهمان **هه‌فسه‌د تومه‌ن زه‌ر**
 واچه: کیاسته‌ن بانووی بانوان
 په‌ری خه‌رجی رات، ئه‌ی نه‌وه‌رسی جوان
 میهمان بیت ئه‌مشه‌و به‌شای سنۆبه‌ر
 پایه‌ندازت که‌رد هه‌فسه‌د تومه‌ن زه‌ر
 عوزر و ته‌قسیرات، بی‌حه‌د فراوان،
 بوازه‌ به‌ شهاد، بکه‌ره‌ش ره‌وان!
 سه‌مه‌نبه‌ر ده‌رده‌م به‌ ته‌عجیل و تاو
 خوانش به‌ر ئاوه‌رد زه‌رش که‌رد به‌ ناو
 به‌رد په‌ی حه‌یده‌ر به‌گ نیش به‌ زه‌مین
 که‌ردش ته‌وازوع به‌ له‌فزی شیرین
واتش: ئه‌ی جوان ره‌شیدی سه‌روه‌ر
 سلامت کیاسته‌ن، ماهی، سنۆبه‌ر
هه‌فسه‌د تومه‌ن زه‌ر په‌ی خه‌رجی رات بو
 ته‌وفیق ره‌فیقی په‌شت و په‌نات بو!

میهمان عهزیزه‌ن جه‌لای خواوه‌ند
 عوزر و ته‌قسیرات، به‌نده‌ی حاجه‌ت مه‌ند
 هه‌ر ئی‌د حازره‌ن، بشو، به‌ راه‌دا
 هه‌رچی که‌میشه‌ن، پا بنیه‌ پی‌ دا!
 هه‌یده‌ر به‌گ واتش: ئه‌ی حو‌ری جه‌مین
 عه‌رزش مه‌سمووعه‌ن، ئه‌و شو‌خی شیرین
 به‌لام خووانی زه‌ر به‌ره‌وه‌ دمه‌ا
 عه‌رزکه‌ره‌ پابو‌س ئه‌و حو‌ری له‌قا!
 جه‌ یومنی ئی‌قبال پادشای ئی‌ران
 باشی بالاده‌س گشت نه‌ره‌ش‌ی‌ران
 مال‌م ئه‌فزوونه‌ن جه‌ گه‌نجی قاروون
 شو‌کور مو‌حتاجی، به‌ زه‌ر نه‌داروون
ئه‌وه‌ل، جه‌ سایه‌ی جو‌قعه‌ی شا‌عه‌بباس
 جه‌ لام بی‌ حه‌ده‌ن، یاقووت و ئه‌لماس
دووهم جه‌ ئه‌لتاف بالای سنو‌یه‌ر
 فراوانم هه‌ن، گه‌نج و مال و زه‌ر
 به‌لام ئه‌و جه‌ لای مو‌خلیس نه‌وازیی
 جه‌ مو‌لکی ئی‌ران، په‌ی سه‌ر ئه‌فرازیی
 بی‌وه‌ میهمان به‌نده‌ی که‌مته‌رین
 به‌ یادی ده‌وران **فه‌ره‌اد و شیرین!**
 ئه‌لبه‌ت شه‌فته‌ن، چه‌ند جارئ شیرین،
 بییه‌ن، وه‌ میهمان فه‌ره‌ادی مسکین
 ئه‌ر ئه‌و زیاده‌ن **شیرینی ئه‌رمه‌ن**
ئیمه‌یج فره‌که‌م، فه‌ره‌ادی کو‌که‌ن!
 به‌لکم جه‌ ئه‌لتاف بالا و رووی دو‌لبه‌ر
 جه‌میینی بالای ره‌عنا‌ی سنو‌یه‌ر
 ئاوا بو، یانه‌ی ویره‌انه‌م ئه‌مشه‌وه
 ساکن بو، دل‌ه‌ی دیوانه‌م ئه‌مشه‌وه

با گیانی شیرین، پایه‌ندازش که‌م
 رو‌حم وه‌ پیشکه‌ش خه‌مزه و نازش که‌م
 مه‌بو، **وه‌لحاسل** وه‌نه‌م بو میهمان
 په‌ی سه‌ر ئه‌فرازیی **شیرانی ئی‌ران!**
 سه‌مه‌نبه‌ر بو‌اچون باز تاوه‌دار
 عه‌رز که‌رد به‌ خزمه‌ت، ماهی جه‌هان‌دار
 سنو‌یه‌ر ئه‌ژنی، شیی نه‌ جامه‌ی قین
 وات، به‌ هومه‌یلا، ره‌خشم بکه‌ر زین
 خ‌ی‌زا، نه‌جای ویش، وه‌بی‌ مدارا!
 په‌ی قه‌تلی ئه‌ولاد، **دارای بن دارا**
 پو‌شا، وه‌ بالاش، به‌رگی خه‌زای جه‌نگ
 زینه‌ت، دا به‌ویش، چون سوپای فه‌ره‌نگ
 زولف، که‌رد به‌ سیاخ په‌ری شو‌ر و شه‌ر
 که‌مه‌ر به‌ست، به‌ زات، په‌ی قه‌تلی هه‌یده‌ر
 وات، **به‌ شاخ نه‌یات:** چادر بکه‌ر بار
 مدارا، مه‌که‌ر، باوه‌ره، قه‌تار
 تامن، بزانو، چه‌نی ئی‌ جوان،
 کین و چه‌ کاره‌ن، من که‌رو میمه‌هان!
 کین، په‌ی من مه‌بو، وه‌ یاگه‌ فه‌ره‌اد
 من که‌رو ره‌فیق، شیرینی ناشادا!
 ئه‌راگی‌لی هه‌ن شاهانی ئه‌قلیم،
 که‌ی من، وه‌ میهمان هه‌رزه‌کاران بیم
 دیارن جوان هه‌رزه‌کار‌ی‌وه‌ن
 مه‌عزوور و مه‌ده‌وش که‌چ ره‌فتاری‌وه‌ن
 وه‌ر نه‌ چ نیسه‌به‌ت گه‌دا، به‌ گه‌وه‌هر
 په‌ی چی به‌رو نام، بالای سنو‌یه‌ر
 سوار بیی مدرا، وینه‌ی سه‌ه‌ولی ته‌ر
 بار کریا، قه‌تار، ته‌مام داش نه‌وه‌ر

حهیدەر بهگ نهجا، مات و خجل مەند
 لەرزا جه حەسرهت، لەب به دندان کەند
 ساتی تهواسا، فامش بهردهوه،
 هەم، ئاما به هۆش فکرش کەردهوه
وات: ئەی نۆ خەزالی، ئەر بەرشۆ نەچنگ
 پەنەت، مەواچان، بی ناموس و نەنگ
 ئەر بازی نازار بەرشۆ، نه ئیء جا
 پەنەت حەرام بو، حەیدەر نانی شا
 سواریبی به ئەسپ چون بادی سەرسەر
 کەفت وه دمای کۆچ ماھی سنۆیهەر
 نیگا کەردی وه لا نازاری **کشمیر**
 دیش جه ولان مەدۆ، حەیدەر وینه **شیر**
 نیزه، چون شامار گرتەن نه رووی دەست
 کەفتەن وه شۆنش، وینهی شیری مەست
 وات، به کەنیزان، ماھی جه هاندار،
 ئیوه به ته عجیل، بهردی قەتار!
 تا من بزائوو، چەنی ئی جوان،
 کین و چه کارەن، من کەرد وه میهمان
کین پەی من بو، وه یاگی فەرهاد
من کەرۆ رهفیق شیرینی ناشاد
 فرە مەنازۆ به شان و باهوش
 غەلتان کەم نه خاک چەنی ئارەزوش
 دیاره هەرزەن، هەرزە کارامەن،
 ماشەللا جه وشا، ئەوش غولامەن!
 ئید وات و کیشا، تیخی هیندی کار،
 مەهمیز، دا، به ئەسپ، ماھی جیهاندار
 وات، به حەیدەر بهگ، ئەی مەستی مەدهۆش
 هەقتە سامەک کەردی فەرماش

ئارۆ، جه دەستم، چون مەیبی خەلاس
 مەبو، پارەت کەم، به تیغی ئەلماس
 پاسە مەزانوو، مەبو، شکارت!
 شکارت کەروو به زههیری مارت
بکەر ووت وه پەند، واتەئەمیران
عاقڵ بیی پەری، پادشای ئیران
 من پاسەم زانا، مەردی میهمانی
 نەزانام، جه نەسل هەرزەکارانی!
 بەلام هەقتەن، نەداری تاوان،
 هیمای سەرد و گەرم پەنەت نه یوان!
حەیدەر بهگ واتش: ئەی ماھی تابان،
 ماچان، حەرامەن جهنگ چەنی میهمان،
 وات: وهس بی جاکەر، ئەی نووری دیدەم
 سەلوات دەر به ویت، ئەی بهر گوزیدەم
 باز، هەم حەیدەر بهگ، ئاما به زبان،
 وات: ئەی سنۆیهەر بینایی چه مان،
 نەرسەد جه شیران، پایتەختی شاهم
 لاکین جه لای تو، هەر خاک زاناهم
 جه خەشمی لارت نەدار و ئەندیش
 ئەر تیخ مەشانی سەر مەدەو نەرتیش
 تا وه تیغی ناز، شه هیدم کەری
 بوون، وه سەرگەردت، چونکه دولبەری
 من به غولامیت، ئیقرارم کەردەن
 ئارۆ تیغی ناز، پیكەم وه گەردەن
 هەر عاشقەن، عیشقش هانە سەر
 چه پەروا دارۆ، جه تیغی دولبەر
 بەلام قەبیحەن ئەی ماھی تابان
خواجە کەرۆ جهنگ، چەنی غولامان!

قاروقین وه سین، دشنام مهدهر پیم
 پهشیمان مهیبی، بزانه من کیم!
 نهرسه دبئی مهیلی، خدی و کارتهن
 حه یفم پهی له بان شه کهر بارتنه!
 شه هدی شیرینی، بئی هدد، تال، بؤ!
 مه ته رسوو نازار، پهست و دیار بؤ!
 وهر نه فاشی تو، وه ته بیباتنه،
 ههرچی، مه واچی، وه نه مه خه لاتنه!
 نه لبهت دمای جهنگ، سولج مه بؤ نه کار
 فاشی ماچوموچ ماوه روون دیار!
سنویهر واتش: ههرزه هی ههرزه کار
 مه که رووت وه په ند، واتهی رۆزگار
 ئید وات، شمشیر، بهرد وه بالایی سهر
 پیکا وه تارک، دلیری سه فدهر!
 حه یدهر په نهان بیی نه ژیری قه لخان
 په ری زه ربی دهست نهو ماهی تابان!
 ماشه لالا، جه زهر، تیغی سنویهر
 ویهرد، جه قه لخان، کلاو خود و زهر
 شمشیرش نه فهرق حه یدهر به گ جاگرد
 وه لحاسل تا فهرق نه برۆش جیا کهرد
 حه یدهر به گ جه ته سپ کهفت نه رووی زه مین
 جه هوون بیی گولپه نگ، سه حرا و سه رزه مین
 سنویهر شمشیر، نییا، نه جای ویش
 دیا، به شکار، سونبل کهرده ی ویش
 گوناش مه دره وشا، چون لاله ی وه هار
 غه لتانهن نه هوون عهرسه ی کارزار
 کاکول چه نی زولف چه م وهردهن به هوون
 نه فشانهن نه دهور گونای لاله گوون

وه بیست نه یوان، عومری جوانیش
 تازه هور بریان خه تی زنجانیس!
 سنویهر کیشا، جه دل، ناهی سهر
 په ری کهرده ی ویش، په شیمانیش بهرد
 عاشق وه روخسار، خالی نالاش بیی
 ماتل وه دیده ی به ژن و بالاش بیی!
 زور ناوهرد به ته سپ، تا وه لای یاران
 مه ریزاش نه چه م، نه سرین چون باران!
 وات، به که نيزان، خال ته خته ی بیگهرد
 دین که دونیای دوون، چیشش به من کهرد
 مهردی میهمانم، پیکا، وه شمشیر
 کهفتهن، نه زه مین، وینه ی نه ره شیر!
 په شیمانانان، من جه کهرده ی ویم
 په شیمانی سوود، نه دارۆ په ریم!
 چه خاک وه سه رکهم، وه کام دهرد نالم
 ویم به کهرده ی ویم، ههرهس وه مالم!
یاران ، دلسوژان، که نيزانی من،
به یدی بکهردی، سه نگ ریزانی من!
 مهردی میهمانم، پیکا وه شمشیر،
 کهفتهن، نه رووی وینه ی نه ره شیر!
 حه یفم ههر ئی سدهن، تازه جوانه ن،
 گوناش مه واچی، ماهی تابانه ن
 هاوارم، ئی سدهن، نه یوان به کام
 کهردم وه لوقمه ی شمشیری به رام!
داخدارم په ری خه تی ریحانیش
 شیونام به زهر، ریشه ی ریحانیش
 ههراسم کهرده ن، زولفی نه فشانش
 بئی جام کهرد، کهردم به هوون غه لتانش

مه تهرسوو بمرۆ، هه یفه ن جوانه ن

وه سه رگه ردش بام، شپیری ژبانه ن!
هه ر ئه و مه لالا، ده ستش نه شه ند
ئه گه ر مه شه ندش، هه یاتش مه سه ند!
من، نامه ردیم که رد، چه خاک وه سه ر که م
مه بۆ جه ی دونیا، که تعه نه زه ر که م!
فه لکه رووره شیی به شانم ئاوه رد
تاکه، بکیشوون، هه ناسانی سه رد!
وات، به هومه یلا: مودارا مه که ر
بشوۆ، تا وه لای شپیری دلاوه ر
پیاده، به، جه ئه سپ، چون به ینه تداران
بشوۆزه، زامش وینه ی غه مخواران
ببه ر چه نی ویت، ده ست مائی ویم
به یه ک تای شه ده م ببینه ش **به هه م**
جفتی شه ده ی، من مرواری غه لتان
ببه ر چه نی ویت په ری ساییه بان!
بنیه وه ته عجیل به زامش، مه ره ه م
به قیییه ده ر وه زام باوه ره ش وه هه م
ئه و یه کتا شه ده م، سه یوان که ره پیش
زامداره ن ئافتاب، په نا بدۆ، لیش!
یه ته ن، خوۆ، په ری، زامدار، خاس نییه ن
په شیماننه نا، جه ده ست م، شیییه ن
ئه ر زینه ده مانۆ، په ی خه رجی ده واش
ئه ر دووریای بمرۆ، دیده ی هوونبه هاش
چه ند تا، جه زولفان، مشک تاتارش
ببه ره په ریش، په ی یادگارش!
عوزری ته قسیرات، بی حه د فراوان،
بوازه، به شهاد، بکه ره ش ره وان!

بواچه په نه ش: که زات جه گیانم

هه رچی ئه و می شۆ، به ناو مه مانم!
دریغ ببری، ده ست م به شمشپیر
ته رمم، ببری، به شاری کشمیر!
مه یته ن، خوۆ په ری زامدار خاس نییه ن
په شیماننه نا، جه ده ست م شیییه ن!
ئه ر زنده مانۆ، په ی خه رجی ده واش
ئه ر دووریای بمرۆ، **دییه ی** هوونبه هاش
چه ند، تا، جه زولفان، مشک تاتارش
ببه ره، په ریش، په ی یادگارش!
عوزری ته قسیرات، بی حه د فراوان
بوازه، به شهاد، بکه ره ش ره وان! (*)
بواچه په نه ش: که زات جه گیانم
هه رچی تو می شۆ، به ناو مه مانم!
دریغ ببه رو، ده ست م، به شمشپیر
ته رمم ببری، به شاری کشمیر!
فیدات بام ئازیز، نادانیم که رده ن
مه بۆ، جه ته قسیر، نادان و په رده ن!
تاقی که ر، په ری م نام و نیشانش
زوو باوه ر په ری م، جاه و مه کانش
تاکه نه که ردام، به هوون غه لتانش
گیانی شیرینم، بالا گه ردانش!
هه رچی، مه واچۆ، ئه علام که ر وه لام
ئه حوالش باوه ر، به سه رگه ردش بام
که نیز، هوۆرگیلا، چون بادی زه لان
یاوا، به خزمه ت، ئه فتاده ی مه دیدان

(*) ئا لیره دا، ده بن به دوو نوسخه ده سخه ت و بۆیه ده بی، به په بیره ویی هه ردوو نوسخه که، ریکوپیته که ی
هه لئیریت و له و رووه وه، بیرورا بدریت!

هەرچی فەرما بی، بانووی بانوان،
 کەردش موهه‌ییا، به دیده و به گیان!
 تاکه نه‌که‌ردام، به هوون غه‌لتانت
 گیانی شیرینم، بالا گه‌ردانت
 فیدات بام، ئه‌رسه‌د نالانیم که‌رده‌ن
 مه‌بۆ جه ته‌قسیر، نادان، ویه‌رده‌ن
 تاقی که‌ر په‌ریم نام و نیشانش
 زوو باوهر په‌ریم جاه و مه‌کانش
 هەرچی مه‌واچۆ، ئه‌علام که‌ر، به‌لام
 ئه‌حوالش باوهر، وه‌سه‌رگه‌ردش بام!
 که‌نیز، هۆر گیلا، چون بادی زلان
 یاوا، به‌خزمه‌ت ئوفتاده‌ی مه‌یدان
 هەرچی فەرما بی بانووی بانوان
 کەردش، موهه‌ییا، به دیده و به گیان
 نیشته‌ وه‌سه‌رینش ده‌ست مالا نه‌رووش
 هه‌تا، هه‌یدەر به‌گ، ئاوهردش به‌هۆش،
 سلام دا په‌نه‌ش، مدرا، وه‌رانوهر
 ئاما، وه‌گوفتار شیری دلاوهر
واتش: ئه‌ی که‌نیز شیرینته‌ر جه‌ گیان
 په‌نهم وچه، ئه‌سل سه‌ولتی خه‌رامان!
 ئه‌سلش چه‌ که‌سه‌ن، مه‌کانش کامه‌ن
 به‌نی ئاده‌مه‌ن، یا، په‌ری سامه‌ن!
تورکه‌ن ته‌نه‌رن، یا په‌ری سامه‌ن
 دیده‌ش فیتنه‌ی بسات، ته‌مامی عامه‌ن
 یا، سه‌ه‌ر ده‌لیلی ئاهووی ته‌تاره‌ن
 یام شیرینی شوخ شای ئه‌رمه‌ن شاره‌ن
 یا، گوپی بی رام ته‌رسای فه‌ره‌ه‌نگن
 یا، هه‌ر وه‌ی فرۆش، مایل وه‌ جه‌نگه‌ن!

ئی شیوه، شیوه‌ی به‌شه‌ر نه‌بۆ،
 به‌شه‌ر وه‌ی فرۆش، وه‌شه‌ر نه‌بۆ!
 هومه‌یلای که‌نیز، ئاما به‌گوفتار
 به‌و له‌نجه‌ی شیرین، شه‌هدی شه‌که‌ربار
واتش: سنۆبه‌ر بانووی کشمیره‌ن
 بابۆش شه‌هه‌نشای ساحیب سه‌ریره‌ن!
 جو‌بای گیاهه‌ن، ئه‌و ماهی تابان،
 هه‌ر سالتی جاری، مه‌بۆ، به‌ئیران!
 سی ماه مه‌نیشۆ، وه‌ پارچه‌ی ئه‌لوهند
 په‌ری گیاهان، توحفه‌ی دو‌لپه‌سه‌ند
 هه‌رچی گیاهتی لیش مه‌بۆ به‌کار
 سالتی، یه‌ک نه‌ویه‌ت، مه‌به‌رۆش وه‌بار!
تۆ وچه‌یه‌نهم، نام و نیششانت
 شار و ئیقلم و مو‌لک و مه‌کانت،
 په‌ی چیش، که‌ بانوو بییه‌ن په‌شیمان
 مه‌که‌رۆ په‌ریت، شینی بی سامان،
 چه‌ند تا، جه‌ زولفان، سیای تاتاریت
 بانوو لیم، واسته‌ن په‌ی یادگاریت!
 په‌ی خالیانه‌ بکیانه‌ په‌ریش،
 په‌ری هیجرانان جه‌فای ئیش و نیش
 منش کیاسته‌ن، شه‌مسی خاوه‌ریی
 واتش: زوو ئه‌حوال په‌ریم باوه‌ریی
سه‌رانسه‌ر په‌یغام، خورشیدی خاوه‌ر
 عه‌رز که‌رد به‌خزمه‌ت شیری دلاوهر
 هه‌یدەر به‌گ ئه‌ژنی، کی‌شا ئاهی سه‌رد
 جه‌ دیده‌ رتزا، قه‌تره‌ی مائلوهرد
واتش: هه‌یدەر مه‌واچان نامم
 شاری ئه‌سفه‌هان بییه‌ن مه‌قامم

نه ستم قزلباش؛ نه وهی که یانیم

غولامی ئیخلاس شاهی ئیرانیم

به لّام نهی که نیز، وچه به دولّبه

دیوانمان که فتهن، به فهدای مه حشر

من هوونم نه که رد بیم وه میهمانت

بی جام که رد واردم پارچهی جه نانت

قیمه تی نانت وه من بسانای

من، وه سه رکونهی عالم، نه وانای

نه بام به سه رزان، جه رگهی ئه میران

چیش بدهم جواب، پادشای ئیران!!

زامی، دای وه نم، نه رووی قاروقین

یام دلّ نازاری، دایم خوممهت بین

هه رکه سی نازار شوخ و شهنگ مه بو،

بی په روا و بی رحم، دلّ جه سهنگ مه بو!

یام هه رگیز کینا و عه شقت نه وانان

قاعدهی قانون، عیفته نه زنان!

ئاخر چند یاران حوری سرووشتهن

که س داغداری ویش وهی حالّ نه کوشتهن

یام وانه، کیتاب، لهیلی عامری

یام، بشو، نه شوون هومه یلای پهری

یام، چون زلیخا حالّ ته ختهی، بیگه رد

پهی دیدار، بالای یوسف چیشش که رد

یا چومن، ئه لبهت، شای مووبرماسم

مه بو وه میهمان نه رای ئیخلاسم

دیتر، چیشم وات، وای نووری دیدم

ئرئ نه و غه زال، هه نه ره سیده!

وه من مه رد قیبله م سالامهت

دیوانمان، کهفت، فهدای قیيامهت

دهرد و حال واتش، کیشاش ئاهی سهرد

هومه یلای که نیز، مه یله و دما، که رد

یاوا، به پاپوش، زیبای سنوهر

عهرز که رد شهرحی مال، گوفتاری حه یدهر

سنوهر، ئه ژنی، دهست که رد به زاری

تا قهت پیش نه من، جه بی قهراری

ئاهی سهرد کیشا، نه هیجرانی یار

نه جه ولانی ناز، پیاده بی، به وار

شهدهی مرواری جه سه ر شهنده وه

کورپهی حه یتهران، یهک یهک کهنده وه،

یه خهی جه واهیر درپی، تا، به وار

ئالان به هه م دا، سویای سیا مار

سوورتهت، به ناخون، جه دوه لکاری که رد

پهرئ ناو مه مان، هوونش جاری که رد

سیا و ریحانان برپی جه گولزار

په یا پهی مه که نه مهریزا به وار!

ئامان، وه هه م دا، جه رگهی که نیزان

نه وتوول نه و غه زالّ خاتر، عه زیزان

وه رووی نازه وه، بوسان دهست و پاش

به سه د نه زاکهت، مه که ردهن مه ناش

وات به که نیزان، ماهی مونه ووهر

بازدئ گیان و ویم بکیشوو وه بهر

دنیام پهی ئیده ن، حه یدهر بهگ لییشه ن

دووریای ئه و نه بو، دنیام پهی چیشه ن!

نه بی تاوانش، من بیی، تاوانم

کاشکی بکه فتای، شین وه باوانم

ئهی شوخی شهنگه، به رزه نه مامه ن

ئهی روخساری پاک، شیرین ئه نامه ن

ئەى دىدەى خومار، بىچ بادە مەستەن
 ئەى تىرى غەمزە، كەس جى نەرەستەن
 ئەى تەرتىبى خال زولفى بۆى غەنبەر
 ئىتر پەى كىمەن، جە دماى حەيدەر
 من كە حەيدەر دىم، زامدارى شمشىر
 رازىم بە مەردەن، نەشون وە كشمىر!
 گەردوونى بى رحىم، چىشش، وە من، كەرد
 كە فتم، وە تۆردام، هەناسانى سەرد
 كارى من شىنەن، تا رۆى مەردەنم
 هونش، وە ناهەقق، شىبى، وە گەردەنم
بەى تەور جە داخى پەشىبى حەيدەر
شادىش دا بە غەم، ماھى سنۆبەر
 پۆشا، وە بەدەن، بەرگى قەترانى
 وىش كەرد، بە رەفىق، شىرىنى سانى
 مەشىبى بە راوہ زویر و دلگىر
وہ لاسل، ياوا، بە شارى كشمىر!
 خەلاىق تەمام، ئاما بە پىشسواز
 بەردشان، بە شار، بە سەد عىزز و ناز
 لوا، بە جاى وىش، غەمگىن و غەمبار
 زار زار مەگرەوا، جە هىجرانى يارا!
 دايش خجلى مەند، جە حالى فرزند
 زارى كنجىش، رىشەى گىانش سەند
 پەرسا، جە كەنىز، ماھى مونەووەر
 پەى چى زویرەن، واچدى سنۆبەر!
 كەنىز، شەرحى، را، تەمامى ئەحوال
 ئەرز كەرد بە خدمەت، دايش سۆسەنحال
دايش، ئەوسا، وات، بە شاھى كشمىر
 شاھى كشمىر، جە داخ، بىبى بە سىاقىر

لەرزا، جە هەبەت واتەى شا عەبباس
 ئەلبەت مەستانۆ، جە ئىمە قەساس
 ئاوازى حەيدەر جە كشمىر، بىبى فاش
جەنگى سنۆبەر چەنى قزلباش
 شا، تەرسا، جە تەعن، لوا، بە خەلۆت
 تەلب كەرد ئەركان، پەرى مەسلەحت!
ئەركانى دەولەت، كەردن گەتوگۆ
واتن سنۆبەر، بەدەرمى، بە شـوو
 شەخسى جە ئەقوام شەھەنشای كشمىر
 دەبجوورتەر، جە لەيل، سىاتەر جە قىر
 زشت و بەد قەوار، بەد لەھجە و بەد گۆ
 دايم وەى فرۆش، تەمام توند خو
 بەد زاد، بەد ئەسل، ناپاك وەيشەر
 گەداى بەدكردار، نامپش قەزەنفەر
 شاھى كشمىر، بە حەرفى ئەمىران تەمام
وات: بە قەزەنفەر، بانووى نەونەمام
 يارانى كشمىر مەكەردشان جەخت
 پەرى تەدارەك، بانووى بلند بەخت
 بشىن، بەسەر وەخت، شىرى سەفشكەن
 يانى حەيدەر بەگ، شاھى گولگون بەدەن!
 ئەو رۆ جە مەيدان كەفتە بى، بە وار
 مەگرەوا، بە شۆن، ئاھووى خوتەنشار
مەوات: ئەى فەيداي راگەى كشمىرت
 مەتەرسوون بىرون، بەرشوون، جە وىرت
 فەيداي زەربى تىخ، وە من شانابىت،
 هىلاكم بە دەست، پەنجەى، حەنابىت!
 نە رەنجووت خاتەر، دل ئازارەنى
 دل ئازارى سەخت، جەفا كارەنى

بئ جيهت، پهی قه تل ناهه قق، مه کوشی
 دايم پهری هوون، ناهه قق، مه جوشی
 نینه شیوهی خاس، نیک نامی نییه
 قانونی خواجه و غولامی نییه!
 شهرت بو ئه ره مکیش، ره ویتلهی ره ویتل
 ئه ی جهیرانی مهست، سه حرای خوتهن گیتل
 ئه ی وه حشی بی باک، بی په روا، جه غه م
 ئه ی سه ره ده لیلی قه تاری که لپه م
 ئه ره به رشووم، ئه ی زامی کاریت
 یاوام، به حوزوور زیبای گوفتاریت
 ئه وسا، مه زانوو، ئه ی یاری چاومهست
 چه ته ور ئی هه ققه مه سپارووت وه دهست!
 ئه گهر نه، مه ردم گیانم فیدات بو
 هه زاری چون من سه رگه ردی رات بو
 ئه ی وات و کیشا، جه دل ئاهی سه رد
 ئاهش جه سه ما، زیاته ره ویه رد!
 هوریزا نه خاک سیای سه رزه مین
 شه دهش بهس وه زام سوار بی وه زین
 تا یاوا، به شار، شی بی به یانه ی ویش
 حازر بین، وه لاش، ته مام قه وم و خویش!
 ته بیب ئاوه رده ن، په ی زامی سه یده ر
 نه با، ناسور بو، زامانی سه ره ره
 به واده ی چهن رو، ته بیب که رده ش جه خت
تاکه ساریش، بیی زامی بولند به خت
 لوا، وه حمام، بهر ئاما وه بهر
 پوشا، وه بالاش، زیبای موعه تته ر
 لوا، به حوزوور عه بباسی سانیی،
 مدرا، به رامبه ره په ی گیان فشانیی

ناگاه نه زهر وست پادشای ئیران
 دیا، به ره ونه ق جه رگه ی دلیران
 که رده ش ته ماشای ئه ندامی سه یده ر
 مدران وه پاوه، چون شه مسی خاوه ر
زامی نه مابه یین ئه برۆش دیاره ن
 هه ر ماچی شکه فت، سای ده ر مه غاره ن!
 ته لب که رد، ده رده م، په رسا، جه حالش
 جه وه زامی کاری به دری هیالاش!
 حه یده ر وات: سه رگه رد تاج و ته ختت بام،
 چه نی ئه قه ربا، فیدای به ختت بام،
 مه گه ره جه خه لوه ت، به نده ی که مینه
 عه رز که روو جه لات، ئه ی بی قه رینه
 په ی چی، که حالات سرپی په نه انه ن
 نه دیوان، نه جای، ته مام به یانه ن!
 عه بباسی سانی جه رووی شه فه قه ت
هوریزا، لوا، ده رده م به خه لوه ت
 فه رما حه یده ر به گ ئه علام که ره به لام
 سه رانسه ری راز، سه رگوزه شته ی زام
 حه یده ر که فت نه خاک، بو سا سه رزه مین
 عه رز که رد به خدمه ت، شای دارا نگین!
 وات به شاهه نشای قه یسه ره باسه بان
 ته مام شه رحی حال، ئه وه ماهی تابان
 ئه وه ند که رد سه نه ای، بالای سنویه ر
 شاهه نشا عیشقش چا گرت نه خاتر
 نه دین، گه رفته ره به ژن و بالاش بی
 عاشق به دیدار، خالی ئالاش بی
 وات، به ئه میران، به زه ربی شمشییر
 کی په یم ماوه رو، نازاری کشمیر

ههركهس، باوهرو، پهريتم سنوهر
مهكيشووش به سهنگ دانه و جهواهير

كيتن دلتيان، ئى كاره كهرو
پهريتم، نهو نازار كشمير، باوهرو

پهنهش مه بهخشوون من شههري شيراز
جه لاي سهرداران مه يو سه رنه فراز

حه يدهر كهفت نه خاك، جه لاي شههريار
ته گهر روخسه ت بو، به عه ونى جه بيار

ههركار و ويمنه، بشوون وه كشمير
پهريتم باوهروون، به زه ربى شمشير

شا، وات: تافه رين دليري سه فدهر
ته و فوقيت ره فيق، خوات بو ياوهر

حه يدهر هيمنه ت واست وه لاي شههريار
كهفت وه ته دارهك راگه ي قه ندههار

سوار ببي وه ته سپ هيمنه ت خواهي كهرد
په ي شاري كشمير، روو بهرا، تاوهرد

به عه زمى باپوس دل بهر، مه كهرد جهخت
مدارا نه كهرد، به وهخت و بي وهخت،

(القصة) جه شوق بانوى جههانگير
حه يدهر بهگ ياوا، وه شاري كشمير

نيگا كهرد به قه سر، ته يوانى دول بهر
مه دره وشا، جه دوور، چون شه مسى خاوهر

واتش: (السلام) كه عبه ي يه قينم
مه نزلگاي شهريف، شوخى شيرينم!

په ي تو نه راگيل ده وهى جه هانم
په ي تو نه مه ندهن، تاب و ته وانم

په ي تو چه ند وهخته ن كه رده نم خاو
په ي تو شهب و رو جه ختم كهرد به تاو

په ي تو دوور كهفته ي نه سفه هانه نان،
په ي تو، من غه ريب، هيندستانه نان

شوكرم كهرد، ماواى يارم ديمه وه
داخل به و مه كان جاگه ت بيمه وه

ئيد وات و كيشا، جه دل ناهى سهرد
به عه زمى بازار، روو بهرا، تاوهرد

تامما، به راگهش، پيري كونه سال
وامه نده ي دهوران، قامه ت چون زوخال

چه ميان، چه م وهردهن، به رووى عاساوه
به زورى عاسا، مه شو به راوه!

غهره ز كه يومه رس، تاوهك كه يقوباد
شاپوور شاپووران، گشت دارو به ياد

بلاش بلاشان، تاوه نه رده شير
به هرام به هرامان، گشت دارو به وير

كه پوي سفيدش، چون وه فرى هامن
مه يو به راوه، چون گورگى زامن

حه يدهر وات: روبا، تامان وه فالم
شوكر، ديارهن بلند ئيقبالم

واتش: (السلام) **بانوى بانوان**
ياگه ت هه ن، ئيمشه و به نده بو ميتوان!

په ي چي، موسافر مه ردى غه ريبم
چيگه تاو و نان، بييه ن نسيبم!

واتش: سه د سلام، ته ي يار و ياوهر
پياده به، جه ته سپ، چيگه ميتوان بهر

ته شريف بار، به زه يد يانه ي ويرانم
سه د سال ميهمان بهر، منه ت به گيانم

ته ي يانه ي ويته ن، ساحيب يانه نيم
خدمه تكارى تو م، خو بيگانه نيم

حهیدەر پیاده بیی، ئەسپ کیشا بەتاو
هەراسان جە عیشق ماھی جەهانتاوا!

حهیدەر لئا نیشت، وه بانی سهرین

کۆنه، وات پەنەش، بە لەفزی شیرین:

وہش نامای وه خەیر، ئەی شپیری سەرورەر

دل، بەدەر بە عەرز، کە مینەهی کەمتەر

عەرزی تەقسیرات، دایەت مەنزورەر

مەبۆ، راهیی بوون، کارم زەرورەر

کناچیم چینگەن، پەرتی کەنیزت

خزمەتکاری تۆن، نۆرەس عەزیزت

ئێد وات لئا، وینەهی گورگی گەر

روو کەرد وه بارگەهی قەسری سنۆبەر

حهیدەر مەن وهجا، چەنی باری دەرد

بەتاو مەکیشا هەناسانی سەرد

واتش بەکناچی، **بانووی بانوان:**

دایەت، وه تەعجیل، واچە، کۆلوان؟

واتش: ئەی جوان، رەشیدی سەرورەر

دایەم، دایانەن، بە ماھی ئەنورەر،

خەریکەن چەنی ئەساسەهی شادیی

ها نەکارسازی بەزمی دامادیی

تەعجیلشانەن، کارشان زەرورەر

پەوکەهی جە خزمەت، جەنابت دوورەر!

منیچ کەنیزی ئیستادەهی خزمەت

هەرچی مەواچی، بە گیانم مننەت!

حهیدەر بەگ ئەژنی، دەست کەرد بە زاریی

روو کەرد، بە بارگەهی بەرزی تەهاریی

واتش: یا کەریم، کەرەم بێ شمار

بەدەرە تەوفیق حەیدەر بەگ نەهی کار

تا من جە خزمەت پادشای ئێران

نەبوون وه سەر ژان جەرگەهی ئەمیران

ئێد وات و نالا، تا بە نمای شام

دایە، پەیدا بیی، وەنەش کەرد سالا

واتش بە دایە، یە کۆلوا بیی

نارۆ، جە میهمان، پەهی چی جیا بیی

دایە وات: جوان رەشیدی سەرورەر

خەریکم چەنی سەودای سنۆبەر

بابۆش، تەماشەن، بەدەرۆش بەشوو

ئەو نەوبەر نەمام، رازیی ئەبۆ!

ئەساسەهی شادیی، بییەن، موهه بیی

قبوولش، نییەن، ئەو ماھی سیما

دایم سەعیمەن، چەنی گولەندام،

بەلکم رازیی، بۆ، بییاوۆ بە کام!

ئەمما مەحالیەن عیشقش هانە سەر

کەهی رازیی مەبۆ، بەو شوو سنۆبەر

حهیدەر بەگ ئەژنی **کیسەهی سەد تومەن**

نیاش، بە حوزور ئەو پیری پەر فەن

چەنی دانەهی لال، پەر بەها و قییمەت

داش بەکناچی، ئەو پیری نەگبەت،

کۆهەن، زەررش دیی، ئاما، وه سەما،

واتش: ئەی جەوان، پەهی رەزای ئەللا!

من پیری زەرهان، قامەت خەمیدە

دوو پوولەن، هوونم، ئەهی نووری دیدە!

ئەهی سەد تومەن زەر، بە من چە نیسبەت

هەرچی مەواچی، بوواچە خزمەت!

وہلحاسل، حەیدەر سێ سەد تومەن زەر

ئەو شەو کەرد توفەیل، بالایی سنۆبەر

دایه، وات پهنهش: شییری بی نهدیش

سی سهد تومهن زهر، به من یانی چیش

تاخوم بۆ به عیشق دانای، لامهکان

رازی دهروونت، وهنم کهر عهیان!

تا، من به توهفقیق بینای لایه نام،

ههرچی مهواچی، کهرووش سه رته نجام

حهیدهر بهگ واتش: ئەی یاری غه مخوار

مه ته رسوون واچوو، ببۆ ئاشکار!!

واتش: مه ته رسه، به عه و نی باری

رازت، جه لای من نمه بۆ جاری!

فرتی رازانم په نهانی که ردهن

فرتی ناکامم وه کام سپه ردهن

چند نه وره سمانم به ناز لاوان

چند ده رده دارم، به کام یاوان

فه رهاد جه مه کرم، ئاواره ی تونهن

هیمای وه ته مای، وه سالی شیرینهن

زه ری جه مه کرم، باوهر و به کار

قه مه ر جه ئاسمان، ماوه روون به وار

ئه ر گرفتاری شازاده ی په ریت

مایل وه دیدار، زوهره و موشته ریت

ئینشه لالا، ره حمان، وه بی وه سیله

ماوه رووش، په ریت، به مه کر و حیله

بواچه رازت، بزانونو چیش شه ن،

مه علومهن، جه عیشق موشکلئی پیشهن!

حهیدهر بهگ ئەژنی ئاما، به گوفتار

واتش: ئەی دایه، ماهی جه هاندار

ده خیلیم دایان، به شقی پیغمه مه ر

شهوی دیم، نه خاو بالای سنویه ر

ئاما وه خام، به سهد نه زاکهت

به وه هجه ی شیرین، مه حبووب و شه وکتهت

چون شوعله ی ئاھر دا وه لامه وه

دل بیی، دانه ی خالی، بیی وه دامه وه

واتش: ئەی هه ژار دهروون په ر جه دهر

هه ژیره، جه خاو نازدارت و به ردا!

چه وساوه قیبلهم، ئامان نه خام

نه مه ندهن ئارام، ته وانان و تاوم!

نه به ره قه رار، نه شه و خام ههن

په ی دییه ن، دلدار، گلاراومه ن!!

ئه رجووم هه ر ئیده ن بوینوون بالاش

بوینوون به توپ، زولفانی تاتاش

به لکم ساکن بۆ، دلای سهد پارهم

چند وه خته ن په ریش، جه زهید ئاوارهم

کهس نه بی که رۆم مه عاله جه ی دهر

تا قیسمهت ئیمشه و وه لای توّم ئاوه ردا

ده خیلیم دایان، شای مودبر ناسان

جه مولکی کشمیر، هه ر توّم شناسان

دیارهن، هه کیم، حالئی دهرده نی

چند دهرده داران، دهوا کسه رده نی

مه بۆ، تو جه رای به نده نه وازی

کاری په ی به نده ی هه ژار، بسازی

بیساوه، به داد به نده ی دهرده مه نده

فه سه وابه ن، جه لای خواوه نده

ئه رجووم هه ر ئیده ن، موشکلئی پیشهن

ده ردم، هه ر ئیده ن، سه لای تو چیشهن

دایه زه رده ش به ردا، واتش: ئەی حه یده ر

ههرچی مه و اچی، ویانه ماوه ر

تۆ، ئەو كەسەنى، ئەى شىرى سەفدەر

جەنگت كەرد چەنى، ماھى سنۆبەر

دىارەن، نىشان زامى دياريت

مەدرەوشۆ وەبان، گۆناى گولناريت

مەزانوو، ئىمسال، نە مولكى ئىران

مايل بيت بە دىيەن، ئەو ماھى تابان

عاشق بيت، وە بەژن، بالاي نەمامش

بيت وە گرفتار، گۆناى گولنامش

پەشىو كەردەنى، زولفى شامارش

سەرسامى جە شەوق، دىدەى خومارش

قەرارت برىان، جە بى قەرارىي،

پەى كى مەرتى ئەسرى مروارىي!

حەيدەر وات، داىە، مەپەرسە چە نىم

باوئىم بزانون، چەنى بەختى وئىم

دەردم مەدپونە، زامم كارىيەن

دەرمانى دەردم، ناديارىيەن!

داىە، وات: حەيدەر بنىشە بە شاد

سەحەر من مەشوو، هەرچى باد داباد

حەيدەر سەد تومەن، دا بە مزگانى

واتش: ئەى داىە، ساوئىت مەزانى!

ئەو شەو راحت بى، تا بە سوب سەحەر

تا خورشىد، نە بورج مەشرق، كىشاش سەر

داىە هۆرتىزا، بە عەونى بارىي

واتش: سا مەشوون، پەى حىلەكارىي

حەيدەر وات: مەشىي وەلاى سنۆبەر

ببەر چەنى وئىت، شەدەى جەواھر

واچە: يە مەتاي ئىيران زەمىنەن

لايق وە بالاي ئەو ماھ جە مىنەن!

بەلكم ئەو نازار پەى وئىش، بستانۆ

ئەرجووم هەر ئىدەن، كەسى نەزانۆ!

داىە، شەدەش سەند روو نىيا، بە را

بەردش بە دەوان، پەى قەسرى ئەو ما

ياوا، وە پا بوئى زىبىئى سنۆبەر

سەلامى داپئىش، مدرا وەرانوهر

فەرما، بە داىە، خورشىدى تابان:

پەى چىش دىر ناماي ئارۆ بەلامان!!

مزانى وەى تەور، غەمگىنى زارم

گرفتارى دەس، هىجرانى يارم

مەبۆ جەى دەم دا، كەرىم خەمخارىي

چەمان ديارەن، جە من بىزارىي!

داىە وات: سەرگەرد دەورى دىدەت بام

سەرگەردى خالان، ئەو رەسىدەت بام!

داىە و سەرگەرد زولفى موشكىنت

حەيرانى شوعلەى جامى جە مىنت،

گىانى من بەرشۆ، پەرى غەمخوارىت

تاكە نەوئىنوون، بە ئاھ و زارىت

كۆريا، چەمانم، نەئىنووت بە چەم

بەى تەور، گرفتار نە زولماتى خەم

ئارۆ، پەى سەودا، لوام، بە بازار

جە ئىران، ئامان، يەك خواجه توجار

توجارى پەر مال، ساحىب كەمالتى

جوانى نازدارى، پەر خەت و خالتى

سەرتا، پا زەرىف، بوزورگ زادەيى

پەر عەقل پەر هۆش، هىما، سادەيى

كاكول موشكى ناف ئاهوى تاتاران

زولفان، عەنبەر بار، نادرەى شاران

چین چین چه م وهردهن، چون تووئی لاو لاو
کرژهن، چون کلاف، یام خه یاته ی خاو!!
 نه فشانهن، نه دهور کلاو قازاخی
 گهردهن چون مینای میهری نو شباخی
 بالاش چون شمشاد، راژهی خه سره ویی
 شان و شه وکعت خاس، بازو پاله ویی
 گوناش مه دره شو، چون شه مسی خاوه ر
 پاسه دیارهن، عیش شقش ها نه سر
 خوژگه بهو نازار نهو خه مخوارش بو
 دنیاش به کامهن، هه رکهس یارش بو
 که سی عاشق بو، بهو جور جوانیی
 عومرش رویه رو، به کامه رانییی!
 نهک وه **جهسته ی من**، زار و بیمار بو
 وه دیو گرفتار، مه حرووم جه یار بو
 نه سلش، **قزلباش** نه وهی که یانهن
 توجاری په مال، نه هلی ئیرانهن!
 نهی جفته شه ده زهریفی دلککش
 کیاسته ن په ریت، ماهی موشه ووهش!
 لایق وه بالایی شای مودبرناسه ن
 په ریی سه روین لار، ته رکی توخاسه ن!
 ئید وات و شه دهش، بهر ناوهرد وه بهر
 نیاش به حوزوور، ماهی سنویه ر
 نازار شه دهش گرت، کیشا ئاهی سه رد
 ریزا جه دیده ش قه تری (ماء الورد)
 واتش: به تاقی یاری قه دیمهن
 په ی من نه راگیل، دهوری نه قلیمه ن
 په ی من، دوور که فته ی ناواری وه تن
 په ی من جه ئیران، ئامان وهی مه سکه ن

په ی من بیزارهن جه قه وم و خویشان
 په ی من چند وه خته ن، سیاسه ت کیشان
 په ی من چند زوخاو هیجرانش وهردهن
 مه علومهن، جه گیان شیرین ویه ردهن
 فکرش که رده وه، ماهی مونه ووه ر
 چیش بدو جواب، شییری دلاوهر!!
 دمای ئاخ و داخ، نالینه ی بی هو
 سه رش بهر ناوهرد نهو یاری خو شخو
واتش: نهی دایه، هامه رازی رازم
 ره فیقی موئنس، یاری دلوازم
 هوژگی ره شه ده، به ره ش وه دما
 واچه، سه وداکه ر، پاسه ش فه رماوا
 نه رسه د، که شه ده ش موختازی عامهن
 به لام ده رد م فره ن، نه جای هانامهن!
 جه ی وهر گه نجی من، به میراس دادیم
 په ریی روژی تنگ وه قستی ئازادیم
 بابوم سه بتش که رد، به نا به جورئ
 به خشا، به ناهاال، دیوی دلورئ
 هه رچه ند سه عیم که رد، نه که رد م چاره
 گردم شییی نه ده ست، نه مه ند م چاره
 کلیدش به دهس نه ژدیته هایه وه ن،
 به د زات و به د ته ور، به د به لایه وه ن
 مه گه ر جه هاندار جه هان ئافه رین
 بیاوو به داد به نده ی که مه تهرین!
 ره هانوم، جه دهس، دیوی دیرین خو
 وهر نه مه حالهن، عیلاج نه بو!
 نه ره نجوت خاتر، جه واته مه رد م
 نه سلش هه ر ئیده ن، مه لامه ت که رد م

ئەگەر شىپىرەچەي ئىيران زەمىنى
 جە زەيد ئاوارە زار و خەمىنى
 پەي دىيەن دلدار جە گيان ويەردەن
 سەر وە تىغى ناز، جانان سوپەردەن
 ئاخىر نە دەوران، چەرخى ستەمكار
 پەي گەنجى بەردت، رەنج نە هيچران يار
 ھەرچند مەحالەن، ئەگەر مەتاويى
 سەعيت بۆ، بەلكم بە وەسل ياويى!
 با، نامووست بۆ، مەكەر، مدارا
 جەھد و جەختت بۆ، بۆرانى سارا
 ئەگەر مزانى موشكىلەن جە لات
 فيكرى پەي ویت كەر، ھەرچى ھەن سەلات
 با من بسۆزۈن، پەي زۆخى زامت
 ديدار بمانۆ، تا رۆي قىيامەت!
 داپە، شەدەش، سەند، جە لای سنۆپەر
 ئاوەرد بە خزمەت، ئەو شىپىر سەفدەر
تەمامى پەيغام خورشیدی تابان
 عەرز كەرد بە خزمەت شىپىرەچەي ئىيران
 جەيدەر بەگ ئەژنى، خەم ئاوەرد نەدل،
 واتش: كارى من كەفتەن وە موشكىل!
 مەگەر شەھەنشای موشكىل گوشادكەر
 بياوۆ بەداد، كە مینەي، كەمتەر!
 وەر نە سنۆپەر، كەفتەن، نە تۆردام
 عىلاجش نىيەن، نمەبۆ، نەدام!
 واتش بە داپە: ئەي يارى خەمخوار
فكرى كەر، پەرى، بەندەي مەينەتبار!
 ھا وەختەن، جە داخ پەيغامى دولبەر
 شوئەي دەروونم، ئالەم گىرۆ وەر!!

كەيوانوو، ساتى سەروست نەدامان
 شىي، وە بەحرى فيكر، حیلەي بى سامان
 وات: ئىمشەو بەسات خەندە بەندانەن
 زەمزمەي زینەت، پۆلى رەندانەن!
 ئەمشەو گىرۆدار، **راي عەبەس، نىيەن،**
 خەنە بەندانەن، كەس بەكەس نىيەن!
 رەنگى مەبۆ، بەرووت بەلاشان
 واچو بە وەلاک گۆنات بتاشان!
 دەستەي رەخت و خال، زىيای موعەتتەر،
 تۆپە و ژىر چەناخ، كەمەرە و كەمەر،
 بدۆ بە سەرتا، تىتە و كۆتەرمەر
 سيوہنگى كەرىي، ديدەت، بە سورمە
 سووراو بمالى، بە گۆنای خاست،
 دەمت ھۆر پىكە، با كەس نەناسۆت!
 بەرووت، بەو جاگەي پول پول نازاران
 پەي دىنى بالاي ئەو ماھى، تابان
 جەيدەر بەگ واتش: پىرى پەرۆسەر
 ئىنە چە فکەرەن، فکرى ھەنىي كەر
 بە من مەواچى، گۆنای ویت بتاش
 پەرى سەركۆنەي، قەومى قزلباش
 بکەم وە بەردا، رەختى ژەنانە
 پەرى تانەي تاو، قەوم و بىگانە
 پەي چى سەرگەردى، پای فورس نەبۆ،
 سەرم نە مەيدان، مەردان بەس نەبۆ،
 مەرگ پەي من خاسەن، نەگ ئى ژيانە
 شىپىرانى ئىيران لىم بدن تانە،
 بىوو بە سەرزان، ئەھلى ئىيرانى،
 خەفیف بوو، جە ناو جەرگەي كەيانى!

من نه سَلّی دارا، والا مه کانم
 ناخر شیپه چهی نه هلی ئیرانم
 قه سه م وه بارگه ی فهردی ته نیای تاک
 جه هیند و کشمیر، نه داروون من باک
 جه یومنی ئیقبال جققه ی شا عه بیاس
 وه ختی بکیشوون، شمشیری نه لّماس
 کشمیر و کابل، تا به قه نده هار
 مه که روون به تیغ هیندی یه خته سار
 عه جه ب رای خه لاس مه نمانی په نهم
 عه جه نه سیحته، مه واچی په نهم
 دایه خجل مه ند جه واته ی حه یدهر
واتش: نه ی جه وان شیپری دلاوهر
 گونا هم که رده ن بیه خشم ته قسیر
 مه بو بزانوون، چیشنه نئی ته دبیر
 یه ک هام شیره ش بیی، پیبری په رۆسه ر
 هامما بیی چه نی، یاگه ی سنۆیه ر
 ته نیایا، دیواری، مابه نیشان بی
 روو به رووی یاگه ی حووری رزوان بی
 هو ریزاو لوا، وه نه ش که رد سالا م
 نیشته وه لاشه وه، وه نه ش که رد ئیعلام
 واتش: نه مریم هه ن نه گهر مه واچی
 بو اچوون په ریت، تا چیش مه واچی!
 به لام به سه وگه ند بده ر نه ویتدم
 ئومی تدم تونی وه جای ئومی تدم
وات: نه ی هامشیره، شیرینته ر نه گیان
 هه رچی مه واچی، مه که رووش په نهان
 نه گهر گرد عالهم توفان و ته م بو
 جه هامشیره ی ویت، خاترت جه م بو!

قه سه م وه بارگه ی به رزی جه هاندار
 مهر، دمای مه رده ن، بیو ئاشکار
 دایه شنه فتش، جه پیبری کو هه ن
 نیاش به حوزوور، کیسه ی سه د تومه ن
زال وات: نه ی دایه ئی کیسه چیشنه
 مه علوومه ن عه زیم موشکیلی پيشنه
 مه زانوو، کارت خه یلی موشکیله ن
 نه رسه د موشکیلی بو جه لای من حه له ن
 دایه وات: عه رزم نه وجه وانپوه ن
 جه زه ید دوور که فته ناته وانپوه ن
 ره نگ زه رد و زایف هیجران باریتوه ن
 جه داخی دولبه ر، بی قه راریتوه ن
 توجاری په ر مال، فیکر خاریتوه ن
 دلگه ش خه ت و خال، خو ش گو فتاریتوه ن
 عومری شه ریفش، وه بیست نه یا وان
 گو لپن جه گو لزار جه ننه تولما وان
 ئینه چند وه خته ن، غه ربی شاره ن
 دایم هه ر کارش گریان و زاره ن،
 وه ختی مه کی شو، ئاهی ئاته شنا ک
 دوودش مه نیشو بو چه رخی نه فلا ک
 دیسه تش، نه خا و بالای سنۆیه ر
 سه رسامه ن، جه عیشق ماهی مونه ووهر
نه وه ل، به حاجه ت، بارگه ی خوا وه ند
 دووه م به خاتر، به نده ی حاجه تمه ند
 کارم دره نگه ن، جای نه فه س نییه ن،
 عه یش و نیشاته ن، که س وه که س نییه ن!
 ره خنه که ی به ری، نه تو ی گه نجینه
 بوینو، بالای نه و بی قه رینه

خه یلی بئی تاوهن عیشقش هانه سهر
 به رابه مه بۆ، به حه جی نه کبهه!
 زال وات: ئی کاره نه دارۆ قسوور
 هه ی (صالی، علی نوراً علی نور)
 هه مه نه مه یاوۆ، به وه سالی دولبهه
 هه مه من شاد مه بوون، چه نی کیسه ی زه پ
 واتش به دایه: سه هه رم هانه را
 هه ردوو کۆنه سال، هۆرێزان وه پیا!
 که نه دن، ده ریچه به کۆشکی دولبهه
 دروست روو به رووی یاگه ی سنۆیهه
 دایه به دلشاد، هۆرێزا به جه خت
 واتش: ئه ی جوان نیکزاده ی نیکبه خت
 خوا مه زانوۆ ره نجم به رده وه،
 به لام سه د تومه ن خه رجم که رده وه!
 حه یده ر وات: ته نخواش جه من بستانه
 به لام، دلوه شیعی، به من بنمانه
 ده رده م، دا په نه ش، کیسه ی سه د تومه ن
 لوا، به ته و اف کلیسه ی ته رمه ن!
 نیشت وه گه نجینه شییری دلاوه ر
 دروست روو به رووی یاگه ی سنۆیهه
 دیش، نیشته ن غه مگین ماهی جه هاندار
 جه تابی هیجران، مه گره وۆ، به زار
 نازک نه وهالان، کشمیر و کابل
 سیحر ئافه رینان، هارووت و بابل
 گوئنه ندام جه مین، هومه یلای په ریی
 شیرین ته رمه ن له یلیعی عامریی
 که مانچه و روباب، به ربه د چه نی روود
 مه نوازان، به عیشق، چون نه غمه ی داوود

خۆشخانان، وه سه وت، راگه ی هیندستان
 ئیلا، قواوووی قیقه ی سه رمه ستان،
 ساقی سیم نه ندام، جامی بلوورین
 گرته بی، وه ناز، وه تای عه ره قچین
 بال وه باهووبه ند، مینای کارخانه
 مهستی لایه عقل، شهیدای زه مانه
 هه رکه سه جه ده ستش پیاله یی مه سه ند
 ریشه ی حه یاتش، به غه مزه مه که نه دن
 ره ققاسان چه نی جه نگ و چه قاله
 مه ره قسان به هه م، قه وم و بیگانه
 مامان به هه م دا، به ئاهه نگ و ساز
 دلئی ده ردی نیان، ماما، به په رواز
 یه گشت ته سه سه ی خه نه به ندان بیی
 په ی شادیی ده ماخ، ماهی تابان بیی!
 نه ما، سنۆیهه، جه بی قه راریی
 ماما، به گۆناش، ته سری مرواریی!
 جه تاوی هیجران، بالای حه یده ر به گ
 دووری هه ناسه ش، مه شین وه فه لکه
 نیشته بی زویر، خه مین و خه مبار
 زار زار مه گره وا، جه هیجرانی یار
 چه وده م پاخوان، ئامان به سه ردا
 هه ریبه ک خوانی زه پ، گرتنه جه سه ردا
 وه ئاهه نگی ساز، چه نی مه هوه شان
 وه بالای خاسش، که رده ن زه پ ته فشان
 مه شغوول بین وه ته مر مه ششاته گه ریی
 په ی جه لای جه مین هومه یلای په ریی
 خوانی ئاراییش، چه نی که شتیسه وز
 نیان به حوزوور، ماهی دلته فرووز

ئەوڤل، سیاى حەى دوو فەرق كەردەن
 بە عەتر و عەنبەر، سەندەللى پەروەردەن
 خەم دان، وە حیشمەت ئامان جە سەردا
 میقرازی كەردەن، بە رووی قەمەردا
 كورپە حەیتەران، سیاى قەترانی
 كەردەن، سەراوێز، تەختى پیشانی
 نم دان، بە قەترەى مائولوەردەو
 ئەفشان بیى وەناز، تەختى زەردەو
 ئەبرۆش بەو سورمەى ماویى جە لا دان
 چون قورسى قەمەر، نە خۆر هوویدان
 كیشاش، وە دیدەش سورمەى عەتاریى،
 رەما، جە سامش، ئاهووی تەتاریى
 سورخابى فەرەنگ، چەنى سفیدتاب
 مالان، بە گۆنای ماھى جەھانتاب
 زەرگەر پەى ئەفشان وە بومی شەندەن
 چند خالی ماویى، وە بوومش تەندەن
 تەماشای بکەر، جە لای جەمینش
 وە تورمەى كەشمیر، بەستەن سەرونیش
 چەند دانە یاقووت ئەلماسى گەوھەر
 كەردەن وە سەروین، ماھى مۆنەوور
 ما هیچە كەردەن گۆشوارانى رەنگ
 داشان، بەو نازار شەیدای شوخی شەنگ
 پۆشان وە بالاش كینخوا تەمام زەر
 بەتال كەرد بازار شوعلەى شەوقى خۆر
 بال وە باھوویەند، لەعلی بەدخشان
 وە دەستوونى دەست، مرواریى غەلتان
 وە پەنجەى بلوور جە گول نازكتەر
 جە دانەى ئەلماس، كەردەن ئەنكوشتەر

یاقووت و ئەلماس، مرواریى ئەحمەر
 پیکان وە جەمال، رەعنای سنۆبەر
 كەردشان، وە باب، خال و مینا هەم
 چون توولی لەولاولو لولوەردەن بەهەم
 چیش و اچوون تەعریف كەمەرە و كەمەر
 مەدرەوشا، جە دوور چون شەمسى خاوەر
 بەو تەختەگاہى، سانى سوپاھەى
 پەرى قەتلى عام، وەى وەى، یانەم وەى!
 كەردەن ئارابیش ماھى مۆنەوور
 برقەى گولناریى، كیشاشان، وەسەر
 حەیدەر بەگ، جەودەم، پیتسە دیى یاران
 وات: نەبى نسیب دلەى غەمباران!
 پا خەسووی یاران، گشت لوان وەبەر،
 تەنیا، مەند بەجا، خورشیدی خاوەر
 حەیدەر، جە بیوار، جە بی قەراریى
 زەر ئەفشانیش كەرد، شەدەى مرواریى
 وستش بەدامان، یاگەى سنۆبەر
 سەراسیمە بیى، خورشیدی خاوەر!
 لەرزا، جە تانەى رەقیبى بەد گۆ،
 چیان هۆرش گرت، نیاش بە باھۆ
 وات: ئەلبەت، یە كار دیتوون پەریبەن
 وەر نە جە ئادەم خەیلج بەریبەن!
 پەرى حەیدەر بەگ دەست كەرد بە زاریى
 مەرتزا، بە رووش، ئەسرى مرواریى!
 بە نەرمە نەرمج، حەیدەر مەلاونا
 ئاھش نە كوۆ نەجد مەجنوون مەتاونا!
 مەوات! ئەى غەریب دووركەفتەى وەتەن
 ئەى یارى غەمخوار، بی ماوا و مەسكەن،

ئەى بىخورد و خاوخه هيجران زهرد،
 ئەى دايم خهريك هه ناسانى سهرد،
 ئەى نهوجوانى به كام نه ياو!
 ئەى سه رسام وه شۆن سه ههندهى ساوا،
 دا بديه به كار ئەى چه رخی چه مهر
ره نجم دا، به تو، گه نجم قه زه نفه ر
 تو پهى من، نه مـولـك وه تهن ويهردى
 چهند وه ختهن، په ريم، زوخاوان وهردى
 تاخر گولباخچه م، برپا، وه ناكه س
عيلاجم نييهن، ده سه لاتم چهس!
 تو ویت، مه زانیى، يه كارى جه ووهن
 سامن چيش كه روو، **بايوى من كه ووهن**
 ئيد وات و كيشا جه دل ئاهى سهرد
 ئاهش، جه ئاسمان زياتهر ويهرد
 بشين وه سه ر وهخت، زادهى به دگه وههر
زشت و ناهه موار، وه يشوومهى وه يشه ر
 بهد له هجهى بهد زات بهد نابه كارى
 بهد خووى بهد كردار، سىا چنارى!
سوار بى، به سه سپ مه رسه عى له جام
 به عى زى شاهى، لوا به سه مام
 جارچى جار كيشا، ته مامى خاس و عام
 گرد حازر بىان، نه ده رگای سه مام
 سوارشان كهرد و عى زى شاهى،
 بى خه بهر، جه كار، كه ردهى ئىلاهى!
 سهنج و گه برگه، ده هۆل چهنى ساز
 پيشا پيشى رووش، مه نوازان به ناز
 نالهى مو تريبان، كززهى مو كه شان
 مه ويهرد نه چه رخی سه ما و كه هكه شان!

نا غافل، جه ده ور چه رخی لاجيوهرد
 زاوا به دلشاد، نه مه يدان ويهرد
 ئامان، به راگهش دوو هه رزه كارى
 دوو بهد عه قل و هوش، دوو بهد كردارى
 دوو نه رگس جوانى، دوو حال نه زانى!
 دوو وه حشى سه رمه ست دوو نهوجوانى
 يه كى وات، به ويهك بديه به گـوـنـاش
 شادهن، وه پاشخوان، خه لكى قزلباش
 ئه مسال، جه ئيران، جه رگهى ئيرانى
 ته مام ئاوايش كه ردهن ويرانى
 زاوا چون نه ژنيش، شىي نه جامهى قين
 وهخت بىن نه رووى سه سپ بگنو وه زه مين
 وات: ئينه به من، مه واچان نامهرد
 دايم، ريسوا بو، منش ريسوا كهرد
 جه ههنگى ئيران تا مولكى فه رهنگ
 به من مه واچان، بى نامووسى و نهنگ
 چهنى سنويه ر، واده مان، تا خاو
 شه رت بو، و تىخى مه وداى تازه ساو
ئه وهل ئه و به عه شق جققه عى شا عه بباس
 پارده پاردهش كه م، وه تىخى ئه لماس
دووه م، وه تىخ هيندى سىا په رهنگ
 فارغ بسازوون جهى نام و جهى نهنگ
 (القصة) ياوا، به قه سرى زهركار
 لوا، نىشت وه بان، كورسى زه رنىگار
برازاوايان، گه وههر، چهنى زه ر
 كه ردهن زه ر ئه فشان، زاواى به دگه وههر
 جو شا، خه لايق، غه وغا، كهفت نه شار
 ياوان، به جامر پز، ماهى جه هاندار

واتهن، به ياران، ماهی مونه ووهر
 عهرز کهن، وه پابؤس زيبای سنؤبه
 زاوا، ئينتزار بانووی کشميرهن
 مدارا مه کهن، واده مان، ديره ن!
 ثامن وه ته عجيل، جهرگهی پا **خه سوو**
 مدران وه نه زدی ئه و یاری خو شوخو
 واتهن، کهره مکه ر، هور تیزه وه پا
 گیانه ئه فشانتهن، نه راگه ت زاوا!
 ئاوه رده ن په ریت، ته ختی که ژاوه
 برازاوایان مـــــدران، وه پاوه!
 سنؤبه ر کپششا، ئه ی نه ده روون
 که ردش، وه بازار، فه رهاد و مه جنوون
 وه ناچار لوا، نیشته وه **عه ماری**
 خپزا قواقووی خه لکانی شاری
 چراخان، کریا، بازاری کشمیر
 په ی شادیی ده ماخ، ماهی جه هانگیر
 سه دای **سه نج و ساز**، ناله ی که ره نا
 مه نیشته به گهر دوون، به چه رخی مینا
 فه زا، جه ئاسمان، ئاما، وه په رواز
 که درئ مه ره قسا، به ئاهنگ و ساز!
 وه لاسل، ئه و ماه لوا، وه په رده
 په رده نشین بیی، ئه و ناز په روه رده
ئه وسنا که یوا، به رده ن سنؤبه ر
شیره ن کهوت، وه تاقی ئه یوان و ئه خزهر
حه دیدهر به گ ساتئ تاسه ش به رده وه
 مه گپلا به تاو، ژان و ده رده وه،
چون خو ر بهر ئاما، نه تو ی گه نجینه،
 که فته ئه و دمای کوچ، ئه و بی قهرینه!

لوا، به ته عجيل، په ی قاپی ههره م
 دیش، که راهبانان، که رده نشان مه حکم
 مهوات: ئه و نازار زایش که رده وه
 قفلئ خه زانه ش دا به گهرده وه
 مه گپلا به تاو نه ده وری سه را
 به لکم ره خنه یئ، بکه رۆ په یدا!
 زار زار مه گره وا، جه بی تاوانی
 ناگنا، نه زهر وست بانئ ئه یوانی
 دیا، که خاسه ن په ری تئای که مه ن
 که مه ن هه وادا، ئه و به هه واه شهن
 که مه ن، مه حکم بیی، وه بام ئه یوان
 بهر ئاما، وه بام، چون ماهی که نعان
 مه گپلا به زار جه بی قهراری
 دیش، که، دیاردا، شوعله ی بوخاری
 به تاو شیی به وار، چون ماهی که نعان
 په نهان بیی به زار، نه تو ی هه وشه و خان
 دیش نیشته ن غه مگین خورشیدی خاوه ر
 نازگ نه وهالان، مـــــدران، وه رانوه ر!
زه مزه مه ی ئاهنگ به زمی بساتهن،
 بشکه ن بشکه نه ن، عه یشه ن نیشاته ن!
 پؤلپؤل نازداران چون تیپی که لره م
 ده سته ی چوپیشان گرته بی وه هه م
 مه یان، مه ویاران، چون ئاهووی خوته ن
 مه له ک، جه سه ما، مه واناش ئه حسه ن!
 نه و توول کناچان، مینای مه ی وه کف
 وه تئای عه ره قچین، نه مابه ینی سه ف
 مه گپلان به ناز، چه نی جامی مه ی
 چون ساقی بسات، که ی کاوسی که ی!

ئىنه چه شىپو، گرتەنت وە ياد
 مەبو، نامووسم بدەرى وە باد!
 ئەگەر بزانتو پادشاي كشمير،
 پارەت مەكەرۆ، بەزەرى شمشير
 پەي چيش، ئاموزات، بيهن موكدەدەر
 پەي چى، ئەشىي، بە لاي قەزەنفەر
 ئەو ناما، وەلات، تو بيشو وەلاش
 پەي ویت، بيسانە، بووسە جە گوناش!
 بکەر چەنى شووت قەدرى دەستبازىي
 جوانەن، بە کام، زوو مەبو رازىي!
 عىجز و لالەكەر، هەتا، مەتاويي
 بەلكم چەنى شووت، بە کام بياويي!
 بواچە پەنەش، شازادەي كشمير
 ناھاليم، كەردەن، بېخشەم تەقسير!
 واچە، هەر تۆنى يارى عەزىزم،
 منيچ هەر كەنيز، كەمتەر كەنيزم
 دەستش بگيرە، پشتان كەر بە ویت
 بکيشەش، بە ناز، تا بەياگەي ویت
 دوو شاخەي نازش، بوزە، بە گەردەن
 با هەر پيوو بو تاو وروى مەردەن!
سنۆبەر ئەزنى لەرزا جە هەبەت
واتش بە داىە: ئەي پيرى نەگبەت!
 عەجەب، پەندى خاس، پەرىم ئاوەردى
 دلم وە ئەلماس بران، پەي كەردى
 جە دەورەي ئادەم، هەتا بە ئى دەم
 كەي قانون بيهن، جە نەسلى ئادەم
 وەيوە، بالانو، پەي كام، جە داماد
 كەي قانون بيهن، جە ئادەمىزاد!!

مەبو، كە زاوا، كەرۆ ئىلتماس
 بەبو، هەر وەناز، غەمزەي بى قىاس
 وە رووى نازەو، وەو بىبى رام
 ئەوسا، بە دلواز، بياوان، وە كام!
 پەي بى، نەشاران، ئيدەش نەكەردەن
 من بشوو، وزووش، دەستش نەگەردەن
 پەي چى قەت نەبو، دەستم، بە شمشير،
 بە روبا بدەم، من ئى لوقمەي شير!!
 زووانم، بە تىغ پارە پارە بو،
 تەنم، ئاويتزان، پای قەنارە بو
 درىخ بگەردان، ئارۆ كۆتەلكۆم
 بەلام ئى نا ئەهل نەبىايا وەشووم
 من عارم مەبو، وا چوو، يە شوومەن
 هەر وەخت مەوينووم من ئاخو توومەن
 بشو، ياگەي ویت، مەدەر ئازارم
 ئازارم فەردەن، گەرانەن بارم!
 بابۆم خجل بو، چەنى كارى ویش،
 من وست نە تۆردام، ئەي زشتى بەدكيش
 داىە خجل مەند، جە واتەي دلپەر
 پەشىمان و زار، وە تاو، شىي وەبەر
 مەردم، فارغ بىي، هەر كەس نەجاي ویش،
 زاوا، مەن، چەنى، ماھى دەروون ريش،
 قەدرى، جە شووشەي، ئەو ماھ پارە
 واتش بە زاواي شوومى، ناچارە،
 ئاخىر، چە خەيرەن، يە وەختى خاوەن
 ئى رەخت و خاوە، پەي تو وەلاوەن!
 پاسە تەقديرش كەردەن، خواوەند
 بکيشو هيجران، نە مەعلوتەي بەند

زاوا، ئىيد ئەژنى چنگ وست وه گوناش،
 واتش: ئەى پاشخوان، خەلکى قزلباش!
ئەوئند گانت دا، به خەلقى ئىيران!
 ئاواييت كەردەن، تەمامىي ويران!
 ئەمسال، نه ئىيران، **(لەوئند)**ى قەلاش
 ویت كەرد، به پاشخوان، خەلقى قزلباش
 شەرت بۆ پارەت كەم، به تىغى ئەلماس
 ئەرى ئەوامەنەى، خەلکى قزلباش!!
 سنۆبەر ئەژنى، خرۆشا، به قار
 وات: ئەى نادروست هەرزەى هەرزەكار!
 چەنى ريسوايى كارى ویتانەن،
 ئى حەرفى بى جا، چەنى كیتانەن!!
 بى هووده و بى سوود، به كى مەدانای
 يا من به داىەى خیرەت، نه زانای!!
 پاشخوانى هەركار، ئەو هام شیرهتەن
 ئەو هامشیرهى حيز، هەرزە گیرەتەن!
 ئەرى بەدكردار، وهيشوومهى وهيشەر
 ئەى زشتى ناپاک، هەر ویت بەدگهوهەر
 عالەم وه نامووس، من پایەدارەن،
 كى قودرەت دارۆ، كەسچ چە كارەن!
 بتااوۆ، به زشت بەرۆ، نامى من،
 مەشهورەن، جه مولك عالەم سامى من!
 سامن چیش كەروون، جه كارى گەردوون
 بەدزاتى، چون تو، من كەروۆ نگوون!
 دايم، ريسوا، بۆ منش كەرد، دەستاخت
 به حەرفى داىەى كۆنە قەلتاخت،
 زاوا، ئىيد ئەژنى هۆرپزا، دەردەم
 لوا و قاپى، يانەش كەرد مەحكەم

لوا، دەست كيشا وهياگەى شمشير
 بشانوۆ، نه فەرق نازارى كشمير!
 ديا، كه شمشير نيەن، نه جاي ویش
 وات: ئەلبەت داىەم بەردەن چەنى ویش!!
 واتش: ئەى قەحبە حيزەى هەرجايى
 سامن چیش كەروو چەنى ريسوايى
 هەر مەتاسنووت لەوئندى قەلاش
 ئەرى ئەوامەنەى خەلکى قزلباش!!
 بابۆم، ريسوايى بەشانم ئاوەرد
 ئەوئەل، تو مەكوشوو، ئاخىر ویتم جه دەرد
 چەن تا، جه زولفان، كەلانی ديز
 پيچا به گەردەن، بانووى شەكەر - ريز
 هەنوو بەركيشا ئاهى ئاتەشناك
 پەرى حەيدەر بەگ، ئەو شيرى بى باك
 كيشا جه دەروون، هەناسانى سەرد
 وات: ئەى حەيدەر چكۆنى نامەرد!
 مەردىي جوانان، پەرى سیرهتەن
 چكۆنى نامەرد، وهقتى غيرەتەن!
 چكۆنى نامەرد، مەردىت بنمانە!
 نازارت جه دەست زالم بستانە!
 حەيدەر ئىيد ئەژنى، جه ماھى پەروين
 واتش: حازرم ئەى گيانى شيرين
 بى سەبر و ئارام، جه كۆى هەوشخانە
 ئاما، به ئەمداد، ئەو ماھ تابانە،
 دەست بەرد پەى شمشير، شيرى دلاوەر
 دانە كەمەرگای پەسى قەزەنفەر،
 كەردش، به دووينم، به وينەى خەيار،
 غەلتان بىي نەخاك قەزەنفەر به زار

حەیدەر وات پێش: ئەهی گیانی شیرین
 پەهی چی، مەوارۆ، جە گۆنات ئەسرین!
 گیانی قەزەنفەر، بە قوربانت بۆ
 حەیدەر بەگ، سەرگەرد ناو مەمانت بۆ!
 غەمگین مەنیشە، قەزات، لە گیانم
 وادەهی غەم و یەرد، سۆمای چەمانم
 شوکر، کە ئەمجار، بالات دیمەو،
 مەردەبیم، جە نۆزبندە بيمەو،
 بەلام ئەهی نازار، سەووزە کەشمیری
 وەسـئـین، وەس و یەرد وادەهی زویری!
 هۆرتیزە، وەپا، شەوگەر درەنگەن،
 فرە نەرامان، ئاشووب و جەنگەن!
 هۆرتیزە، وەپا، ئەهی مااهی تابان،
 وە هەرکۆ مەشوو، چەنیم، بەد، رهوان
 سنۆبەر واتش: ئەهی دین و دنیام
 جە رووی تەنگ دا، یاوای بە فریام!
 هەرچی مەواچی، مننەت بەگیانم
 تازیژی من ئەمجار، قەدرت مەزانم
 بەلام چون مەبۆ، ئەهی یاری خەمخوار
 فرە مەحکەمەن، دەروازە و حەسار
 ئیلا کە ئەمشەو عەیش و نیشاتەن
 جۆق جۆق مەردومان، نەپای بساتەن،
 ها وەختەن، لێمان، خەلک ئاشکار بۆ،
 دەردی قەزەنفەر، لێمان دووچار بۆ
 حەیدەر بەگ واتش: ئەهی ئارامی گیان
 ئینە چە فیکرەن، بە خاتر، یاوان!!
 هۆرتیزە چەنیم خورشیدی خاوەر
 تەوفیقت بواز، جە ئاغەهی قەمەر!

چەنی غولامت ئەهی مااهی تابان
 وە هەرکۆ مەشوو چەنیم بەر رهوان
 سنۆبەر ناچار هۆرتیزا، وەپا
 وات بە حەیدەر بەگ، پەنام بە ئەللا
 هەر بەو گوزەردا، ئامما بێ بە وار
 بەر ئامما، نە تۆی قەسری زەرنیگار
 حەیدەر بەگ چەنی یاری سۆسەن خال
یاوان، بە یانەهی پیری کۆهەنسال
حەیدەر وات، بە زال، ئەهی یاری شیرین
 زوو باوەر پەرتیم ئەسپ و سەلا و زین
 هیممەت، مەوازووت، باوەرە پەرتیم
 مەبۆ راهیی بووم پەهی وەلاتی ویم
 دەردەم دەر سەعات ئەسپس بەر ئاوەرد
 بەتاو و تەعجیل، حەیدەر زینش کەرد
 واتش بە دایە: خـوـدا نیگاهدەر،
 کەسێ نەزانۆ زینهار سەد زینهار!
 زال، وات: حەیدەر، خـوـدا یارت بۆ
 وە هەرکۆ مەشایی نیگاهدەر بۆ!
 ئەفت وەدەست و پای، بانووی بانوان،
 وە هەرکۆ مەشایی نە مولکی ئییران،
 دايم، دەوری چەرخ وە دەورانەت بۆ
 شیرەهی سفیدیم وە قەلغانەت بۆ
 سوار بی بە ئەسپ مااهی جیهانگیر
 هیممەت خواهی کەرد بەرشین جە کشمیر!
 سنۆبەر بە ناز پەرسا، جە حەیدەر
 ئینە چۆن مەبۆ، ئەهی شیری سەفدەر
 پیادەبشین، بە مولکی ئییران،
 بە عەزمی باپۆس، شای نەپەشیران

تا، وه تهوئیلله مدارا مه کهر
 ئهسپ و زینی خاس، په ری من باوهر
 من ته نیا مه شوون، نه راگه ی ئیران
 تو بۆ، وه دممام چون نه ره شه ئیران
 چه یدهر، جه دل دا، کیشا ئاهی سهرد
 عهزمی تهوئیلله روو به را ئاوهرد
 ئهسپه ده رکیشا، بی شنۆ و بی دهنگ
 سوار بی به ئهسپ پۆشا بهرگی جهنگ
 به تاو روو نیا، نه راگه ی ئیران
 به لکو بی او، بهو ماهی تابان!!
 بشین، به سهر وهخت، بانووی بی نه زیر
 به ته نیا، بهرشی، جه شاری کشمیر
 مه شی چی چون ئاهووی خوتهن چه پریده
 په بیدا بی نه راش، سه د کسه، ته پریده
 هوئیزان وه پا، دهس دان وه شمشیر،
 گرتهن دهو راندهور، نازداری کشمیر!
 واتهن: چکاره ی ئه ی ماهی تابان،
 خودا، شکاری کیاسته ن، په پیمان!
 سنۆیه ر واتش: هه رزه ی نابه کار
 کهسه ی چکاره ن، من که ره و شکار!
 دهست دا، به شمشیر ئه لماسی بی رام
 کهفت نه دلایشان، وینه ی پووری سام
 پیکا، به ئه ندام، به کچی، جه دوستان،
 به زه ربی شمشیر، نه خوون بی غه لتان
یه کچی، جه دوزان، ناغافل په ی سهر
که مه نده شانا، په ری سنۆیه ر
 وه زه ربی که مه نده که رده ش گرفتار
 به ستش هه ر دوو دهست، ماهی جه هاندار

جهو ده م دا، چه یدهر ئاما، جه لاوه
 وه ئهسپی گه یلان، جه هانپه یماوه!
 ئهسپش ته خته دا، دلیری سه فدهر
 ده رده م شناسا، نازداری کی شوه ر
 واتش: هه ی هانا، ئه ی نووری دیده
 نه بی وه شکار جه رگه ی **ته ری ده!**
 من چیگه دو ستاخ، دهستم بینان
 خه به ردارت که م، ئه ی نه ورهس جوان!
 چه یدهر به گ ئه ژنی شی، نه جامه ی قین
 مه همیز دا به ئهسپ، په ی ماهی په روین
 کیشا به سهرد که یانی قه لغان
 به تاو شی په ری خورشیدی تابان
دوزان، هوئیزان، بی شنۆ و بی دهنگ
 گرتهن دهو راندهور چه یدهر به گ به جهنگ
 چه یدهر به گ کیشا، تیغی ئاتش بیم
 دا وه به کیشان، که رده ش وه دوونیم
 تاو پیکا به ئهسپ، جوانی سالار
 شاناش، په ی یه کچی، سه ره ش وست به وار
 دا وه به کیشان، شمشیری بی باک
 دوزی ناپاکش، غه لتان که رده نه خاک
 شهست تن وست نه خاک جه ئه هلی دوزان
 باقی مه ند لیشان، واتهن: سه د ئامان!!
 که فته ن دهست و پای بانووی خه رامان،
 واتهن: ئه ی نازدار، مه ردیته ن ئامان!
 ده خیلمان به تۆن، ئه ی شه مسی خاوه ر،
 جه دهستی ئه ی شیر، ئیمه خه لاس که ر!
 سنۆیه ر واتش: ئه ی نووری دیده
 ببه خشه به من باقی ته ری ده!

ناگا، نه زهر كهرد، نييهن قه زه نفه ر
 ديا، كه كه فتهن، جه يانه، به سر
 غه لتهن، به هوون، وه ختي داماديش
 وه ميراس كه فتهن، ته ساسه ي شاديش
 په نجه ي خالينش، هم ژنيان به هوون
 سه رتاپاش، به هوون بييهن، لاله گوون
 دايه، ئيدش ديبى خروشا، به قار
 په رى قه زه نفه ر، چون هه وري وه هار
 دهست به رد مه قنه عه، جه سه ر شه نده وه
 گيسووى سفيدش، يه كيه ك كه نده وه!
 سوورته، به ناخوون پاره كه رده وه
 مه نالا، به تاو، ئاهى سه رده وه!
 مه وات: به سه رگه رد به زمى شاديت بام
 وه كام نه ياواى، نام سوواديت بام
 دايه وه قـ وروان، يانه ي ويرانت
 باوانت شـ يويـ، شـ يويا، باوانت
 په ي چى شاديبى، بى، به سه رنه به رديبى
 په ي چيش عه يشى وىت، ته مام نه كه رديبى
 ئامام وه ته عجيل په ي زه ئه فشانت
 ئيستامه وينوو، به هوون غه لتهن!
 ساتى سه ر هوږدار، به زمى شاديبه ن
 وه ختى عه يش و نؤش هم داماديبه ن!
 هوږتزه، جه خاو، وه ختى نه هارن
 خه لقانى كشمير، نه ئينتزارن!
 مدران، چه مه راي وه ختى داماديت
 تاكه بوچان، موباره ك باديت
 غولامان، غه مگين، راي روژگارن
 مه واچان، هوږزه، فه سلى شكارن

حه يدەر، جه ته قسير، گوناشان ويهرد
 چه نى سنوهر، روو به را، ئاوهرد
 ئه و شه و تا به رو، راناشان به جه خت
 مدارا نه كه رد، به وه خت و بى وه خت (*)
 تا ياوان، نه پاي يه ك چه شه سارى،
 دلگه ش سه به زه وار، شيرين گولزارى!
 سنوهر واتش: **بديه به ناسمان**
 ئيمه چون بشين، به شارى ئيران!
 عه جه ب سه راوون، ده مى به يا به ر
 حه يدەر به گ، واتش: په نا، به داوهر!
 پياده بين، ته سپان وهردان به چرا
 وات، به حه يدەر به گ، ئه و خوږى له قا
 ئينه چن وه خته ن نه كه رده نى خاو
سه ر بنيه وه بان، زانووى من يه ك تاو!
 ده مى راحت به، سه ردارى شـ يـ ران
 ئه وسا، روو بكه ين، نه راگه ي ئـ يـ ران
 حه يدەر سه ر نييا، وه بانى زانووش
 مه دهوش بيى جه شه وق عه ترى عه نبه ريوش
بشين، به سه ر وه خت دايه ي قه زه نفه ر
 ئه و شه و راحت بيى، تا وه سوب سه حه ر
 سه حه ر هوږتزا، جه خاوى شيرين
 په ي عه زمى باپوس، شاي بو عه نبه رين
 روو كه رد وه بارگه ي به رزى داماديبى،
 به زه مزه مه ي به زم، ئاهه نكي شاديبى!
 لوا، به جامرپتز، په ي روو سفيدى
 نه زاناش مه بو، به نائومـ يـ دى

(*) ئا ليته دا، نوسخه به ك، له و دوو ده سخته ته، ته واو ده بى!

شا، وات؛ يه بسات، ئيرانيانه
 ئينه دۆستهكهي ماهي تابانه!
 فهرما، دهر سهعات، جارچي كهفت نهشار
 جار كيشان، تهمام، لهشكه ر بيبي سوار
 ههر كهس كاسهي ئاو پادشا اردهن
 ســـــــــوار بو، ئارو، وادهي نه بهردهن
 شا، وپش، بهر تاما جه شاري كشمير
 چهنى سهده ههزار، سواري دلپير!
 به تاو، روو نيان، وه راگهي ئيران
 بهلكم بياوان، بهو ماهي تابان!
 تا، ياوان، وهپاي سههزه سهراوي
 ئهسپي دين، تهنيا، كوميته، ئاوي!
 چهنى يهك كوميت، لهجامهي زهركار
 مهگيلان وهناو، چهشمه و ميرغوزار
 زانان به تاقى ئهسپي يارانهن،
 ئهسپي ئيراني و ماهي تابانه!
 شا، وات؛ به جارچي، واچه به لهشكه ر
 ههر كـــــــــهس باوهرؤ پهرتم سنؤهر
 چهنى ئه و جوان، دلپيري ئيران
 مه به خشوو په نهش، گه نجي فراوان
 لهشكه ر ئيد ئهژني، تامان وههم دا
 پووشان، سه رزه مين، جه تۆز و تهم دا
 شريخهي ئه سپان، بسكهي به يداخان
 كيشان، په ي نه بهرد ئه و ماهي تابان
 سنؤهر دييا، به راگهي كشمير
 ديش، تاما، په يشان، سوپاي بي نه زير
 وات به سه يدهر به گ: ئه ي ياري ياوهر
 هؤرپزه، وهپا، جه وشهن، كه ر نهوهر

فره خاس نيهن، خدي، به يانه،
 ميرزام هؤرپزه، وهختي ديوانه!
 بشو به ديوان، شاي والا سه رير
 په ي بو ساني دهست ميراني كشمير!
 فهلك شاديم بهرد، غهم دا وهدهستم
 هيماي جه ئاداب، مننهت، نه رهستم
 ئيران، ويران بو، تا به قهندههار
 ههنى كهس ليشان، سه ر نارؤ ديار!
 ئيران سه رانسهر بكوشيان، به تيغ
 ئاساري شاديش، بكينو جه بيغ
 كهس به رنه شو، ليش، به زهري شمشير
 بيهن، به هوونرپز، شازادهي كشمير!
 سنؤهر به تيغ پاره پاره بو
 تهنش، ئاويزان، پاي قه ناره بو
 چهنى ئه و جوان، ئه هلي ئيراني
 ههرگيز نه يشان به كامه راني!!
 دا به ش، وپنه ي، من، شاديش، به تال بو
 سه رتا پاش، وهبا، هيجران زوخال بو
 ئه و چون قه زه نفه ر، په ردهش، سيا، بو
 بازاري شاديش، وه ما جه را، بو!
 په ي تهوره، جه داخ، مه كه ردهش زاربي
 به ئاوازي بهرز، جه بي قه راربي!
 (عمومي) ئه تباع، قه وم و قه بيله
 گردين، حازر بين، په ي ئي وه سيله!
 ئه هلي كشميري جه رگهي قه زه نفه ر
 به ساتي شادبي كه ردهن وه چه مه ر
 خه لايق جو شا، غه وغا كهفت نه شار
 به رده شان خه بهر په ي لاي شه هه يار!

حه‌یدەر به‌گ، ئەژنی، هۆرێزا، به‌ تاو
 به‌ تاو و ته‌عجیل، ئەسپان، که‌رد له‌غاو!
 سوار بێی به‌ ئەسپ، وێنه‌ی شیپری نهر!
 نێزه‌ گرت، وه‌ده‌س، مدرا، وه‌رنوهر
 سنۆیه‌ر به‌ تاو، شیی نه‌کۆلی ره‌خش
 وێنه‌ی میهره‌فرووز، وه‌قتی جه‌هانه‌خش
 وات به‌ حه‌یدەر به‌گ: ئە‌ی بێ قه‌رینه‌
 ئومێده‌ن ئیلتیمای به‌نده‌ی که‌مینه‌!
 ئەرجووم هه‌ر ئیده‌ن، ئە‌ی یاری پرفه‌ن
 به‌ من بیه‌خشه‌، ئە‌ی جه‌نگی دوشمه‌ن!
 تاکه‌ هه‌ققی ویم، بستانو لێشان
 ئادابی سه‌ختی بنمانوو پێشان!
 حه‌یدەر به‌گ واتش: یاری میهره‌بان
 په‌ی من قه‌بیه‌حه‌ن نه‌ موڵکی ئیران
 مه‌ر حه‌یدەر مه‌رده‌ن، تو‌ بشین به‌ جه‌نگ
 به‌ من بو‌اچان، بێ نام‌ووس و نه‌نگ!
 سنۆیه‌ر واتش: به‌زاتی بێچ‌وون
 مه‌بو، ئی ده‌شته‌، بکه‌روون گو‌لگوون
 سوار بێی به‌ ئەسپ، وێنه‌ی شیپری مه‌ست
 که‌مه‌ند و که‌مان، نێزه‌ش گرت به‌ده‌ست!
 خرۆشا، وه‌تاو وێنه‌ی نه‌ره‌شیپر
 وێشان، دا، نه‌تیپ، ته‌نته‌نه‌ی کشمیر!
 حه‌یدەر شمشیرش، به‌هه‌رکه‌س مه‌شه‌ند
 بنج و بنچینه‌ی حه‌یاتش، مه‌که‌ند!
 مه‌کی‌شا به‌ تاو، نه‌عه‌ری حه‌یدهری
 له‌رزه‌ که‌وت، به‌ چه‌رخ مینای ئەخزه‌ری
 مه‌وات، من حه‌یدەر نه‌وه‌ی که‌یانم
 غولامی ئیخلا‌س، شاه‌ی ئیرانم!

وه‌ زه‌ری بازووی شیپری سه‌فشکه‌ند
 سه‌وای، ئەلئامان، خێزا جه‌ قوشه‌ن!
 ئەسپان یه‌خته‌ مه‌ند، نه‌ مه‌یدانی کین
 مه‌گیلان هه‌رزه‌، بێ ساحیب وزین!
 چند سه‌ر بێ ته‌ن بێ، چند ته‌ن وه‌بێ سه‌ر
 چه‌ تیخی په‌ر زۆر، ژارالووی، حه‌یدەر
 سه‌رانسه‌ر له‌شکه‌ر، کیشا وه‌ زاری
 هه‌رکه‌س رووکه‌ردش، وه‌سه‌ر دیاری
 حه‌یدەر وێنه‌ی شیپر که‌فت نه‌شۆنشان
 گرد جو‌ری پاره‌ توونکه‌رد توونشان
 جه‌ زه‌ری شمشیر، هیندی سنۆیه‌ر
 که‌سی دوو قه‌د بێی، یه‌کی زام به‌سه‌ر
 نه‌ مه‌یدانی رزم، وێنه‌ی شیپری نهر
 ته‌نیا، ویش مدرا، نه‌ تیپی له‌شکه‌ر
 نا، گا، جه‌ لاوه‌، کیشا نه‌ خرۆش
 ده‌ست دا، به‌ شمشیر، ئاما په‌ی بابۆش
 دیش ته‌نیا، به‌یداخ برای قه‌زه‌نفه‌ر
 مدران، سواری، غه‌مگین، موزه‌تته‌ر
 تاو، پیکاکا، به‌ ئەسپ، وێنه‌ی شیپری نهر
 شمشیر، دانه‌ فه‌رق برای قه‌زه‌نفه‌ر
 تا وه‌که‌مه‌رگاش، جیاکه‌رد وه‌هه‌م
 غه‌لتان که‌رد نه‌خاک، چه‌نی تو‌ز و ته‌م
 جه‌ ئی گو‌زه‌ردا، یاوا، به‌ بابۆش
 وات: ئە‌ی شاهه‌نشاه‌، دايم وه‌یفرۆش
 ئارۆ، جه‌ ده‌ستم، چۆن مه‌بی خه‌لاس
 مه‌بو، بنجه‌نوون، به‌ تیغی ئە‌لماس
 نادانیم، چیش بێ، ئە‌ی شاه‌ی سه‌روه‌ر
 په‌ی چی منت دا، تو‌ به‌ قه‌زه‌نفه‌ر

قهسه م و اردن، به ذاتی ئەكبر
 مەبۆ، بكيانوت، به لای قهزه نفه ر
 كه مەند، هه وادا، ئاوه ردش نه به ند
 هه ردوو ده ستش، به ند به هه لقه ی كه مەند
 به ده ستی به سته، كيشاش نه رووی خاك
 ئاوه ردش، به زار، ماھی غه زه بناك
 وات به حه يدەر به گ، ئەی گیانی شیرین
 ئینه بابۆ مەن، هۆركه ند م جه زین!!
 ئاوه رد م په ریت، یاری دوور وه لات
 ئەختیار ته ن، هه رچی بۆ خه لات!
حه يدەر به خشام به تاي زولفی یار
 مه ره خه س كه ره، با بشۆ، په ی شار
 سنۆ به ر بابۆش، ره ها دا، جه به ند
 بابۆش، جه ئی كار، مات و خجل مەند!
 حه يدەر وات، به شا، پاسه بی ته قدير
 به شاد بنیشه، جه شاری كشمیر!
 منیچ سه ره چه شمە ی ته هلی ئیرانم
 مه شه وور جه نه سلی نه وه ی كه یانم!
 جه ناوی ئیران، چون خۆر هووه بیدام
 ئەولادی ره شییید، دارای بن دارام!
 هیممه ت خواهی كه رد، حه يدەر به گ جه شاه
 چه نی سنۆ به ر، روو نیان، وه راه
 وه شاد ته ی كه رده ن، چه نی هه م راهان
 تا، یوان، به زید مولکی ئەسفهان
 پیاده بین جه ئەسپ، لوان به یانه
 حازر بین، جه لاش قه وم و بیگانه!
 قه وم و ئەقربا، خویشانی حه يدەر
 كه رده ن زه ر ئەفشان، بالای سنۆ به ر

حه يدەر به گ واتش: ئەی یاری غه مخوار
 مه شوون، وه بابۆس، شاهی جه هاندار
 سنۆ به ر، واتش: خـودا یارت بۆ
 دۆعای گه نجولعه رش، نیگادارت بۆ
 حه يدەر به گ پۆشا، به رگی دیوانی
 یاوا، وه بابۆس عه بباسی سانی
 لوا، به ته عزی م بۆسا رووی زه مین
 كه ردش، شوكرانه ی جه هان ئافه رین
 شا، وات، ئەی حه يدەر شیر ی یا رووبا
 واتش: هه ر شی ر م ئەلحه مدولیا له
 شا، وات، ئافه رین، ئەی شیر ی سه ره ره
 به لام، موشتاقم، به دییه ن دول به ر
 زوو باوه ر په ریم، دیدم نه راشه ن
 دايم ئینتزار، به ژن و بالاشه ن!
 حه يدەر به گ ناچار، سوژده ی زه مین به رد
 ره وانە ی (را) بیی، كیشا، ئاهی سه رد
 لوا، به یانه، وات: ئەی سنۆ به ر
 ته لگه بكار ته ن، پادشای سه فده ر!
 هۆر تزه بشیم، وه لای شاهه نشا
 سنۆ به ر واتش؛ (الحکم لک)
 هۆر تزا، وه پا، خورشیدی تابان
 به عه زمی بابۆس پادشای ئیران!
 پۆشا، وه بالاش، جامه ی ته مام زه ر
 بیكا ته داره ك، جو ققه جه واهه ر
 ماهیچه كه رده ن، گو شواره، نه گو ش
 وستهن حه مایل، وه بان ی لی مۆش
 تیه ی كو ته رمه، دا، وه پیشانی
 بیی وه هام قه رین، حۆری ریزوانی

سنۆبەر به ناز، بۆسه دا زهمین
 نیشت نه وهراتوهر، شای دارا نگین
 فهرماش ئیعلام کهر نه شاری کشمیر
 حهیدهر چپش کهردی، به زهری شمشیر!
 تهمام سهرگوزهشت، ئهی ماهی تابان
 جه کرداری ویت، وهنهم کهر عهیان
 سنۆبەر تهمام نهحوالی کشمیر،
 ئهرز کهرد به خزمهت، شای والا سهربیر
 شا، وات، مهزانوو، حهیدهر دلپهرن
 ئهسل و نهسهب خاس، هم نهپرهشپهرن!
 بهلام ئهی نازار کشمیر و کابل،
 ههراسه دیدهت، هارووت و بابل!
 ئاشوفتهی زولفت، ئاشوفته خاله
 خالت تافههی موشک، چینی غهزالهن!
 لهعلی لهبانته سهرچهشمهی حهبات
 سهه، چون ئهسکهندهر، پهریش بییهن مات
 بهو دیدهی سیای، بی باده مهستت
 بهو تیری غهمزهی کهس جی نه رهستت
 بهو گوژنای گولفام، بهدری منیرت
 بهو شوعلهی شهوقی، رووی عالم گیرت
 بهو چای زهنهخندان، بهو زنجی زهرت
 بهو گهردهنی ساف، مینای بی گهرت
 بهو زولفی ئهفشان، میقرازی کهردهت
 بهو ئهگریجهی خاس، به ناز پهروهردهت
 بهو سینهی بی خهوش، لییموانی زهرت
 مهدان، وهشهونم، قهترهی (ماء الورد)
 بهو بهرزی بالای سوهیل رهسیدهت
 بهو شوخی شهنگی ههقق ئافهریدهت،

بال وه باهووبه ند، دانهی جهواهیر
 مهدرهوشا، جه دوور چون شوژهی ئاهر
 شخلی کشمیری کیشا بهسهردا
 پهخشش کهرد وهبان قورسی قهمهردا
 حهیدهر تهماشای ئهندامش مهکهرد
 مهکیشا، به تاو ههناسانی سهردا!
 سنۆبەر واتش: ئهی یاری یاوهر
 خههنگین مهنیشه، پهنا، به داوهر
 ههرچی جه تهقدیر ئهزهل ویهردهن
 ههر ئانه مهبو، کرداری کهردهن
 سنۆبەر تهسکین، حهیدهر بهگ مهدا
 حهیدهر بهگ مهوات، پهنا، به ئهلالا
 تا، یاوان بهقهسر، جامهپیز، زهرکار
 چهنی حهیدهر بهگ، ماهی جههاندار
 لوان وهخزمهت، سوجدهی زهمین بهرد
 سهنای شهههنشای ئیران زهمین کهرد
 شای وات: سنۆبەر بانووی بانوان
 وهش ئامای بهخهیر، نه موئکی ئیران!
 چون ئامای بهزهید، ئهی ماهی تابان،
 پایهنهذات بو، موئکی ئهسفههان،
 سنۆبەر وات: ئهی شای جههاندار
 به تهوفیقی ههقق بینای کردگار
 تا دهوهری مههدی ساحیب زهمانی
 وه تهخت بمانی، به کامهه رانی!
 چونکه مهکهری غهریب نهوازیی
 شاههنشای شاهان، چه نهت بو رازیی
 یاگه نیشان دا، شاهی بوئند ئهخته
 فهرما بنیشه، خورشیدی خاوهر

ده‌دهم فه‌رمان دا، شای والامه‌کان
 جارچی جارکیتشا، مولکی ئه‌سفه‌هان!
 چل رۆز ئه‌ساسه‌ی شادیی، به‌پاکه‌ن
 چه‌شنی ده‌ماوده‌م غولامی شاکن
 خه‌راجی سی سال، ته‌مامی ئی‌یران
 به‌ره‌عیه‌ت به‌خشا، په‌ری چراغان!
 چل رۆژ، چراخان، کریا، ئه‌سفه‌هان
 جه‌یومنی ئیقبال، ئه‌و ماهی تابان!
 سه‌دای سنجی ساز، ناله‌ی که‌ره‌نا
 مه‌نیشته‌ وه‌گه‌ردوون، وه‌ چه‌رخ‌ی مینا
 سه‌دای، ته‌ق‌داق، چه‌نگ و چه‌قانه
 ره‌ق‌سی ره‌ق‌سان، شه‌یدای زه‌مانه
 ناله‌ی مو‌تریبان، به‌ریه‌ت چه‌نی روود
 سه‌وتی خو‌شخوانان، چون نه‌غمه‌ی داود
 غه‌مزهی مو‌تریبان، شه‌یدای شو‌خی شه‌نگ
 ره‌فتی مه‌ره‌ق‌سان، به‌ ئاهه‌نگی چه‌نگ
 عیشه‌ی ساقیان، جه‌مین قورسی نوور
 مه‌گیلان، چه‌نی پیاله‌ی بلوور
 کاکۆل چه‌نی زولف، چین وه‌رده‌ی چین
 ئه‌فشان که‌رده‌بی، نه‌ پای عه‌ره‌ق‌چین!
 وه‌ هه‌رکس مه‌دان، جورعه‌ی جامی مه‌ی
 باقی که‌س نه‌مه‌ند، وه‌ی به‌ یانه‌م وه‌ی!
 سه‌روه‌ران، سه‌روود جه‌ باده‌ی شادیی
 ره‌عیه‌ت، جه‌ خو‌فی خه‌راج ئازادی،
 یه‌ گشته‌ په‌ی ئه‌ساس، شادیی سنۆبه‌ر
 په‌ی عه‌یش و نیشان، شی‌ری، دلاوه‌ر
 وه‌لجاسل، یاران، به‌ ساعه‌تی خو‌وش
 به‌ستشان نیکاح، ماهی په‌ریوش

یه‌ گشته‌ قه‌سه‌م بان، به‌ جق‌قه‌ی عه‌بیاس
 هه‌رچی مه‌واچوو په‌نه‌م واچه‌ راس!
 وه‌ دل‌خو‌ازی ویت، ئه‌ی خو‌ری له‌قا،
 رازیت، به‌ هه‌یده‌ر، یام به‌ پادشا!
 سنۆبه‌ر ئه‌ژنی ئامما به‌ زبان،
 وات: ئه‌ی شه‌هه‌نشا: قه‌یسه‌ر پاسه‌بان
 با گه‌رده‌شی چه‌رخ له‌یل و نه‌هار بو
 شه‌هه‌نشا، نه‌ ته‌خت هه‌ر شه‌ه‌ریار بو
 جق‌قه‌ی تاووس مه‌ند، مه‌نده‌ که‌یانان
 به‌شاد بپیکی نه‌ مولکی ئی‌یران،
 دره‌فشی ته‌ختت وه‌پا بمانو
 بای مو‌راد هه‌رده‌م لفق‌ه‌ش بشانو
 به‌لام من که‌نیز که‌نیزانی شام
 جه‌ لای شه‌هه‌نشا، هه‌ر ئیده‌ن رجام
 ئه‌وه‌ل، به‌ خاتر، ئاغه‌ی غه‌ریبان
 چونکه‌ غه‌ریبم، نه‌گی‌ریم تاوان!
 دووه‌م، من جه‌ شار هه‌ر ئیده‌ن ئه‌رجووم
 که‌نیزی شا بوون، هه‌یده‌ر، ببو شووم
 په‌ی چی، که‌ کیشان، جه‌فای فراوان
 به‌د عه‌هدیی مه‌بو، په‌ی شاهی ئی‌یران!
 وه‌ر نه‌ من که‌نیز که‌مینه‌ی ده‌رگام
 دو‌عاگو‌ی ته‌مام، عه‌م‌ری پادشام!
 شا وات: ئافه‌رین، ئه‌ی شه‌م‌سی خاوه‌ر
 کناچی ویم بی، به‌خشایم، به‌هه‌یده‌ر!
 هه‌یده‌ر، که‌فت نه‌خاک چه‌نی سنۆبه‌ر
 بو‌سان پایه‌ی ته‌خت، شای فه‌ره‌یدوون فه‌ر
 شا وات به‌ گه‌نجوور: خه‌لات که‌ر حازر
 په‌ری هه‌ردووشان، بکه‌ره‌ حازر

يا، خه سووی یاران، جهلدی، چاپکخیز
 که ردهن تارایش، ماهی قه مهر بیتزا!!
 چون تاووسی مهس که ردهن ته یاری
 کیشاشان، به سهر، به رقه ی گولناری
 وه ساعه تی خوش، که ردهن شان سوار
 چراخان کریا، مه یدان و بازار
تاشیلان کیشا، مه ردوم شیی به را
 حه یدهر هوزیتزا، جه پا بوسی شا
 حه یدهر به گ، لوا، نه توی پهرده ی ناز
 واتش: (السلام) نه ی یاری ده مساز
 ده م نییا، نه چا، تینی زهرده وه
 بوسا، په یا په ی، شوکرش که رده وه
 نه دل، به دلشاد، نامی خودا به رد
 لوا، پاسه بان، به ندش، ره ها، که رد
 دهس نییا، وه بان، سینهی عه نه رین
 به سه د نه زاکه ت، وسته ش به زه مین
 دییا، که موهرن، نه و گه نجی په نه بان
کلید بهر تاوهره، نیش وه جیبان
سه د هه زار سه لتوات، به لکو زیاتهر
 به دران، به دیدهی پاک ی پیغه مهر(*)

(*) نه م ده سه خه ته، له لایه ن به کیکه وه نووسراوه ته وه، که ناوی خوی نه نووسیوه، به لام نه و سالته ی نووسیوه، که تیایدا، نه م به ره مه ی نووسیوه و نه ویش (۱۳۶۰) ی کۆچییه!
 هه رده ها سوودیش، له دوو ده سه خه تی دیکه (به یاز) وه رگیراوه، له بهر بی ناوی نووسه ریان، به ناوی ژماره یه ک و ژماره دووه وه، ناوبراون.

میترووی ههورامان

گولزاري ههورامان

ئهدهبيات

بهشي چوارهم

ههلسوكهوت له گهڻ جواني سروشتدا (گول و بولبول)

گول و بولبول

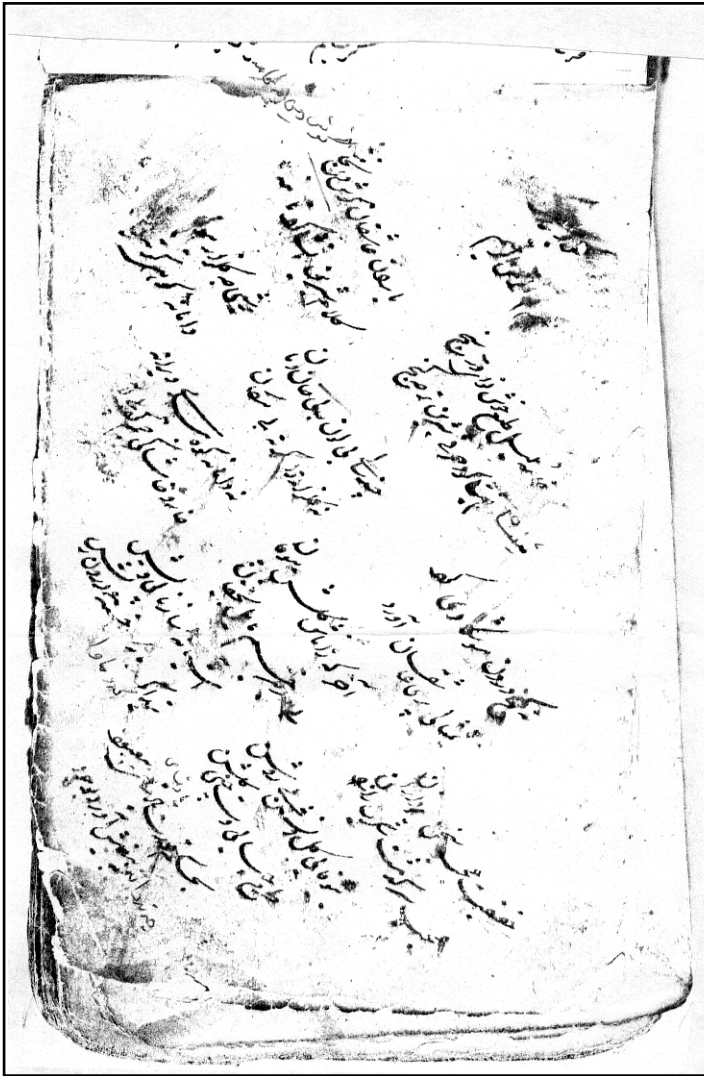
به‌بۆجروونی من، ئەم چیرۆکه هۆنراوه‌یه، رازاوه‌ترین تابلۆیه، که له نێوان تابلۆ شیعەرکانی رۆمانسییه‌تدا، سه‌ره‌رز و ئالووالا و رهنگ شه‌کاو هه‌ بێ، چه له رووی وشه‌سازی و ریزمانه‌وه، چه له رووی وینه‌ی رهنگامه‌وه، چه له رووی په‌ند و باوی دل‌داری کورده‌واریه‌وه، چه له رووی وه‌فاداری دلسۆزی لایین، له لایه‌کانی خۆشه‌ویستییه‌وه.

گفتوگۆیه‌کی پاراو و شایسته‌یه، له نێوان دوو دل‌داردا؛ لایین له‌و دووانه‌ به‌دیالۆگی نهرم و نیانی رازاوه و شیرینی پاراو، به‌ره‌و دهرخستنی ته‌واوی هه‌ن و نییه‌ی دیوی دهره‌وه و ناوه‌وی هه‌ست و نه‌ستی دهرروونی خۆی، له‌ قالبی سۆفیگه‌ریه‌تییکی، رۆحانی بێ هاوتادا، که به‌که‌مترین لابه‌لادا کردنه‌وه، رازی راستیی خۆشه‌ویستییه‌که‌ی په‌ره‌تر ده‌سینت، خۆی له‌ به‌رده‌م خۆینه‌ردا په‌خش ده‌کات و هه‌ستی دهرده‌داری ئەم جۆره‌ په‌یوه‌ندییه‌ مرۆقایه‌تییه، به‌ئاھ و ناله و فرمیسکی دلپیری دل‌دارییه‌وه، ده‌هینیتیه‌وه سۆ.

له‌ لایه‌کی دیکه‌وه، نهرم و نیانی لای دووهم و خۆه‌شاردانی و ناز به‌جوانی و بیگه‌ردیی خۆزه‌کردن و ناوبه‌ناو خۆپیشاندانی رازاوه، به‌له‌نجه‌ولاری شوخ و بالا و بۆ و رهنگ و روخساری ئالووالاوه، پتر ناگر تیزگه‌ری، رۆحی سووتاووی عاشقه‌که‌یه‌تی و پتر هانده‌ری خه‌ستکردنه‌وه‌ی سه‌رتاپای بیروکه‌کانی دیکه‌ی عاشقن له‌بۆته‌ی عاشقانه‌ی سۆفیگه‌ریه‌تیدا.

ئه‌گه‌رچی ئەم دوو لا دل‌دارانه، یه‌کێکیان گیانداره و ئه‌وی دیکه‌یان بێ گیانه، شاعر توانیویه‌تی، ته‌واوی که‌ره‌سه‌ی په‌یوه‌ندی به‌هێزکردنی دل‌دارییه‌که، به‌پاراوی دیبلۆماسیانه‌ی پتویست به‌دل‌داری دلسۆزی راسته‌قینه‌ بخاته‌ ناو قالبی دیالۆگی ره‌وا و شیاه‌وه‌وه و هه‌ردوو لایان: یه‌کتێ نهرم و نیان و که‌مپروو و خۆه‌شارده‌ر و یه‌کتێ، ده‌مپاراوی کۆلنه‌ده‌ر، که به‌رۆح و کرده‌وه و تهنه‌وه له‌ پیتناوی خۆشه‌ویستییه‌که‌یدا ئاماده‌ی خۆبه‌خت کردنه.

گیان کردن، به‌بێ گیان دا و زمان پیدانی له‌ پیتناوی دیالۆگی وه‌هادا و به‌و جۆره‌ شاعر ده‌خاته، قالبی داھینهر و دروستکه‌ره‌وه و من به‌ش به‌حالی خۆم پتیم وه‌هایه ئەم جۆره‌ داھینانه، له‌وه‌و پتیشتر هه‌بووه، به‌لام له‌ قالبی رامیاریدا، بۆ مه‌به‌سته‌کانی دیکه‌ی ژبان، نه‌ک بۆ مه‌به‌ستی وه‌ها.

گول و بولبول

خامه مەیلی تەبع خۆش ئەوای دورسەنج
ئینشا کەرد حەرفی، شیرینتەر، جە گەنج
نە کونجی دەروون، موشکاوی کەرد
تیمسالی پەری ئاشقان ئاوەرد
حەقیقەت عەجەب سوخەن پەردازەن!!
عەجەب سەرگوزەشت، شەکەری رازەن
یاران، عاشقان گۆش دەن، بە خامە
کەلامی شیرین ئینشا کەرد نامە!
چند سال، پە ی لۆنە، بە بیخ خان و مان
نە گولزاری دا، گرتە بیخ، مەکان!
ئاخر، کە زاناش، گولش بی وەفان
بی سەبر و بی رحەم، مایل بە جەفان
بی وەفایی گول، وەنەش بیی روژن
تەرحی جیایی، وست چەنی گولشەن
بەرشیی، جە گولزار بی وەفای.....
دامان و کوئی گرتەن.....
نە دامانی کو، بەیدی، ویرانە
خاروخاشاک، جەم کەرد پە ی لانه
ئاشیانی بی، سازنا، پە ی ویش
تیدا گرت ماوا، خەستە ی دەروونپیش
بە حوکمی قودرەت پادشای مەعبوود
یەک دانە (بیضه) ش، ئاوەرد بە وجود!
مودەتی کیشا، جەفا و دەردیسەر
بەچەش جە (بیضه) بەر ئاوەرد و بەر
بەلانه و بەچە ی ویش، دل کەردش شاد
مەیل و موحبەت گولشەن، دا وەباد

پە ی دانە و ئابش، هەر سووب تا بەشام
خا و ئاساییش، وەنەش بیی حەرام
مودەتی پە ی لۆن، پەروەردش بە ناز
تا، ئەندەک ئەندەک، بەچەش بیی پەرواز
هۆبی هۆریزا، چون، عەادەتی پیش
بولبولی مسکین، خەستە ی دەروونپیش
چون هەردە جارن، پە ی تاب و دانە
بەرشیی، پەرواز کەرد، جە ئاشیانه!!
تەنیا، بەجا مەند، چون بەچە ی نەورەس
هەوای بالپەر، وستش نە هەوەس!
وەجد و نیشاتی وەنەش کەرد ئەسەر
وستش نە جنیش، هەوای بال و پەر
دەست کەرد بە سروود بە نەغمەخانی
بە نیشات و زەوق، بە بالپەرانی!!
جە دەمای وانای نەغمە ی مەستانە
بەرشیی، پەرواز کەرد، جە ئاشیانه
دیدە وەلا و کەرد نە دەشت و کووسار
خەیل، نیگا کەر، سەراسیمەوار
جە ناکا نەسیم بو ی عەتری شەمال
دا، نە دەماغش، پەشیویاش حال
شەمال، نە گولشەن، گولچین کەردە بی
بو ی ئامان جە بەرگ گول ئاورده بی!
دا، نە دەماغش، لادی، تەواسا،
بەچە بولبول بی، بو ی گول ئەشناسا!
بەلی چون ئاشق، بشنەو بو ی یار
جە سەد فرسەنگی مەبو خەبەردار
چون بو ی پیرئاهن یوسف پیغەمەر
جە میسر، تا کەنعان، یەعقوب کەرد خەوەر

یه رووی دوو سالهن، بی زیاد و کم
 کفتهن نه گيجاو وه پشتانی خه!
 تا، نهو رۆ وچان، یه، نه فخی سوورهن
 بیچارهی مسکین، زامش ناسۆره!
 پهی چیش یار چه نهش، نا میهره بانهن
 نهو وچوو دۆستم، بیخی زوانهن!
 ههردهم به نهوعی، سزا، مه دۆ پیش
 خه ریکهن چهنی، دهردی ئیشی ویش
 غه رهن من شه مال، په یکی جه هانم
 بو می عشووق وه لای عاشق ره سانم
 به نه مری قودرهت، ره ببولعاله مین
 گهر دش مه که روون، ههفت ئیقلم زه مین
 سهروهش مه گیلۆ و مهستی دهماغ چاغ
 گا سهیری ههردان، گا نه سهیری باغ
نه مشهو مه نزلتم شاری گولزار بی
 نه سیمم چون بو عه نبرین بار بی
 شه هری رهنگینهن، مهکانی دلخۆش
 جایب، با سهفا، تاب و ههوا وهش
 فه رشی نه خزه ریی وستهن نه زه مین
 گو مان لیش مدران، چهنه خیمه رهنگین
 پادشای گولان، گولتی مومتازهن
 پیچیدهی په رده، نه عزاز و نازهن
 ههروقت من نهوشار مه که روون گوزهر
 جه رای ئیلتیفات نهو شاری دولبه ر
 تا نه سیمی من په ریش، مه یاوۆ
 له ب په ر **ته به سوم**، تو تو مه شکاوۆ!
 جه په ردهی حیجاب سه رماده روۆ به ر
 ته مامی گولزار، مه بو موعه تته ر!

غه رهن نهو مسکین، بی چاره ی سه رسام
 چون بو می عشووقش کفتهن، به **مه شام**
 جه نه سیمی عه تر، چون بی سه رمه ست
 چینگ پیکا و دامان، شه مال گرت به دهس
 واتش: فیدات بام بو عه نبرین
 په یکی کام مه کان، کام سه ر زه مین
 نهو غه لهت نه کم په یکی خۆش خه رام
 بو ئاشنایی، مه دهی، به مه شام!
 یه، چه، بو بی بی، ده وهندهی تیتره ر
 دای نه ده ماغم، فامم، شی نه سه ر
 فیدات، بام جه بو عه ترت سه رمه ست
 ئوفتادهی خاکم، بگی ره، ده ست!
چون عه رهب ده خیل، ره حمی خه یری که ر
 تا قه تم بریان، عه زاب، پیتم مه ده ر!
 جه رووی راستی، هه رچی مه زانی
ناشکار که ره، رازه ی نه هانی!
ته رکی مه زه رب که ر، زینه هارش پۆشا
 شه رابش، جه ده ست مه عشووقش نو شا!
نهو نه سیمه نان، جه نیمه شه ودا
زلتخام شیت که رد، جه شیرین خه ودا
 پیش یا ونام بو یوسف **پیغمهر**
 ئارام و تا قهت لیش سه ندم یه کسه ر!
 فراقی یوسف، بهو ته ور فاش سه نند
 ئارام و تا قهت یه کسه ر، پیش نه مه نند
نهو نه سیمه نان، شه وی، نه شه وان
 بو زولفی شه خسی به ردم به ده وان
 دانم نه **ده ماخ**، **(سه رعی)** زام خه ته ر
 وستهنم، نه گیچ شه راره ی شه ره ر

جه عهتر و عهنبهر، چه شا، چه دهرويش
 قسمهت و نهسيب، ویش مهياوؤ پيش
 عهترش مهگپيران، عهتارانی شار،
 پهري ددفعی رهف، ناخوشی و بیمار!
 جهرگهی عاشقان، مینای مهی بهکفف،
 مهیان، مهنیشان، نه پاش سهف بهسهف!
 به تاي عهرهچهین، بادهی خوؤش گهوار
 مهنوؤشان، به یاد، عشوقی نازار
 مهست و دهماخ چاخ دل خالی جه خهم
 دهسته دهستهی گول مهونیان وههم
 مهپپچان به تاي خهياتهی تاب دار
 سهوقات مهکیانان، پهی یار و دلدار
 مهعشوقیچ، جه رای شوخ و تهننازی
 مهرههم عاشق کوش، عاشق نهوازی
 پهی ئید که عاشق، بهدتهر بؤلپوه
 تایی زولفی ویش، مهپپچو پپوه!
 رهزاش بؤلتهلتاف بهیار بنمانو،
 دهستهیی جهو گول، پهریش مهکیانو!
 بهه بهه، جه بوی زولف وهه وهه جه بوی گول
 (بسم الله) تا سویح، سهبر و تهحهمول
 بوی گول چهنی بوی زولفی دیزی فام
 (بالله) ئهر سوؤفی مهگنؤش نه مهشام
 دهر سهعات دهیری دیوانه مههبؤ
 جه سوؤفیگهربی بیگانه مههبؤ!
 ئهر دهیری نهبو، ئانه نهفامهن
 نه پوخته و بی دهر، خهر سوؤفیش نامهن!
 وهحاسل، شهمال، جه تهعریفی گول
 شهمن نهدا کهره، پهی بهچه بولبول

ویش بی مدارا، کهره به زهری جهخت،
 بهچه بولبول وست، نه ههلهلهی سهخت!
 تهعریفاتی گول، شنهفتش به گوش
 غهلتانی خاک بیی، ئهفتادهی مهدهوؤش
 ههم جه بیهوشی، ناماوه، به حال
 عیشقی گول، وستش، نه کونجی خهیا
 گاهی مهناللا، گا مهبیی خامووش
 گا ماما بهحال، گا مهشیی جه هوؤش
 گا ناله و ئهفغان، گا زاری و خرؤش
 گا به وهسلی گول، دل ماما به جوؤش!
 تو، هیما، توفلی، بی خهبهر جه کار
 نه دیدهنت، به چه، تهلخی، رۆزگار
 چندئ نه رای زووخاو نووشییدن
 نه باغش، هیچ کهس، گولئ نهچیدن
 عیشق حیلله باز، پهر مهکرو فهنهن،
 دامی مهرگ، جه رای، چندین کهس تهنهن!
 نه دهروون بهرکههر سهودا و خهیا
 ناله م فریوهن، ویران بؤ مالش
 چون بهچه بولبول، بیچارهی سهرسام
 گفتوگوئی مادهر شنهفتش تهمام
 جه گوفتهی مادهر کیشا ئاهی سهره
 ئاهش جه ئاسمان هفتمین وپهره!
 واتش: ئهی مادهر حهقت بهدهستهن
 ههرگیز نیسی عشق، جهرگت نهگهستهن!
 نه چهشتهنی جام، جورعهی عشقی مهی،
 به شیرینی عشق، نهبهردنت پهی!
 عیشق تانه پهردهء جلووس کهره ئاغاز
 سولتان مهحمود کهره، پهتیارهی بی راز

كهفت نه دهماخش، نه سيمى بوى گول،
 هه نيبى، پيش نه مه نند سه بر و تهحه ممول!
 تا نه سيمى گول، وه بولبول ياوا
 غونچهى منقارش دهردهم شكواوا
 به نه غمه دانى نه جا، كهرد ناخپيز
 شيبى وه ئيستيقبال، بادي عه تر ناميز!
 به شاد و سروور به سوز و ناههنگ
 دامانى شه مال مه حكهم گرت به چنگ
 واتش: ئه ي شه مال مه حره مى گولشه ن
 وهش تاماى وه خه ير، ديدهم بيبى ره وشه ن!
 عه تر ت روژن كه رد، ئاينه ي زه ينم
 غوباره ت، جه لا، به خشا به عه ينم
 فيدات بام شه مال، نه سيمى رابه ر
 جه راگه ي ئه لتاف، ده ستگيريم كه رد
 هه نيبى نه مه ننده ن، سه بر و قه رارم
 مونته زير، به ديبه ن، شه هرى گولزارم
 كارى پيم كه رده ن، ئيشى دهردى گول
 چون نيشى عه قره ب، نه دل مه دو چل
چون نه وه ل، شه مال، لوتفى خه يرت كه رد
 نه شه هرى گولزار، بوى گولت ناوهرد
 بوى عه ترى دولبه ر، داي نه مه شامم
 ديوانه م كه رديبى، ليم سه ندى فامم
 ئيسه يچ كه ره مكه ر، چون جوانه ردان
 خه لاسيم بده ر، جه بارى ده وران!
 جه گيجاو ي به حر، غوسسه و په ژاران
 خه لاسيم بكه ر، چون، كه ره م داران!
 عه ره بم ده خيل، باده، بو عه نبه ر
 ته بيبان ده ستوور، ده واي دهردم به ر

دايه، په ي فرزه ند فيكرش نه دل بى
فرزه ند هه ر فيكرش وه سه وه سه ي گول بى!
 ئيد په نده ش مه دا، ئه و جه عيشق مه وات،
 تاشه فه ق بيبى شه فق، سوڤى كه رد سه لات!
 به حوكمى قودره ت، ره ببولعه اله مين،
 روژن بيبى، ته مام ساراو سه رزه مين!
شاى خاوه ر، جه بورج مه شرق كيشا سه ر
 به شادمانى نيشت نه ته ختى زه ر!
 سان و سوپاى داج، پيش نه مه نند قه رار
 جه خوڤى خورشيد، فه رار بيبى قه رار
 ئينس و جن و وه حش ئه حياى رووى زه مين
 جه خاوه فله ت يه كسه ر بيدار بين!
 جه خاوه غه فله ت ته مام بين بيدار
 وه نده ن هه مدى زات، پادشاى موختار
 هه م وه سه ته مكيش بولبولى غه م بار،
 به رشيبى، حاشيان، وينه ي هه رده جار!
 روو كه رد وه كوڤا، په ي تاب و دانه،
 ته نيا، مه نده به چه ش جه تاشيانه
 ديده په ر ته سكين، دل په ر خه يال بى
 چه مه راي تاماى بادي شه مال بى!
 به لكو دووباره به بو، به و مه سه كهن،
 باوه رو بوى دوڤس، ئه و شه هر و گولشه ن!
 جه ناكه نه سيم، شه مالى سونجپيز،
 ئاما، وه بوى عه تر، عه نبه رى ده ستبپيز
 غوبارى ناوهر، تووتيا، ده ستوور،
 په ي كه حلى ديده ي تاشقى مه هجوور
 به چه بولبول ديش، ئه و كه رد و غوبار
 زاناش، شه مالهن، ناوهرده ن، بوى يار!

په رده‌ی سه‌بووربی، پاره‌ کهرد نه‌وجا
 ناشق بی ره‌فیق، سهر نییا، وه را
 بیی وه ره‌فیقش جه را، عیشقی یار
 مه‌کهرد به‌له‌دیش، مه‌سکه‌نی گولزار
 لادی، جه لایبی نه‌گرتش، نارام!
 ته‌ی کهرد، مه‌نزلان، جه سوب تا به‌شام!
 به‌س کی‌شا عه‌زاب، جه‌فای بی شمار،
تا، یاوا، به شهر، مه‌سکه‌نی گولزار!
 دیواری گولشه‌ن دیار دا، جه دوور
 تا‌قه‌ت پیش نه‌مهند عاشقی مه‌هجوور
په‌ر و بال مه‌شه‌ند، وه بی ته‌ختیار
 یاوا، نیشت نه‌رووی، دیواری گولزار
 به هر تهره‌ف دا، وینه‌ی سه‌رسامان
 نیگای گولشه‌ن کهرد، جه سهر تا دامان
 سه‌سه‌ره‌تمه‌ندانه، جه سهر تا، به وار
 نیگای گولشه‌ن کهرد، په‌ی دیداری یار!
 فه‌رشش کریابی، ته‌مامی چه‌مه‌ن،
 به لاله و سونبول، چه‌نی یاسه‌مه‌ن!
 به ته‌کابریی، شاهانه ده‌ستوور
 نوورجیش مه‌خیزو، نووری عه‌لا نوور
 نه‌رگس و نه‌سرین، لاله و ری‌حان بی
 تاب، نه‌رووی گولان، چون دور غه‌لتان بی
 بنازوون، به سونع لوتفی ئی‌سلاهیی،
 چه‌ترش پی‌گابی، چون چه‌تری شاهی
 پادشای گولان، جه عه‌ینی چه‌مه‌ن
 ته‌ختش به‌سته‌بی، نه‌ پای ناروه‌ن
 چون به‌چه بولبول، خه‌سته‌ی باری خه‌م
 به ناز و ئی‌عزاز، یارش دیی وه‌چه‌م!

وه‌حاسل شه‌مال، موورام، ئیده‌ن
 وه خاک و پای تو‌م، هانا و ئوم‌یده‌ن
 چونکه تو‌به‌له‌د نه‌رووی جه‌هایی
 رای ده‌شتی گولشه‌ن، په‌نهم بنمانی
 په‌یکی **خوشخه‌رام**، دیش به‌چه بولبول
 لیش بریان، نارام په‌ی دیداری گول
 به‌زه‌بیش ئاما، وه ئاهی سه‌هرده‌ش
 وه‌ره‌نگ و روخ‌سار زه‌عیف زهرده‌ش!
 واتش: ئهی عاشق خه‌سته‌ی ده‌روون‌پیش
 بی سه‌بر و نارام، یاری مه‌ینه‌تکیش!!
 هر ئی راهه‌ من، لیم کهرده‌ن گولزار
 رای راسته‌ن مه‌شو، به شه‌هری گولزار
 ته‌مامی ئهی را، مه‌نزل، به مه‌نزل
 من لیش ئامانم، گرتنه‌نش بوی گول
 بوی گول چون ره‌فیق، به‌له‌دی راکه‌ر
 په‌کراست مه‌به‌رووت، به ماوای دول‌به‌ر
 به‌لام، چون یاوای، به‌و ماوا و مه‌سکه‌ن
 بی ته‌ده‌ب داخل مه‌به‌ر به گولشه‌ن!
 مه‌وینی، بوی گول، دیاره‌ن، جه دوور
 به‌سنا، خوانیی، بشو، به حوزوور!!
 واقیف به‌ر جه که‌ید باغه‌بانی پی‌ر
 به رسته‌ی تو‌ردام، ماوه‌رو‌ت به‌گیر!
 په‌ند و نه‌سی‌حه‌ت، من نه‌گوش‌ت بو،
 مه‌بادا، زینه‌هار، فه‌رام‌وش‌ت بو!
ئیدش وات، ده‌رده‌م بادئ بو عه‌ن‌به‌ر
 به تاو و ته‌ع‌جیل، نه‌وجا، گوزه‌ر کهرد!
چون به‌چه بولبول، عاشقی خه‌مبار
پیش نیشان دریا، ئی شه‌هری گولزار

پیش نه‌مه‌ن، هه‌نیی سه‌بر و هۆش و فام
 كه‌فت نه‌ياگه‌ی ویش، بی هۆش و سه‌رسام
 گهر، خودا، هه‌قق لیت بستانۆ
 عاشق ئه‌ختیار، چون پیش مه‌مانۆ!
 چهند وه‌قت، تۆ جه‌فای هه‌جرت كیشا بۆ
 ده‌روونش، وه‌ ده‌رد دووری ئیشا بۆ
 جامی غوسسه‌ی غه‌م، زووخاو وه‌رده بۆ
 فراقی مه‌عشوق سه‌برش به‌رده بۆ!
 چهند حه‌رفی ره‌قیب، چه‌ تانه‌ی ئه‌غیار
 چهندین، سیاسه‌ت، جه‌فای رۆزگار،
 عه‌زابی گولۆ و جه‌فا و ده‌ردیسه‌ر
 یه‌ گشت كیشا بۆ، په‌ی وه‌سلی دولبه‌ر!
 جه‌ به‌عدی ئی گشت جه‌وری بی شمار
 نه‌وینۆ وه‌چه‌م مه‌عشوقی نازدار
 ساچون ئه‌ختیار مه‌مانۆش به‌ده‌ست
 ده‌ك مه‌نع كه‌ر، شادیی، وه‌نه‌ت، بۆ ده‌ریه‌ست!
 كه‌مه‌كه‌ری مه‌نای عاشقی دلپیش،
 هه‌ی داد، هه‌ی بی داد، ده‌سه‌لات نییه‌ن پیش
 عیشق پادشاهه‌ن گرتنه‌ن شاری دل!
 ئه‌ستان، جه‌ عاشق سه‌بر و ته‌حه‌مول
 نازه‌نین جه‌ لای یارش وه‌ گریان
 سه‌بووری و تاقه‌ت، جه‌ دل دا، پرپان!
 هه‌نیی، ده‌رس و په‌ند نه‌دارۆ زه‌رور
 سورمه‌ وه‌ دیدهی كۆر نه‌دۆ نوور!
 غه‌ره‌ز، من ئه‌وه‌ند، وه‌نه‌م حالیه‌ن
په‌ند، وه‌ عاشق دان، بی كه‌مالیه‌ن!
 وه‌لحاسل، جه‌و ده‌م چون به‌چه‌ بولبول
 نه‌شه‌هری گولزار، دیش جه‌مالی گول،

نیمه‌ گیانی داشت به‌ دیده و به‌ دل
 گرتش نه‌ رووی ده‌ست په‌ی نساری گول
 مه‌ستی عیشقی دۆس، وه‌ بی ئه‌ختیار
 ویش وست، وه‌ پای ته‌خت مه‌عشوقه‌ی نازار
 په‌ی عه‌زمی پابۆس، مه‌عشوقی دولبه‌ر
 سه‌ر كه‌رد وه‌ قه‌ده‌م، قه‌ده‌م كه‌رد به‌سه‌ر
 چون، نیمه‌سه‌ما، بی چاره‌ی خه‌مبار
 مه‌خیزاو مه‌كه‌فت، نه‌ پای ته‌ختی یار
 مه‌ست و لا یه‌عقل، بی خه‌به‌ر جه‌ویش،
 جه‌ قه‌زا، چهند جار، سینه‌ش، خار كه‌رد ریش!
 سینه‌ش مه‌جرووح بی، پالووش كه‌رد په‌ر
 په‌هلوش، هه‌م كه‌رد ریش خاری سته‌مگه‌ر
 وه‌ هه‌ر ته‌ره‌ف دا، بی چاره‌.....
 مه‌كه‌فت ویش مه‌دا، وه‌ رووی.....
 به‌لی، چون عاشق عیشق ئاوه‌رد وه‌جۆش
 جه‌ گیانی شیرین، ویش، نه‌دارۆ هۆش
 سا، (علی الخوص) جه‌و ساعه‌ت، جه‌و ده‌م
 چند هه‌جرائی دۆس، دییه‌ بۆ، به‌ چه‌م!
 مه‌ستی لا یه‌عقل مه‌حووی یار مه‌بۆ
 كه‌ی جه‌ گیان و ته‌ن، خه‌وه‌ردار مه‌بۆ!
 بی باكه‌ن، جه‌ ویش، نییه‌ن، با خه‌به‌ر
 مه‌جنونه‌ن بی هۆش، جه‌ عه‌شقی دولبه‌ر
 به‌ه به‌ه، به‌و كه‌سه‌ی هه‌قق داده بۆ پیش
 شاد بۆ، به‌ دیدار، ئاوات واسته‌ی ویش،
 جه‌ به‌عدی چند وه‌خت جه‌فای رۆزگار
 شاد بۆ دیدارش، به‌ دیداری یار
 خۆشا، جه‌و ساعه‌ت، هه‌قق كه‌رۆ كه‌ره‌م
 ئاشق وه‌سلی یار، بوینۆ به‌ چه‌م

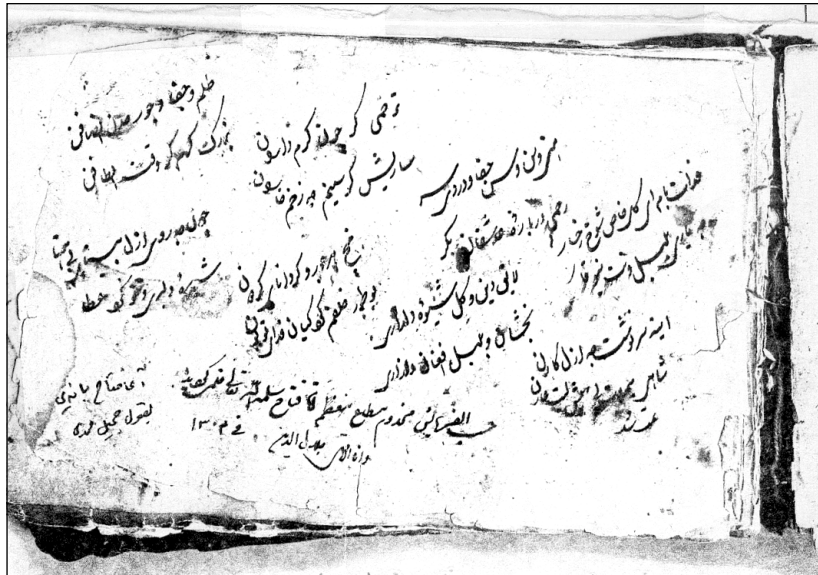
په روانه، دهستوور، بئ خۆف و بئ بيم
نه خاكپاي دؤس، گيان كه رۆ ته سلیم!
عاشقان، حهرفئ مه په رسوو لیتان
ئهر راس بواچدئ، خهیر به یۆریتان!
مه دهوتان، سهوگه ند من وه ئیلاهی!
وه سلی دؤس خاسه ن، یا پادشاهی؟!
من سهوگه ند به زات، پادشای داوهر
حهرفئ مه و اچوون، ئهر مه كه ن باوهر
جه لای من له حزه ی وه سالی دولبه ر
خاسته رهن، جه مولك خاقان و قه یسه ر
به شه رتئ یاری، خوشخدی و خو بو
نه ك چون فالانی، به هانه جو بو
سه ركش و لاقه يد، دل به د گومان بو
باوهرش نه ئایه ت، نه به قورئان بو
ههر قه سه م به میهر، دل پارچه ء سه نگی
به هانه جو بی، هه رده م به ره نگی!
باز به ههر جیهه ت هه رچند سه ركه سه ن
هه قق لیم نه سانو، دلیم پی وه شه ن
هه رچند حالزان و له نجه ولار كه ره ن
جه فاش، جه سه فای مه ردم خاسته ره ن
په ی كووری دیده ی هه سوودی به دكار
نیم گیانی داروون، وه راش بو سه د جار!
مه سپارووش، وه دهس یه كتای یه كانه
نیگادارش بو، تا دیر زه مانه!!
چون به چه بولبول، خه سته ی دهر دناك،
نه پای ته ختی گول غه لتان بیی نه خاك!
به نه غمه خانی، به چه ند سوژی دل،
حالی خه سته ی ویش، عه رز كه رد په ری گول!

وات: ئه ری هه ی، وهش بو ی ته نناز
عوروسانی دؤس، پوشتی په رده ی ناز
شه ریف كه رده ی هه قق، پادشای گولان
ویران كوونه نده ی یانه ی بولبولان!
چه حوسنیوه ن هه قق پیت عه تا كه رده ن
عاشقان، هه م شیت، هه م شه یدا كه رده ن
یه چه ئاب و رهنگ، یه چه روخساره ن!
یه چه شیوه ی خاس نه زاكه ت داره ن
فدای شیوه ت بام، شیوه ت شیرینه ن،
فدای عه ترت بام، بو عه نه به رینه ن
چونكه خوداوهند دانای كه ره م دار
پیت عه تا كه رده ن، ئی رهنگ و روخسار
حه یف نیه ن، دولبه ر نه تۆی په رده بو،
چه ره، كه خالق عه تا، كه رده بو!
په رده، نشینی، وه سین، وهس ئه ی گول
ره حمئ، كه ر، به حال، شكسته ی بولبول
راسه ن، مه حبویان، شیوه شان، خو ره ن
به لام فییدات بام، نه به، ئه ی ته و ره ن!
هه نیی، تا سه حه ره ئاه و ناله مه ن
نه خاك و پای تو، عیجز و لاله مه ن
به لكه ئه لتافی، په نه م بنمانی
به حالی خه سته ی جه سته م بزانی!
به ر ئاوهری سه ر نه په رده ی حیجاب
بكه ری خجل، ماه و ئافتاب!
زولم و جه فا و جه ور، هه دد و ئینسافه ن،
بوزورگ، كه ره مكه ر، وه قتی ئه لتافه ن!
ته ره حومئ كه ر، چون كه ره م داران،
سارپیش كه ر، سینم، جه زه خمی خاران

هه‌نی وه‌سپین وه‌س، جه‌فا و ده‌ردیسه‌ر
 ره‌حمی ده‌رباره‌ی عاشقان بکه‌ر!
 فیدات بام، نه‌ی گول، خاسی شوخ روخسار
 جه‌یاری بولبول، وه‌نه‌ت، نه‌یو، قار
 چون، جه‌رووی نه‌زه‌ل، بینای بی‌هه‌متا
 شیوه‌ی دولبه‌ریی، وه‌تو که‌رد عه‌تا،
 منیچ هه‌ر جه‌و ریو، گه‌ردوونای گه‌ردوون
 به‌و ته‌وور خه‌لقم که‌رد گیان فه‌دای تو بوون
 لایق دین وه‌گول، شیوه‌ی دل‌داری
 به‌خشا، وه‌بولبول، نه‌فعان و زاری!
 ئینه‌سه‌ر نویشت، جه‌نه‌زه‌ل کاره‌ن
 شاهی بی‌مروه‌ت، به‌ی چیش لیت عاره‌ن

ته‌واو

له‌کو‌تایبیه‌که‌به‌وه، به‌م جو‌ره‌ی خوا‌ره‌وه نووسراوه!!
 حسب‌الفرمایشی مخدوم مطلع معظم آما / فتاح سلمه‌الله تعالی قلمی گردید، جلال
 الدین، (۱۳۰۴) (ق)
 به‌م بو‌نه‌یه‌وه، ده‌بی‌سویاسی ماموستا نه‌هوه‌ن بکه‌ین، چونکه‌ ئیمه‌ نه‌م ده‌سخه‌ته‌مان،
 لای‌ته‌و ده‌ستکه‌وت (هه‌ورامانی)، ۱۳۷۲/۸/۴ (ئابان).

میتزوی ههورامان

گولزاري ههورامان

ئەدەبیات

بەشی پینجەم

دەوری رامیاری و کۆمەلایەتی له ناوچه کانی ههورامان و
جافه کاندا
هیرشی تورک بو ناوچه کانی ههورامان (ئاغا عینایەت)

پیشه کیی:

له دوروبه‌ری سه‌دهی هه‌شته‌م و سه‌وته‌می، پیش زایینیدا، له لایهن، یاخود له‌سه‌ر خشته نووسراوه‌کانی ئاشوورییه‌کانه‌وه، ده‌نگوباسی، دوژمنه‌کانیان، که له رۆژه‌لاتی ولاتی نیوان دوو پروباره‌وه (میسۆپۆتامیا) ن و شه‌روشۆریان، له‌گه‌لیاندا و چۆنیه‌تی سه‌رکه‌وتنی خۆیان و کرده‌ویان و هه‌لسوکه‌وتیان، له‌گه‌لیاندا، به‌فراوانی، نه‌قش کراوه، و، ئەو دوژمنانه‌شیان، که به‌دهسه‌لاتداری و نازایه‌تی و لیها‌توویی، له‌قه‌له‌میان داوه، ده‌وله‌تی (ماد)ه‌کان بوون!

له‌و پرووه‌وه، زۆر شت (که وه‌ک؛ چه‌کی ماده‌کان، قه‌لاکانیان، سه‌روه‌ت و سامانیان، جلیان، جووری خشلی ژنابیان،...)ی، ماده‌کانیان، (وه‌ک نه‌قش و تابلۆ، به‌سه‌ر خشته سوورۆ کراوه‌کانی ئاشوورییه‌کانه‌وه) پیشان داوه!

بۆ، وینه، چه‌ند سالتی له‌مه‌وبه‌ترتر، لام وایه، نزیکه (٦-٧) سالتی له‌مه‌وبه‌ترتر کاربه‌ده‌ستانی، شوپنه‌واره‌کانی (نه‌ینه‌وا)، هه‌ندی خشلی ژنانه‌ی دۆزراوه، که له‌که‌لاوه، پاشماوه‌کانی (نه‌ینه‌وا)دا، دۆزرا‌بوونه‌وه، ده‌ریان هینابوو و له‌سه‌ر شاشه‌ی ته‌له‌فیزیۆن، پیشانیان ئەدا و به‌پیتی ئەو زانیاریانه‌ی که ئەوان هه‌یان بوو، وه‌هایان، له‌قه‌له‌م ده‌دات، که سه‌رپاکی ئەو خشلانه (خشلی زێر؛ بازن، په‌روانه، لووله و زنجیر، گوارچه‌ناخ، هه‌یاسه، که‌مه‌ره) هی دوژمنه‌کانیان، که له‌شه‌ری، خارخار، (دییه‌که، که‌حالی حازر، به‌و ناوه‌وه، هه‌ر ماوه و که‌وتوو‌ته، چوارچیوه‌ی سنووری، ئیسداری، ناوچه‌ی (بانه‌)وه، یاخود، له‌و دوروبه‌ره‌)دا، ده‌ستیان که‌وتوو!

زۆری پێ ناچێ، ده‌وله‌تی ماده‌کان، به‌سه‌ر ده‌وله‌تی ئاشوورییه‌کاندا، سه‌رده‌که‌وی و ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ش، ئەنجامی، یاخود به‌ره‌می، شه‌روشۆرێکی دوورودرێژ و به‌رفراوان و پرووخینه‌ر و کاولکه‌ری نیوان، هه‌ردوولا بووه و ئەوه‌ش بوو، که یه‌که‌م ستراپنشینیه‌ی ماده‌کان، له (نه‌ینه‌وا)دا، کچێکی (مادی) بوو! پاش به‌سه‌رچوونی ماوه‌یه‌کی زۆر، به‌سه‌ر پروخاندنی ده‌وله‌تی ئاشووردا، ده‌وله‌تی (ماد) به‌ملا و به‌ولادا، فه‌رمانپه‌وایی بالۆ کرده‌وه و تاوه‌کو هه‌خامه‌نشیه‌کان، توانیان، ماده‌کان، له‌سه‌ر کورسیی فه‌رمانپه‌وایی لایهن و به‌ناوی خزمایه‌تی و یه‌ک په‌گه‌زییه‌وه، ده‌وله‌تی هه‌خامه‌نشی و ماد، دا‌مه‌زێتن و ئەم ناوه، زۆر درێژه‌ی نه‌کی‌شا، تاوه‌کو، ناوی (ماد) به‌ره‌ به‌ره، له‌سه‌ر په‌رده‌ی بینراوی ده‌وله‌ت، ده‌سپرایه‌وه و له‌ به‌رچاو ون ده‌بوو!

له‌ رووی دینییه‌وه و رۆشنییری دینییه‌وه، فه‌ره‌ه‌نگه‌وه، ئەوه‌ی، که هه‌خامه‌نشیه‌کان، له‌سه‌ری ده‌رۆشیتن و به‌کاریان ده‌هینا و شانازییان، پێوه ده‌کرد، هه‌ر ئەوه‌ی، ده‌می ماده‌کان بوو، به‌دین و دنیاوه!

ئوه‌ی، که ده‌بێ، بوترێ، ئەوه‌بوو، که هه‌خامه‌نشیه‌کان، کاتێ په‌نایان به‌ر دینی ماده‌کان و فه‌ره‌ه‌نگه‌ دینییه‌که‌یان ده‌برد، که هه‌ستیان، به‌جیگا لێژی بکردبایه، چونکه یه‌که‌گرتنی، ناوچه‌کانی ئیترانیان، له‌ رووانگه‌ی یه‌که‌گرتنی دین و دنیاوه، ده‌دیی و ئەمه‌ش، پێوه‌ویکی په‌وانی رامیاری و دینی بووه، له‌و ده‌مه‌دا!

گریکه‌کان (یۆنانیه‌کان)یش، ئەوه‌بوو، هاتن و ده‌وله‌تی هه‌خامه‌نشیه‌یان، به‌یه‌کدا، داشکاند و بۆ ماوه‌یه‌کی، زۆر له‌ ولاته‌کانی ئیتران و له‌ کوردستاندا، فه‌رمانپه‌وا، بوون!

ئوه‌ی، که ده‌بێ، له‌م پرووه‌وه، بوترێ و سوودی پێ و ده‌رگی‌ری، ئەوه‌یه، که هه‌خامه‌نشیه‌کان، په‌ره‌یان، به‌فه‌ره‌نگی دینی و رۆشنییری ماده‌کان دا و چونکه له یه‌ک په‌گه‌ز بوون، ئەه‌گه‌چی، دینیکی دیاریکراویان، هه‌روه‌ک، وه‌ها ده‌رده‌که‌وی، نه‌بووه!

به‌لام، یۆنانیه‌کان، له‌به‌ر په‌گه‌ز جیاوازی، له‌ لایه‌که‌وه و بوونی دینی جو‌راوجۆر و خواله‌ی دینی جو‌راوجۆر و زمانی جیاواز و، هه‌ولێ له‌ناو‌بردنی فه‌ره‌ه‌نگی دینی ئیترانییه‌کانیان، دا!

له‌ناو‌بردنی، فه‌ره‌ه‌نگی دینی ماده‌کان، له‌ لایهن، یۆنانیه‌کانه‌وه، وه‌ک کتیبی ئاقیستا و هه‌ندی ره‌ویه و ره‌وشتی دینی، که توانای پته‌وه‌کردنی دینیان هه‌بووه، به‌و نیازه‌ی، تاوه‌کو بتوانن، یه‌کیه‌تی گه‌له ئیترانییه‌کان له‌ناو‌به‌رن و به‌هۆبه‌وه، دنیا ده‌بیته، ماستی مه‌یوو، بۆیان، له‌ناو‌برا!

واته، کتیبی ئاقیستا، زۆری به‌شه‌کانی، سووتینرا، جو‌ره فه‌ره‌ه‌نگی دیکه‌یان له‌ناو‌برا و ئەو به‌شانه‌شی، که په‌یوه‌ندیان، به‌ئه‌ده‌ب و حه‌کیمی و فه‌لسه‌فه‌وه، هه‌بووه، بۆ یۆنان براوه و زۆریه‌ی زۆریشی، وه‌رگی‌ردراوه‌ته، سه‌ر زمانی یۆنانی (گریکی) کۆن!

ئیمه، لێرده‌دا، له‌م کورته سه‌رگوزه‌شته می‌ژووویه، مه‌به‌ستمان، می‌ژوو نه‌بوو! به‌ل‌کو، مه‌به‌ستی هه‌ره سه‌ره‌کیی، ئیمه، لێرده‌دا، ئەوه‌بوو، که بتوانین ده‌ستنیسانی، هه‌ندی شت بکه‌ین و ناوی هه‌ندی چه‌رخێ رۆشن و نارۆشن، (به‌پیتی پیناسه‌ی گه‌شه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و زانیاری و سست بوونی و لاواز بوونی) به‌رین و بۆ ناسینی ئەو چه‌رخانه‌ش، خویننه‌ به‌وه ماندوو نه‌که‌ین، که بۆ می‌ژوو بگه‌ریته‌وه، بۆ زانین و ناسینی ئەو چه‌رخه، یان ئەوی

دیکه یان!! پیش ئه وهی، بیینه، سهر ناوه رۆکی مه بهسته که، پتویسته، ئه وه، له یاد، نه که یان، که ئه شکانیه کان، توانیان، یۆنانییه کان و دۆسته کانیان ده ربه کن و پاش ماوه یه کی زۆریش، ده ولته تی ساسانی هاته کایه وه و ئه ویش ماوه یه کی زۆر و درێژ، فه رمانه وایی سه رپاکی ناوچه کانی ئییران و کوردستانی کرد و به نیسه بت، کورده وه، ههر له هه مان کاتدا، رۆمه کان هه بوون و به شیکێ زۆری کوردستانیان، به دهسته وه بووه و پاشانیش، ده ولته تی ئیسلام و تا ئه مرۆیش به م جوړه یه، که هه یه!

پاشماوه ی هه خامه نشی، جگه له نووسراوه کانیان، کاخه کانیان، شتیکی دیکه ی به فه ره نگ سوو دبه خش، به جی نه ماوه، یان، ئه گه ریش به جی مابێ، هیشتا نه دۆزرا وه ته وه!

زمانی هه خامه نشیش، ئه گه ر پیت ته ته له، بکری و له زمانی ئافیتایی و (مادی)، پاک بکریته وه، ههروه ها، له وشه ی عیلامیی و سو مه ریی قه رزکرا و جو ی بکریته وه، بۆمان ده رده که و ی، که له شتیه ی زمانی ده رده چێ و هیچی بۆ نامیتته وه!

هه خامه نشیه کان، له ته ختی جه مشیددا، زۆر لایه نی فه ره نه گیان، رۆشن کردو وه ته وه، که ئه وان، زۆریه ی زۆری شته کانیان، یان مادی، یان له سه ر بنه رته تی (مادی) یه ت، دروست کراون و بۆ وینه؛ له و رووه وه، خۆیان له نووسینه کانی ئه و پیا ندا، وه ها، له قه له میان دا، که چه که کان و جلی سه ر یازه کان و ولاخه کان و هه لسه که و تی میه ره جانه کان و جه ژنه دینییه کانیان، (مادی) ن، یان له وان وه، وه ریان گرتو وه!

ههروه ها، جوړه دهنگوباسی وه ها، واته؛ ئه و دهنگوباسانه ی، که په یوه ندییان، به فه ره نگ و رۆشن بیری و زانیاری ماده کانه وه، هه بی، له لایه ن، گریکه کانه وه زۆر هه ن و نرخیکی تایبه تیشیان، بۆ دانا وه! به لام، دهنگوباسی ماده کان و باری رۆشن بیریان و جوړی فه ره نه گیان و پله ی زانیاریان، له وه به ملا وه، به ره و ون بوون و نه مان و شار دنه وه، ده روا و بیگومان، هه ره که هه شه و زۆریشه، به لام ده ست ده ستی ده که و ی، که دلسو ز و ئه مین و راستگۆ نییه!

ئه و جا، ئه گه ر کیشه که، وه ها بی! ئه گه ر ئیسه یه، هه ر وه ها بێن، که هه یان، بیگومان، به ره و نه مان و به ره و بیروونه وه، ده رۆین!

لیره دا، به تایبه تی، خوتنده واره کاغان، ئه وان یان، که گو شه ی، ئه ده ب و رۆشن بیریان، خستو وه ته، ئه ستوی خۆیان، به رپرسن به وه ی، که له م رووه وه، چه جوړه خزمه تیکیان، بۆ

خۆیان و گه له که یان کردو وه! ههروه ها، ئه رکی سه رشانیانه، که جه جوړه نه خشه یه ک، بۆ ناسینی خۆیان و ناسینی گه له که یان دا پرتین!!

له م رووه وه، زۆریه ی خوتنده واره کاغان، جیگا سه رزه نشتن، چونکه؛ به بی بیر لی کردنه وه، به بی ئه وه ی توانییتی، ئه رکی سه رشانی خۆی به رامه به ر گه له که ی، دیاری بکات و له کۆشکی ته مه لێ و ته وه زلی و خۆ به خپو کردن و دوور له بیر نه کردنه وه، له خه لکی دیکه، ده ر یاز بکات و جگه له وه ی، که خۆیان، ناپانه و ی، خۆیان، له م بواره بده ن، دوای میژووی کورد و به سه ره اتی و گو شه کانی دیکه ی رۆشن بیری دیکه ده که ون و هه ندی جاریش، پرساری سه رسو ره ی نه ر، ده خه نه، گو ره پانی ده مه ته قیوه، به وه ی، که ده لێن: (ئایا، کوردیش، میژووی هه یه، یان زمانی هه یه، یان، ئایا زمانی کوردی ریزمانی، وه ک فارسی، یان، وه ک عاره بی هه یه!؟)

به هه رحال، ئیسه، خۆمان، به وه رامدانه وه ی، ئه و جوړه که سانه وه، خه ریک نا که یان و ئا لیره دا، ده بی ئه وه، بلێن؛ به تایبه تی به و کوردانه ی، که مه به ستیان زانین و ناسینی، میژووی کورد و به سه ره اتیان، ده بی په نا، به رنه، به ر سه رچاوه ی جوړا و جوړ؛ هه عاره بی و تورکی و فارسی و گریکی و هه بیگانه ی دیکه ش و هه ول بده یان، که له دو ی تو یی ئه وان دا، زانیاری، هه مه جوړ له باره ی با و با پیری کورده کان، ماده کان - وه، بدۆزینه وه و بییانخه یه، به ر سه نگی مه حه کی لیکۆلینه وه و به را و ورده وه، تا وه کو به هۆیا نه وه، بتوانین زانیاری زۆتر و ره واتر، له باره ی کورد و سه رگوزه شته ی دیرین و هه ئه مرۆیان، بخه یه به رده ستی خوتنه ر!!

کورد واته نییه ک، هه به و ده لێ: تو خۆت، له هه موو که سی، باشتر ده ناسی و ده توانی بناسی!!

واته؛ ئه و دلسو زیه، که تو بۆ خۆت، هه ته، یه کیکی دیکه نییه تی و ناتوانی هه بی!! جگه له وه ش، تو، له هه موو که سی، باشتر، خاس و خراب و راست و ناراست، ده توانی، جیا بکه یته وه!! ئه گه ر په یوه ندیی، کاره که، به خۆته وه، هه بی!

ئیه، تا ئیسته هه چیکی زۆر کۆمان، که په یوه ندیی، به میژووی کورده وه هه بی، له لایه ن کورده وه، که وه ک نووسراویکی راست و ره وان، ده ست نه که و تو وه!

ئیه، له روواله تی نووسراو، له چوارچیه ی ئه ده ب و وه چه کانی، له چوارچیه ی نووسراو و نه قش کردندا، له قالی په یکه ر و دراودا، له چوارچیه ی دینی، یان

هه‌لسوکه‌وتی که له پووری به جیماویدا، زۆر ده‌وله‌مه‌ندین! به‌لام، ئەوانه، وان به‌ده‌ست کێوه، له لای کێن!، چه ده‌ستیکی ناپاک و ده‌روون پیس، شتی وه‌های لایه! یان شار‌دوو به‌تیبه یاخود، له کوئ، ئەو دراوانه‌ی فرۆشتوو و به‌کیتی داوون و ئەو ئەو کرپه‌ره، چی پێ کردوون و بۆ کویتی بردوون و له کوئ، به‌ندی کردبن، یان به‌به‌ندکردنی داڤن!!

به‌هه‌رحال، ئی‌مه، له‌و رووه‌وه، زۆر نه‌بێ، که‌م، توانامان هه‌یه، که هه‌ندی زانیاری، به‌نرخ، به‌خه‌ینه، چوارچێوه‌ی، ون نه‌بوونه‌وه! له‌م لایه‌نه‌شه‌وه، ئەگه‌رچی، زۆر که‌می ماوه، به‌لام به‌شی ئەوه، ده‌ست ده‌که‌وی، که میژوو و فه‌ره‌هنگی، ده‌می، یان، چه‌ند چه‌رخ، له چه‌رخه‌کانی میژووومان، بۆ راست بکاته‌وه!

بۆ وینه، قانیح، توانیوه‌تی، له چوارچێوه‌ی سه‌رگوزه‌شته‌دا، هه‌ندی زانیاری میژووویییمان، بۆ بخاته، قالبی هۆنراوه‌وه و بێگومان، زۆربه‌ی زۆری زانیارییه‌کانی، له‌و رووانگه‌وه، په‌نایان بردووته، به‌ر سه‌رچاوه، سا، به‌هه‌ر جوړی بووبێ!

له به‌ره‌مه‌کانی مه‌وله‌وی له لایه‌ن زۆربه‌ی خۆینده‌واران و زانایان و پیاو ماقوولانی سه‌رده‌می خۆی، تۆمار کراون و زۆر لایه‌نی هه‌لسوکه‌وتی جافیش، به‌وینه، تابلۆ گه‌راون و له به‌رچاوه و گوئ و رووه‌وه‌ن!

سه‌یدی هه‌ورامی یه‌که‌م، دیمه‌نی هه‌ورامان و جوړی هه‌لسوکه‌وتی ئەو ناوچانه‌ی، له رووی میژوووه‌وه و له رووی جوانی سروشته‌وه، خستووته، روو! سه‌دان، شاعیری دیکه‌ی دێربنمان هه‌ن و شتی به‌نرخ و گرانبه‌های ئەوه‌مانه‌یان، وینه، بۆ گرتووین و که خۆی له خۆیدا، گۆشه‌یه‌کی گرانبه‌هان له میژووی کورددا!

مه‌لا شه‌ریفی بێسارانی، وینه‌ی جه‌نگی (هه‌ورامان و رووسی) بۆ گرتووین و خستوو به‌تیبه، قالبیکی ئاوازی شیعره‌وه! هه‌روه‌ها، وینه‌ی ئەنجامی، ئەو شه‌ره‌ی، بۆ گرتووین، که گرانبه‌یه‌کی، کوشنده‌ بووه!

میرزا مه‌حموودی مسته‌وفی، به‌نامه‌یه‌کی هۆنراوه‌یی، باسی دیمه‌نی به‌ندیخانه و هه‌لسوکه‌وتی خه‌لکه‌که‌ی ده‌کات!

(ئاغا عینایه‌ت) یش، یه‌کێکه له‌و رۆشنبیرانه، که به‌هۆی هۆنراوه‌کانیه‌وه، چه‌ند شتیکی جوان و رازاوه و گرانبه‌هامان، به‌ده‌سته‌وه، ده‌دات و ئەوانیش؛ به‌لای ئی‌مه‌وه، لایه‌نی جوگرافیا‌یی ناوچه‌ی جوانی و هه‌ورامان و لایه‌نی دیمه‌ن و روواله‌تی چۆنیه‌تی گرتنه‌که‌یان و هه‌روه‌ها، دیمه‌نی هه‌لسوکه‌وتی کاربه‌ده‌ستانی ناو به‌ندیخانه‌که و ئەوجا،

دیمه‌نی ئیش و نازاری ده‌روونی خۆی!!

جگه له‌مه‌ش، ئاغا عینایه‌ت، له زینداندان، نامه‌ی بۆ مه‌مه‌د به‌گی رۆسته‌می که ئەویش، له‌و زیندانی (ئه‌سه‌فه‌هان)‌دا، بووه، نووسیوه و هه‌روه‌ک، میرزا مه‌حموودی مسته‌وفی، له زیندانی (قه‌جه‌ر)‌دا، (که‌ریم سان)‌ی، به‌نامه‌ی شیعریی، هیناوه‌ته‌وه، گه‌فتوگۆی شیعر وتن، ئەمیش، توانیوه‌تی، مه‌مه‌د به‌گی رۆسته‌می (به‌هۆی نامه‌شیعرییه‌که‌ی هه‌ردوولاوه، قسه‌ره‌وانی و ده‌مپاراوی و هونه‌ری هۆنراوه‌یه‌تی، و خۆشیی نیوانیان) به‌هۆی نامه‌یه‌کی وه‌رامگۆنه‌وه، به‌ئی‌مه و خۆینه‌ر، بناسینی و پتر له‌وه‌ش، نه‌مری خۆیان، بخاته‌خانه‌ی نه‌مری و له‌بیرنه‌چوونه‌وه‌وه!

له‌وه‌ش، به‌ولاوه، ئاغا عینایه‌ت، سه‌ره‌رای، ئەو په‌شیتوبیه‌ ده‌روونییه‌ی و ئەو زۆر و جه‌وره‌ی ناو به‌ندیخانه و هه‌لسوکه‌وتی کاربه‌ده‌ستانی ناوی، توانیوه‌تی وینه‌ی کێژتیکی ئەرمه‌نی جوان -مان، بۆ بگرێ، که له به‌ندیخانه‌دا، به‌رێککه‌وت به‌رچاوی که‌وتوه!

که‌وا بوو، هۆنراوه‌کانی، ئاغا عینایه‌ت، ئاوینه‌یه‌کی پاک و بێگه‌ردن؛ که به‌سه‌ره‌هاتی خۆیان و هی گه‌راوییه‌که‌ی و سه‌فه‌ری نیوان، جوانی و کرماشان و ئەوجا، هی ئەویتی بۆ ئەسه‌فه‌هان و ئا له‌ویشدا؛ له به‌ندیخانه‌دا و، ناوه‌ی به‌ندیخانه و جوړی خواردن و خۆراکی و ماوه‌ی ئەو ده‌ساله‌ی به‌ندیخانه‌ی و جوگرافیا‌ی جوانی و هه‌ورامان و باوه‌جانی روانسه‌ر و کامیارانی، گه‌رمه‌سێر و... هتد جوړی ژبانی خه‌لکه‌که‌ی، به‌جوانی ده‌رده‌خات و به‌رۆشنی ده‌یانخاته به‌رده‌م خۆینه‌ری ئەمڕۆ!

له‌وانه‌یه، که هۆنراوه‌کانی، ئاغا عینایه‌ت، له رووی هونه‌ری هۆنراوه‌یییه‌وه، له پله و پایه‌یه‌کی، زۆر به‌رزدا، نه‌بن! به‌لام، له رووی میژوووه‌وه و له رووی سه‌رگوزه‌شته و به‌سه‌ره‌ات و هه‌لسوکه‌وتی، ئەو ماوه‌ی به‌ندی خۆیه‌وه، که بۆ ماوه‌ی ده‌ساله‌ی بووه و له رووی هه‌لسوکه‌وتی کاربه‌ده‌ستانی به‌ندیخانه‌وه و جوړه‌ ژبانیان و خواردنیان و لایه‌نی ته‌ندروستیان و نۆشدارییان و بېرواریان، به‌رامبه‌ر به‌که‌سوکاری دووریان و به‌سه‌ره‌اتیان؛ هه‌روه‌ها چه‌ له رووی میژووویییه‌وه، چه له رووی جوگرافیا‌یییه‌وه، چه له رووی ئابوورییه‌وه، وه‌ک ئاوینه‌یه‌کی راسته‌قینه، وه‌ک وینه‌گرێکی لێهاتوو و داهیتنه‌ر، وه‌ک رازخانیکی ده‌مپاراو، سه‌رپاکی رووداو وینه‌کانمان، ده‌خاته به‌رده‌م، به‌تایبه‌تی میژووی به‌سه‌ره‌اتی ناوچه‌کانی هه‌ورامان و جوانی و جوگرافیا‌یان و زۆربه‌ی ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان و باری ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییان!

ئىيمە، پىش ئەوھى، كە بىيىنە، سەر ھەندى بەلگەى ھۆنراوھىيى، بۆتەوكردىنى جىنگاى
وتەكان، لە بارەى، زاناىى و لىھاتنى ئاغا عىنايەتى ھۆنراوھىيىيە و بەتايىبەتى، بۆ ئەوھى،
كە خويىنەرى ئاساىى، باوھرىبان پى بىتىنى، دەبى ئەوھى بىلپىن، كە ئاغا عىنايەت، پلەى
خويىندەوارىيى، نزم بووھ و لە لايەكى دىكەشەوھ، جگە لەو ماوھى بەندىخانەيەى، كە بۆ
ماوھى دە سالىنى، لە بەندىخانەى ئەسفەھان، لەگەل محەمەد بەگى رۆستەمىدا، لەویدا،
بەند بوون، ئىتر نەيتوانىوھ، (يان ئەگەر وتىبىتى، بەرچا و نەكەوتووھ!!) شىعەر بلىنى!!

بەشىوھىيەكى، روونتر، ئەگەر بەندىخانە و ئەو جۆرە دەرووبەرە ناھەموارە نەبوواىى، كە
بۆ ئاغا عىنايەت، رەخساوھ، لەو باوھرەدام، كە ئىستە، ناوى ئاغا عىنايەت، بەم جۆرەى
ئىستا، نەدەچوويە، رىزى ناوى شاعىرانى نەمرەوھ و پترىش، لەوھ، ناوى، لەگەل، كوچى
دواىى خۇدا، لەگەل ناوھرۆكى گۆرەكەيدا، دەرزا و لە بىرى كەسوكارىشى، دەچوويەوھ!

كەوا بوو، دەبى دان، بەوھدا، بنىپىن، كە، نەمرىيى، ئاغا عىنايەت، دەگەرپتەوھ، بۆ دوو
شتى گرىنگ و ئەوانىش، ھونەرمەندىيى بۆ ئەوھى كە توانىوھىتى، خوئى بخاتە، رىزى
شاعىرانەوھ و ئەوى دىكەشيان، لايەنى مېژوويى و لايەنى دىكەيە، كە لە شىعەرەكانىدا،
رەنگيان، داوھتەوھ!

بەھەرچال، ئاغا عىنايەت، لە قەسىدەى (دەلم نە جۆشەن)دا، زۆر لايەنمان، بۆ وىنە
دەگرى!

وینەى، ئەو دەورەمان، بۆ دەگرى، كە لە پىش حوكمى شاھانى پەھلەویدا، بووھ؛
دەورەى قاجارى و ھەلسوكەوتيان و دەورەى عەشایر و نەتەوھەكانى ناوچەكانى ئىران و
سەرۆك ھۆزەكان و جۆرى ھەلسوكەوتيان و جۆرى لەشكرەكەشىيى، ھۆزى، تىرەبى بۆ سەر
يەكىكى دىكە و، دەورەى دەولتەتى پچرپچر لەو كەردەوانە.

ئاغا عىنايەت، بەم جۆرە، باسى دەورەى دەولتەتەكەى ئەوھەمە دەكات و دەلىنى:

(ئەحكامى ئەوان، پىچىيا، وھ ھەم

مەجلىسى، مىللى، نەجاش، بىيى، مەحكەم

تا بىست و پەنج سالى دەورەى ھەرج و مەرج

ھەركەس، ھەرچىش بىنى، تەمام، كەردش خەرج

جە، مودەى، مەساف، ئى چەندىن سالى

ھەر شارى، پەى وىش، نەى فىكر و حالە

تا، شاران، بەوتەور، جە بەين، مەوھردەن

عەشایر تەمام، تورەقىيى، كەردەن!

پاش، ئەوھى، كە ئاغا عىنايەت، وینەى حوكمى پاشاگەردانى، عەشایرەكانى ئىرانى،

ئەو سەردەمە، دەگرى و لاوازیيى، دەولتەنمان، دەخاتە، بەرچا، دىتە، سەر ئەوھى، كە

كەى، پالەويەكان، دىنە، سەر حوكم و قاجارىيەكان، لەناو دەبەن و بەو بۆنەبەوھ، جگە لە

رووداوەكان، مېژووى حوكمى نویشمان دەخاتە بەردەست و دەلىنى:

(جە سەنەى ھىجرىيى، ئەلف و شىن و مىم

پەھلەويى، نە تەخت قاجار، بىيى موقىم

سەنەى قەمەرىيى، من، حەساو كەردم

ئىشتىباھ نەبۆ، مەعلوم، جە مەردوم

ھەزار و سى سەد و چواری شەمسىيى

تاج گوزارىيى كەرد، نىشت وە رووى كورسىيى!

ئاغا عىنايەت، وینەى ئەوھەمان، بەزىندوويى، بەدەستەوھ، دەدات، كە چۆن، لە كاتىك

و دەمىكدا، دەولتەتى ئىران، توانىوھىتى، سەرىاكى سەرۆكەكانى ھۆزە كوردەكان، بەخان و

بەگ و بەئاغايەوھ، بەدىل بگرى و بەپىيى و بەرىزى چوار كەسىيى، بەچەند رۆژى

بىيانگەيەنیتە، كرماشان و ئەوجا، لەو پۆھ، بەھۆى ئۆتۆمبىلەوھ، بۆ تاران و بۆ ئەسفەھان و

بۆ شىرازىان بەرن! بەم بۆنەبەوھ، ئاغا عىنايەت، دەلىنى:

بىست و ھەشت، نە بورج، يازدەى دە، وىھرد

ستارەى ئىقبالى، ئىمە، غرووب، كەرد

ئەترافى مەنزل، ئىحاحاتە، كەردەن

ئەسامى ئىمە، يەكايەك، وەندەن

واتەن: حەسبەلئەمر، ئاغەى سوپاھپورد

دەس، نە پا، خەتا، بەكەردى، بى خود

تەوقىفەن نەى جا، چەند شەوانە و رۆ

تا، تەفتىش كەرمى، قەلاى جوانرۆ!

.....

تا ئەگاتە ئەوھى، كە چۆن، چوار چوار، رىزىان دەكەن و ھەر چوارىان بەبەكەوھ دەبەستىن

و بەپى، دەيانخەنە، رى، بەرەو كرماشان و بەم بۆنەبەوھ، دەلىنى:

(هەر چوار نەفەر، وە هەم، مەوهستەن

دوو نەفەر، نیزام، نە مابەین، وەستەن

نە هەردوو تەرەف، دوو سەف دان، قەرار

پا وە پای، ئیسمە، هەر سوب، تا ئیوار!

کاتی، کە بەو جوۆرە، ئەو گبیراوانە، دەخەنە رێ، خەلکی جوانرۆ، ژن و پیاوی پیر و کورپ
و کەنیشکەوه، دەکەونە، شین و زاری و ئاغا عینایەت، ئەو دیمەنە، زۆر بەرۆشنی،
دەخاتە، روو و دەلتی:

(مەواتەن، سەردار، سام سەنگینم، رۆ

بابۆی فـهـرزهـندان، نازەنینم، رۆ

هەریهکی، رەئیسسی، یەک مەحالم، رۆ

مەعقوول و مەقبوول، پەر کە مالم، رۆ

یەکی، مەواتش؛ برای خاسم، رۆ

شارەزای دیوان، شاھ شناسم، رۆ!

لەو رێگە، رۆیشتنەدا، کە بە پیتی ئەو بەندانە، کە بۆ کرماشان براون، چەند کەسێ، لە
برسییەتی و لە نەخۆشیدا، مردوون و ئاغا عینایەتیش، ئەو هەوالانەمان، بە جوانی،
بە دەستەوه، دەدات و دەلتی:

(جە موددە دە رۆژ، چەند نەفەر مەردەن

هەر ئە کرماشان، نەعشش، سوپەردەن

یەکی، نادرسان، هەورامانی، تەخت

دووم، فەتحووللا، ئیناخی بەدبەخت!)

ئاغا عینایەت، بە هۆی قەسیدە یەکیهوه، کە بە ناوی (شەمال) هوهیه و بە هۆی
(شەمال) هوه، گویا، نامە، بۆ مالهوهیان، لە جوانرۆدا، دەنیرێ، توانای ئەوهی ههیه، کە
ناوی جوگرافیا، جوگهێ ئاو، دەشت و تەپۆلکە و شاخ و چەم و دۆلەکان، بە تەواوی و
بە شپۆههکی، شارەزا، بە سەر بکاتەوه و وینە ی رازاوه و جوان جوانی، هەریهکی لەوانە،
بگری!

وشە و کەرەسهکانی، ناو ئەو پارچە هۆنراوهیه، کە ناوی (شەمال) ی هەلگرتوو،
کەرەسهی زمانە، وینە ی رەنگین، جوگرافیان، میژوون، ناوونیشان، ژبان و ئاوهدانی
ژبان و ژین! ئەگەر هاتوو، هەندی لایەنی لاوازمان پشتگوێ خست، کە شپۆه ی زۆر

سەندنی رێکخستنیان، باشتر پیتوه، دەر دەکەوی، تاوه کورواڵتەتی هونەری هۆنەری!

لە بەندیخانەدا، ئاغا عینایەت و محەمەد بەگی رۆستەمی بە هۆی نامەوه، نامە، لە
چوارچێوهی هۆنراوهدا، بۆ یهکتەری، دەنیرن و لە نامەکه یاندا، بۆ یهکتەری، هەر وهک،
وهها، بە دەستەوهی، دەدەن، کە هەردووکیان دەمپاراو و قسە رهوان و دنیا دیدە بوون و
پتیش لەوه، زۆریش ئیسلام بوون، ئەوه ئەگەر، لە دەرەوهی بەندیخانە و بە تاییهتی پتیش
زیندان بوونیاندا، وهها بووین، کە خۆیان، لە هۆنراوهکانیاندا، داوایان کردوو ئەوه
رەویه یهکی چاکه!

ئەم کورتە پیتشهکیه ی ئیمە، ئەگەرچی، زۆر سەرپیتییه، بەلام سوودیتیکی زۆری ههیه، بۆ
ئەو کەسانه ی، یاخود، ئەو خوتنەرانه ی، کە بە وینە یهکی سەرپیتی و دوور لە پشکنین و
توێژ هەلدانەوه و لیکۆلینەوهوه، بەرهم، دەخوتیننەوه!

ئەوه شیبی، کە دەیهوی، ئاغا عینایەت، بە تەواوی و راست و رهوانی بناستی، پتیوستی
بەوه ههیه، کە هۆنراوهکانی، بەوردی و بەچاوی، پشکینەرەوه، بیانخوتیننەوه و شان
بەشانی ئەوانیش، خۆی ئاگاداری ژبانی ئاغا عینایەت و فەرهنگی کەرەسته وشەکانی
ناو بەرهمهکانی و جوگرافیا و هەلسوکەوتی ناوچهکانی و خەلکەکی، لەودەمهدا،
بکات!

بەهەر حال، ببورن، لەم کورتە پیتشهکیه و من بەش بەحالی خۆم، بەکەمی نازانم و لە
زۆر روویشەوه، کورتی نەهیناوه! سوپاس

پاوه - خانەگا

م. هەورامانی

۱۹۹۳/۱/۲۰

هه نديکي، دیکه، وهای بۆ چوون، که ئەو هۆزه ناربانه، له نيوان دهرياجه ي تۆرالی ئەميرۆ و رووباري دانووبدا، ژباون و ئا له ویتوه، به رهو رۆژئاوا و به رهو هيندستان و ئەفغانستان و ئيراني ئەميرۆ و کوردستان، کۆچيان، له ماوه يه کي دريژخايه ندا، کردووه!

هه نديکي، دیکهش، لايان وايه، که ئەو هۆزانه، له ناوچه کاني سکاندنا قياوه و هه ره هه مان دهستوور، بۆ ماوه يه کي دريژخايه ن، بۆ ناوچه کاني ئەوروپا و هيندستان و ئيران و کوردستان، کۆچيان کردبۆ!

هه نديکي دیکهش، له وانه، لايان، وايه، که ئەو هۆزانه، به دريژايي، له نيوان، هه زه به ي پاميره وه، به رهو دهو روبه ره ي رووباري دانووب، بهو ناوچه جوړبه جوړانه دا، نيشته جي بوون و به هۆي ساردوسر بوون و يه خبه نداني ئەو ناوچانه وه، يان، به هۆي هيرشي شه پۆلي پيست زه رده کانه وه، زۆريان، بۆ هاتووه و به رهو ولات و ناوچاني گه رمتر و لواوتر، بۆ ژباني خوڤيان و مه رومالاتييان، به شيوه شه پۆلي به رودوا، کۆچيان کردووه!

کاتي، که بير، لهو کۆچکردنه، ده که ينه وه و هه و لي ئەوه، ئەده بن، که شيوه ي ئەو کۆچکردنه، بخه ينه، بهرچاو، ده بۆ، ئەم خالانه، ره چاو بکه ين!

– يه که م، ئەگه ره ئەو هۆزانه، له هه رچي جيگايه ک بووين و به هۆي هه ره هۆبه کيشه وه بووبۆ، که کۆچه که يان، کردبۆ، ده بۆ سه رپا کيان، يه ک شيوه زمانيان، نه بووبۆ، يا خود، ئەگه ريش، سه رپا کيان، يه ک جوړه زمانيان، بووبۆ، بيتگومان، ده بۆ، هه ره ناوچه يه ک شيوه زارتيکي تايبه تي خو ي هه بووبۆ!

– دووه م، ئەو گه له ناربانه، ده بۆ برتي بووين، له هۆز و تيره ي جوړبه جوړ له ناودا، له ئازايه تيدا، له ده سه لاتدا، له که م و زۆريدا، له شيوه و کاتي کۆچکردندا و هه ره هۆزيک، يان چه ند هۆزيکي خزم به يه کتيري، له کاتيک و ده ميکدا پيکه وه، به رهو ناوچه يه ک روويان ناوه و له سه ر برباري ده مراستييان، له ناوچه يه کي لواودا، نيشته جي بوون!

– سييه م، هه ره کۆچي، لهو کۆچانه، ناوچه يه کيان، يان چه ند ناوچه يه کيان، بۆ ژباني خوڤيان و مه رومالاتييان، گرتووه و بۆ خوڤيانيان، ته رخان کردووه و له وانه شه، ئەو داگيرکردنه، بووبۆ، به هۆي دژايه تسيه کي زۆري، نيوانيان و نيوان، ئەو نيشته جييه بنه ره تيانه ي، که له کۆني کۆنه وه و پيشتر له وانه وه، ئا لهو ناوچه يه دا، يان لهو ناوچانه دا، هه بووبۆ!

– چواره م، هه ره که، لهو کۆمه له، کۆچ کردووانه، به لاي که مييه وه، لهو ناوچانه دا، که

بووه، به نيشتماني نو ي يان ميرايه تسيه کيان، بۆ خوڤيان، دامه زران دووه، که له راستيدا، بنچينه ي سازاندي ناوي نو ي، هۆزه ناربايه کانه، که زۆره ي کات، ده بيته، هۆي سه رليشيواني ميژوونوسان!

به شيوه يه کي، روونتر، لهو جوړه کۆمه لگايانه دا، هه ره وه ک، له ئا قيس تادا، باسيان ده کات و سه رگوزه شته يان، بۆ ئيمه ده گيپي ته وه، ئەم، ناوانه مان، بهرچاو، ده که ون:

– (خانه دان) که به ناوي (که شه يتۆ = Kavaeto) وه يه .

– (مان = مانۆ = Mano) .

– (تيره = Vis) ، که به (قيس) ناوده بري .

– (هۆز = Zanto) ، که به ناوي (زانتي) ده يه .

– (ديهاتي = Dahya) ، که به ناوي، ده هييه وه يه .

به سه رکرده ي، هه ره که ي، له وانه، (پۆيتي = Poiti) و تراوه بۆ و يته :

– نۆمان په يتي = Numan Paiti

– قيس په يتي = Vis Paiti

– زه نتي په يتي = Zanto Paiti

ئه و جا، ئەم کۆمه لانه، به پي ي پيويستي دهو روبه ره ي خوڤيان و ژباني رۆژانه ي نيشتماني نو ييان، پيويستييان، به يه کگرتن، بووه و، بۆيه، بۆ مه به ست و ئاوات و ئامانجي گشتي سه رپا کيان، ئەوانه يه کيان گرت و هه ره کۆمه لي لهو يه کگرتووانه، سه ره و کي ديني خوڤيان، هه يان بووه که له پيش، هاتني زه رده شتدا، ديني جوړا و جوړ و خواله ي جوړا و جوړ هه بوون!

ئاغا عىنايهت:

ژيانى ئاغا عىنايهت:

ئاغا عىنايهت ناوى عىنايهتوللا (عنايت الله)، كورى ئاغا (هيدايهت)ه كورى مهلا (نەشەت)ى كورى (مهلا حسين)ى پاوهييه. ناوى داىكى (خاتون لائى) كچى خوالىخوشبوو محەمد بەگ - ى ھەرە پيشووى ۋەكىلى جانرۆيه.

شايەنى باسە، ئەم محەمد بەگ، ھاۋچەرخى مىرزا ئولقادى پاوهيى بوو ۋە لە يەكتىبىدا ۋە جىھانئاراخانىشدا، شىعريان وتوو ۋە پىايدا، ھەلىان داو.

ئاغا عىنايهت، ناوبانگى، ياخود لەقەبى، كە لە لايەن (سالار الدولە) ھو، بەسەرۆك ھۆزان دراو ۋە يەككىش لەوانە ئەم بوو (صارم السلطان) بوو، (تارىخ مردوخ - ل - ۳۹۱). لە سالى (۱۲۶۰) ھزار ۋە دوو سەد ۋە شەستى ھەتاۋىيدا، لە قەلاى جانرۆ، لە داىك بوو.

ھەرۋەك خۆبىشى، لە دېرە شىعەرېكىدا، ۋەھاي وتوو، لە تەمەن لاۋىيدا، داىك ۋە بابى كۆچى دوايىيان كوردو ۋە ئەوجا، خۆى لە ھەموو پرويەكەو، بەبەرپرسى ئەركى ژيانى دنيا زانىو ۋە بۆيە، بىن پەروا، خۆى خستوو، ناۋ لافاۋ ۋە شەپۆلى رەنجكىشانى دنياۋە! ئەمەش ئەو دېرە شىعەرېتە:

(ھىماى نەفامام، ھەۋاي گەرم ۋە سەرد
داخل ۋە فرقهى، بەدبەختانم كەرد
فرسەتش نەدام، بزانون دەردان
جە ئەدا ۋە بابۆ، مەحرورومش كەردان)

خويىندەۋارىي:

ئاغا عىنايهت، لە لاي مامۆستايەكى دىنى، بەناۋى (مهلا عەلى موراد) ھو بوو، خويىندوۋىيەتى ۋە بەلام لەبەر ئەۋەى، كە لە مامۆستاكەى رازىي نەبوو، ناتوانى، زۆر لەسەر خويىندەكەى، بەردەوام بى!

بۆيە، لەم پروو ھو، ھەرۋەك خۆى دەلى، كۆيرە سەۋادىكى بەدەس ھىناۋە ۋە بەلام لەگەل ئەۋەش، ئەو بەھەۋل ۋە كۆششى خۆى توانبوۋەتى كۆيرە سەۋادكەى خۆى (پەرە) پى بدات ۋە پەلەى خويىندەۋارىي خۆى ۋە ھى زانىنى بەرز، بىكەتە.

بەلام عەزىزم تەقسىرمان نيەن
مەھەل، موحەققەر، تەنگ ۋە وردىيەن
مەدرەسەى علوم عەقل ۋە فام ۋە بەخت
يا ساىيەى ديوار، يا پەناى درەخت!
ئەو رۆ نىشانەى ھەرە ھەرمان بىي
مەلا عەلى موراد، تەعلیم ھەرمان بىي
ئەو ئىمەش ياونا، ۋەى پاىيەى بلند
(شىخ الازھر) بى، ئەو پىرى دلەند

ۋىنە ۋە ناۋەرۆكى، ئەم چەند دېرە شىعەرەى ئاغا عىنايهت، ئەۋەمان، بەدەستەۋە، دەدات، كە ئەۋدەمەى ئەۋان، (مەلا) ھەرسى وتوو تەۋە ۋە قوتابخانەكەشيان، برىتى بوو، لە سىبەر، يان پەنا ديوارى، يان پەناى سىبەرى درەختى!

ژن ھىنان:

ئاغا عىنايهت، خاتون (عافىە)ى ئامۆزاي خۆى، دەكاتە، ھامسەرى ژيانى خۆى ۋە ئەوجا، لە قەلاى جانرۆۋە، بۆ دىيى (سەرۆ)ى خواروۋ دەگۆزىتتەۋە ۋە ئەو دىيى سەرۆ - ى خواروۋىشە، كەوتوو، ناۋچەى جانرۆۋە. ئەو دىيەش بەمولكىيەت، لە باۋكىيەۋە، بۆى ماۋتەۋە ۋە ئەمىش، ۋەك خاۋەن مولكى لەۋى نىشتەجى دەبى!

شايانى باسە، ئاغا عىنايهت، لەبەر ئەۋەى، كە لە خاتون عافىە، يەك لە دواى يەك كەنىشكى دەبى، ھەۋل دەدات، بۆ ئەۋەى ژنى بەيىنى ۋە بەلكو ئەمە خوايە، خوا، كورى بداتى ۋە بۆ ئەمەش ژنى دەھىنى، كە بەناۋى (خاتون خانزاد) ھ، كچى عەبدولكەرىم بەگى ۋەكىلى جانرۆيە، كە خالۆزاي خۆبەتى.

لەم ژنە، كورېك ۋە دوو كچى دەبى ۋە سەبىر ئەۋەيشە، لەۋىش دوو كور ۋە پىنج كچى دەبى!

ئەۋەى، كە دەبى، بوترى، ئەۋەيە، ئاغا عىنايهت، ژنى تازەى (خاتون خانزاد) دەباتە دىيى (كەلى) ۋە خۆبىشى لەگەلىدا، لە دىيى (كەلى) مایەۋە ۋە تاۋەكو، ئا لەۋىدا، كۆچى دوايى كەرد، بەلام ژنەكەى دىكەى، ھەر لە دىيى (سەرۆ)ى خواروۋ، مابوۋىو ۋە ئەمىش (ئاغا عىنايهت)، بەپىي ھەلسوكەوت، يان باۋبەرە، سەرى ئەو مالىەى دەدات ۋە نەيدەھىشت، ھەست، بەنارەحتەى ۋە دوورەپەرتىزى ئەم بىكە!

به ندبوونی:

به پیتی ئه و سیاسه تهی، که ده ولته تی ره زاشای پاله ویی، نه خشه ی کیشا بوو و به و نیازه ی، که سه روک هۆزی کوردان، له ناو به ری و شوینه واریان، نه هیلتی، ههروهک سه ریایکی سه رهک هۆزه کانی دیکه، ئاغا عینایه تیش، له و لافاوی غه زه ب و توو په ییبه ی بی به ش نه بوو، ئه وه بوو، سالی (۱۳۱۰) ی هه تاوی مانگی (۲۸) ی رتبه ندان، به پیتی پیلان و نه خشه ی سپاهبورد ئه حمه د ئاغا خان، به ده سته ی ره شی سه ره ننگ محمه د علی سه قه فی، له قه لای جوانرۆدا، له گه ل به گزاده کانی جوانرۆ و سه روک هۆزانی دیکه ی وه له د به گی باوه جان هی دیکه دا، به دیلی گیران و به ره و کرماشان بران و ئا له ویشه وه، بۆ تاران بران و به شی ئه مانیش به ندیخانه ی ئه سفه هان بوو، که تیایدا، بۆ ماوه ی ده سالی ک هیلترانه وه.

ئو ماوه ی ده سالی، که له زینداندا، به نارچه تی و چه که مه سه ری و نه خوشیی و مهینه ت، به سه ری بر دووه، که س، به قه ده ر خۆی - (ههروهک له ناو شیعه ره کانیدا، به جوانی رهنگی داوه ته وه) - ناتوانی، وینه ی بگری و به هه ر حالیش، خوینهر، خۆی، پاش ئه وه ی، شیعه ره کانی ناو زیندانی ئاغا عینایه ت و هی محمه د به گی رۆسته می ده خوینته وه، ئه و کاته، به ئاشکرای و به رۆشنی، ده زانی وینه ی ئه وده مه ی ئه و به ندیخانه ی ئه وان و هه لسه که وتی نیوانی بگری!

سالی (۱۳۲۰) ی هه تاوی، له مانگی ره زه ردا، پاش ده سالی به ندی، له به ندیخانه ی ئه سفه هاندا، به ردرا و هاته وه، دبی (که لتی) و ئا له وی، نیشته جی بوویه وه، تاوه کو کوچی دواپی کرد و له گۆرستانی (نور وه سه ر) نیتر!

په واله نه کانی ئاغا عینایه ت:

ئاغا عینایه ت، زۆر پیاویکی پیاوانه و سوارچاک و تفه نگی و قسه خۆش و دلپاک و میهره بان و میتوانپه زتر بوو!

حه زی زۆری له راوکردن و له نیشانه شکاندن، له سواری و هونه ری سواری و زۆریه ی کاتی، به کپوه کاند، ده گه را و راوشکاری ده کرد و زۆریش (به پا = به قول = به پی) بوو له رتگه بریندا، به بی! زۆر حه زی له دوانی مندال ده کرد و منیش خویشم، به کتی، له وانه بووم، که کچه زای بووم و هه همیشه هه ولتی ده دا، که فیتری خوینده واریم بکات، بۆ ئه وه ی، دیوانه که ی، که له و کاته دا (ته مه نی من شه ش حه وت سالی بوو) و ده نیووسییه وه،

له ناونه چتی و بیخه مه، به رده ست خوینده واران و بۆیه منیش، به م کاره، ده مه وی، وته که ی، ئه و، خواسته که ی باوام، به پینه دی.

هه میشه، ئاغا عینایه ت، لایه نگری فه قیر و لیقه و ماو و هه قق خوراو بوو و زۆریه ی کاتیش، مالی هه تیوو و لیقه و ماوی تیا دا بووه و له وی، له مالی ئه ودا، به ختیو کراوه.

ئاغا عینایه ت، له زولم و زۆر و مله پوری و زۆر بلتی و رقیی ده بوویه وه، به تاییه تی، رقیی له دز و درۆزن ده بوویه وه و حه زی له چاره یان نه ده کرد!

له دبی (که لتی)، له سه ره ئه رکی خۆی مزگه وتیکی رتکوپینی دروست کرد و ئه و مزگه وته ش، بریتی بوو، له به شی نویتکردن و به شی (توالیت) و به شی جیتی خو شوشتن، ههروه هاش، یاخود له هه مان کاتدا، خۆی، بوو به بانگده ری ئه و مزگه وته و خویشی به رنویتی، بۆ ده کردن و مه سه رف و خه رجی ئه و مزگه وته، له سه ره خۆی بوو، ئه مه له لایه که وه، له لایه کی دیکه وه، بۆ ئافره تان و ژنانی دتییه که، حه وز و ئاو و سه ره شوگرگی جیاوازی دروست کرد. حالی حازر ئه و مزگه وته، هه ر ماوه و کوره که ی مه لای بۆ هیتا بوو!

شایانی باسه، خۆی قورئانی ده خویند و ده لائیلیش و به رده وام به دریتی ته مه نی تاوه کو کوچی دواپی، هه موو رۆژی قورئانی ده خویندنه وه و پاشی قورئان خویندنه وه که ش ده لائیل.

ئاغا عینایه ت، به عرفان و ته سه وفی راسته قینه، باوه ری زۆری هه بوو! بۆیه، جار تکیان، بۆ زیاره تی شیخ عه بدولقادی گه یلانی بۆ به غدا چوو و ئه وجا، له گه رانه وشدا، بۆ چه ند رۆژی، له ته کیه ی سۆله ی قه ره داخ مایه وه!

ئاغا عینایه ت، له شیعه ره کانیدا، وه ک په یامی، داوای له ناو بردنی ده ولته تی پاله ویی ده کات وه های له قه لاهم ده دات، ئه گه ر بیتو حکومه تی پاله وی، له ناو نه چتی، میلله ت خۆی له ناو ده چتی و بۆیه، به ماری خالای زه هراوی کوشنده، نیشانی ده دات. دۆستی هه ره نزیک و گیانی به گیانی، ئاغا عینایه ت، محمه د به گی رۆسته می بووه و هه ردووکیان که پتکه وه، له ناو زیندانی ئه سفه هاندا بوون، به نامه ی شیعه ری، له ناو زیندانه که دا، به حال و ئه حوالی یه کتریی ناگادار بوون.

له کۆتاییدا، ده بی ئه وه به پتینه وه، یاد که ئاغا عینایه ت، له رۆژی پانه ی به فرانباری سالی (۱۳۳۵) ی هه تاوی، له ته مه نی (۷۵) سالییدا، له دبی که لتی جوانرۆ، کوچی دواپی کرد.

سه یید باقری هاشمی

دلّم نه جۆشهّن.....

ياران هامسه ران، دلّم نه جۆشهّن

قولّ مه دۆ وههم، بهس نه خرۆشهّن

سفیدی تالّهم، چون سیا پۆشهّن

قهلب میحنه تبار، دایم بی هۆشهّن

چهن فیکر و خه یالّ، زوخاو نه تۆشهّن

کوورهی ئاهنگهر، جه لاش خامۆشهّن

سه ماوهر، جهو بۆن، ههر نه خرۆشهّن

که للهه بی ره مهق، مدران، وه پاوه

ئینتیزاری مه رگ، به یۆ جه لاه

گۆش بهرگی ئمناک ماته می پۆشان

دیده، پهی بینش، ههر پا نه حاشان

مووی سیاھ، مه یلش وهمن نه مه ندهن

سفید نه مولکش، خو، به زرش شه ندهن

قرمزی روخسار، خه زانش که ردهن

باد، بهرگی خه زان، ههر د ئه وه هرد به ردهن

پیری و جوانی ئه سلحه پۆشان

که مهندی پیری، جوانی کی شان

وهی ته ور گرفتار، دامی ئه و بییهن

تا، ئاخه نه فهس، خه لاسیش نییهن

دندان، خو ئه سلّه، توخمش نه مه نهن

ده لاکی پیری، نه ریشهش که ندهن

روخساری سافم، چرچ و ئاو یزان

نووری به شه ریی نه ئه و گور یزان

پیری و سوپای، شه ر ئه نگیزه وه

سوارهن یه کیهک، وه شه و دیزه وه

زه فهر وه له شکه ر، جوانی به ردهن

نه قه لعه ی وجود، مه حسوورش که ردهن

نمازۆ یۆشان، بکه ران، هاوار

ههر رۆ، یه کی شان، مه کی شو وه دار

سیداره نه پای، قه لعه نه کارهن

تیخۆ جه لادیش، نه زه هری مارهن

ده سه ردار نییهن، تا نه فهس دارۆ

تا ئاخه لاشهش، وه خاک مه سپارۆ

دنیا، ههر وهی ته ور، ئامان و شییهن

چهن هه زار هه زار، عه نایهت دییهن

فیکری جوانی،.....

که وتهن، وه یادم فیکری جوانی

به دبه ختی به ختم، با خاس بزانی

رهنج مه شه ققهت، نهی دنیای فانی

هیما ی نه فامام، جه زینده گانی

نه ویارام، یهک رۆ، وه کامه رانی

هیما ی نه چه شتم، هه وای گهرم و سه رد

داخل، وه فرقه ی، به دبه ختانم که رد

فرسه تش نه دام، بزانون دهردان

جه ئه دا و بابۆ، مه حر ووش که ردان

جه مالّ و ئه موال، خه یلی فراران

په ی من، وه جا، مه ن، میراسی ئه وان

رۆزگار ناستش، بنیشوون، وه شاد

ههر رۆ، وه دهردی، یه کسه ر، شی ی وه باد

شه رحش خاس نییهن، په ری ئه و گاران

مه بو، وه سه ریار، په ی دهرده داران

وه لاسل، وهی تهور، ويارام چهن سال
 رۆ نه رۆ، به تهر، نه فيكر و خه يال
 چهن رۆ نه مه كتبه، موعه ليم، وه ندم
 كوړه، سه وادئ، وه دهست، ناوهر دم
 تا ناخر هه وای سواریی كهردم
 چهن رۆ بويا رۆن، ههم چهنی مهردم
 نه سپ و زين، چهنی تفهنگ و قه تار
 كارم، ههر ئيد بی، نه سوب تا ئيوار
 چهنی ره فيقان، مه كهردم بازيی
 گاهئ سواریی، گا تيرئه ندازيی
 نه و رۆ، نه و زه مان، گه دا، تا دهر وئيش
 تايفو لملووك، ههر كهس په رۆ وئيش
 ههر كهس، له شكه رۆ، په ی وئيش رازنا
 دهسته و بهسته يئ، په ی وئيش، سازنا
 ههر كهس، په ی كهسئ، له شكه رۆ كيشان
 جه قه تل و غارهت، دهست نه كيشان
 ته مامئ ئيران، ئينه كارش بيی
 جه شاه، تا، گه دا، يه بازارش بيی
 شاه چهنی ميللهت، ميللهت چهنی شاه
 نه و په ی ئيستيقلال، ئيد مه شروته خاه
 چهن سالئ، وهی تهور، نه مابهين ويهرد
 ناخر، مه شروته، قاجار نه بهين، بهرد
 نه حكامئ نه وان، پيچييا، وه ههم
 مه جليسی ميللي، نه جاش، بيی مه حكهم
 تا بيست و پهنج سال، دهره ی ههرج و مهرج
 ههر كهس، ههرچيش بيی، ته مام كهردش خهرج
 جه موددهی مه ساف، ئی چهندين ساله
 ههر شارئ، په ی وئيش، نه ی فيكر و حاله

تا شاران يو تهر، جه بهين مه وهردن
 عه شاير، ته مام، تهره قی كهردن
 جه سه نه ی هيجری نه لف و شين و ميم
 په هله ويی نه تهخت قاجار، بيی موقيم
 سه نه ی قه مه ربي، من حيساب كهردم
 ئيشت يبا ه نه يو، مه علوم جه مهردم
 هزار و سی سه د، چواری شه مسيی
 تاجگوزار يش كهرد، نيشت نه رووی كورسيی
 مه تل به، با نه يجا، بمانو په ی وئيش
 بشين، وه سه ر وهخت، تايفانی پئيش
 ههر كهس، نه جای وئيش، ئيستيقلالش بيی
 ههر كهس خاك و ناو يهك مه حالش بيی
 ههر يهك ته رتبيج، په ی وئيش، دا قه رار
 سواره و نو كه ر، نه ساسه ی شكار
 هه ريو، مه حالئ، په رۆ شكارش
 هه ر يا گئ وهش بيی، په رۆ هه وارش
 سيا چادران، نه سه وزيی و شه تاو
 فيكري نه و ته مام، دل كه ردهن كه و او
 بوئ نه سيمي سوچ جه نه ترافاتش
 زوانم، لاله ن، جه ته عريفاتش
 عه تري گولالان، سه حرا و دهشت و دهر
 هه ريو، نه رهنگی، مه كه ردهش زيهر
 سه دای ژه ره ژان، نه سه ر كالوان
 هه ر يهك وه ته رزی، جه رگم شكوان
 چريكه ی شاهينان، وه بانی ماوه
 هاژده ی عوقابان، وه رووی هه و او
 هه ر وهخت مه كه رديم ئاره زووی شكار
 نه شاديی و وه شيی، نه و رۆ، تا ئيوار

ههركهس ئهساسه، وئيش مهكهرد تهيار
 ههرجي، لازم بيبي مهگيريا، وه بار
 بنه و ئابداری، راهی مهكهردين
 شه و مهزلگامان، وهكو مهوهردين
 مهپوشان، نه وهر، بهرگی كوگهردي
 لاقهيد بين، نه وهشت نه گهرمیی و سهردیی
 چهنده نهوجه وانان، شوخی تيرنه نداد
 پهی ئهوان جهرگم، مهگيران، وه گاز
 بهگزاده و نوکهر، ئهسلهحه، مهوهرد
 جهودما، وهکيل، حهرهکته مهكهرد
 روو مهكهرد نه كو، ههریهک جه لایئ
 ههریهک، وه رهنگی، ههریهک سهدايئ
 ئاهسته و كهم كهم، پارئیز مهوهردين
 ئاخركه لره مان، نه زهر ماوهردين
 ئهوان بي خوڤ بين نه مهرگی وئيشان
 بي خه بهر، جه حال، ئيشی گيان کيشان
 تفهنگی پهنج تير، لوول چون سيامار
 فيشهنگ چه شنی رهش، مهکريان، نه کار
 سهداي، مار ده مان، نه ههر کلاوئ
 شيلک مهكهردن، مه مدران، تاوئ
 يو، مهوات، ئاما، يو وات، من كوشتم
 يو وات: ئافهرين، بو ده ست و مشتم
 ته فرقه مهوين، جهرگه ی كه لره مان
 ههر يو، نه لایئ، مهکريا بي گيان
 ئه و نه خوڤی گيان، وه رووی كه مهردا
 پهی راگه ی نه جات، نه ههر گوزهردا
 ته قالالا مهدا، بهر بشو و بهر
 تفهنگچی نهوجا، گهرته بي گوزهر

سهداي تفهنگان، جه لاره كاوان
 دهنگ مهدا، وههم، كاوان مهلاوان
 ديم، ئاما كه لي، سه رسام بييم ليويه
 كه م كه سي دييهن، ئه و شكل و شيويه
 شاخ و ههيكه لش، تهمام درشتهن
 خال سیاو سفید، خالق وئيش رهشتهن
 شيم ئه و پارئيزش، بي خوڤ و خه تهر
 تا ياوا، بهوجا، گهرته بييم نه زهر
 عهجهب، جه شاديی ئه و رو نه مهردم
 مارددم ئيشاره ی رووی سينه ش كهردم
 جه سهداي تفهنگ، رو بيبي چه واشه
 كهفت نه رووی زهمين، ئه و شيويه و لاشه
 تريقه ی پهنج تير، وه سافی ماوه
 لووله مه پيكا، وه رووی، ههواوه
 كه لافه مه وهست وه رووی قه لوه زدا
 توولی قه لوه زش، نه هه زار گه زدا
 شيم ئه و سهرينش، زامدار و خهسته
 من كه ديم، ئه و حال، ئه و شيويه و جهسته
 ديم كه مه نالو به و حال و به و دهرد
 به و زامی كاری، هه ناسانی سهرد
 هونناو جارييهن، سهر تا، وه دامان
 ئه و گارهن، جه دهرد، نه ئيشی زامان
 هوړ كيشام خه نجهر، سه رهش، جيا كه م
 ئاماوه جواو، چهنی من كه م كه م
 واتش: بي ئينساف، ههرزه ی ههرزه كار
 بي خه بهر، جه دهرد، چه رخی روژگار
 چهن سالهن، وهی تهور، ئينه كارتهن
 نهی گشت ئازاره، چوئن قه رارتهن

کوشتاری ئیمه، وه خاس مهزانی
 ههروهخت، که یاوای، وه په شیمانی
 باوهر وه نه زهر حال و جهستهی من
 ئی هوونی جاری، جهستهی خهستهی من
 بی ئه جر نییهن، جه لای خوداوهند
 شا و، گه دا، چون هم مه کیشۆ وه بهند
 تو که، نه بادهی، جوانیی، مهستی
 ههرفی من، جه لات، نه دارۆ ههستی
 گوش نه دام وه ههرف نه په رسام، جه ئه
 سهر جیا که رد، وه دهوانی دهو
 هه رچی، وه من وات؛ بهو دلای په ردهرد
 واتهی ئه وه من، ئه سهر نه که هرد
 نه زانام گهردوون، ئینه کارشه
 هه رکهس وه دهردی، گرفتار شه
 سال نه دوازه، شاخ وینهی کوماج
 شاه مولکش بی، وه کهس نه دی، باج
 چهن دین سه یادان، دییه بی وه چه
 چهن دین میر شکاران، پیچای، وه خه
 تا ئه و رۆ ئه جه ل، نامهش په ی وانا
 په نجهی ته قدیرش، نه رووی ئه و شانا
 قابیز رۆحش، وه من دا، قه رار
 هه ر ئیده ن کارش، چه رخی رۆزگار
 هه رکهس وه کهسی، گرفتار که رۆ
 ئینسان و وه حشی، مارۆ مه وهرۆ
 لاشهش که فته بی، به وینهی گامیش
 ئه من، جه وه شیی، ئه و جه ئیشی ویش
 کهس نییهن، ئه و حال، جه و هخت بزائۆ
 ئه گه ر بزائۆ، چه نی دهس شانۆ

ره فیقان، نه و هخت، هه ربه ک جه لایی
 جه م بین، نه لای من، جه سایه ی مایی
 چهن بارۆ هی زم جه ماوهر که ردین
 ئایری، نه و جا، عه مه ل ئاوهر دین
 هه رکهس په ری ویش پوخت و په ز مه که رد
 که باب و چایی، چه نی ئاوی سه رد
 هه ر رۆ، نه جایی، هه ر شه و نه کاوی
 هه ر له حزه به زمی، نه سه ر، سه راوی!
 گاه تیرئه ندازیی نه وهر مه غاران
 گاه شوئی، که لپه م، نه سه ر دیاران
 گاه هئی، وه تا پر، وه رووی هه واوه
 گاه گاه وه پلچه، وه سه ری ماوه
 نه هه ر شکاری، هه ر رۆ وه به زمی
 هه ر رۆ، وه عه یشی، هه ر ساتی ره زمی
 چهن د سال و چهن د ماه، وهی کاره ویه رد
 لاقه ید، جه هه ناسانی سه رد
 هیچ کهس نه په رسی، جه شاه تا دهر ویش
 هه رکهس شای بی، نه مه حال و ویش
 من په ری، ئه و رۆ، جه رگم که واهن
 قووت، قنیاتم، زۆخ و هووناوه ن
 ئه و ناز و نیعمهت، ئه و شایی و وه شیی
 یه کسه ر، وه یه ک رۆ، جه ده سمان، به رشیی
 چون کهسی نه بی، قه درش بزائۆ
 عاقیبهت پاسه ن، مه بو، نه مانۆ
 هه رکهس که وته بی، وه ته مای کهسی
 فه رزه ن جه بابۆ، خه به ر، نه په رسی!
 کو مه ک، وه نه گبهت، یۆته ر مه که رده ن
 هه رکهس، وه نه وعی، نه به یین، مه وهرده ن

قهول و ئىتمىنان، پەي و پىشان سەندەن
 ھەركەس ئۆردوويى پەرىش مەوئەندەن
 نە يەكجا حىلە، نە جا جا، فشار
 ئەسلىحە، وەي تەور، تەمام كەردەن بار
 ناگاھ، جە تەقدىر، چەرخى چەپ كەردار
 دايم چەپگەردى، پەي و پىش دان قەرار
 ھەر نە فرسەتەن، پەرى بەدبەختان
 كەچبازەن، چەنى گەردى زام سەختان
 ئى عومرى كۆتاه، پەرىش دان قەرار
 جە سال، تا وە ماھ، نە سوب تا ئىوار
 وە دىدەي تەحقيق، وە نەزەر باوەر
 عەيش و نىشاتش، شەرەت و شەكەر
 ھەرىكە دەردىوئەن، يۆ، جە يۆ بەتەر
 بى وەفا و پوچەن، فايدە و زەرەر
 ناپەزايەتى، دنىيەي دوونپەروەر
 نەي جا، بمانۆ، تا (يَوْمَ الْمُحْشَرِّ)
 بشىن، وە سەر وەخت كارى ھەورامان
 ئەو شايى و وەشىي، سەرتا، وە دامان
 يەكسەر بىي وەشىن، كەفتنە دلپىشان
 پاشيان، وە ھەم قەومان و خويشان
 ھەرىكە لە لاىي، بى وە چارەسەر
 كۆھ و بىبابان، سەحرا و دەشت و دەر
 پەنا، وە خاكى خارچ بەردشان
 وە كارى ئەوان، كۆمەك كەردشان
 نەي دەمدا، ئاغەي سپاھپورد ياوا
 وارد وە نەوسوود، بى جەنگ بى داوا
 دىش، كە ئەوزاعات، دل بەخواش نىيەن
 ئەوكەس مەرامەن، جە دەس بەر شىيەن

خەيالى ھەنى، وە نەزەر ئاوەرد
 ساحىب مەنسەبان، تەمام ئىحزار كەرد
 نە قەسرى شىرىن، تا وە مەربوان
 دەستوور دا پىشان، بە خەفەيە و پەنھان
 واتە بى ھەرىۆ، نە مەحەلئ و پىش
 كۆمەيسوون، كەران، جە شىخ تا دەروپىش
 خان و خەوانىن، مالكىن، تەمام
 مۆتەنەفىزىن، نە خاس و نە عام
 جەم كەران، نەوجا، سوئال كەن لپشان
 ئىلتىزام بدان، پەي قەومى و پىشان
 ئەسلىحە، جە لاي ھەركەس پەيدا بۆ
 بە عەزابى سەخت گرفتار مەبۆ
 زاھىر، وەي تەورە، دەستوور دا پىشان
 باتن نەوعى تەر، واستەبى، لپشان
 سەرھەنگ سەقەفى، مەمەد عەلى، بەدخۆ
 ماموور كىربابى، پەرى جوانرۆ
 وەدام و دانە، وە حىيلە و تەزوىر
 قورئانى ناھەق، مەردم بدان گىر
 ماشتەي عەيارى، نەوجا، وا كەردەن
 جادوو ئەفسانە، گشت وەكار بەردەن
 ئىمەيچ بى خەيال، بى خۆف، بى تەقسىر
 يەكايەك، جەم بىن، سەغىر و كەبىر
 ئىعلان كەردشان، ھەر رۆ دوو ساعەت
 حازر بان، نەي جا، پەرى مەشورەت
 تەفەنگ و خەنجەر، ھەرچى مەندە بى
 نە عەھدى قەدىم، ھەركەس سەندە بى
 لوولەي رەشكوىي و دەھەند پەرى تەمام
 جەم كەردەن، يەكسەر، وا مەندەي ئەيام

دریا نه ته حویټل، ئیتمینان سهندن
 دامی، بهدبهختی، پهی ئیمه تهندهن
 بیست و ههشت نه برج، یازدهی ده ویهرد
 ستاره ی ئیقبال، ئیمه، غروب کهرد
 نه ترافی مه نزل، ئیحاته کهردهن
 نه سامی، ئیمه، یه کایهک وهندهن
 واتن: (حسب الامر)، ناغهی سپاپورد
 دهست نه پا، خهتا، نه کهردی، بی خود
 تهوقیفهن، نهی جا، چهند شهوانه و رۆ
 تا، تهفتیش کهرمی، قه لای جوانرۆ
 وه لاسل، نهو رۆ، نهو گرتنه و بهسته
 نهو فشاری سهخت، نهو حال و جهسته
 نهو زه لیلی دهست، گرۆی بهدکاره
 تا، دنیا دنیان، جهرگم خارخاره
 چون وه بی تهقسیر، وهی تهوره کهردهن
 جه ویر نه شو، تا وه رۆی مه ردهن
 شهرفی چهند سال، ئابروو و حورمهت
 یه کسه ر دان، وه باد، بی دوون بی جیههت
 قه لثم نه شهرحش، تهمام عاجیزهن
 جه و بونه وه هار عومرم، پایزهن
 پهی کسهی، غیرهت، به شه ربی دارۆ
 ههر ساتی مه رگی، وه نهش مه و یارۆ
 نهک به وینهی من، بی عار و بهدبهخت
 وا مهندهی دهوران، جهفا و زولمی سهخت
 پیشیای بوتهی جهوری زه مانه
 نارها جه دهس خویش و بیگانه
 شهرحی حالی ویم، نهی جا بمانۆ
 دلنهی په ر زووخاو ههر قول بشانۆ

چوارده رۆ، وهی تهور، نهو یاگه ویهرد
 شهو و رۆ کهردیم، چهنی ناھی سهرد
 ناگاه، نهی دهه دا، سهردار نه کهرم
 ره ئیس و نه جیب، خاس و موحتهرم
 چهندی نه دهوران، دنیای ویهرده
 نه رای ئیحترام، زیندهگی کهرده
 ستهم دیدهی دهست، چهرخی چهپ وهرده
 په نای شهرافهت، سپاهپورد بهرده
 وارد بی نه ودهم، وه دهستی بهسته
 ژاکیاو مهفلووک، مانیا و خهسته
 سهفا و سهلامی، نه مابهین ویهرد
 سهرگوزهستی ویش، تهمام بهیان کهرد
 واتن: ره فیقان، یارانی دیرین
 ههر جه مه ربوان، تا قه سری شیرین
 یه کسه ر، وهی دهرده گرفتار بییهن
 ئابروو و حورمهت، جه دهس بهر شییهن
 کسهس نه زانو، پهی چیش وهی تهورهن
 یا کاری به شه ر، ههر زولم و جهورهن
 وه هه رحال، نهو شهو وه رۆ ئاوهردین
 په ری مهینه تان، ههر ماین، نه مهردین
 سهحر، که خورشید، بهر تاما وه بهر
 نهو رۆ رۆیی بی، به وینهی مه حشه ر
 چهند شهوانه و رۆ، مهوارا وه تاو
 ئاسمان و زه مین، بیی وه ده ربای ئاو
 نه مری حه ره کته، نهو دهه دا، دریا
 نه ساسه ی قشون، یه کسه ر بار کریا
 واتن: ناغهیان، ئیوهیچ حازر بان
 کهت بهسته و دهسنهنگ په ری کرماشان

نيزامی ته مام سهف ئارا كهردن
 نه بهینی ئهوان، ئیـمـهـیـچ ئاوهردن
 ئههلییهی قهلا، ته مامی بهكسه
 نمازان بهكی، سهركیـشـو، وه بهر
 تا یوا این وه دهر خانهقا، كه م كه م
 دین، كه مهحشه رهن، قول مه دو وه هم
 ههر جه مه ریوان، تاوه جوانرۆ
 كهت بهسته و بهدبهخت کریان ره نجه رۆ
 ههر چوار نه فهر، وه هم مه وه ستهن
 دوو نه فهر نيزام، نه مابهین، وستهن
 نه ههر دوو تهرهف، دوو سهف دان قه رار
 پاوه پای ئیـمـه، ههر سوب تا ئیوار
 ئه و تۆفانی سهخت، ئه و دهشت و واره
 ئه و زولمی سهنگین، ئه و جهرگی پاره
 ئه و بهحری قیرین، ئه و هه رگ و لیته
 ئه و باری سهنگین، ئه و فه زیحته
 ئه و زه لیلی دهست، گرۆی بی ره حمه
 ئه و رۆی بهرگه شته، ئه و مژ و ته مه
 ئه و جه یهك بریای بابه و فرزه نده
 مه بغووزی نه زهر، لای خودا و به نده
 نه هه زار بهكی ته عـرـیـفی ئه و رۆ
 دهفتهر سیاه كه م، ته مام نمه بو
 ناگه، نهی ده م دا، بیی به واوه یلا
 وینهی واقیعهی دهشتی كه ربه لا
 بئند بی نه ئه و ج، سه دای زاری و شین
 فه لکه پهی ئیـمـه، مه رتیرا ئه سرین
 سه دای خانمان، وه ناز پهروه رده
 نه په ردهی عیسمهت، زبندهگی كه رده

وه بانگی بی شه رم، وه سوژی دهروون
 ناله ی زاریشان، یاوا وه گهردوون
 به چه رۆژی بی، ئیـمـه دین وه چه م
 نه دیه نش، وهی ته ور ئه ولادی ئا دم
 مه واتن: سه ردار سام سه نگی نم رۆ
 بابۆی فرزه ندان، نازه نینم رۆ
 هه ربه كی، ره ئیس، بهك مه حال م رۆ
 مه عقوول و مه قبوول، په ر كه مال م رۆ
 بهكی مه واتش: برای خاسم رۆ
 شاره زای دیوان، شا شناسم رۆ
 بی خۆف و خه تهر، وه دام كه فته م رۆ
 زامانی کاری، ئیش نه سه رفته م رۆ
 شیـرانی جه نگی رۆی نه به ردم رۆ
 لاقه یید، نه هه وای، گه رم و سه ردم رۆ
 بی باك نه دوژمه ن، رۆژی جه نگی م رۆ
 سوپای سه لم و تور، هم فه رده نگی م رۆ
 كوشندهی گیرۆی كه لره مانم، رۆ
 هۆسای تیرئه نداز مار ده مانم رۆ
 سه یادی كو گه رد شوخ كه مانم رۆ
 ساحیب به زم و ره زم هه مانم رۆ
 په ری رۆی شكار، بی قه رارم رۆ
 دارای شه وق و زه وق، میـر شكارم رۆ
 دهنگ بریای نه سه ر كا لا وانم رۆ
 شو ن بریای، نه پای شه تا وانم رۆ
 نه چیرگای قه دیم، بی ساحیوم رۆ
 زه لیل و زگار، حال په شیوم رۆ
 ئه ساسه ی شكار، میـر اس كه فته م رۆ
 ئاخ زامانی سهخت ناسۆر كه فته م رۆ

زهـمـزهـمـهـی نوکـهـر، دیواخانم رۆ
 بهـرزه ههوارگهـی، ئیـلاخانم رۆ
 شۆرەسواران رۆی مهـسافم رۆ
 بیـ خۆف و خهـتهـر، بیـ گهـزافم رۆ
 ئەسـلـهـهـی تهـیار گشت خاسانم رۆ
 تهـفرهـقهـی دهـستی، ناکهـسانم رۆ
 ئەسپ و ماین و زین، وهـجا مهـندهم رۆ
 نوکـهـر و رایهـت، پهـراگهـندهم رۆ
 خانمان وهـناز، بیـ ناز کهـفتهـم رۆ
 ئای دیدهی لیلاو ئیش نهـسهـرفتهـم رۆ
 بابۆی منالان، نازهـنینم رۆ
 وهـناز پهـروهـردهـی شوخ جهـمینم رۆ
 قهـرهـچۆل بریای ریشـهـکهـنم رۆ
 بیـ قهـدر و حورمهـت، ههـزار پهـنم رۆ
 ئەسیرکیش کریای، کول شارانم رۆ
 تهـفرهـقهـ و تهـقسیم، زیندانانم رۆ
 زهـلیل و ژێردهـس، بیـ وـیجـدانم رۆ
 دووچاری دهردان، بیـ دهرمـانم رۆ
 نهـ گۆشهـی زیندان، کهـساس کهـفتهـم رۆ
 بیـ چاره و فهـقیر، زبان بهـستهـم رۆ
 بیـ خهـرجی و موحتاج، ههـم عوربانم رۆ
 سوچییای زولمی سهخت دل بریانم رۆ
 ناخۆش و زهـعیف، گشت مهـفلووکم رۆ
 ههـریهـکی، رهـئیس یهـک، بلووکم رۆ
 رۆ پهـی بهـرگهـشتهـی رۆزگارم رۆ
 بیـ دهـوا و عیلاج، ناههـنجمارم رۆ
 وهـفدای یهـسیران، بیـ کهـس مهـندهت بام
 بیـ یار، بیـ یاوهـر، پهـراگهـندهت بام

فیـدای سهـیرانگای کوـسارانـت بام
 کوـچ و مهـنزلگای، وهـهـارانـت بام
 دمای زاری و شین، واوهـیلا و مهـحشهر
 حهـرهـکهـت، کـریا، پهـری، روانسهـر
 ئاسمان و زهـمین، سهـردا بیی وهـهـم
 ماچی پهـی ئیـمه، گرتهـبین، ماتهم
 ئەو رۆ، رۆیـ بیی، تاریک و زولمات
 نهـی پیش ئامهـده، عهـقل مهـبیی مات
 ههـرتا وهـ زانوو، نهـ تووی ههـرگ و ئاو
 ههـم واران و وهـفر، مهـوارا، وهـ تاو
 ئەو رۆ، تا ئیـوار، وهـ چهند دهردیسهـر
 شهـو مهـنزلگامان، بیی وهـ روانسهـر
 مال تهـنگ و تاریک بیـ ئاگر پهـر دوود
 ژێر، خاک لیباس تهـر، ههـوا نهـ بروود
 ههـر نهـوع وهـهـرحال، شهـو وهـ رۆ کهـردین
 ئاخ چهند بهـدبهـخت بین، چهنی نهـمهـردین
 سوب سهـحهـر، وهـی حال، راهی بین جهـ نو
 دامان نهـ ئاوی سهـردی وشکهـرۆ
 وهـی حالـی پهـشیـو، ههـرگ و ههـوای سهـرد
 بیـ نان، بیـ خوـراک، دهرد وهـبانی دهرد
 گرۆی بیـ ویجدان، ههـم نهـ چوار ئەتراف
 مهـشین، وهـ راوه، مهـدانشان گهـزاف
 ئەو رۆ ههـم وهـی تهـور، جهـ سوب تا ئیـوار
 نهـ قهـلعهـی رهـزا، مهـنزل دان، قهـرار
 ئەو شهـویچ نهـوجا، زیندهگی کهـردیم
 نان و خوـراکی، وهـگیـر ئاوهـردیم
 سهـحهـر دووباره، حهـرهـکهـت کهـردهـن
 قهـلعهـی یاوهـریی، نهـزهـر ئاوهـردهـن

گوزهرگا، نه پای، قولهی وهیس مهویهرد
 ههرچهند ئیلتیماس، ئیلتیفات نهکهرد
 نهلبهته، ئیمهش، مستهوجیب زانا
 وهر نه، پهی تهقاس، نهردی مهشانا
 هانا، ههر وه تۆن، وهیسی یهمنه مال
 باز ههم هیمهتیی، نه دمای ههشت سال
 نهو رۆ، تا ئیسوار، وه دهوانی دهو
 مهنزل وه مهنزل، تا مهنزلگای شهو
 پاپهتی و برسیی، نهلعهتهش، پهی ئاو
 سهدهمهی وهی تهور، کهس نهدیهن نهخاو
 غرووب وارد بین، وه قهلهعی یاوهر
 جای کهسافهتی گرتن نهو نهزهر
 پهی ئیمه نهوجا، تهویله و نهنبار
 تاریک و نووتهک، مهنزل دان قهرار
 به وینهی حهیوان په بی نه مهردم
 سهرتاپا، مهملوء، نه سپیی گهندهم
 نه خه و نه خوړاک، پا زهخم و ناخوهش
 مانیا و مردگ، نائومیید دلپهش
 تهعریفی نهو شه و بی زیاد و کهم
 حهشر و جهههنهه، ههر دوو دین وهچهم
 وه ههر گیان کهنیشته شهو کهردین وه رۆ
 خودا، سامهه رگی، مهنزل، نهو کو بو
 سهحهر ههم جه نو، به وینهی جارار
 سهف ئارا کهردهن، نیزام سواران
 مهحبوسین، نه تۆی تهویله و نهنبار
 یهکیهک شمهردهن، کهردهشان قهتار
 روو نه کرمانشاه، حهرهکهت کریا
 بنه و بارخانه، یهکسهه بار کریا

یاوان نه گوڤههی قفههی گراوهنگ
 چهند ساعهت نهوجا، ئیمه کهردهن لهنگ
 نه تۆی قفهدا، ئیمه و نیزامیی
 تا چههار ساعهت، نهوسا تهمام بیی
 راهیی بین وه را، نهو دهشتی بی پهی
 داخم، شهو مهنزل، کو بو، خودا کهی!
 وهلحاسل، نهو رۆ، جه گشت رو بهدتهر
 مانیا و خهسته، مهنزل، ههم دوورتهر
 قهلهعی هومه رمل وه مهنزل کهردین
 نهو شهویچ نهوجا، زووخاوان وهردین
 سهحهر پهری شار حهرهکهت کریا
 وینهی ههر ده جار، تهرتیبات دریا
 ئیعلان کهرده بین، وه تهمامی شار
 ئوناس و زکوور، سهغیر و کیبار
 پهری تهماشا، نه کهناری شار
 بهیان بونیان، نهسییرانی زار
 وهی تهور نمایش مهدان بهویشان
 نهسلنه، خهجالهت، هیچ نه کیشان
 میللهتی وه مهیل ئیتاعه کیش بو
 گرتنه و بهستهی نهو هونهرش چیش بو
 وهیهک نمایش، واردمان کهردهن
 چمان نهسییری خارج، ئاوهردهن
 گاراژی نهوجا، تههیسه، کهردهن
 مهنزلگای ئیمه، بهو یاگه بهردهن
 به وینهی حهیوان، گهلهو گووسفهه
 کهردهن، نه نهوجا، وهسه دههزار پهند
 نهو کهسه، خهتای خانهدان، کهرو
 قاتلی چهند کهس، وه دهس باوهرۆ

رهفتارش، بهو تهوور نمهبؤ چه نیش
 به غهیر، جه ئەشخاس، نامەرد و بەدکیش
 دە شەوانه و ڕۆ، نهو یاگه، ویهرد
 بئ فەرش و پۆشاک، نه رووی خاک و گەرد
 ڕاگه ی زیندهگی، بهسته بین، لیمان
 یهکی نانی وشک، مه دریا، پیمان
 دمای سه ده مه و زووخوا و نه ئەوجا
 دهسه وه دهسه، هه ره کهت دریا
 جه موده ی ده ڕۆ، چەند نه فەر مه ردهن
 هه ر نه کرمانشاه، نه عیش، سوپه ردهن
 یهکی نادرسان، هه ورامانی تهخت
 دووهم فه تحو لالا، ئیناخی به ده بهخت
 سا وه هه ر نهوعی که سافهت کاری
 حازر که رده شان، ماشینی باری
 په نجا، شهست نه فەر، نه تو ی یهک ماشین
 مه ئموور و هه بسی، چین نه بانی چین
 وه چەند ئیفتیزاح هه ره کهت، که ردهن
 ئیختیار نه بی، هه رجا مه وه ردهن
 ڕاهی بین وه ڕاه، تا وه نیمه شه و
 مه نزل وه مه نزل، وه ده وانی ده و
 تا ئەسه د ئاباد، هه سته و نیمه گیان
 ته ویتله و کادان، مه نزل دان، پیمان
 ئەو شه و وه هه رحال، وه ڕۆ ئاوهر دین
 په ری به ده بهختی، هه ر ماین، نه مه ر دین
 سه حه ر هه م جه نو هه ره کهت که ردهن
 نه ڕای هه مه دان، گوزهر، مه که ردهن
 وهختی نیمه ڕۆ، نه که ناری شار
 ئیستیگی ماشین، نه و جا، دان قه رار

نیم ساعهت که متهر، مدران، نه ئەوجا
 ئەمیری هه ره کهت، دوو باره، دریا
 مه نزلگای ئەو شه و قه زوین دان قه رار
 مه دارا نه بی، ئەو ڕۆ، تا ئیوار
 ڕاگه ی دوورئ بی، ئەو ڕۆ ته ی کریا
 ئای چەند زووخواوان، وه مه ردم دریا
 نیمه شه و وارد، بهو یاگه ی خه راو
 مانیا و مر دگ ئەلعه تهش په ی ئاو
 چیش و اچوون، چەنی وه نه مان شییهن
 سه حرای که ریه لا، وه ی ته و ره نه بییهن
 دوو شه وانه و ڕۆ، نه قه زوین ویهرد
 جا ته نگ و تاریک، هه و تۆف و سه ر د
 به عزئی ئیفتیزاح نه و جا دین وه چه م
 نه دیه نش هه یچ کهس، ئەولادی ئاده م
 ساحیب مه نسه بان، یهک ئۆردی وه ندهن
 یهکی سی قه ران، جه گردین سه ندهن
 واتشان، ئاشی، لازمه ن، په ی تان
 ره فعی هه سته گی، ڕا، که رۆ، لیتان
 یهک ئاشی ماشی، په ی مان بار کریا
 وه هه ر ته رتی بی، زه هری مار کریا
 داخه هه ر ئیسه دن، نه ی دنیای سته م
 هه رکهس هه ر کاری، نه وینۆ وه چه م
 واته ی که سه سی ته ر، ئەسه ر نه دارۆ
 نه ی گو ش مه شنه وو، نه و گو ش مه و یارۆ
 بازه با هه ر ویم بسو ژوو وه ده ر د
 تا رووی قیامهت، چەنی ئاهی سه ر د
 چون، وه بی جیههت، دوو چار بییه نان
 نه تو ی پۆسی ویم بریان، بییه نان

دووباره ماشين، هم حازر كريا
 ئه مري حه ركه ت، پهي مه ركه ز دريا
 دماي نيمه رۆ، وارد بين وه شار
 باخي شاهه مه نزل، ئيمه دان قه رار
 تا ياوان به و جا، هووراشان كيشا
 يه عني حازر بان، پهرى ته ماشا
 چهند ده سه، سه رياز، به خه ت و زه نجير
 ساحيب مه نسه ب و موزيك و شه ستير
 پله ي سه ختي بي، ئه و رۆ، نه ريمان
 ئومئدي حه يات، نه مه ن، په ريمان
 جه به ده ختي بي، ئه و هم نه كريا
 نه ك، جه خوشبه ختي، ته سويب نه دريا
 ته مامي حه بسى، كول ته حويل دريا
 سه د نه فه ر نه تو ي يه ك سالون كريا
 نه فه رى شاهي، نه و جا، نه مرش دا
 كه تي به سه ته مان، نه وسا، وا، كريا
 وه لحاسل ده رۆ، هم نه باخي شاه
 زينده گي كه ردین، وه سه د ناله و تاه
 جه و دما يه ك رۆ سه ف ئارا كه رده ن
 مه حبوسين، ته مام به و ياگه به رده ن
 ده سه، وه ده سه، نه سامي وه نده ن
 په رى، زيندانان، ته قسيم مه كه رده ن
 گاهى وه دلته نگ، گاهي هم دلشاد
 ئيمه شان هم به رد، و عيشه رت ئاباد
 يه ك شه وانه و رۆ، نه و جا، هم ويه رد
 وه چهند خه يالات هه زار ئاهي سه رد
 په رى چل نه فه ر ماشين ئاوهرده ن
 يه ك نه شوئييه ك كول سوار كه رده ن

وه هه ر ته رتيبي حه ركه ت كريا
 شاري قوم مه نزل، شه و قه رار دريا
 راهي بين وه راه، تا وه نيمه شه و
 وارد بين به و جا، بي خوراك بي خه و
 دوو حه بسى تاريك ياگه دان پيمان
 به وينه ي حه يوان، ئه و شه و بي جيمان
 سه حه ر ده نه فه ر به رده ن وه زيندان
 باقى راهي بين پهي شاري كاشان
 نه و رۆ، تا وه عه سر، مه دارا نه بي
 گيان نه جاي سه خته ن، چهنى به ر نه شيى!
 ئه و شه و نه كاشان، وه رۆ ئاوهردين
 سا وه هه ر نه و عى، زينده گي كه ردین
 ده نه فه ر نه و جا، باز هم جيا بي
 حه واله ي زيندان، كاشان كريا بي
 بيست نه فه ر، ئيمه، په رى نه سفه هان
 حه ركه ت دريا، خه سه ته و نيمه گيان
 ساعه تي دوازده ي نيمه شه و ته مام
 ئيمه دان ته حويل، مه دره سه ي نيزام
 دوو حه بسى تاريك، بي نان بي خوراك
 جا ته نگ و نمناك، غه لتان، نه رووي خاك
 بي خورد و بي خاو، شه و وه رۆ كه ردین
 جه، حه د، ويه رده، زوخاوان، وه ردین
 ئه و رۆ، كه سيزده ي عييدش، مه وانان
 ئيمه دان، ته حويل حه بسى نه سفه هان
 دماي ته شريفات، قانون و ته فتيش
 هه ركه س، هه رچيش بي، ته مام سه نده ن ليش
 تا ئاخه ر جه م بين، نه تو ي زه خيره
 ئه و رۆ دان، پيمان، قاتوخ و جيره

نمره‌ی یهک مه‌علووم که‌ردهن په‌ریمان
نه تو‌ی په‌نج ئوتاق، قه‌رار دان، جی‌مان
ئو شه‌و ساکن بین تا وه‌سوب سه‌حر
واتشان، ئاما، بیست نه‌فه‌ری تهر
ئوان، هم جه لای، ئیمه جاگه دان
ههورامانی ته‌خت، چه‌نی مه‌ریوان
ئیسه بی‌خه‌به‌ر، بی‌جورم بی‌ده‌لیل
جه دیوانی حه‌رب، مه‌حکه‌مه ته‌شکیل
دوو ریو، په‌ی ده‌ریه‌ی، به‌کسه‌ر کول به‌ردهن
هه‌ریه‌ک دوو‌جار، مه‌حاکه‌مه‌ش که‌ردهن
تا وه‌یه‌ک حه‌فته، هیچ باسی نه‌بی
یاوهر جه‌وادخان، ناگاه حازر بی
ده‌سه وه‌ده‌سه، سه‌دا که‌رده‌شان
په‌ریمان، نامه‌ی ئه‌عمال، وه‌ندشان
ده سال، تا په‌نج سال ئی‌بلاغ که‌رد پیمان
حه‌بسی ئه‌سفه‌هان، که‌ردهن، وه‌جیمان
هه‌شت ساله‌ن چه‌ند که‌س، ئامان و شیبه‌ن
هی‌مای رای نه‌جات، په‌ی ئیمه نیه‌ن!
مه‌زلوومی ئیمه، جه‌حه‌د و به‌ردهن
که‌ریم وه‌زاتت بی‌په‌نا و په‌ردهن
جه لای مه‌خلووقات ئومیدمان بریان
فه‌ریاده‌سیی که‌ر، ریشه‌مان کنیان
وه‌ره‌حه‌که‌ی ویت، ئیحیا که‌ر ئه‌م‌جار
خه‌لاسمان که‌ره، ئه‌ی زیندانی تار

ناردنی شه‌مال و په‌نا بی‌بردنی:

یه‌ک ریو، نیشته‌بیم، نه‌گوشه‌ی زیندان
ره‌نگ زه‌رد و زایف ته‌ن لوخت عوریان
دل په‌ر نه‌زوخوا و ده‌ردی نیه‌هانی
سه‌ر نیام، وه‌بان، کاسه‌ی زرانی
ده‌س که‌مه‌ند که‌ردم، نه‌ده‌وری زانو
نه‌ده‌ریای بی‌په‌ی، هه‌ر بال مه‌شانو
قامه‌ت خه‌میده، لول و ده‌ردن وه‌هم
تاویای بوته‌ی، هه‌تیه‌ی ستم
زه‌لیل و زگار، دل په‌ر نه‌حه‌سره‌ت
که‌وته‌ی سوچیای نار و زولمی سه‌خت
بی‌قه‌در و قیمه‌ت، بی‌یار، بی‌یاوهر
که‌سیف و موحتاج، مه‌بغووزی نه‌زه‌ر
ره‌نگم چون خه‌زان پایزان زه‌ردهن
سه‌ه‌رتا پای ته‌نم ئالووده‌ی ده‌ردهن
هه‌ر ده‌ردن مه‌دوم وه‌رووی زه‌مین دا
هه‌ر ریو ده‌ردی تهر هانه که‌مه‌مین دا
یه‌ک دم ئاسایش په‌یمان نه‌مه‌ندهن
هه‌ر ساتی سه‌د جو‌ر گیان، لی‌مان سه‌ندهن
هه‌شت ساله‌ن وه‌ی ته‌ور نه‌ی زیندانی تار
گرفتاری ده‌س زالم و ئه‌غییار
غه‌ریب و بی‌که‌س پاشیای شاران
ته‌فره‌قه و ته‌قسیم دوورکه‌فته‌ی یاران
ره‌فیقان ته‌مام یه‌ک جه‌یه‌ک به‌ته‌ر
غه‌رقه‌ن، نه‌گیجا و ده‌ریای په‌ر خه‌ته‌ر
قه‌ومان و خویشان، هه‌ریه‌ک نه‌شاری
هه‌ریه‌ک گرفتار ده‌ستی ئه‌غیاری

نه و هڼ زووخاوان زیندانان وهردهن
 یهک نه شویتنی یهک، کول گیان سپهردهن
 هم سهرانی من یهکیهک هم مهردهن
 لوان هسرهتان وه گلکۆ بهردهن
 چیتش و اچوون جه و هخت نه زعی گیان کیشان
 نه یار، نه یاوهر، نه قهوم نه خویشان
 ههرچی چه مدهان، پهری خه مخوارئ
 که سئ دیار نه بی، جه هیچ دیارئ
 نه لهای فهرزهندان، مه که ردهن تاو تاو
 دل نه رسهنگ مه بی، سهنگ مه بی وه تاو
 وه لخال وهی ته ور، نه گوشه ی زیندان
 وه بی ناز که فته، تا بهر مه شبی گیان
 دهردهم یهک نه فهر، حازر مه که ردهن
 نه عشی، نه وه چه بس، تاریک مه وهردهن
 نه و جا، که فته بی، یهک شه وانه و رۆ
 تا دوکتور به یۆ، ته سدیق بکه رۆ
 نه وسا مه وهردن، وه که ناری شار
 بی قه در و حورمهت، به وینه ی نه غیار
 یاران، عه زیزان، گرانه ن، دهر دم
 ئینه دیم، وه چه م، ههر مام نه مه ردم
 ههر جه ئارۆ وه، تا عه هدی ئاده م
 سه ده مه ی وهی سهخت، کهس نه دینه وه چه م
 ئاره زووم ئیده ن، نه ی دنیای فانی
 قاسیدئ مه حره م رازی نیهانی
 با خه بهر نه حال، جه معی زیندانی
 بکیانۆن وه لای یارانی گیانی
 سه رگوزه شتمان، ته مامی یه که سه ر
 مه نزل وه مه نزل، پیشان دۆ خه بهر

ته فه ککر که ردم، غه یر جه بای شه مال
 مه حره می رازهن، حال زانی نه حوال
 زه حمه تکیش بییه ن، پهری به دبه ختان
 سه فا به خش بییه ن، پهری زام سه ختان
 ههر نه و مه تاوۆ نه نجام بدۆ کار
 کارش ههر ئیده ن، ههر سوب تا ئیوار
 (طرفه العین) ئی، دنیا ته ی که رۆ
 ههر خه به ری بۆ، مارۆ و مه وهرۆ
 شه مال فیدات بام، گرانه ن دهر دم
 فه ریاد ره سیی که ر، وه نه، ها، مه ردم
 شه مال، ئامانه ن، مه دارا، مه که ر
 را گه ی ولایهت، بگی ره، نه، وه ر
 یا خودا ویران بۆ، نه سفه هان، ته مام
 بییه ن، وه دۆزه خ، ئیمه خاس و عام
 حه ره که ت بکه ر، جه ی وه ر مه کانه
 یا خودا، بۆ وه جیی باید قوشخانه
 را گه ی دلیجان بگی ره نه وه ر
 مه نزلگان، نه و جا، لادی نیگا که ر
 نه مه یلی سه یران، نه ته نز و کاشان
 نه سه ری راته ن، بویه ر، نه لاشان
 نه و جا، ویه ردی منارانی به رز
 به رق مه دۆ وه هم وه سه د هه زار ته رز
 مه عسوومه ی قومنه ن، گرته نش قه رار
 وه زاهیر مه دفوون، وه باتن بیدار
 شه مال، ده خیله ن، ئامان سه د ئامان
 زه لیل و به دبه خت ده ستم وه دامان
 ههر تا، مه تاوی نیه و جا ساکن بهر
 په ی نه جاتمان، ئیلتیماس بکه ر

مه لجه ئو په نای شاه و ده رویتشه ن
 ناگا، نه نه حوال، بیگانه و خویشه ن
 په ری ته قسیرات، زوانم له نگه ن
 ده ستگیری کهرؤ، عه رسه مان ته نگه ن
 غه رب و بی که س، بی نه و و فه قیر
 بی دوون، بی جبهه ت، هه شت سال نه زه نجیر
 غیره ت، هه ر لایق وه نه وان بییه ن
 ئومیدی حه یات، نه ده س، بهر شییه ن!
 دمای عه رزه و حال، مه دارا مه که ر
 دوو را نه و جا، هه ن، خاس ته شخیس بده ر
 ده ستی راست، جاده ی شه هری ته هه رانه ن
 ئیشته تیبا ه نه بؤ، ده خیل ئامانه ن
 نه نه و جا، مه ویده ر، ئامان هؤشت بؤ
 نه و، ئاسی بی، وه تویج بی اوؤ
 (دار المظلمن) که تلگای عامه ن
 مه نه عی سدوور، حوکم و نه حکامه ن
 هه شت ساله ن، ته مام، ئیمه بی ته قسیر
 عه رز و حال مه ده بین، وه شاه و وه زیر
 نه سله ن، جوابی، په ی ئیمه نییه ن
 زولمی، وه ی سه ختی، که ی بی، کی دییه ن!
 شه مال ده سی چه پ جاده ی عه راقه ن
 بگییره نه وه ر، تا قه تم، تا قه ن
 مه نزل وه مه نزل، تا سولتانه ن
 سهیری ویت که ره، تو وه خاتر شاد
 نه رای هه مه دان، هه ره که ت خاسه ن
 زووته ر مه یاوی، مه سله حه ت پاسه ن
 هه ر وه خت که یاوی، وه که وهی نه لوه ند
 لادی نیگا که ر، به و سه حه را و ده روه ند

هه مه دان، یا که ی په ر، سه فا و سهیره ن
 پایته ختی که دیم، شاه و وه زیره ن
 نه و جا، نیگا که ر، په ی که وهانی بهر ز
 خه تخه ت و په نگه رنگ، هه ریه ک، وه به ک ته رز
 که ی بیستوونه ن، نه عالم بهرزه ن
 نه قش و نیگا رش، وه هه زار ته رزه ن
 مه شهووری عامه ن، ئوستادی فه رهاد
 په نجش په ی شیرین، یه که سه ر، شی و به باد
 سهیری نه ققاشی بیستوون که ردی
 ره فعی خه سته گی، را که ی دوور که ردی
 رشته ی شاهؤ که وه ر نه ده ی نه ده س
 شه مال، ده خیله ن، تا ئاخه نه فه س
 نه و را نمونه، په ری که وردسته ن
 مه یا ونؤت به و جا، وه سووک و ئاسان
 نه و جا، ویه ردی، په را و دیاره ن
 نه فه ر قش دایم، ته م و بوخاره ن
 (دایم الاوقات)، وه فرا و جار ییه ن
 بهر ز و بلنده ن، خاس دیار ییه ن
 یا که ی که لره مان، میر شکارانه ن
 مه نزلگای وه هار، شه ده لارانه ن
 سه ختی که ی په را و، مه شهووری عامه ن
 نه و هه م نه جای ویش، ساحیب مه قامه ن
 تا قوسان، نه پای نه و نه قشش کنیان
 که ی که یخوسره و نه و یا که ژنیان
 شیرین و خوسره و، وه شه و دیزه وه
 ته مام سه رداران، شه ر نه نگیزه وه
 نه وه حش و تیوور هه رچی هه ن ته عام
 کول نه قشش کنیان، خولاسه ی که لام

چهشمه و سهراوی، نهوجا، جاربییهن
 شه‌مال، نیگاکهر، خاس دیاریبییهن
 سه‌یرانگای سه‌یاح، ته‌مامی دنیان
 ماچان ته‌عمیرش، هم تازه کریان
 شه‌مال، مه‌ویه‌ره، گیانم فیداته‌ن
 کرماشان نزیک نه سه‌ری راته‌ن
 شارئ قه‌شه‌نگه‌ن، په‌ر سه‌فا و سه‌یره‌ن
 بازار، خیابان، مه‌غازه و ده‌یره‌ن
 نه‌ترافاتی نه‌و چهشمه و سه‌راوه‌ن
 نه‌ویچ وه مه‌سکه‌ن، ئیمه سه‌ساوه‌ن
 خاس بگیل نه‌وجا، سه‌یرانی ویت که‌ر
 قه‌ه‌وم و ئاشنا، باوهر، وه نه‌زه‌ر
 نه‌ر دیت نه‌شخاسی، په‌ی ئیمه که‌یله‌ن
 یا خه‌فه‌تباره‌ن، با وه‌فا و مه‌یله‌ن
 سه‌فا و سالامی ره‌دو به‌ده‌ل، که‌ر
 سه‌رگوزه‌شتمان، په‌ی نه‌و به‌یان که‌ر
 بواچه په‌نه‌ش، حال و بالمان
 سووچیای زولمه‌ت، کوی زوخالمان
 جه‌ودما، نه‌مری، جه‌ره‌که‌ت بده‌ر
 ویت ئاسا، بنال، گیجه‌لووله وهر
 ئامانه‌ت فه‌رزه‌ن، ده‌خیله‌ن شه‌مال
 دیاره‌ن قه‌ندیل، وه‌یسی یه‌مه‌ن مال
 یاگه‌ی ئومی‌ده‌ن، زیاره‌تگاهه‌ن
 ده‌ستگیری مه‌زلووم په‌شت په‌ناهه‌ن
 سه‌حرای هومهرمل، بگییره نه وهر
 داخل به‌ر نه‌وجا، بی خوؤ و خه‌ته‌ر
 عالی مه‌قامه‌ن، بلنده‌ن پایه‌ش
 راحت که‌ر یه‌ک ده‌م، تو هه‌م نه‌سایه‌ش

ئیخلاس وه‌رزیی که‌ر، وه دیده وه گیان
 سییه‌کی ئومه‌ت، وه نه‌و به‌خشیان
 شه‌مال، تو وه‌کیل عه‌رزه و حاله‌نی
 هه‌رچه‌ند ویت شه‌خسی په‌ر که‌ماله‌نی
 غه‌رب و بی که‌س، دل په‌ر نه هیجران
 هه‌شت سال گرفتار، جه‌بسی نه‌سفه‌هان
 پیرو زه‌عیف و هه‌زار لا، به‌دبه‌خت
 ژاکییای ده‌وران، زولم و زوری سه‌خت
 نه‌حیف و خه‌فیف، مه‌حررووم، جه‌ دنیا
 ریشه‌ی زینده‌گی، سه‌د ساله‌م کنیا
 یه‌کجار، په‌شپوه‌ن، حال و بالمان
 عاله‌مش، گرته‌ن، بوی زوخالمان
 مه‌حرروومی دیدار، نه‌ولاد و دوستم
 وه‌خته‌ن به‌رشو، نه‌ یوستم (ئسخوانم)
 شه‌مال ده‌خیله‌ن، هه‌ر تو هه‌نی که‌س
 ئامان دامانش، وهر نه‌ده‌ی نه‌ ده‌س
 عه‌رز که‌ر، نه‌ خزمه‌ت، وه‌یسی یه‌مه‌ن مال
 سه‌رتا وه دامان، بووین وه کوی زوخال
 دووری هه‌ناسه‌م به‌ر مه‌شو کۆکۆ
 مه‌ر قرچه‌ی جه‌رگم، نه‌یاوان، وه تو
 مشکل گوشاده‌ن، په‌ی کول که‌س هه‌رده‌م
 (رجال الغیب)ه‌ن، نه‌وتادی عاله‌م
 شه‌مال، قوریانت ئیستیغاسه که‌ر
 تا قه‌ول، نه‌سانی، نه‌و یاگه، مه‌ویه‌ر
 دمای ئیتمینان بولند به‌ر نه‌و
 سه‌ف ئارایی که‌ر، تیپ تیپ و فه‌وج فه‌وج
 خیتته‌ی ناو ده‌روهن بگییره نه‌وهر
 چالاه‌وه و، بی هه‌ور، باوهر وه نه‌زه‌ر

نهوجا، نيگاگر، دهشتی سايدهشتهن
 سهحرا و موسهتتهح، ماچی بههشتهن
 تو تو و بن وه بن، چالاو بگيـلـه
 نهچيرگای سهياد، ههوراگهی خيـلـه
 قاعیده و قانون، کول جه بهين شيبه
 قهديم، ياگهی عهيش، خهوانين بييه
 نهوجا، ويهردی، دهشتی ماراوهن
 ئه و جه من بهتەر، جهرگش كهواوهن
 ئه هالی ماراو عاجز و دلپيش
 نازيه تبارهن، پهی زيندانی ویش
 شه مال دهستی چهپ فهراموش مهگر
 شاليوان مهحدوود، خاکی روانسهر
 ئيسمش مهشهوورهن، بيهتهر ئه مالاكهن
 پهی مهردانی، ئه و جهرگم چاكچاكهن
 ئيسه نه زيندان، كهوتهن وهبي كار
 زهليل و موحتاج، چون گهدای بازار
 نارام و كه مكمه حه ره كهت بگر
 قوله و قوله، تا وه روانسهر
 شه مال، چهند رۆژئی، نهوجا مهكان كه
 بگيـلـه پيش دا، ئی سهر، تا ئه وسهر
 ئيـلاخانی بهرز، چهشمه و سهراوهن
 ههركهسي دييهن جهرگش كهواوهن!
 ياگهی كه لپه مان، شكارگای خانه
 ئه لحهق شامولكهن، بيهتهر مهكانه
 چهند سال، نه دهوران، دنيای دوون شيبه
 ياگهی ده بده بهی ئه رده لان بييهن
 چهند وهلی نيعمهت، چهندي، سهرداران
 وه عهيش و عيشهت، دنيا وياران

چهند والی زاده، نهوجا، پهروه ردهن
 فهلهك وه ناکام، دووباره بهردهن
 چهندي نوکهران، چهند فهراشباشی
 غولام و كه نيز، چهنی داواشی
 چهند سوپا و لهشكه، كوس و بهشارهت
 فهلهك وه يهك جار، کول دا وه غارهت
 ئه وهن نازاران كهفتهن، وه بي ناز
 پهی ئه وان جهرگم، مهگيران، وه گاز
 شه مال، وه گیانت، فهلهك، خديشه
 تا نوشی بدو، سهه نيش، نه جيـشـه
 بويه ره، نهوجا، دل بيی وه كهواو
 بشو، بنوشه، ئاو كانی سورخاو
 بنوش ئه و شهريهت، چهند جام پهياپهی
 شه رتمان ئيدهن، يادبی ئيمه كهی
 پشته و دهره ويان، بانی زهر نه ته مام
 بگيـلـه پيش دا، وه مهيل و مهرام
 زهرنه مهشهوورهن، بيهتهر ئيـلاخه
 چهند خان خهوانين، پهی ئه و داخه
 ته عريف و ته حسين، ئه و وهر مهكانه
 ههرچی بوچوون، زياد مهـزانه
 خهراجيانه، نهوجا، ديارهن
 پهري نه علهی نی، نازيه تبارهن
 دمای سياحت، بان زهرنه كهردی
 ئه و چهشمه و سهراو ئاوی سهرد وهردی
 چهپ و راست سهيران ئه مالاكات نهوجا
 وهشته رهن، نه سهير باغی رۆح ئه فزا
 مله ی لۆن، نهوجا، باوهر، وه نه زهر
 چالاهوی گهشن، بگيـرـه، نه وهر

نه مله‌ی گه‌شن، سه‌ر باوهر وه بهر
 سه‌یری نه‌مالکات، روانسه‌ر بکه‌ر
 چه خاس دل‌گیره‌ن، نه‌و زید و ماوا
 شه‌مال، وه گیانت، جه‌رگم شکاوا
 بویه‌ره، که‌مه‌مکه‌م کلاوه و کلاو
 تا مه‌شیی وه بان چالاوه‌ی سورخاو
 چند خان و نه‌میر، نه‌و یاگه‌ نیشته‌ن
 عه‌جایب ناوه‌ن، خوا سروشته‌ن
 ساتی راحت‌کهر، با سه‌فا و سه‌یره‌ن
 سه‌وز و خویره‌مه‌ن، یاگه‌ی نه‌چیره‌ن
 جوّ جوّ که‌ل‌رهمان، مدران وه پاوه
 مه‌یان، مه‌ویاران، وه لاره‌ ماوه
 نه‌وجا، ویه‌ردی، گل‌کئی دیاره‌ن
 نامانه‌ن شه‌مال، جه‌رگم خارخاره‌ن
 په‌ی توولی که‌لام، نه‌ر تاقه‌ت بارو
 هه‌ر قوله‌ سه‌نگی، به‌ک ئیسمی دارو
 نه‌و تونکه‌ تونکه‌، به‌کسه‌ر، هه‌واره‌ن
 مه‌نزل‌گای عیله‌ن، یاگه‌ی ده‌واره‌ن
 په‌ی روّی نه‌دامه‌ت، نه‌ جه‌معی مه‌ردم
 چهن وه‌ختی مه‌نزل، نه‌وجاگه‌ که‌ردم
 ئیسه‌ هه‌ر نه‌و فیکر، نه‌و خه‌یال نه‌و خاو
 سوچنان جه‌رگم، که‌رده‌ن، وه که‌واو
 نه‌ویر، نه‌ه‌شو تا وه روّی مه‌رده‌ن
 دین و ئیسمانم جه‌ ده‌سم به‌رده‌ن
 به‌دبه‌ختی به‌خته‌ن، شه‌مال گیانی تو
 وه‌ر نه‌ من جه‌ کو! نه‌سه‌فه‌هان جه‌ کو!
 ده‌س مه‌ده‌ر له‌ زام گشت گیانم خه‌سته‌ن
 عه‌قل رای ته‌قدیر، هیچ وه‌خت نه‌یه‌سته‌ن

شه‌مال، مای میره‌ن جه‌ حه‌د به‌رشییه‌ن
 شکارگای قه‌دیم، حکومته‌ بییه‌ن
 راحت‌کهر، نه‌وجا، به‌ک شه‌وان و رو
 ته‌مام سه‌یران کهر، خاکی جوانیرو
 شه‌مال هوش‌ت بو، گیانم فیداته‌ن
 سه‌راوگه‌ر نه‌وجا، نه‌ چیری پاته‌ن
 نامانه‌ن ده‌خیل چیش مه‌که‌ری پی‌م
 ها وه‌خته‌، ئایر به‌کجار بشو‌لیم
 حوبولوه‌ته‌نه‌ن، نیسه‌فولئی‌مانه‌ن
 فه‌رموده و ته‌دس‌دیق په‌یغه‌مه‌رانه‌ن
 تا سه‌یری شاهو ته‌مام نه‌که‌ری
 ته‌شریف وه‌ دیه‌ات، پاین نه‌وه‌ری
 مای میره‌ن به‌رزه‌ن، سه‌فا ماوه‌رو
 نیگا‌کهر نه‌وجا، تا چه‌م کار که‌رو
 هه‌رجا مه‌یلت هه‌ن، به‌کسه‌ر دیاره‌ن
 نه‌ر سه‌حرا و ده‌شته‌ن، نه‌گه‌ر کو‌ساره‌ن
 ئای شه‌مال، به‌کجار، گرانه‌ن ده‌ردم
 چند شه‌وان نه‌وجا، وه رو تاوه‌ردم
 چهنی چند سه‌یا، ره‌فییقی خوش‌خو
 کارم هه‌ر ئید بی هه‌ر شه‌و تا وه رو
 سه‌حه‌ر هوریزه‌، نه‌ نه‌و سه‌رکلاو
 ته‌شریف به‌ر، وه بان، کانیه‌که‌ی مه‌ریاو
 ئای حه‌یاته‌ن، جامی بنوشه
 وه گیانت شه‌مال، قه‌لیم بی هوشه
 ئاخیزکهر، نه‌وجا، که‌ل به‌وره‌واره‌ن
 گوزه‌رگای عیله‌ن، راگه‌ی هه‌واره‌ن
 چند ماجه‌مینان، نه‌وجا ویه‌رده‌ن
 چهنی نازداران سه‌سه‌ره‌تان به‌رده‌ن

چەند خان خەوانىن نامان و شىيەن
 كۆچ و تەلمىت بار، رەنگىنىش دىيەن!
 بويەره، نەوجا سى خىران، تەى كەر
 شاھ نشىنەكە، باوهر، ئەو نەزەر
 شاھ نشىنەكەى سانا و مەشھوورەن
 پەى تۆ نىزىكەن، پەى ئىيمە دوورەن
 شەمال نىگاكەر، ھەوارى وەشەن
 نىشتەن، نەو ياگە، تەمام دلکەشەن
 بنىشە نەوجا، با سەفا و بەرزەن
 سەيران، نە ئەوجا، وە ھەزار تەرزەن
 بەردى كە شكانەن، نە ئەو ياگەى بەرز
 مەنزلگای شەوون، وەختى كەلە ھەرز
 چگاگەى سانا و مەعروفەن، نەوجا
 بەرز و قەشەنگەن، پەرى تەماشاشا
 كانى ھەمرۆئى نە سەرى پاتەن
 سەركەشى كەرە گيانم فیداتەن
 چاشتەوهر نەوجا، چە خاس ديارەن
 ھەمىشە و دايم، پەر نە شكارەن
 كەلى گوليجى، ياگەى ھەوارەن
 با سەفا و سەيرەن، جاگەى شكارەن
 مەنزلگای شەوبى، نە وەختى شكار
 مەگىلاين پيش دا، ديار وە ديار
 چەند وەختى نەوجا، وە عەيش و عىشرەت
 چەنى رەفيقان، مەكەردىم، سوحبەت
 كەلى تەفەنگچى و تەلاش، نىگاكەر
 شەو مەنزلگامان، باوهر وە نەزەر
 بدىە ئاسارى ئىيمە، نەمەنەن
 يەكجار، ھەر ئىدەن، گيان جە من سەنەن

شەمال، يا نە گشت، بدەر دماوہ
 بشۆ وە خدمەت، پىر خدرى شاوہ
 ياگە و مەقامش، عالیەن، نەوجا
 مەشھوورەن قەدىم وە ساحىو پەنا
 مەواچان پىرى ھەزار مال جافەن
 فەريادرس بىيەن، ھەم سىنە سافەن
 باپىرەى جاف و جوانرۆ بىيەن
 ئىسە ئەولادەش، گشت زەبوون بىيەن
 ئەسىر كيش كريان، وە شارانەدا
 تەفرەقە كريان، وە زىندانەدا
 سەرگوزەشتەمان، تەمام بەيان كەر
 شەمال دەخيلەن بگىرەش كەمەر
 واچە ھەشت سالىەن غەرىب و بى كەس
 زەليل و بەدبەخت، نىيەن فەريادرس
 باپىرەمانەن، پەى كەى! پەرى چيش!
 ھەر تا مەتاوى، تەعنە بدەر ليش
 نامانەن، شەمال، نە وىرت نەشۆ
 كافىيەن، وەسەن، رەحمش بجۆشۆ
 دەماى عەرز و حال، نەوجا، نىگاكەر
 چەپ و راس، يەكسەر، باوهر وە نەزەر
 تەمام ديارەن، كۆساران، جە دوور
 دالەھۆ، بەمۆ، دەشتى شارەزور
 ھەورامان، پاوہ، وە ئاتەشگاوہ
 شمشىر و سەرياس، قشلاخ تا شاوہ
 گەرمەزناوہن، چەنى ماكووان
 جە نەزەرگاتەن، يەكسەر سەراوان
 ساراوہند چەنى بەنىگەز، وەشەن
 چەشمە و سەراوش، تەمام دلکەشەن

جوانرۆ، تەمام نەسەری راتەن
 بگێلە پیش دا، گیانم، فیداتەن
 دمای سیاحت، قەدەم، رەنجەکەر
 راگەیی نیگااکەر، بگێرە نەوەر
 شانێ وزیمە، تا کەوێشیروان
 راخپیز وە راخپیز، دەسم وەدامان
 بدیە، کەلرەمان، نەوجا چیش کەران
 جوۆق جوۆق و فەوج فەوج مەیان مەویەران
 مەویەرە ئامان بنی بەرد وە بەرد
 مەخسوسەن، وەشەن، سەیری هەوشە زەرد
 کەورگی تەفەنگچی، ئەسلی مەکانەن
 یاگەیی زەمزەمەیی رەئیس و خانەن
 مەنزەلگای قەدیم، سەبادان بییەن
 هەر ویش مەزانۆ چەند کەشش دییەن
 ئیلمەبێچ چەند رۆژێ، نە عەهدی وێمان
 رەئیس و مەرئوس، ئیید بێ خدیمان
 وەلحاسل، چەند وەخت، وە کامەرانی
 چەنی رەفیقان، یارانێ گیانی
 شەوان، تا وە رۆ، وە سەر مەوێردین
 زەمزەمە و مەزاق، شکار مەکەردین
 بێ خۆف و خەیاڵ، بێ ئەندیش نە کەس
 لاقەید جە تەقدیر، فەردی فەریادپەس
 چەرخێ چەپ، ناگاہ، چەرخش وست ئەوکار
 ناغافل پێچاش، بە وینەیی تۆمار
 شەمال، بویەرە، دەردی دل بێشەن
 ئەر شاھ، ئەر وەزیر، ئەگەر دەرویشەن
 جوانرۆ وەشەن، بیهتەر، ولاتەن
 شەمال، دەخیلەن، گیانم فیداتەن

مەکان وە مەکان بگێلە پیش دا
 یاگەیی کێ بییەن، کێ گیلۆ تیش دا
 چەشمە و سەراوان، یەکیەک بگێلە
 گشت یاگەیی خانان، مەنزەلگای خپلە
 ئاخپیز کەر پەری دەشتی هەسپیران
 پەیی سەیری کاوات، یاگەیی ئەمیران
 نیگااکەر کاوات، ئاوش چەند سەردەن
 گەرەوش نە ئاو، کول دنیا بەردەن
 قورەقە لا بدیە، ئاوش زەلالەن
 شەمال، بنۆشە، بە تۆ حەلالەن
 چەمە میرانەن، یاگەیی سەرداران
 هەوارگە و مەنزەل وەختی وەهاران
 بیلەگی خەیلێ نە ئەو وەشتەرەن
 پەیی هەردوو قەلبم، پەر جە نەشتەرەن
 چەمە میرانەن سۆچنان جەرگم
 بییەن، وە باعیس نەزدیکی مەرگم
 چەمە میران بێ، مەرکەزی شکار
 یاگەیی عەیش نۆش مەخسوسەن وەهار
 هەواری وە شەن، یەکجار با سەفان
 عەیش، هەر ئییدەن، دنیا بێ وەفان
 ئایشەدۆل تەیی کەر، تاوێ دارۆمەرد
 بانێ تووان و شیییدەر، بگەرد
 ملەو دەشتی گەر، بگێرە، نەوەر
 بیاشۆش، سەرۆ، تاوێ سەراوگەر
 هەوارگەیی پشتگەر سەنگلاخ و سەختەن
 گاه گاه مەنزەلگای بەندەیی بەدبەختەن
 هەرچەند نە ئەنزار، نا زیبا و زشتەن
 شەمال، وە گیانت، پەیی من بەهەشتەن

ئیسراحت بکەر نهو چهشمه و سهراو
 ئامانه دهخیل، جهرگم بیی کهواو
 دمای راحه تی، قهدهم ره نجه کهر
 ویرانه کهی من، بگییر، نهو نه زهر
 داخل بهر نهوجا، خهسته گی دهر کهر
 خاس دیقتهت بدهر، مهلاحیزهش کهر
 ویرانه کهی من نه پای، نهو دارهن
 مه نزلگای قهدهم، لهیل و نه هارهن
 دار وهنی نهوجا، گرتنهش، قهرار
 عومرش زیادهن، نه دارۆ شومار
 سهریکش نهوجا، بزانه، کی مه نهن
 یاگهی کی بییهن، ئیسه کیش چه نهن!

وهرامدانه وهی شهمال و سهوال هینانی

بهو نام بهو نیشان، سه رکیشام نهوجا
 دیم، که دوو کۆتهی سوچییای سیا
 کهوتهن، نه بهرمال، مه نالان وه دهر د
 ده مدهم، مه کیشان، هه ناسانی سهرد
 چه ند نه فەر نه ولاد سه غیر و که بیر
 نه لاشان، کهوتهن، به وینهی نه سیر
 واتم، ئیوه کین، پهی چیش وهی ته ورهن
 مه رکاری دنیا، هه ر جه فا و جه ورهن
 واتشان: توکی پی پهی چیش مه پهرسیی
 دهرده داره نی، یاخو چه که سیی
 واتم: من قاسیید دهرده دارانم
 مه حرهم و هامراز، شه و بی دارانم
 ره فیق و شه ریک، دل نه و گارانم
 ئاگا نه نه حوال، په شییو حالانم
 یارانای عه زیز، نووری دیده تان
 ساحیب جاو مه قام بهر گوزیده تان
 نه شخاسی نه وسا، نهی وهر مه کانه
 جای په نا و مه لجهء خویش و بیگانه
 سه ردار و ره ئیس، خان و به گزاده
 لاقهید نه به شهر، شاه و شاهزاده
 ئیسه نه زیندان، بی کهس مه هتووک
 بی قه در و قیمهت، مه ریز و مه فلووک
 هه ریهک نه شاری، ته فره قه کهوتهن
 جو شییای زولم و تاویای بوتهن
 غه ریب و بی کهس، موحتاج و بهد بهخت
 زه لیل و نه وگار فشاراتی سهخت

وه زع و حالشان، وهی تهور په شیوهن
 دووی هه ناسه شان، بیشتهر پهی ئیوهن
 ئید واتم، ناگاه كهوت و شیبی نه هوش
 وه دهم دهردهوه، بهر ئاما خرروش
 واتش: ئهی شه مال، ههی بهر گوزیده
 قسه ده مت وه بان بینایی دیدهم
 یه توبیت ئامای جه لای دهرده دار
 نه خاوی غه فلته، ئیمهت كهره بیدار
 سه رگوزه شتمان، جه حه د و به ردهن
 به دبه ختی ئیمه، بی په نا و په ردهن
 چند سال، نه دهوران، فامیل و به ردهن
 نه رای ئیحتیرام زینده گیی كهردهن
 ناگاه، چه رخی چه پ، خول ئاوه ردهوه
 زه مزه مه و بیسات، یه كسه ر شه ردهوه
 مه حرووم، نه دیدار، برا و كه سوکار
 یهك جه یهك به تهر، بییهن گرفتار
 ئاپروو و حورمهت، نه ده شتمان شییهن
 ئیختیاری مولك، ویچمان نییهن
 ئه وهن به دبه ختی و سه ختی و دهر به دهر
 ئینتیزاری دهس، رایهت و نوکهر
 نهی كه لاهه دا، كه فتهن كه ساس
 كهس نه په رسو، خراو تا وه خاس
 ئایری شییهن، نه په ر و بالم
 عالهم بیزاره ن، نه بوئی زوخالم
 ئایری گرتنه، سه ر تا پای ته نم
 بییهن، وه كوتهی سوتهی جه هه نه م
 شه مال، فیراقه ن، سوچنان جه رگم
 زینده گی بیزار، رازی وه مه رگم

شه مال، فیراقه ن، فه رقم شكوان
 وه گیانت قه سه م، مه گیره م تاوان
 فیراقه ن، تیسه، نه فه رقم شه نه ن
 فیراقه ن ریشهی عومری من كه نه ن
 فیراقه ن، ئایر وه ردان، نه جه سه تم
 كه مكه م سوچنان، پیسهی شكسه تم
 فیراقه ن غه رقم كهردهن نه دهریا
 ره نجی سه د ساله م، وه عه به س بریا
 هیجرانه ن بییهن، سه رباری دهر دم
 هیجرانه ن باعیس ئی رهنگی زهر دم
 هیجرانه ن وه گاز، جه رگم مه كیشو
 هیجرانه ن، قه لبم، دایم، مه جوشو
 هیجرانه ن، شعور نه ده ستم سه نه ن
 هیجرانه ن، یاسین، پهی مه رگم وه نه ن
 هیجرانه ن، هه رگیز، نه ویر، نه شو
 هیجرانه ن، لیباس، ئازیه تی پوشو
 هیجرانه ن، دل كهره د، وه كوتهی قه ساو
 هیجرانه ن، زامش، نه دارو حه ساو
 حه سرهت، نمازو، كوئه بو، زامان
 حه سرهت، دهر دیوهن، نه دارو دهر مان
 حه سرهته ن، دایم زامش، هه ر وه سو ن
 هه شت ساله ن، مه كان حه سرهت جوانرو ن
 حه سرهته ن، قامهت، كهردهن وه كه مان
 حه سرهته ن، سانان، بینایی چه مان
 چیش وا چون، شه مال، گیانم فیداته ن
 نه هه زار یه كی، دهر دم نه واته ن
 پهی جه سه تهی خه سه تم، كافر كهروشین
 نه مولکی ویمان، وینهی غه ربین!

بی قه‌در و حورمه‌ت، که‌س‌اس که‌وته کار
 کزکز، مه‌نیشین، نه په‌نای دیوار
 یانه‌ی زبندانی، یه‌کسه‌ر وه‌ی ته‌ورهن
 شه‌مال، وه‌ گیانت په‌ر جه‌فا و جه‌ورهن
 ئینه‌ سه‌ر گوزه‌شت، کول خاس و عامهن
 هه‌رچهنده‌رزی من، گشت ناته‌مامهن
 پراگه‌ی وه‌ی دووربی زه‌حمه‌تت کیشان
 فیدای ئامات بام، سه‌ر بده‌ر لیشان
 نه‌ی جا ویه‌ردی، که‌لئ و توورکه‌پان
 ئالیوا، چه‌نی قه‌ریه‌ی ناوخوشکان
 هه‌ر چوار په‌ری زبندانی ویشان
 تا رۆی قیامه‌ت، هه‌ر ئاه‌مه‌کیشان
 نه‌ رای سه‌فیاوا، سه‌ره‌که‌ت بکه‌ر
 قه‌لای جـوانرۆ، باوه‌ر وه‌ نه‌زه‌ر
 داخل به‌ر نه‌وجا، ئه‌سلئ مه‌کانه‌ن
 پاته‌خت و مه‌رکه‌ز، حاکم و خانه‌ن
 چه‌ند خان و حاکم، سه‌ردارش دیبهن
 چه‌ند به‌گ و به‌گلهر، نامدارش دیبهن
 چه‌ند کوشت و قه‌زا و نازارش دیبهن
 چه‌ند شه‌ده‌لاران، نازارش دیبهن
 چه‌ندئ ره‌ئیس و وه‌کیتلش دیبهن
 چه‌ند گه‌دا و دارا و زه‌لیلش دیبهن
 چه‌ند شادی و وه‌شیی و شیوه‌نش دیبهن
 چه‌ند سوپا و له‌شکه‌ر، کوللینش دیبهن
 زه‌مزه‌مه‌ و نوکه‌ر، دیواخان دیبهن
 سه‌فا و سه‌یرانگای ناو باخان دیبهن
 چه‌ندئ ته‌پل و کوس، به‌یداخش دیبهن
 چه‌ندئ داخدار و بی‌داخش دیبهن!

چه‌ند قازی و خه‌تیب، مسته‌وفیش دیبهن
 چه‌ند شیخ، چه‌ند ده‌رویش، چه‌ند سؤفیش دیبهن!
 چه‌ند خانم، خاتوون، مه‌حبوبش دیبهن
 چه‌ندئ غالب و مه‌غلبوش، دیبهن
 چه‌ند مونشی باشیی و ده‌بیرش دیبهن
 چه‌ندئ سه‌رعیل و ئه‌میرش دیبهن!
 شه‌مال و گیانت، ئینه‌ کول واتم
 ئامان و لووان، فیدای ئاماتم
 ده‌ورانی گه‌ردوون چه‌پگه‌ردی که‌چ نه‌رد
 سه‌نگی بنچینه‌ی، گردین، به‌ر ئاوه‌رد
 مه‌رکه‌ز و ماوای، ئابا و ئه‌جداده‌ن
 قه‌لب و رۆحمان، به‌و یاگه‌ شاده‌ن
 یاگه‌ی به‌زمگای شادی و وه‌شیمان
 چمان خاوی، بی، دیمان نه‌ دیمان
 ناگاو ناغافل، بی خه‌به‌ر جه‌ دهرد
 فه‌له‌ک په‌ی ئیمه‌، دیسان شانان نه‌رد
 سه‌رگوزه‌شتمان، هه‌ر تا، وه‌ ئارۆ
 شه‌رحش، نه‌ فه‌وقه‌ن، لازم نه‌دارۆ
 نه‌وجا، نیگاکه‌ر ده‌خیله‌ن شه‌مال
 خاس دیققه‌ت بده‌ر به‌ حال و ئه‌حوال
 ئه‌ر دیت ئه‌شخاسی، تاقه‌تش تاقه‌ن
 ئانه‌ گرفتار، دهردی فیراقه‌ن!
 ئه‌ر دیت که‌سانئ، دهردش گرانه‌ن
 ئانه‌ سوچیای، ناری هیجرانه‌ن!
 بدیه، هه‌رکه‌سی، جه‌ که‌سان تاکه‌ن
 ره‌نگ زه‌رد و زایف، دیده‌ نمناکه‌ن!
 که‌وته‌ن، نه‌ گوشه‌ی، کووچه‌ و که‌لاران
 وینه‌ی پوولئ قه‌لب، ناره‌وای شاران

زهليل و زگار، كهفتهن، و بئى كهس
 بزآن و نهزان، مهكيشو، نهفهم
 بوئى كززهى جهرگش نيشتهن نه رووى عهرش
 تن لوخت و عوريان، نه پوڤشاك، نه فهرش
 وينهئى يه تييمان، نه پهناى ديوار
 نه مولكى و پيشان، خارجى و نه غيار
 ئانه، تووهئى تهوور، مهوينيش وه چه
 خانئى وه بييهن، نه علا و موخته رهم
 نامه حرهم، نه ديهن كهس وه ديدهئى و پيش
 ئيسه نا عيلاج بييهن، وه دهرو پيش
 شه مال، وه گيانت، جهرگم بريانهن
 شه و و رډ دايم، كارم گريانهن
 يه كئى مهوينى، كهوتهن نه سه حراء
 خاتونئى بييهن، موقته دير، دارا
 يه كئى، پهئى فرزند، دهر دش كار بييهن
 يه كئى، سه ردارش، ناديار بييهن
 يه كئى، برالهش، وه نه سه سيير بريان
 يه كئى، دارا پيش، كول غارته كريان
 ئانه فرزندش، نه دهسش شيبه
 كه مكمم بينا پيش، نابينا بييهن!
 ئانه، مهوينى، كهوتهن، مه نالو
 فرزندنه، پهري، بابوش مه لالو
 ههركهس مهوينى، دهر دش كار بييهن
 دهر ماني دهر دش، ناديار بييهن!
 شه مال، وه گيانت، دنيا خهسيه
 نوكر و يه تيم، و پيشان، ره ئيسه!
 نه و مهكان، وه زعش، ريقهت ئاوهره
 جووشى دهروونم، چون، سه ماوهره

بوهره، نه وجا، نه گبهت، ماوهره
 دهر دشان، سه ختهن، پايان، نه دارو
 شه و و رډ دايم، شين و زار بييهن!
 نه باقى نه سرين، هووناو جار بييهن!
 بازه، ههر بهو حال، جهستهئى په شپوه
 تا رووى قيامت، گيچ وهران، پپوه
 شه مال، قوريانت، نه و ياگه، مهويه
 زياره تي مهرقه د، شيخ فه تاح بكه
 بشو وه خدمت، نه و پيري كامل
 سه رگوزه شتمان، چه نئى دهر دئى دل
 به دبه ختييمان، چه نئى نه دامهت
 ديدار بينيمان، كهوته قيامت
 زهليل و غهريب، موحتاج و بئى كهس
 ها، وه ختهن، بهرشو، ئاخه رين نه فهم
 دنيا، وهئى تهوورن، عيلاج نه دارو
 نه عه هدى قه ديم، ههر تا، وه ئارو
 نه مهيدانى هقق، عالم كول خهسته
 راي قه زاوقه دهر، هيچ كهس، نه بهسته
 حه ره كهت، بكه، نه نه ترافاتش
 بگياله پيش دا، قه ريه و ديها تاش
 كهش و كو سارش، ياگهئى شكاره
 ئاسارى ئيمه يچ، نه وجا، دياره
 فريمان كه ردهن، نه و ياگهئى شادى
 په يمان بوازه، گه ردهن، ئازادى
 فيدات بام شه مال، زه حمهتت كي پيشان
 يانهئى زينداني سه ر بدهر لي پيشان
 دماي سه يرانگاي جوانرو كه ردى
 كهش و كو سارش، گيجه لوول وهردى

راگه‌ی گهرمه‌سییر، بگییره نه‌وهر
 چه‌شمه و سه‌راوان، باوهر، وه نه‌زهر
 باله‌خانیه‌ن، نه سه‌ری راته‌ن
 ئاوش، به وینه‌ی چه‌شمه‌ی حه‌یاته‌ن
 موټک و دپهاتش، با سه‌فا و سه‌یره‌ن
 جه گشت نیعمه‌تی، په‌ر ده‌خټ و خه‌یره‌ن
 یانه‌ی ئیقباله‌ن، دایم زاریشه‌ن!
 په‌ری سه‌ردارش، بی‌قه‌راریشه‌ن!
 ئه‌وان، ههم چه‌ند رۆ، وه کامه‌رانی
 عه‌یشی ویشان که‌رد، نه باله‌خانی
 فه‌له‌ک ههم په‌ی ئه‌و دیسان شانا نه‌رد
 ئیقبال ئیقبالش، نه‌وجا، غرووب که‌رد
 ماچی رۆی ئه‌زه‌ل، په‌ی زیندان تاشان
 گه‌دا، نه لای ئه‌و وینه‌ی پادشاهان
 شه‌مال بویه‌ره، نه‌وجا، په‌ی زلان
 چه‌شمه و سه‌راوه‌ن، بیهته‌رین مه‌کان!
 خوسوس، سه‌راویه‌س، نه‌وجا، مه‌شه‌ووره‌ن
 مه‌جوشۆ، مه‌یۆ، ته‌مام په‌ر نووره‌ن!
 په‌شتی سه‌راویه‌س، کو‌ی ساراوه‌نه‌ن
 ئیلاخ‌ئ وه‌شه‌ن، ریشه‌ی دلکه‌ نه‌ن
 ئه‌م ده‌س و ئه‌و ده‌س، ته‌مام بگی‌تله
 کول ماجه‌مینه‌ن، هه‌وارگه‌ی خیتله
 یاگه‌ی نازاران، ماجه‌مینانه‌ن
 مه‌نزلگای قه‌دیم، میر و خانانه‌ن
 ده‌شتی گولاله، تا به‌ردی زه‌نجیر
 چه‌ند حاکم دییه‌ن، سه‌رعیتل و ئه‌میر
 به‌ردی زه‌نجیره‌ن، نه‌وجا، مه‌شه‌ووره‌ن
 ئاوساف و زه‌لال، ماچی کافووره‌ن

چه‌ندی، جه مه‌ردان، رۆزگار دییه‌ن
 چه‌ن نه‌وجه‌وانان، کارزار دییه‌ن!
 چه‌ندی نه‌ ده‌وران، دنیای دوون شییه‌ن
 یاگه‌ی به‌گزاده‌ی باوه‌جانیه‌ن!
 ئه‌وان، ههم چه‌ن وه‌خت، نه‌ ده‌وری ویشان
 رۆزگاری و‌ه‌ش، هه‌م‌پرا بی، په‌یشان
 ئیسه‌ نه‌مه‌نده‌ن، نه‌ ئۆجاخشان
 جوز، یه‌ک، مه‌عدوودی، بی‌میکدارشان
 ناراو، به‌نیگه‌ز، میراوا، گی‌تله
 شه‌مال، وه‌ گیانت، کول یاگه‌ی خیتله
 نه‌ هه‌رجا بدیه، جاریه‌ن، سه‌راو
 مه‌خسوسه‌ن، ئاوی چه‌شمه‌ی بیتله‌تاو
 خاک و ئاو وه‌ی ته‌ور، نا په‌یدان که‌مه‌ن
 جای کیشته و زه‌رعنه‌ن، مه‌نزه‌رگای چه‌مه‌ن
 عیتل و تایفه‌ی په‌ر حه‌شه‌م دارۆ
 عه‌ییش هه‌ر ئی‌ده‌ن، ره‌ئیس نه‌دارۆ!
 که‌دخودا و ره‌ئیس گرفتار بییه‌ن
 نه‌ تۆی زیندانان، کول نه‌به‌ین شییه‌ن!
 یانه‌ی زیندانیی، هه‌ر ئاغه‌ رۆشه‌ن
 هه‌رکه‌س، په‌ی که‌س‌ئ، دایم بی‌هۆشه‌ن!
 تاوگۆز و کلاش، تا باوه‌جانی،
 شه‌مال، بگی‌تله، تۆ وه‌ نیهانی!
 وه‌ هه‌رجا، مه‌شیی، شین و زارییه‌ن!
 ئه‌لوهداعی گه‌رم، بی‌قه‌رارییه‌ن!
 ئه‌و سه‌رزه‌مینه، بگی‌تله‌ پیتش دا
 هه‌رکه‌س‌ئ که‌سه‌ن، نه‌مه‌نده‌ن تیتش دا!
 خیتلی باوای خدر، نه‌مله‌ی لی‌واشه
 هه‌ر ده‌سه‌ دۆعان، چه‌رخ بۆ چه‌واشه

كهرهوشاينگان، تا دهولته تاوا
 شه مال، زه حمه تن، خه يلئ مال تاوا
 ئه وانئچ عه شرت، همم گرفتارن
 زه دهئ زامئ سهخت، ئئشئ يهك خارن
 سه ر بدهر لئشان، كه سئ نه مه ندهن
 فه لئك يانه شان، نه ريشه كه ندهن!
 كه ره مه نزلگاي، وه لئد به گئيهن!
 چهنده شوړه سوار، تامان و شئيهن!
 نه مير، نه ره ئيس، نه سه ردار مه نهن
 يا گهئ يانه شان، به رزشان، شه نهن!
 سه ردار، نه زيندان، نه قه سري قه جه ر
 نه عشش، چون گه دا، كئشيان، وه بهر!
 نه مه ندهن، كه سئ، نه ئو جاخشان
 ره عئيه تئ بييهن، وه ئه ربابشان
 دايم زار بييهن، نه تئوئ يانه شان
 با هه ر بگئئو، چه مه رانه شان!
 ئاي چهنده نازاران، كه وه تن، وه بي ناز
 فه لئك خدئشه ن، نه شئيب و فه راز
 شه مال، فئدات بام، باوهر وه نه زهر
 زياره تئ مه رقه د، دهولته تاوا كه ر
 گونبه دئ نه و جا، بولندهن پايه ش
 شئخئ ئئرشادهن، بشئو، نه سايه ش
 نه تئجهئ پاكهن، جه پاك سروه تنه
 يا گهئ ئومئدهن، جاي په نا و په شتهن
 سه ئدهن، جه نه سل، پاكئ پئغه مه ر
 شافعي ئومه ت، رئو ده شتئ مه حشهر
 سه رگوزه شتمان، عه رز كه ر، نه خدمه ت
 هه شت سال گرفتار، په نج و مه شه ققه ت

موعجيزاتشان مه شهووري عامه ن
 ساحئب هئمه تنه ن، بولنده مه قامه ن
 فه قئير و غه ربب، موحتا ج و زه لئيل
 ته لئب كه ر، هئمه ت، شه مال سه د ده خئيل
 هه رچهنده موقه دده ر عئلاج نه دارؤ
 جه پئغه مبه ران، هه ر تا، وه ئارؤ
 به شه ر حالشه ن، وه ئومئد زينده ن
 هئچ كه س ددائئ ئومئد نه كه ندهن!
 دهولته تاوا، جاي شه رعه ت بييه ن
 جومعه و جه ماعه ت، ته رقه ت، بييه ن!
 ته كئيه و مه نزلگاي ده ر وئشان بييه ن!
 مه لئو په ئاي دلئرشان بييه ن!
 ئئسه نئشانئ، جه ئه و نه مه ندهن
 فه لئك ئه ساسش به رچئده، كه رده ن
 هاشمئ هه شت سال، نه تئوئ زيندانه ن
 پهئ به دبه ختئ وئش، جه رگش برئانه ن
 بي جرم و ته قسئر، گرفتار بييه ن
 شان و مه قامش كول، نه ده س شئيه ن!
 عائله و كلفه ت، سه رگه ردان، به دبه خت
 جئوشئاي كوورهئ زولم و زؤري سهخت
 دايمولئنه و قات، شئين و زار بييه ن
 پهئ به دبه ختئ بهخت، بي قه رار بييه ن!
 شه مال وه گئئانته فه لئك كارشه ن
 هه ر رؤ، وه نه وعئ، يه بازار پشه ن!
 شه مال، فئدات بام، زه حمه ت كئشان
 قه دئيم ئو جاخان، سه ر بدهر لئشان!
 كهئ، مه بؤ زه حمه ت، تئو فه رامؤشم
 حه لقهئ غولامئ، كه ردي نه گوئشم!

وهی تهور په شیبوی، حال و بالشان
 کسهس نه زانو، رای مه زارشان
 شه مال بویه ره، ماهیده شت تهی کهر
 مه دارا مه کهر، تاوه چوار - زوهر
 نیگا کهر نه و جا، دهشت گه واوره
 مه کهز و ماوای عیلتی، که لوره!
 نه رشه دن، پهری تایفان نه و جا
 مهردانی کاری هم ساحیو په نا
 سهرحه د نشینه، پهی خاکی ئیران
 خاکی ئیرانه، هم یا گه ی شپران
 میلله تی ئیران، دوو خه سلته دارو
 نه عه هدی قه دیم، هه رتا وه نارو
 ئیتاعه ی نه مری پادشای ویشان
 وه تن په رستی، بییه ن خدیشان
 خوسوس، عه شایر، جه معی دلیران
 پاسه بان بییه ن، پهی خاکی ئیران
 چهنی خارجه، هه رچی جه ننگ کریان
 عه مه لشان، نه تو ی تاریخ، سه بت کریان
 پهی ئیمه، میلله ت ئیفتی خار دارو
 میه نه په رستی، شه رافه ت، مارو!
 عیلتی که لهور بی، مه قسوودم نه ی جا
 خاک و ناوشان، له شکر و سوپا
 هه ر نه چوار زوهر، تا قه سری شیرین
 مه نزلگاشان بی، ته مام عیلت نشین
 که وکه بهی داوود، نه تو عه هدی ویش
 مه شهوور بی، نه تو سهردارانی پیش
 سه دای ته پل و کوس، لفه ی بهیداخان
 ده ستگاهی ره نگین، مال و دیواخان

نه هه رجا، ره ئیس کورد زوان بییه ن
 سهردار و نه میر، کول، نه به ی شیبه ن!
 بگیله پیش دا، هه رکه س نه جای ویش
 یه کسه ر فامیلش، بییه ن، وه دهر ویش
 نه جا، نه مه قام، نه شان، نه شیوه
 کول په ی دهر دی ویش، شیت بییه ن، لپوه!
 پارچه ی نه ورژله، بگیله ره نه وهر
 سهیرانی ده شتی، ماهیده شت بکه ر
 قه لای باوانه ن، ساحی بش نییه ن!
 مه رکه زی سهردار، سنجایی بییه ن!
 سی نه فهر سهردار، نه و جا، بهر قه رار
 ساحیو ته پل و کوس، بهیداخ و سوار
 مال و دیواخان، ده بده به و نه ساس
 له شکه ر و نو که ر، یو جه یو ته ر خاس
 که دخودا و رایه ت، تایفه ی زیاد
 گشت خو ش و خوره م، یه کسه ر خاترشاد
 نه رای ئیقتیدار، وه کامه رانی
 چهنه سال، دیاران، نه ی دنیا ی فانی
 چه رخی چه واشه، چون هه رده جارن!
 ته فره قه شان که رد، نه کووچه ی شارن!
 نه مال، نه فرزن، نه نو که ر، نه که س
 ره نجی سه د ساله، به رشیی وه عه به س
 وهی تهور، پاشیان، ته فره قه و بی که س
 یه کی شان نه و تون، یه کی نه و ته ده س
 حه یف په ی جوانان وینه ی شیری مه س
 لاشه ش خاک که ران، بی برا و بی که س
 ئیسه نیشانی لیشان نه مه نه ن
 فه لکه نه ساسش، نه ریشه که نه ن

زه مزه مه و بیسات، عه مه له و نوکهر
 کهم کهسی دیبهن، تهره قی به و تهور
 چهند خان، خه وانین، رهئیس و سهردار
 نه فه رمانی نه و گرتنه بی، قهرار
 سوارانی خاس، نه سپ و زین ته یار
 بازی مه که ردهن، ههر سوب تا ئیوار
 ته پلئی حازر باش، ههر وهخت مه زه ندهن
 شهش هزار سوار حازر مه که ردهن!
 حه یفه ن، په ی نه میر، سهرداری که لهویر
 شکست دا، وه تیپ، به ختیاری و لویر
 چون ریوی بهرگه شته، نه دارو ئامان
 نه و جهنگ و داوای مله ی هه مه دان
 جه ته قدیری هه ق، نه مری خوداوه ند
 دوو تیر نازل بی، په ی بابو و فرزه ند
 دوو سوپای عه زیم، که ردهن چه کاچاک
 لاشه ی نه میران، غه لتان بین وه خاک
 جه وه دما، فرزه ند، چهنی نه بییران
 چهند سال، نه جای نه و دنیا دیاران
 روزگار مه یلش، سهرد بی نه لییشان
 که مکهم ئیختیلاف، کهوت، نه دلیشان
 حویبی ریاسهت، توغیانی به شه ر
 مه بو وه قاتل فرزه ند و پسهر!
 مامو برازا، بین وه خه سمی هه م
 ماموی ویشان کوشت، په ی به دبه ختی هه م
 ههر کهس خوداوه ند، هوگرگیلاوه لییش
 ههر ویش کومه کهن، په ی نه گبه تی ویش!
 ئیسه نه و فامیل، یه کی نه مه نه ن
 یاگی یانه شان، بوولشان شه نه ن

مه حرووم بین نه رهنج چه ندین ساله ی ویش
 گه داو، دهروه در، به وینه ی دهرویش
 شه مال، وه گیانت، فه له ک کارشه ن
 دایمولئه وقعات، یه بازارشه ن!
 شه مال دهستی راست گیله دماوه
 ته ختگه و شامار، بدهر و ماوه
 یاگی سه لاتین، گوران بگیله
 ویشان گرفتار، عایله شان وپله!
 حه فت سولتان، نه و جا، حوکمران بیبهن!
 هیچ کام، نه جای ویش، ئاسارش نیبهن!
 کول ساحیو سوار، تفه نگچی و نوکهر
 یاگی سوپاخیز، سهرباز و عه سکه ر!
 تایفه و عه شرت، نه مالکاتی خاس
 شه جیع و مه ربوت، مه عقوول، شاه شناس
 گاواره، مه رکه ز، حاکم نشین بی
 هه ریه ک نه جای ویش، ساحیو نگین بی
 داله هو، یه کسه ر، کهش و کوساره ن
 یاگی سه لاتین، نه و جا، دیاره ن!
 زه رده و یارانه ن، زه هاو تا سه ر پیل
 گشت یاگی چادر که دخودا و سه رخیل
 قه دیم ئوجاخان، ته فره قه و فیرار
 رایهت و نوکهر، بیبهن وه جادار
 شه مال، وه گیانت، دل په نه هونه ن
 وه ی تهور مه وینی، جهسته ی تو چونه ن
 سه رقه لا، چهنی، جیگیران ته ی که ر
 بدیه، کین نه و جا، که رده نش گوزهر
 چهند میر و سهردار، نه و جا ویه رده ن
 کوچ و ته لمیت بار، ره نگین پهروه رده ن

باوهیسی، نهوجا، یاگهی سهردار بی
 جای عهیش و نیشات تهپل و سوار بی!
 ههواش پهی زمان، خهیلئی تهمامهن
 چهشمه و سهراوش، وینهی هممامهن!
 سهوز و خوړهمن، زمان، وهک بههار
 چوار ئهترافش، وهشهن، پهی شکار
 داخوم ئیسه کئی بهو یاگه، شییهن
 پاسهبزانوو ههر ئهوش دییهن
 شهمال، بگیلته، ئهوسه رزهمینه
 زمانش وهشهن، گشت عیل نشینه
 قهدیم، سهرداران، یهکیش نهمنهن
 یاگئی یانهشان، میخشان کهنهن!
 رای دهرهون دههول، بگیلته ره نهوهر
 داری زهنگه نه و ئهزگلته، تهی کهر
 باخی سهیدی خان، ههوارگهی بنگوتیز
 بهرز و چهشم ئهانداز، با سهفا و راخیز
 سهیرانش، وهشهن، ئهوپارچهی بهمو
 کول مال جهمینهن، شهمال گیانی تو
 قهیتولهن، نهوجا، یانهی شیخ هسهن
 جهرگم بریانهن، تهمام بی کهسهن!
 ویش چهنی ئیمه گرفتار بییهن
 ههشت سال نهی وهرتهر، به رحمت شییهن
 ئهونهتوی زیندان مهشهده فهوتش کهرد
 بی قهدر و حورمهت، وه سهده ئاهی سهرد
 نه فامیلی ویش، وهی تهوپریان شوون
 کهس نهزانو، مهزارش، جه کون!
 تایفهی نهجیب ساحیو کهرامات
 فهربادپهسی عام، پهی کولی حاجات

بی جورم و تهقسیر، ئهسیرش کهردهن
 ئابروو و حورمهت، چهند سالهش بهردهن
 رۆی گفرتاریی، ههر تا وه ئارو
 دوعا و موعجیزات، ئهسهر نه دارو
 قهزای مویدهمن، عیلاجش نییهن
 نهزر و سهدهقه، کول نه بهین شییهن
 شهمال، وه گیانت کلفهتش ویتلن
 به وینهی دهرویش، کهلپوس نه پیتلن!
 بزان، یانه کهش، کهس مهنهن تیش دا
 یاخو باددهقوش، مهوانو پیش دا!
 عایلهش، جه کوته فرهقه کریان
 مال و ئهموالش، وه میراس بریان
 دهک فلهک چه رخت با چه واشه بو
 نه بو، رحمت پهی کهسی، بو تو!
 بهروینبانه دار، تا وه خانه شوور
 ئیسهر تا ئهوسهر، نزیک تا وه دوور
 چهند سال، نه دهوران رۆزگار شییهن
 یاگهی قوبادی و باوهجانیهن!
 یاگهی حکومتهت، هه بیبوللا خانه
 جاگهی دهپدهبی، مستهفا خانه!
 لازم نه دارو، شهمه رحش ویهردهن
 یه گشت نیشانهی دنیای بی پهردهن
 نهوجا، ویهردی، ئاوی سیروانهن
 مه شهوورهن، مه حدود، خاکی ئیرانهن
 ئاوی زمکان و لیتله، جهو مهکان
 داخل بو، نه توی روودخانهی سیروان
 مه عرووفهن نهوجا، پردی کناچان
 قهدهمن ئیسمش، پاسه مهواچان

ئیسسه ویرانهن، هەر پایهش مه‌نه
 ده‌ورانی گه‌ردوون، نه ریشهش که‌نه!
 لاوران، چه‌نی، بی‌زهل، نه ته‌وجان
 شکارگای وه‌شه‌ن، په‌ری زمستان
 ئیمامی نه‌وجا، گرتنه‌ش قه‌رار
 جه‌گشت چه‌یوانی، په‌ره‌ن نه‌شکار!
 مه‌کانی وه‌شه‌ن په‌ری زمستان
 شه‌مال تامانه‌ن، نه‌وی هه‌راسان
 تایفه‌ی ئیمامی نه‌وجا دیاره‌ن
 په‌ی زیندانی‌شان، دا‌یم چه‌مبارهن
 یانه‌ی هۆسمان به‌گ، دلشان نه‌جۆشه‌ن
 هه‌شت ساله‌ن، ته‌مام کول سیا پۆشه‌ن
 نه‌و چه‌می سیروان، جه‌ده‌س وه‌ر مه‌ده‌ر
 کوپله‌ و ما‌کوان، وه‌شه‌ن، په‌ی گوزهر
 یا‌گه‌ و مه‌کانی ئینا‌خی نه‌وجان
 په‌ی به‌دبه‌ختی‌شان جه‌رگشان بریان
 مله‌ی له‌شگه‌رگا، هه‌نجیرک گیله
 زی و هیرتا هه‌وار، نشینگه‌ی خیله
 هه‌ریه‌ک نه‌لایی شین و زاریشه‌ن
 هه‌ریه‌ک، وه‌ده‌ردی گرفتاریشه‌ن
 زیندانی ته‌وان، هه‌ریه‌ک نه‌شاری
 ته‌فره‌قه‌ کریان، وه‌سه‌ر دیاری
 فه‌تخلالا هۆسمان، هه‌ر جه‌کرماشان
 وه‌لووله‌ی تفه‌نگ، سه‌رباز کوشتشان
 بدیه، هه‌رکه‌سه‌سی ئالووده‌ی ده‌رده‌ن
 ئانه‌که‌سه‌یوه‌ش، جه‌زیندان مه‌رده‌ن
 بازه‌هه‌ر وه‌و ده‌رد سه‌ختی گیان کیشان
 تا‌رۆی قیامه‌ت، هه‌ر ئاخ بکی‌شان!

نه‌حیه‌ی زه‌ردۆبی بگی‌ره‌ نه‌ وه‌ر
 مه‌کانی وه‌شه‌ن مه‌لاحیزه‌ش که‌ر
 ده‌ودان و رووان، تا‌وه‌باینگان
 ساتیاری ویراش، تا‌به‌له‌بزان
 گلال و دشه‌، خانه‌گا و پاوه
 دووربسان، شمشیر، قشلاخ تا‌شاوه
 نوورباو و نجار، به‌ورده‌دیوه
 شه‌مال، فیدات بام خاس بگیل پیوه
 ته‌شریف به‌ر وه‌بان قولله‌ی ئاته‌شگا
 یه‌کسه‌ر دیاره‌ن، بکه‌ر ته‌ماشاشا
 با‌سه‌فا و به‌رزه‌ن، جه‌شم ته‌نداز دارۆ
 هه‌رجا مه‌یلت هه‌ن، وه‌نه‌زه‌ر مارۆ
 دپه‌اتی نه‌فه‌وق، شه‌رحم دان په‌ی تو
 هه‌شت ساله‌ن شیوه‌ن، واوه‌یلا و هه‌ی رۆ
 نه‌بریان سه‌دای، شین و زاریشان
 نه‌دریان، قه‌رار، بی‌قه‌راریشان
 نه‌تۆی زیندانان، کول نه‌به‌ین شییه‌ن
 هه‌رکه‌س مه‌نه‌بو، نیمه‌گیان بییه‌ن!
 رۆی گرفتاری، هه‌ر تا‌وه‌نارۆ
 نه‌وقیتعه‌زهمین، ئایر مه‌وارۆ!
 کوشتاری زیاد، نه‌ویا‌گه‌کریان
 هه‌رجا که‌سه‌یوه‌ن، ده‌ئه‌سیر بریان
 وه‌هه‌رجا، مه‌شیبی، شه‌مال زاریه‌ن
 هه‌ریه‌ک چه‌ند که‌سه‌ش، نادیارییه‌ن
 خوسووسه‌ن میرزا و مسته‌وفی پاوه
 ریشه‌که‌ن کریان، جه‌هه‌ردوو لاه
 میرزا مه‌حمود بی، مونشی خۆش ته‌حریر
 عاقل و فه‌هیم، هه‌م ساحیو ته‌قربیر

مه زلومى دهسى زولمى ههورامى
 دريخششان نه كهرد راگهى بهدنامى
 چهند سال فیرار بى، نهو زید و ماوا
 بهدبهختى كيشا، ههر تا، كه تاوا
 ئاره زووش ئید بى، بیاوۆ وه كام
 دهولت بسانۆ، پهریش ئینتیقام
 وهختى كه قشوون ههره كه تش كهرد
 ههورامى نهوجا، گشت فرارش كهرد
 نهو میرزای مهرحووم، به خه یالى ویش
 ئاره زووش بریان، تهمام یاوا پيش
 بى خه بهر نه چه رخ قهزای ره بمانى
 بهر عه كسهن دايم، شاد په شیمانى!
 عه بیاس برالهى گیانى گیانیش بى
 كول كه سى عاشق وهش زبانیش بى
 ناگاه كومه یسوون، نهوجا ته شكیل دان
 ههرچى مه نه بى، نه سلحه جهم دان
 نهو گرفتاری نه فوق شهرحم دان
 جه قهسرى شیرین، ههر تا مه ریوان
 مه قسوودم میرزای ساحیو شوق و زوق
 شادیش بى وه شین، زهوقش بیى وه تهوق
 ویش چه نی مامۆ، برا و مامۆزاد
 گرفتار كهردهن، ره نجش شیى وه باد
 وه چهند ئیفتیزاح فشاراتى سهخت
 نه جه معى مهردم، به وهخت و بى وهخت
 تا داخل وه شار، تاران بین یه كسهر
 یاگهى نهوان دان، نه قهسرى قه جهر
 ههرچهند، كه ئیزهار، مه زلومى ویشان
 مه كهردهن نه سلهن، نه شنه فتهن لیشان

ههریه كى پهنج سال هه پششان برین
 شهش سال زیاته ر كیشان، وه یه قین
 دمای سهده مات، جه هه دویه ده
 زولم و زوری سهخت، دنیای بى په ده
 هزار هه سره تان، مه نه بى نه دل
 یهك نه شوونی یهك، داخل بین وه گل
 عومووم بى ده مهق مدراین، وه پاوه
 پیشه مان، به نهن، وه باى فه ناوه
 شه مال راهیى بهر، په رى ههورامان
 خاكى ئیرانهن، سهرتا وه دامان
 بگیله پيش دا، بى سه فا نیه ن
 وه زعى سابقش، گشت نه به بین شییه ن
 ته رزى جه دیده ن، ئیسه جه و ولات
 جاده ی ماشینه ن، عه قل مه بو مات!
 ههورامى نه وسا، نه یاگه ی ویشان
 ئیقتیدارى خاس، بى نه دلیشان
 ههریهك نه جای ویش، ده ستگا و عوماره ت
 مال و دیواخان، نو كهر و رایه ت
 چه نی عه شایر، خارج و داخل
 خه یلى جهنگ كهردهن، شه جیع و په ر دل
 كه مه كه م ته ره قى ده ست دا په ریشان
 قه ریى چل سال، راحت، په ی ویشان
 نه رای ئیقتیدار زینده گی كهردهن
 رۆزگارى وهش، وه سه ر مه وه ردهن
 چی ش وا چوون جه دهس، حال و خدیشان
 مووزى بین په رى، هه مسایه ی ویشان
 بى ته قیه و روودار، بى شهرمى حوزوور
 ته ماع په ی كول كهس نزیك تا وه دوور

ئەو قەرىيە و دېھات، مەوینی وە چەم
 بەدبەختی شانەن، پېچیان وە خەم
 قەدیم ئۆجاخان، بریا، شۆنشان
 نەمەنەن بە غەیر، ھەوار کۆنشان
 مەخسوسەن، شاری ھەورامانی تەخت
 قەرەچۆل بریان، بەرچییدە و بەدبەخت
 گشت سولتان زادە، ساحیوان و خوان
 نەجیب و مەعقوول، وەی تەور پیتش ئامان
 بەعزیشان ئەو، زووخاوان وەردەن
 زەلیل و موحتاج، کول گیان سوپەردەن
 بەعزى بى رەمەق، مدران، وە پاوہ
 ئىنتىزارى مەرگ، بەبۆجە لاوہ!
 عایلە و کلفەت، بى قەدر و حورمەت
 تاویای بۆتەى، زولم و مەشەققەت!
 ھەریەک پەرى ویش، ھەر ئاغە رۆشەن
 ھەشت سالىن، تەمام کول سیا پۆشەن!
 شەمال فیدات بام، ھەورامان تەواو
 قەریە و دېھاتش، ھەرتاکە رەزاو
 یەکسەر وەى تەورەن، حال و بالشان
 عالیەمش گرتەن، بۆی کەواوشان
 بى جورم و تەقسیر، وەى تەور پیتش ئامان
 دەردش کارییەن، سەر تا، وە دامان!
 ھەوش و بەدرانی و دزلى مەوویەرە
 جای مەحموود خانەن، شەخسە دلیرە!
 چەند سال، جەو مەکان، نە رای ئیقتیدار
 ساحیو سوفرە و خوان، نۆکەر و سوار
 شەجیع و زرنگ، بەخشندە و خەرپراج
 خارچ و داخل، وەکەس، نەدی باج!

ئەمالکی مەردم، بە زۆر مەوہردەن
 نە قەوم و نە خویش، درتغ نەکەردەن
 غورورشان یاوا، سەر ھەددى کەمال
 نەوبەت کەفت وە دەس، ئەساسەى زەوال
 نە ئەمرى دەولەت تەمەرپود کەردەن
 فریبى توغیان، چەند سالە وەردەن
 دەولەت قشووونش، کیشا پەرشان
 سەنگى تەفرەقە، کەوت نە دلیشان
 ھەریەک، نە لایى، بى وە چارەسەر
 پەرى خارجە، دەشت گرتەن نەوہر
 ھەرکەس تەسلیم بى، گرفتار کریا
 نە قەسرى قەجەر، یاگە پیتش دریا
 وەى تەور پاشیاو بریا و شۆنشان
 کەس نییەن، نەجای ھەوار کۆنشان
 شەمال بگپلە ھەر سەیران خاسە
 چەم پۆشیى کەرە، جەى دەنگویاسە
 داریان و ھەجیح، نۆتشیو شەرەکان
 چەشمە و سەراوہن، باغات فراوان
 نەوسوودەن، مەرکەز حکومەت نشین
 بەرز و چەشم ئەنداز، باغاتش رەنگین
 وردە دېھاتش، یەکسەر باغاتەن
 ھانە گەرمەلە، نە سەرى راتەن
 ناحیەى لەھۆن، تەمام سەیران کەر
 نە کەلى کاوی، سەر باوہر وە بەر
 ئەو یاگە بەرزەن، پەرى سەیران گاہ
 ھەرچا مەیلەت ھەن، بکەر تەماشاه
 قولەى پیر رۆستەم، دیار وە دیار
 دەشتى مەریوان، گۆلى زریوار

نه رای ئیحتییرام زیندهگی کهرده
 بی خه بهر، نه چهرخ، دنیای بی پهرده
 شاییشان، یهک رۆ، یهکسهر بیی وهشین
 بهو تهور، گفرتار، دامی به لا بین
 چیش وچوون، شه مال، چیش تاما وهسهر
 ئهسلهن یهکیشان، بهر نهشیی وه بهر
 ئهو ئیفتیزاحه، کول دیمان، وه چه م
 کهمکه سی، دییهن، ئهولادی ئادهم
 ئهوان، هم تهقسیم، زیندانان کریان
 هه ریهک نه لای، وه ئه سییر بریان
 ئهوهن زووخاوان، بهدبه ختی وهردهن
 قه لیلی مه نهن، یهکسهر، کول مه ردهن
 ئیسه یانه شان، ته مام خاپووردهن
 رۆی رۆشن، لیشان شهوی ده یجووردهن
 عایله شان، وهی تهور کول نه به بین شیییهن
 هه رکهس مه نه بو، کز و کور بییهن!
 نه مهن هیچ کهس، نه ئوچا خشان
 ره عیه تهن، ساحیو، ئه مالا کاتشان!
 فیدات بام شه مال، قاسیدی خاسی
 سه رکه شییی که ره، هم جه کوماسییی
 ئهوان، هم بهدبه خت هم گفرتارهن
 یانه ویرانهن، خه ییلی ئه وگارهن
 به گزاده و ره ئیس، بییهن دهروددهر
 ها نه تۆی زیندان، نه قه سری قه جهر
 دهر ویش مه حموودهن، بی چاره و بهدبه خت
 موحتاج و زه لیل، نهی زیندانی سه خت
 هه شت سالهن زووخاو، بی سامان وهردهن
 خه زان پهی به ختش، خه زانش کهردهن

حه قیقهت حه یفهن، پهی مهردی ئیران
 وهی تهور بان، پهنا، وه خارچ بهران!
 دهره کی یاگی، ئهسه د بهگ بییهن
 ئهو هم مه شهوورهن، کول که سی دییهن!
 یاگی مه شهوهرهت، خاس و عام بییهن
 ساحیو دیواخان، وهش که لام بییهن!
 شه مال وه گیانت، جهی گشت ئه ساسه
 یه کیش نه مه ندهن، ته مام ئیفلاسه
 قه دهم ره نجبه کهر، په ری مه ریوان
 ئه وسا مه زانین، چیش په نهش تامان
 قه لای مه ریوان، پاته خت شانهن
 یاگی حکوومهت، ره ئیس و خانهن
 کانی سانان بی، یاگی مه حموود خان
 ده ستگاه موره تتهب، سوفره و دیواخان
 به گزاده و نوکه ر، ته پل و سوواره
 داخل بییه بی، نه تۆی ئی داره
 حقووقی ده ولتهت، ئاپروو و حورمهت
 مه نه عی ئومید، که دخودا و میللهت!
 باقی به گزاده هه ریهک نه جای ویش
 تایفه و شه جیع، یهکسهر قهوم و خویش
 ده له ژیر، یاگی که یخه سره و خان بی
 قه دیم، ریاسهت، کول مه ریوان بی
 دهسته و بهسته ی ویش، به گزاده و نوکه ر
 ته پل و سوواره، نه جهنگ، بی خه ته ر
 فه رزه ندانی خاس یاگه دارش بی
 که دخودا و رایهت، بهر قه رارش بی!
 باقی به گزاده و خورده مالکین،
 هه ریهک نه جای ویش کول ساحیو ته مکین

يانهشان، دايم، شيوهن، نه توښه
 ههرکس، پهی کهسې، مهست مهدهوښه
 شه مال عه رزم ههن، بدیه چيش ماچوون
 لازمهن سهيران، کوی ته ورپز خاتوون
 زه حمهت کيشان، خه يلئ مال تاوا
 ئيلاخي وه شهن، نهو کوی زيرتاوا
 بدیه ديارهن، کوی نه فراسياب
 کوی عه باس به گهن، کول چه شمه و سه راب
 ههر چوار ئيلاخ، يا گه ی عيل بييهن
 ئيسه قاعیده ش، بهرچیده بييهن
 قه ريه و ديهاتش، تا چه م کهرؤ کار
 ههر تا بياوؤ، سه رحه دی هه وشار
 به کسه ئيلاخن، چه شمه و ميرغوزار
 سهوز و خوړپه مهن، نه وهختی به هار
 قه سه بچه ی قه شه نگ، چه نه ش مه ويه ره
 هم حسين تاوا، هم ديوان دهره
 سه د پارچه نه مالاک، نه و جا ديارهن
 به کسه نه مالکی نه عيانی شاره ن!
 گه لباعی و مه می، تا يفه ی بي نه ندیش
 تانه کول واتم، گرته بين، په ی ویش
 جه که ناری شار، هه رتاکه بيچار
 نه مسهر، تا نه وسهر، حدوودی هه وشار
 چه ند سال، نهو زه مان، دنيای هه رج و مه رج
 ويشان، ره ئيس بي، وه کس نه ده ين خه رج
 جه شاه تا وه زير، سه ردار و نه مير
 خان و خه وانين، جه معييهت، که سير
 ته پل و به يداخ و سهواره و نوکهر
 مال و ديواخان، ده بده به و له شکه ر

نه ساسې، وهی تهور، په ی ويشان سازان
 به زوری بازووی ويشان مه نازان
 تا، ناخر ده ولت، نه مر دا قشوون
 په ی سه ر کويشان، وه بي چه ندوچوون!
 شه ريفو دده وله، حاکم بيی نهو سال
 په نج هه زار نه فهر، ته مام و که مال
 سه ردار ره شيد بي، نهو رؤ سوپا هدار
 نه فه رمانش بين، تفه نگی و سووار
 شمشير، هه مايل، خلعه تش که رده ن
 جه نگی گه لباعی، وه نهو سوپه رده ن
 هه ورامان، چه نی جواترؤ، ته مام
 باقی عه شایر، جه خاس تا وه عام
 جه نگ که رده ن په يشان، جه شاری سنه
 هه ره که ت دریا، نه ساسه و بنه
 يوان، بهو مه حال، نهوان بين ماوا
 فهوری هه مله دان، که رده شان، داوا
 وه لاسل، نهو رؤ، سوب تا خوړتاوا
 زه د و خورده رده ن، هه رتاکه تاوا!
 هه رچه ند شجاعهت، وه کار مه وه رده ن
 چون نه گبه تشان بي، عيلاج نه که رده ن!
 شکست وه رده شان، که رده شان فيرار
 غارهت و چه پاو، ته مام بي شو مار
 که فت نه رووی سه حرا، هه رکه س په ری ویش
 هه رکه سې، ياوا، دريغ، نه که رده ليش
 نه هه ر دوو ته ره ف، ته له فات کريا
 خاتيمه ی نهو جه نگ وهی تهوره دریا
 جه و دما به عزى، ره ئيس و سه ردار
 شه ريفو دده وله، ئوميد دان قه رار

پهنا، ئاوردهن، قهول دا، پيششان
 گوناھ و بى گوناھ وه دارشان، كيشان
 پيش نامه دى سخت، پهر خوف و خه تهر
 پاشيان وه هم، بى وه چاره سهر
 دماى كوشتار و غاروت و زهره ر
 خارج و داخل، دهشت گرتن نه وهر
 چهنه سال نه مابهين، ئى كاره ويهره
 باز نه جاي ويشان، جه ماوهرى كهره
 دووباره فریب، ته مه پرود وهردهن
 دهولت ته مرش دا، ته بعيدشان كهردهن
 به عزى گرفتار، نه قه سرى قه جهر
 باقیشان يه كسهر، كريان دهر ودهر
 ته فرقه و ته قسيم، شار و ديهاتن
 چه مه راي جيرهو، نان و به راتهن!
 گه دايى كهران، به وينه ي دهر وپش
 نيمه گيانى ههن، بيزار بييهن ليش
 شه مال، سه رگوزه شت، دنيا وه ي ته وهرن
 راحه تيش نييهن، پهر جه فا و جه وهرن!
 ئيسه نه و ياگه، ته مام ويرانه
 بييهن وه لانه ي، باده قوشخانه
 با ههر بنالان، تا تاخر نه فهس
 وه شاران دا، غه ريب و بى كهس!
 فيدات بام شه مال مه نزلت دوورن
 سه يرانى سنه، نه وه هم زهروورن
 شارى قه شه ننگهن، مه دارا مه كهر
 بگيلته پيش دا، نه و كوئى ئاويدهر
 كوئسارى وه شهن، نه دارو جه فا
 توخودا، بنوشه، ئاوكانى شه فا

ئانه سه يرانگاي نه عيانى شارهن
 بهرز و چه شم نه نداز، كول جا ديارهن
 بديه خه سراوا، ماچى به هه شتهن
 نوورى له قاي هه قق، نه و ياگه وه شتهن!
 پارچه ي ئاويدهر، چه شمه و سه راوهن
 عه يشگاي عامهن، كززه و كه واوهن
 چه مه نى موعته مه د، ياگه ي نه عيانهن
 ته فریحگاي نه شراف، تجار و خانهن
 داخل بهر نه شار، قه لاي حكومته
 بهرز و قه شه ننگهن، نه دارو زه حمته
 بازار، خيابان، مه غازه كه هم كه هم
 تا مه شيبى وه بان، ئاوكانى دووشه م
 شه مال بگيلته، ياخودا، وه شت بو
 ئاره زووى منهن، كول ياوان وه تو
 يانه ي نه عيانهن، هه ريه ك نه جايى
 نه وسا مه نمائان، به وينه ي شايى
 ده ستگا و عوماروت، ته لارى عالى
 ساحيبى روتبه و، موشير و والى
 وه زير و ئاسه ف، موعته مه د وه كيل
 مه ورووسيشانهن، هه ريه ك چه ند ده ليل
 نوكره ئيقتيدار نه ملاكاتى خاس
 مه شه وور و مه عرف، ته مام شاه شوناس
 موشكلى نه بى نه كاران ئاسان
 ساحيبى له نگر، يه كسهر كوردستان
 حكومته دائم، به مه يلى ويشان
 مه علوم مه كهردهن، جه مه ركزه پيشان
 هه زده بلوكى كوردستان ته مام
 وه نه وان، كارش، مه دريا نه نجام

مه لجه ئو په نای فه قییر و دهر ویش
 یاری ده هنده ی، بی نه او دلریش!
 وه لی نیعمه تی، سه فحه ی کوردستان
 بهرپا کوننده ی گرو ی بی که سان
 چهنی جه نه شخاس، بی نه او نادان
 نه دهرمالشان، بین، وه خانه دان
 ههرچی ته عریف کم، نه وسافاتشان
 ده بده به و په و اج، نه حکاماتشان
 زیاتر بییه ن، ههریه ک په ی ویشان
 ئیسه روزگار، سهر د بییه ن لیشان
 نه وان، هم چهنی ئیمه، جه لب کریان
 وه هه به هانه، په ی مه رکزه بریان
 شه ش سال جه مه رکزه، نیشته ن په ی ویشان
 ئیجازه ی مه حهل، نه دریا، پیشان!
 جه دمای شه ش سال هه ناسانی سهر د
 ئاسه فی نه عزم، نه و جا، فه وتش که رد
 نه عشش به وینه ی یه ک نه فه ر گه دا
 به رده ن، وه مه حهل، بی سهر و سه دا
 ئیسه نه نه و قه در، نه نه و قییمه ته
 نه نه و ئیحتیرام، سه فا و زینه ته!
 حال و نه حوالشان، نه گهر بپه رسی
 نه وان، هم وینه ی یه ک نه فه ر شه خسی
 زینده گی که ره ان، نه یانه ی ویشان
 جه و ئیقتیداره، کول ده سشان کیشان!
 روزگار دایم ئینه خدی شهن
 یه کی پادشا و یه کی دهر ویشهن!
 دنیا، هه ر ویشهن، به شه ر فانییه ن
 کوشش په ی دنیا، په شیمانییه ن!

شه مال، فیدات بام، کافیه ن زه حمه ت
 کیشات فراوان، په نج و مه شه ققه ت
 دنیا، وه هیچ که س وه فاش نه که رده ن
 که س جه بی وه فا، به هره ش نه به رده ن!
 چهن د پادشاهان، جه به شه ر بی باک
 وه هه زار سه سه رت، سه ر نیان وه خاک
 که یوم سه رس سه رته وق پادشاهان بی
 سه ر حه لقه ی زه نجیر ساحیو جاهان بی
 وه کو شیی جه مشید، ساحیو جامی جه م
 ویش چهنی جامش، لووان، په ی عه دده م
 کورشی که بیر، داخوم، نه و کو شیی!
 سه ر دووده مانی، هه خامه نشیی!
 هه ریه ک چهن د سه سه رت، گرته بین نه دل
 یه ک نه شو نی یه ک، داخل بین وه گل!
 نه مروود و شه دداد، زوحاک و فیعه ون
 ئیدیعاشان، چهنی، خوداوه ند!
 داخوم، جه کو بان، که یانانی که ی؟
 نه و گورز و گو یال، نه و ساقی و نه و مه ی!
 کو شیی، که یخه سه ره و ساحیو ته خت و تاج
 کو په هله وانان، نه پای کورسی عاج!
 کو سی کاوسی، داخوم جه کو بو!
 که لله ی که یقوباد، جه کو که وته بو!
 فه ره ی دوونی فه ر، بلند بی پایه ش
 چهن د سال مه مله که ت، وه ش بین نه سایه ش!
 گو دهرز، وه جه فتا و جه وت فرزه نده وه
 گیو وه ریازه ت، سه سه ره و سه نده وه
 داخوم جه کو بو، شای نه فراسیاو
 ئیسمش مه وه رده ن، سه نگ مه بی وه ئاو

رۆسته م جه كو بو، ئەسفەنديار جه كوون
 كه للهي ديو سفيد، چەني بريان شوون!
 نه ئي گشت پادشا و په هله واني قين
 چەني جاشان بيبي، نه سینهي زه مين!
 داخوم جه كو بان، خه بهر شان، نييهن
 كه و كه به و ئەساس، كول، نه بهين شيبه ن!
 هەر يه كۆ هه زار، هه سه ره تان، نه دل
 وه چەند ئاره زوو سه ر نيان، وه گل
 چەند پادشاهان، ئەشكاني بييه ن!
 يه ك نه شووني يه ك، ئامان و شيبه ن
 كه و كه بهي دارا، چەني بيبي ته مام
 ئەسكه نده ر نه شوون، ئەو ياوا وه كام
 ئەسكه نده ر جه كوون، پادشاي ناميي
 شه رق و غه ريش گرت، ئەو وه ته مامي!
 جه عومري كو تاش راحه تيش نه ديبي
 هه رچي ره نجش دا، وه عه به س به ر شيبی!
 ساساني جه كوون، چەني شين وه باد
 نه وشيروان، بي، ساحيب عه دل و داد
 كه يخه سه ره و ته ختش جه مه داين بي
 شيرين مه ليكه ي ئيران زه مين بي
 كه مه كه سي دييه ن، ئەو ته خت و ئەو تاج
 مه تاي ره نگا و ره نگ، ئەو حوكمي ره واج!
 ده بده به و بي سسات به زمي خه سه ره ويبي
 مه شه ووري عامه ن، هيج كه سي نه ديبي
 ئاخه ر گه رفته ر، چه رخي دنياي دوون
 يه ك شه و شيرين ديش غه لتانه ن نه هرون
 ئەو سه رداره ش ديبي وه ي حال و وه ي دهر د
 شيرين، هه م جه گيان شيرينش ويه رد!

به غه ير، جه شيرين، كه س نه دييه ن وه چه م
 دماي سه ردارش، حازر په ي عه ده م!
 شيرين باي شيرين، په ي شيرين كاريت
 سه بت كريان تاريخ، په ي يادگاريت!
 كه نجی باد ئاوه ر، ته لای ده ست ئەفشار
 وه غه رته به رده ن، ديار وه ديار!
 تايفه ي مه غول، ئەو جه نگی خوونخوار
 جه كه للهي ئاده م، سازناشان مه نار
 ئەوه ن پادشا ه، ئامان و شيبه ن
 چەند هه زار هه زار ئيسمشان نييه ن!
 ئينه كول واتم، ئامان و بييه ن
 عه جه ب ته ر جه كار ئيمه كه م بييه ن!
 هيج كه سي نه دييه ن، بي گونا و ته قسير
 به دبه ختش كه ران، ده سال، نه زه نجير
 مه حروومي ديدار عايله و فرزه ن
 فه ريادرس نييه ن، غه ير جه خوداوه ن!
 به وينه ي حه يوان، دورنده ي قه فه س
 ده سال نه كيشي، راحه ت يه ك نه فه س!
 ره نجی چەند ساله، وه هه زار زه حمه ت
 ته مام نه به ين شيبی، وه ني مه قيمه ت!

پارانهوه، له خودا بۆ لیبووړدن، له گونا و رزگار یوون له بهندیخانه

رؤزگار شیشهی عومرم شکسته
پراگهی ئومیدی حه یاتم بهستنه
ته کلیفم ئیدنه، پهری رای نه جات
مونا جات که روون، قازیو لاجات!
یا ره ب به حاجه ت ره سوولی سه روهر
قازیو لاجات، رۆی دهشتی مه حشه
یا زاتی، بیچوون، یا زاتی بیچوون
یا فهردی نه عزم، یا زاتی بیچوون!
یا خه یامی چه تر، چه رخی تیله گوون
یا نازمی نه زم دوری دنیای دوون
یا سانیه سسونع، سه مای بیستوون
یا قودره ت بچ حه دد، جه حیساب نه فزوون
یا که ره م کانی، یا عه تای عه زیم
یا زاتی بچ عه یب ره حمانوره حیم
یا ئامیری نه مر، فه رمان ره واهان
یا حاکمی حوکم، حیشمه ت په ناهان
یا ره ب به حاجه ت، جه لال و نه قدس
ده ستگیری مه زلووم، غه ربب و بی که س
یا ره ب، به حاجه ت، زولجه لالی ویت
به عه رشی عه زیم، لایه زالی ویت
یا ره ب به حاجه ت، پیغه مبه رانت
به عه رش و کورسیی، قه تره ی بارانت
یا ره ب، به حاجه ت، شای دل دل سوار
مورته زا عه لی، کوشنده ی کوففار
به نه شکی دیده ی فاتیمه ی زههرا
همه به و شه هیدان دهشتی که ره به لا

به ناله ی ده روون، عه بدالانی بهر
مه کیشان نه دل، واده ی سوب سه حه ر
به سه دای نه زان، نه لاله و نه کبه ر
به شوعله ی جه مال، پاکي پیغه مبه ر
یه ک رای نه جات تی، بنییره نه وهر
به شه رافه تی سه یدی سه روهر
به دهستی به سته ی، زیندانیانت
نه سیر و مه زلووم، گو شه ی شارانت
جه معی زیندانی نه کرا دی به دبه خت
فه ریاد په سی که ر، نه ی فشاری سه خت
ده ساله ن، زووخاو جاریه ن لیمان
به شه ری نییه ن، په حم که ره و پیمان
یا ره ب، به حاجه ت ئیسمی نه عه زمه ت
به و مه لایکان، خاسی مه حه رمه ت
یه ک نه مجار به و په حم بچ پایانه که ت
به و عه تا و که ره م، بچ سامانه که ت
ته رتیب ده هنده ی ته نته نه ی شاهان
نگوون کوننه نده ی سانی سوپاهان
مه لاز و مه لجه ء، نه هه ر ته رس و بیم
دانا و ته وانا، کارساز و که ره م
میعماری بینای به رزه دیاران
قه دئارای قامه ت، سپی چناران
خه تاتی ختووت، خه تی نیگاران
خه یاتی کالای بالای نازداران
په نگ نامیزی په نگ گو نای گولالان
عه نبه ر ریزی زولف، نازک نه وهالان
زینه ت نه فزای تاج، زه رین کولاهان
رؤشن نمای نوور، نه سو یح گاهان

بهر نارندهی گول، نه سینهی خاران
 تهقسیم کونهندهی شکوفه‌ی داران
 تاوان، نه دهروون، کوهان بهر تاوهر
 په‌رده‌ی سیاهی، وه رووی شه‌وان دهر
 رابیتته‌ی دهروون راگه‌ی نیهانی
 حهل نمای موشکل، کار وه ئاسانی
 بئ میسل و مانه‌ند، لا شه‌ریکی فهدرد
 هه‌کیمی حالزان، ئاگای کولی دهررد
 بینا و شنه‌وا، دانا و باخه‌به‌ر
 وه نیک و وه‌به‌د، وه ســـوود و زهره‌ر
 کارسازی کاران، کولی مشکلات
 لایقی ته‌مجید، ته‌وسیف و سیفات
 وه نووری خورشید، جیلوه‌ی جیهانده‌ر
 وه هه‌وری ره‌حمه‌ت، چه‌مه‌ن ئارا که‌ر
 وه شوعله‌ی شو‌عاع، مه‌هتابی قه‌مه‌ر
 شه‌وانی تاریک، وه رۆی رۆشنکه‌ر
 وه بادی موراد، که‌شتی ره‌وانده‌ر
 نه‌گی‌جاوی گیج، دهریای په‌ر خه‌ته‌ر
 وه شنۆی نه‌سیم، گولان دهر ئاخیز
 وه هه‌وای وه‌یشووم، به‌رگی خه‌زانرینز
 په‌نای مه‌زلوومان، دادستانی عام
 پادشای شاهان، حه‌یی، لایه‌نام
 بئ په‌نگ، بئ په‌فیع، بئ روو بئ فرزه‌ند
 بئ هه‌متا و بئ باک، بئ میسل و مانه‌ند!
 فه‌ریاده‌سی کولل یه‌کتای یه‌گانه
 مه‌سده‌ری ئه‌وراد، که‌عبه و بوتخانه
 بو‌په‌ی خاتران، ئیسمی ئه‌عزه‌مت
 به‌دهریای ره‌حمه‌ت، کانی، که‌ره‌مت

به قـــووه‌ی قـــودره‌ت، لا یه‌ته‌ناهیته
 نیشانه‌ی ده‌لیل، په‌ی شه‌هه‌نشاهیته
 به مه‌لایکان، دایم نه ســـجوود
 په‌ی په‌ی مه‌وانان، زیگری یا وه‌دوود
 به فه‌رپی فه‌رمان وه‌حیی جویه‌ئیل
 تاوهرده‌ی ته‌ورات، قورئان و ئینجیل!
 به زاری ئاده‌م، به سیدقی خه‌لیل
 به قوربی قوربان، زحی ئیسماعیل
 به مووسای عیمران، که‌لیمی کۆی توور
 به رۆحولقووددوس، به سه‌فحه‌ی زه‌بوور
 به زیگری یونس، نه‌به‌تنی ماهیی
 مه‌وانا، ته‌سبیح، ذاتی ئیلاهی!
 به روتبه‌ی ره‌فیع، ره‌سوولی نازار
 شافیعی گرووی، عاسی و گونا‌ه‌بار
 شه‌هواری رۆی عه‌رسه‌ی عه‌ره‌سات
 دارای ده‌لایل، بورهان و ئایات
 به پایه‌ی بولند، پیغه‌مه‌به‌ران گشت
 به چه‌شمه‌ی که‌وسه‌ر، به ره‌وزه‌ی به‌هه‌شت
 به سیدقی سدیق، به عه‌دلی عومه‌ر
 به شه‌رمی عوسمان، به بازووی حه‌یده‌ر
 به رای شه‌هیدان، گیان فیدا که‌رده
 به مـــوجاهدین، هوونی دل وهرده
 به رای حاجیان، په‌ی به‌یتولجهره‌م
 به ته‌وواف چییان، باره‌گای ئه‌عزه‌م
 به شای شه‌هیدان، حسین مه‌زلووم
 به دوازده ئیمام، به چواره‌ده مه‌عسووم
 به بانگی ئه‌زان، سه‌دای بئ نه‌زیر
 به ده‌نگی پیران، جوابی ته‌کبیر

به رای زهواران، بی سهر و سامان
 مهگیلان نه دهور، بارگهی نیمامان
 به نهولیاهان، پیرانی کامل
 رهنمای رای راست پهری سهرمه نزل
 به نالهی مهستان سوب سههرگاهی
 سهرشارهن، وهجام، بادهی نیلاهی!
 به سیرپی سینهی سافی سؤفیان
 مهوانان تهوحید، نه پراگهی نیهان
 به تهویهکاران، بی پهنا و پهرده
 نادم جه کردگار، کهردهی ویهرده
 به نهندوی عوششاق، یانهی دهروون پتیش
 به عیشوهی شوخان، ریشهی جگهرکتیش
 بهسهرگهشتهگان، روو نه وادی و دهیر
 چهیران نهگهردش، چهرخی سهبک سهیر
 به پهنگ و پهونهق، سهفای نهویههار
 مهفمانو قودرهت، جه لای جههاندار
 به تهززی تیراز، بالای نهمامان
 به پییمی تورپهی، خهیاته خامان
 به نهغمهی مهلان، به غهمزهی گولان
 به تهئسیری سهوت، سهدای بولبولان
 به عهزا داران، سیای سهودا پۆش
 به گوئشهگیران، هوونی جگهرنۆش
 به نالهی چهزین، یاهووی دهرویشان
 به ئاهی سهسرهت، تۆی دهروون پتیشان
 به ئهشک و ئهسرین، دیدهی زیندانی
 ههردهم، مهپتیزان، نهجای پهنهانی
 به رای غهریبان، زید و ماوا دوور
 مهحرووم و مههجوور، یانهی دل خاپوور

تو وه رهحمی ویت، یا شای کهردهم دار
 ببهخشه گونای بهندهی خهتابار!
 مهعلووم مستهوجیب نهوعی عهزابم
 لایقی تهوبیخ، قههر و عیتابم
 نهرسهد که شهریک، شهرمهسارانم
 بویهر، جه تهقسیر، کهردهی کارانم
 ناگا و موخبری، شهههنشای شاهان
 ده سالهن، نه چهبس، شاری نهسفههان!
 ویم و رهفیقان، یهکایهک تهمام
 زوخواو مهنووشین، ههر سوب، تا وه شام
 رو، جه رو فیشتهر، گهرمهن نالهمان
 مهشو وه گهردوون، سهدای لالهمان
 فهریادپرس نییهن، فهریادپرس هانا
 هانا، ههر وه تۆن، هانا، سهده هانا
 به کهریمی ویت، کهردهم فراوان
 دهلیلی خهیرئی، بکهری رهوان
 سهبهب سازی خهیر، کار وه دهس ئاسان
 سهبهب سازی کهر، باجهتی خاسان!
 مهلوول و مههجوور، مات و غهمبارین
 مهحروومی دیدار، یار و دیارین
 رهحمی کهر، شامل، جهسته و حالمان
 وه جهستهی سفتهی، وهک زوخالمان
 پییر و ئاخرشهر، عاسی و عوسیانبار
 قهبول کهر، وهنهم، تهوبه و ئیستیغفار
 خالق وه زانت، غهیر، جه لوتفی ویت
 رای ئومیید قهتعهن، مهخفیی نییهن لیت
 ناگاه، نه نهحوال، دهردهدارانی
 شهفا دههندهی، کول بیمارانی

نامه‌ی ناغا عینایهت و محهمهد بهگ:

ههروهک، دهردهکهوئ، ناغا عینایهت، قهسیده‌ی موناجاته‌که‌ی، که له زیندانداندا، هۆنیویه‌ته‌وه، بۆ محهمهد بهگی دهنیترئ و داوای لی دهکات، که ئه‌ویش، وهک ئهم، له خودا، بیارپیتته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ش، دهرگای نازادییان، لی بکاته‌وه و محهمهد بهگ - یش، له‌به‌ر هۆی نه‌خووشی، نه‌خستی درهنگ وهرامی ده‌داته‌وه و کاتئ، که وهرامنامه‌که‌ی بۆ دنووسیتته‌وه، بهم جوړه ده‌پرازیتیته‌وه!

چه‌ندی جه‌ی وهرته‌ر سارم نامه‌یی

نامه‌ی وه‌ش مه‌زموون، خووش خیتامه‌یی

نویسا بیت وه لام، په‌رئ موناجات

که‌روو جه دهرگای، قازییولحاجات

ئه‌وه‌ل مه‌عزورم، به هه‌زار زیان

ته‌خیری جاوا، نه بۆم وه تاوان!

مه‌ریز بیم ناخووش، تاوانم نه‌بی

په‌وکه، جاوات، ماتل، مه‌نده بی

دووهم، یهک که‌سئ، مه‌بۆ موناجات

که‌رۆ، جه قاپی، قازییولحاجات!

سه‌راپا، ته‌مام، پاک و تاهیر بۆ

وینه‌ی ئاینه، جه لای زاهیر بۆ

تاویای بوته‌ی عه‌قل و که‌مال بۆ

شووشی سیم و زه‌ر ته‌لای دووقال بۆ

غه‌واسی دهریای، فام و هونه‌ر بۆ

باری که‌لامش، در و گه‌وه‌هر بۆ

شه‌یدا بۆ، وه عیشق، حه‌قق و حه‌قیقه‌ت

ئاگاه بۆ وه پاز سیرری ته‌ریقه‌ت

عالم بۆ، وه عیلم، شه‌ریفی ئیسلام

ئه‌سل و فه‌رع و روکن، بزانتو ته‌مام!

ئه‌وسا لایقه‌ن، جه دهرگای خودا

بوازۆ، حاجه‌ت، بکه‌رۆ، دۆعا

وه‌ر نه من وینه‌ی، ئاهه‌ن سه‌رد و سه‌خت

ده‌روون په‌ر نه زه‌نگ، به دهن په‌ر نه‌گه‌رد

بی بای کووره‌ی گه‌رم، بی جه‌وری ئوستاد

بی عیلم و عه‌مه‌ل، بی خه‌ت، بی سه‌واد

غه‌ریقی دهریای، عوسیان و گونام

که‌ی قابل وه عه‌رز لاله و ئیستیدعام

وه‌لئ، من له‌به‌ر گله گوزاریی

یا ئیتاعه‌ی ئه‌مر فه‌رمان به‌رداریی

ئه‌سرم که‌رد وه هه‌ون، موژهم وه میداد

وه قه‌دری قه‌وه‌ی، فه‌هم و ئیستیع‌داد

نویسام چه‌ند شیعر، ها ته‌قدیم که‌رده‌م

ره‌ویه‌ی به‌نده‌گیی، وه جا ئاوه‌رده‌م!

ئومید هه‌ن قبوول، دهرگای باریی بۆ

باعیسی نه‌جات، رستگاریی بۆ!

نَاغَا عِينَايَهَت، دُووبَارَه، وَهْرَامِي مَجْمَعِد بَهْگ دَهْدَانَهَوَه وَ دَهَلِي:

دۆسته که ی گيانی رۆسته می نه ژاد
 نامه ی شیرینت، خه مان، دا وه باد
 نه شعاری مه ربوت، مه عدنه ی شعور
 سه یقه ل، کربابی، به وینه ی بلوور
 موناجاتی خاس دلّ په سه ندیده
 وانام و ســـــاوام وه هه ردوو دیده
 ناهه نگی نه شعار، فیرده وسیت وه ندم
 جه دور نه فشانیت، من هه یران مه ندم
 نه شعارت جه لام، وینه ی شه که ره ن
 من جه واته ی ویم، قه لبم په که ره ن!
 هه یفه ن قاتی بۆ، نهو شیرین وه ی ته لّخ
 نهو تاوی سافه ن، ئید له جه ن، هه م به لّخ
 نهو دانه ی گه وه هر، ئید سه نگی خاران
 نهو پارچه ی هه ریر، ئید کۆنه ی شاران
 نهو خشتی میعمار، باش هۆسای به مه ن
 ئید که لاره کۆن، گلّ و خاک، شن!
 فیعله ن نه ساسه ی ته حریرم نییه ن
 په ی سه بتش، ئایر، نه قه لبم شییه ن!
 نیگاش مه داروون، تا ده رجش که روون
 هه ر وهخت وه سیله ش، وه ده س باوه روون!
 قاتی پاتی بۆ، خاس چه نی خراو
 تا بۆ وه شه رهت، شه که ر، چه نی تاو
 یادگارییه ن، په ی که سی مانۆ
 شایهت، دروودی، په یمان بکیانۆ
 وه سیله ش فه ورپی، حازر دیاری
 ده رج که رد، نه فه وق، په ی یادگاری

ئیزهاری مه ئیووس که م سه وادی ویت
 بی عیلم و ته حسیل، نامورادی ویت
 که رده بیت وه لام، منیچ هه ر به و دهر د
 جه کول که س به ته ر، که م فام و ره نگ زهر د
 دمای په نجا سال، ره نج و که رده ی ویم
 ئیسه سابتنه ن، مه علووم بییه ن، لیم
 هه رچی رهوم که رده ن، کول په شیمانم
 هه ربه ک دهر دپوهن، نه پرووی زامانم
 ئینه کول باعیس، بی ئیتلاعییه ن
 بی خه به ر، نه چه رخ، دنیای فانیه ن!
 بی عیلم و سه واد، جه نادانییه ن
 عاقل که ی کارش، په شیمانیه ن!
 بازه، باسووچیو وه ی داخ و وه ی دهر د
 جه هه ردوو دنیا، مه حرووم و دلّسه رد
 به لام عه زیم، ته قسیرمان نییه ن،
 مه حهل موحه ققه ر، ته نگ و وردییه ن
 مه دره سه ی علووم عه قلّ و فام و بهخت
 یا سسایه ی دیوار، یا نه پای درهخت
 فه یله سووفی عه قلّ، کانی مه عریفهت
 ره واج دههنده ی عیلم و شه ریهت
 نهو رۆ نیشانه ی دهر وه دهرمان بیی
 مه لا عه لی مراد، ته علیم دهرمان بیی
 نهو ئییمه ش یاوا، وه ی پای بلند
 (شیخ الازهر) بی، نهو پییری په رفه ند

نَاغَا عِينَايَهَت، بَه نَاوِي سَكَلَايِ رَهْمَه زَانَهْوَه، نَامَه يَه ك بُو مَجْمَه د بَه گِي روسته مي
 دهنيري و تيايدا، دهلي:

که مي نه نه حوال، دهرداني کارين
 ئيزهار کهم وه لاي، نمره چواري
 پير و لهر و چهق، ههر ساتي دهردي
 زه عيف نائوميدهناسه، سهردي
 دهردي گشتمان، ميراس جي ماگه
 پهنج شهش دهردي تهر، له من رووي داگه
 مانگي رهمه زان، وهک زالمي جه بوون
 سهري ناويتو، له بوون و نه بوون
 ههر کهسي بگريت، ههر ويلي ناکات
 ئيديعاي خويي، کاکهي لي نه کات
 گيروده ي دهسي، پهنج غهزا بووگم
 له دهس ههر پهنجيان، من له دهس چووگم
 دوواني دهولته تي، سياني شه خسي
 هاوار داد، له دهس، دۆکه شک و قهيسي
 وه سكي تير و وه ههزار برسسي
 خودا داد له دهس، دۆکه شک و قهيسي
 شهرته له داخي، دۆکه شک و قهيسي
 کوگردي بکه م، وهک دهرويش وهيسي
 له گشت زياتهر وه عيشووه و نازه
 سه حهريم دايم، نان و پيازاه!
 په نيري کرمين، ناشي قورپاقه
 هاوار داد، له دهس، ئي فه قروفاقه
 وهک هه لئا، ئهي خوا، ههر کهسي ساقه
 داد بي داد، له دهس، ناشي قورپاقه
 غه زاي دهولته تي، شه فاي مه زاقه
 داد فه رياد، له دهس ناشي قورپاقه

مه حکووم و مه زلووم، نه عمالي شاقه
 گرفتاري دهس، ناشي قورپاقه
 به خودا، عه زيزان، ته کليفي شاقه
 خواردني نييه، ناشي قورپاقه!
 وهک بزني بگريت، نهو به له باقاه
 کردگيه، وه من ناشي قورپاقه
 عوموم، دهردمان دووربي و فيراقه
 سه رباري دهردان، ناشي قورپاقه!
 چون خويان يه کجار، کوونيان فه راقه
 بويه، خوشيان تي، له ناش قورپاقه
 مه خسوسه ن، ههر کام، ره ئيس ئوتاقه
 باوکی نه فروشي، بو ناش قورپاقه
 شه هه نشاهييه، ترو تفاقه،
 په نيري کرمين، ناشي قورپاقه
 بو ئيراد جويي، چاويان زاقه
 ههر کهسي نه ي خوا، ته خته و شه لاقه
 له ناو گوشته رهش، ههر چي به بيان که ي
 تام و له زه تي، وه قه وري کاکهي!
 له گشت به تره، نهو غه زاي خاسه
 ههر چلک و چلمه، نه يکه نه کاسه!
 ته ته بوکهر ي، وه کو ي زوخال و ي
 فيتوا دهره که ي، توخمي گه مال و ي
 مه گهر تهخت و بهخت بوي چه واشه
 نه وسا واز بييرن، له م ناشي ماشه!
 ئينساف خو ناده ن، نايه زن به سه
 نام له کو ي تيرن، نه م گشت عه ده سه
 پاکي چي ناکه ن، په ر له کاو تووکه
 بي شتر دانه که ي، کووژي چه لتووکه

غەزای خوسووسی، بۆت تەوزیح بدەم
 بەیانی واقیع، هیچ شوخی ناکەم!
 دوو دوو سێ سێ، هاوخواجین تەواو
 شایب و دوو شایب، تیرینە حەساو
 مالت یەک نەفەر، سەرئ، یەک شایب
 جەمە ئەکەین، ئەیدەین، وە تەرە و شایب
 بۆ ئیوارەمان، وە بێ کیبر و ناز
 ئیزافە ی ئەکەین، یەک دوو چل پیاز
 شەو شەوئ پەنێر، شەو شەوئ شیرە
 ئاوی تێ ئەکەین، ئەوئ وە شیپەر!
 وەلئ بۆ سەحەر، ئاشمان بارە
 ئەرچی خواردنی، هەر عەیب و عارە
 ئەوئ سەر داخە ی، نەنوار ی بۆ کەس
 عارەق برپێژی، وەم دەس و وەو دەس
 هەر تا بـخـوـریت، پیم بکە باوەر
 خەجالە تیپە و کاری شەرم ئاوەر
 ئەویچ هەر قەرزە، وە گیانی ئیو
 یەک قەرە پوولئ خۆمی نیپە پیو
 ئەنوسین بۆ مال، پوول زوو بنیـرن
 جواو نادەنۆ، نیپە، ناینیـرن!
 ئیمە یچ قەرز ئەکەین، هەروا ناپرسین
 لە رۆژی ئەدای، ریزە ناترسین
 ئیژین قەیناکا، خەرچی پارشیو
 برسپەتی رەگی، هاری وا پیو!
 مانگی رەمەزان، ناوی، نە یگری
 فەرزە، واجیبە، هەر وە جیتی بیتری
 زووکەن، بیگرن، ئەمپۆ و سۆزیپە
 مانگی رەمەزان، ساحیو رۆزیپە!

چی درۆ نادەن، راسی هەر واسە
 سوب تا خۆرتاوا، بێ قال و باسە!
 وەختی خۆرتاوا، ئەوئ وە گرمە
 بۆمان تیرنۆ، کەوەر و برمە!
 قەزیپەمان نیپە، وە دەس ئەپاچین
 چارەمان چیپە، گشت ناعیلاجین!
 تۆ خۆت قازی وە، ئەوئ ئیفتارە
 یاخۆ ئیفتیزاح، سەرباری بارە!
 بەرنامە ی ئیمە و مانگی رەمەزان
 ئەمەسە، تەمام، نووساگمە لیتان!

فهرهنگۆک

ئابا (ن): (نوون) له بریی (ناو) هاتوو!

(ئابا)، وشهیهکی عارهبیه و له بنه‌ره‌تدا، بهم جو‌ره‌یه: (ئابا = آبا)، کوژی (ئەب = ئاب) له کوردیییدا، هه‌مه‌یه‌ی کو‌تاییه‌که‌ی سواوه و بووه به (ئابا) ی، پرووت.

وشه‌ی (ئابا)، له‌م شیع‌ره‌ی، ئا‌غا عینایه‌تدا، به‌واتای باب و با‌پیرانی، دیرین، هاتوو.

ئابداریی (ن): ئابداریی، وشه‌یه‌کی دار‌پێژراوه، که به‌م جو‌ره‌ پێکهاتوو؛ (ئاب+دار+یی).

که‌وابوو، بۆمان هه‌یه، که بل‌پین، وشه‌ دار‌پێژراوه‌که، بریتیه، له وشه‌یه‌کی (سه‌ره) و چه‌ند مو‌رفیمیک، که له رووی ئا‌وازه و پێژمان و واتاوه، هه‌موویان، پێکه‌وه وشه‌یه‌کی نو‌تیان، پێکه‌یناوه و به‌واتای کاربی (ئا‌وداریی) هاتوو، له هه‌ندی، نا‌وچه‌ی کورده‌واریییدا، له شپوه و رو‌واله‌تی (ئا‌وداریی) دا، به‌کار دیت!

ئابروو (ن): له بنه‌ره‌تدا، ئەم وشه‌یه‌ش لێک‌دراوه و پێکهاتوو، له (ئاب + روو)، که هه‌ریه‌کی له‌م وشانه، وشه‌ی سه‌ره‌ن.

که‌وا بوو، بۆمان هه‌یه، که بل‌پین، لێره‌دا، ئەم وشه‌یه، به (ئاوی روو) هاتوو و له کورده‌واریییدا له رو‌واله‌ت و ئا‌وازی (ئا‌وه‌روو) دایه و به‌واتای (حه‌یا) و (پیا‌وه‌تی) و (شه‌ره‌ف) هاتوو.

واته، ئەو که‌سه‌ی، که ئاب‌رووداره، خا‌وه‌نی حه‌یا و شه‌ره‌ف و پیا‌وه‌تییه.

به‌م جو‌ره، وشه‌ی (ئاب‌روو)، ده‌خ‌رتیه، نا‌و رسته‌وه و ده‌وت‌ری:

- کاوه، پار‌یزگاریی، ئاب‌رووی، خۆی و خێزانی کردوو!

- کامه‌ران، کور‌پێکی، ئاب‌رووداره!

- شیرین، به ئاب‌رووه!

ئاناچ (ن): ئەم، وشه‌یه، به‌م جو‌ره ئا‌واز و رو‌واله‌ت‌وه، له کورده‌ستانی ئێراندای، به‌کار دێ.

ئەم وشه‌یه، له وشه‌ی عاره‌بیه‌وه (احتیاج) هوه وەرگیراوه و ئەوجا، به‌ره‌ به‌ره، سواوه و له ئەنجامیشدا به‌م جو‌ره‌ی ئیستای لێ هاتوو و به‌هه‌مان واتاش به‌کار دێ.

وشه‌ی (ئاناچ)، له رو‌واله‌تی نا‌ویشدا، دروست ده‌ک‌ری و ده‌بی، به (ئانا‌جی) و ئەو کاتبیسه، به‌م جو‌ره، ده‌خ‌رتیه، نا‌و رسته‌وه:

- ئەو، ئانا‌جی، به تو‌ نه‌ماوه!

ئاته‌شگا (ن): ئاته‌شگا، نا‌ویکی کور‌دی‌ی کۆنه و به‌و جی‌گایه‌ ده‌وت‌ری، که له کۆنی دێریندا، ئا‌گر‌پێکی جه‌ما‌وه‌ریی تیا‌دا، کراوه‌ته‌وه. له ده‌می خۆیدا، زه‌رده‌شتییه‌کان، چه‌ند جو‌ره ئا‌گر‌پێکی جه‌ما‌وه‌ریان کردوو‌ته‌وه و یه‌کی‌کیش، له‌وانه، له جی‌گایه‌کی زۆر به‌ر‌زدا، بووه، بۆ ئەوه‌ی، به‌هۆیه‌وه، به‌توان‌ری، زۆریه‌ی، خه‌لکی نا‌وچه‌کانی ده‌ور‌به‌ره‌ی، بۆ کار‌ی، بۆ مه‌به‌ستی، پێویست و کت‌وپ‌ری، ئا‌گادار، بک‌رت‌ن!!

له‌م جو‌ره، جی‌گایانه، شو‌ینه‌واری، زۆر به‌جی‌مان و حا‌لی حازریش، هه‌ر به‌هه‌مان نا‌وه‌وه، نا‌و ده‌ب‌رت‌ن!

(ئاته‌شگا) - نا‌و، له چه‌ند جی‌گایه‌کی، کور‌ده‌ستاندا، هه‌ن و بۆ وینه، (ئاته‌شگا) ی نا‌وچه‌ی بیاره و ئاته‌شگای پشتی خانه‌گا، له مله‌ی ئاته‌شگاوه، که جی‌گایه‌ی ئەوه‌نده به‌رزه، که له شه‌ره‌زور و نا‌وچه‌کانی کرماشان - هوه، له‌به‌ر سه‌ره‌به‌رزیی و لو‌وت‌به‌رزیی، دیاره.

به‌شپ‌وه‌یه‌کی، ئا‌شک‌راتر، ئاته‌شگایه‌کی، وه‌ک ئەوه‌ی لای خانه‌گای پاوه، زۆرت‌ر، بۆ مه‌به‌ستی، ئا‌گادار‌یک‌ردنی خه‌لکی نا‌وچه‌کانی ده‌ور‌و‌پشت کراوه! گوا‌یا، به‌هۆیه‌وه، ده‌توان‌ری، هه‌والی، هه‌ر میه‌ره‌جانی، هه‌ر جه‌ژنی، هه‌ر هه‌والی‌کی ترسناک و نا‌هه‌موار، بدری، به‌سه‌ریاکی ئەو خه‌لکه‌ی، نا‌وچه‌کانی ئەو ده‌ور‌و‌پشته، که ئەو ئا‌گر‌ه‌ی تیا‌دا، کراوه‌ته‌وه!

به‌هه‌رحا‌ل، (ئاته‌ش = ئا‌گر = ئا‌ور = ئاته‌ر) و ئاته‌شگا، یان ئاته‌شگه‌ده، بۆ مه‌به‌ستی، په‌رستنی نه‌بووه، هه‌روه‌ک، دو‌ژمنانی کورد، وه‌های، له قه‌له‌م، ده‌ده‌ن! به‌ل‌کو لای کورده دێرینه‌کان، له خۆشه‌ویستی ئا‌گر، بۆ چه‌ند مه‌به‌ستی بووه! بۆ گه‌رم کردن و پاک کردنه‌وه و رو‌شنایی و هه‌وال گه‌یاندن و خواردن دروست کردن و زۆرت‌ریش، ئا‌گر توانای، له‌نا‌وبردنی، هه‌موو شتیکی پیس و خرا‌پی، هه‌یه!!

ئاته‌شگای (تی‌کاب)، یه‌کی، له‌و ئا‌گرانه‌ بووه، که به‌رده‌وام، گ‌ر‌پ‌راوه و به‌ته‌نیشتی ئەو‌یشه‌وه، خه‌لکه‌که، خا‌وه‌رستی (ئه‌هرۆمه‌زده‌ی) تیا‌دا، کردوو.

ئەو ئاته‌شگایه‌ی تی‌کاب، یا‌خود، ئەو په‌رستگایه‌ی ئەوی، ئەوه‌نده، پیرۆز بووه، ئەرده‌شیری باب‌کان، هه‌موو سا‌لێ، بۆ ئەوی چوووه و، که کی‌لۆمه‌تری، نزیک‌ی بووه‌ته‌وه، پیا‌ده‌ بووه و به‌پێی په‌تی، بۆ ئەوی، چوووه!

ئاخ (ن): ناوی دهنگه و بهه ناسه ی ئالۆز، كه فه سه ره. ئاخ، نيشانه ی، نارچه ته ی، نارزهایی، نااسودهیی، پيشان ده دات و بهم جوړه، ده خرېته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ئاخ و داخی دهروونی، دووکه لئ، لی بهرز ده بیته وه!

- شیرین، له گه ل شووه که یدا، نارپکن، بۆیه، هه میسه ئاخ ئاخیه تی.

ئاخر نه فهس (ن): ناویکی لیکدراوه، له (ئاخر + نه فهس) پیکهاتووه، که ههردووکیان، له زمانی عاره بی دان و به لām، له زمانی کوردییدا، جیگای خو بان، کردووه ته وه.

به هه رحال، مه بهستی، (دوا هه ناسه ی، ژبانه.

شایانی باسه، هه ربه که، له م وشانه، که وهک (ئاخر) و (نه فهس)، به جیاجیا، له کوردییدا، به کار دین دهوتری:

- کاره که ئاخری هات.

- کابرا، ته نگه نه فهسه.

ئاخیز (ن): هم ره مزه (نیشانه) بۆ (ئاوه لئاو = جیناو) ه.

ئاخیز، به واتای (گورج)، (خیرا) هاتووه. بۆ، وینه، دهوتری:

- ئاخیز کهر! (ئاخیز بکه ره)، واته: خیرا بکه، گورج، بکه.

بهم جوړهش، به کار دئ و دهوتری:

- زوو خیز به. واته: گورج به. خیرا به.

لیته دا، وشه ی (زوو)، جیگای (ئا) ی گرتووه ته وه و پیکه پینانه که، شپوه ی لیکدراوی، وهرگرتووه و بهم جوړه ی، لیتهاتووه:

(زوو + خیز)، که (ئاوه لئاو) ه و له گه ل (ریشه ی) کاردا، به کیان، گرتووه.

به هه رحال، (ئاخیز) یش، ههروهک وتمان، لیکدراوه و پیکهاتووه له (ئا + خیز).

(ئا)ش، کورتوویوه ی (ئهوا)یه، که به واتای، پاتکردنه وه، یان په له کردن، دئ و ئه مهش، له کۆنی کۆنه وه تا وه کو ئه مپۆ، بهو جوړه، هه ر به کارهاتووه!

کهوا بوو، (ئاخیز)، به واتای (زوو خیز) دئ!

ئاه (و. ن): نیشانه ی (پاناو). ئه م، پاناوه، بهراناوی ئاماژهش، به کار دئ و کۆش ده کرېته وه و دهوتری: (ئادئ).

(ئاد)، به واتای (ئهو) له شپوه ی ئه ده بییدا، هاتووه، بۆ وینه، دهوتری:

- ئاد، (بۆ کوپ، نیرینه) ئاما.

واته: ئه و هات. (ئهو کوپه هات).

- ئاده، (بۆ ماینه ده بیج) ئاما.

واته: ئه و هات. (ئهو کیژه هات).

ئارام (ن)، (ن): ئارام وشه یه کی کوردی کۆنه و له ئافیس تادا، به هه مان ئاواز و واتاوه، هاتووه.

حالی حازر، یاخود کوردی ئه مپۆ، (ئارام) وهک (ناو) و وهک (ئاوه لئاو) به کار ده هیئتی و بهم جوړه له ناو رسته دا، به کار ده هیئتی و دهوتری:

- کاوه کوپکی بوو و ناوی ئارام-ی، لی نا!

- ئه و له گه ل هه موو که سیکدا ئارامه!

کهوا بوو، (ئارام)، که وهک ئاوه لئاو، واتای، بیدهنگی و هیئتی و له سه رخوی، ده دات!!

ئارۆ (ن): (ئارۆ)، به واتای (ئه مپۆ) ی شپوه ی، ئه ده بی هاتووه. به هه رحال، (ئارۆ)، بهم جوړه ده خرېته، ناو رسته وه.

- ئارۆ، کاوه، نه وهش بی.

واته: ئه مپۆ، کاوه، نه خو ش بوو.

له شپوه ی هه وراماندا، بۆ هاوواتای (ئارۆ)، (ئی رۆ) شی، به کار دیت.

ئاره زوو (ن): له لایه ن کوردی ئیرانه وه، (ئاره زۆ) به کار ده هیئتی و حالی حازریش، به هه ردوو شپوه که ی، بۆ ناوی (کیژ = که نیشک = کچ) به کار ده هیئتی!

(ئاره زوو)، یان، (ئاره زۆ)، به واتای (خواست) و (حه ز) و (ویستن) دئ و بهم جوړه، ده خرېته، ناو رسته وه.

- لاو لاو، ئاره زوو خوتندنی هه یه.

ئازار (ن)، (ن): ناوی مانگیکه، له رۆژنامه ی زایینیدا و له کوردی ناوچه کانی کوردستانی عراقدا، به هه مان واتا و هه مان شپوه و ئاواز، به کار ده هیئتی و ههروه اش،

هەر ئەم وشەییە، هەر وەک وتمان، بەواتای (ئیش) و (نارێحەتی) هاتوو.

لە لایەکی دیکەشەوە، هەندێ جار، وشە (تازار) بۆ ناوی هەندێ نەخۆشیی ساری، کە
وێک (سیل = نەخۆشیی سببەکان) بەکار دەهێنرا!

بەم جۆرە، دەخریتە، ناو رستەو:

- بیست و یەکی تازار، رێککەوتی یەکەم پۆژی مانگی نەورۆزە!

- کابرا، زامدارە و ئەو جۆرە زامداریبەش، تازاری زۆرە!

- تازاری سیل، ئەوسا، چارەسەری، کەم بوو!

- ساواکی دەوری شاھ، تازاری مەردمیان زۆر دەدا!

تازیبەتی (ن): مەولەوی دەفەرمی:

(شیرینی قامەت قیامەت نە وەرد

سەلای فەرزە بەرگ، تازیبەتی ئاوەرد)

خانا دەلی:

(ئەویچ تا مانگێ شەرەب نە نۆشا

بەرگی سەودایی، تازیبەتی پۆشا)

بەم پێیە، (تازیبەتی)، لە (تازیبەت + ی) پێکھاتوو، بەواتای تەعزبە، ماتەمی،
سیاپۆشی، خەفەتباریی هاتوو.

وشە (تازیبەت)، وەک، ئاوەلناو، بەکار دێ و دەوتری:

- ئەو، ئافەرەتە رەشپۆشە، تازیبەتبارە!

ئاسا (ن): ئاسا، بەواتای، (چون)، (وێک)، (پێکۆپیک) وێک (جاران)، (هێمنی)
هاتوو.

بۆ وینە، دەوتری:

- ئەو سوێسک ئاسا، دەروا بەرپۆه!

- شەپ کۆتایی هات و باری ئاسایی بۆ ولات گەراپەو.

- ئەوان، هەمیشە، لە دۆخیک ئاسایی دان.

ئاسار (ن): ئەم وشەییە، لە وشە (اثاری) عەرەبیبەو، وەرگیراوە: وشە (آثاری) عەرەبی
کۆی وشە (أثر) و بەواتای شوپنەوار هاتوو.

بەم، واتایەش، لە کوردەواریدا، بەکار دێ!

بۆ، وینە، دەوتری:

- ئاتەشگای پاو، ئاساریکی زەردەشتیبە.

ئاسایش (ن): وشە (ئاسایش)، بەواتای (هێمنی)، (ئارامی)، (بێدەنگی) و (کپی)،
(ئەمنیەت)، هاتوو و لە بنەرەتدا لە دوو پارچە پێکھاتوو (ئیکدراو) و ئەوانیش،
(ئاسا) و (یش) و یاخود پێکھاتوو، لە (ئاسایی) و پاشبەندی (ش).

لە ناو کوردەواری ئێراندا، وێک (ئاسایشت)، بەکار دەهێنرێ، بەتایبەتی، لە ناو بی
سەوادەکاندا.

ئاسایی (ن): بۆ زانین لە بارە ی ئەم وشەییەو، بۆ بەشی وشە ئاسا بگەرێتەو.

ئاسەف ئەعزەم (ن): خێلی (ئاسەف) ئیستا هۆزیک گەورە (سنەن)، مەبەستی ئاغا
عینایەت لێرەدا (میرزا عەلی نەقی خان) بوو، کە بەئاسەفی ئەعزەم (آصفی اعظم)
ناسراو.

ئاسیب (ن): ئەم، وشەییە، بەواتای (دەرد)، (بەلا)، (نەخۆشی)، (هەرەس)، (درم) (وہبا
= وبا) هاتوو.

بەھەر حال، ئەم وشەییە، بەزۆری لە فارسیدا، بەواتای جۆری جۆرەو، بەکار دەهێنرێت.

بۆ وینە لە کوردیی دا دەوتری:

- بی بارانی، ئاسیبی گرانی و هەژاری، بەریا، دەکات!

ئاش (ن): ئەم وشەییە، بەواتای (نان)، (خواردن)، (شۆریا)، (ئاسیاو)، هاتوو.

هەر وەھا، بەواتای، هارپراو، سواو، تۆز هاتوو.

پتر لەوێش، بەواتای، هاژە، گرمە، دەنگەدەنگ هاتوو.

بۆ وینە، دەوتری:

- ئەو ئافەرەتە، ئاشی چاک لێ دەنی.

- ئاشەکیان، ئاوی کەوتوو، چونکە دانی نییە!

- دنیا، ئاش و کاش نیشتوو تەو.

- ئەو کیژە، پاش ئەوێ، کە شووی کرد، ئاش و کاش نیشتەو.

ئالۆز (ن): وشەى، ئالۆز، بەواتاى، (توورە) و (كەم چىكەلان)، (پشپىوى) و (تېك ئالاوى) ھاتووە و بۆ وینە، دەوترى:

- كابرەى بى مېشك، قسەى لەگەلدا، ناكرى و لە خۆبەوہ ئالۆز دەبى (دەئالۆزى)!
- دنياكە، بەجۆرى ئالۆز بوو، كە زۆر بەزەحمەت ژيان، بەسەر دەبرى.
- گلۆلە دەزووہكە، ئالۆزكاوہ!

ئالوودە (ن): لە كوردىي ئەمرودا، بەواتاى (ھۆگر) ھاتووە و ھەروەھا، بەواتاى (خوو پى گرتوو) و (گىروودە) دىت! پتر لەوہش، بەواتاى (ناپاك) و (نارەوا) دىت و بۆ وینە، دەوترى:

- كابرەى، ساختەچى، ئالوودەى درۆيش بوو.
- ئەو ئالوودەى، جگەرە خواردن بوو.
- ئاوى، لىخن و ئالوودە، بۆ خواردن و خواردنەوہ بەكار نايەت.
- ھەواى ھەندى شارى قەرەبالغ (شلۆق) ئالوودەبە.

ئالباوا (ن): ناوى دىبەكە، كەوتووەتە ناوچەى (روانسەر) ھوہ. لە بنەرەت دا لە (ئارىيان + ئاوا) ھوہ ھاتووە.

ئابا (ر): (ئاما)، رستەبەكە تەواوہ و خۆبىشى كارە و (كارا) كەش بۆ راناوى ئەو، دەگەر پىتەوہ، چونكە لە دۆخى تاكە كەسى سىبەمدا (كەسى سىبەمى تاك)، راناو، لەگەل، (كار)ى رابووردوودا، دەرناكەوى، بۆ وینە، دەوترى:

- (ئاد) ئاما. ياخود، ئاما.
- واتە: ئەو ھات، ياخود، ھات.
- ياخود، ئەتوانىن، بلىين، كە (ئاما) پىكەتووە لە (ئام + ا)، چونكە لە كاتى كۆكردنەوہيدا، بەم جۆرەى، لى دى:
- ئامى = ئام + ئى.

واتە: ھاتن.

بۆ كەسى بەكەم -ى تاك، دەبى، بە (ئامام)، يان، دەبى، بە (ئامانى)، كە بەواتاى (ھاتم) دى.

شايانى باسە، لە دۆخى تاكى سىبەمدا (كەسى سىبەمى تاك)، لە شىعردا، بە (ئامان)

بەكار دەھىترىت. بەلام، وشەى (ئاماوہ)، بەواتاى (ھاتەوہ)، ھاتووە.

ئامانەت (ن): ئەم وشەبە، لە (ئەمانە = أمانة)ى عارەبىبەوہ، ھاتووە و لە كوردەوارىشدا، بەھەمان واتا، بەكار دى و پترىش، لەوہ، بۆ داواى (پەنا) و (بەرگرى لى گرتن) و (پاراستن) وەك داخووزى، بەكار دىت. بەم جۆرەى خواریوہ، لە رستەدا، بەكار دەھىترىت، بۆ وینە، دەوترى:

- كابرە، ھەندى پارەى، بەئامانەت لای من داناوہ.

- لىتقەوماوہكە، ئەمانى بردە لای خزمەكەيان.

ئامىر = ئامىر (ن): ئەم وشەبە، ناوى كاراىبە، لە (ئامىر)ى عارەبىبەوہ، ھاتووە و بەواتاى سەركردە، فەرماندە، سەرۆكە ھىز، گەورە، خاوەن فەرمان، مېرى سوپا.

بۆ وینە، دەوترى:

- ھەلسوكەوتى لەشكەر لە كاتى جەنگدا، بەدەست ئامىرەكەيانە.

ئانە (ئامرازى ئابازە): (ئانە)، وەك (ئامرازى ئىشسارە) و وەك (راناو) ىش بەكار دى و بەواتاى (ئەوہ) لە شىبەى ئەدەبىدا، ھاتووە.

بۆ وینە، دەوترى:

- ئانە كار و كردەوہى نىبىا!

واتە: ئەوہ كارى كردەوہ نىبە!

ئاوێردم (كار - پ): ئاوێردم، رستەبەكە تەواوہ و پىكەتووە، لە كار (ئاوێرد) و لە راناو (-م). كە بەواتاى (ھىنام) ھاتووە.

بەشىبەبەكە رۆشنتەر، كارى (ئاوێرد) تىبەرە و بەم جۆرە، دەگرتىتەوہ:

ھاوێردم (ھىنام): ئاوێردم (ھاوێردەم)

واتە: شتەكەم ھىنا: چىتوہكەم ئاوێرد.

ئاوێزان (ئاوێنگردار): خانا، دەفەرمى:

(چون ئەسىم، ياوا، بەوجا، بەجەختى

ئاوێزانى كەرد، نە پاى درەختى)

لەم، وەرگرتە، ھۆنراوہبەى خانادا، بۆمان روونە كە (ئاوێزان)، بەواتاى ھەلئاسىن دى.

ئاھەن (ئاھەن)، (ن): ئاھەن، يان (ئاھەن)، بەواتاي (ئاسن) ھاتووہ و ئەم بەکارھېنانەش، زياتر، لە ناو کوردیي ئيراندا، بەکار دى. مەولەوى (ئاھەن) بەکارھېتاوہ و بەم بۆنەيەوہ، دەلى:

(جەزبەي ئاھېنم دەماخ، دان پەرداخ
مىقناتيس تۆي جام، کەردەن، وە ياتاخ)

ئاھەنگ (ن): بەواتاي، شايي، ھەلپەرکى، خۆشبي، زەماوہند، گۆيەند، بەزم و گۆرانى، ھاتووہ.

ھەر کۆرپىكى بەستە و گۆرانى و ئاواز، کە بەبۆنەوہ، بگيرى.

ئاھىستە (ئەن): زۆرتەر، بەکارھېنانىتىكى فارسىيە و بەواتاي (يەواش)، (لەسەرخۆ)، (بەئارام)، (بەئەسپايى)، ھاتووہ. ھەندى جاريش، وەک فەرمان، بەکار دى و لەم حالەتەيشدا، دەيى، بە (کار).

بۆ وپنە، دەوترى:

- بە ئاھىستە، بدوہ!

بە ئاھىستە، بەرپتوہ، برۆ!

ئايشە دۆل (ن): ناوى دىيەكە، كەوتووہتە ناوچەي (جوانرۆ)وہ، لەسەر رېگاي (ملەپالنگانە و جوانرۆ).

ئەئىمە (ن): كۆكراوہى ئىمام (امام)ە و مەبەستى ئاغا عىنايەتيش، دوانزە ئىمامە كە يەكەميان، حەزرتى عەلى - يە و ئاخەرەمىنيشيان، حەزرتى (مەھدى)يە، سلاوى خويان، لى بى.

ئەتراف (ن): وشەكە عارەبىيە و كۆي (طَرف)ە و بەواتاي (لا) و (پەل و بال)، ياخود (دەست و قاچ) ھاتووہ.

حالى حازر، لە كوردىي ئيراندا (كوردىي كوردەكانى ئيران) وەك وشەيەكى باو، بەمەبەستى، بەدەستەوہدانى واتاي (لا)، ياخود (لايەن)، بەكار دى.

بەلام، لە شىوہ كوردىي ئەدەبىدا، وشەي (ئەتراف) بەھىچ جۆر، بەكار ناهىترى و لە برىتى و بۆ بەدەستەوہدانى، ھەردوو واتاكە، وشەكانى، ياخود زاراوہكانى (بەژن و بالا) و (لا) و (لايەنان) بەكار دەھىترىن.

شايانى باسە، ھەندى جار، ھەر لە لايەن، كوردەكانى ئيرانەوہ، وشەي (ئەترافات)، بۆ بەدەستەوہدانى لايەنى زۆر، (گويا، كۆي كۆيە) بەكار دەھىترىت.

ئەجداد (ن): وشەكە، عارەبىيە و بەم جۆرەيە (أجداد)، كە بەواتاي (باب و باپير) ھاتووہ و، ئەم وشەيەش، كۆي (جَد)ى عارەبىيە، كە بەواتاي (باوكەگەرە = بابا، باپير) ھاتووہ.

لە كوردىي ئەدەبىدا، ئەم وشەيە، بەكار نايەت و حالى حازر، لەبرىي، ھەرەك، لە سەرەوہ، وتمان، (باب و باپير) بەكار دەھىترىت.

وشەي (ئەجداد) و بەكارھېنانى، باب و باپيرى دووسەرە لە (دايكەوہ، بابەوہ) دەگرىتەوہ!

ئەجر (ن): وشەكە، عارەبىيە و بەم جۆرەيە (أجر). واتاي ئەم وشەيە، ھەرەك لە عارەبىدا، چۆنە، بەو واتايەش لە كوردىدا، بەكارھاتووہ و بەكارھېتراوہ.

بەھەر حال، ئەمپرۆ و لە شىوہ كوردىي ئەدەبىدا، وشەي (كرى)، بەكار دى!

جگە لەو واتايەي، سەرەوہ، واتا، لە بەكارھېنانى وشەي (ئەجر)دا، بەواتاي (پاداشت = پاداش) بەكارھېتراوہ و بۆ وپنە، دەوترى:

- خوا، ئەجرى ئەو چاكەيە، دەداتەوہ.

ئەجەل (ن): ئەم وشەيەش، عارەبىيە و بەشىوہى (أجل) نووسراوہ و بەكار دى و بەلام، لە كوردىدا، بەدوو شىوہ، بەكار دەھىترى و ئەوانيش: (ئەجەل) و (ئەجەل)ن. بەم جۆرە، لە ناو رىستەدا، بەكار دەھىترىت:

- ئەو ئەجەلى ھاتبوو، بۆيە چوو بوو، ناوجەرگەي شەرەوہ و نەدەترسا!

- ئەجەلى ھەربەكى، لە گەل ھۆبەكدا، دى!

ئەحكام (ن):

كۆي وشەي (حوكم = حُكْم)ە و ئەميش، ھەرەك دەرەكەوئ و زۆر رۆشنە، عارەبىيە و بەزۆریش، لە ھەموو لايەكى كوردستاندا، بەكار، دى.

حوكم، بەواتاي، (بەپاردان)، (فېتوادان)، بۆ وپنە، دەوترى:

- ئەو حوكمى چوار سالى، بەسەردا، دراوہ.

- واتە: ئەو پەريارى چوار سالى بەندىي، بەسەردا، دراوہ.

ئەدا (ن): ئەدا، وەك (كار)، بەواتای، (دەدا)، یان (دەدات)، هاتوو. بۆ وینە، دەوتری:
- ئەو، پارە، بەسوود ئەدا!

لە لایەکی دیکەوه، (ئەدا)، بەواتای وشە (دایک) ی شتیوهی ئەدەبی، هاتوو. بە شتیوهیکی پۆشنتر (ئەدا) لە شتیوه کوردیی ناوچەیی هەوراماندا، لەبیری وشە (دایک) بەکار دئی.

لە بنەرەتدا، (ئەدا) لە (ئەداد) هەو هاتوو و ئەمیش لە دەوریهیری پێش ئیسلاامدا، (ئاداد) بوو و ئەمیش بەم جۆریه:

(ئا + داد).
(ئا)، خۆی، لە کوردیی کۆندا، ئامرازی دژژایهتی و نەفیە و (داد)، بەواتای، (یاساپەرست)، (پراستەر) و (پەحم لە دل) و (دلسۆز) هاتوو.

لە کوردیی کۆندا، هەرۆک و تمان، (داد) یاخود (دادا)، کە حالێ حازر، بوو، بە (تات)، بۆ ناوی باوک، یاخود وەك بەدەستهوهدانی، واتای (باوک = باب = باو) هاتوو.

بەپێکەوهنانی (ئا)، وەك، ئامرازی دژژایهتی و نەفی و وشە (داد)، کە وەك و تمان، واتای (باوک)؛ وشە لیکنراو و ناساکاری، کە (ئاداد) بێ، دروستیان کردوو و ئەویش، ئەوهیه، کە لەگەڵ، یهکتربیدا، دژژایهتی دروست دەکەن.

واته، ئەگەر (داد)، (سالب) بێ، ئەو (ئاداد) موجهبه و ئەگەریش، باوک، (سارد) بێ، ئەوه، دایک (گەرم) ه و بهو جۆره.

لە ناوچەیی هەوراماندا، دراویک، بەناوی (ئاداد) ه، دۆزراوهتەوه و دەوری ئەو سکهپەش، دەگەرپیتەوه بۆ دەور و دەمی ئەشکانییهکان، لە کاتییک، کە یۆنانییهکان دەکەنه دەروو و سەرپاکی ناوچەکانی ئێران، حکومهتی دەرهبهگیان، تبادا، دادەمەزری!

بەهەر حال، ئەو دراوه، بەدیوێکیهوه، بەئەلفوییتی ئارامی، ناوی خاوهنی ئەو دراوه، یاخود ناوی حاکمی ئەودەمەیی، ئەو ناوچەیهی بەسەر هوه، نووسراوه، کە بەناوی (ئاداد) هوهیه و ئەو (ئاداد) ههش، واتای (ئەدا) ی ئەمڕۆ، کە (دایک) ی لەبیری، لە کوردیی ئەدەبیدا بەکار دیت و ئەو (ئاداد) ههش، هەرۆک وینەیی سەر دراوهکە، دەری خستوو. ئاخرهتیکه.

کەوا بوو، حاکمی ناوچەکانی هەورامان - ی ئەودەمه ئەو ئاخرهته بوو و کە بەناوی

(ئاداد) هوه بوو و ئەو حاکمهش، جگه لهوهی کە حاکمی ناوچەکانی هەورامان بوو، لهوانهیه، لهوانهش بووبی، کە حاکمی زوربهی ناوچەکانی کوردستان بووبی و بۆیه، بەناوی خۆیهوه، دراوی لی داوه و دووریش نییه، کە خاوهنی لەشکەری تایبهتی خۆی نەبووبی، هەرۆک زوربهی سترپنشینیی ناوچەکانی ئێران و سەرپاکی کوردستان، لەو دەمەدا، وەها بوون و بۆشمان ههیه، بلیین: کە بەم پێیه، بۆچونهکەیی سەر هوهمان، تەواوه بەهەر حال، ئەم زۆرتری پێ دەوی و هەر ههها باش لیکندهوهی نووسراوی سەر دراوهکەش، زۆرتری پێ دەوی، ئەگەر بهاتایه له ژێر دەستدا، بووايه!

ئەردەلان (ن): ناوی هۆزێکی گەورەیی کورده و گەلی پیاوی گەورەیان، لی هەلکەوتوو، سالیهای سال، حکومهتی کوردستانی ئەمدیو و ئەودیبیان، بەدەستهوه بوو، ولاتهکەشیان (کوردستانی ئێران) بەئەردەلان ناسراوه.

ئەرشەد (ش): (ن): وشە (ئەرشەد)، کە لە کوردیبیدا، وەك (ناو) بەکار دەهێنریت، لە وشە (أرشد) ی عارهیبیهوه هاتوو.

لە زمانی کوردیی ئەمڕۆدا، هەرۆک ناو بۆ کور، یاخود نیڕینه، بەکار دئی و پتریش لهوه، بۆ بەدەستهوهدانی واتای (زانا)، (پێگەیشستوو)، (دانا)، (تیگەیشستوو)، (کامل)، (گەر هه)، بەکار دئی و بۆ وینە، دەوتری:

- کوری ئەرشەدی کاوه، کامەرانه.

- ئەو شاگرده، له ههموو روویهکەوه، ئەرشەده!

- ئەو ناوی ئەرشەد - ه.

ئەزان (ش): (ن): ئەزان، ئەگەر بەواتای بانگ بێ، ئەوه، لە عارهیبیهوه، وەرگیراوه و ئەویش (آذان) ی عارهیبیه و لهوانهشه، له (ئازان = آذان) ی، عارهیبیهوه بێ.

بەهەر حال، لە هەردوو جۆرهکەیدا، بەواتای؛ (ئاگادار کردنهوه، یان ئاگاداری کردنه، یاخود خهبر پێ دانه، یاخود جۆره ئبیزن دانیکه) بۆ ئامادهبوون، بۆ نوێژی، بۆ کاری، بۆ ئیشی.

ئەگەریش، له (ئەزان) ی کوردیی، بکۆلینهوه، دەبێ بلیین، کە ئاوهلناوه و بەواتای: (زۆر زانا و، زۆر لیهاوتوو، زۆر وریا، زۆر دانا...) هاتوو.

بۆ وینە، دەوتری:

- ئەو خوئىندەوارىكى، زۆر ئەزانە (زانا) يە.

ئەزگەلە (ن): ناوى دىيىپكە، كەوتووتە لاي سەرۋوي سەرپىتلى زەھاۋە و كەوتووتە داۋىتىنى كىيۈ (بەمۆ) ۋە ھە و ھالى حازر، سەر بەناۋچەى جۋاڧرۋىيە.

ئەزەلى (ن، ن): وشەى ئەزەلى، يان ئەزەلى لە (أزلي) عارەبىيە ۋە ھاتوۋە و لە كوردى كوردەكانى ئىيراندا، ۋەك (ئەزەل) ، بەكار دىت و واتاى (بەنەرەت) و (بىچىنە) ، بەدەستە ۋە دەدات و پتر لە ۋەش، واتاى (كۆن) و (دېرىن) ، دەبەخشى.

بەھەر حال، (ئەزەلى) ، كە ناۋە، ياخود (ى) نىسبەتى ۋەرگرتوۋە، لە وشەى (ئەزەل) ، ياخود (ئەزەل) ۋە، ھاتوۋە.

بەم جۆرە، لە رىستەدا، بەكار دەھىتەرت و دەوترى:

- لە ئەزەلدا، ھەر بەو جۆرە دروست كراۋە!

- ئەو خۋاكردە و لە ئەزەلدا، ۋەھايە.

- لە ئەزەل دا، دنيا، خرى، دروست كراۋە!

ئەساس و ئەساسە (ن): ئەساس، لە وشەى، عارەبى (أساس) ۋە، ۋەرگىراۋە ۋە ھەرۋەك، واتا، عارەبىيەكەى، لە كوردىشدا، كە لە لايەن كوردەكانى ئىرانە ۋە، بەكار دەھىتەرتى، بە واتاى (بەنەرەت) و (بىچىنە) و (بەردى بناغە) ياخود (بناغە) ھاتوۋە.

بەلام، ئەساسە، لە (اثاث)ى، عارەبىيە ۋە، ۋەرگىراۋە و بە واتاى، كەلۋپەلى ناۋمال ھاتوۋە، ھەرۋەك، لە عارەبىشدا ۋەھاي بەكار دەھىتەن!

ئەسامى (ن): وشەى (ئەسامى) ، لە (أسامى) عارەبىيە ۋە ۋەرگىراۋە و ئەۋىش، كۆى (اسم) ۋە لە كوردىي كوردەكانى ئىرانىشدا، ۋەك لاسايى كوردە ۋەى زمانى فارسى، بەھەمان، واتا، بەكار دى.

ئەسفەندىار (ن): ئەسفەندىار، ناوى كورپى (گوشتاسپ)ى پادشاى كەيانى بوۋە، كە بەدەست (رۆستەم) كوژراۋە.

ئەسفەھان (ن): يەككە لە شارە گەورە و بەناۋبانگەكانى ئىران و شوئىنەۋارىي مېژۋويى، زۆرى تىدادايە، ۋەك: كاخى عالى قاپو، مەنارەى لەرزۆك (منارە جنبان) ، مەدرەسەى چۋار باخ، ھەرۋەھا پردى، سى و سى كل (سى و سى پل) ، كە ئەللاۋىر دىخان بەستۋويەتى و ھەندى شوئىنەۋارى دىكەش.

ناوى ئەسفەھان، گوايا، عارەبى كراۋى (ئەسپاهان) و پېش ئەو ناۋەش، بەچەند ناۋىكى دىكەۋە، ناسراۋ بوۋە، كە ۋەك (سوپاھان، ئەسپەھان).

لە دەمى سەفەۋىيەكاندا، كراۋە، بەپايتەختى ئىران، لە زەمانى رەزا شاھدا، بەندىخانە يەكى زۆر گەورەى ھەبوۋە، كە زورەى سەرۆكەكانى، عەشايرى كورد، لەۋىدا، بەند كراۋن، بۆۋىنە، (ئاغا عىنايەت) و (روستەمى) و (ھاشمى) و چەندانى دىكە، ئا لە ۋە بەندىخانەدا، بەند بوۋن.

ئەسكەندەر (ن): ئەسكەندەر، ئەسكەندەرى مەكدۆنى (مەكدۆنى) ىشى، پى دەوترى و بەم روۋالەت و ئاۋازەشەۋە، بە عارەبى كراۋە و ناۋەكەى (ئەلەكسەندروژ) ۋە ناوى باۋكى (فلىب) ە، ياخود (فيلپوس)ى مەكدۆنىيە.

لە تەمەنى بىست سالىدا، لە مەكدۆنىيە، نىشتەجىبى باۋكى و پىۋىكى دانا و ھۆشيار و زانا و ئازا و نەترس بوۋ. لە بەھارى (۳۳۴) پ. زايىندا، بۆگرتنى ئىران لەگەل چل ھەزار سەربازدا، ۋەك لەشكرى، لە تەنگاۋى (دەردەنيل) ۋە بەرەو ئاسيا ھاتوۋە.

پاش داگىر كوردنى سورىە و مىسر، بەرەو روۋى دەۋلەتى ھەخامەنشى بوۋىە ۋە دارىۋوشىش، لەم روۋبەرۋو بوۋنە ۋەدا، داۋاى ئاشتى كىرد، بەلام ئەسكەندەر، گوپى بەداخۋازىيەكەى دارىۋوش نەدا و لە لاي ھەۋلىر، لە جىگايەكدا، كە پىتى دەوترى (گۆگەمل) توانى، بەسەر لەشكرى دارىۋوشدا سەرىكەۋى و دارىۋوش ھەرا بكات و لە كاتى ھەرا كوردندا، لە بەلخ، لە لايەن ستراپنىشىنى (بەلخ) ۋە، بكوژرى و ئەسكەندەرىش بەتەۋاۋى، سەرىپاكى ناۋچەكانى ئىرانى خستە ژىر فەرمانرەۋايى خۆبەۋە و ئەنجامەكەشى ئەۋە بوۋ سالى (۳۲۳) پ. ز لە عراقدا، بەھۆى، مەلارباۋە بمرى.

ئەسل (ن): ئەسل، لە وشەى (أصل)ى عارەبىيە ۋە، ۋەرگىراۋە و بە واتاى، (بىچىنە) و (بەنەرەت) و (بناغە) ھاتوۋە، ھەرۋەھا بە واتاى (رەسەن) و (نەجىب) و (بوۋدە) و (خانەۋادە) ھاتوۋە. بەم جۆرە، دەخرتتە، ناۋ، رىستەۋە و دەوترى:

- ئەو ئەسلى پوچەلە!

- ئەو لە خانەۋادە يەكى، ئەسلە!

ئەسلەھە (ن): وشەى ئەسلەھە، لە وشەى (أسلحة)ى عارەبىيە ۋە ۋەرگىراۋە و ھەر بەھەمان، واتا، بەكار دەھىتەرتى، بۆۋىنە، دەوترى:

- لەشكرەكەيان ئەسلەھەى، زۆر، نوپى، ھەيە.

ئەسلەن (ئاوئەنگار): ئەسلەن، بەواتای (هەرگیز) هاتوو و لە لایەن کوردەکانی ئێرانەوه،
و هەک لاسایی کردنەوهی، بەکارهێنانی لە فارسی، بەکار دێت.

بۆ وێنە، دەوتری:

– ئەو ئەسلەن، کورد نییە!

ئەسەد ئاوا (ن): ئەسەد ئاواد، یاخود ئەسەد ئاوا، شارێکە، سەر بەستراپنیشینی شاری
هەمەدانەوه و کەوتوووە، سەر پێگای کرماشان و هەمەدانەوه، ئەسەد ئاواد، زۆرتر
بەگەردنە، سەختە کە یەوه، بەناوبانگە کە بەناوی گەردنە (ئەسەد ئاواد) هەو ناوی
دەرکردوو و ئەو گەردنە پەش سەیرانگایەکی جوانی هاوینانە.

ئەسەد بەگ (ن): ئەسەد بەگی (دەرهی کێ):

یەکیەک بوو، لە بەگزادەکانی (دەرهی کێ) ی هەورامانی تەخت.

ئەسەر (ن): وشە (ئەسەر)، لە (اثر) ی عەرەبییەوه، هاتوو و بەواتای (شوێنەواری
ئەمڕۆی، ناو کوردیی، شێوهی ئەدەبی هاتوو و زۆرتر، لە ناو کوردەکانی ئێراندا، بەکار
دێ!

بۆ وێنە، دەوتری:

– ئەسەری پیتی، لە زەویە نەدارە کەدا، دەرکەوتوو.

– ئەسەری، شوێنە پروخواوە کۆنەکان، و هەک کە لاویەک، لە هەندێ جیگادا، بەرچاو
دەکەوێ.

ئەسرین (ن): ئەسرین، بەواتای، فرمیتسک، هاتوو و هەندێ جاریش، لەبری، (ئەشک)
و (ئەسر)، بەکار دەهێنرێن.

شایانی باسە، (پۆندک) یش، هەمان، و اتا، دەدات. بەم بۆنە یەوه، خانا، یەژێ:

(بە مەوجی موژگان، بە ئەندۆی ئەسرین)

(بە نالانی ناز، دیا، بە شـیـرین)

ئەسیر (ن): وشە ئەسیر، لە (أسیر) ی عەرەبییەوه هاتوو و بەواتای، (گرفتار) و
(بەند) و (دەستگیرکراو) دێ و لە شێوهی کوردیی ئەدەبیدا، وشە لێکدراوی،
(دەستگیرکراو) بۆ بەکار دەهێنرێت.

بۆ وێنە، دەوتری:

– لە شەری عراق و ئێراندا، لە هەردوو لا سەربازی زۆر (ئەسیر) کران!

ئەشخاس (ن): ئەم وشە یەش، لە (أشخاص) ی عەرەبییەوه، هاتوو، ئەمیش، کۆی
(شخص) ی عەرەبیبە و بەواتای (کەسان) هاتوو. زۆرتر، لە لایەن کوردەکانی، ئێرانەوه،
بەکار دەهێنرێت.

ئەشراف (ن): ئەشراف، لە وشە (ئەشراف = أشراف) ی عەرەبیبەوه هاتوو و ئەمیش کۆی
(شریف) ی، عەرەبیبە و بەواتای (پیاوانی شریف) و (پیاوانی نەجیب) و (کەسانی
رەسەن) دێ. لە کوردیشدا، بەهەمان واتای عەرەبی، دێت.

ئەشکانی (ن): وشە (ئەرشەک)، وشە یەکی پارسی ئەشکانیبە و (ر) یەکە ی سواوه و
بوو، بە (ئەشک)، کە بەبایبەرە گەورە ی پاشایانی ئەشکانی، لە قەڵەم ئەدری و بەو
ناوهوه، خۆیان و دەولەتبان، (کە توانیان، یۆنانیبەکان لە ولاتەکانی ئێراندا، دەرپەرتن)
ناوبانگیان دەرکرد و دەولەتی ئەشکانیش نزیکە ی (۵) پینج سەده یەک خایاندی واتە؛ لە
نیوان (۲۵۰ پ. ز – ۲۲۶ ز) دا.

ئەسلا (ن): ئەم وشە یە، لە وشە (أعلى) ی عەرەبیبەوه یە و لە شیعەرەکانی، ئاغا
عینایە تدا، بەواتا، خاستر و چاکتر و پەواتر، هاتوو.

بۆ وێنە، دەوتری:

– ئەو ئەعلای ئەو هەموو شاگردانە یە.

– ئەم فەرشە یە، ئەعلایە.

ئەعمال (ن): وشە ئەعمال، لە (أعمال) ی عەرەبیبەوه هاتوو و ئەمیش، کۆی (عمل) ه و
بەواتای (کردهوه) و (کردهوان).

ئەعیان (ن): ئەعیان، لە وشە (أعیان) ی، عەرەبیبەوه یە و ئەمیش کۆی (عین) ی
عەرەبیبە و بەواتای، پیاوماقۆل، خانەواده، گەورە، شریف، هاتوو.

بۆ وێنە، دەوتری:

– مالتی موعتەمەد وزیری، لە ئەعیانەکانی سنەن.

ئەغیار (ن): ئەم وشە یە عەرەبیبە و لە (أغيار) هوه یە و ئەمیش کۆی (غیر) ه و بەواتای

(تینوویه تی، تینگی، تهژنه بی) هاتوو و بهم جوړه دهخریته، ناو رستهوه:
- دهنگی ئه لعه تهش - ی سهریازه کان، بهرز، بوویهوه!

ئه لوه داغ (ن): ئم وشه بهش، له (الوداع) ی عاره بییه وه، هاتوو و هه به هه مان، واتاش، له کوردیی کورده کانی ئیراندا، به کار دئ.

زۆرتربش، به (ئه لوه دا) - (سوادی - دهنگی عهینه که ی) به کار دههتیری و دهوتری:

هه رچه ند په ری من تو ئه لوه اتن

ئاخر سه ره نه نجام، ئی جاگه جاتن

(ئه حمه د به گی کۆماسی)

ئه لوه ند (ن): ناوی که ژیکه، له هه مه داندا، به رزی ده گاته (۳۷۴۶) گه ز هه میسه ش، به فری گرتوو. هه روه ها رووباریکه، که له نزیک شاه ئاباد (ئیسلاام ئاباد) و کونده و سه رچاوه ی له شاخه کانی زه هاوه وه، هه لده قولج و به ناو شاری قه سری شیریندا تیده په ری و له عراقدا، ده رژتته رووباری (دیاله) وه.

وشه ی (ئه لوه ند)، یاخود (ئه روه ند)، وشه یه کی کوردیی کۆنه و به واتای (تووش و توندوتیژ) هاتوو.

ئه لئا (ئاوه نکره ران): که لکه له، ئاره زوو، خواهیش، خواست، زۆرت، له کاتی سه ره مه رگدا، به کار دههتیری، به تایبه تی یه کی که له کاتی کیانکه نیشتدا، یاخود نه ختی پیش کیانکه نیشتدا، داوی، ئاره زوو خواهیشی؛ خواستی، شتی، یه کی، ده کات!!

بۆ وینه، شاعیری، یه ژئ:

(تازیز وه بی تو، گلار او مهن

وینه ی بازاردار، ئه له ی او مهن)

ئه مر (ن): ئم وشه یه، له وشه ی (امر) ی عاره بییه وه، وه رگیراوه و به واتای، (فه رمان) هاتوو. زۆرتربش، ئمر، له گه وروه بۆ بچووک، ده رده چئ!! (فه رمان) یش، جوړه ئیزنه، به کارکردن و (هه ر جوړه کاریک)!

خانا، ده فره می:

(جه و دما، به ئمر بینای بیه ته رین

خازنی به هه شت، جه ره زه ی به رین)

ئه ملاک (ن): ئه ملاک، کۆی (مولک) ه و له بنه رته دا، وشه که له (املاک) ی عاره بییه و به واتا، مولک، سه روه ت، سامان، هاتوو و هه روه ها، به واتای (فریشتان) و (شاهان) دئ.

ئه موال (ن): ئه میس، له وشه ی (اموال) ی عاره بییه وه، هاتوو و هه ر، به هه مان واتای عاره بی، به کار دئ، که واتای (سه روه ت و سامان و مولک و مال) ئه دات.

ئه میر (ن)، (فن): ئه میر، له وشه ی (میر) هوه هاتوو و هه روه ک ده ریشده که وی، که له بنه رته دا، وشه که (میهر) بووه و عاره به کانیش له کوردیی کۆنه وه، وه ریان گرتوو و کورده ویانه به (امیر) و کورده کانی ئیرانیش، له و روواله ته عاره بییه یه وه، وه ریان گرتوو، یان به کاری دههتین.

(میر)، به واتای، (سه رۆک، گه وره، فه رماندار، فه رمانپه و، سه ردار، سوپا هسالار) هاتوو. له ده وری ئیسلاامه تیدا و سه رانسه ری و هه روه هاش، له سه رانسه ری فه رمانپه وایی ئه شکانی و ساسانیدا، کورده کان، له ملا و له ولوه، میرایه تییان، وه ک ده وله تی سه ره به خو، به خو یان، دامه زرانده وه، بۆ وینه، وه ک، میرایه تی بابان، میرایه تی سۆران، میرایه تی ئه رده لان، میرایه تی زه نگه نه و باجه لان، میرایه تی ئامیدی، ... هتد.

ئه نبار (ن): (ئه نبار) و (هه مار) یه ک واتای هه یه و ئه و جیگا تایبه تییه یه که تیایدا، (شت، که لوه ل، دانه ویله، که لوه لی زیاده) هه لده گیری و پاریزگاری ده کری و هه روه هاش بۆ جه م کردنی ئا و تیایدا، به کار دههتیری.

بۆ وینه، دهوتری:

- ئه و که لوه له زیاده که ی خستوو ته ناو هوماره که وه.

- ئه وان، ئه نیاری ئاویان، هه یه!

ئه نجام (ئاوه نکره ران): ئه نجام، به واتای، دواپی، کۆتایی، پایان، هاتوو، هه روه ها، به واتای، جیبه جئ کردن و کرده وه، به کار دئ!

بۆ وینه، دهوتری:

- ئه نجامی کاره که ی، زۆر سوود به خش، بوو.

- له ئه نجامدا، نه یتوانی ده رپچئ!

ئه ندوه (ن): ئم وشه یه، له کوردیی کۆندا، هه یه و له بنه رته دا، ناساکاره، یاخود

لیکدراوه و پیکهاتووه، له (ههن + دوو)، یان (ههناسه + دوود)، که واتای ههناسه یه کی دووکه لایوی، پر له ئیش و نازار، دهدات.

ئه ندوهدار، هوئی خهفه تباری و نارچه تیبیه و بویه هه میسه، ههناسه کانی، دهنگی (ناخ و داخ) یان، لیوه بهرز ده بیته وه!

به م بونه یه وه، خانای قویادی یه ژئی:

(ئه وهن زاری که رد جه ئه ندوی دهر وون

خروش که رد نه سهنگ قولله ی بیستوون)

ئه ندیش (ن): (ئه ندیشه)، یاخود (ئه ندیش) له کوردیی کون و دیریندا، وهک ناساکار، (لیکدراو)، هاتووه و ئه ویش پیکهاتووه، له (ههن + یش)، یاخود، له (ههناسه) و (وردبوونه وه) یان، ئیشی، کارئی، لیکولینه وه یی، پشکنینی، نه خشه یی، پیلانی. ئه گهر بمانه وئی، به کوردیی ئه مرۆ، لیکه بده یه وه، بومان هه یه، بلتین، که واتای (بیری قول) و ههناسه دریتی که فسه سهر به بیر و به پرسیی، دهدات.

له م باره یه وه، خانا، یه ژئی:

(به لئ هه رکه سی، ساحیب ئه ندیشه ن

عالی هیممه تن، سه خاوه ت پیشه ن)

ئه نزار (ن): ئه نزار، له (انظار) ی عاره بییه و ئه میسه کوی (نظر) ه و له کوردیشدا، به هه مان واتا، به کار دئ و ژورتیش، به م واتایانه: (روانین، چاوان، له بهرچاوان، ئاشکرا، ئاگاداری).

ئه نگیز (ن): ئه نگیز، به واتای، (هاندهر)، (پال پتوونه نهر)، (گه شه پتده ر) هاتووه و له لایه ن، فه ره نگی فارسییه، له حاله تیکه لیکدراودا، به زوری به کار دئ.

بۆ وینه، دهوتری:

- ئه گهر ئه توانی بۆ خویندنه که ی ئه نگیزی بکه!

واته: ئه گهر ئه توانی، بۆ خویندنه که ی هانی بده!

یاخود دهوتری:

- کابرا شه رئه نگیزه.

واته: کابرا، شه ر هه لگیرسیته ره (شه رانییه)!

له م رووه وه، کۆماسی یه ژئی:

(ئه و دیده ی مه خموور، ئاهووبیزی تو

ئه و قهوسی قه تران، شه ر ئه نگیزی تو)

ئه وتاه (ن): ئه وتاد، له (اوتاد) ی عاره بییه وه، هاتووه و ئه میسه کوی (وتد) ی عاره بییه و واتای (میخ) دهدات. به لام به شیوه یه کی ئیستیعاره، به ئه و که سانه دهوتری، که پیشه وایانی ریگه ی سۆفیگه ریبه تین.

ئه وچ (ن): ئه م وشه یه، له (اوج) ی عاره بییه وه یه و به واتای؛ زور پویه و زور قولله و زور به رزابه تی، زور بالایی، به کار دئ.

ئه وزاع (ن): ئه م وشه یه، کوی (وهزع) ه و ئه میسه له (وزع) ی عاره بییه وه، وه رگبراهه، یان هاتووه و به واتای، چۆنیه تی حال و سه رگوزه شته و ژیان و هه لسه وکوت هاتووه. هه ندی جاریش، وهک کوی کۆ، به کاری ده هین و ده لین (ئه وزاعات)، مه به ستیش له م وشه یه، سه رپاکی چۆنیه تی، یاخود هه نیی، ژبانه.

ئه وساف (ن): ئه م وشه یه، کوی (وهسف = وسف) ی عاره بییه و، به واتای (ناوونیشان و پروالته و چلونی و چۆنی) هاتووه.

ئه وگار (ن)، (ن): وشه یه کی کوردیی کونه و به واتای، (په ریشان، بریندار، نااسووده، نارچه ت، په شیو، لیقه و ماو، شیرزه، نه خوش) هاتووه.

ئه ولاد (ن): ئه ولاد له (اولاد) ی عاره بییه وه یه و ئه میسه کوی (ولد) ه و به واتای مندال، کور، هاتووه.

ئه ولیا (ن): ئه میسه، کوی (ولی) عاره بییه و به واتای، (گه وره، خواترس، جیگه دار، ئاگاداری که ر، سه رپه رشتیکه ر) هاتووه.

ئه وهند (ن): کورته ی (ئه وهنده) یه و بۆ تیک نه چوونی ئاواز و کیشه ی شیعره که ی پی له نگ نه بی و به واتای (چهند و چهن) هاتووه. یاخود، وشه یه که، بۆ پیوانی شتی، یان کیشانی به کار دیت. بۆ وینه، دهوتری:

- دا، نیو کیلو گوشتم، بۆ بکیشه! چونکه خوم به ته نیام و ئه وهند (ئه وهنده) م، به سه.

ئه هلییه (ن): ئه م وشه یه، له (أهلیة) ی عاره بییه وه، وه رگبراهه و به واتای؛ (خیزان،

خەلکی گەرەك، ھاوولاتی، خزم و خویش) ھاتووہ.

ئەبام (ن): ئەمیش، عارەبیبیہ و کۆی وشەہی (یوم) ە و بەھەمان واتایش، لە ناو کوردەواریی ئیراندا، بەکار دیت و بەواتای (رۆژان، دەمان، چەرخان، زەمان) دئی.

ئۆتاق (ن): ئەم، وشەہی، لە بنەرەتدا، تورکیبە و بەواتای (چادری بیابان، دەوار) دئی و لە ناو کوردەواریی ئیراندا، ھەرەھا، لە ناو فارسیب، بەواتای (ژوور، ھۆدە، حوجرە) بەکار دئی.

ئۆجاخ (ن): لە بنەرەتدا، وشەکە تورکیبە و بەواتای، (سێ کوچکە، کوانک، ئاگردانی چیشت و نان کردن و جیگای کەباب برژاندن) ھاتووہ.

لە کوردیشدا و لە فارسیبدا، بەم واتایانە ھاتووہ و پتر لەوہش، بەواتای (خانەدان) و (خانەوادە) و (نەجیب زادە) ھاتووہ و لە لایەکی دیکەشەوہ، بە (نەوہ، نۆبەرە، وەچە) دەوتری و بەم جۆرە، لە رستەدا، بەکار دەھینریت و دەوتری:

- ئەو، کۆری نیبە، و، ئۆجاخی، کۆتەر!

- کە یخەسەرە، ئۆجاخزادەہ!

- ئۆجاخی، چایخانەکە، جوان و پازاوەہ!

شایانی باسە، بە شیبوہی (ئۆجاغ، ئۆجاق) یش، لە سەر زاران، دەبیستری!

ئۆرہ (ن): ئەم وشەہی، لە ئیرانی (ئاریانی) کۆن دەکات و حالی حازر، بەواتای، (وہک، چون، بەوینە) ھاتووہ.

ئەگەر، وہک چاووگی فرمان (رەگی کار) یش بەکار بەھینری ئەو کاتە، شیبوہی فرمان دەگرتتە، خۆی و بەم جۆرەش ھەر تەنبا، لە سەربازیبدا، بەکار دەھینری و ئەوکاتەش ئەم جۆرە بەکارھێنانەش، لە لایەن، ئۆردووی تورکەکانەوہ بەکارھاتووہ و ئەو ولاتانەش، کە کەوتووونەتە، ژبیر دەسەلاتی تورکە عوسمانیبەکانەوہ، ھەمان وشەہی (ئورد)یان، وہک فرمانی ئاگاداری کردنەوہ، بەکارھێناوہ!

ئۆردوو (ن): وشەہی ئۆردوو، بەلەشکرکی ھەمەرەنگ و جۆراوجۆری نەتەوہ دەلین و حالی حازریش، بەزمانی ھیندی و پاکستانی، زمانی ئۆردوو دەوتری، کە بریتیبە، لە زمانیکی تپکەلاو!

وہک، دەوتری، وشەکە، لە بنەرەتدا، تورکیبە!

ئۆستاہ (ن): وشەہی، کوردیی کۆنە و بەجۆری (ئوستا، ئوسا، ھۆسا) لە ناو کوردیبدا، بەکارھاتووہ و بەکار دئی و بەواتای خاوەن پلەہیەکی بەرز، (لە ھەر کاریکدا، لە ھەر گۆشەہیەکی زانیاری و زانین) دا دەوتری.

بەم بۆنەہیوہ، دەبئی بوتری، کە (استادی) عارەبیبش ھەر لەوہوہ، وەرگیراوە و بەم جۆرەش دەخرتتە، ناو رستەوہ و دەوتری:

- ئەو ئۆستاہ، لە دارتاشیدا!

- لە ئەستیرەشناسیدا، ئەو ئوساہیەکی پەواہ!

بەم بۆنەہیوہ، خانا، یەژی:

خامەہی خوسرەویی خانای قوبادی

خاستەر، جە شاپوور، جە رای ئۆستادی

ئوناس (ن): کۆی (ئئشی) یە و وشەکە عارەبیبە و بەھەمان واتاش لە کوردیی ئیراندا، بەکار دئی و بەواتای (ژنان و کیژان) دئی.

ئیبلاغ (ج): ئیبلاغ وشەہی عارەبیبە و ئەویش، واتە (ابلاغ) بەواتای (پئی وتن، پئی راگەیاندن، ھەوال پئی دان) ھاتووہ.

ئیتاعت (ج): ئەمیش وشەہی عارەبیبە و لە (إطاعة) ی عارەبیبەوہیە و بەواتای (گۆتپراہەلی کردن) ھاتووہ.

ئیتلاعیہ (ج): ئەمیش لە (اطلاعية) ی عارەبیبەوہ، ھاتووہ و بەواتای (بۆ ئاگاداری، بۆ زانین، بۆ وریابوونەوہ) ھاتووہ.

ئیتمینان (ج): ئەمیش، لە وشەہی (إطمئنان) ی عارەبیبەوہ ھاتووہ و بەواتای دلنباہی و ئاسوودەہی و ئارامی و رەحەتی بیرو ھۆش، ھاتووہ.

ئیحاتہ (ج) (ئاوہ نکرەار): ئەمیش لە وشەہی (إحاطة) ی عارەبیبەوہ، ھاتووہ و بەواتای (دەورەدان، دەوروەر گرتن، زۆر بۆ ھینان و راپیچکردن) ھاتووہ.

ئیحراز (ج) (ئاوہ نکرەار): ئەمیش لە وشەہی عارەہی (احراز) ھوہ ھاتووہ و بەواتای سەرکەوتن و بەدەست ھاوہردن - ە.

ئیحزار (ج) (ئاوہ نکرەار): ئەمیش وشەہی عارەبیبە و لە وشەہی عارەہی (إحضار) ھوہ

هاتووه و ، بهواتای (ناماده‌کردن و به‌سه‌رکردنه‌وه و بانگ کردن، بۆ کاریکی دادگا) هاتووه.

ئیحیا (ح): ئه‌میش، له وشه‌ی (احیا)ی عاره‌بیبیه‌وه هاتووه و بهواتای، زیندووکردنه‌وه و ئاوهدان کردنه‌وه، دئ.

ئیفختیار (ن): ئه‌م وشه‌یه، له (اختیار)ی عاره‌بیبیه‌وه، هاتووه و بهواتای (هه‌لبژاردن و دیاریکردن و هۆرچنیه‌ی) هاتووه.

ئیفختیلاف (ن): ئه‌میش له (اختلاف)ی عاره‌بیبیه‌وه، هاتووه و بهواتای (دژژایه‌تی و مرپرایه‌تی و یه‌کنه‌که‌وتن و هاو‌په‌نگ نه‌بوون و به‌گژی‌یه‌کتربیدا چوون) ئه‌دات.

ئیده‌هه‌ (ن): له (ادعاء)ی عاره‌بیبیه‌وه هاتووه و بهواتای (وا له قه‌له‌م دان وه‌ها سه‌رژمبیر کردن، وه‌ها به‌نیاز بوون، وه‌ها بیه‌رکردنه‌وه) هاتووه.

ئیره‌ (ن): ئه‌م وشه‌یه، له (وارد)ی عاره‌بیبیه‌وه هاتووه و له کوردیی کوردانی ئیره‌اندان، بهواتای (بیانوو، به‌هانوو، رازی نه‌بوون، په‌خنه) دئ.

ئیره‌شاد (ن): له (ارشاد)ی عاره‌بیبیه‌وه‌یه و بهواتای (راهنمایی، پرینموویی، ری نشان دان، خستنه سه‌ر پئی راست) دئ.

ئیزافه (ئیزافات): ئیزافه، له (اضافه)ی عاره‌بیبیه‌وه، هاتووه و بهواتای (خستنه سه‌ر، بۆ زیادکردن،...) هاتووه.

ئیزهار (ن): وشه‌ی ئیزهار له (إظهار)ی عاره‌بیبیه‌وه هاتووه و بهواتای (ده‌رخستن و خستنه به‌رچاو رۆشنکردنه‌وه) هاتووه.

ئیه‌ستگا (ن): ئه‌م وشه‌یه، بهواتای (جیگای وه‌ستان، ویه‌ستگه، جیگای بلاوکردنه‌وه، یاخود هه‌ر جیگایه‌کی تایبه‌تی بۆ وه‌ستانی جه‌ماوهریی، کاروباری دیکه) هاتووه.

ئیه‌ستیداهه‌ (ن): ئه‌میش، له (استدعاء)ی عاره‌بیبیه‌وه، هاتووه و بهواتای (بانگ کردن و داوا لیکردن، خواهیش لیکردن) لئ دئ.

ئیه‌ستیفاهه‌ (ن): ئه‌میش، له وشه‌ی (استغاثه)ی عاره‌بیبیه‌وه، هاتووه و زۆرتربیش، بهواتای، (به‌هاو‌اره‌وه چوون، فه‌ریادپه‌سی و داوای کۆمه‌ک کردن) هاتووه.

ئیه‌ستیفهار (ن): له وشه‌ی (استغفار)ی عاره‌بیبیه‌وه، هاتووه و بهواتای (داوای لیبووردن، داوای لئ خو‌شبوون، پاشگه‌زیبوونه‌وه و تۆبه‌کردن) دئ.

ئیه‌ستیفراق (ن): ئه‌میش، له وشه‌ی (استفراغ)ی عاره‌بیبیه‌وه‌یه و بهواتای (پشانه‌وه، خالیکردنی ده‌روون، ئاسووده‌کردنی ده‌روون) دئ.

ئیه‌ستیقلال (ن): له وشه‌ی (استقلال)ی عاره‌بیبیه‌وه‌یه و بهواتای سه‌ره‌خۆیی و ئازادیی ده‌دات.

ئیه‌سخان (ن): بهواتای، (ئیه‌سقان) دئ.

ئیه‌سراحه‌ت (ن): ئه‌میش، له وشه‌ی (استراحة، راحة)ی عاره‌بیبیه‌وه هاتووه و بهواتای، پشوو، ره‌حه‌تی، ئاسووده‌گی، به‌کار ده‌هینری و زۆرتربیش بۆ ره‌وینه‌وه‌ی، ماندوو‌بوونه.

ئیه‌ش (ن): وشه‌ی، ئیه‌ش، بهواتای، (ئازار، نارحه‌تی، نه‌سه‌رویی) هاتووه. به‌م بۆنه‌یه‌وه، مه‌وله‌وی ده‌لئ:

(هامده‌ردان ئیه‌شئ، هامده‌ردان ئیه‌شئ
پیه‌مه‌وه‌ن، ئیه‌شئ، چه‌ ته‌رزه ئیه‌شئ
ئیه‌شئ پیه‌چ چون ئیه‌ش، وه‌ ماران ریه‌شئ
ئیه‌شئ، په‌ر ئیه‌شئ، ریه‌شئ گیانکیشه‌شئ!)

ئیه‌شاره‌ (ن): ئه‌میش، بهواتای (ئامازه)ی کوردیی هاتووه و له بنه‌ره‌تدا، له (اشاره)ی عاره‌بیبیه‌وه، وه‌رگیراوه.

شایانی باسه، له بنه‌ره‌تدا، ئامازه، نیشاندا نیکه، یاخود دیاریکردنه، به‌هۆی ده‌سته‌وه، چاوه‌وه، یان هه‌ر شتیکه‌وه، حالی حازربیش، ئیه‌شاره، چووه‌ته‌ چوارچیه‌ی وتن و نووسین و جوۆره‌ هۆی دیکه‌ی قسه‌کردنه‌وه.

به‌م بۆنه‌یه‌وه، مه‌وله‌وی، یه‌ژئ:

ئیه‌شاره‌ وه‌ناز، له‌ب خه‌نده‌ی وه‌نه‌رم
ئمانای خالان نه‌ تۆی په‌رده‌ی شه‌رم

ئیه‌شان (ن): ئیه‌شان، له (ئیه‌ش)ه‌وه‌یه و بهواتای (ئیه‌شای) هاتووه و هه‌ردووکیان چاوگی ئاوه‌لئاوین و بۆت هه‌یه، ته‌ماشای وشه‌ی (ئیه‌ش) بکه‌یته‌وه.

ئىشتىباھ (ن): له وشەى (اشتىباھ)ى عارەبىيەو، ھاتووه و بەواتاى، (نەزانىن و ھەلەکردن) ھاتووه.

ئىسلام (ن): ئەمىش، له وشەى (اعلام)ى عارەبىيەو، بەواتاى، (پىچ زانين، ئاگادارکردن، ھەوآل پىچ دان، پىچ راگەياندن) ھاتووه.

ئىعلان (ن): ئەمىش، له وشەى (اعلان)ى عارەبىيەو، ھاتووه و بەھەمان واتاى (ئىعلام) بەکارھىنراوه.

ھەروھە، بەواتاى (پروونکردنەو)ش ھاتووه.

ئىفتار (ن): له وشەى (افطار)ى عارەبىيەو، بەواتاى (بەربانگ کردنەو، پوژوو شکاندن، بەھۆى خواردنى خوراکەو، يا ھەرچى شتەى کہ پوژوو، بشکىنەى) ھاتووه.

ئىفتىخار (ن): ئەمىش، له وشەى (افتخار)ى عارەبىيەو، بەواتاى (خۆ بەزل زانين، خۆ بەگەورە زانين، فەخرکردن) دى.

ئىفتىزاج (ن): ئەمىش له وشەى عارەبى (افتضاح)ەو، ھاتووه و بەواتاى (پىسوکردن و ئاپروو بردن و ئەتک کردن) دى.

ئىقبال (ن): ئىقبالىش، له وشەى (اقبال)ى عارەبىيەو، ھاتووه و واتاى، (شانس و بۆ ھوردن) دەدات.

ئىفلاس (ن): ئەمىش، له وشەى (افلاس)ى عارەبىيەو ھاتووه و بەواتاى، (ھەلشکيان و نەدارى و بىدەسىي و ھەژارى) ھاتووه.

ئىيل (ئىيل) (ن): وشەى (ئىيل)، ياخود (ئىيل) له ناو جافەکان (کورده کوچەرەکان)دا بەکار دەھىنرئ و زۆرتەر، بەچەند کەسەى، يان چەند خىزانئ دەوترئ، کہ خزمى يەکن و له يەک ھۆزن و ھۆزىکيان پىکھىناو.

له بارەى بنەرەتى وشەى (ئىيل)ەو، وھەا له قەلەم دەدرئ، کہ وشەيەكى توركى مەغولى بى و بەواتاى دۆستان و خزمان و خویشان، ھاتووه.

بۆ وینە، وھلى دىوانە دەلئ:

وھرنە گشت ئىلئ، ئىلى موراڊىي

بەيان، وھدامان، وھ زەوق و شادىي)

ئىيلاخ (ن): ئىيلاخ، بەو کویتستانە دەوترئ، کہ جىگا ھەوارى ھاوینانەى ئەو خىلە جافە گەرميان و کویتستانکەرانە (ئەوانە کہ بەدواى مەرۇمالات بەخىوکردنەو)يان تىدايە، کہ ژيانيان لەسەر بەرھەم و بەروبوومى مەرۇمالات بەخىوکردنە.

شايانى باسە، ئىيلاخ، کوۆدەكریتەو و دەبیتە (ئىيلاخان).

ئىلتجا (ن): ئەمىش، له وشەى (التجأ)ى عارەبىيەو، وەرگىراو و بەواتاى، (پەنابردنە بەر، خۆ خستتە لا، خۆ خستتە مال، ھانابردنە بەر) ھاتووه.

ئىلتىزام (ن): ئەمىش، له وشەى (التزام)ى عارەبىيەو، ھاتووه و بەواتاى (دەست پىتوگرتن و ھامرايى کردن و بەئەستوگرتن) ھاتووه.

ئىلتىفات (ن): ئەمىش، له (التفات)ى عارەبىيەو، ھاتووه و بەواتاى (ئاوردانەو، تەماشاکردن، بەزەبى پىادا ھاتنەو) ھاتووه.

ئىلتىماس (ن): ئەمىش، له وشەى (التماس)ى عارەبىيەو ھاتووه و بەواتاى (لئ پارانەو، لئ لالانەو، خواھىش لئ کردن) ھاتووه!

ئىمامى (ن): ئىمامى ناوى ھۆزىكى كورده، کہ له ناوچەى (ئىمامى) سەر بەناوچەى جوانرۆدا، دەژين و سەر بەھۆزەکانى جافن.

ئىناخى (ن): ناوى ھۆزىكى جافە، کہ له ناوچەى ئىناخى، سەر بەناوچەى جوانرۆ، دەژين.

ئىنتىزار (ن): ئەمىش، له (انتظار)ى عارەبىيەو، ھاتووه و بەواتاى (چاوەرئ کردن، بەدیارەو نىشتن، سەبرلەسەرکردن، پىچ بەپىچ کردن، جلەو بۆشل کردن، بەرگە بۆگرتن) دى.

ئىنتىقام (ن): ئەمىش، له وشەى (انتقام)ى عارەبىيەو، وەرگىراو و بەواتاى (تۆلە سەندن، حەقق سەندن، ياخود تۆلە لئ کردنەو، حەقق لئ سەندنەو، ھەقق لئ کردنەو) دى.

ئىنصاف (ن): ئەم وشەيەش، له (انصاف)ى عارەبىيەو، ھاتووه و بەواتاى، (راستپەروى و راستگۆيى و بىچ لایەنى و دادەوانى) ھاتووه.

بۆ وینە، دەوترئ:

– فلانە کەس، له بەش کردنەكەيدا، زۆر بەئىنصاف بوو!

ئىنقىلاب (ن): ئەم وشەيە، لە (انقلاب) ى عارەبىيە، هاتوو و بەواتاى، (هەلگەرانە، ئەمدىو ئەودىو كردن) هاتوو، ھەر ھەلگەرانە، بەتايىبەتى فارسەكان، بەواتاى (شۆرش) هاتوو.

بۆ وینە، دەوترى:

- ئىنقلابى ئىران، ئىنقلابىكى ئىسلامى بوو!

ئىنە و ئىد (پاناو نامازە): ھەردووكيان، لە زۆر روو، ھاوواتان، واتە (ئىنە) بەواتاى (ئەمە) و (ئىد) یش، بەواتاى (ئەم) هاتوو.

ئىوار، ئىوارە (ن): وشەيەكى پەتییە، لە زمانى كوردییدا و بەواتاى كۆتایی رۆژ و دەست پى كردنى شوو هاتوو. بەم جۆرە دەخړتە ناو رستهوه و دەوترى:

- دوینى ئىوارە، سەرم لە برادەرىكى خۆشەويست دا.

باتین (ن): باتین، لە وشەي عارەبى (باطن) ھو، وەرگىراو و لە كوردیشدا، ھەر بەھەمان واتا، بەكار دەھىترى و بەواتاى (دەروون، ناخ و پەنھانى) هاتوو و ھەندى جاریش، بەشىوھىەكى ھەلە، بۆ واتاى (دل) بەكار دى و ھەك ناوى، لە ناوھەكانى خودايش، لە ھەندى جىگادا، بەكار دەھىترى!

باچ (ن): (باژ)، ياخود (باچ) وشەيەكى كوردیى كۆنە و، بەكارھاتنى دەگەرىتەو، بۆ دەمى ئارىايىيەكان و لە دەمى مادەكاندا، ھەك (سەرانە) لە گەورەى ئەو ناوچانە سەندراو، كە تازەگى كەوتوو تە ژىردەستیانەو و پاشان، لە دەمى دواتردا، بوو بە (باچ) و تا ئەمەرىيش، ھەك سەرانە، يان شاخانە، يان رىپەرەوانە، يان گومرگانە، دەسىترى و ھەر بەھەمان رووالەت و ئاوازشەو، بەكار دى.

بەم جۆرە دەخړتە رستهوه و بەكار دەھىترى:

- كەس ناوتى، كاسپى بكات، چونكە قازانجەكەى باجگىران دەبەن!

- لە ھەر ناوچەيەكدا و جۆرە باجى ھەبە!

باخى سەيدىخان (ن): باخ و سەراوتىكە كەوتوو تە، خۆرئاواى (ئەزگەلە) ھو، لە داوینى شاخى (بەمۆ) دا، سەر بەناوچەي جوائىرۆيە.

باخى شا (ن): يەكىكە لەو باخانەي، كە لە نزىك تارانەو، كاتى خۆى دروست كراو و حالى حازر، كەوتوو تە، ناو چەقى تارانەو.

شايانى باسە، كە لە دەمى قاجارىيەكاندا، كۆشكى ھەسانەوھى ھاوینانى شايانى قاجارى بوو و حالى حازرىش، پادگان (مُعَسْكِر) ى نىزامىيە.

بادە (ن): باد، وشەيەكى كوردیى كۆنە و واتاى (وا، ھەوا) دەدات و بەم جۆرە، دەخړتە، ناو رستهوه و دەوترى:

- زۆر رەنجى لە گەل، كورەكەيدا، كيشا، بەلام (رەنجى) بەبادا، چوو!

بادە (ن): وشەيەكى كۆنى كوردیيە و لە بنەپەتەو، (باتە)، يان (باتەك) بوو و بەو خواردەنەو، و تراو، كە تەسكىنى بەدل بدا و مەستى بۆ تەن بەپىنى و ئالوودەيى و كىپى بۆبىر و ھۆش، بەپىنى!

بەم، بۆنەيەو، ھىمەن دەلى:

(ساقىيا، وا، بادەو، وا، بادەو)

روو لە لای من كە، بەجامى بادەو

موشتەرى ھەك من، لە مەيخانە كەمن

زوربەيان شاد و بەكەيف و بى خەمن

بازە (ف - گ): خۆى لە خۆيدا، رستهيەكى فەرمانىيە و برىتییە، لە (فرمانى فەرمان) و لە راناوى كەسى سىيەمى تاك و واتاى (بەپىلە، بىلە) دەدات و بەم جۆرە دەخړتە، ناو رستهوه و دەوترى:

- بازە، با، ھەرمانەكيش، بگەرۆ!

واتە: بەپىلە، با كارەكەى بكات!

بازى (ن): (بازى)، ياخود (وازی)، ياخود (يارى)، ياخود (گەمە) يەك واتاىان ھەيە و جۆرە كردهوھەيەكە، بەمەبەستى، خۆش بەسەبردن و گالتهوگەپ، لە گەل دۆستدا، لە گەل خۆشەويستدا، دەكرى!

بۆ وینە، دەوترى:

- با ئەمشەو بەگۆرەوھەبازى، بەسەرىرەن.

بانیس (ن . كارا): ئەم وشەيە، لە وشەي (باعث) ى عارەبىيەو، وەرگىراو و لە كوردییدا، بەواتاى، (ھۆ، سەبەب، ھاندەر، ژيانەر، زىندووگەر) هاتوو و بەم جۆرە، لە رستهدا، بەكار دى:

- باعیسی سهرکهوتنی کاوه، کامهران بوو!

- خوای گهوره، باعیسی، ژبانی زیندهوهرانه.

باقی (ن. کارا): (باقی) له وشه‌ی عاره‌بی (باقی) یه‌وه، وهرگیراوه و به‌واتای، (نهر و زیندوو و جاویدان و مه‌زن) هاتوو و به‌م جوړه، ده‌خریته ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- جگه له خوا، کهس باقی نییبه!

له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، به‌واتای (ماوه، پاشماوه) هاتوو و بو‌وینه ده‌وتری:

- تکات لی نه‌که‌م، که باقی پاره‌که‌م، پی، بده‌یته‌وه.

بال (ن): بال، به (بالی) په‌له‌وهر ده‌وتری، که به‌ه‌یانه‌وه ده‌فری و ههر به‌و بۆنه‌شه‌وه، به‌ه‌ردوو په‌لی پی‌شه‌وه، یان سهره‌وه‌ی مه‌ردم، له بنی قول‌ه‌وه، تاوه‌کو نووکی په‌نجه‌کانی ده‌ست، (بال) ده‌وتری و جوړه هه‌لپه‌رکه‌یه‌کی بال فاش کردنه‌وه‌ش هه‌یه، ههر له‌وه‌وه، (واته) له جوړی جموجوولی بالی بالنده، له کاتی فریندا) وهرگیراوه و به‌ه‌رحال، به‌م جوړه ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- ریگا‌که، زور ناهه‌مواره، بالدار ناتوانی لیبی بدات!

- ئەو، ئەوه‌نده پهل و بالی کوتاوه، وا له ماله‌وه، وه‌ک مردوو ناگای له دنیا، نییبه!

به‌م، بۆنه‌یه‌وه، هه‌یمن، ده‌لی:

(په‌ر وهریوی، بال‌شکاوی ده‌نگ بر او)

بی بژیوی، به‌ش خوراوی ده‌رکراو)

بال‌خانه (ن): ناویکی لیکدراوه، یاخود ناساکاره و به‌و ژووران‌ه‌ش، یاخود به‌و به‌شه‌ خانووه ده‌وتری که له نه‌ومی دووه‌مدا، یان هی سی‌یه‌مدا، دروست کرابی و تارمه‌ی هه‌بی و پروان‌ی، به‌سهر، ریگاو‌بانی نامۆشۆکه‌راندا. واته، خانوویه‌ک، که که‌وتیبیته، به‌شی ههر بالای خانووه‌که‌وه.

باله‌خانی (ن): ناوی جینگه و هه‌وارگه‌یه‌که، که‌وتوو‌ته نیوان دبی (زلان) ی (دوی توی) وه، له ناوچه‌ی باوه‌جانی، سهر به‌جوان‌پۆ، جینگای و هه‌وارگه‌ی دانیش‌تینی هۆزی (تیقبال) ه.

بان زه‌پنه (ن): ناوی هه‌وارگه‌یه، له چوار کیلۆمتری روانسه‌ردابه و به‌مله‌ی (گه‌شن) ناوده‌بری.

بان‌ه‌داره (ن): ناوی دبی‌ه‌که، له (سه‌لاس و باوه‌جانی) سهر سنووری باوه‌جانی قوایی و نیوان سنووری عراق و ئیران.

بانی نووان (ن): ده‌شتیکه، که له دبی (سهر) ی خواره‌وه، به‌ره و دبی نایشه‌دۆل، دریش ده‌بیته‌وه و ده‌که‌ویته داوینی شاخی مله‌پالنگانه‌وه.

باوای خدر (ن): ناوی خیل‌یکه له هۆزی (قوایی)، که له دبی (بان‌ه‌داره) دا، داده‌نیشن.

باوه‌جانی (ن): ناوی هۆزی گه‌وره‌ی جافه، که زوربه‌یان، سهر به‌جوان‌پۆن و بریکیشیان، دانیش‌توی شاری (کرن‌ن) ناوچه‌که‌یان، زور به‌ره‌لاوه و ههر به‌ناوچه‌ی باوه‌جانی ناسراوه.

باوه‌ر (ن): باوه‌ر، وشه‌یه‌کی کوردیبه و به‌واتای؛ (وه‌رگرتنی وته، گفتوگو، نامۆژگاری) دی و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، جوړه ته‌سلیم بوونیکی بی‌ریبه و به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- ئیسلامی پاک نه‌وه‌یه، که باوه‌ر‌یکتی بته‌وی به‌پیغه‌مه‌ر هه‌بی!

- من چۆن، باوه‌ر، به‌کابرایه‌کی شیتۆکه ده‌که‌م!

باوه‌قوش (ن): بایه‌قوش (باوه‌قوش)، بالنده‌یه‌که، که له ناوچه‌کانی ده‌وربه‌ری سلیمانیدا، (کونه‌به‌بوو) یاخود (بوو) ی پی ده‌وتری و به‌بالنده‌یه‌کی شووم و ناحه‌ز و ناخۆشی هه‌ینه‌ر، ده‌زانری و هۆیه‌که‌شی نه‌وه‌یه، که له که‌لاوه کۆنه‌کاندا، که‌لاوه پووخوا و ویران‌کراوه‌کاندا، ده‌ژی و به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- ماله‌که‌یان، پووخواوه و باوه‌قوش تیایدا، ده‌خوینی!

باوه‌سی (ن): چند دبی‌ه‌کن، له گه‌رمه‌سیری کوردستانی ئیراندا، که جینگای دانیش‌تینی ئیلی وه‌له‌دبه‌گی بووه و سهر به‌ناوچه‌ی سهر‌پیتلی زه‌هاوه.

باینگان (ن): ناوی دبی‌ه‌کی گه‌وره‌یه، سهر به‌ناوچه‌ی جوان‌پۆیه.

به‌ته‌ر (ن): به‌ته‌ر، ئاوه‌ل‌ناوی به‌راورده، له بنه‌ره‌تدا، له وشه‌ی (به‌دته‌ر) وه‌هاتوووه و به‌واتاد (خراپته‌ر) هاتوووه. به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- ئەم کاره‌ی، به‌دته‌ر (به‌ته‌ر) ه، له‌وه‌ی پی‌شوی.

به‌هر (ن): وشه‌ی به‌حر، له (بحر) ی عاره‌بیبه‌وه، وهرگیراوه و له کوردی ته‌م‌پۆدا، وشه‌ی

(دهریا)، یان (زهریا) ی بۆ به کار دئ. بهم جوۆره، دهخریتته، ناو پرستهوه و دهوترئ:
- ئەو مامه له ی ماسی له به حردا، دهکات!

بهخت (ن): بهخت، بهواتای (شانس) و (خواست) و (چاره)، هاتوووه و لهوه دهکات، که کوردییبهکی زۆر کۆن بئ، بهلام من دلنیا نیم لهوهی، که (بخت) ی عاره بی و ئەم (بهختی) کوردییبه یک نه بن!

له راستیدا، له پرووی رهسه نی ئاوازی وشه که وه و واتای و دهنگه کانیه وه، دووره، لهوه وه، که له بهختی عاره بییه وه، وهرگیرا بئ و خه ریکیشه ئەوه بلتین که (بخت) ی عاره بی، ده بئ له (بهخت) ی کوردییبه وه بئ!

بهختیاربی (ن): بهختیاربی، له وشه ی (بهختیار) وه، هاتوووه و (بهختیار) یش بهواتای (کامهران) هاتوووه، که له چوارچێوه ی ئاوه لئاو و ناودا، کار دهکات و هه لده سوورئ و بهم جوۆره واتایه ش و بهم جوۆره ئاوازه شه وه، وشه یه کی کۆنی کوردییبه، یاخود ئاقتیستایییبه و وشه ی بهختیاربی، ناوه، چونکه به هۆی (ی) ی نیسبه ته وه (بهختیار) کراوه به ناو که (بهختیاربی) یه.

له لایه کی دیکه وه، بهختیاربی، ناوی ئیلتیکی به ناوبانگی کورده و، که له ئیراندا، به فارسیان له قه لهم ددهن. ئیله کانی بهختیاربی، له ناوچه کانی خوزستان و بیابانه کانی ئه ویوه، نیشته جئ بوون و به ره به ره و ناوچه کانی نزیک لورستان و ئه سفه هان کشاوون. به لام حالئ حازر، بهختیاربییه کان، له فارس و خوزستان و ئه سفه هان و پام هورمز و شوشتهر و دیزفول ئیزه و مه سجدی سلیماندا، ده ژین.

بهه (ن): ئەم وشه یه، زۆر دیرینه و ده گه ریتته وه، بۆ زمانی بنه ره تی ئاریاییه کان و له زوریه ی زمانه هیندوئیرانییه کان و هیندوئیه وروپاییه کاندایه هه مان واتا و هه مان ئاوازه وه، (ئهم وشه دیرینه یه) به کار دئ.

ئهم وشه یه، بهواتای (خراب)، (ناپه وا)، (فیتنه)، (ناپراستی) هاتوووه و بهم جوۆره دهخریتته، ناو پرستهوه و دهوترئ:

- تاوه کو (بهه) نه بیینی، یادی بهه ناکه یته وه!

- یاخود دهوترئ، بهه گۆبی ئەو ئاشووبی له ناو خیزانه که دا، بهریا کرد.

(بهخت) له گه ل، (بهه) دا، هه ندئ جار و بۆ به دهسته وه دان واتایه کی نوئ و مه به ستییکی

نوئ، وشه یه کی ناساکار، پیک دههینن و (بهدهخت) دروست دهکهن و ئەمانیش، به هۆی (-ی) ی پاشبه نده وه (بهدهختی) وهک (ناو) دروست دهکهن و که واتای (به دشانیسی)، (به چاره بی) و (چاره ره شیبی) و (به دتالعه بی) و (تالعه شی) ده دات.

بهه دخوو (بهه هۆ) (ن): (به دخوو)، یاخود (به دخۆ) وشه یه کی ناساکاره و پیکه اتوووه، له وشه کانی (بهه) و (خوو) یان (خۆ) و هه ریه کی له وانه، وشه یه کی کوردیی کۆنه و (بهه) هه ره که له سه ره وه روونمان کورده وه، بهواتای (خراب) و (ناپه وا) هاتوووه و (خوو) یان (خۆ) ش، بهواتای (ئالووده گی، موعتاد، هۆگر) هاتوووه و به هه ردووکیانه وه، له چوارچێوه ی (به دخوو) دا، یه کیان گرتوووه، بۆ ئەوه ی واتای: (کورده وه خراب)، (کورده وه ناپه وا)، (به دکردار) و (به دپه فتار) به دهسته وه بدات.

بهه ناوه رنده (ن . ک): ئەم وشه یه، له چه ند وشه یه ک پیکه اتوووه و ئەوانیش، (بهه) و (ئاوهه) و (نده).

بهه ره حال، وشه که، کوردییبه کی کۆنه و پارچه کانی شی کوردیی ره سه نن و ئەمرو، له چوارچێوه ی (بهه ناوهه) به کار دئ و ئەم جوۆره ش، (ناوی کارا) یه، له پرووی ئه رکه وه و هه ره به و روواله ته شه وه و ئاوازه شیه وه، بهواتای (ده رهیننه)، (سه ره فرازه ره)، (نه جاتده ره) هاتوووه.

بهه ریشۆ (ف): فرمانتیکه و لیکدراوه، یاخود دوو پارچه یه و بهواتای (ده ریچئ) هاتوووه و بهم جوۆره، دهخریتته، ناو پرستهوه و دهوترئ:

- گیانش به ریشۆ، گفتوگۆش چه نی مه که رو!

واته: گیانی ده ریچئ، گفتوگۆی له گه لدا، ناکه م!

بهه ره حال، وشه که م بهم جوۆره یه:

- (بهه)، بهواتای (دهه) هاتوووه.

- (بشۆ)، بهواتای (بچئ) هاتوووه.

بهه ریاکونه نده (ن . ک): ئەمیش وشه یه کی، ناساکاره و پیکه اتوووه، له م وشانه:

- (بهه)، (پا)، (کونه نده).

حالئ حازر، له شیوه ی کوردیییدا، (بهه ریاکه ره) و فارسه کانی ش بۆ ئەوه ی، وشه که، بکه ن به هیی خویان، (نه ده) یان بۆ خسته وه ته، سه ره و کردوو یانه، به (بهه ریاکونه نده)، که

واتای (به‌رپاکهر)، (پیکه‌پینه‌ر) دده‌دات و ئەم جۆره به‌کاره‌پینه‌نەش که ناغا عینایهت، به‌کاری هیناوه، به‌کاره‌پینه‌نایکی کوردیی فارسییه.

به‌رچیده (ن): ئەم وشه‌یه، به‌واتای (په‌چراوه)، (هه‌لگیراوه)، (داخراوه)، هاتوو و بو وینه، ده‌وتری:

- ئەم کاره، په‌چراوه‌ی ئەوه.

- به‌زۆر دوو‌کانه‌کیان، په‌ن په‌چراویه!

به‌ره (ن): به‌رد، کوردیی‌ه‌کی کۆنه و به‌واتای (سه‌نگ) و (ته‌وه‌ن) هاتوو، ئە‌گه‌رچی (ته‌وه‌ن) سیفه‌تی ئاوه‌لناویی هه‌لگرتوو و به‌واتای (ره‌ق) و (بته‌و) ی به‌رد هاتوو. واته: یه‌کی له‌ سیفه‌ته‌کانی به‌رد (ته‌وه‌نی) یه، که واتای ره‌ق و بته‌وی، به‌ده‌سته‌وه، دده‌دات.

به‌هه‌رحال، به‌رد، به‌واتای، (ته‌وه‌ن)، (کوچک)، (خه‌به‌رد)، هاتوو.

به‌رده‌ن (ف): به‌رده‌ن، خۆی له‌ خۆیدا، به‌روو‌توقووتی، فرمانه و بو‌که‌سی سییه‌می تاک و به‌واتای: (ئو بردوو‌یه‌تی) دیت و ئەمه‌ش خۆی له‌ خۆیدا، له‌گه‌ل راناوی که‌سی سییه‌می تاکدا، ده‌بی به‌رسته‌یه‌کی خه‌به‌ری ته‌واو!

به‌ردی زه‌نجیر (ن): سه‌راویکه، که‌وتوو‌ته‌نزیک دیتی (زلان)ه‌وه و سه‌ر به‌ناوچه‌ی (سه‌لاس و باوه‌جانی) یه.

به‌ردی که‌شکان (ن): ناوی هه‌وارگه‌ی، دیتی (سه‌رۆ) یه، که‌وتوو‌ته‌ داوینی شاخی (شاهۆ) وه و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، (به‌ردی که‌شکان) ی دیکه‌هه‌یه، که‌ ناوی (یال) یکه و که‌وتوو‌ته، پشتی دیتی (دوو‌ریسان) و دیتی (شمشیر)ه‌وه و سه‌ر به‌ناوچه‌ی پاوه‌یه.

به‌رشیی (ف): به‌رشیی، فرمانه و بو‌که‌سی سییه‌می تاکه و بو‌یه، بزمان هه‌یه بلتین؛ که‌ خۆی، له‌ خۆیدا، رسته‌یه‌کی، ته‌واوه و به‌م جۆره واتایه، هاتوو:

- به‌رشیی، واته: ده‌رچوو!

به‌رشیی و ده‌رچوو، هه‌ریه‌کی، له‌مانه، کار و کرده‌وه‌که‌ی بو‌که‌سی سییه‌می تاک، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و واته به‌م جۆره:

- ئاد، به‌رشیی؛ واته: ئەو ده‌رچوو!

به‌رعه‌کس (ن): به‌واتای په‌چه‌وانه، هاتوو و به‌م جۆره، ده‌خرپه‌ته‌ ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- ئەو هه‌میشه به‌رعه‌کسی، براکه‌ی ده‌جوولپه‌ته‌وه!

به‌رف (ن): (به‌رف) و (به‌ور) و (وه‌فر) و (وه‌رو) و (به‌فر) هه‌ر یه‌کیکه و سه‌رپاکیان، یه‌ک واتایان هه‌یه.

بو‌ وینه، مه‌وله‌وی ده‌لتی:

(به‌رزان هیلال تار، وه‌روان قه‌رار دا

غوره‌ی شاری شو‌ر، دلان، دیار دا)

به‌رق (ن): به‌رق، له‌ وشه‌ی (برق) ی عاره‌بیه‌وه هاتوو و له‌ ناو کوردیی کورده‌کانی ناوچه‌کانی ئیراندا، به‌زۆری به‌کار دت و به‌واتای (روشنایی، پرشنگه‌در، رووناک پشین، کاره‌با، روونکه‌ره‌وه) هاتوو.

به‌م جۆره ده‌خرپه‌ته‌وه ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- ئەم‌رۆ، له‌ سه‌رانسه‌ری کرماشاندا، به‌رق خامۆش بو‌وبوو!

به‌م بو‌نه‌یه‌وه، مه‌وله‌وی ده‌لتی:

(عه‌ره‌قچین نه‌ تۆی سورمه‌دا، غه‌رقی

وه‌ فه‌رقی فه‌رقی، با زه‌رق و به‌رقی)

هه‌روه‌ها، (فتح الله) ی (فهیم)، شاعیری به‌ناوبانگی سنجاویی له‌م رووه‌وه، ده‌لتی:

(ته‌راقه‌ی ترووق گاوسه‌ر، نه‌وشه‌و

به‌رق مه‌دا، چون لال بالی که‌یخوسه‌وه)

به‌رگ (ن): (به‌رگ)، به‌واتای (پۆشاک) و (گه‌لا) و (وه‌لگ) و هه‌ر گه‌لایه‌کی گیا، دره‌خت، که‌ پانوپۆر بی و له‌ راستیشدا، وشه‌که، کوردیی‌ه‌کی ره‌سه‌نه.

به‌م جۆره، ده‌خرپه‌ته، ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- زستان، هاته‌ په‌شه‌وه و به‌رگی فه‌قیر و هه‌ژار در!

به‌رگوزیده (ن): به‌رگان: به‌رگوزیده، به‌واتای (هه‌لپه‌تیراو)، (هه‌زچنیاو) هاتوو. هه‌روه‌ها، به‌واتای (ره‌وا)ش، (سه‌رله‌به‌ر) هاتوو.

بو‌ وینه، میرزا ئۆلقادری پاوه‌یی، یه‌ژی:

(وهش نامای وه خهیر، هه‌ی، بهرگوزیددم
سا قهدهدم، باوهر، وه بانى دیددم)

به‌رگه‌شت (ن. ج): ئەم وشه‌یه، به‌واتای، (گه‌رانه‌وه)، (هه‌لۆگه‌رانه‌وه) به‌کارهاتوووه و به‌م
جۆره ده‌خړیتته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:
- به‌خت به‌رگه‌شت بوومه‌وه.

به‌روین (ن): جیگای هۆزى (قوایى) و كه‌وتوووه‌ته عراقه‌وه.

به‌زر (ن): ئەم وشه‌یه، له وشه‌ی (بَدْر)ى عاره‌بیبیه‌وه‌یه و به‌واتای (تۆو)، هاتوووه.
به‌م جۆره، ده‌خړیتته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:
- ئەمسال، زه‌ویه‌که‌یان، له‌به‌ر بى به‌زرى، به‌بى بايه‌خى، ماوه‌ته‌وه!

به‌زرم (ن): به‌زرم، به‌واتای (بیانووه) و (ئاواز و گۆرانى) و (شایى) و (جه‌مى شه‌راو و
مه‌یى و میواندارى و خۆشیی و رابواردن، جۆزى گۆزانى و سیاوچه‌مانه) دى. به‌م جۆره
ده‌خړیتته ناو رسته‌وه:

بۆ وینه، ده‌وترئ:

- ئەو ئافره‌ته، به‌زمى زۆرى لى ئەبیتته‌وه!

- سیاوچه‌مانه، پتر له بیست به‌زمى‌کى هه‌یه!

به‌م بۆنه‌یه‌وه، مه‌وله‌وى ده‌لتى:

به‌زمن، شادییەن، عه‌یشه‌ن، نیشاتەن
که‌یفەن، شوخییەن، شه‌وقەن، حه‌یاتەن.

به‌س (ن): به‌س، له وشه‌ی (به‌ست)ه‌وه، هاتوووه و وشه‌یه‌کى کوردیى، کۆنه و به‌واتای
(وه‌س) و (کافى و کوسایى) هاتوووه، ئەگه‌ر به‌ (به‌س) گۆ بکړئ و به‌واتای (به‌ند) یاخود
(سه‌ده‌ی عاره‌بى، هاتوووه، ئەگه‌ریش، به‌ (به‌ست) بخوینرتته‌وه.

به‌هه‌رحال، به‌م جۆره ده‌خړیتته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- نامه‌یه‌ک به‌سه، بۆ به‌سه‌روه کردنه‌وه‌ی!

- ماله‌که‌ی به‌سته (به‌سه) و که‌س ناوین، رووى تى بکا!

بۆ وینه، مه‌وله‌وى ده‌لتى:

(تازیز، وه‌س بوزدم، نه‌ گى‌جاوى خه‌م
وه‌س، چون بینایى، په‌نه‌ان به‌ر نه‌چه‌م)

به‌سته (ن): (به‌سته)، ئەگه‌ر به‌ناو بى، به‌واتای (به‌زم) یان (جۆر) هاتوووه، هه‌روه‌ها
به‌واتای (به‌ستراو)، (گى‌راو) یش هاتوووه، پتر له‌وه‌ش، به‌واتای یه‌خکردوو، رچىاو
هاتوووه، ئەگه‌ر له ره‌گى کارى، یاخود چاوگى (به‌سته‌ی = به‌ستن)ه‌وه، هاتبى!

هه‌ر له‌مه‌وه، واته، له ره‌گى (کار = فرمان)ه‌که‌وه، (به‌ستن) هه‌یه، که‌ کرده‌وه‌یه‌که، بۆ
که‌سى سىیه‌مى تاک و له دۆخى رابوردوو! به‌م بۆنه‌یه‌وه، مه‌وله‌وى ده‌لتى:
(وینه‌ی عوقده‌ی پىچ ریشه‌ی ئه‌روا و دل
به‌سته‌بو، جه‌نم، خوى مۆبه‌ت، زه‌نگل)
به‌م بۆنه‌یه‌وه، میرزا ئۆلقادری پاوه‌بى یه‌ژئ:

هه‌رکو خه‌مى بۆ، نه‌ تاله‌م ئیم‌شه‌و
گردین، جه‌م به‌ستن، نه‌ تاله‌م ئیم‌شه‌و!

به‌شاره‌ت (ن): ئەم وشه‌یه، له وشه‌ی (بشاره‌ی عاره‌بیبیه‌وه، هاتوووه و واتای (مزگینى)،
(هه‌والى خۆشیی)، (موژده‌ی فه‌رح) ده‌دات.
به‌م جۆره، ده‌خړیتته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:
- به‌شاره‌تى به‌ربوونى كورده‌كه‌ی له به‌ندیخانه‌دا، داين!

به‌عزى (نا. ژماره): له وشه‌ی (بعض)ى عاره‌بیبیه‌وه، هاتوووه و به‌واتای (چه‌ندى)،
(هه‌ندى)، (نه‌ختى)، هاتوووه، به‌م جۆره، ده‌خړیتته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- به‌عزى پىاو، بۆ مالى كاوه چوون.

- به‌عزى برنجى كرپىوو، به‌لام، رزا بوو!

- به‌عزى، پوولى، بۆ ناردبووم!

به‌هق (ن): (به‌ق)، به‌نیرى (که‌و) ده‌وترئ و جۆره راویکیش هه‌یه، که‌ به‌هۆى (به‌ق)، یان
که‌وى (نیر)ه‌وه ده‌کړئ، پىپى ده‌وترئ، (شه‌ره به‌ق).

به‌م جۆره، ده‌خړیتته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- به‌قه‌که‌م، که‌ویکی زۆر چاکه و شه‌ره به‌قى چاک ده‌کات!

به‌لخ (ن): ئەم وشه‌یه، به‌و پارچه‌سپى کاره‌یه ده‌وترئ، که‌ ناوى قورى ئاو گه‌رم کردن،

سه‌ماوهر ده‌گری و هه‌روه‌ها به‌و ئه‌شه‌ناته سه‌وزکامه ده‌وتری، که له ناو هه‌ندی ناوی کانیادا، ده‌که‌وئته‌وه سه‌ر ناو، یان به‌به‌رده‌کانیه‌وه، ده‌نوسری، هه‌روه‌ها، به‌که‌رووی نان و به‌رد و هه‌ندی شتی دیکه، ده‌وتری!

له ناو کورده‌واری جافه‌کانی جوانرۆدا، (خلت) و (جرم) ی بۆ به‌کار ده‌هێنن و له فارسیدا (کفک) ی پێ ده‌وتری!

به‌له‌باته (ن): جۆره نه‌خۆش‌بیه‌که، که بزنی ده‌یگری و ئه‌ویش، نه‌خۆشی ناو سمه‌کانیه‌تی که وه‌ک دابخورین و نه‌توانی بیانخاته سه‌ر زه‌ویی و ئه‌نجامه‌که‌شی، زوربه‌یان به‌و نه‌خۆش‌بیه (له ده‌وری کۆندا) کۆژاون و له‌ناوچوون و له هه‌ندی جی‌گاشدا، (به‌له‌واقه) ی پێ ده‌وتری:

به‌م بۆنه‌یه‌وه، میرزا ئۆلقادری پاوه‌یی، به‌ژی:

(بۆ، من، خۆ، ناوی، هه‌رگیز، ئی - تاقه
بزن، که‌ه‌ی ده‌رچوو، له به‌له‌واقه)

به‌له‌بزان (ن): هه‌روه‌ک، کورده‌کانی جوانرۆ، وه‌ها ده‌لین، (به‌له) بۆ بانگ کردنی (بزن) ه و (بزان) یش کۆی (بزه)، یاخود کۆی (بزن) ه و وه‌ک دێیه‌ک له نزیک، رووباری سیروان، له نزیک ده‌ودان - هه‌ویه و سه‌ر به‌هه‌ورامانی له‌هۆنه و حالێ حازر، هه‌ورامانی له‌هۆن، به‌شیکه، سه‌ر به‌کرمانشاه.

به‌هۆ (ن): ناوی شاخیکه، که که‌وتوه‌ته قه‌راغ سیروان و به‌رامبه‌ری شاری هه‌له‌بجه.

به‌ند (ن): (به‌ن) و (به‌ند)، ناوبه‌ناو به‌هۆی په‌ربینی ده‌نگی (د) دێوه، تیکه‌ل به‌یه‌کتربی ئه‌بن و یاخود، به‌یه‌ک ده‌زانین و به‌هه‌رحال، وا ئیتمه‌یش، لێره‌دا هه‌ولێ جوی کردنه‌وه‌یان، ده‌ده‌ین:

(به‌ن)، به‌و (پێسه) ده‌وتری، که به‌هۆی رێسانه‌وه، له (خوری و کولک و موو)، ئاماده ده‌کری و بۆ دروستکردنی (خه‌رار) و (هۆز و تووره‌که) و بۆ ده‌رگا به‌ستنی (گونی و هه‌مانه و تووره‌که) به‌کار ده‌هێنری و که‌واته، (به‌ن) به‌واتای: ده‌زووی له (موو) رێسراو له (کورک و په‌شم) رێسراو، هاتوه‌.

(به‌ند) یش، به‌واتای (حه‌بس) یاخود (سجین) ی عاره‌بی هاتوه، هه‌روه‌ها، به‌واتای (درز) هاتوه، پتر له‌وه‌ش به‌واتای، (گرتن، به‌ستنه‌وه، وه‌ستاندن) هاتوه، جگه له‌وه‌ش به‌شپوهی (به‌نده)، وه‌ک (عه‌بد = خزمه‌تکار) به‌کار دێ.

(به‌ندیخانه) ش، به‌هۆی (به‌ند) هه‌وه، دروست ده‌بی و به‌واتای (سجن و حه‌بس‌خانه) هاتوه.

به‌م بۆنه‌یه‌وه، قانبع به‌ژی:

(بیری ئازادیی له زیندانا، فراوانتر ئه‌بی
قور به‌سه‌ر ئه‌و دوژمنه‌ی هیوای به‌به‌ندیخانه‌یه)

به‌نیگه‌ز (ن): ناوی، ریزه شاخیکه، که له ناوچه‌ی سنجاوییه‌وه و ده‌ست پێ ده‌کات، به‌ناوچه‌ی وه‌له‌دبه‌گی و باوه‌جانی قوواپییدا، به‌ره‌و ژوو‌رووی رۆژئاوای ئه‌و ناوچانه ده‌پروات، تاوه‌کو ده‌پێته‌وه.

به‌وره‌وار (ن):

ناوی رینگایه‌که، که له ناوچه‌ی جوانرۆوه به‌ره‌و شاهۆ ده‌پروا.

به‌هانه (ن): به‌هانه، وشه‌یه‌کی په‌تی ره‌سه‌نه و به‌واتای (بیانوو) هاتوه و له بنه‌ره‌تدا، (قه‌هانه)، (وه‌هانه) بووه و ئه‌مه‌ش هه‌روه‌ک و تمان، به‌واتای (مله‌جیری ناپه‌سه‌ند و به‌بی هۆ) ده‌گرێته‌وه (په‌لپ).

به‌هه‌رحال، به‌م جۆره، ده‌خړیته ناو رسته‌وه و ده‌وتری:

- ئه‌و بۆ بیانوو ده‌گه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رمان لێ نه‌دات!

- ئه‌و به‌به‌هانه‌ی نه‌خۆش‌بیه‌وه، بۆ ده‌وام نه‌چوو!

به‌م بۆنه‌یه‌وه، میرزا ئۆلقادری پاوه‌یی، ده‌لێ:

(توخوا، یا شیخ مه‌گره به‌هانه

من جه ئه‌وره‌حمان، که‌مته‌ر مه‌زانه!)

به‌یان (ن . ف): (به‌یان) به‌هۆی جۆری ئه‌کسنت و جۆری گۆکردنییه‌وه، له ناوه‌وه، ده‌بی به‌(فرمانی) داخوایی یان هی (فه‌رمان) و به‌هه‌رحال، (به‌یان) وه‌ک ناو، له لایه‌که‌وه کۆی (به‌ی = به‌هی) یه و هه‌روه‌ها به‌واتای (سوېح = سوچ)، (سه‌ره‌تای سوېح) دێ و ئه‌گه‌ریش، ئاوازه‌که‌ی بگۆربین، ده‌بی، به‌(فرمان) و به‌واتای (با، بێن) یاخود، (با، بێن) دێ و که ئه‌مه‌ش، وه‌ک رسته‌یه‌کی ته‌واو سه‌رژمێر ده‌کری و راناوه‌که‌شی (ئه‌وان) ه.

به‌م بۆنه‌وه، حه‌سه‌ن که‌نۆش، ده‌لێ:

جه به‌یان‌ه‌وه،.....

حالێ پیم یاوا، جه، به‌یان‌ه‌وه

خالتی دیم نه بهین، دوو بهیان -هوه
مه دره وشۆ، چون نه جم، وه بهیان -هوه
حه کاکانی، دهو، گشت بهیانهوه
کتی دییهن، مه غریب، وه بهیانهوه.

بهیتوله رهم (ن): ئەم وشهیه، له (بیت الحرام) ی عاره بییه وه هاتوو و مه بهستی له م وشه
ناساکاره، (که عبه) یه.

بهیداخ (ن): ئەم وشهیه، بهواتای (دره فش) و (عه له م) و (په رچهم) هاتوو و ئەمهش
پارچه قوماشیکه، که ره مزی دهوله تی کۆمه لتی ده نوینی و وه ک دروشم، بۆ ههر دهوله تی،
له قه له م دهری و کهوتنی، ئەو بهیداخه، یاخود، ئەو دره فشه، به کهوتنی خاوه نی ئەو
په رچهمه، له قه له م، دهری و له هه موو روویه که وه، ئەو بهیداخه، خاوه نی ریز و ئی احترام
و خوشه ویستییه و وه ک (به یاخ) له ناو کورده وارییدا، یاوه.

بهیدی (ف): (بهیدی)، (فه رمانه) و به خۆیه وه و به راناوی کۆیه که وه، که وه ک پاشبه ندی،
پتییه وه به ند بووه، (رسته یه کی فه رمانی) یه و بهواتای؛ (وه رن) دی.

بهیی (ف): ئەمیش، به جۆری (فه رمان) و به جۆری (ئیزندان)، یان (داوا لیکردن) به رچاو
ده که وی و به م واتایانه وه، هاتوو:

با، به یۆ! باییت! (ئیزن)، (فه رمان)
بلتین، باییت! (داخوازی)

بۆ (ف): ئەمه، فه رمانه و بهواتای (وه ره) هاتوو و هه ندی جاریش وه ک (ناو) که
بهواتای (بۆن) دی، به کار ده هیترئ.

به م بۆنه وه، میرزا ئۆلقادری پاوه یی ده لتی:

(بۆ، مه شو وه سه یر، ویت، مه دهر، ئازار

چه مهن، بی سه یرهن، تا، چه م، که رۆ، کار)

هه روه ها، میرزا ئۆلقادری پاوه یی له جیگایه کی دیکه وه، ده لتی:

(گۆل، جه عه شقی، ئەو، دايم، تاسه شه ن

گولاو ئینتیزار، بۆی هه ناسه شه ن)

بوخار (ن): ئەم وشهیه، له وشه ی (بخاری) عاره بییه وه هاتوو و بهواتای (هه لم)، دی و

به م جۆره، ده خریتته، ناو رسته وه و ده وترئ:

- وا، دیاره، دنیا گه رمی کردوو، چونکه هه لم له ئاوه کان به رز ئه بیته وه.

بۆته (ن): ئەو ئامبیره یه، که بۆ تواندنه وه ی، هه ندی کانزا، به کار دی و له وه ده کات، که
وشه یه کی کوردی زۆر کۆن بی و له وهش ده کات، که به و ده قه (البودق) ی عاره یی،
له وه وه، وه رگیرا بی، یاخود ئەو بی به عاره یی کرابی.

به م جۆره، ده خریتته، ناو رسته وه و ده وترئ:

- ئەوه بۆته ی، قورقوشم تواندنه وه یه.

بورج (ن): به قه لای به رز، که به مه بهستی پاسه وان ی و ئیشک کردن و ئاگاداری کردن،
دروست ده کری، ده وترئ، هه روه ها، به هه ریه کی له دوانزه بورجه کانی سا ل ده وترئ و پتر
له وهش، وه ک نیشانه ی مانگ، یاخود، بۆ ناوی مانگ به کار ده هیترئ:

بۆ وینه، ده وترئ:

- هه ریه کی له دوانزه بورجه کانی سا ل ناویکی تاییه تی هه یه!

- مانگی، چوار جار، له و بورجه دا، ئیشک ده گری!

- جه ژنی پیروزی ئینقلابی ئیسلامی ئیران ریکه که وتی (۲۲) بورج ده کات!

بووازه (ف. فه): واته، فه رمانی فه رمانه و بۆ که سی دووه می تاکه و بهواتای (بخوازه)،
(داوا بکه)، (قه رز بکه)، (ده سته وامی بکه).

(بووازون) بهواتای (بخوازم) هاتوو و به م بۆنه یه وه، میرزا ئۆلقادری پاوه یی ده لتی:

تاکه ی بووازون ئاوات وه عه ده م

تاکه ی، میلی خه م، بکیشۆن، نه چه م!

بۆوه (ن. ج): بهواتای (وه ره وه)، (ده بیته وه) هاتوو. به م جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و
ده وترئ:

- بۆوه، ئۆ سلیمانی!

واته: وه ره وه بۆ سلیمانی!

بویارۆن (بویاروون): ئەم وشه یه (بویارۆن) بهواتای (رابیویرئ)، یان (بیبه رینئ) دی و
(بویاروون) یش، بهواتای (رابیویرم)، یان (بیبه رینم) دی. به م جۆره، ده خریتته، ناو

رسته‌وه و دهوتری:

- چهودما، په‌ی، ویم، بویاروون!

- واته: له‌و دوا، بۆ خۆم، رابویرم!

یاخود دهوتری:

- با، په‌ی ویش، بویارۆن!

واته: با، بۆ خۆی، رابویرم!

بیابان (ن): بیابان، یان بیوان، به‌واتای دهشتایی چۆل و بی‌ئاو دئی. به‌م جۆره، له‌ ناو رسته‌دا، به‌کار دئی:

- له‌ بیاباناندا، مه‌گه‌ر، به‌باران گیا سه‌وز بئ، ئه‌گه‌ر بیاری!

بیاشۆش (ن): ناوی دئییه‌که، له‌ دئییه‌کانی جوانرۆ، که‌وتووته، سه‌ر رینگای روانسه‌ر و جوانرۆوه.

بن په‌ی (ن): ئاوه‌لئاوه و به‌واتای (بی‌بن)، (نه‌زانراو)، هاتوو. به‌م جۆره، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و، دهوتری:

- بیره‌که‌م، دۆراندوو و چووته، ده‌ربایه‌کی، بئ په‌یه‌وه!

به‌م بۆنه‌یه‌وه، سه‌ی یاقووی مایده‌ستی و توویه‌تی:

(عارف ئوستادان، سه‌رافانی حه‌یی

حازق غه‌واسان، به‌حرانی بئ په‌ی)

بیجار (ن): شاری (بیجار) یان شاری گه‌رووس، که‌وتووته ناوچه‌کانی کوردستانه‌وه و سه‌ر به‌کوردستانی سنه‌یه و شاریکی کوردییی کۆنه و به‌قالیکردنه‌وه ناوبانگیان، ده‌رکردوو و له‌ لایه‌کی دیکه‌وه، به‌رزترین شاری ئییرانه، له‌سه‌ر رووی ده‌ریاوه!

بی جیهه‌ت (ن): پیکه‌هاتوو، له‌ (بی) که‌ ئامرازی نه‌فی کوردیییه و (جیهه‌ت) یش وشه‌یه‌کی عاره‌بییه و به‌هه‌ردووکیانه‌وه، وه‌ک وشه‌یه‌کی متوریه‌کراو، به‌واتای (بی لایه‌ن) هاتوو. هه‌روه‌هاش، له‌ ناو کورده‌کانی ئییراندا، به‌واتای (بی هۆ، بئ ده‌لیل) هاتوو!

بۆ وینه، دهوتری:

- تۆ بی جیهه‌ت، له‌ من، ره‌نجایی!

بیچار، بیچاره (ن): وشه‌ی (بی‌چار = بیچار) به‌واتای (بی‌ده‌رمان)، (بی‌شانس) و (بی‌ئیقبال) و (بی‌تالغ) هاتوو، هه‌روه‌ها، به‌واتای، (داماو، نه‌ته‌وانا، که‌له‌لا، هه‌ژار،...) هاتوو.

شایانی باسه، وشه‌ی (بیچاره) ش هه‌ر هه‌مان، واتا ده‌گریته‌وه، به‌م جۆره، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و دهوتری:

- ئه‌و، ئه‌و نه‌خۆشبییه‌ی، بیچاره‌ی کردوو!

- بیچاره‌ی وه‌ها چییه، که‌ تۆ لیبی بگری!

- بیچاره‌یه، بۆیه ئه‌ویش، پیتی، رازی، نه‌بوو!!

بیچوون (ن): وشه‌یه‌کی ناساکاری کۆنه، له‌ کوردیییدا و به‌واتای، (بی‌وینه)، (بی‌هاوتا)، (بی‌هاوکار) هاتوو و سیفه‌تیکی جاویدانییه، بۆ خوای خویان.

بیخوه (ن): (بیخود)، به‌واتای (بی‌هۆش) و (بی‌سوود)، (بی‌ئیراده) و (بی‌هه‌وه‌س) و (بی‌هاز) دیت.

به‌م جۆره، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و دهوتری:

- ئه‌و کاره‌ی که‌ تۆ، خه‌ریکیتی، بی‌خوده!

بی داخ (بی‌داخ) (ن): بی‌داخ، به‌واتا، (بی‌ده‌رد)، (بی‌ئۆف) و (بی‌ئیش) دئی و به‌م جۆره، ده‌خریته ناو رسته‌وه و دهوتری:

- تا، ما، به‌ بی‌داخ دنیای گوزه‌راندا!

بی‌دار (بی‌دار) (ن): ئه‌م، وشه‌یه، به‌واتای، (به‌ئاگا، نه‌خه‌وتوو، به‌هۆش) هاتوو و به‌م جۆره ده‌خریته، ناو رسته‌وه:

- حه‌ز ده‌که‌م که‌ براهه‌ت، له‌ خه‌و بی‌دار بکه‌یته‌وه!

بی‌دوون (بی‌دوون) (ن): پیکه‌هاتوو، له‌ (بی‌ی کوردییی و (دون‌ی عاره‌بی، یاخود هه‌ر عاره‌بییه و ئه‌ویش (بدون‌ه) و به‌واتای (به‌بی) هاتوو. له‌ لایه‌ن کورده‌کانی ئییرانه‌وه، به‌م جۆره ده‌خریته ناو رسته‌وه و دهوتری:

- بی‌دوونه جیهه‌ت، له‌ من عاذز، بووه!

بی‌ر (ن): بی‌ر، له‌ کوردیییدا، به‌واتای (چای) و (چالاو) و (ویر) و (فیکر) دئی و به‌م

جوړه دهخړتته، ناو پرستهوه و دهوترئ:

- بهبیری من، نهو کاره نهکات باشه.

- نهو کابرایه، بهبې لیریکردنهوه، کار دهگړتته بهر!

- بییری ناوهکه، ناوهکهی، کهم بووهتهوه.

شایانی باسه، (بئرای عارهبی، له (بیر، ویر)ای کوردیبیهوه، ودهگیراوه و چونکه، وشه (ویر، بیر) وشهیهکی ئاقیستایبیه!

بیزا (بیزا) و (بیزار): (بیزار، بهواتای، (بیئتاقهت)، (بې ههوس) و (بې مهیل) هاتووه و بهم جوړه دهخړتته، ناو پرستهوه و دهوترئ:

- بیزارم، لهم ژیانهی، که حالئ حازر، هه مه!

بهلام (بیزا) و (بیزیا)، بهیهک، وانا، هاتوون و نهویش، واتای (لووته لا بوون) و (نهفرت لیکردن)، (ئیر نهویستان) هاتووه و بهم جوړه، دهخړتته، ناو پرستهوه و دهوترئ:

- دروژنی ودها، له لای هه موو کهسئ، بیزیاوه!

بووینه، جهان ئارا خانم دهلئ:

(نهو حه کیم بدو، دهوا، په یاپه ی

خو من بیزارم، جهو جام و جهو مهی)

بیزهل (ن)، (ئن): ناوهلناوه، له کاتیکدا، که بهجیگایهک بوتئ، کهم ناو بې و زهل و زووزی تیادا، نهروئ و نهگربش، بهپېچه وانهوه بې، نهوه (زهلدار)ی پې دهوترئ!

بهلام، وهک (ناو) بهم جوړهیه:

ناوی هه وارگه یهکی، ئیناخی و ئیمامییه، کهوتووه ته، نیوان سنووری تاوگوژی و ئیناخی و ئیمامییهوه.

بیسات (ن): تم وشهیه، له (بساط)ی عاره بییه ویه و بهواتای، (فهرش) و (پانتایی) و (سه رمایه) و (که لویهل) و (دهستگا و که لویهل) و (بهزه ویوزار)، بهکار دئ!

بهم بوونه یهوه، خانا، دهلئ:

ههم خوسره و نهوجا، ئاراست بیساتی

بیساتی رهنگین، په ر، جه نیشاتی

بیستوون (ن)، (ئن): وهک ناوهلناو، به (ئاسمان) دهوترئ، چونکه بې کولکه یه و

(ستوون)یش، وشه یهکی ئاقیستایی کونه و بهه رچی بانئ که کولکه ی نه بې؛ بانی بې کولکه، هه یوانی بې (ستوون) کولکه، بیستوون، دهوترئ!

بهلام بیستوون، وهک ناو، ناوی شاخیکي به ناو بانگه دهکه ویتته روزه لاتنی شاری کرماشانهوه و نووسینه کانی دهوری هه خامه نشی به سه ربهوه، هه لکه ندراون، که له لایه ن راولنسون - وه کاتی خوئی، نووسرانهوه و برانه نهورویا، لهوئ خویندرانهوه و نه مهش بوو بههؤی نهوهوه، که نووسینه میخیه کانی دیکه ی دهوری هه خامه نشی بخوینرینهوه.

بهه رحال، نهو نووسینانه، که بهچند جوړئ نووسراون، له لایه ن داریوشی گه وره ی هه خامه نشییهوه، نووسراون و زورتر باسی خواپه رستییه و نه هرومه زدهش پشتی داریوشی گرتووه، چونکه تم بهدل و دهروون، نهو ده په رستئ!

بهم بوونه یهوه، خانا یه ژئ:

په ی مه رگی فه رهاد، نه پای بیستوون

نوخته ی ماوی خال، که ندهن، به ناخوون

بیشتهر (ئن . بهراوره): بیشتهر و فیشتهر و بیشتهر، هه رسیکیان، هه ر یهک و اتا ددهن، بهواتای، زورتر، فره تر، زیاتر، له بهرتر، هاتوون و بهم جوړه دهخړتته، ناو پرستهوه و دهوترئ:

- من نهوم، بیشتهر له براکه ی خوشرتم دهوئ!

بووینه، جیهانئارا خانم، دهلئ:

(نه مه ندهن تاقهت ته وانای تانه

جهی فیشتهر عه زاب په نه م، مه نمانه!)

بیمار (بې عار) (ئن): (بې عار) متوربه کراوی کوردیی و عاره بییه و (بې) وهک ئامرازی نهفی و که کوردیی و (عار) یش عاره بییه، که واتای (عهیب) و (نارهوا) نه دات و بهه ر دووکیانهوه، وشه یهکی لیکدراوی دووره گیان دروست کردووه و بهواتای (بې چاووړوو) هاتووه و بهم جوړه دهخړتته ناو پرستهوه و دهوترئ:

- نهو، به بیعاریی، دنیای بردووه ته سه ر!

بیل (ئیل) (ئن . ن): (بیل) وهک، ناوهلناو، بهواتای یه کیکی بچکوله و کورت و ناته و او له بنیاددا، هاتووه، هه روه ها، بهواتای (قوری لیته) هاتووه. بهلام هه ندئ جاریش، وهک (ناو) بهکاری دهه یین و نهو کاتیش به ئامرازی دهوترئ (بیل)، که بو هه لکه ندنی زوییه،

کشا و هزر بیه کان خاوهن زهویوزار (کشاوهرز) به کاری دههینتی!
بۆ وینه، دهوتری:

- کوره، وازم لی بهینه، ئەگینا له داخی تۆدا، خۆم دهخه مه بیهله وه.
- ئەو کابرا، بیهله، چه کاریکی پیت ههیه!

- هه رچی، خاوهن باخ و باخات ههن، بیل و خاکه ناز و زهنگنی، تاییه تی خۆیانیان ههیه!

بیله تاو (ن): ناوی باخ و سهراویکه، له کیتی (به نی گز) دا.

بیله گی (ن): ناوی دێیه که، له دێیه کانی جوانرۆ.

بن نه زیر (بینه زیر) (ن): ئەم وشه لیکدراوه، دووره گه و پیکهاتوه، له (بج) ی کوردیی و (نظیر) ی عاره بی و به ههردووکیانه وه، به واتای، (بج وینه)، (زۆرچاک)، (بج هاوتا) هاتوو ه.

به م، جۆره، دهخریته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ئەو، بۆ، زیره کیی و لیها توویی و سه واداری، بینه زیره!
به م بۆنه یه وه، خانا یه ژئی:

(بانوو، جه خزمهت، ئەو شای بج نه زیر
به شه وه هم به رۆ، هیچ نه که رد ته قسیر)

بیته تر (ن . بهراوره): ئەم وشه کوردیی، به واتای (خاسته ر) و (چاکه تر) و (سه رله به رته ر) هاتوو ه به م جۆره، دهخریته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ئەو، له شیعەر داناندا، بیته تره، له کاوه!

هه ر له و وشه یه وه، (بیته ترین) وهک پله ی به راوردی بالا، به کار دئ و بۆیه، دهوتری:
- ئەو بیته ترین، شاگرده، له ناو ئەو هه موو شاگردانه دا.

بیهداشت (ن): ناویکی لیکدراوه، که واتای ته ندروستی ئەدات، به م جۆره دهخریته، ناو رسته وه و دهوتری:

- بیهداشت، بۆی هه یه، که خوارده مه نی پیس و پۆخل بسووتین و نه یه لئ که س بیخوا.
- بیهداشت، پارێزگاری ته ندروستی دهکات و توانای به رگریکردنی نه خۆشی هه یه.

بج هه ور (بیهه ور) (ن . ن): بیهه ور، وهک ئاوه لئاو، به واتای، سافی و پاکی ئاسمان، که هه وری پتیه نییه و سایقه یه، هاتوو ه، ههروه ها، له شیوه ی ئیستیعاره دا به واتای، بج له که، بج درۆ، بج فرتوفیل دئ!

به لام (بیهه ور)، وهک (ناو) و ئەویش دێیه، به م جۆره یه:

ناوی دێیه که له دێیه کانی ناو دهروه ن، سه ر به ناوچه ی کرماشان، که وتوو ه ته، سه ر رێگای (کرماشان - کامیاران) وه.

بجی (کاری یاری دهه ور): بجی، کاریکه، باسی رابوردوو، دهکات و به واتای (بوو) هاتوو ه و به م جۆره ش ه ی دیکه ی لپوه، وه رده گبیرئ:

- بیم، به واتای، بووم هاتوو ه.

- بییه ن، به واتای بوو - ه، هاتوو ه.

به م بۆنه یه وه، جیهان ئارا خانم یه ژئی:

دهروونم، جه عه شق، بالآت قه قنه س بجی
رۆحم، چه نی رۆح پاکت، په یوه ست بجی!

ههروه ها ده لئ:

ئه ری که ره م دار، ئاگای کوللی حال
تۆ ویت عه لیمی، ها، بیم، وه زوخال.

ههروه ها، خانا یه ژئی:

هه رچه ند مورغی دل، پا به ستش بییه ن
پۆسه مه شنه فت، نیشانه ش، نییه ن!

برا (براله) (ن): (برا) و (براله)، هه ر یه کیکن و ته نها ئەوه هه یه، که (براله) نه ختی خۆشه ویستی و بچوکی پیشان ده دات و به م جۆره، له کوردستانی عراق و هی ئیراندا، به کار دهه یترئ و براله ش، به زۆری له ناوچه کانی هه وراماندا، به کار دئ و به م جۆره دهخریته، ناو رسته وه و دهوتری:

- من دوو برای گه وره م هه یه و براله یه کیش!

بریا، بریان، بریان: وشه ی (بریا)، به واتای (برا) هاتوو ه و (بریان) یش، به واتای (براو) هاتوو ه و به لام به واتای (پیشراو) یش هاتوو ه. (بریا) و (بریان) یش، به واتای (برا) و

جۆره، له رسته دا، به کار دههینری و دهوتری:

- قهله مه که ی که وته بنی حه وزه که وه!

- له بن، ئەو داردا، ته لئ میوی ناشتوو!

- کابرا، بن وه بن، به دواییدا، ده گه پئ!

بنه (ن): ئەم وشه یه، به واتای، (به شیخ، وه چه یی، سووکه مالتی) دی و بهم جۆره، ده خریتته ناو رسته وه و دهوتری:

- عیله که بارگه وینه ی پیتچایه وه.

- ئەوان، له ناو باخه که یاندا، بنه یه کیان هه یه!

- له بنه ماله ی ئەواندا، هه ربه کیتکیان ماوه!

بنگویی (ن): ناوی هه وارگه ی هۆزی (شه ره فبه یانی) یه و پالتی داوه، به کیتیوی (به مۆ) وه و سه ر به عراقه.

بنیش (بنیشن) **بنیشۆن، بنیشوون:** بنیش، ره گی فرمانه و چاوگیشیه تی و وه ک فرمانیتکیش، به واتای (دابنیشه) هاتوو و (بنیشن) یش فرمانه بۆ کۆی دووهم، یا خود ئیزندانه، (بنیشۆن) داخواییه، بۆ تاکی سییهم (بنیشوون) داخواییه، بۆ تاکی یه که م و بهم واتایانه، هاتوون:

- (بنیش)، به واتای (ره گ، چاوگ) دابنیشه، دانیشه.

- (بنیشن)، به واتای، دابنیشن، هاتوو.

- (بنیشۆن)، به واتای، دابنیشی، هاتوو.

- (بنیشوون)، به واتای، دابنیشم، هاتوو.

پا (ن): (پا) به واتای (پئ) هاتوو، هه ره له کۆنه وه، بهم جۆره بووه و بهم جۆره، ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ها وه پایوه. به واتای: ها وه پیتوه راوه ستاوه، هاتوو.

- پا وه پای ئەکا. واته: به پیتی ئەو به پیتوه ده روا.

- پای کرده پالا. واته: زۆر په له ی لئ کرد.

- پالا. به واتای (پیتلاو، که وش) هاتوو.

پاپه تی (ئن): پاپه تی، ئاوه لئاوه و بهم که سه دهوتری، که:

- پیتلاو (پالا) ی له پیتدا نییه!

- ده ست کورت و نه دارایه!

- وه ک له قه ویتکیش، به (عاره ب) دهوتری:

بهم جۆره، ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- له بهر پیتخاوسی عه ره ب، به پاپه تی ناو بانگی ده رکردوو!

پار (ن): به واتای، سالتی رابوردوو هاتوو و هه ندی جاریش، به واتای پارچه، تیکه، له ت، شپ، دراو، رزاو، هاتوو. بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- پار و ئەمسال، بۆ گرانی، هه ره مه گه ر خویان یه کیتک بی!

- مۆزانه، جله کانی پاره پاره و ئەنجر ئەنجر کردوو!

پاراو (ئن): واته ی، که فه سه ره به ئاو، تیرئاو، مه لاول، ده دات و بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ئەو دوو رۆژه له سه ریه ک ده بارئ و به جارئ دنیا پاراو بووه!

- فیکری ئەو پاراوه، به فه ره هنگی رۆژئاواییه کانه وه.

پاریز (ئن): پاریز، به واتای، دوور که وتنه له هه ندی هه لئ سوکه وت و خواردن، ئاگاداری کردنی خو، له هه ندی شت، دووره په ریزی، له هه ندی که س، هه ندی کرده وه، هه روه ها به واتای، به (ئه سپایی و نه دیده نی و بیده نگی نزیک بوونه وه).

بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ده ستی شکاو، پاریزی گه ره که.

- ئەو، پیاویکی زۆر په وایه و له ئاوی شهو، پاریز، ده کات!

- به پاریز، توانی خو ی نزیک بکاته وه، له بزنه کیتیبه که!

بهم بۆنه یه وه، خانا یه ژئ:

(بهو ته ور، جه شه وان، مه شیم وه پاریز)

ریزه ی ریخ جه پام، نمه که رد ئاخیز)

پاس (پاسه بان و پاسه وان) (ن): (پاس)، ره گی کاره و چاوگیشه و به واتای (ئیشک)،

(ئاگادارکردن)، (چاودىرى كردن)، (بەختىوكردن) دى و (پاسەبان) يان (پاسەوان) ىش بەو كەسە دەوترى، كە كارى (پاس) دەكات و بەم جۆرە، دەخرىتە ناو رىستەو و دەوترى:
- پاسەوانى، پاسگاكە، شەو و رۆژ، پاس، دەكات!

پاسە (پاسەن): ئەم وشەيە، بەواتاى و دەها (بەو جۆرە) هاتوو و دووهميشيان (پاسەن) زياتر و پتر، دلنبايى، بەدەستەو، دەدات.

بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو رىستەو و دەوترى:

- پاسە ئاما، كە نە لۆو!

واتە: و دەها هات، كە نە پرواتەو!

ياخود: بەو جۆرە هات، كە نە پرواتەو!

پاشيان (ف): بەواتاى (بەلاو، پىرژنە، پىرژاندىن) هاتوو و بەم جۆرە، دەخرىتە ناو رىستەو و دەوترى:

- تازە كۆچشا كەردەن و يانە كەشا، پاشيان.

واتە: تازە كۆچيان كىردوو و مالهەكەيان بلاو بوو تەو.

بەبىروپاى ئىمە، (پاش)، لە (پىرژاندىن، پىرژاندىن) هاتوو و بەم جۆرە خوارەو، لەگەل، (ئاو) و (شلە) دى دىكەدا (كە وەك دەوا و دەرمانى گىراو) بەكار دى و دەوترى:

ئاو پىژ، بوو بە، ئاو پاش.

دەرمان پىژ، بوو بە، دەرمان پاش.

پاوه (ن): ناوى (شارىكى) ناوچەى هەورامانى لەهۆنە و كەوتوو تە بنارى رۆژئاواى شاهۆو و خالى حازر، مەركەزى قەزايەكە، كە سەر بە ناوچەى كرمانشەن - هەو. ناوى بنەرە تىبەكەى (پاڤە) يە، كە لە گەشتەكەى زەردەشتدا، لە قەراغ سىروانەو، بەرەو ئاويدەر رۆيشتوو، هاتوو و مەردۆخ لە لىكدانەو و وشە (پاوه) دا، باشى بۆ نەچوو! (تەماشاي، كوهای ناشناخته و غرب ايران - دولتشاهی) بكە.

مىرزا شەفيع يەژى:

سەراو چوون هەولى مەسكەن چوون پاوه

ماچى بەهەشتەن، وە پرووى دنياو!

مىرزا ئۆلقادىرش دەلى:

ئافەرىن شەفيع، شوغراى خۆش خەيال
فەردت باقىيەن، تا وە هەزار سال
سەرا و چوون هەولى، مەسكەن چوون پاوه
ماچى بەهەشتەن، وە پرووى دنياو!
مىنىچ تەسدىقم يەكجار كەردەن پىش
بەقىن بەهەشتەن، بۆى حۆر مەيو لىش.

پايان (ن): پايان، بەواتاى (كۆتايى) هاتوو، ئەمە ئەگەر وشەكە، و دەها لىكى بدەينەو، كە لە فارسىدا، بەكار دى، بەلام لە زمانى كوردىيدا، (وەك كۆ) بەواتاى (پلە) و (پايە) و (كۆلەكە) دى، كە كۆبەكيان (پلان)، (پايان)، (كۆلەكان) ه و بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو رىستەو و دەوترى:

- كارەكەى ئەوان پايانى هات.

بەشپو كوردىيەكەى بەم جۆرە يە:

- ئەوان، لە پايانىكى بەرزدان.

- دەولت، مەزگەوتىكى سىي پايانى، كىردوو تەو.

شايانى باسە، وشەى (پايان) بەهۆى لىكدانى لەگەل (بى-دا، (بى پايان) پىك دەهين و بەواتاى (فراوان)، هاتوو و بەم جۆرە، لە رىستەدا، بەكار دى و دەوترى:

- ئەو سەرەوت و سامانىكى بى پايانى هە يە!

پەر (ن . ئاوه لىكەر): پەر، بەواتاى، (سەرسنور)، ياخود (مەرز) هاتوو و هەروەهاش بەواتاى پەرى مرىشك و بالندە (پەل) هاتوو.

بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو رىستەو و دەوترى:

- ئەمۆ، لەوپەرى باخەكە مانەو، (كاو) م بەرچاو كەوت.

- زوربەى سەرىنەكانمان، لە پەرى مرىشك دروست كراون.

لە شپوئى ناوچەى هەورامانىشدا، بەواتاى (پى) هاتوو.

بۆ وىنە، دەوترى:

- پەرى، بەرمىلى (بۆشكەيى) نەفتمان پەى ئامان.

واتە: پرى، بەرمىلى (بۆشكەيى) نەفتمان بۆ هاتوو!

پهراو (ن): ناوی شاخیکه، که کهوتووه ته په ری کرماشان -هوه و بهشی لای ژوورییهوه.

ههروهک (مهحرووم) دهلی:

مهخمووری دیدهی قهترانی خالان
نیم نیگای موژهی گهردهن غهزالان
ئه ر بگنۆ وههرد قهولهی کۆی پهراو
وهزاتی موتلهق، مهکهروۆش وهئاو!

پهراخ (ش): بهواتای، ریکوپیک و جوان و رازاوه، هاتووه، ههروهها، بهواتای (لیوان)،
یان گلاسی ئاو خواردنهوه، هاتووه. له لایهکی دیکهشهوه، ئه گهر بیتو (ریهکه، قهلهو
ببی واتای، پر له داخ) ئه دات!

بهم جوژه، دهخریتته ناو رستهوه:

- ئه و خۆی، پۆشته و پهراخ، کردووه!

- بهسهر، ههریهکی لهوانه دا، پهراخی شهریه تی دابهش کرد.

- ئه و ئه وهنده نارحه ته، هه میشه هه ناسه ی په ر له داخ، هه لده کیشی!

په رسام (ف. ر): په رسام، رسته یه کی ته واوه و بهواتای (پرسیم) هاتووه. بهم جوژه
دهخریتته، ناو رستهوه و دهوتری:

- په رسام، جه حال و ئه حوالیشا!

واته: پرسیم، له حال و ئه حوالیان.

په رسه (ن. ف): په رسه، بهواتای (بهرسه) هاتووه، ههروهها بهواتای (پرسه) هاتووه و بهم
جوژه دهخریتته، ناو رستهوه و دهوتری:

- دوینج، چوومه (په رسه = پرسه) ی، خزمه کی، کامه ران.

- په رسه، بزانه، ده رچووه! په رسه، بزانه، به رشیه ن!

واته: به رسه، بزانه، ده رچووه!

په ر فه ند (ش): (په ر فه ند)، هه ر بهواتای (په ر فه ن) و (په ر فه ن) و (په ر هونه ر) هاتووه و
بهم جوژه دهخریتته، ناو رستهوه:

- ئه و خانویه کی، به شیه یه کی په ر (په ر) فه ننانه کردووه ته وه!

په رگه نده (ش): ئه مه بهواتای (په رگه نده) هاتووه، که له شیه ی کوردییدا، بووه به (په ر) و

به لآو)، (په خش بوو)، (په رۆ بوو)، (به لآو بوو)، بهم جوژه دهخریتته، ناو رستهوه:

- جووجه له ی مریشکه که، به هۆی داله وه، په رگه نده بوون!

په ز (ن): په ز، بهواتای (مه ر) هاتووه و (په ز)، وشه یه کی ئاویتستی کۆنه و به رووالته و
ئاوازی (می) ش، یاخود (میشن) به کار دی و له کۆنیشه وه به کاره یه تراوه.

بهم جوژه دهخریتته، ناو رستهوه و دهوتری:

- ئه و، خاوه نی، رانه په زیکی گه وره یه.

په س (ش): په س و په ست، بهواتای (عادز) و (خراب و ناله بار) و (خه ماوی) و (بی
هه وه س) دی و بهم جوژه دهخریتته، ناو رستهوه و دهوتری:

- ئه و، نزیکه ی دوو رۆژیکه په سه و قسه ی نای!

- فلانه که س ئینسانیتی که په سه.

په شیو (ش): (په شیواو) یش، له (په شیوه) وه، وه رگیراوه و (په شیوه) یش بهواتای
(تیکچوو)، (په س)، (خه ماوی) و (عادز) هاتووه و به لام عادزی و تیکچووی په شیوه،
له هی (په س) پتره.

بهم جوژه دهخریتته، ناو رستهوه و دهوتری:

- ئه و چه ند رۆژیکه په سه و په شیوه، داخوم، هۆی چی بی!

- په شیواوییه که ی، درێزه ی کیشا و هۆیشی نازانری!

بهم بوئه یه وه، کۆماسی یه ژئی:

(به و چنگی چل چنگ، تو تانات، مه که رد

ئیسه، په شیویان، چون ریحانی هه رد)

په گه ر (ش): ئه میس، بهواتای (په شیوه) و (په س) و (عادز) هاتووه.

بهم جوژه دهخریتته، ناو رستهوه:

- ئه مرۆ فلانه که س له وه ی ده کرد، که زۆر په که ره!

په ل (ن): ئه م وشه یه، بهواتای (ناره حه ت) و (خه فه تبار) و (په شیوه) هاتووه و ههروهها،
بهواتای (په ر) یش به کار دی و پتر، له وهش، بهواتای (گه لآ)، یاخود (پاره = پارچه)
به کار ده یه نریت و دهوتری:

- ئەو بۆ دووربى كورەكەى پەلە.
- ئەوان سەرىنى پەلاويىيان ھەس.
- دوو پەلە نانى بۆ چەند كەسى دانا بوو!
- درەختەكە پەلەكانى دەورەين!

پەلامار (ن): پەلامار، بەواتاى (ھېرش بردن) ھاتووه و بەم جۆرە دەخرىتە ناو رىستەوہ و دەوترى:

- وەك گورك، پەلامارى مندالە بەسەزمانەكەى دا!

پەلە (ن): پەلە، بەواتاى (زوخىزى) و (عەجەلە) عارەبى ھاتووه و ھەر لەم وشەيە، وشەى (پەلەپەل) دروست كراوہ و بەلام ھەر بەھەمان واتاوہ، بەلام بەشىوہيەكى زۆرتەر، ھاتووه:

بەم جۆرە دەخرىتە، ناو رىستەوہ و دەوترى:

- مامەلە كردن، ياخود كرىن و فرۆشتن پەلەپەلى پى ناوى!

پەن (ن): (پەن) بەواتاى، (رىسوا) كردن و گالته پى كردن و خەلە تاندن دى و لە لايەكى دىكەشەوہ، بەواتاى (شت لىوہ فيربوون)، (دەرس لىوہ وەرگرتن) دى و لە ھەندى جارېش، لەبرى، (پەند) بەكار دەھيەن.

بەم جۆرە، بەكار دى و دەوترى:

- لە وتە دىرېنەكانمان، پەند (پەن) وەردەگرېن.

- پەندەكانى پېرەمېردى شاعر، زوربەيان، چاپ كراون.

- ئەو پەنى، بەبراكەى دا و بەشەكەى بەھەرزان، لى كرى!

بەم بۆنەيەوہ، جىھانتارا خانم يەزى:

(پەى تۆ وىم كەردەن وە پەنى شاران)

مەھرووم، جە دیدار، بەرزى كۆساران)

پەنا (ن . ناوئەكرەدار): پەنا، بەواتاى (پال)، (سىبەر)، (ژېر) ھاتووه و بەم جۆرە دەخرىتە، ناو رىستەوہ:

- لىقەوماوہەكان، چوونە پەناى برا كورەكەى ئېرانبانەوہ!

- باران داىكرد و چووه، پەناى بن بەردىكەوہ.

پەننام (ن . ن): پەنام، بەواتاى (ئاوسىيا) و (پەننەمىيا) و (ھۆرئاما) و (ماسا) و (كىز) كردن ھاتووه و بەم جۆرە دەخرىتە، ناو رىستەوہ و دەوترى:

- پاى پەننەمىياگە، يا، پاى، پەننامى ھاوردگە!

واتە: پاى ئاوساوه، ياخود، پاش، ماسان!

پەنج نىر (پەنجىر): (ن): جۆرە تەنگىك بووہ، كە (۵) پىنج دانە فېشەك، خواردووه. بەم جۆرە دەخرىتە، ناو رىستەوہ و دەوترى:

- بەفېشەك لۆخەوہ و بەتەنگىكى پەنج تېرەوہ، عەكسى گرتووه!

پەنجە (ن): پەنجە، بەواتاى (پەيجە) و (پەيژە) ھاتووه و وشەكەشى كوردىيەكى پەتى كۆنە و بەواتاى (دەست = ھەر پىنج پەنجەكەى دەست) ىش دى و بەم جۆرە دەخرىتە، ناو رىستەوہ و دەوترى:

- ئەو پەنجەكانى، ھى كرىكار، نىن و خوا ھەر بۆ قەلەم دروستى كردوون!

- ئەو بەپەيجە (پەنجە) دا، بۆ ژوو رەكەى سەردەكەوى!

پەوسە (پەوكە): پەوسە و پەوكە، بەواتاى (چونكە) و (لەبەر ئەوہ) (وہا) ھاتوون و لە لايەكى دىكەشەوہ، بەواتاى (وہكى دىكە) ھاتووه.

بەم جۆرە، دەخرىتە ناو رىستەوہ:

- پەوكەى خەبەرم پەى كىاستى، كە زوو بەى!

واتە: بۆيە، خەبەرم بۆ ناردى، كە زوو بىتى!

ياخود دەوترى:

- پىسە كار مەكەرە، پەوسە، خاسا!

واتە: وہا، كار مەكە، وەكى دىكە خاسە!

پەھەوىى (ن): سالى (۱۳۰۴) رۆژى، رەزاخان، دەولتەتى قاجارى لەناوبرد و خۆى بەناوى (رەزا شاھ) و چووه سەر كورسىيە حوكم، دەولتەتى پالەوى سازدا.

پەنھان (ن): پەنھان، بەواتاى، (نەيىنى، شارراوہ) ھاتووه و لە بنەرەتدا، وشەيەكى كوردىيە رەسەنى كۆنە.

بەم جۆرە دەخرىتە، ناو رىستەوہ و دەوترى:

- ئەو ھەموو شتتیکى پەنھانى و شارراوھىه!

پەي پەي (ئىن): (پەي پەي) و (پەياپەي) و (پەيدەرپەي)، ھەر بەيەك و اتا ھاتوون و بەواتاي (گورج و گورج) و (زوو زوو) و (خېرا خېرا) و (بەك لە دواي بەك) و بە (دواي بەك) دا ھاتووه.

بەم جۆرە دەخريتە، ناو رستەوہ و دەوترى:

- ئەو پەيدەرپەي، ئامۆشۆي، دراوسىيەكەيان، دەكات و پەياپەي كەلوپەليان، بۆ دەكړئ و پەي پەي، خزمەتيان، دەكات!

پووج (ئىن): بەواتا، خالى، بىن مېشك، نەزان، ھېچ، بىن عەقل، بىن ئەرزىش ھاتووه و بەم جۆرە، دەخريتە، ناو رستەوہ و دەوترى:

- ئەو كاپرايەكى ھېچ و پووجە و بۆ ئەوہ ناشى، كە ئامۆشۆي بەكړئ!

ھەر وھە، بەواتاي (پووت) ھاتووه، ئەگەرچى (پووت)، لە كوردىي كوردەكانى ئيراندا، بەواتاي (تەنەكە) ي نەوت، ھاتووه.

پوخت و پەز (ئىن): بەواتاي (بەزندان و سوورکردنەوہ) ھاتووه. بەم جۆرە دەخريتە، ناو رستەوہ:

- بېشتر، خانمەكان، كاريان لە مائەوہ پوخت و پەزە.

واتە: زۆرتر، خانمەكان، لە مائەوہ، كاريان، پوخت و پەزە (خواردن دروستکردنە).

پوور (ن): كوردىيەكى كۆنە و بەواتاي (كور) ھاتووه، بەم جۆرە دەخريتە ناو رستەوہ و دەوترى:

- حوسەين پوورى عەلييە!

پۆس (ن): بەواتاي پېست ھاتووه و كوردىيەكى پەتى كۆنە و بەم جۆرە دەخريتە، ناو رستەوہ:

- پىتلاو، لە پۆسى گا، دروست دەكړئ!

پۆش، پووش، پۆشان (ن): پۆش، بەواتاي (پۆشاك، جلوبەرگ) ھاتووه و ھەر وھە بەواتاي چار، يان ئەو كەسەي كە خەرىكە چارەي سەرى بەرەو سىبەتە دەروا.

(پووش) یش، بەواتاي (گىيەي وشك بوو پەربو) دى. ياخود بەواتاي سووك و بىن

بايەخ و بىن قەدر، دى.

(پۆشان) یش، بەواتاي (لەبەرى كردووه)، (پۆشيوپەتەي) ھاتووه. بەم جۆرە دەخريتە، ناو رستەوہ و دەوترى:

- ئافرەتە تۆبەكار سەرپۆشى سىبى بەسەريدا، دەدا.

- ئەو ھەمىشە ئالووالا دەپۆشى!

- ئەو كاپرايە، لەبەر درۆي زۆر، خۆي كردووه، بەپووش.

- ئەو پۆشان - ەي ئەو، بۆ منال ئەوجا، دەشى!

پوول (ن): پوول، بەواتاي (پارە)، (زەر) لە لايەن كوردەكانى ئيرانەوہ، بەكار دى، بەلام، لە لايەن كوردى عراقەوہ، بەشيوپەي (پوول) وەك (طابع) ي عارەبى بەكار دەھينرى و بەم جۆرە، دەخريتە رستەوہ و دەوترى:

- ئەو پوولئى زۆرە، بۆيە، ژنان شووي، پىن دەكەن.

- پوول، دەخەيتە سەر نامە و ئەوجا، دەينىرى بۆ شارپكى ديكە!

پردى كىناچان (ن): پردىك بوو، لە ھەسنەوہيەكان، لە شارەزوردا، بەسەر سىروانەوہ بەستوويانە و پيش گرتنەوہي ھەوزى دەرەندىخان، پايەكانى ھەر ماپوون، بەلام ھالى حازر، بوون بەژئير ئاوەوہ.

پسەر (ن): (پسەر)، وشەيەكى فارسىيە و بەواتاي (پوور) و (كور) ھاتووه.

پشەو دەرەويان (ن): ناوي دوو (دى)ن، لە دىيەكانى ناوچەي روانسەر بەرەو كامياران.

پشوو (ن): پشوو، بەواتاي، (ئىسراحت)، (ماوہي ھەسانەوہ) ھاتووه بەم جۆرە دەخريتە، ناو رستەوہ و دەوترى:

- لە ھەر ھەفتەيەكدا، رۆژى ھەينى و شەمە، پشوو وەردەگرم!

- ياخود، باپرۆين و پشويى، بدەين.

پىچيا (ن . ھە): پىچيا، يان (پىچياي) چاوگە و بەواتاي (پىچراوہ) ھاتووه، ياخود بەواتاي پىچانەوہ، ھاتووه. بەم جۆرە دەخريتە ناو رستەوہ:

- ئا گىواوہ، پىچيا، پامەرە!

واتە: ئەو گىيايە، پىچرا، بەپىما!

بیرخدری شاهه (ن): ناوی (سهید، شیخ محمەد زاهیر)ه و به پیرخدری شاهۆ ناویانگی ده کردوو و، گه وره و سه رۆکی هه زار مائی جاف بووه، مه بهستی ئاغا عینایهت، له شیعره که پیدایا، شاخیکه له شاخه کانی شاهۆ، که ئه لێن پیرخدر، له و شاخه دا، خواپهرستی کردوو.

پل (ن. ئن): (پل) به واتای پارچه یه کی بچکۆله هاتوو ههروه ها، به واتای (ئیش) یش هاتوو و بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:
- گوشته که ی (پل پل) کرد و کردی به (سیخ) دا.
- زامی دهسته که ی زۆر ئاوساوه و سوور بووه ته وه و پل ئه وه شپینی!
- زامه که ی، زۆر زۆره و له بهر ئه وه ی خۆی (پل) ئه خوا!

پلچه (ن):

- (پلچه) و (فلچه) هه ر یه کیکه و جۆره تفهنگیکی شکارییه و هه میسه راوچییه کان به داویدا، ده گه رین، بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه:
- فلچه یه کی پینج تیری زۆر باشم کربوه، به پر نه وی نایگۆرمه وه!

پلمژیا (ئن): پلمژیا، به واتای (دژراو)، (شپرزه) دئی و بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ژنی نه زان، هه میسه پلمژیاگه!

پله (ن): (پله) یاخود (پلیکانه) هه ردووکیان، یه ک و اتا، ده دن و بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ئه و ریتگایه، به ره و ژوورکه و پله داره، بۆ به سه رکه وتنی زۆر زه حمه ته.

- په یژه که مان چه ند پله یه کی شکاوه!

پتسه (ن): (پتسه)، وه ک ناو، به واتای (پتسته) ی حه یوانات، به کار دئی و له شپوه ی کوردیی هه وراماندا، به واتای (وهک) و (چون) هاتوو.

بۆ وینه، دهوتری:

- پتسه، بنیادی لوه راره!

واته: وه ک بنیادم برۆ، به رپوه!

یاخود، دهوتری:

- پتسه ی گا، خۆش ده کری و ده باغی ده کری، ئه و جا پیتلاوی لی دروست ده کری!

پیش شاهه (ئن): وشه که دووره گه و به واتای (پیشها توو) هاتوو. بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- من له م پیش ئامه ده، خۆش حالم!

واته: من، له م پیشها تووه، خۆش حالم!

پیشه (ن): (پیشه)، به واتای (ئیسقان) هاتوو و بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- خزم گوشتی یه ک بخوا پیشه ی یه ک ناشکینن!

- ئه و کار و پیشه یه کی دیاری نییه!

به پیتی کوردیی کورده کانی ئیران (پیشه) به واتای (پیشه) ی ئه ده بی هاتوو، هه روه ک، ئه م رسته یه ی سه ره وه، وه ها، ده ریخست.

پیشیا (ئن): ئه م وشه یه، به واتای (پیشراو) هاتوو و بهم جۆره ده خریتته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ئه و منالنه، له گه رمادا (پیشا) پیشیا!

پیتل (ن): (پیتل)، به واتای (شان)، یان (کۆل)، یان (پرد) هاتوو.

بۆ وینه، دهوتری:

- ئه و کۆلیکی، هه جیجیانه ی، داوه، به پیتلیا!

- ئه و منالانه، له بان پیتله که، گه مه، ئه که ن.

واته: ئه و منالانه له بان پرده که، یاری ئه که ن!

تاپر (ن): تاپر، ناوی، جۆره چه کیکه، که تایه تیبیه، به راو کردن و راوچییه وه، هه یانه دوو لوله و هه شیان، یه ک لوله و فیشه کبشی له فیشه کی تفهنگی ئاسایی، به گه وره یی و به ئه ستوورییدا، جیا و ازتره: (تاپر)، پیکهاتوو، له (تا + پر) و (تاش)، به واتای (لا) هاتوو، واته، شتییک، دوو (تا)، یان دوو (لا) ی هه یه و یه کیکیان؛ واته، یه کئ له و (لا) یانه، یان له و (تا) یانه، پره!

بۆ، ویتنه، باری (ولاخ)، دوو (تایه)، (هۆر) که گه‌می، تی ده‌کری، یان خه‌له (ده‌غل)ی، تی ده‌کری، دوو لای هه‌یه و نه‌گه‌ر لایه‌کیشی، یان تایه‌کیشی (پری) بی، پیتی ده‌وتری، ئەو هۆرە، که تایه‌کی پیره.

شایانی باسه، له هه‌ندی، ناوچه‌ی کورده‌واریبیدا، به (تاپری) (ساجمه‌زه‌ن)، ده‌وتری!

تاته (ن): تاته له (داد)هوه، هاتووه، وشه‌یه‌کی ئاریانی کۆنه و له ئاقیستادا، هاتووه و به‌واتای (باوک)، (باب) هاتووه!

حالی حازر، له زوربه‌ی زۆری زمانه، ئەوروپاییه‌کاندا، وشه‌ی (داد = تات) به‌واتای (باو = باب = باوک) به‌کار ده‌هێنریت!

(داد) یاخود (تات)، به‌واتای (عادل)، سه‌رۆکی (خیزان) دێ و ئەوه‌شی، که ده‌بی بوتری، ئەوه‌یه، که زوربه‌ی، شایانی ئەشکانی به‌له‌قه‌بی (داد = تات) کۆتایی ناوه‌که‌یان هاتووه!

بۆ ویتنه، (تیردات = تیرداد) ناوی ئاوداری تایه‌تی (ئاستیاک) بووه.

بۆ ویتنه، شایه‌کانی ئەشکانیان، به‌م جۆره:

- (تیرداد)ی یه‌که‌م، که ئەشکی دووهم ئەکات.

- (میهرداد)ی یه‌که‌م که ئەشکی شه‌شهم ده‌کات.

ئه‌وجا، وشه‌ی (ئاداد)، یاخود (ئادا) - که حالی حازر، له هه‌وراماندا، (داد و ئاداد - یش) به‌کار دین - به‌واتای دایک هاتووه. واته؛ (ئا)، ئامرازی نه‌فیه‌ی و (داد)یش، به‌واتای (باوک) هاتووه، که‌وا بوو، به‌خسنته‌ پیشه‌وه‌ی ئامرازی (نه‌فی)، یان، دژژاوه‌ری، وشه‌که، لیک‌دراویکی دژژاوه‌ری به‌کاره‌یناوه، یان دروستی کردووه و ئەویش وشه‌ی (ئاداد = ئادا)یه، که حالی حازر، له ناوچه‌ی هه‌وراماندا، به‌واتای، دایک، به‌کار ده‌هێنریت.

تاج‌گوزاری: وشه‌که پیکه‌هاتووه، له (تاج + گوزاری) و ئەمه‌ش، زۆرتەر، بۆشایان، یاخود، به‌بۆنه‌ی، چونه‌ سه‌ر ته‌ختی پاشاوه، به‌کار دێ، یان ده‌وتری!

به‌هه‌رحال، له‌و بۆنه‌یه‌دا، کلارۆ، که کلارۆ شاهه‌نشاهی پێ ده‌وتری و ئەو کلاره‌ش، ته‌وقیک، یاخود هه‌لقه‌یه‌کی بره‌که‌ برگاوی له (تالا = زیر) دروست‌کراوی پیتویه، ده‌کریتته سه‌ری شاه، یان شاهه‌نشاھ و ئەو پۆژه‌ش به‌جه‌ماوه‌ری و ده‌ستووری و شه‌ری ده‌کری و

به‌و پۆژه‌ش، هه‌روه‌ک وتمان، (تاج‌گوزاری) پێ ده‌وتری، که له عاره‌بیدا، (جلووس)ی پێ ده‌وتری!

تاریفات (ن): (تاریف) له (ته‌عریف)ی عاره‌بیه‌وه، هاتووه و له کوردیبیدا، زۆرتەر بۆ ستایش کردن، یاخود پیا‌داه‌ل‌دان، دێ!

ئه‌وجا، (تاریفات)، کۆکراوه‌یه، له‌سه‌ر شپۆه‌ی فارسیی و مه‌به‌ستی له ستایشی زۆره، یاخود مه‌به‌ستی، له‌وه‌یه، که یه‌کتی ستایش بکری، به‌لام ستایشه‌که، یاخود پیا‌دا، هه‌ل‌دانه‌کی، له سنوور به‌ده‌ر بێ و زۆری پیتوه، به‌ستی!

تاس (ن): (تاس)، به‌واتای (قاپی قوولی مسین) هاتووه، هه‌روه‌ها، به‌و (سه‌ره) ده‌وتری، که مووی سه‌ری وه‌ریبی!

هه‌روه‌ها، (تاس)، به‌واتای بوورانه‌وه هاتووه. هه‌روه‌ها، به‌واتای خنکاندن، یاخود نه‌فه‌س، برین هاتووه!

وشه‌ی (تاسه)، به‌واتای، (ئاره‌زوو)، (تامه‌زۆ) هاتووه!

تاش (ن): (تاش)، ئەگه‌ر وه‌ک ناو بێ، ئەو به‌ (ما)، به‌ (کاو)، به‌به‌ردی گه‌وره، کوچک، ته‌وه‌نی گه‌وره، ده‌وتری!

بۆشمان، هه‌یه، وه‌ک، ره‌گی کار وه‌ریگری و ئەو کاته‌ش، بۆمان، هه‌یه، ئەم وشانه‌ی، لی دروست بکه‌ین:

- تاشای: واته، تاشیی (بۆ ویتنه، سه‌ری تاشی، یان، داره‌کی تاشی).

- تاشات: واته، تاشیت (سه‌رت تاشیی، ریش تاشی، دارت تاشیی).

- (تاشا) به‌واتای ناوی جیگایی دێ، که کوچکاووی و به‌رده‌لان و تاشدار بێ!

شایانی باسه، (تاشا)، له هه‌ندی ناوچه‌ی کورده‌واری ئیراندا، به‌واتای (ته‌واشا) یان (ته‌ماشاش) دێ و گوايه، ده‌نگی (و)که‌ی، په‌ریوه!

تاعوون (ن): نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌یه و کاتی خۆی، به‌بۆنه‌ی، نه‌زانینی خه‌لکه‌وه و پیسی و پۆخ‌لانه‌وه و تووشی (نه‌خۆشی، تاعوون) بوون و به‌تاکوته‌راک، خه‌لک لێی رزگار بوون! له هه‌ندی ناوچه‌دا، به‌م نه‌خۆشیه‌ی، (چاوه‌قوله)، یان (پشانه‌وه) ده‌وتری!

تاق (ن): (تاق)، به‌واتای، جیگایی دێ، که له دیواری ژووردا، ده‌کری و زۆرتیش بۆ ئەوه‌یه، که ورده‌ شتی تی بخری، سندووقی بچکۆله، ده‌فته‌ر و قه‌له‌می مندالان، یان

هەرچی شتی، که بتهوئ، له بهردهستدا، نهبن!

(تاق)، بهواتای، خری، یان نیو خری دئ، بهواتای، سهری (قایی = ده رگا = بهره) یا سهری په نجه ره، یاخود سهری خانوو، له سهری سه ره وه، به شپوهیه کی خری دروست ده کری و هی به ناویانگ و ناسراویش (تاقی کیسرا)یه، له (سهلمان پاک = مه دایان) که له نزیک شاری (به غداد) هوه به!

(تاق)، بهواتای (تاک)، یاخود دژژی جووت دئ، جگه له وهش ئه گهر یه کن، خوئی به ته نیا بی، یاخود، زۆر زانا بی، پئی دهوترئ، (تاک) و (تاقانه)ش، به کار دئ!
(تاک) سیفه تیکی تایبه تی خوی گه وره شه، که جگه له خوئی خوی دیکه نیبه و ههر خوئی بووه و ههر خوئی تی!

(تاقا تاقه ره)ش، ناوی بالنده به که، که به شه ودا، ده خوئینی و خوئیندنه که شی، به ناوازی (تاق)، (تاق)ه و زۆر تریش، ناوازیکی بیده نگی و بیداری و چۆله وانی پیشان، ده دات.
(تاقه)، وهک ناوی پارچه قوماشیکی تایبه تی، که ته خسته که ی ته لایی رهنگ بی و گۆلی تبادا بی و ئه و گولانهش، له رهنگی ته خسته که ی نه بن!

تاقۆسان (ن): ناواییه که، که بۆ ماوه ی حهوت کیلۆمه ترئ، که وتوو ته، لای ژووری شاری کرماشان، له بناری شاخی (په راو) هیه وه.

به م جوړه، ناوی و تراوه و بیستراوه:

(تاق و ستام)، (تاق گوسته هم).

ئهمانهش، هه ندئ و ته ی کوردیی فۆلکلۆرین:

بنووسن، وه بان، تاقئ، تاق وه سان

تاکه ی بکیشم، جه وری، ناکه سان!

گرینگی (تاقۆسان): تاقۆسان، له رووی میژوو بییه وه، زۆر گرینگه، چونکه له ناوجه رگه ی کوردستانی ئیران دایه و، ئه و جوړه هه لسوکه وته ش پیشان ده دات، که شایانی ساسانی ده سه لاتدار، چۆن، له لایهن، گه وره بیوانی دینه وه، تاجگوزاری کراره و ئه مهش، خوئی له خویدا، روواله تیکی دینی و هی دنیایی ده می ساسانیه کان، پیشان ده دات.

به شپوهیه کی رۆشنتر، له بناری شاخی (په راو) دا، له سه ره چاره ناویکی جوان و سارد و رۆشندا، له قه دپالی شاخه که وه، چه ند تاقئ، هه لکه ندراون و هه ربه کن، له و

تاقانه، به هه لکه ندرای نووسین و به هی وینه وه، هه ندئ، سه رگوزه شته ی، ده می ساسانی، پیشان ده دن.

هه ره کۆنترین، تاق و هه لکه ندرای، ناو ئه و تاقه، هی ئه رده شپه ره، که له لایهن، ئاهورامه زدا و له لایهن، میتراوه، هه لقه ی سه لته نه تی، پئ به خشی تراوه!

تاقهت (ن): تاقهت، له (طاقه) ی عاره بییه وه به، بهواتای (توانا، ته وانا، سه بر، حه وسه له، وزه، هیز) هاتوو!

بۆ وینه، دهوترئ:

- تاقه تی، ده رس و تنه وه م، نه ماوه و ماندووم!

- چاوم، که م تاقه تن و تاقی راننده گیی ماشینم نه ماوه!

تال (ن): (تال)، بهواتای، جووری تام و مه زه ی هاتوو، که دژژی (شیرین)ه، بۆ، وینه، شه کر، شیرینه، خه یار و ترۆزی (تال) یش هه ن، که سه رپاکیان تالن.

- کاله ک، که هیشتا، (زرکه) تامه که ی تاله!

- چای، به بی شه کر، تاله و که شه کریشت تی کرد، شیرین ده بی!

بۆ وینه، شاعر، ده لئ:

ئو ده لئ عه شقی نه بی، من کۆشتی کالم بۆ چیه!

ئو سه ره ی شوژی نه بی، من گرکه تالم، بۆ چیه!

(تال) له وشه ی (طحل) ی عاره بییه وه، وه ریگری و ده بی، به (تال)، یا (تاله).

(تال)، بهواتای، رهنگی ناشیرین و ناله بار، دئ، واته، رهنگیکی ترش و تاله، که وا، له نیوان (زهرد) و (رهش)، یان (سهوز) و (رهش) دا، بۆ وینه، دهوترئ:

- هه رکه، گوئی، له هه واله که بوو، رهنگی تال، هه لگه را!

(تال)، بهواتای (طالعه) ی، عاره بییش، به کار دئ، که بهواتای، (شانس)، (چاره) و (بهخت) دئ!

بۆ وینه، دهوترئ:

- له بهر بی شانسی خۆم، کوره که شم، لیم ناپرسیته وه!

واته: له بهر بی تاله یی خۆم، یان به دتاله یی خۆم...

یان دهوترئ:

تالەم رەشە، بۆيە، كەسەكانیشم، منیان، خۆش ناوی!

تاو (ن): (تاو)، بەواتای (تیشکی كەم)ی خۆر دى، بۆ وینە، دەوترى:

- ئەو پیاو پیرە، لە بەرتاوی خۆردا، دانیشتوو!

هەروەها، بەواتای، تین، دى، بۆ وینە دەوترى:

- سۆپەكە، تاوی گەرمایی، نیبە!

هەروەها، تاو، بەواتای، تالە دەزوو، دى، بۆ وینە، دەوترى:

- بەلكو، ئەو تاو، بۆ پیتو بەكى!

(تاو)، بەواتای، (باران)، (گەرمی غار)یش دى، بۆ وینە، دەوترى:

- تاوی باران، دای کرد و تاوی دەزووی وشكم پيادا، نەما!

- ئەسپەكە تاو داو و دەرەقەتی ناى بیگریتەو!

هەروەها، بەواتای، (سەبر، تاقەت، كاتی كەم) دى، بۆ وینە، دەوترى:

- تاوی ئەو، نیبە، كە زۆر بەپیتو، رابو،ستم!

- تاوی، لە لای ئەو دۆستم، دانیشتم!

تاوان (ن): بەواتای (گوناھ)، (خەتا)، كۆی (تاو) و (تاوانەو) هاتوو!

بۆ وینە، دەوترى:

- تاوانم، بۆی نەبوو و لە خۆپەو، باشیمان، نالى!

- ئەو تاوانە، هەر چواریان، بەچەندن!

- تاوانی، ئەو كردهو ناپاكە، دایەو!

- پەحمی زۆر و دلۆسۆزی، ئەوی تاوانەو!

تاوتاو (ئاوئەكرەدار): بەواتای، (ناوینا) هاتوو، بۆ وینە، دەوترى:

- نەخۆشبیەكە، ئەو، تاوتاو!

تاوشت (ن): تاوشت، بەواتای، (هیتز، وزە، تاقەت، توانا، حەوسەلە، سەبر، پرووی وتن،

حەز، ویستن، ئارەزوو) هاتوو، بۆ وینە، دەوترى:

- تاوشتی ئەو، نیبە، كە ئەو هەوالەى پى بگەیهنم!

بەم بۆنەپەو، میرزا شەفیع یەژى:

(هیچ كەس نەواچۆ، جە وەشیمانەن

جە تاوشتی دەرد، دلۆشیمانەن!)

تاوگۆز (ن): ناوچەپەكە، كە بەشپەكە كەوتوو، عەراقەو و بەشەكەى دیکەشى كەوتوو، تە،

ئێرانەو و مەولەو كورد، بەمەولەو تاوگۆزی ناسراو!

تاویى: (تاویى)، ئەگەر بەشپەو ناوچەى هەورامان، لیتك بدريتەو، دەپى، رستەپەكى،

پرسیار پەنگ بى و كە بەواتای، (دەتوانى!) دى و لە پروپەكە دیکەشەو، بەواتای

(ئانى = كاتی = دەمى) دەمى، بۆ وینە، دەوترى:

- نەخۆشى، (فى)، تاو تاویبە!

ياخود، بەواتای، (شپەو تالە دەزووی) بەكار دى، بۆ وینە، دەوترى:

- ئەو زۆر بارىكە و لە شپەو تاوی دایە!

ياخود، بەواتای، (تین)، (گى)، (ئارەزوو)، (سۆز) هاتوو، بۆ وینە دەوترى:

- ئەو تاوی جەرگی تاوی داو و سەرى خۆی هەلگرتوو!

- برسپەتى، تاوی داو و نازانى چى بكات!

تاویا (فر = ك): (تاویا)، (تاویا)، هەریەك واتایان، هەپە و بەواتای (توان) و

(تاویەو) هاتوو!

بەم جۆرە، دەخریتە، ناو رستەو و دەوترى:

- رۆنەكە، لەبەر خۆرەو، تاویا! (تاویەو)!

- رۆنەكە، لەبەر خۆرەو، تاویا!

- لە خەجالەتیدا، تاویا!

تاھر (ن): (تاھر)، یاخود (تاھیر)، بەواتای (پاك)، یاخود، (ناو)، هاتوو، شایانی

باسە، لە (طاھر)ى عارەبیبەو هاتوو!

تايفان (ن): تايفان، كۆی (تايفە)یە و لە وشەى (طائفە)ى عارەبیبەو، وەرگیراوە و لە

كوردیدا، بەواتای، (هۆز) دى.

(تايفولموك)یش، لە (طائف الملوک)ى عارەبیبەو، هاتوو، كە بەواتای ئەو دەو دى،

كە هەر هۆزى مەلیكىك، یاخود شایەكى هەپە!! بەشپەپەكى روونتر، مەبەستى لەو پە،

که هەر هۆزی، بۆ خۆی شاهێکی بۆ خۆی داناوه و بهی ئهوهی، گوێ، بههۆزه خزمهکانی دیکهیان، بدهن!

تهب و لهرز (ن): ناویکی لیکدراوه و له کوردیی ئهمڕۆدا، (لهرزوتا)، (یاوولهرز)، (تاوولهرز)ه.

جۆره نهخۆشیهکه، که حالی حازر، له عارهبیدا، (ملاریا)ی پێ دهلێن. ئهم نهخۆشیه، بههۆی میشوولهی (ئهنوفلیس)هوه، له یهکێکهوه، بۆ یهکێکی دیکه، دهپروا و نهخۆشیهکهی، تاوتاوویه و به (تا) دهستی پێ دهکات و ئهوجا، تابهکه، بهرهو (لهرز) دهپروا.

تهپل و کۆس (ن): ناویکی لیکدراوه، پیکهاتوه، له (تهپل + کۆس) و بههۆی ئامرازی (و)ی پهیوهستهوه، وشهکان بوونهتهوه بهیهک، یان خراونهته، سهڕ یهکتری!

(تهپل)، بهواتای (دههۆل) دێ و (کۆس)یش، بهواتای (کاس)، یان (ساج) هاتوه. (تهپل) و (کۆس) ههردووکیان، له بهردهم لهشکهردا، بۆ لێدانی زهنگی شهڕ، بهکار دێ و نیشانهی، دهستپیکردنی (شهڕ)یان، نیشانهی، بهرهو رووی، شهڕ، پیشان، ئهدات!

تهههبا (ن، شاههنگهرا): جۆره کردهویه، بۆ پاککردن و هههتهکاندن خهله، له تۆز و، له دانی بیگانه، بهکار دێ! پێشی دهوتری (تهههبا).

بۆ وینه، دهوتری:

- ئهوه خهریکه گهههکهیان تهههبا دهکات (تهههبا دهکات)!

یان دهوتری:

- برنجهکه، باش پاک نهکراوه، یاخوا دهستی (تهههبا) که رهکهی بشکی!

تهخت (ن): تهخت، بهواتای (رێک) و (ساف) و (قهههویله) و (سارایی) و جیگیاهی، دهوات، بۆ وینه، دهوتری:

- شاه، لهسهه تهخت دانیشتوه!

- زهویهکه تهخت بکه، ئهوجا، پهنگی برێژه!

- ئهوه لهسهه تهخته چێوینهکهی خۆی نووستوه!

- تهههبا باخهکهی تهخت و خۆشن!

تهخته (ن): ناوی دێیهکه، له ناوچهی (گۆران)، که سهه به (ئیسلام ئاباد)ی عهزه به.

تهخته شهلاق (ن): ناویکی لیکدراوه و پیکهاتوه، له (تهخته + شهلاق)، که بهههردووکیانهوه، تهختهیهکی (پانویۆر) که یهکێکی له سههوه، بهدرێژی بخه فیتیری و ئهوجا، لهسههیهوه، بهقامچی، (شهلاقه)، یاخود (فهلاقه) بکهن، یاخود لێی بدهن.

ئهمه زۆتر، له بهندیخانهکانی کۆندا، بهکار دههینرا!

تهرز (ئاوهلناو):

ئهم، وشهیه، له (طرزه)هوه، هاتوه و بهواتای (جۆر) دێ.

(تهرز)ش، بهواتای (تهوهرگ) دێ و ئهمیش، جۆر بهستنیکی دلۆپه ئاوی گهورهیه، که له ههوادا، بههۆی بای ساردهوه، دهیههستهی و، له بههاراندا، بهزۆری دهباری و بارینیشی دهی، بههۆی زیانیکی زۆرهوه، که له بهر و گهلا و گۆپکه و گۆپیتهی درهختی، دهوات.

(تهرز)هش، بهواتای، لقیکی باریکی، دهزوو پروالهت و دهزوو رهوت، که کولهکه، یاخود خهیار، له ههپهتی زۆرکردنیدا، فری دهوات.

ههه لهههمان، وشهوه، (تهرز) تراز)یشی، لێ دروست بووه، که بهواتای، جۆری جۆر، دێ!

تروتنفاق (ن): تروتنفاق، بهواتای که لهپهله و نازووقه، ناوماڵ، یاخود، زهخیرهی خۆراک و خواردهمهنی، وشکه، بۆ زستان، هاتوه.

بههه جۆره، دهخریته، ناو رستهوه و دهوتری:

- کابرا، تروتنفاقیکی باشی بۆ زستانی، پیکهوه ناوه!

- که چووینه مالیان، تروتنفاقیکی باشیان ههبوو!

تهره و شایی (ن): ناوی دوو گیان - (تهره) و (شایی) - ئهوانیش، وهک سههوزه، لهگهه خۆراکدا، دهخورتین.

تریقه (ن): (ناوه)، له لایهکهوه و له لایهکی دیکهشهوه، ناوی دهنگه، بۆ وینه، بهدهنگی پیکههین، دهوتری (تریقه). یاخود، بهشتیکی بچکۆلهی زهرد دهوتری، که له ههندی ناوچهدا، پیتی دهوتری (تریقه) و (تهرهقه)ش پیتی دهوتری و ئهمیش، بۆ فیشهک داگرتن بهکار دێ و ئهوه بهشه بچکۆلهیه، که دهرسی تفهنگهکهی، لێ دهدری و بههویهوه، دههمانی ناو فیشهکهکه، گر دهگری و دهتهقی.

وشه‌ی (ته‌ریق) یش، هه‌یه، که به‌واتای (شه‌رم) دئی و ئه‌ویش، به‌م جوّره، به‌کار دئی و ده‌وترئ:

- که قسه‌که‌ی له‌ دهم ده‌رپه‌ری ته‌ریق بوویه‌وه!

ته‌فریحا (ن): ناویکی لی‌کدراوه له‌ وشه‌ی عاره‌بی (ته‌فریح) و له‌ وشه، یاخود پاشبه‌ندیکی کوردیی (-گا) پی‌کهاتوو و به‌هه‌ردووکیانه‌وه، به‌واتای، جی‌گای خو‌شی و ر‌باوردن، دئی.

ته‌قاس (ن): به‌واتای تۆله‌سه‌ندن، هاتوو.

بۆ وینه، ده‌وترئ:

- ئه‌و ته‌قاسی گونای خو‌ی ئه‌داته‌وه ده‌س!

ته‌قالا (ن): به‌واتای (هه‌ول) و (کو‌شش) و (ر‌ه‌نجدان) هاتوو! هه‌ندی جاریش، (ته‌قالا) ده‌وترئ و به‌م جوّره، ده‌خریته، ناو ر‌سته‌وه و ده‌وترئ:

- ئه‌و ته‌قالایه‌کی، زۆری دا، به‌لام سوودی نه‌بو!

ته‌قیه (ن): ته‌قیه، به‌واتای (شه‌رم) و (حه‌یا) هاتوو و به‌م جوّره، ده‌خریته، ناو ر‌سته‌وه و ده‌وترئ:

- ئه‌و ته‌قیه‌ی باوکی نه‌یگرت و له‌گه‌ل ده‌ستگیرانه‌که‌یدا، پی‌که‌وه چوونه ده‌ره‌وه!

ته‌لا (ن): (ته‌لا) به‌واتای (زیر) و (تال‌تون) هاتوو و ده‌وترئ:

- ئه‌و زۆر حه‌زی له‌ ته‌لایه و هه‌موو شتی بۆ زیر ده‌فرۆشی!

ته‌لای ده‌ست نه‌فشار (ن): ئه‌م ناوه لی‌کدراوه و پی‌کهاتوو له:

(ته‌لا + ی + ده‌ست + نه‌فشار)، که خو‌ی، له‌ خو‌یدا، فره‌یزیکه، به‌لام، چوو ته‌ قالبی ناوی‌که‌وه، که واتاکه‌ی، به‌م جوّره ده‌گریته‌وه، (گوشین ده‌بج، به‌هوی ته‌لا) وه، واته، شتی، شه‌مامه‌بی، تو‌بی، به‌ده‌ست ده‌گوشری و دل‌و‌پن شتی لی‌ دیته ده‌ره‌وه ئه‌گه‌ر بکریته، ناو ئاوه‌وه، ئه‌و ئاوه، ده‌بی به‌زیر، یان (ته‌لا) و هه‌روه‌ک، و هه‌ا ده‌وترئ و زوربه‌ی فره‌ه‌نگه فارسییه‌کانیش وه‌ایان، له‌ قه‌له‌م داوه، که (خه‌سه‌ره په‌رویز) شه‌مامه‌یه‌کی به‌و جوّره‌ی هه‌بووه!

ته‌لش (ن): به‌واتای (کو‌شش) و (ته‌قالا) و (هه‌ول) و (ر‌ه‌نجدان) هاتوو و به‌واتای

ته‌لاشی دار (کاتی، که دارتاش، دار ده‌تاشی و ته‌لاشی لی‌ ده‌خات) یش، هاتوو و به‌م جوّره، ده‌خریته، ناو ر‌سته‌وه و ده‌وترئ:

- ئه‌و بۆ سه‌رکه‌وتن ته‌لاشیکی زۆری کرد!

- ئه‌و دارتاشه، ته‌لاشیکی زۆری خستوو و بۆ نان کردن، سوودیان هه‌یه!

ته‌لار (ن): به‌شیوه‌ی (تالار) یش ده‌وترئ و به‌بالاخانه و هه‌یوانی سه‌ره‌وه، ده‌وترئ، که به‌سه‌ر ری و شه‌قامدا، پروانی!

وشه‌ی (ته‌لار)، یان (تالار) یش، به‌م جوّره، ده‌خریته، ناو ر‌سته‌وه و ده‌وترئ:

- تالاره‌که‌یان، به‌سه‌ر ده‌شته‌که‌دا، ده‌روانی و هه‌موو لایه‌کی لی‌وه، دیاره!

ته‌لخ (ناوه‌ناساو): ئه‌م وشه‌یه، به‌واتای، (ناخو‌ش)، (خراپ)، (تال)، (ناپه‌حه‌ت)، (نااسووده) هاتوو و به‌م جوّره، ده‌خریته، ناو ر‌سته‌وه و ده‌وترئ:

- ئاواره‌کان، شه‌و و رۆژیان، زۆر به‌ته‌لخی، ده‌برده سه‌ر!

ته‌له‌ب (طلب): وشه‌که، له‌ عاره‌بییه‌وه، هاتوو و به‌واتای (داوا) و (داخوازی) و (ویستن) هاتوو و به‌م جوّره، ده‌خریته، ناو ر‌سته‌وه و ده‌وترئ:

- (له‌ شیوه‌ی کوردیی ئیراندا، به‌زۆری، به‌کار دئی و به‌م جوّره‌یه) -

کنتیوه‌که‌م له‌ ئه‌و ته‌له‌ب کرد و بۆی ناردم!

ته‌له‌فات (ن): وشه‌که، له‌ (تلف) ی عاره‌بییه‌وه هاتوو و له‌ کوردیی ئیراندا، به‌و جوّره، کۆ کراوه‌ته‌وه و به‌واتای (خراپ بوون)، له‌ (ناوچوون)، هاتوو، به‌م جوّره، ده‌خریته، ناو ر‌سته‌وه و ده‌وترئ:

- جه‌نگی ئیران و عراق، بۆ هه‌ردوو لا، ته‌له‌فاتی، زۆری، هه‌بو!

ته‌لمیتبار (ن): به‌واتای (کو‌چ و بار) کردن، هاتوو، واته، کاتی، که، (جاف)، یان کوردی کو‌چه‌ر، له‌ جی‌گایه‌که‌وه، بۆ جی‌گایه‌کی دیکه، کو‌چ و بار ده‌پێچنه‌وه و ده‌که‌ونه ری، به‌و کو‌چ و باره، ده‌وترئ (ته‌لمیتبار)، به‌لام وشه‌ی (ته‌لمیت)، به‌واتای ئه‌سپی کۆته‌ل دئی، ئه‌سپی ئالای و کۆته‌لی، پیاویکی سه‌ره‌ک هۆز و گه‌وره، کاتی که ده‌مرئ، جل و پۆشاکه‌ی ده‌ده‌ن، به‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌یدا و خه‌لک له‌ به‌روداوه، ده‌که‌ونه دوا‌ی و به‌ری ئه‌سپه‌که و شیوه‌نی بۆ ده‌که‌ن و به‌و ئه‌سپه و پۆشاک‌ی مردوو‌ه‌که‌ی سه‌ری، (ته‌لمیت) ده‌وترئ!

تەلە (ن): تەلە، بەواتای، (داو = دام) و (فخ)ی عارەبى ھاتوو، زۆرتەر، بۆ گرتنى، كەرويشك و رىوى و گورگ، بەكارى دەھىن و ھەر لەم وشە، وشە، وشە، (تەلەن) ھاتوو، بەتايەتتى، لە شىوھى، ھورامان و جوانرۆدا و دەوترى:

- ئەوان، بۆ ئىمە، تەلەن!

واتە؛ ئەوان، بۆ ئىمە، جگە لەوھى، كە باش نىن، بەلكو خراپەيش دەربارەمان دەكەن و ھەميشە بۆمان، مەلاسىان داو!

تەم (ن): ناو، بەواتای (توالى) و (مژ) ھاتوو.

وشەى (تەم) لەگەل (مژ)دا، يەك دەگرەوھ و دەبى، بە (تەمومژ)، بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو پرستەوھ و دەوترى:

- ئەمرو، رۆژىكى تەمومژە و رۆژى سەفەر نىبە!

ھەندى جارىش، (تەمان)، بەواتای چاوەروان، دى. بۆ وینە، دەوترى:

- ئەوان، بەتەمان، كە تۆ سەريان لى بەدى!

(تەمام)، بەواتای، (تەواوبون) دى و بەم جۆرە:

- كارەكەم تەمام!

واتە: كارەكەم تەواو!

تەماس (ناوى كارە): لە بنەردا، لە (تەماس)ى عارەبىيەوھى و بەواتای (پەيوەندى) دى، بۆ وینە، دەوترى:

- تەماسى لەگەلدا، بگرە!

- من لەگەل براكەمدا، بەتەلەفۆن، تەماسم گرت!

تەن (ن): وشەكى ئاقىستايىيە و بەواتای (لەش = بەدەن) ھاتوو، بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو پرستەوھ و دەوترى:

- ئەو تەنىكى باش و رىكويىكى پىوھى.

وشەى (تەندروستى)يش، ھەر لەم وشەى (تەن)وھ، وەرگىراوھ، يان، دروست بووھ و كە بەواتای، (لەش دروستى)، يان، (لەش ساغى)، دىت!

وشەى (تەنەن)يش، لە (تەندەن)، ياخود لە (تەندوويەتى)پەوھى، بەلام وشەى

(تەنتەنە)، كە لە كوردى ئىراندا، بەزۆرى بەكار دى، بەواتای (جەلال و شكۆ) و (گەورەبى و كەشخەكردن) دى!

تەوق (ن): ناو، بەواتای (قورس) يان قورسى و سەنگىنى و نارەحەتەيش دى، بۆ وینە دەوترى:

- كاپرا، وەك تەوقە، لە كۆل نايىتەوھ!

ھەر وھە، وشەى (تەوق)، وەك ھەلقەيەكى ئاسنىنى گەورە، بەكار دى و لە ھەبسخانەكانى ئىرانى قاجاردا، ئەو جۆرە، تەوقانە، ھەبوون، كە دەكرانە، مىلى بەندى، لە بەندىخانەكاندا.

ھەر وھەك دەوترى، شەيتانىش، تەوقى نەعلەتى كراوھ تە مل!

تەويلە (ن): ناوى شارۆچكەيەكە، لە كوردستانى عراقدا و كەوتووھ تە، ناوچەى ھەورامانى لەھونى عراقوھ و لە لايەن، ياساى بەعسى نەگرسەوھ، كاوول كرا و، ھالى حازرىش، لە ژىر ئالائى دەولەتى فیدرالئى كورددا، خەرىكە ئاوەدان دەكرىتەوھ.

لە لايەكى دىكەوھ، (بەگەوپى و لاخى بەرزە)ش دەوترى!

تەھىبە و تەداروك (ن . لىك): واتە، ئامادەبوون و ئامادەكردن و سازكردن و سازدان. بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو پرستەوھ و دەوترى:

- بۆ سەفەرەكەم، تەھىبە و تەداروكم كردوھ.

تەيار (ئاوھلناو): بەواتای ئامادەبوون، حازربوون، لەسەرپى، ھاتووھ. بۆ وینە، دەوترى:

- ئەو ھەميشە، بۆ راو، خۆى تەيار كردوھ!

تۆتۆ (ئاوھلناو):

بەواتای، (تۆى تۆى) ھاتووھ و بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو پرستەوھ و دەوترى:

مىرزا ئۆلقادى پاوھى دەلى:

سا تۆ، بۆ دیدەم، بى پەروا و بى خەم

تۆتۆ، تۆى جەرگم، جىاکەر، جە ھەم

تۆتۆ و بەندە و بەند، بگىلە پىش دا،

ئەر تۆ دىت، تۆبى، غەير جە تۆ تىش دا!

توخم (ن): توخم، بهواتای (تۆ) و هاتووه، ههروهها، بهواتای (تۆم)، (رهچه لهک)، (نهژاد)، (رهسن) یش، بهکار دئ.

- ئەو توخمی ئەوه، بۆیه، ئەوهنده، زۆرزانه!

- کورد توخمی ئاریایه!

تورگه پان (ن): ناوی دێیهکی جوانرۆیه، حالی حازر کهوتووته، بهشی سۆفی بهگی حه مەرەشید بهگی وه کێلێ.

توفیان (ئاوه ئساوه): له وشه ی (طغیان) ی عاره بیهیه وه، هاتووه، له ناو کورده کانی ئیراندا، بهواتای، داپۆشین و هاتنه سه ر لافاو کردن هاتووه، ههروهها بهواتای سه رپێچی کردنیش، هاتووه.

به م جۆره، ده خرێته، ناو رسته وه و دهوتری:

- لافاو که، توغیانی کردوو و سه رپاکی ده شته کانی ده وروپشتی داپۆشیوه!

- کابرا، له ده ولته توغیانی کردوو و داویه ته کهش!

تۆف (ئاوه ئساوه): بهواتای (باپێچ و کړپتووی به فر و باران) دئ، ههروههاش، بهواتای (هه رته) یش، دئ!

بۆ وینه، دهوتری:

- ئەمڕۆ، دنیا، به فر و باران و ره شه بایه، تۆف ده کات و رۆژی چوونه ده ره وه، نییه!

- ئەو له تۆفی جوانیدایه، بۆیه، گوێ له سه رما و گه رما، شل نییه!

وشه ی (تۆفان = طوفان) یش، بهواتای هه لسانی لافاویش، دئ!

تۆله (ن): تۆله، بهواتای، (حه ق لی سه نده وه) دئ، بۆ وینه، دهوتری:

- ئەو تۆله ی خۆی له دوژمنه که ی خۆی سه نده وه!

توول (ن): بهواتای، (لاو)، (گه نج)، (تازه پێگه یشتوو)، هاتووه، بۆ وینه، دهوتری:

- ئەو تووله و هیشتا باش پین نه گه یشتوو.

یان، بهواتای (شوول)، یاخود لقی خامه ی دار، بهکار دئ، بۆ وینه، دهوتری:

- تووله خامه ی ئەمسالی ئەو نه مامه گوێزه، دووگه زێ ده بی!

جگه له وه، (تووله) ش، بهواتای به چکه ی (سه گ) دئ و دهوتری:

- ئەو دوو تووله تانجی کړبوه!

هه ر له م وشه یه ش، (تووله رێ) وه رگه راره، جگه له وه ش، به به چکه ی لاواز و جوان و

ناسک دهوتری، توول، بۆ وینه، دهوتری:

تووله نام، تووله ته سپ، تووله سه گ.

تۆم (ن): بهواتای (توخم) و (تۆو) هاتووه، ههروهها، بهواتای (تۆ) ی (من) یش، هاتووه، بۆ وینه دهوتری:

- من، تۆم له بییر چووبوویه وه!

- ئەو تۆمی نه وه شان دووه!

واته: ئەو، تۆوی نه وه شان دووه!

تۆمار (ن): پارچه کاغه زیکێ درێژه، که پارچه پارچه خراونه ته وه، سه ر یه کتریی و نامه ی جۆره جۆری له سه ر نووسراوه، بۆ راهیتانی، تازه فیه ربووان، تازه خوێنده واران، بۆ نه وه ی، فیه ری جۆری نامه نووسین بن.

حالی حازر، به (نووسینه وه)، یاخود، به (ته سجیل) دهوتری، تۆمار، بۆ وینه، دهوتری:

- من چه ند تۆماریکی کۆنم هه ن، که نامه ی هه ندی شایانی قاجاری تێدایه!

- من گۆرانییه کانم، تۆمار کردن!

تونکه تونکه (ئاوه ئساوه): ده شتی ته پۆلکاوی، جیگایه کی گردۆلکاوی، ده واری جافان، به م جۆره، ده خرێته، ناو رسته وه و دهوتری:

- ئەو ده شته ی ئەو، تونکه تونکه یه!

- ده وارانێ ئەو هۆزه، تونکه تونکه هه لیانداوه!

توون و ته وهس (ئاوه ئساوه . ن): به جیگایه کی نار هحت و سه خت دهوتری، (توون) و (ته وهس) دوو جیگان، (توون) له شاره کۆنه کانه کهوتوو ته خوارووی خوراسان و حالی حازر پێی دهوتری، (فرده وهس) و (ته وهس) یش، ناوچه یه که له خوراساندا و که شارستانی (فرده وهس) ده گریته وه.

به م جۆره، ده خرێته، ناو رسته وه و دهوتری:

- که ناخوینێ و سوودی خۆی نازانی، به توون و ته وهس!

تیپ تیپ (ن . ئاوه ئساوه): بهواتای، ریز، (بهش بهش)، هاتووه. بۆ وینه، دهوتری:

سوپایه که (تیپ تیپ) وهستاون، وهک خویان بۆ کارئ ئاماده کردبج وههایه!

تیپ تیپ، بهواتای (دهسته دهسته) ش هاتوو و سوپایش، بهسهر (تیپ تیپ) دا، دابهش دهکری و ههر تیپتیکیش کارئکی پئ دهسپتیری!

تیپی جهلادی (ن. لیگ): ناویکی لیکدراوه، یاخود فرهدیزیکه و بهواتای (تیخی) هاتوو، که هی خوینرپژه. (جهلاد)یش، یاخود خوینرپیش، کاری ریزتنی، خوینه و وهک پیشه، ههمیشه له بهرچاویه تی و بهکاری دهزانی! لای هندی کهسیش، به (میرغهزه) ناودهبری! بۆ وینه، دهوترئ:

- جهلاد، ههمیشه بهتیخی جهلادییهوه، ئامادهی فرمانن!

تیرنه ندازی (ن): پیشه ی ئهوه کهسانه یه، که دهستیان بههوی راهینانهوه، راست دهپیکن، یاخود خه ربکی کاری تیرنه ندازین و بهوه کهسانه، (تیرنه نداز) دهوترئ و بهکاره کهشیان، کاری تیرنه ندازی، دهوترئ.

- ئهوه له تیرنه ندازیدا، دهستی زۆر راسته و بهیه کهم دهرجوو!

تیشه (ن): بهواتای، (تهوشی = تهشوو = تریشته) هاتوو. له ئاسن دروست کراوه و دهمه کهی تیزه و دهسکی داری بۆ دهکری و بۆ برینه وهی، دار، هیزم، چپو، چۆ، بهکار دئ! بۆ وینه، دهوترئ:

- به تیشه ی زوئم، ریشه ی دهرهینا (کورد واته نی).

- به تهشوو، داره کانی سوپه کهی برپه وه.

- به تریشته، قهنده کهی شکاندا!

جا (ن): (جا) و (جیگا) و (جی) و (یاگه)، (جیگه) هاتوو، ههروهها، بهواتای، ئهوجا، له پاشا، هاتوو، جگه له وهش، بهواتای (پله) و (پایه) و (نوین و جیگه و بان) یش هاتوو.

بۆ، وینه، بهم جوړه، دهخریته، ناو رسته وه و دهوترئ:

- ئهوان، جایان، زۆر فراوانه.

- جاکه یان، تهسکه و پئی دوو کهسکیان ههیه!

- جاکه ی ئهوه، زۆر بهرزه و کارمه ندیکی گهوره یه.

- جاوبانی پاک و پوخته ی باشیان ههیه!

- جا، کهی، تو، سهفه ر ده کهی!

- پاش ئه وهی، که ئهوه ریشته، جا توش وهره بۆ لامان!

(جادار) یش، ههر له ههمان، وشه وه دروست بووه و بهواتای، ریز و عاقل و به حورمهت و جی نشین و جیگه گر، هاتوو.

بۆ وینه، دهوترئ:

- ئهوه پیاوئکی جاداره و کار بۆ ههموو کهسئ دهکات!

جادوو (ن): بهواتای (سیحر) هاتوو، ههروهها، بهواتای (فیئل)، (تهله که) دئ و بهم جوړه، دهخریته، ناو رسته وه و دهوترئ:

- هندی کهس وهک (جادوو) خه لک فریو دهدهن.

- کابرا، جادوو گهره و ههزاران، جادویی دهزانی!

جاری (ئاوه نکار - ع): له وشه ی عاره یی (جاری) یه وه هاتوو و لیردها، بهواتای، ئه وهی دهه و ئه وهی مهیدان، هاتوو، ههروهها، بهواتای، (رؤیشتن) یش هاتوو و بۆ وینه، باوه و دهوترئ:

- ئهسرین، له دیده م جاریه!

جام (ن): بهواتای (شووشه) و بهواتای (ئاوینه) و (کاسه) و (جیگای من) هاتوو، بۆ وینه، دهوترئ:

- من جام، زۆر رهحه ته!

- جامی په نجه ره که شکاوه!

- جام نییه، تاوه کو سه رمی له بهر دابهینم!

- به جام، ئاوه دهخومه وه!

جامی جهه (ن): ناویکی ناسا کاره، بهوه جامه ئه فسووناوییه و تراوه، که دنیای تیادا، دیار بووه و وه های له قه لهم ئه دهه، که هی که یخوسره و بووه.

جه بوون (ئاوه نئاو): وشه که عاره بییه و له وشه ی (جبان) ی عاره بییه وهیه و بهواتای ترسه زال، له کوردی ئیراندا، بهکار دئ.

بۆ وینە، دەوتری:

- ئەو لەبەر جەبوونی خۆی لە ژیا نیدا، سەرنەگەوتوو!

جەرگە (ئاوئاسا): بەواتای، ناوەرەست، هاتوو، بۆ وینە دەوتری:

- ئەو ناوجەرگە زەویبەگە داگیر کردوو.

هەر وەها، بەشپۆدی (ناو) یش، هاتوو و ئەویش، بەواتای (گروو) و (دەستە) هاتوو.

بۆ وینە، دەوتری:

- من چوومە ناوجەرگە بەدبەختانە، بۆیە وەها بەدبەخت بووم!

جەستە (ن): بەواتای، (بەدەن، تەن، لەش، ئەندام) پەیکەر هاتوو، بۆ وینە دەوتری:

- جەستەم، هاتوو تە لەرزە، نازانم چیمە!

- جەستە ی تۆ و ئەم، زۆریان، جیاوازه.

- کافر، وە جەستەم نەبێ!

جەلەب (ئاوئاسا): بەواتای، (ناکەس، نالەبار، بەدجینس) هاتوو.

بۆ وینە، دەوتری:

کابرا، جەلەبە، بۆ مامەلە ناشی!

جەم (ن): وشەیکە کۆنە و بەواتای کۆبوونەوه دئی و ناوی جەژنیکی دینی کاکەبیبەکانە و

(جەمەجەم) یشی پێ دەوتری. هەر وەها، ناوی شایەکی پیشدادیە!

وشە (جەماوهری) ش، هەر لەمەوه، وەرگیراوه، کە بەواتای کۆکردنەوه، دئی.

وشە (جەمشید) و (جەمشیر) یش، وەک ناو، لە کوردەواربیدا، بەکار دین و لە

راستیشدا، (جەمشید) و (جەمشیر) هەر یەکیکن و ئەویش هەر وەک وتمان، ناوی

شایەکی پیشدادیە و کە بە (جەم) یش، ناودەبرێ!

جەمبەن (ن): هەر وەک لە جەمبەن (جەمبەن) ی عەرەبیبەوه، وەرگیرا بێ، وەهایە و بۆ

دەستەوهدانێ واتای (تەویڵ و ناوچاوان) بەکار دئی و بۆ ناوی ئافرهتیش بەکار دئی!

بەم بۆنەیبەوه، ئەحمەد بەگی کۆماسی دەلی:

(من پەری، تۆمەن، شوخی جەمبەن جام

جۆشی جوانیت، زوو مەبۆ تەمام)

جەودما (ئاوئاسا): جەودما، بەواتای؛ لە پاشدا، ئەوجا، لە دواییدا، هاتوو. بەم جۆرە،

دەخریتە، ناو پرستەوه و دەوتری:

- جەودما، سەری لی ئەدات.

واتە: لە پاشا سەری لی ئەدات!

(جەو دەمدا) ش، بەواتای، (لەو کاتەدا) هاتوو، بۆ وینە، دەوتری:

- جەو دەمدا، کە تۆ هاتی، ئەویش هات!

جەور (ن): جەور لە (جەری) عەرەبیبەوه، هاتوو و بەواتای (ستەم کردن) و (زولم کردن)

و (ستەم و زولم)، هاتوو!

بۆ وینە، دەوتری:

- فلانە کەس، زۆر جەور کیتشە!

- جووتیارەکان، لە ژێر زولم و جەوری بەگدا، دەلەرزان!

جەهانداری (ئاوئاسا): بەواتای، بەتوانا، دیت و زۆرتر سیفەتی خواپە و بەشاش دەوتری. بۆ

وینە، بەم جۆرە، دەخریتە، ناو پرستەوه و دەوتری:

- خوا، خۆی جەهانداری و هەر خۆی دەزانێ چی بکات!

جیرە (ن): بە (بەش) دەوتری، بەتایبەتی؛ بەشی نانی خۆراک و خواردنەوه و مووچە و

بەرات، ئەم جیرەبەش، بەخۆراییبە، لە یەکیکی دەولەمەند و گەورەوه بۆ یەکیکی

کەمدەس و هەژار.

بەم جۆرە، دەخریتە، ناو پرستەوه و دەوتری:

- ئەو، پۆژانە، جیرە خۆراکی خۆی، لە مائی سان -هوه، وەردهگری!

جیگیران (ن): ناوی ناوچەیکە، لە گەرمەسیری کوردستانی ئێراندا، بەناوی (سەرقلە) و

جیگیران) ناودەبرێ و خۆی بەخشیکە (ناحیە) و سەر بەناوچە (سەرپیتل) ه و

کەوتوو تە، سەر مەززی عراق و ئێرانەوه.

جووق: جووق: بەواتای، دەستە دەستە و گرو گرو و تیپ تیپ هاتوو و بەم جۆرە، دەخریتە،

ناو پرستەوه:

ئەحمەد بەگی کۆماسی دەلی:

گولان ئىد ئەژنەن نە تۆى پەردەى خار
جووق جووق و تىپ تىپ، چون تىپى خوونكار

جۆشەن: لە (جۆش) ھووبە و بەواتاى (قول)، (تین) ھاتووە، ھەروەھا بەواتاى، بەیەك و لەگەڵ یەكدا، جۆش كردن، یان لەھیم كردن - یش، دى و جگە لەمەش، بەواتاى (ھەرەت) دى.

بەم جۆرە، دەخریتە، ناو رستەووە و دەوترى:

- بۆ دوورى ئەو دلم، جۆش ئەدات!

- ئەو لە جۆشى جوانى داىە!

- ئەو دوو پارچە ئاسنەى بەیەكدا، جۆش داو!

بەم بۆنەییەو، كۆماسى دەلى:

(ئیسەھای نەى جۆش، ئەوەل جۆشەدا)

نەى تافى توغیان، فام و ھۆشەدا)

چار (ن . ئاوە ئناو): چار، بەواتاى؛ ناوەرۆك، ناوەرەست، ناوچاوان، ناوچاوان سىپى، ديارى، بەخت، عىلاج، ھاتووە!

بۆ وینە، دەوترى:

- ئەو نەخۆشییە، چارى نییە!

- مارەكە، خۆى خستە چارەى شەخەلەكەووە.

- ئەو چارەى رەشە و كەس خۆشى ناوى!

- مانگاگەى، چارە، ديارىبە!

لە وشەى (چار) و (چارە)و، (چارەسەر) و (ناچار) دروست كراون و ئەمانەیش، بەم جۆرە، دەخریتە، ناو رستەووە و دەوترى:

- ئەو چارەسەرى دەردەكەى خۆى كردووە!

- بەناچارى، كارەكەى قبوول كرد!

بەم بۆنەییەو، مەحوى دەلى:

(بەنوورى بادە كەشفى زولمەتى تەقوا نەكەم چى بكەم

بەشەمعیكى وەھا، چارى شەویكى وا، نەكەم چى بكەم!)

چارەكە (ن): چارەكە، ئەو پارچەىە، كە دەگىریتە كۆل و كوردىى ناوچەكانى سنجاووى و ماھیدەشت، بەچارەكە، (ماشتە)، دەلىن.

شایانى باسە، چارەكە تاییبەتیبە، بەپۆشاكى ئاfrتەووە!

زورىەى كات، چارەكەى ئاfrتە، بریتیبە، لە (مشكى)، یان (ھەورى = سرکەبى).

چارەوا (ن): بە (ئەسپ و ماين) چارەوا، دەوترى:

بۆ وینە دەوترى:

- فلانە كەس چارەواى باشى ھەیە!

چاشت (ن): (چاشت)، بەواتاى (چىشت) ھاتووە و جگە لەووش، لە ناوچەكانى كوردستانى ئىراندا، (چاشت) بەو خواردنە سووكە دەوترى، كەوا لە نىوان، بەیانى و نىوەرۆ - (چاشتینگا) -دا.

بۆ وینە، دەوترى:

- پىش ئەوەى نىوەرۆ بیتە پىشەووە، با چاشتى بخۆین.

ھەر لەم وشەییەو، (چاشتەوەر)یش، دروست بوو، كە بەواتاى، (چەشتە) ھاتووە، تاوەكو، (چەشت) ببى و ئەوجا، بەو بۆنەییەو، داویكى بۆ دابنرى! یاخود، بەكى، فیر بەمالتى دەبى و ھەموو رۆژى، لە ھەمان كاتدا، بۆ ئەو مالى دەچى، چونكە (چاشتەوەر)، یان، چەشت، بوو!

راوچى، چەشتە، یان چاشتەوەر، بۆ درندە، دادەكات، تاوەكو، ئەو درندەییە، چەشت دەكات و ئەوجا، بەھۆبەو، بەتەلەو، دەبى!

چاك (ئاوە ئناو . ن): چاك، بەواتاى؛ (خاس)، دپاو، گۆشەى خوارەووى كەوا (كراس)، داوین، ھاتووە و بەم جۆرە، دەخریتە، ناو رستەووە و دەوترى:

- كەواكەى چاك پانە.

- ئەو پىاوئىكى چاكە.

- چاكى كەواكەى چاكچاكە!

- كەلۆپەلە وردەكەى خستوووەتە، چاكەكەبەو!

چاگە (ئاوە ئناو): (چاگە)، بەواتاى (لەوى) ھاتووە، بۆ وینە، بەم جۆرە، دەخریتە، ناو

رسته‌وه و دهوتری:

- چاگه، له مالى ئیټوه، ئه‌وم به‌رچاو كه‌وت!

واته: له‌وى، له مالى ئیټوه، ئه‌وم به‌رچاو كه‌وت!

چالآوه (ن): ناوى ئیټلاخیتكه له ناوچه‌ی روانسه‌ردا، چالآوه‌ی گه‌شن، جیتگایه‌كه، كه‌وتووته، ناوچه‌ی روانسه‌ره‌وه و حالى حازریش، به‌(مله‌ی گه‌شن) ناوده‌برئ!
(چالآوه‌ی سورخاو) یش، ته‌ماشای (كانى سورخاو) بكه‌ره‌وه.

چه‌پكردار (شاوه‌لناو): به‌كارى پیټچه‌وانه، به‌كارى ناله‌بار، دهوترئ، چه‌پ و ئه‌وه‌ش، كه‌ كارى وه‌های پیټچه‌وانه و نه‌ویستراو ده‌كات، (چه‌پكردار) ی پی دهوترئ!

(چه‌پكردار) به‌واتای (چه‌پگه‌رد) یش هاتوو!

به‌م جوړه، ده‌خریتته، ناو رسته‌وه و دهوترئ:

- روژگارى چه‌پكردار و چه‌پگه‌رد، ئارامشى پی نه‌به‌خشین!

چه‌رخ (ن): چه‌رخ، به‌واتای، پیټچه‌ی خړ، به‌ده‌وران و زه‌مان و به‌مه‌كینه‌ی جل دوورین و دمه‌زه‌رد، یان تیژكردنه‌وه، یان دمه‌ته‌قى، هاتوو.

به‌م جوړه، ده‌خریتته، ناو رسته‌وه و دهوترئ:

- چه‌رخه‌یه‌كى ئه‌و دووچه‌رخه‌یه، هه‌واى تیدا نییبه!

- ئه‌و به‌چه‌رخ، جل ده‌دوورئ.

- چه‌رخ، باشى بو هیتناوه‌ته به‌ره‌وه!

- تیخه‌كه‌ی، به‌چه‌رخ تیژ كرده‌وه!

- ئه‌و دهمى داوه، له چه‌رخ!

وشه‌ی، (چه‌رخیا) و (چه‌رخیاى)، لیټوه دروست بووه، كه‌ به‌واتای، (وه‌رگه‌پا) و (وه‌رگه‌پرایت) هاتوو.

چه‌شتم (په‌گى كار): واته، چیټرام، به‌شپوه‌یه‌كى روونتر، (چه‌شتم) رسته‌یه‌كه و پیټكه‌اتوو له (چه‌شت + م)، واته، تامم كرد، خواردم، یان، لیټم خوارد.

چه‌شمه (ن): چه‌شمه، به‌واتای، (چاوگه) و (كانى) و (سه‌رچاوه) هاتوو و به‌(كانى) (كه‌وسه‌ر) یش، (چه‌شمه‌ی كه‌وسه‌ر) دهوترئ.

چه‌شن (ن): چه‌شن، به‌واتای (جوړ، وه‌ك، شپوه) هاتوو.

(چه‌شنى) یش هه‌یه، كه‌ به‌واتای (ته‌ره‌قه) و (جوړه جیتزه‌یه‌كى ترش) بو ناو چیشت، دئ، بو وینه، دهوترئ:

- جاشینی (چه‌شینی) چیشته‌كه‌ت، به‌ئاوى قوړه، بده!

چه‌كاجاك: به‌واتای، تیټبه‌ریونه له‌یه‌كتری و له‌یه‌كتری دان، له‌گه‌رمه‌ی جه‌نگ (شه‌پ) دا، هاتوو.

چه‌م (ن . شاوه‌لناو): چه‌م، به‌واتای، (دوژل) و به‌واتای (چاو) و به‌واتای (چه‌ماوه) و به‌واتای رووبار، هاتوو.

به‌م جوړه، ده‌خریتته، ناو رسته‌وه و دهوترئ:

- چه‌مه‌كه، لافاوى كردوو و سوور بووه!

- چه‌مى، ئه‌و دیو، له‌وه‌رى زوړتره.

- یه‌كئ، له‌چه‌مانى، سه‌وزه!

- ئه‌و له‌خه‌جاله‌تیدا، چه‌میاوه‌ته‌وه!

به‌م بو‌نه‌یه‌وه (جیه‌ئانارا خانم) ده‌لئ:

(چه‌مه‌سابدیه، وه‌زه‌ردییی چه‌م دا

شه‌مال، نه‌مامان، مه‌دو، به‌هه‌م دا).

هه‌روه‌ها، میرزا ئولقادرى پاوه ده‌لئ:

(سا وه‌بانى چه‌م، بو‌ته‌شیریف باوه‌ر،

سه‌یرى (چه‌م) ی چه‌م، شه‌تاوى من كه‌ر،

هه‌روه‌ها ده‌لئ:

ئارو، زه‌لاله‌ن، هه‌واى چه‌م سه‌رده‌ن

چنارانى چه‌م، وه‌هه‌م، چه‌م وه‌رده‌ن)

هه‌ر له‌م وشه‌یه‌وه، (چه‌مه‌ری) و (چه‌مه‌رانه) هاتوو و هى یه‌كه‌میان، جوړه شپوه‌نیكه و جوړه به‌زمیتكى شمشالیه، یان زورپا و ده‌ولیه، كه‌ بو‌مردوو، پیاویتیكى گه‌وره، سه‌ره‌ك هوژئ، ساز ده‌كړئ و (چه‌مه‌رانه) ش، ته‌لمیته‌كه‌یه‌تى، كه‌ له‌ (ته‌لمیت) دا، باسما، لیټوه كرد!

چەمەمىران (ن): دىيەكە، لە دىيەكانى جوانرۆ.

چەمەنتارا (ن. ئاوەلناو):

ناويكى لىكدراو، بەواتاي (پىكويپىككەر و پازاوەكەر) دى!

وەك، سەيد تايرى ھاشمى دەلى:

تازە نىھالى، چەمەنتاراي فەرد

سوب، نە كاخي وئيش، چون خۆر تلوع كەرد!

چەن (ن): بەواتاي، (دەرزى)، (چەند)، (لەگەل) ھاتوو و بەم جۆرە، دەخريتە، ناو پستەو و دەوترى:

- ھەموو گيانم، وەك چەن ئاژەن كرابى و ھايە و ئازارم زۆرە.

- ئەو (چەن) رۆژە، نەتديو!

وشەى (چەنى) و (چەن) یش، بەواتاي (لەگەل، لەتەك) ھاتوو.

بۆ وئینە، دەوترى:

- ئەو چەنى تۆ ھاتوو. (ئەو، چەن، تۆ، ھاتوو!)

واتە: ئەو لەتەك (لەگەل) تۆ ھاتوو!

چەواشە (ئاوہلناو): چەواشە، بەواتاي؛ (تیکچوو، ئەمدیو و ئەودیوکر، شیبویاو،

ھەلوگەرپاو) دى و بەم جۆرە، دەخريتە، ناو پستەو و دەوترى:

- بۆ كراسەكەى گۆرەویەكانى، ژووورەكەى چەواشە كەردوو.

- كەواكەى، بەچەواشە، لەبەر كەردوو!

چوارە بەسووم (ن): بربیتییه، لە (دوانزە ئیمام و حەزرتى محەمەد و حەزرتى فاتیمەى كچى).

چوار زەوەر (ن): ناوى دىيەكە و ملەپەكە، كەوتوو، سەر پىگەى (كرماشان و شاھ ئاباد) ئەمپۆ!

چگا (ن): ناوى چىبايەكە، ياخود بەجىگای بەرز دەوترى!

چمان (شامراز): چمان، بەواتاي، (وەك شتى، ھەروەك، لەوانەپە، لەو دەكات، دەتەوى) ھاتوو.

بەم بۆنەپەو، مىرزا ئۆلقادری پاوہى دەلى:

(قىبەلم چەم كەردەن، ...)

چەمت، چمان مەيل، سەيرى چەم كەردەن!

چىر (ئاوہلكرەار): چىر، بەواتاي (ژىر) ھاتوو، بۆ وئینە، بە (ژىرپىالە)، (چىرپىالە) دەوترى.

(چىر) یش ھەپە، كە ئەو ھەپە، ددانى بەدەرەو ھەپە و لەبەر لىو كورتى، بە (چىر) ناودەبرى.

(چىرە) ش، بەواتاي (رەنگ و روخسار و دەموجا) ھاتوو، بۆ وئینە، دەوترى:

- ئەو ددانى لىم چىر كەردوو تەو.

- لە كاتى خەوتندا، چىرەى دانى، دى!

- ئەو لە چىرە، وەرگەرپاوە و چىرەى جارانى پى نەماوە!

- ئەو بەسەریدا چىرە بوو (واتە: بەسەریدا، زال بوو).

چىگە (ئاوہلكار): بەواتەى (لیرە) ھاتوو!

چىن (ن): چىن، بەدیوار (رىزى دیوار) دەوترى، ھەروەھا وەلاتى (سىن) یش، (چىن) دەوترى و بەزولفى لولیش، (چىن چىن) دەوترى.

حاجەت (ن): حاجەت، بەكەلوپەلى ناومال دەوترى و ھەروەھا، بەواتاي (مەبەست و پىوستى و نیاز) ھاتوو.

(حاجات) یش، كۆى (حاجەت) ە.

حازرىاش (ئاوہلناو)، (ئاوہلكرەار): بەواتاي، ئامادەبوون، دى.

حاشا (ئاوہلكرەار): بەواتاي (نەفرت لى بوون، وازھىتان، دوورلىگرتن) ھاتوو.

حسان (ئاوہلكرەار): (چۆنپەتەى)، (چلۆنى)، (جۆرى ھەلسوكەوت، جۆرى ژيان، دەردەخات)، لەم وشەپەو كە عارەبىيە، (حالزان) و (حالنەزان) دروست بوون.

بەم بۆنەپەو، جىھانتارام دەلى:

(ئەرى حالنەزان، دوور جە وەفا و مەيل

ئەرى، شەرفرۆش، ھوونى قەتلى لەيل)

ههیس (ن): به واتای (زیندان) هاتووه، به لام (حه بسی) به واتای (زیندانی) هاتووه، شایانی باسه، کوردی عراق، به زیندان (حه بسخانه) ده لئین.

(هیب الله خان (ن): ناوی سه رۆک هۆزی باوه جانییه.

ههه (ن): به واتای مهرز، یان سنوور دئ، ههروهه، به واتای ته مییه کی شهرعی و ئاینی، (وهک حوکم) یه، له ناو کوردیی ئیراندا، به واتای (قه در) و (پله) ش، به کار ده هیترئ.

به هه حال، بهم جوژه، ده خرتیه، ناو پرسته وه و دهوترئ:

- ئەو له سهه (هه د) گیری خواردوو و نایه لئ بیته ناوه وه!

- له بهر خراپه، داری هه دی لئ درا!

- ئەو له هه دی ئەودا نه بوو، بۆیه، نهیتوانی بیینی!

هه ریه (ن): به که لوه لئ جهنگ (نه یزه، شمشیر، گورز، خه نجهر) دهوترئ.

هه ریر (ن): (حه ریر)، به ئاوریشم دهوترئ و به ره ته که شی (حه ریر) ی عاره بییه و ههروهه دئییه کیش هه یه به ناوی (حه ریر) هه یه و که وتوو ته سهه ر پئی (ئیسالام ئاباد) و (سهه ر پیل) هه وه.

(هه اب امر): (به پئی ده ستوور و فه رمان).

هه شهه (ئاوه ئناو): به واتای، (سهه روهت، دارایی، قه ره بالغی) هاتوو. ههروهه، به واتای خزمان و نۆکه ران و که سوکار و مه رومالات، هاتوو!

هه هایل (ن): جوژه جانتایه که، به چه پ و راستدا، ده کرتیه (مل) و به شمشیریکیش دهوترئ، که به چه پ و راستدا، بکرتیه (مل)، ههروهه، جوژه نیشانیکی ئاوریشمینه که (شاه) به نیشانه ی ریز لئ گرتن، به یه کیکی له خو شه ویستانی، ده دات.

هه لئنا (ئاوه ئناو): (چاره سهه ر، لیکده ر، ئاسانکه ر). لیکدراوه، له عاره بی (حل) و پاشه ندیک (-نما) سیفه تیکی خواجه و بزیه، بهم جوژه به کار دئ و دهوترئ:

- خواجه گه وه، هه لئنا ی، گیرو گرفته!

هه واله (ن): له (حواله) ی عاره بییه وه یه و به واتای، (پاره ی نیردراو) به هۆی پۆسته وه، یان، به هۆی (یه کیکه وه) یاخود به هۆی (پرو به پرو کردنه وه) یاخود به هۆی (ده ست به دهستی) کردنه وه.

هه وه له (ئاوه ئناو): به واتای، (سهه ر، پشوودان، تاقت، له سهه ر خۆیی) هاتوو! بۆ وینه، دهوترئ:

- ئەو، هه وه له ی دهرس و تنه وه ی مندالانی نییه!

هه یات (ن): له (حیات = حیاة) ی عاره بییه وه یه و به واتای (ژیان) هاتوو و وهک ناوی ئافرهت، گیتز، که نیشک، به کار ده هیترئ.

هه یران (ن): ناوی گۆرانییه کی ناو کورده واراییه و له لایه کی دیکه شه وه، به واتای (عاشق) دئ و وهک ناوی ئافره تیش، به کار دئ.

له م پرو وه وه، شیخ ره زای تاله بانی ده لئ:

(قوریانی روخت به که شکستی به قه مه ر دا

حه یرانی له بت بهم، که ره واجی به شه که ر دا!)

هه یف (ئاوه ئناو): به واتای (ئه فسوس، به داخه وه، داخه که م) هاتوو!

بۆ وینه، دهوترئ:

- حه یف، ئەو کیژ به باشه، بهو نامه رده، دراوه!

هه ب الوطن: به واتای (خۆشه ویستی نیشتمان) به کارهاتوو.

هه رمهت (ن): به واتای (قه در، ریز، پایه، پله) هاتوو.

بۆ وینه، دهوترئ:

- ئەو حورمه تیکی ئیجگار زۆری هه یه، له ناو خه لکدا!

هه سین ئاوا (ن): ناوی دئییه که، له نزیک شاری سنه، له کوردستانی ئیراندا.

هه شهت (ن . ئاوه ئناو): وهک ناوی پیاو به کار ده هیترئ و ههروهه، به واتای، (گه وره بی، ویتار، سهه روسیما) هاتوو.

هه یله (ن): به واتای ناوی دهنگی (ئه سپ) دئ و جگه له وهش، به واتای (گز، گزنی، فیل و فه ره) هاتوو.

هه پوور (ئاوه ئناو): به واتای، ویران، کاول، پروخوا، هاتوو.

بۆ وینه، دهوترئ:

- به زۆر دښه کييان، خاپوور، کرد!

خار (ن): به واتای، درکودال، خارشت، دښ. ههروهه، به واتای، (شه قار شه قار) هاتووه!

خاس و عام (ن . ناوه لئاو): نه مېش عاره بېبېه کييه - (خاص و عام) و (خاس) به واتای (چاک) و تايبه تی و چاک، هاتووه. (عام) یش، به واتای ناسايی و تیکه ل و هه مه چيزه هاتووه. لږه دا، مبه سستی (له گه وره و بچوکه) به تیکرایی!

خاموش (ناوه لئاو): به واتهی (نووستوو، کوژراو، بښه ننگ، کپ) دښ.

خان (ن . ناوه لئاو): بهو جیگایه دهوتری، که به شه ودا، کاروانی تیايدا، ماوه ته وه، که (کاروانسه را) یشی پښ و تراوه و جگه له وهش، وهک (له قه بی)، به هندی سهرۆک هوزانی کورد و تراوه و حالی حازریش، بۆ له قه بی ئافره تی گه وره و به ریز، به کار ده هینریت.

(خانه دان) یش، به هزی وشهی (خان) هوه دروست کراوه و به واتای زاده ی خانان، هاتووه.

(خانه واده) ش، هه ر له م وشه یه وه رگیراوه و به (واتای) هاتووه، که خاوه نی، خیزانیکی به ریز و گه وره یه و له ئه شرافانه و خاوه نی دیواخانه!

خانه شور (ن): ناوی دښه که، له دښه اته کانی (سه لاس و باوه جانی).

خانه قا (ن): خانه قا (خانه گا)، دښه که، له دښه کانی پاوه، که وتووه ته بناری شاخی ئاته شگا، لای ژووری و که وتووه ته، سهر دوووانی پاوه رۆ و چه می دووريسان و شمشیر.

خاو (ناوه لئاو): خاو، به واتای (گیل و شل و شیتویا و بی تام و ناگرژ و نه گه بیو و خه و به لایه کدا، خوارۆ بوو، نه ریساو، خو شنه کراو، ...) هاتووه.

به م جوړه، ده خرښته، ناو رسته وه و دهوتری:

- نه و زۆر خاوه، ئاگای له دنیا نییه!

- له بهر خاوی خوی، چی تی ناگا!

- قڙه کانی خاون و نه رمن!

- نه و خوار دنه، هیشتا خاوه و نه کولاه!

- نه و چووه، به خاوی ههوت شه وه و ههوت رۆژه دا.

- خاوی فره شه که به ولایه دا، که وتووه.

هه ر له م وشهی (خاو) ه، (خاوه خاو) و (خاویر) دروست بوون و به م جوړه ده خرښته ناو رسته وه:

- فلانه که س، له کارکردندا، زۆر خاویره!

- نه و له کاره که یدا، خاوه خاو ده کات!

خه تا (ن): خه تا، ناوی ولایتیکه، له ناوچه ی تورکستانی شوره ویبیه وه و نه گه ر له (خطا) ی عاره بېبېه وه، وه رگیرا بی، نه وه، به واتای (هه له) و (گونا ه) هاتووه.

خه تات (ناوه لئاو): له (خطا) ی عاره بېبېه وه یه و به واتای (خو شنوس) دښ.

خه راج (ناوه لئاو): له عاره بېبېه وه (خراج) وه رگیراوه و بهو یه که دهوتری، که له مالی خوی زۆر خه رج بکات.

خه راجیان (ن): ناوی دښه که، له دښه کانی روانسه ر، ههروهه دښه کیشه، له نزیک شاری سلیمانیه وه، که که وتووه ته، سهر رښگای سلیمانی و عه ربه ت.

خه زان (ن . ناوه لئاو): بهو ده مه ی پاییز دهوتری، که گه لای داران زهر دهب و ده ور ی و له لایه کی دیکه شه وه، به کاری گه لاریزان، خه زان دهوتری. وهختی وهها، درهختی به بونه ی تینوویه تیبیه وه، به ره و وشکی ده روا و گه لایه کانی زهر دهب و ده ور ن و خه زان ده کات.

خه زان، وهک ناوی ئافره ت، به کار دښ.

به م بونه یه وه، جیهانئارا خانم ده لښ:

(گوشه گوش بدر، وه دردی خه زان)

جه سهختی خه زان، مه بهر حالنه زان!

خه سته (ناوه لئاو . ن): خه سته، به واتای (ماندوو، شه که ت، نه خو ش) دښ، ههروهه وهک ناویش به کارهاتووه و شاعریکی ناوچه ی خانه گا، به ناوی (خه سته) وه یه.

(خه سته گی) ش، که به واتای (ماندوو یه تی) هاتووه، هه ر له وه وه، دروست بووه.

خه سره وئاوا (ن):

گه رپه کیکی ناو شاری سنه یه و کاتی خوی دښه ک بووه، له نزیکیه وه.

خه سته ت (ن): نه م وشه یه، له (خصله) ی عاره بېبېه وه، وه رگیراوه و له کور دییدا، به واتای (خو و رپه وشت) به کار ده هینرئ!

خەيس (ئاوئەلئەو): ئەميش لە (الحسيس)ى عارەببىيەو، وەرگىراو، بەواتاى (رژد، مشت قوچاو، رەزىل) دى.

خەفبە (ئاوئەلئەو): بەواتاى (زوانگىر، خەوەرچىن) هاتوو و زۆرتى، بەيەك، دەوترى، كە بەشپىوئى پەنھانى و نەزانراو، كارى جاسوسى بكات، يان، لە بارەى يەكپەكەو، شت بزائى!

خەفب (ن . ئاوهلئەو): ناوى تەفەنگى شكارە (فلچە) و ھەرۆھاش بەيەكى دەوترى، كە (سووك و خوار) بى و بە (بچكۆلەش) دەوترى.

خەفەخان (ن . ئاوهلئەو): جۆرە هاتنەو بەيەكى گەروو و قورگە، كە ئەو نەخۆشە، بەزۆر و بەھەناسەبەركى، ھەناسە، ھەلدەكېشى و زۆرتىش، بەھۆى (ملەخپەو) دەبى.

خەلاس (ن . ئاوهلئەو): لە (خلاص)ى عارەببىيەو بەواتاى (پزگار) بەكار دى و ھەر لەم وشەيش، (خەلاس بوون) بەواتاى (پزگار بوون) بەكار دى.

خەلەت (ن): بەواتاى (خەلات) هاتوو و بەو شتە دەوترى، كە گەورەبپاوى، بەيەك لە خۆشەويستانى (ديارىيى = خەلات) دەبەخشى!

خەمبەدە (ئاوئەلئەو): خەمبەدە، بەواتاى (چەماو) هاتوو.

خەوانىن (ن): ناوى كۆبە بو (خان).

خەيام (ن): خەيام، كۆى خەمبەدە و ناوى شاعرىكى گەورەى ئىرانىشە و بەو كەسىشە دەوترى، كە چادر دوورە.

خەيلن (ئاوئەلئەو): بەواتاى، زۆر، فراوان، هاتوو.

خۆ (ن): (خۆ) و (خوو) يەك واتاين ھەيە و ئەويش (پەويە و رەوشت و ھەلسوكەوتە).

ھەرۆك، ئامرازى (ھۆ) بەكار دى و دەوترى:

– خۆ من هاتم، كەچى تۆ لەوئى نەبووى!

خوار (ئاوئەلئەو . ئاوهلئەو . ن): بەواتاى (لار، نارېك، زەليل و سووك، دژژى ژوور) هاتوو، بەم جۆرە، دەخربتە، ناو رستەو و دەوترى:

– ئەو زۆر لە خوارەو دانىشتوو.

– ئەو بەخوارى دەروا، بەرپەو.

– ئەو لە مامەلەدا، خوارە!

خۆرشيد (ن): بەواتاى (خۆر) هاتوو، وەك ناويش، بو (ژن و پياو) بەكار دەھيئى.

خۆش (ئاوئەلئەو): بەواتاى (بەكۆل، بەئارەزوو) هاتوو.

خۆرەم (ئاوئەلئەو): بەواتاى، چىمەن و سەوزايى، خۆش ئاو و ھەوا، هاتوو. ھەرۆھە، بەواتاى (شاد، خۆشى) هاتوو.

خونخوار (ئاوئەلئەو . ن): بەواتاى خوينمژ، هاتوو.

خول (ئاوئەلئەو، ئاوهلئەو): خول، بەواتاى (سووران، دەورەدان، گىيل و نەزان) هاتوو، بەلام (خۆل)، بەواتاى، (خاك) هاتوو.

خولاسە (خلاصە): عارەببىيە و بەواتاى (خەستە، پوختە، بئەرت، كورتە، جەوھەر) هاتوو!

خۆشخۆ (ئاوئەلئەو): (خۆشخۆ) و (خۆشخوو) ھەردووکیان، يەك واتاين ھەيە و بەواتاى (خۆشپەتار و خۆشکردار) هاتوو!

خۆف (ن): لە (خوف)ى عارەببىيەو بەواتاى (ترس و بيم) هاتوو.

خويش (ن): بەواتاى (قەوم و خزم و نزيك) هاتوو و ھەندى جاريش بەشپىوئى (خويشان) كۆى دەكەنەو!

خويتامە (ختام): لە (ختام)ى عارەببىيەو بەواتاى كۆتايى پى ھيئان هاتوو.

خويتە (خطە): بەواتاى تىكەيەك لە زەوى ديارىكراو هاتوو، ياخود بەناحىيەيەكيش دەوترى!

خويل (ن): خويل، بەواتاى كۆمەلنى ھەوارگەچى، ئەوانەى كە كۆچەرن و گەرميان و كوتستان دەكەن!

لەوانەيە، چەند ھۆزى، خيلى دروست بکەن.

وشەى (خييل) يش، بەواتاى، چاوخوار، چاولار (خويل) هاتوو. وەلى دىوانە، بەم بۆنەيەو، دەلى:

هه‌ی ده‌لیله‌ی رهم هه‌رده‌ی هه‌له‌ت گیل
هه‌ی سه‌رداری پۆل، ته‌تاران‌ی خیل!
راز ریزه‌ی نه‌وات، ره‌ندی ره‌ویلان
ناز وه‌ نزاگه‌ت، نازداری خیلان!

داهستان (ن): داهستان، به‌واتای (داهر، قازبی، حاکم) دئ. زیاتر، به‌وه‌ ده‌وتری، که داد
بسینتی و نه‌یه‌لی، به‌کئی مافی بخوری.

دارا (ن . شاه‌نار): دارا، ناویکی شایبیه‌کی ئیرانه و، وه‌ک ناویش، له‌ ناو کورده‌واربیدا،
به‌کار دئ و به‌ (بووده)ش ده‌وتری!

هه‌روه‌ها، به‌واتای (پارچه) قوماشی، دئ.

له‌م وشه‌یه‌وه، (دارایی) دروست بووه، که به‌واتای (سه‌روه‌ت و سامان) دئ.

دارۆ: دارۆ، به‌واتای (هه‌یه‌تی) هاتووه. هه‌روه‌هاش، به‌واتای (ئاو ده‌دات) دئ.
(دارو)ش، به‌واتای (ده‌رمان) هاتووه.

دار المظلم: به‌واتای جیگای زولم و زۆر (زولم‌خانه) به‌کاری هیتاوه!

دارۆمه‌ره (ن): ناوی شه‌خسیکه، که خه‌لکی ئه‌و ناوچانه، ده‌چنه زیاره‌تی.

داروهن (ن): به‌داری (قه‌زوان) ده‌وتری.

داریان (ن): ناوی دپییه‌که، له‌ هه‌ورامانی له‌ونی ئیراندا و که‌وتووه‌ته به‌رامبه‌ر نۆتسه‌وه.

داری زه‌نگه‌نه (ن): ناوی دپییه‌که، که‌وتووه‌ته، ناوچه‌ی سه‌رپیل -ه‌وه، نزیک به‌مه‌رز
عراق.

داله‌هۆ (ن): ناوی شاخیکه، که‌وتووه‌ته، ناوچه‌ی باوه‌جانی و گۆران و گه‌رمه‌سیری ناوچه‌ی
سه‌رپیل و زه‌هاوه‌وه.

دام (ن): به‌واتای (ته‌له، داو) هاتووه، هه‌روه‌ها، به‌واتای (پیم‌دا)ش هاتووه! (دام و
دانه)ش، به‌واتای (ته‌له‌نانه‌وه و چه‌شه‌ریژان) دئ.

دامان (ن . شاه‌نکار): دامان، به‌واتای، (داوین و بنار و داماو و پیمان‌دا) هاتووه.

بۆ وینه، ده‌وتری:

- پاره‌که‌مان دامانی و هیچ هه‌قیکیان، به‌سه‌رمانه‌وه نه‌ماوه!
- له‌ دامانی شاهۆدا، خیتیان هه‌لداوه!
- له‌ دامانه‌که‌یدا، وه‌ها ده‌رده‌که‌وی، که خه‌جاله‌ت گرتوویه‌تی!
- دامانی کراسه‌که‌ی زۆر درێژه، به‌زه‌ویدا، ده‌کیشری!
هه‌ندی جاریش له‌بری (دامان)، (دامن) به‌کار ده‌هیتری.

داماو (شاه‌نار . ن): به‌واتای، (په‌که‌وتوو، که‌مه‌ده‌س، هه‌ژار، مات، لیتقه‌وماو) هاتووه.
بۆ وینه، ده‌وتری:

- ئه‌و دامای، ده‌ستی رۆزگار.

داوا (ن): به‌واتای، (داخوازی و به‌واتای جه‌نگ) هاتووه. به‌م جوهره، ده‌خه‌ریته، ناو
پرسته‌وه و ده‌وتری:

- ئه‌و داوای، ئه‌و کیشه‌ی کرد و نه‌یانداپی!

- ئه‌و له‌ داوای گه‌وره‌دا، به‌شداری کردووه.

- داوای ئه‌و ئه‌وه‌یه، که یاریده‌ی بده‌ی و ده‌ست بده‌یته ده‌ستی!

داواشی (ن): به‌واتای (کوئخا، گزیر، نوینه‌ر، وه‌کیل)ی ئاغای (دئ) هاتووه.

داوه (ن): ناوی پیغه‌مه‌ره، به‌لام ئه‌م مه‌به‌ستی ناوه‌یتانی، به‌کئی له‌ سه‌ره‌ک هۆزانی
که‌له‌وره، که پیتی ده‌وترا، (داودخانی که‌له‌ور).

ده‌به‌به (ن): بوزورگی و گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی، ئاوازی ده‌هۆل و نه‌قاره. ناوبانگی،
به‌م جوهره، ده‌خه‌ریته، ناو پرسته‌وه:

- به‌ده‌به‌به‌یدا، وه‌ها، ده‌رده‌که‌وی، که خاوه‌ن دیواخانه، که‌چی وه‌ها نبیه!

ده‌بیر (ن . شاه‌نار): وشه‌یه‌کی کۆنی ئاخیستاییبه و به‌واتای (نووسه‌ر، وتارنوس)
هاتووه. حالی حازر، به‌ (مامۆستای ده‌بیرستان) ده‌بیر، ده‌وتری.

ده‌خۆل (ن): له‌ (دخول)ی عاره‌بیه‌وه، وه‌رگیراوه و به‌واتای (ده‌ستکه‌وتی سالانه)ی پوول،
هاتووه.

(ده‌خۆل و دان)یش، به‌به‌ره‌می سالانه‌ی (گه‌نم و جو و برنج و دانه‌ویله) ده‌وتری.

ده‌خیل (شاه‌نکار): به‌واتای (پارانه‌وه، ئامان خواستن) هاتووه.

دەرج (ن . ئاوەئاسا): بەواتای، (نووسین، تۆمارکردن) هاتووہ.

دەردەدار (ئاوەئاسا): بەواتای (نەخۆش، خەستە) هاتووہ.

(دەردی دەردان) و (دەردی کاری) یش، بەھۆی وشەیی (دەرد) ەوہ دروست بوون و ھەردووکیان، یەک واتایان ھەبە، کە بەواتای، خراپترین نەخۆشی، یان نەخۆشیی چارەنەکراو، یان نەخۆشیی گران، هاتووہ.

دەروەدەر (ئاوەئاسا): بەواتای (وێل و سەرگەردان) هاتووہ، بۆ وینە، دەوتری:

فلانە کەس، قەرز و قۆلە، دەربەدەری، کرد!

دەروەند (ن): بەواتای (دەربەند) هاتووہ و بەتەنگی بەری نیوان، دوو ئەشکەوت دەوتری.

دەروەن دەھۆل (ن): ناوی دۆل و چەمیکە، کە ئەوسا، سەر بەناوچەیی قەسری شیرین بوو، بەلام حالتی حازر، سەر بەناوچەیی جوانرۆیە و ھەوارگەیی ھۆزی (قوویی) یە.

دەردی گن (ن): ناوی دێبەکی ناوچەیی ھەورامانی تەختە، کەوتووہ تە نیوان، پێگای ھەورامانی تەخت و دزلیبەوہ.

دەرویش مەھموود (ن): خەلکی کۆمارییە و لە قەسری قەجەردا، بەند کراوہ!

دەسبەردار (ئاوەئاسا): بە (وازەینان، دەست لی ھەلگرتن) دەوتری و بۆ وینە دەوتری:

– ئەو دەسبەرداری دەستگیرانە کەیی بوو!

دەستگا (ن): بەو جێگایە و کەلوپەلە دەوتری، کە کاری پێشەسازیی، لی دەکری، بەلام بۆ مەبەستی دیکەش، بەکار دئی و بەھەر حال، لەم پستانەدا، بەرۆشنی، واتا، جۆر بەجۆرەکانی دەردەکەون.

– دام و دەزگای ئاسنەر، زۆر قورس و قەبەییە.

– فلانە کەس، دەستگای خانووی کرپوہ!

– دامودەزگای ناومالە کەیی، لە ھی، شاھ دەکات!

دەست و مشت (ئاوەئاسا . ن): دەست راست، نیشانەشکین، بەم جۆرە، دەخریتە، ناو پستانەوہ و دەوتری:

– ئەو لە نیشانەشکاندندا، خاوەنی دەست و مشتە.

دەستە (ن): بەواتای، (گرو) و (فەوج) و (تیپ) و (تاقم) هاتووہ. بەم جۆرە، دەخریتە، ناو پستانەوہ و دەوتری:

– ئەوان، بەدەستە دەستەوہ، دابەش، بوون.

دەستوور (ن): بەواتای (فەرمان) و بەواتای، (رێرەو) هاتووہ. بەم جۆرە، دەخریتە، ناو پستانەوہ و دەوتری:

– بەپێی دەستووری شاھ، دەبێ، بەدەستووری ناوچەکە، بجوولێنەوہ!

دەسفنەنگ (ئاوەئاسا): خۆ ئامادەکردنە بەتەنگەوہ، ئامادەبوونیکە تاییەتی سەربازە، کە بەخۆی و تەنگیەوہ، ئامادەیی جێبەجێ کردنی، فەرمانە، بۆ تەنگ تەقاندن.

دەشتی گولانە (ن): دەشتیکە دەکەوێتە سەر پێگای جوانرۆ، بەرەو باوەجانی لە نیوانی (سەر او بەس) و (بەردی زەنجیر) دا.

دەشتی گەر (ن): دەشتی گەر، یان ھەوارگەیی پشت گەر، کەوتووہ تە داوینی، کیتی شاھۆوہ، جێگای ھاوینانی ئاغا عینایەت بووہ.

دەشتی گەواو (ن): ناوی دەشتیکە پان و بەریلاوہ، کەوتووہ تە سەر پێگای (ئیسلاام ئاباد) و بەرەو (ئیلام)، حالتی حازر سەر بەناوچەیی (گیلانی غەرب) ە.

دەشتی ھەسیران (ن): ناوی ھەوارگەییەکە، لە نیوان ملەپالنگانە و شوانکارەدا.

دەلای (ن): بەواتای (سەرتاش)، بەواتای (خەتەنە کەر) و بەواتای (کیسە کیشی حەمام) – یش دئی.

دەلیل (ن): کۆی (دەلیل) ە و ئەمیش بەم واتایانە دئی: (پراھنما، بەلەد، ھۆ، کتیبی دۆعا). بەم جۆرە، دەخریتە، ناو پستانەوہ و دەوتری:

– بەبێ دەلیل، پێگاکە، ون دەکەم!

– بەبێ دەلیل، کارەکت، بۆ راست نابیتەوہ!

– لە ناو کتیبی دەلاییدا، دۆعای زۆر ھەن!

دەم (ن): دەم، بەواتای (کات، وەخت، چەرخ) دئی، ھەر ھەھا، بەواتای (زار) یش دئی و بەم جۆرە، دەخریتە، ناو پستانەوہ و دەوتری:

– بەدەم ئەوہوہ، ئەو ھەوالە بلاو کراوہ تەوہ!

- له دهمی ئه‌ودا، ئه‌و جوړه کارانه ده‌کړا!

جگه له‌مانه‌ی سهره‌وه، (دهم) به‌واتای (لی نان) و (پېنگه‌یشتن) دئ و بۆ وینه ده‌وترئ:

- دا، چای دهم بکه!

- دا، بزانه چیشته‌که، ده‌می هیناوه!

هر له (دهم) هوه، وشه‌ی (ده‌مدهم) و (ده‌مده‌می) یش دروست بوون و به‌واتای (حولولی) دین و به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- ئه‌و ده‌مده‌مییه؛ ده‌می باشه و ده‌می خراب!

دهو (ئاوه‌نگردان): دهو، به‌واتای (هه‌راکردن) هاتووه. بۆ وینه، ده‌وترئ:

- ئه‌و به‌دهو به‌دوای تزیه‌که‌دا، رویشته.

(دهوانی دهو)، ئاوه‌نگرداریکی تاکیدییه.

دهودان (ن): ناوی دبییه‌که، که‌وتووته‌سه‌ر سیروان، له‌نزیک مه‌رزوی عراق و ئیران و جیگای له‌دایکبوونی سولتان ئیسه‌حاق-هو (هه‌روه‌ک وه‌ها ده‌وترئ) و حالی حازر (په‌ردیوه‌ری) یشی پی ده‌وترئ.

دهور (ن . ئاوه‌نگردان): به‌واتای (چه‌رخدان) و به‌واتای زه‌مان و روژ، هاتووه، به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- له‌دهوری شایه‌تیدا، روژنامه‌ی کوردستان له‌تاراند، ده‌رده‌چوو.

- ئه‌مرو، ده‌وربه‌تی و چی ده‌کات، ئه‌یکات.

- سال، ده‌وری دایه‌وه و ئیمه، هر خۆزگه‌م به‌پاره!

(دهوران) یش، کو‌ی (ده‌وره).

دهوله‌نساوا (ن): دبییه‌که، که‌وتووته‌ته، ناوچه‌ی روانسه‌ره‌وه، جیگای له‌دایکبوون و گه‌وره‌بوونی ماموستا سه‌ید تایری هاشمی -یه.

دهه‌ن (ن): به‌واتای (دهم) و به‌واتای (ده‌سند) دئ و به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- ئه‌و ده‌ه‌نی زۆر گه‌وره‌یه.

- ئه‌و کابرایه‌کی سه‌خی ته‌بع و ده‌ه‌نداره.

دهه‌نپ (ن): ناوی جوړه تفه‌نگیکه، که‌به‌ده‌ست ساچمه و بارووتی تی ئه‌که‌ن و ته‌ره‌قه‌ی، بۆ دانه‌نپین و لای خۆمان، پپی ده‌وترئ، (ده‌مپر).

دهه‌نده (ئاوه‌لناو): (ده‌هنده) به‌واتای (به‌خشنده) هاتووه و سیفه‌تیکی خوای گه‌وره‌یه.

ده‌یجور (ن . ئاوه‌لناو): به‌شه‌وی زۆر تاریک و نووته‌ک ده‌وترئ.

ده‌یر (ن): ده‌یر، به‌واتای (که‌نیه‌سه) هاتووه، هه‌روه‌ها، به‌واتای تاقی گه‌وره، که‌به‌پۆنه‌وه، ده‌کړئ!

درووه (ن): به‌واتای دۆعای خه‌یر، سه‌له‌وات، دئ.

بۆ وینه، ده‌وترئ:

- پیغه‌مه‌ر، دروودی خوای له‌سه‌ر بی!

دروشت (ئاوه‌لناو): به‌واتای، دژی ورد، یاخود زیر، گه‌وره، ناوۆلا دئ. به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- ئه‌وان به‌ورد و دروشته‌وه، بۆ چه‌ج چون!

درپا (ک): درپا، به‌واتای (درا) هاتووه و به‌م جوړه، به‌کار دئ و ده‌وترئ:

- پاره‌ی چاپه‌که درپاوه!

- (درپان) یش، به‌واتای (دراوه) هاتووه.

درپاگ (ئاوه‌لناو): ئه‌مه به‌واتای (دراو) دئ و به‌م جوړه، ده‌خریته، ناو رسته‌وه و ده‌وترئ:

- ئه‌و به‌رگه‌که‌ی درپاگه!

دزلی (ن): پایته‌ختی هه‌ورامانی (دزلی و شامیان) ه و مه‌رکه‌زی حکومه‌تی مه‌حموود خانی دزلییه!

دشه (ن): ناوی دبییه‌که، که‌که‌وتووته‌ته، سه‌ر رووباری (پاوه‌رو و گاوه‌رو) ه و که‌وتووته‌ته، خواری دبی گلاله‌وه، سه‌ر به‌ناوچه‌ی پاوه‌یه!

دلخواز (ن . ئاوه‌لناو): (دلخواز) و (دلخا) هه‌ردوکیان، یه‌ک واتا، ده‌به‌خشن. له‌ناو کورده‌واربیدا، زۆرتر بۆ ناوی کیژ و بۆ دلدار، به‌کار دئ!

دلیجان (ن . ناوہ نساو): ناوچہ پیکہ، لہسہر پیکہی (تاران و ئەسفہهان) و ناوبانگی بہ کالہ کی باشوہ، دەرکردوہ.

بہواتای (گالیسکہ) ی دوا ی ئەسپ، ہاتوہ.

دلی (ناوہ نساو): (دلیج)، بہواتای (ناو) ہاتوہ و بہم جوہ، دہخریتہ، ناو پستہوہ و دہوتری:

- ئەو چوہ، بۆ دلیج باخی!

واتہ: ئەو چوہ، بۆ ناو باخ!

(دلپشان)، واتہ، لہ (ناویان).

دما (ناوہ نکرہار): دما، بہواتای، لہ پاش دەدات و بہم جوہ، بہکار دئی و دہوتری:

- ئەو دما کہوتوہ!

- ئەو دوا کہوتوہ!

- ئەوان، وان، لہ دماوہ!

- ئەوان، وان، لہ دواوہ!

دووچار (ناوہ نکرہار): بہواتای (گرفتار، گیرۆدہ) ہاتوہ.

بۆ وینہ، دہوتری:

- ئەو دووچاری، نارہحہ تیبہک بوہ!

دورپشمان (ن): بہواتای، دورپاران، مرواری باران، دئی.

- نوکی قہلہمی دورپشمانی ئەکات!

- سہریاکی قسہکانی، دورپشمانی!

دووړيسان (ن): دیبہک، کہوتوہ تہ پوژھہ لاتی پاوہویہ دوو کیلۆمہتری، سہر بہ ناوچہی پاوہیہ.

دووقان (ناوہ نساو): جوہ تہ لایہ کی گرانبہا و بہ نرخہ و مادہی تہ لاکہی خاستر و زۆرتہ.

دوون (ناوہ نساو . ن): بہواتای (پہست و بئ قہدر و قیسمت و بئ بایہخ) ہاتوہ و ہەر لہمہوہ، (دوونپہروہ)یش دروست کراوہ، کہ بہواتای (نامہردپہروہ) ہاتوہ.

دیار (ن)، (ناوہ نساو): بہواتای (ناوچہ)، بہواتای (دہرکہوتو) ہاتوہ.

ہەر لہمہیشہوہ، وشہی (دیاری) دروست بوہ، کہ بہواتای (سہوقات و ہدیہ) ہاتوہ، ہەر وہا بہواتای بہ (ناوبانگ و ناسراو و دہرکہوتویش) دئی.

دیدہ (ن)، (ناوہ نساو): بہواتای دہموچاو چاو ہاتوہ و ہەر وہاش، بہواتای (بینراو) = دیتراو) دئی.

دیش (ک): دیش، بہواتای چاوی پئی کہوتوہ و وشہی (دیشا)ش، بہواتای چاویان پیتی کہوت، ہاتوہ.

دیقہت (ناوہ نکرہار): بہواتای وردبوونہوہ، ہاتوہ.

دیم (ک): بہواتای، چاوم پیتی کہوت، بہرچاوم کہوت، ہاتوہ.

دیواخان (ن): ئەو جینگایہیہ، یا، ئەو ژوورہیہ، کہ لہ مالہ گہورہیہ کدا، خەلکی تبادا، کو دہبیتہوہ و میوانخانہشی پئی دہوتری!

دیوان (ن): بہواتای کتیبی کوکردنہوی شیعہ و ہەر وہاش، بہواتای دەستگای میر و حاکم و قازی و حکوومہت، دئی.

دیواندەرہ (ن): ناوچہ پیکہ، کہ کہوتوہ تہ، سہر پیکای سنہ و سہقزہوہ و شاری دیواندەرہش، پەخشی ئەوتیبہ!

دیوسفید (ن): ناوی دپوئیکہ کہ لہ شاہنامہی فردہوسیدا، ہاتوہ!

را (ن): بہواتای (پیک) ہاتوہ. ہەر لہم وشہیہوہ، (پیک)ش ہاتوہ، کہ بہہمان، واتا ہاتوہ.

(راگہ)ش، بہواتای (پارہو)، یان (پیرہو) ہاتوہ.

راخییز (ناوہ نساو): بہو کہسہ، دہوتری، کہ توانای پیک بپینی زۆر دووری ہہیہ و (پادار)یشی پئی دہوتری.

راز (ن): بہواتای حیکیاہت و قسہی نہینی و سہرگوزہشتہ، ہاتوہ.

بۆ وینہ، دہوتری:

- ئەو راز و نیازی، وا بہلای ئەوہوہ!

رازاوہ (ناوہ نساو): واتہ، پیکوپیک، پئی کہوتو، خوش پئی کہوتو. بہم جوہ، دہخریتہ،

ناو رستهوه و دهوترئ:

- ئەو هەمیشە بەرازاوەیی، دەچیتە دەرەوه.

رازنا (ن): واتە، رازاندیەوه.

راهنما (ن)، (ئاوهئاو): بەواتای، دەلیل هاتوو.

(راهنمایی)ش، لەوهوه وەرگیراوه و بەواتای (رێگا پیشاندان) دئ.

راهی (ئاوهئاو): (رئ بەرگر، ئەوهی کەرئ دەگریتە بەر).

رهئس (ن): بەواتای سەرۆک هۆز و سەرۆک قەوم دئ، هەرەها، ناوی دێیەکی ناوچەیی وەلەدبەگییە، لە کوردستانی ئێراندا.

رهزم (ن): بەواتای (جەنگ، شەر، داوا) هاتوو!

رهشتهن (ن): بەواتای (رهشتهوه، رهژتوو) هاتوو. بۆ وێنە دهوترئ: ئاده، چه مېش رهشتهن!

واتە: ئەو چاوی رهژتوو!

رهشۆکی (ن): ناوی جوړه تفهنگی کونی قه دیمییە و جگه له وهش، بهشتی سووک و بی بایهخ، دهوترئ.

رهههق (ئاوهئاو): (ن): بەواتای (گیان) و برسێتی و لاواز و لەر و چهق، تهوانا و هیز دئ. بۆ وێنە، دهوترئ:

- فلانه کەس رهههقی تیا نه ماوه!

رهنگ نامیزی (ن): واتە، بۆیەکردن، یان، رهنگ رشتن.

بۆ وێنە، دهوترئ:

- به هار رهنگ نامیزی دهردهشتی کرد!

رهواج دههههده: بەواتای، کەسێ دئ، کە پەرە بەکارێ دەدات، یان نرخێ بەرز دەکاتەوه، یان، ریزی زۆری، لئ دەنی!

رهوهزی بهههشت (ن): بەواتای باغی بهههشت دئ و بهمهش مه بهست له جوانی و رازاوەیی و دلگێرییە!

رهویهی بهندهگی: ههلسوکهوتی، بچووکی، رهویه و رهوشتی بچووکی و بهندهگی.

رؤ (ن): بەواتای (رۆژ) دئ.

(رۆ رۆ)ش، هەر لەوهوه وەرگیراوه و بەواتای (زاریی و شین و گرین) هاتوو.

رؤح نهفزا: بەواتای (گیان زیادکەر)، بەواتای باخ و باخانی رازاو دئ، کە گیان دهگه شینیتتهوه!

روهوئقدوس (ن): لهقه بی جویرهئیلە (فریشتهی خوا).

روهسار (ن): چیره و چیره و سوورەت و دەموچاو وێنە هاتوو!

رؤستهم (ن): ناوی پالەوانی ئێرانییە، کە له شاهنامهی فردهوسیدا، هاتوو.

رؤوان (ن): ناوی دێیەکی ناوچەیی جوانرۆیە، جیگای تایفەیی زهردۆیانە.

رشته (ن): رشته، بەواتای (ریزه) شاخ هاتوو، هەرەها، بەواتای (عهقا = عهگال)ی عارهب دئ و بهو جوړه ماکرۆنایییەکی زۆر وردیش دهوترئ و له گوڤهیی خوئندنیسهوه، بهواتای (فرع = فرع) هاتوو.

بەم جوړه، دهخریتە، ناو رستهوه و دهوترئ:

- شاخی شاهۆ، بریتییە له رشته شاخیک.

- عارهب، چه تفهکەیی سەری بههۆی رشته که بهوه دهههستی!

- چیشته که، رشته کهی که مه.

- رشتهی ئەو فیزبایییە.

هەرەها، بەواتای رپیره و ههلسوکهوتیش دئ و بۆ وێنە دهوترئ:

- تۆ ریشتهی بنه چه کهی خۆت، ون (گوم) مه که.

ریازهت (ن): وشهیه که، له لایهن سوؤفیان و عارفانهوه، به کار دههینرئ و ئەمهش، بهواتای جوړه قه دهغه کردنیکی خواردنه.

به شپوهیه کی رۆشنتر، ئەوهیه، که زۆر سهخت له خو بگیری و له ئیسراحت و خواردن و خوڤشی و پۆشاکێ باش پۆشین دوور دهکونهوه، بهو مه بههستی له خوا نزیک ببنهوه!

ریقتهت (ئاوهئاو): له عارهبیبیهوه، وەرگیراوه. بەواتای، ناسکی و دلنه رمی هاتوو.

(پېققه تئاوه)، جوړه ژيانېکه که به زه بې بهرپا ده کات.

بۆ وینه، دهوتری:

- ئەو ژيانېکی پېققه تئاوه ری ههیه.

زاریسی (ن): بهواتای، گریان و شیوهن هاتووه.

بەم بۆنه بهوه جیهانئارا خانم یهژی:

من دایم پهی تو هەر هام نه زاریسی

تو شهوان، پهی ویت، وه عهیش مهویاریسی

زام (ن): زام، بهواتای (زهخم، برین) دئ.

(زامدار)یش، بهواتای (زهخمدار، بریندار) دئ. بهلام (زامی کاری) بهواتای (برینی سهخت)، یان (زهخمی سهخت) دئ.

زایف (ئاوه ئاوا): بهواتای (لاواز و ناتهوانا) هاتووه و له وشهیی (ضعیف)ی عاره بییه وهیه. بهم بۆنه بهوه، جیهانئارا خانم دهلی:

(من ویم مهزانم جه بی دهنگیتان

جه زایفی وهلک، جه بی دهنگیتان)

زانا (ر. ک): زانا، بهواتای (عالم، دئ و بهیهکی دهوتری، که زۆر تی بگات، له لایهکی دیکهوه، بهواتای (دهزانن) دئ.

وشهیی (زانا) بهم جوړه، کاری لێوه دروست دهبن.

ئاد مزانو = ئەو دهزانی.

ئادی مزانا = ئەوان دهزانن.

تو مزانی = تو دهزانی.

من مزانو = من دهزانم.

زانوو (ن): زانوو بهواتای (ئهژنو)ش دئ.

زهجوور (ن): ناوی کتیبی (داود) پێغه ممره.

زهخیره (ن):

ئەو که لویه لهی، که دهخریته هه ماره وه و هه لده گبیرئ، به تاییه تی که لویه لهی که بۆ خواردن

و خوړاکی زستان هه لگبیرئ!

زهوخوره (ئاوه ئاوا): بهو کردهوه، دهوتری، که دوو کهسی شه پرکردوو (له کاتی بهگژ به کتریدا چوون) له به کتری دهه ن.

زهده (ئاوه ئاوا): بهواتای (لیدراو) هاتووه، یاخود شتی، که ته و او نه بی، یان، که موکوری تیادا بی، یان درزیکی، له حیمیکی پتوه بی. پیتی دهوتری، زهدهیه.

زهپ (ن): بهواتای (پاره)، (پوول)، (ئالتوون، تهلا) هاتووه.

زهردۆسی (ن): ناوی تایفه بهیهکی جافی سه به عه شایری جوانرۆن.

زهرده (ن): زهرده، بهواتای (بزه)، (زهرده خه نه) دئ و ههروهها، به زهردی هه تاو له کاتی ئاوا بوونیا، (زهرده) دهوتری، ههروهها، ناوی دپیه که، که وتووه ته پرژئاوای کپوی (داله هق) وه.

زهروع (ن): زهروع، بهواتای (کشتوکال) و بهواتای (گهز) دئ.

زهپنه (ن): هه وارگه به که (ته ماشای بان زهپنه، بکه ره وه).

زههر (ن): زههر، له (ضرری) عاره بییه وهیه و بهواتای (زیان، خه ساره) هاتووه.

زهپین (ئاوه ئاوا): به شتی دهوتری، که له تالا، زپ، دروست کرابئ.

(زهپین کولاهان) یش، له قه بیکه، بۆ شاهانی ئیرانی، ئەوانه ی، که کلایان له زپ، تهلا، ئالتوون، دروست کراوه.

زههه ران (ن): (زافهران) یشی پچ دهوتری و ئەمیش ناوی گیایه که، که نرخی زۆر گرانه و ده کرای، به سه برنجدا و په نگیکی زهردی مه یله و سووری ههیه و خاوه نی بۆنیکی زۆر خوشه و بۆیه ده کرای، به سه پلاودا، بۆ ئەوهی خوشبو و خوشه نگی بکات! له ناوچهی خراساندا، باشتترین جوړی دهست ده که وهئ.

زههه ر (ن): زههه ر، ناوه بۆ پیاو و له عاره بییه وه، وه رگبیره وه و له کوردیی ئیراندا، بهواتای (سه رکه وتن و پیرۆزی) دئ.

زهلال (ئاوه ئاوا): (ن): به ئاوی رۆشن و بی خه وش دهوتری. ههروههاش، به ده نگی به رزیش، دهوتری دهنگی (زهلال).

زەبیل (ن . ئاۋەلئىناۋ): بەكەسى دەوترى، كە خاروداماۋ يې و ھەروھە بەكوپىرېش دەوترى.

زەمان (ن): بەواتاى دەور، پۇژ، پۇژگار، كات، دەم، ھاتوۋە.

زەمەسە (ن): بەواتاى، (گۆرانى وتن و سروود خويىندن و دۇعاكردن) بەشپۈيەكى ئارام و لەسەرخۆ، بەجۆرى، كە لە لايەن نزيكەنەۋە، بېستراۋ نەبى. ھەروھە، بەواتاى، خاۋەن (دەزگا و دېواخان) یش دى.

زەنگ (ن): بەواتاى (درز، جەرەس، زەنگ) ھاتوۋە.

زەوار (ن): بەواتاى (كاروان)، (تەۋافچى) ھاتوۋە، بەتايىبەتى بەدەستەيەك لەۋانە دەوترى، كە پىكەۋە دەكەۋنە پى و بەرەۋ (تەۋاف) دەچن.

زەۋال (ن): وشەكە لە عارەبىيەۋە، بەواتاى، (لەناۋچو، لەبەين چو) دى.

زەۋوق (ن): بەواتاى كەيف و خۆشى و پابواردن، دى.

زەين (ن): زەين، بەواتاى (بېر و ھۆش و زېرەكىي) ھاتوۋە. (زەيندار) و (زەينكوپىر) یش، ھەر لەم وشەيەۋە، دروست كراۋە.

زەھاۋ (ن): ناۋچەيەكە، لە گەرمەسىرى كوردستانى ئىيراندا، بەخشىكە سەر بەشارى سەرپىت - ە و سەر بەئۇستانى كرماشان - ە.

زۇخ (ن): چلەك و خويىنى (زام و برين و زەخم)، ياخود (كىم) یشى پى دەوترى.

بەم بۆنەيەۋە، جىھانئارا دەلى:

(تاكەى، بنوشو، زۇخى زامى جەرگ

تاكەى، بوچو، ئەى خوا، سامەرگ!)

وشەى (زووخاۋ) یش، بەھۆى ئەمەۋە، دروست بوۋە!

زوخال (ن)، (ئاۋەلئىناۋ): بە (خەلۋوز) دەوترى.

زى (ن): بەواتاى (پروبار) و بەواتاى (زەھى) - ئەندامى ماینەى مەرۋمالات، دى ناۋى دىيەكە و ھەروھە، ھەۋارگەى ھۆزى ئىناخىيە.

زىان (ن): بەواتاى (زەرەر) ھاتوۋە.

زىد (ن): جىگا، ماۋا، ولات، نىستمانى داىكزاد.

بەم بۆنەيەۋە، مەلای رەنجوۋرى دەلى:

(خالخاسانى زىد، بن كوۋرە و زەھاۋ

نازدارانى مولىك، ئەى ئاۋ تا ئەۋ ئاۋ!)

زىندان (ن): بەواتاى (سجن، بەندىخانە، حەبسخانە) ھاتوۋە!

زىندە (ن . ر): زىندە، بەواتاى (زىندوۋ) ھاتوۋە.

(زىندەگانى) یش، ھەر بەھۆى ئەمەۋە دروست بوۋە و بەواتاى (گوزەران، ژيان) ھاتوۋە.

زىنەت (ن . ئاۋەلئىناۋ): بۆ ناۋى ئافرەت، بەكار دەھىترىت و، بەواتاى پازاندنەۋەش، دى.

زىنى (ن): زىنى، بەواتاى (زانوۋ، زەنگۆل، ئەژنۆ) بەكار دى.

زىت (ئاۋەلئىناۋ): بەواتاى دژى (جوان، زەرىف) دى. ياخود، بەواتاى (ناشىرىن، زەرەتال) دى.

زىگار (ئاۋەلئىناۋ): بەواتاى (كز و كەنەفت) ھاتوۋە.

زىلان (ن): ناۋى دىيەكە، لە دىھاتەكانى باۋەجانى سەر بەشارى قەلای جوانرۆيە، لە لايەكى دىكەشەۋە، بەواتاى (رەشەبا) ش دى.

مىرزا ئۆلقادر بەم بۆنەيەۋە دەلى:

(ئارۆ زلانەن، ھەۋاى چەم سسەردەن

چنارانى چەم، ۋە ھەم، چەم، ۋەردەن)

زىمکان (ن): ناۋى چەمپىكە، لە شاخەكانى گۆران دەست پى دەكات و لە ناۋچەى (باۋەجانى) لەگەل ئاۋى ئەۋ ناۋچەيەدا، پىكەۋە دەرژىنە ئاۋى سىروانەۋە!

زىكياۋ (ئاۋەلئىناۋ): ژاكياۋ، بەواتاى، (ژاكاۋ و سىس و چرچ) دەوترى.

زىيان (ك): بەواتاى (ژنراۋ)، (داخراۋ)، (شەلەقېنراۋ) دى.

زىرەژ (ن): ژەرەژ، بە (كەۋ) دەوترى.

سات (ن): بەواتاى (دەقىقە)، يان ماۋەيەكى، زۆر كەم ھاتوۋە و ھەندى جارېش، ۋەك (ساتى) بەكار دى.

ساتيارى (ن): ناۋى دىيەكە، لە ناۋچەى جوانرۆ.

سارا (ن . ئاوه ئناو): بهواتای، تهختایی و دهرودهدشت دئ، ههروهها، وهک (ناو) یش، بۆ ئافرهت، بهکار دههینرئ.

سارم (ئاوه ئناو): لهقه بیکه، له (صارم) ی عاره بیبه وهیه.

سازنا (ر . ک): سازنا، بهواتای (سازای دا، ریکی خست) دئ.

سام (ن): ناوی باوای رۆسته، که له شاهنامه دا، هاتوو، بهواتای (ههیهت) یش دئ.

سان (ن): سان، لهقه بیکه، سه رۆک هۆزانی ههورامانه و ئهم لهقه بهش، ههروهک، وهها دهرده کهوئ، له میژوو ی ههورامان، له سه ره تای ئیسلامدا، ئهو لهقه به هه بووه. ههروهها، بهواتای، پیشاندانی لهشکر، بهرامبهری فه رمانده و شاهه وه، دئ. جگه له وهش، بهواتای (ریک و بی زیاد و کهم و وهک ئهو) دئ.

سانان (ر . ک): بهواتای (سه ندوو به تی)، یان (وه ریگرتوو) یان (کریو به تی) دئ! وشه ی (سانۆ) ش، بهواتای (ده سینئ، وه ریده گری، ده یگری) دئ.

ساناو (ن): ناوی که ژیکه له ناوچه ی جوانرۆدایه و که وتوو ته پشتی مله پالنگانه وه و هه وارگه ی خه لکی دئی (چه مه میران) ه.

ساوام (ر . ک): ساوام، بهواتای (سویم، هینام، دامنا) دئ. وشه ی (ساوا) یش، بهواتای (مندال، بچووک، تازه پیگه یشتوو) دئ.

سایه (ن): سایه، بهواتای (پهنا)، (سیبه ر)، (له پال)، (له پشت) دئ. ههروهها، بهواتای، پایه و مه قامیش، دئ.

سه هریسی (ن): بهواتای (پارشیو)، (به زمی ساز و ده هۆل و شمشال و زورپنا) دئ.

سه راوگه ر (ن): ناوی سه راویکه، له ناوچه ی جوانرۆدا و هه وارگه به زی، ئاغا عینایهت بووه!

سه رنیل (ن): کورته ی (سه رۆک نیل) ه و بهواتای سه رۆکی هۆزه کانی عیل: ئهو هۆزانه ی که خزمی یه کترین و پیکه وه، گه رمیان و کویتستان ده کن، دئ.

سه راوبهس (ن): ناوی سه راویکه، له ناوچه ی باوه جانی له نزیکه دئی (زلان) وه.

سه رتهووک (ن): بهواتای، (سه ریاشته، هۆی هه ره گرینگ، هۆی سه ره کیی) دئ.

سه ردار (ن . ئاوه ئناو): بهواتای گه وه، سه رۆک، میر، دئ.

سه ردار نه کرهم (ن . ئاوه ئناو): لهقه بیکه، که له لایهن سالاره دهوله ته وه، دراوه به یه کی له سه رۆکی وه له ده بیگان.

سه ردار ره شید (ن . ئاوه ئناو): لهقه بی عه بیاسقلی خانی ئه رده لانیبه.

سه رقه لا (ن): ناوچه یه که، له گه رمه سیتری کوردستانی ئییراندا، سه ر به ناوچه ی سه ریته.

سه رکه شی (ئاوه ئکره ر): سه رکه شی، بهواتای (سه رلیدان و دیدنه ی کردنی یه کتری) یان بهواتای، (باخیبوون و دانه کهژ) دئ.

سه رکه ردان (ئاوه ئناو): بهواتای، ویل، سه رلیشویا، ئاواره، هاتوو.

سه رسام (ئاوه ئناو): بهواتای (داماو، سه رسورماو، واق و پرماو) هاتوو.

سه رسیل (ن): ناوی دئیبه که، که وتوو ته، سه ر ریگای ئیسلام ئاباد و قه سری شیرین.

سه روهت (ن): بهواتای مال و دارایی و پوول و موک دئ و وهک (ناو) یش، بۆ پیاو به کار دههینرئ.

سه روه ومان (ن): بهواتای (پیکهینه ری بنه ماله) دئ.

بۆ وینه، وهک: ئه رده شی ری پاپکان، که سه ر دو دمانی ساسانیه کان بو!

سه رۆ (ن): ناوی دوو دئیبه و یه کیکیان هی خواروو و ئه وی دیکه یان هی ژوو رووه و که وتوو ته سه ر ریگای روانسه ر و قه لای جوانرۆوه و سه رۆی خواروو، جیگای دانیشتنی ئاغا عینایهت بووه!

سه رهنگ (ن . ئاوه ئناو): ئه فسه ریکی ئارته شی گه ورده.

سه رهنگ سه قه فی (ن): ناوی سه رهنگیکی ئارته شی بووه که به ریسی ده ستگیر کردنی سه رۆک هۆزه کانی کورد بووه، له سه رده می شاهه نشاهی ره زا شاهدا!

سه ریاس (ن): ناوی زنجیره یه که، له شاهۆ جوئ ده بیته وه و دئیبه کیش، که که وتوو ته، سه ر ریگای روانسه ر پاوه وه، له نزیک شمشیره وه، به ناوی سه ریاسه وهیه و زوریه ی وه ختیش، ئاواره کانی کوردی عراق، ئا له ویدا، چادریان، بۆ هه لده درا! مله یه که یش، که دئی سه ریاسی به سه ره وه، پئی ده وترئ، مله ی سه ریاس (یالی سه ریاس).

سه ریایوا (ن): ناوی دئیبه که، له ناوچه ی جوانرۆ، له سه ر ریگای روانسه ر و جوانرۆیه و

نزیکه‌ی ده کیلۆمه‌تری، ده‌که‌وێته خۆر‌هه‌لاتی جوانپۆوه.

سه‌لم و توور (ن): ناوی کوره‌کانی فه‌رده‌وونن، که له ئاقیستادا، ناویان هاتووه.

سه‌ما (ن): به‌واتای، هه‌لپه‌رکی، سووردان، ئاسمان، هاتووه.

سه‌نگه‌لاخ (ن . ئاوه‌ئاو): سه‌نگه‌لاخ، به‌واتای به‌رده‌لان، شاخاوی، هاتووه.

(سه‌نگین) یش، له وشه‌ی سه‌نگه‌وه دروست بووه و به‌واتای (قورس و گران) دئ.

سه‌نگی خارا (ن): به‌به‌ردی زۆر سه‌خت ده‌وترئ و (سه‌نگیا = به‌ردی په‌شی پی رین هی پی شوشتن) شی لی دروست ده‌کری.

سه‌یاح (ن . ئاوه‌ئاو): (گه‌رۆک)، (دنیاه‌ر).

سه‌یفه‌ل (ئاوه‌ئاو): به‌واتای (ساف، لوس) دئ.

سۆ (ئاوه‌ئاو، ئاوه‌ئاو): سۆ، به‌واتای پۆشنایی چاو، دئ، هه‌روه‌ها، به‌واتای، تازه‌بوونه‌وه، ئیش و ژان، کونی ده‌رزى، دئ. جگه له‌وه‌ش، به‌واتای (سۆما) دئ.

سوپه‌ه‌بوو (ن . ئاوه‌ئاو): له‌قه‌به‌ی (پله‌یه‌کی) ئارته‌شییه، به‌سه‌رۆکی سوپاه‌ ئه‌درئ و ده‌شبه‌ پی بوتری فه‌رمانده‌ی سوپا (ئه‌میرولجه‌یش).

سو‌ت (ر. ک): سو‌ت، به‌واتای (سووتا، سوچیا) هاتووه، (سووچنای) یش، به‌واتای (سووتان) هاتووه.

سو‌ه‌به‌ت (ن): به‌واتای، گه‌توگۆکردن و قسه‌کردن دئ، هه‌روه‌ها، به‌واتای (گالته و شوخی) ش دئ!

سو‌ه‌ن (ن): به‌واتای (قسه و توویژ و گه‌توگۆ) دئ.

(سو‌ه‌ن‌فام) به‌وه‌سه‌ ده‌وترئ، که بفامی، یان بزانی چۆن قسه‌ بکات، یان به‌یه‌کی ده‌وترئ، که قسه‌ باش تی بگات و زوو تی بگات!

سۆز (ئاوه‌ئاو): سۆز، به‌واتای (ئاره‌زوو خرو‌ش و حه‌ز) دیت و جگه له‌وه‌ش، به‌واتای (تاسه) دیت.

هه‌ر له‌میشه‌وه، وشه‌ی (دلسۆز) دروست بووه!

سووزان (ن): ناوی نه‌خۆشییه‌که، که تووشی ئه‌ندامی (نیری) و هی (می) ئافه‌رت و

پیاو دئ. هه‌روه‌ها، (سفلیشی) پی ده‌وترئ.

سووک (ئاوه‌ئاو): به‌شیتی کهم سه‌نگ، یاخود به‌کیکی سووک و خوار و پی ته‌وانا و پی قابلیه‌ت، (سووک) ده‌وترئ، وشه‌ی (سۆل) یش، به‌واتای سوپه‌ه‌تووه، به‌لام، له‌گه‌ل وشه‌ی (سووک) دا به‌کده‌گرن و (سووک و سۆل) دروست ده‌کهن و ئه‌و کاته، هه‌ردووکیان، هه‌ریه‌ک واتایان هه‌یه، که به‌هه‌ردووکیانه‌وه، سه‌نگه‌که، ئاسانییه‌که، سووکییه‌که، که‌مه‌تر ده‌که‌نه‌وه!

سووتان ئاباد (ن): ناوی شاریکی کۆنی ئیرانه، که حالی حازر، (ایراک = ئیراک) له جیگه‌ی ئه‌ودا، دروست کراوه.

سته‌ب‌گه‌ر (ئاوه‌ئاو . ن): به‌ (زولمه‌که‌ر) ده‌وترئ، به‌لام (سته‌مدیده)، به‌ (زولم لیکراو) ده‌وترئ.

سروش (ن): به‌واتای، (سروش، خو، ته‌بیعه‌ت، خه‌سه‌لت) هاتووه.

سره‌فته (ئاوه‌ئاو): سره‌فته، به‌واتای (سره‌وته)، دئ و هه‌ردووکیان، به‌واتای (نه‌مانی ئیش، ئارامش) دین!

سفیدی (ن): به‌واتای، (چه‌رمایی، سپیایی، سپینه) هاتووه.

سجایی (ن): ناوی هۆزیکه‌ی جافه‌ ناوی ناچه‌که‌شیانه و که‌وتووته ناچه‌ی ئیسلام ئاباده‌وه.

سیاچادان: سیاچادر، به‌واتای (په‌ش ده‌وار) دئ و (سیاچادان) یش، کۆی (سیاچاداره) و به‌ (سیاچادر و سیاچادان) یش، (سیامال و سیامالان) ده‌وترئ.

به‌م بۆنه‌یه‌وه، میرزا ئه‌حمه‌دی داواشی به‌ژئ:

گۆشه‌ی سیامال، هۆرداو دیاوه

چون، مانگ، نه‌ گۆشه‌ی هه‌وری سیاوه!

سیانزه‌ی عید (ن): له ئاگری نه‌ورۆزه‌وه، له ناو کوردستانی ئیراندا، وه‌ها باوه، که سیانزه‌ رۆژ بژمیرن و رۆژی سیانزه‌ی خه‌لک، به‌خیزانه‌وه، نانی به‌یانی و نیوه‌رۆ و ئیواره، له ده‌روه‌ ده‌خۆن و به‌شایی و هه‌لپه‌رکی ئه‌و رۆژه، به‌سه‌ر ده‌به‌ن.

سن خزان (ن): ناوی ناچه‌یه‌کی شاخاوییه، که ده‌که‌وێته، شاخه‌کانی هه‌ورامانه‌وه، پشتی

کهینه و بیدرواز، له هه ورامانی لهژندا.

سینه ساف (شاوه لئاو): سینه ساف، بهیه کچی دهوتری، که دلپاک بی و هیچ نه باته دلی خو به وه و رقی له کهس نه بی، یان دلی ژهنگ هه لئه گری.

(سینه) به واتای (سینگ) دیت.

شاخ (ن): به واتای، (کیو، کاو، کیتف، ههرد، هار، گاره) دئ و جگه له وهش، به واتای، شاخی چه یوان (مه، گا، بز، گامیش، که له کیوی...) دئ.

شاردهی (چاووگ): شاردهی، به واتای (شاردنه وه، شاردن) هاتوه.

شاش (ن): به واتای په رۆی ته نککی کونکونای و به واتای ته سپی تارد و گه نم، بیربلاوی، میزوگمیز، ئالوزاو و خویل، هاتوه.

بۆ وینه، دهوتری:

- مناله که به شه واندا، شاش ده کاته ناو جیگا!

- ددانی ئه و منداله، شاشن.

شاق (ن): به کاری ناره حهت و پر له سه خلهت، دهوتری.

شالیوا (ن): ناوی چه ند دپیه که، که که وتوونه ته ناوچهی روانسه ره وه، سه رپیگی روانسه و کرماشان و له زوربهی نووسراوه کانی ئیراندا، به (شادی ئاباد) ناویان بردوه.

شاهر (ن): ناوی دپیه که، له دپیه کانی (گوران) و سه ر به ناوچهی (ئیسلاام ئاباد).

شانای (چاووگ): شانای چاووگه و به واتای (شاندن = چاندن) هاتوه و هه ر له م وشه یه وه (شانام = وه شاندم) و (شاناش = وه شاندی) و (شانات = وه شاندت) یا خود، (چاندم) و (چاندی) و (چاندت) دروست بوون.

شانشین (ن): سه کۆیه که، له بهر ده رگای مالدئا - (ماله گه و راندا) - دروست کراوه و زۆرتربش، به پایته خت دهوتری.

شاوه (ن): به شاهۆ دهوتری.

شاهین (ن): جوژه بالنده یه کی شکارییه، که به خپو ده کری و ته ربیهت ده کری و بۆ ئه وه شکاری پی بکری و بازبشی پی دهوتری و بالنده یه کی گوشتخوره. وشه ی (شاهینان) یش

کۆی (شاهین) ه.

شاینگان (ن): ناوی دپیه که، که وتووه ته ناوچهی روانسه ره وه.

شای دولدول سوار (ن . شاوه لئاو): ئه مه به حه زره تی عه لی کوری ئه بی تالیب دهوتری و به ئه سپه که ی دهوتری (دولدول).

شایی (ن): به واتای (پادشاهی) و به واتای ناوی (سکه یه ک) و به واتای زه ماوه ند و هه لپه رکی و به واتای ناوی گیایه کیش دئ.

شهاده (ن): پادشای (یه مه ن) بووه و به هه شتی (ئیره م) ی دروستی کردوه و حالی حازریش ئه م ناوه، بۆ زالم (هه ر زالمی) به کار ده هینریت.

شهده لار (شاوه لئاو): به چاره که یه کی مشک، یان هه ورپی دهوتری که ئافرهت، به شپوه یه کی (خوار = لار) ده یکه نه کۆلیان و له نجه ی پیوه ده که ن، یان سه ره پیچی گو له نگدار به سه ریا نه وه، به شپوه یه کی خوار، ده یبه ستن به جوژه له نجه ولاریکه وه، هه نگاو به سه ر زه ویدا، به نازه وه ده نین.

هه روه ک شاعری، وه های وتوه:

شــــــــه ده ی لارولار له م ولاته باوه

گه رمیان و کوستان، هه ر دل حه ساوه!

شه ره کان (ن): دپیه که، که وتووه ته نزیک نو تشه وه و سه ر به به خشی نه وسووده و له ناوچه ی هه ورامانی له ژنی ئیران، ناویانگیشی به هه ناری باش ده رکردوه.

شه ری فوته دوله (ن): یه کی که بووه، له حاکمه کانی کوردستان.

شهس تیر (ن): جوژه چه کی که، که شه ست دانه فیشه ک، به جاریکدا، ده ته قینی!

شه میسی (ن): ناوی سالی هه تاوییه، که له ئیراندا، حالی حازر، به کاری ده هین!

شه ونما (ن . شاوه لئاو): به نوپژی شه و دهوتری و به و شتانه ش دهوتری، که به شه واندا، شه وق، ئه ده نه وه.

شه ویتز (ن): ناوی ئه سپه که ی خه سه ره په رویتزه و وینه که شی له (تاقه وسان) ی کرماشان، به تاقه که وه، هه لکه ندراره!

شەيفولئەزھەر (ن): مامۆستاي دىنى و سەرۆكى دىنى زانستگاي (ئەزھەر)ى (مىيسر) بوو.

شەيدا (ن): شەيدا، وەك (ناو)، بۆ (كور) و بۆ (كچ) بەكار دى و بەواتاي (عاشق)يش دى!

شمشير (ن): چەكىكى شەپىي كۆنە و ناوى گونديكى خوشە، كە كەوتووتە، سەر پىگاي كرماشان، پاوہ و نزيكى دە كيلومەترى، كەوتووتە رۆژھەلاتى پاوہوہ.

شن (ن): بەواتاي (رىخ = لم = قوم) هاتووه.

شناس (ئاوہئاو). (ن): بەواتاي (ئاشنا، دۆس، ناسراو) هاتووه.

شۆخ و شەنگ (ئاوہئاو): بەجوان و پىكوپىتك دەوترى.

وشەى (شۆخ)يش بەواتاي كەسپىكى (قسەخۆش) دى.

شۆر (ئاوہئاو): (شۆر) بەواتاي (سوپىر) دى و (شۆر)يش بەواتاي (شۆر) بوو، بەواتاي (شۆخ)دى. جگە لەوہش وشەى (شۆر) بەواتاي (عیشق و ئەوين و شەوق و شادىي) دى.

(شۆراو) بەو ئاوہ دەوترى، كە (ئاو)، بەشىوہىەكى چۆرەچۆرە، دىتە خواروہ و دەشوترى، شۆرەى دى، يان چۆرەى دى، يان شۆراوہى ئاوى دى!

بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو رىستەوہ و دەوترى:

- چىشتەكە شۆرە (سوپىرە).

- شۆرى دلپەرى، لەسەرمايە!

- ئەوہ، شۆرەسواری، لە دوورەوہ، ديارە!

- جلەكانى شۆرەى ئاويان دى!

شووش (ن): پارچەى دەست لى نەدراو، جوان و باريك و پىكوپىتك، ساف و سۆل و نەرم. بۆ وینە دەوترى:

- شووشى تەلای كرىبوہ.

- پەنجەكانى دەستى وەك شووشى بلوور، وان!

شھار (ن): بەواتاي (ژمارە = احصاء) هاتووه.

شۆن (ن): جىگا، شوپنەوار، پاشماوہ. لەم وشەيە، ئەمانە دروست دەكرىن (شۆنەما = شوپنەما).

شىخ ھەسەن (ن): ناوى يەكپەكە، كە كورى حاجى شىخ ئەحمەدى كورى شىخ عوسمانى سىراجەدینە و باوكى مامۆستا شىخ محەمەد سەعیدە، كە حالى حازر دانىشتووى، روانسەرە.

شىخ فەتاح (ن): باوكى شىخ عەزیزە و گۆريان، وا لە قەلای جوانرۆدا، لە بنەرەتدا، شىخ فەتاح لە ھەولپەرەوہ، بۆ قەلای جوانرۆ هاتووه و لەوى نىشتەجى بووہ.

شىر (ن): بەشاي درندان دەوترى و ھەرۆھە، بەبەلۆعە ئاو (حنفيە)يش، (شىر) دەوترى.

شىرە (ن): ئاوى ميوہيە، ھەر ميوہيەك، كە خەست كرىيائىتەوہ، لە تریاكى سوتپىراویش شيرە، دەردى.

(شىرە)ش، بە (قەرەقر) و قىژ و نەرەنەر و شىرەشپىر) دەوترى.

شىرىدەر (ن): ناوى چەم و دۆلىكە، لە دىي (سەرۆ)ى مولكى ئاغا عىنايەت.

شىلىك (ن): بەكۆمەللى، تەقە دەوترى، كە لە يەك كات و يەك ساتدا، بكرى و كوردى ئىرانىش (شلىك)ى پى دەلین.

شىمە (ئاوہئاو): لە كوردىي ئىراندا، بەواتاي (كەم) بەكار دى!

- ئەمەوى شىمەيى، لە ژيانى خۆم، بۆ تۆي بىژم!

شىي وەباد: بەواتاي، لە يادچوو.

وشەى (شىي) بەم واتايانە هاتووه.

- (شىي = رۆيى، بەسەرچوو، چوو).

- (شىي = لىكدانەوہ، شىكردنەوہ).

- (شىي وەباد)يش، بەواتاي (رەنج بەباداچوو) دى.

شىوہ (ن): شپوہ، بەواتاي (رەوشت، ھەلسوكەوت، وینە، رووالەت) هاتووه، جگە لەوہش بەواتاي (چۆن و چلۆن) و (ھەبئەت) دى. بەم جۆرە، دەخرىتە، ناو رىستەوہ و دەوترى:

- ئەو شپوہى مامەلەى و گفگووى جوانە.

- ئەو شىئەى بەرپۆرەپۆشۈشنى دۆلگىرە!

- شىئەى ھەلسۆكەوتى لەگەلدا، زۆر پەواپە!

فاج (ن): بەو دوو كەلپەى فېل دەوترى، كە لەملا و لەولای خەرتومەكەيەو، لە لای دەمىەو دېنە دەروە و كەلپەلى گرانەھای زىنەتى لى دروست دەكرى و لە لایەن، ھەندى پاشايان، تەختيان لەو عاجە دروست كەدووە.

فەبباس (ن): مەبەستى لە مېرزا عەبباسى مستەوفىيە.

فەبداآن (ن): عەبداآن و عەوداآن و ئەوداآن، ناوى شاخپكە و وا لە ھەورامانى تەخت و دەپروانى، بەسەر ھەوارگەى پېر پۆستەمدا و...

فەرەسە (ن): بەمەيدانى (جەنگ) دەوترى و لە عارەبىيەو، ھەرگىراو.

فەرز (ن): پېشاندان، پېشكەش كەردن، خستەن بەردەم، ھەر لەم وشەيەشەو، كە لە عارەبىيەو ھەرگىراو، (عەرزەھال) یش دروست بوو و بەواتاى نامەى (سكالا) دى.

فەرش (ن): بەتەختى خوايى دەوترى.

فەھد (ن): بەواتاى (پەيمان) و بەواتاى (زەمان و دەم و چەرخ) دى.

فەھش (ن): لە كوردىيى ئىراندا، بەواتاى خۆشگوزەرانى، بەكار دى.

فەھيار (ئاوھلناو): بەواتاى (پتوەر) دى و بەواتاى (فېلباز) و (مەكرىز و زۆرزان) یش دى.

پتوەرى (عەيار) لەگەل (تەلا = زىر) دا، بەكار دى. بۆ وېنە، دەوترى:

- تەلاى عەيار، بېست و يەكم كېو!

فەھتاب (ن): ناوى بالندەيەكى گۆشتخۆرە.

فەھشەتەباھ (ن): ناوى جىگاپەكە، كە سوپاى تىادا كۆكراوھتەو و تىايدا، تەكەنەى بۆ كراو، كە بەعارەبى (مەسكراى پى دەوترى و كەوتووەتە، پالى تارانەو.

فەھشەو و ناز (ئاوھلناو): جموجوولى ناز و خەمزايى ئافرەتى جوان، لە كاتى پۆشۈشۈندا و ئەمەش دەبېتە ھۆى پاكېشانى دلى عاشقان، بەدواى خۆيدا.

فەھت (ن): بەو جۆرە ھېرشە دەوترى، كە ئەنجامەكەى چەپا و تالان كەردنە.

فەزا (ن): لە ناو كوردىيى ئىراندا، بەخواردەمەنى دەوترى.

فەلتان (ن): واتە، لە ناو خويىن دا، گەوزاوە! بەيەكى دەوترى، كە زامدار، يان بېرىندار كرابى و خويىنكى زۆرى پۆشۈشۈنى و سەرىپاكى لەشى خويىناويى بووى.

فەمىل (ن): بەخويىش و خزم و كەسوكار دەوترى.

فەراز (ئاوھلناو): فەراز، بەواتاى بلندىيى و بەرزايى و بەرەو بان چوون، دى. (فەراز)، لەگەل (ئەشيب) دا دى و (فەراز و ئەشيب) دروست دەكەن و كە بەواتاى (بلندىيى و پەستى، بان و خوار) دى.

فەرمانسەھەرىيى (ن): بەواتاى (قبولكەردنى فرمان)، (پىپايى كەردن، گەرتنە گەردەنى بچووكى، خزمەتكارىيى، نۆكەرىيى) ھاتووە.

فەرەنگ (ن): بە (فەرنەسە) دەوترى، بەلام كوردىيى ئىران، بە (فەرنەنگ) مەبەستيان، لەسەرىپاكى ئەوروپايە.

فەرىياھ (ن): بەواتاى (ھاوار و داد و بېداد) ھاتووە، بەلام (فەرىيادپەس) بەواتاى (بەفرباگەيىو، بەھاوارەو ھاتو، بەھاناوگەيىو) ھاتووە و ئەمەش سىفەتپكە بۆ خوا.

فەرىدوونى فەر (ن): مەبەستى لە شاھ (فەرىدوونى) پېشدايى!

فەزىھەت (ئاوھلناو): لە كوردىيى ئىراندا، بەواتاى (رىسوايى، ئابرووچوون، سووكى و خوارىيى) ھاتووە.

فەقروناھە (ئاوھلناو): بەواتاى (تەنگدەسى و نەدارىيى و ھەژارىيى و بەدبەختى) ھاتووە.

فەشار (ن): فشار، بەواتاى، (ضغط) ى عارەبى ھاتووە و بەواتاى (زۆر و زولم) یش، دى.

فەشەنگ (ن): بەواتاى، (فېشەك) ھاتووە.

فەتوؤخ (ن): قاپى تايىبەتى (سەربازە)، بۆ خۆراك خواردنى، لە كاتى سەربازىيدا.

فەتلى پاتى (ئاوھلناو): بەتېكەلپوونى چەند شتخ دەوترى.

فەھ نارا (ئاوھلناو): بەژن و بالا رازىنەر، ئاراپشكەر.

فەھى پەزا (ن): ناوى دېپەكە، كەوتووەتە، ناوچەى روانسەروە.

قه‌ئەمی باوان (ن): ناوی دێبێه‌که، که‌وتوو‌ه‌ته‌ ناوچه‌ی سنجاویبیه‌وه.

قه‌ئەمی هۆمه‌رمەل (ن): ناوی دێبێه‌که، که‌وتوو‌ه‌ته‌، ناوچه‌ی کرماشانه‌وه.

قه‌ئەمه (ن): ناوی مه‌رکه‌زی جوانپۆ، (قه‌ئە)ی پێی ده‌وتری.

قه‌ئەوز (ن): به‌تاقگه‌ بچکۆله‌ ده‌وتری، یاخود به‌چه‌مه‌ی ده‌وتری، که‌ ئاو‌ه‌که‌ی ناو به‌ناو، له‌ شیبوه‌ی تاقگه‌ی کورت و بچکۆله‌دا، بپه‌ری.

قه‌ئەمی یاوه‌ری (ن): ناوی دێبێه‌که، که‌وتوو‌ه‌ته‌، ناوچه‌ی کرماشانه‌وه‌ و که‌وتوو‌ه‌ته‌ سه‌ر ڕینگای کرماشان، روانسه‌ره‌وه‌.

قه‌ه‌یتوول (ن): ناوی دێبێه‌که، که‌وتوو‌ه‌ته‌ گه‌رمه‌سه‌یری کوردستانی ئێران، له‌ ناوچه‌ی (سه‌رقه‌ئە و جه‌یران)دا.

قول (ن): به‌قولی کولاندن ده‌وتری و به‌یه‌کێ ده‌وتری، که‌ ده‌سته‌تیکێ پرابێ و قول کرابێ.

(قول)، که‌ به‌واتای (بال) دێ و (قوول)یش، به‌واتای؛ (گۆمێ، چالێ) دێ که‌ بنی زۆر دوور بێ.

(قوله‌قول)یش، به‌واتای ده‌نگی بلقی کولان دێ و که‌ (ناوی ده‌نگی) پێی ده‌وتری.

قوو (ن): به‌(مراوی) ده‌وتری و خاوه‌نی په‌رێکی شل و نه‌رمه‌ و که‌ به‌(توکی قوویش) ناوبانگی ده‌رکردوو.

قووت (ن): به‌واتای خۆراک و خوارده‌مه‌نی هاتوو و وشه‌که‌ له‌ عاره‌بیبیه‌وه‌یه.

قوری قه‌ئە (ن): ناوی دێبێه‌که، که‌ سه‌ر به‌ناوچه‌ی جوانپۆیه‌ و که‌وتوو‌ه‌ته‌، سه‌ر ڕینگای روانسه‌ر و پاوه‌.

قشوون (ن): به‌ته‌واوی ته‌شکیلاتی سوپا، ده‌وتری.

قوبادی (ن): ناوی هۆزه‌که‌ی خانای قوبادییه‌.

قورپاته (ن): بۆق، یاخود قورپا.

قوله‌ی پیر رۆسته‌م (ن): ناوی قوله‌ی شاخپه‌که، که‌ که‌وتوو‌ه‌ته‌ هه‌ورامانی ته‌خته‌وه‌.

قرچه (ن): ده‌نگی دانه‌یه، که‌ له‌ ناو ئاگرادا، ده‌سووتی، ده‌نگی گه‌رمبوونی رۆنی سه‌ر

ئاگره‌، ده‌نگی شیلکه‌ی ته‌قه‌یه، ته‌وژمی گه‌رما و تاوی گه‌رمایی هاوین، ده‌نگی گه‌ره‌کردنی، خه‌رمانی گه‌نم، له‌ سه‌ره‌تادا، ئیش و ئازاری جه‌رگ سووتاوی، بۆ وینه‌ ده‌وتری:

- رۆنی سه‌ر ئاگره‌که، قرچایه‌وه!

- کوره‌که‌ی کوژرا و دلێ قرچایه‌وه!

- قرچه‌ی شیلکێ هات، تو بلتیت شتی رووی نه‌دابێ!

- له‌ قرچه‌ی هاویندا، به‌به‌ر خۆره‌وه، دره‌وی ده‌کرد!

- قرچه‌ی خه‌رمانه‌که‌ شکاوه و ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه!

قرمزی (ئاوه‌ئاو. ن): په‌نگی سووری، یان سووره‌نگ، په‌نگ خوتین.

قشلاق (ن): قشلاق و قشلاق، ناوی دێبێه‌که، که‌وتوو‌ه‌ته‌ سه‌ر ڕینگای روانسه‌ر و پاوه‌وه‌ و سه‌ر به‌ناوچه‌ی جوانپۆیه‌. له‌ کورده‌واریدا، به‌واتای کویتستان هاتوو.

قصفه (ن): به‌(کۆکه = قوزه = وره‌کۆکه) ده‌وتری، هه‌روه‌ها، به‌واتای، (به‌له‌م)، یاخود (جۆر = قایخی) دێ، که‌ خپۆکه‌یه‌.

قنیات (ن): سه‌بووری و شه‌کیبایی و تاقه‌ت و هه‌وسه‌له‌.

کاری زار (ن): به‌واتای (جه‌نگ، شه‌ر، داوا) هاتوو.

کام (ن): به‌واتای (مه‌به‌ست)، به‌واتای ئامرازی پرس، هاتوو، بۆ وینه‌ ده‌وتری:

- به‌هه‌ول و کوششی خۆی گه‌بسته‌ کامی خۆی!

- کام، میژووت خوتندوو‌ه‌ته‌وه!

کانی دووشه‌م (ن): ناوی کانیه‌که، که‌ چه‌ند سالێ له‌مه‌وبه‌ر، له‌ ده‌ره‌وی شاری سنه‌دا بووه‌ و جیگا سه‌یرانگیان بووه‌، به‌لام حاڵی حازر، که‌وتوو‌ه‌ته‌، ناوه‌راستی شاری سنه‌وه‌.

کانی سانان (ن): دێبێه‌که‌ و له‌ ناوچه‌ی مه‌ربواندا، رووبه‌رووی زریبار که‌وتوو‌ه‌ته‌ بناری شاخه‌کانه‌وه‌.

کانی سورخاو (ن): ناوی کانیه‌که‌ که‌وتوو‌ه‌ته‌ نزیکێ دێی خه‌راجیان، له‌ ناوچه‌ی روانسه‌ردا.

کانی شفا (ن): ناوی کانییه که، که وتووته قه دپالی کیتی ئاویدهری شاری سنه، (سهیرانگای خه لکی سنه به).

کاو (ن): بهواتای (شاخ، کهژ، ههر، که مەر، هار) هاتووہ.

کاوات (ن): کهورگی کاوات، بییر و ئاویکه که وتووته دیتی شوانکاره، له ناوچهی جوانرۆ.

کاووس (ن): کاوس، ههر (کهیکاوس) ه و یه کییکه له شایانی ئییرانی، که له شاهنامهی فردهوسیدا، ناوی هاتووہ.

کهت (ن): تهختی دارینی له سهر نووسین. دس و بال، لای سهرووی قۆل، (که تیه سنه) بهو کهسانه دهوتری، که دس و بالیان ده به ستری، به مهبهستی بردنیان بۆ به ندیخانه.

کهچ (ئاوه ئناو): بهواتای، ناتهواو و لار و خوار دئی و ئهوجا، له وشه یهوه: (که چباز) و (که چبازی) و (که چنهرد).

- که چباز، بهواتای (ناتهواو، ناریک، نادروست) دئی و (که چبازی) ش چاوه که یه تی، (که چنهرد) یش، بهواتای (نه هات) هاتووہ.

کهرد (ر. ه): (کهرد) رهگی کاره و بهواتای (کرد) هاتووہ و ئهوجا، بهم جوژه به کار دئی: کهردش = کردی، کهردم = کردم، کهردشا = کردیان، کهردتا = کردتتان، کهرمی = دهکهین و کهرۆ = دهکهین.

کهره (ن): دئییه که، له دئییه کانی وه له دبه گیی و مه رگه زیانه و که وتووته، ناوچهی روانسه رهوه. ههروهها، بهواتای، کهرۆ (زیده) و بهواتای بی عقل و بی ئاوهز، هاتووہ.

کهه خودا (ن. ئاوه ئناو): بهواتای، (که یخوا، قیخا، کویتخا، موختار، گزیر) هاتووہ.

کهساس (ئاوه ئناو): بهواتای (په ریشان، بی سه ره وه به ره، دهرده دار، لاره مل، سه رکوتیو، کز) هاتووہ و بهم جوژه، دهخریته ناو رسته وه و دهوتری:

- ئه مریۆ بازاری فه رش، زۆر که ساسه.

- فلانه کهس، به هۆی نه خوشییه وه، له ماله وه، به که ساسی که وتووہ!

که سیف (ئاوه ئناو): له عاره بییه وه یه و بهواتای (پیس و چلکن) دئی و (که سافهت) یش، ههر له مه وه دروست کراوه، بهواتای، (پیس و چلکنی) دئی.

کهل (ئاوه ئناو): کهل، بهواتای، دهرگا، قایی، کهچ، ناتهواو، که له بهری سه رمله ی شاخ دئی و بهم جوژه دهخریته، ناو رسته وه و دهوتری:

- دنیا سارده، که له که پیوه بده، یان بیبه سته.

- پیگای برینی نیوان هه ورامانی تهخت و لهژن، به که لی تهختدا، تیده په ری.

- ئه و دانه کانی که لن و بۆیه ناتوانی باش نان بجوی!

ههر له م وشه یه وه، چند وشه یه کی دیکه دروست کراون، که وهک؛ که له بهر، که له که، که لک، بهم جوژه دهخریته، ناو رسته وه و دهوتری:

- که له بهر، کراوه ته په رژیته که وه.

- دهستی ناوه ته که له که ی.

- شت نیبه، که لکی لیته، وهرنه گیری!

که لافه (ن): دهزوو، یان، بهنی بادراو، ههروهها، بهواتای (په لک) ی ئافهت، که گیراییته وه، هاتووہ، ههروهها، بهواتای (ماندوو بوون) یش دئی.

بهم جوژه دهخریته، ناو رسته وه و دهوتری:

- که لافه یی دهزوومان، بۆ ئه و کاره پیویسته.

- ئه و کیژه بالا بهرزه، قژه کانی به دوو که لافه خستووہ، به لای شانیدا.

که لاهه (ن): ناوی دئییه که، که وتووته، ناوچهی روانسه ره وه. ههروهها، بهواتای، دم و چه ناگه، خانووی رووخوا، یان پاشماوه ی خانوو، که (که لاری) یشی یی دهوتری.

بهم جوژه، دهخریته، ناو رسته وه:

- ئه ونده چه نه بازه، دم و چه ناگه ی (که لاهه) پر بووه له که ف.

- بایه قووش، یان کونه به بوو، چه زی له که لاهه کۆنه و تیایدا هیلانه دهکات.

که لپه م (ئاوه ئکار): بهواتای (په مگا، دهر په راندن) دئی. یا خود بۆمان هه یه، بلتین، ئه و جیگایه یه، که که ل، له کونه وه، دهرده چی و به گوزه ره تاییه تیبیه که دا دهرده په ری و دهرده چی!

که لام (ن): بهواتای (قسه) و بهواتای (قورئان) و بهواتای (کتیبی دینی ئه هلی هه قق) هاتووہ.

که لله (ن): بهواتای، (سه ر) دئی.

که‌لئ (ن): ناوی دپیبه که، له ناوچه‌ی جوانرۆدا، که ئاغا عینایه تی له ویتدا ژیاوه و له ویتدا، نیتراوه.

که‌لی به‌وره‌وار (ن): ته‌ماشای (به‌وره‌وار) بکه‌ره‌وه.

ناوی شاخ و ریتگایه که، له (شاهۆ) دا، واته، ریت گوزه‌ری هه‌وارانه.

که‌لی ته‌لاش (ن): جیتگایه که له شاخی شاهۆدا، له نیتوان شوانکاره و مله‌پالنگانه‌دا.

که‌لی ته‌نگی (ن): جیتگایه که له شاخی شاهۆ، پشتی دپی شوانکاره‌ی جوانرۆ، له نیتوان که‌لی ته‌لاش و پیرخدرایه.

که‌لی گولنجی (ن): ریتگایه که، به‌ره‌و شاخی شاهۆ، له دپی شوانکاره‌ی جوانرۆدا.

که‌مانگه‌ر (ن): ناوی هۆزیتکه، له ناوچه‌ی کامیاران، لیره‌دا، مه‌به‌ستی (مه‌جیدخان) ی که‌مانگه‌ره.

که‌مه‌ر (ن): به‌واتای (شاخ، که‌له‌که) هاتووه. پشتوینی (که‌مه‌ره)، که له زیو دروست ده‌کری و تایبه‌تییه، به‌ئافره‌ته‌وه، هه‌ر به‌هۆی وشه‌ی (که‌مه‌ر) وه، دروست کراوه.

که‌ناهی (ن): به‌واتای (کیژ، که‌نیشک، دویت) هاتووه.

که‌نیز (ن): به‌واتای، (کله‌ت، ژنی به‌پاره‌ کرپراو، ژن، ئافره‌ت) هاتووه.

که‌نیشته (ن): به‌هۆی ئه‌م وشه‌یه‌وه، وشه‌ی (گیانکه‌نیشته = گیانکه‌نشته) دروست بووه و به‌واتای (به‌جیه‌تشتی رۆح، گیان) هاتووه.

که‌وه‌که‌به (ئاوه‌ئاوه): به‌روواله‌تی (تروتفاقی زۆر) ده‌وتری، هه‌روه‌ها، به‌وه‌وه‌یه، ده‌وتری که کۆمه‌لێ له پێشه‌وه و له دواوه‌ی سه‌رۆکیکی گه‌وره‌وه (وه‌ک شاه) له جیتگایه‌که‌وه بۆ جیتگایه‌کی دیکه، به‌ته‌نته‌نه و عه‌نه‌وه ده‌رۆن.

که‌یانانی که‌ی (ن): که‌یان، به‌و شایانه‌ ده‌وتری، که به‌وشه‌ی (که‌ی) ده‌ست پێ ده‌کات و ده‌که‌ن و بۆیه، به‌سه‌رپاکی شایه‌کانی که‌یانی، (که‌یانانی که‌ی) ده‌وتری و وشه‌ی (که‌ی) ش به‌واتای، گه‌وره، سه‌رۆک، ئاغا، خوا، سه‌رۆکی دینی، هاتووه.

که‌یفوباه (ن): به‌کێکه له شایانی که‌یانی، هه‌روه‌ک له شاهنامه‌دا، وه‌ها هاتووه.

که‌یل (ئاوه‌ئاوه): (خه‌فه‌تبار، عاذز، دلێ پر له خه‌م، خه‌مبار)، به‌م جووره، ده‌خریته، ناو

رسته‌وه و ده‌وتری:

- ئه‌و ده‌روونی پر له که‌یله و بۆیه ناماندوینێ.

کۆماسی به‌م بۆنه‌یه‌وه ده‌لێ:

(هه‌ر له‌یل له‌یلمه‌ن، نه‌ هه‌رده‌ی دوچه‌یل

به‌وینیه‌ی مه‌جنوون خاترجه خه‌م که‌یل)

که‌یومه‌رس (ن): وه‌ک، له شاهنامه‌ی فرده‌وسیدا، وه‌ها، هاتووه، که‌یومه‌رس، به‌کێکه له شایانی که‌یانی.

کۆ (ن): به‌واتای (که‌ژ، کۆمه‌ل، کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌ی کۆ، نه‌خۆشی کۆی ئاژهل، کۆی) دێ، هه‌روه‌ها، به‌واتای (تۆیه‌لی خه‌رمانی سوور، سل کردن) هاتووه!

کۆتا (ئاوه‌ئاوه): به‌واتای، (کۆل، کورت) هاتووه. له (کۆتا) وه، (کۆته) ش هاتووه، که به‌واتای (قۆته‌ره = کۆته‌ره دار، هاتووه، که له کورته قه‌دیکێ دار کراوه و قه‌ساب، گۆشتی له‌سه‌ر ورد ده‌کات، یان، کلاشکه‌ر له‌سه‌ر کۆته‌وه، کلاش ده‌کات!

هه‌ر له هه‌مان وشه‌وه، (کۆت) دروست بووه و به‌م واتایانه دێ.

- (کۆت)، به‌واتای زنجیرکردن، یان به‌ستنه‌وه.

- (کۆت)، بێ ئه‌سل و نه‌سه‌ب ده‌وتری.

- (کۆت)، به‌په‌ینی کیمیاویی ده‌وتری.

- (کۆت)، به‌واتای چاکه‌تی (به‌رگی ئه‌وروپایی) هاتووه.

کوریسی (ن): به‌وه ده‌وتری، که به‌زستاندا، (ئاگری گه‌ش، گلۆپی کاره‌بایی = سۆپه‌ی کاره‌بایی) ده‌خریته ژیر کورسییه‌که‌وه و به‌لیفه‌ داده‌پۆشری و به‌شه‌ودا (شه‌وی زستانان) خیزانی مال، پیکه‌وه پێیان ده‌که‌نه ژیر لیفه‌ی ئه‌و کورسییه. هه‌روه‌ها، (کورسی)، به‌واتای پایته‌خت، یان ته‌ختی شاهیش دێ و جگه له‌وه‌ش، به‌سه‌نده‌لی کورسیی ده‌وتری!

کووره (ن): (کووره) و (کۆره) هه‌ر به‌کێکه و به‌واتای، (کووره‌ی خشت) و کووره‌ی شت تاوانه‌وه و کووره‌ی ئاگرکردنه‌وه و کووره‌ی چا لێنان دێ. جگه له‌وه‌ش، (کۆرکۆره) شمان هه‌یه، که له هه‌ندی جیتگادا، (واشه‌ی پێ ده‌وتری و ئه‌ویش بالنده‌یه‌کی گۆشتخۆره و زۆرت‌ر راوی مریشک و جووجه‌له ده‌کات!

کووز (ن): به‌پێستی (مار) و به‌تویکتلی برنج، یان چه‌لتووک، (کووز) ده‌وتری له هه‌ندی

جینگادا، به کووژی (مار)، (کاژ) ده لئین.

کۆس (ن): به واتای (ته پل و کۆس) ی ژوردوو هاتوو، ههروهه، به که سیکی ژۆر نزیک، گهروهی دپییهک، گهروهی هۆزی، دهوتری. بهم جۆره، دهخریتته، ناو رستهوه و دهوتری:

- به ته پل و کۆسهوه، بههرو پیری شهروهه دهروڤن.

- ئەو ماله کۆستیان تازه کهوتوو و هیشتا هه رسیا پۆشن!

کۆکۆ (ن): به کۆمه ل کۆمه لی خه رمانی سوور دهوتری، ههروهه، به واتای کلپه کلپه گری ئاگریش (ههروهک، دهنگ، دهنگی کلپه ی ئاگر) دی. ههروهه، به واتای (که ژاو که ژ)، (ههرداو ههرد)، (کاوه و کاو) دی. ههروهه، به واتای جۆره خواردنی که (کووکوو) ی پی دهوتری ههروهک، شاعر ده لئ:

کووکووی که و که و کهر، کۆکۆ ئاوهرده
وه شته رهن، جه کهو، کۆ، کهواو کهرده!

کۆگه ره (ئاوه لئاو): بهو که سه دهوتری، یان شیت بووه و کهوتوو ته که ژ، یان بهو که سه، دهوتری، که به که ژدا، به هۆی راوه وه، یان، به هۆی که ژناسییه وه، ده گه ری.
له م رووه وه، شاعر ده لئ:

(فه ره اد سه نگ تاشا، وه زه ری تیشه
مه جنوون کۆ گه ردیش، کهرده بی پیشه!)

کول: (کول) و (کولل) و (کول) هه ن و واتا که یان، بهم جۆره ده بی.

- (کولل)، به واتای (کُل) ی عاره بییه وه، هاتوو.

- (کول)، به واتای (بی شاخ) هاتوو.

- (کول)، به واتای کۆلی پشت هاتوو.

- (کول)، به واتای (قول) دهنگی قولی کولاندن دی.

- (کول)، به واتای (گه رموگور) به کار دی!

- (کول)، به واتای (کورت) یش دی.

- (کول)، به واتای دژی تیژ (چه قۆی کول) هاتوو.

کۆلکه (ئاوه لئاو): (کۆلکه) و (کووله که) و (کۆلکه که) هه ن و بهم جۆره واتا، ده دن:

- کۆلکه، به واتای (نیمچه) دی.

- کووله که، جۆره سه وزه یه کی خه یارییه.

- کۆلکه که، ئەو داره یه، که ده درئ، به ژتیر داری ژووردا، یان داری هه یواندا.

کۆماج (ن): به (کۆمانج) کلاوژژنه و (کوناوه جه) ش دهوتری. ههروهه به شتی گومه زی و گرد، بهو هۆده بچکۆله یه ی سه ریان دهوتری، که وهک رتپه وی، له ناو ماله وه، بۆ سه ربانی خانوو که، ده روا. به جۆره نایتیکیش دهوتری، که له کوانوودا، ده کری.

کۆماسی (ن): ناوی ناوچه یه که و دپییه کیش هه ره له ناوچه یه دا، بهو ناوه وه، هه یه که شاعری به رزی کورد ئەحمده به گی کۆماسی بهو ناوه وه یه!

کۆمه یسون (ن): وشه یه کی ئەوروپایی و به واتای (لیژنه یه کی سیاسی له سه رانی ولات پییک ده هینری بۆ جیبه جی کردنی کاریکی گرینگ - ی سه ر به ناوچه یه ک، هۆزیک، عه شره تیک).

کۆی ئاویده ر (ن): ناوی شاخی ئاویده ره، که شاری سنه، له داوتینیدا، دروست کراوه.

کۆی نه فراسیاو (ن): ناوی کیتوتیکه له نزیک دیی ئەفراسیاو، له ناوچه ی دیوانده ره دا.

کۆی ته ورین خاتوون (ن): ناوی کیتوتیکه له نیوان (سارال و هۆیاتو) له ناوچه ی دیوانده ره دا.

کۆی سه بباس به گ (ن): کهوتوو ته نیوان (سارال) و (هۆیاتو) و سه ر به ناوچه ی دیوانده ره یه.

کۆیله (ن): ناوی کیتوتیکه، له نزیک کیتی (ماکوان) هوه.

گاز (ن): نامیتریکه، که بزمازی پی راده کیشنه وه، ههروهه هاش، به (غاز) ی سووته نیش دهوتری. جگه له وهش، به واتای (قه پ) دی.

گه ره لهوول (ن): به خول و پیچی هه وای تند و شه خه ل و پووش ده لئین، ههروهه به خول و پیچی و به فر و باران و باش دهوتری.

گه ره (ن): وهک ناوی (که ژ = شاخ) هاتوو، ههروهه، بۆ ناوی (کیژ) یش به کار دی و به هه ر شتیکی ژۆر وردیش، (گه رده) دهوتری.

گه ره زئاو (ن): ناوی کیتوتیکه، هه وارگه ی ئیمامی و کلاشی و باینگانه.

گهزاف (ن): بهواتای (درق و دهلهسه)، (فیشال و هووشه) هاتووه.

گهشن (ن): تهماشای (چالاهوی گهشن) بکه.

گهژان (ن): ناوی دپیبه که، کهوتووه ته، سهرچه می پاوه رق و گاوه رق له خوارووی دپی خانه گاوه و (گهژال) یشی پی دهوتری.

گهژانی (ن): هۆزیک کوردن، که له دپهاته کانی دیوانده ردها، داده نیشن.

گهنجی باهئاوهره (ن): وهک دهگپرنه وه، قه یسه ری روم، له ترس خوسره و پهرویز، پادشای ئیران چهند که شتیبه کی له زپری سوور پری کردن و بهره (جهزیره) رهوانه ی کردن، به پیچه وانه ی خواستی قه یسه ره وه، با هه لی کرد و که شتیبه کانی به ره و ئیران هاورد و خوسره و پهرویز، ئه وه که شتیبه یانه ی گرت و زپره که ی به دهس هاورد و بویه، ناویان نا، گهنجی باد ئاوه رد.

گۆپال (ن): گۆپال، به گورزی دهوتری، که کۆتایی به سه ره می کۆتی هاتی. هندی جاریش (گورز و گوپال) ی پی دهوتری.

گوده رز (ن): ناوی پاله وانیکه، کوره زای کاوه ی ئاهه نگه ره، له شاهنامه ی فرده وسیدا هاتووه.

گۆران (ن): ناوی شاعریکی گه وره ی کورده و ههروه ها ناوی ئیلیکی گه وره ی ئه هلی حه قق (پارسانی) ن، به ناوچه که شیان، ناوچه ی گۆران دهوتری و ناوچه که شیان سه ره به شاری شاه ئاباد (ئیسلام ئاباد) ه.

گوریزان (ن): بهواتای (راگردوو) هاتووه.

گۆسه ند (ن): بهواتای (پهز = مهز = مهی) هاتووه.

گۆلی (ن): نه خو شیه کی پیستیبه.

گۆلی زیتوار (ن): به ده ریاچه ی زیتوار (زیتوار) ی مه ربوان، دهوتری.

گورق (ن): بهواتای (ألفة) ی عاره بی هاتووه، ههروه ها بهواتای (هۆگرتن) و (خوگرتن) یش هاتووه.

گراوه نگ: ناوی دپیبه که، له خوارووی دپی (کاریز) وه و له لیوی ئاوی قه ره سوودا، له

نریک کرماشانه وه یه.

گله گوزاری (ن): بهواتای، گله بی و بناشت هاتووه.

گیج (ن): بهواتای (تینه گه یشتوو و ویل) دپی، ههروه ها، بهواتای پیج دپی به جیگایهک، که پیچاوی تیادا بی (چه می، رووباری) گیجاو = گیتاوی، پی دهوتری.

گیل (ئاوه لکار، ن): به سه ره ن کردنی خه رمان دهوتری. ههروه ها ره گی کاره، بۆ چاووگی گیلان، که بهواتای (گهشت و گه ران) دپی. ههروه ها، به خانه باخیش دهوتری.

گیو (ن): یه کی له پاله وانه کانی ئیرانه و کوری گوده رزه و زاوی رۆسته مه، ههروهک، له شاهنامه ی فرده وسیدا، وه ها، هاتووه!

لاره کاوان (ن): به ریزه شاخی به رز و قنج و لاره کلاو دهوتری.

لاره ها (ن): به شاخی به رز و قنج و لووت خوار دهوتری.

لان (ئاوه لساو، ن): به بی زوان، یان قسه نه زان دهوتری، ههروه ها جه واهیراتی که که پادشایان، به قه د خو یاندا، ئاویتزانیان کردووه و پییان وتوون، که مه رلا لان.

لاوران (ن): دپیبه که، له ناوچه ی زه ردۆبان و سه ره به جوانرۆیه و جیگای هۆزی ئیمامیشه.

له جهن (ن، ئاوه لساو): به قورق و زه لکاو و هه رگای پیس و بۆگن کردوو دهوتری.

لوخت (ئاوه لساو، ن): بهواتای روو توقوت هاتووه.

لۆن (ن): ناوی دپیبه که، کهوتووه ته، ناوچه ی کامیارانه وه و به (لۆن) ی سادات، ناسراوه.

لفه (ن): (دریه) شی پی دهوتری، دهنگی شه کانه وه، به یداخه.

لیته (ن): لیته، به قورقاو دهوتری و هه ره له م وشه یه وه، وشه ی (لیتاو) و (لیتاوه) ش دروست بووه.

لیله (ن). (ئاوه لساو): ناوی چۆمیکه، له ناوچه ی باوه جانیدا، ههروه ها، به کۆتایی شه و ده می ئه وسه ری، دهوتری (لیل و بووم)، یان (بووم و لیله).

لیوه (ئاوه لساو): بهواتای (شیت)، (گیل) هاتووه.

ماهجه مین (ن): ناوه، بۆ ئافرهت و له واتایشدا بهواتای (دهموچاو مانگ) هاتووه.

ماراؤ (ن): ناوی دٲیبه که، کهوتووه ته، ناوچهی کامیارانه وه و جٲنگای هۆزی که مانگه وه.

ماردهم (ن): جۆره تفه نگیکی راوه.

ماشته (ن): به چاره کهی کۆل دوتری.

ماکوان (ن): ناوی کٲیویه که، کهوتووه ته، ریزه شاخٲیکه وه له ناوچهی جوانرۆ و زهردۆیی و مەرخیل، تا مەرزى عراق درٲٲر دهٲٲته وه.

مهتا (ن): له عەرهبییه وهیه و به واتای پارچهی رهنگاورهنگ هاتوه، ههروهها کالاشی ٲٲ دوتری.

مهحمود خان (ن): ناوی شه خسیٲکه، له وانه شه، مه بهستی، یان، مهحمود خانى دزلى ٲٲ، یان مهحمود خانى، کانى سانان.

مههز (ن): جۆره موویه کی نهرمه، که رانک و چۆخه ی لی دروست دهکری، ههروهها بهجۆره نهخۆشٲییه کی رهوانى دوتری.

مهساف (ن): به جهنگ و مهیدانى جهنگ دوتری.

مهشرووته (ن): جۆره حکومه تٲیک بووه، که خه لکی تٲیادا بهشدار بووه، وهک به لٲیکدانه وهی ناوه که ٲیدا، دهرده که وٲ.

مهشرووته خا (ئاوه ئساو): به وانه، دوتری، که هه زیان، له حکومه تی مهشرووته کردووه.

مهشههه (ن): ناوی شارٲیکی ئٲیرانه و کهوتووه ناوچهی خوراسانه وه و گۆری ئٲمام رهزای لٲییه.

مهفلووک (ئاوه ئساو): به واتای (به دبهخت و ٲٲچاره) هاتوه.

مهقام (ن): به روتبه و پایه و پله و دهرجه، به زمى گۆرانى دوتری.

مهله عهلی موراہ (ن): مامۆستای ئاغا عینایهت، بووه!

مههمى (ن): ناوی هۆزٲیکی کورده، له ناوچهی شاره زوور و زههاو و بیجار و دهوروبهری سنه دا، دهژین.

مههتابى (ئاوه ئساو): به واتای (مانگه شهوٲی) هاتوه و له کورده وارٲٲدا به (ماتاب)

ناوده ٲٲ!

مژ (ن . ئاوه ئسار . ئاوه ئساو): (مژ) به واتای (لووشان) دٲ و ههروهها له وشه ی (ته مومژ) دا، به واتای (لٲٲی) هاتوه. ههروهها، (هه لمرٲین) به واتای (هه ل لووشین) دٲ. جگه له وهش، وهک نهخۆشى (چاو) به کار دٲ.

مستهفا خان (ن): ناوی گه وره ی هۆزی باوه جانیبه کانه.

مل هۆر (ئاوه ئساو . ن): زۆردار، قسه ی کهس قٲوول نه کردوو، دٲکتاتۆر.

مله ٲانگانه (ن): مله یه که، کهوتووه ناوچهی جوانرۆوه، سه ر ٲٲنگای روانسه ر و پاوه.

مله ی له شکرگا (ن): مله یه که، کهوتووه ته ناوچه ی، ئٲناخٲییه وه، که سه ر به جوانرۆیه، هه وارگه ی هۆزی ئٲناخٲانه.

مله ی لۆن (ن): مله یه که، کهوتووه ته نزٲیک دٲی (لۆن) ی سادات، که سه ر به ناوچه ی کامیارانه.

مله ی لٲواشه (ن): مله یه که، کهوتووه ته، ناوچه ی جوانرۆوه، له نٲوان دٲی (کلاش) و (زٲیران) دا.

موزیک (ن): مۆسیقای تاییه تی سوپایه.

موزه (ن): به واتای (برژانگ) هاتوه، ههروهها (مژۆل) ٲشى ٲٲ دوتری.

موعته مههه (ن . ئاوه ئساو): موعته مههه وه زٲیری، ناوی هۆزٲیکه له سنه دا.

میداه (ن): به قه لئه می قورقوشم دوتری.

میرئاوا (ن): ناوی دٲیبه که، له باوه جانی، سه ر به ناوچه ی جوانرۆیه.

میرزا مهحمود (ن): یه کٲٲکه له شاعره به ناو ٲانگه کانى هۆزی مسته و فٲی پاوه.

میرشکار (ئاوه ئساو . ن): میری راو، به رٲرسی راو، یان چاودٲٲرکه ری راو، بۆ ئه وه ی راوه که، به شٲٲویه کی هونه ربی راو چٲانه بکری!

مٲهه نٲه رستی (ن): نٲشتمانٲه رستی.

نادهران (ن): یه کٲٲکه له سانه کانى هه ورامانى تهخت و یه کٲٲکیشه له وه گانه ی، که به مۆر

ئىمزاى شىخىيەتى و شايەتى شىخ مەحمودى كوردو و ئەمىش لەگەڵ، كوردەكان، يان سەرۆكى كوردەكانى ئيراندا، لە لايەن رەزا شاهەووە گىراو و ئا لەو پىدا، لە بەندىخانەى قەسرى قاجاردا، مردووە.

ناراو (ن): ناوى دىيەكە، لە دىيەكانى باوەجانی، سەر بە جوتنۆیە.

ناسۆر (ن): ناسۆر، بەواتای برىنى تەشەنە كوردو دى، هەر وەها، بە يەككى توورە بوو دەوترى، كە ئاشت نەبىتەو. ناسۆر، بەواتای دەم و لووتى رووالەت تووراو دى.

ناوخوشگان (ن): ناوى دىيەكە، لە دىياتەكانى جوتنۆ.

ناو دەروەن (ن): ناوچە يەكە، دەكەوێتە، سەر دوورپانى پىگای كرماشان، روانسەر و سنەو.

ناھەنجار (ئاوھەنساو): بەناڵەبار، ناگونجاو، لە دەستوور بەدەر، ناپەسەند، دروشت، دەوترى.

نەباتى (ئاوھەنساو): نەبات، جۆرە شىرىنىيەكى سىپى میناى رەنگە، نەباتىش، ئەو يە، كە لەو جۆرە شىرىنىيە نەباتىيە دروست دەكرى.

نەباتى، بەو كەسەش دەوترى، كە گوشت ناخوات، هەر وەها بەرۆنى كەتان و زەرپات و پەمە توویش، رۆنى نەباتى دەوترى.

نەبىران (ن): نەبىرە، بەواتا، كورەزا، ياخود (ئەدەزا) دى و (نەبىران) یش كۆيەتى.

نەتەنز (ن): ناوى شارىكى ئىرانە، كەوتوووەتە ناوچەى كاشانەو.

نەدا (ن): لە (نداء)ى عارەبىيەو يە و بەواتای بانگ كردن، چرىن، دى.

نەرە (ن): بە (تاوڵە) دەوترى.

نەشىب (ئاوھەنگار): بەواتای (پەستىي)، بەرەو خواركە، هاتوو.

نەغەينى (ن): ناوى تايغە يەك، لە ساداتە، كە لە ناوچەى روانسەردا، دانىشتوون.

نەوا (ن): بەواتای ئاوازی مۆسىقا دى. (نەوا)ش، بەواتای (مەبادا)، هەر وەها، بەواتای (خۆشكردن، سازكردن) دى، بەتايغەتى لە فرەيزى دڵنەوايىدا، هەر وەها بەواتا، (نالە)ش دى.

نەورۆلە (ن): ناوى دىيەكە، لە دىيەكانى ناوچەى سنجابى.

نەوشىروان (ن): ناوى يەككى كە لە شايانى ساسانى.

نەوھالان (ن): بەواتای تازە پىگە يىشتووان، زەرىفان، لاوان، گەنجان دى.

نۆ (ن)، (ئاوھەنساو): بەواتای ژمارە (٩) و بەواتای (نۆ) = تازە) هاتوو. (نۆيەر) یش، بەواتای بەرى تازە پىگە يىشتو بەواتای يەكەم منالیش دى.

نۆتەك (ئاوھەنساو): بەواتای (نەگەت)، (تنۆك، تارىك) دى.

نۆدەشە (ن): ناوى دىيەكى گەورە يە، كە كەوتوووەتە، ناوچەى لەوێنى ئىرانەو، سەر بە ناوچەى پاو يە.

نۆورىاو (ن): دىيەكە، بەكىلۆمەترى كەوتوووەتە رۆژئاواى پاو يە.

نۆمردەيەك (ن): رەقەمى ژوورى زىندانى ئەسفەهانە و (ئاغا عىنايەتى) تىادا بوو.

نۆمردە چووار (ن): رەقەمى ئەو ژوورە يە، كە لە زىندانى ئەسفەهاندا (مەحمەد بەگى رۆستەمى - دانىشتووى تەپەبۆرى جوتنۆ) تىادا، بوو.

نۆيش (ن): بەواتای (ئيش) چزوو، ژان، ئازار، نووكى قەلەم پاندان) هاتوو، هەر وەها بە (تەعنە و قسەى دلىيش) یش دەوترى!

بەم بۆنە يەو مەولەوى دەلى:

(ئيشى پىچ چون ئيش وەماران پيشى)

ئيشى، پرنيشى، ريشەى گيانكىيشى!

نۆيلەكوون (ئاوھەنساو): بەواتای رەنگى ئاوبى هاتوو و مەبەست لە ئاسمانى پاكە.

نەجار (ن): (نجار) یشى پىچ دەوترى و دىيەكە، كەوتوووەتە، هەورامانى لەوێن و سەر بە ناوچەى پاو يە.

نەگوون كۆنەندە (ئاوھەنساو): بەواتای، ژىر و رووكەر، وىرانكەر، تەخت و بەخت شىونەر، هاتوو، بەمەبەستى خواو يە.

نەگىن (ن): بەواتای (مۆرخەوان) بوستىلە (ئەنگوستىلە) دى و هەر وەها، بەواتای شانس و بەخت - یش دى.

وا (ن): بەواتای (با، هەوا، بەو جۆرە، بەو شىو، واز، كەردنەو) دى.

وادی (ن): له کوردیی ئیراندا، بهواتای چۆل و بیابان دئ، بهلام له راستیدا، له عاره بییه و هیه و بهواتای (چم، دۆل، شیو) هاتوو.

وامه نده (ئاوه ئناو): بهواتای، (ماوه، مهنده، پاشماوه، شتی کۆن و ماوهی بهسهرداچوو) دهوترئ.

وهجا (ئاوه ئناو): بهواتای (شتی نرخدار، بهجیگه، بایهخدار) هاتوو.

وهکیل (ن . ئاوه ئناو): لهقه بی سهروک هۆزی جوانرۆیانه، ههروهها، لهقه بی خانه وادهیه کی سنه بییه.

وهله بهگی (ن): ناوی هۆزیکه گهره جافه، له ئیراندا، له ناوچهی روانسهردانیشتون.

وهلینیمهت (ن): ئهوه کهسهیه، که کهسانی دیکه بهخیتو دهکات و مافی نان و ژبانی بهسهریانه وهیه.

وهیس (ن): ناوی شهخسیکه کهوتوو ته ساخی، (بیشه کۆ وه، له ناوچهی (ئالایارخانی) لهسهردیگای کرماشان و روانسهرد.

بهوهیسی قهرهنی و وهیسی یه مهن مال - یش ناوده برئ.

وهیشووم (ن): بهواتای، بهلا و سهختی و ناخۆشی و فیته بی هاتوو، (وهیشوومه) ش ههر له موه وهرگبراه.

بهم بۆنه یه وه، مهولهوی دهلی:

(هیجرانت، جه تهرح، بادی وهیشوومی)

یه کایهک ئه وراق، جهستهی مهعدوومی)

وته (ئاوه ئناو): بهواتای (خهوتوو) دئ و لهم وشه یه وه، ئه مانه دینه بهروه:

- وتهی = خهوتن.

- وتهن = خهوتوو.

- وتانئ = خهوتم.

- وتئ = خهوتن.

وزیمه (ن): ناوی جیگایه که.

وسته (چاووگ): بهواتای (خستن) هاتوو و ئه مانه شی لیتوه دروست دهبن.

- (وست = خست).

- (وستم = خستم).

- (وستش = خستی).

وشکەرۆ (ن): ناوی رووبار و ئاوئیکه، له دبی (خهراجیان) هوه دپته خواره وه، له روانسهردا ده پهرئ.

ویارام (ک): بهواتای (گوزهرام، رامبوارد، بهسهردم برد) هاتوو.

ویراش (ن): ناوی کیفیکه، کهوتوو ته نزیک دبی ساتیاری و بله بی و باینگان له ناوچهی جوانرۆدا.

وینه (ئامراز): وهک، چون، رهسم، عهکس.

هار (ن): (ئاوه ئناو): بهواتای شیت، روودار، بئ حهیا هاتوو، ههروهها وشه یه کی کۆنی ئاقیستایییه، بهواتای (سهخت، شاخ، بهردی رهق) دئ و به بهردی (ئاش)، یان بهردی (دهسته پار) یش (هار) دهوترئ.

هارای (چاووگ): بهواتای (هارین) دئ.

هاشمی (ن . ئاوه ئناو): لهقه بی، برئ له ساداتی سۆله بییه، که له ناوچهی روانسهردی ئیراندا، نیشته جین و مه بهستی ئاغا عینایهت، لیره دا، سهید قهیداری هاشمییه، که باوکی، مامۆستا، سهید تاییری هاشمییه.

هانان (ن): وهک ناو بۆ (کیژ) بهکار دئ، ههروهها بهواتای په نابردن، هاوارکردن، (ئاره زوو و فریاد پهس) یش دئ.

هانان (ن): بهواتای (کانی، چه مه) هاتوو.

هانانگه ره له (ن): ناوی دپیه که له ههورامانی لهۆن، نزیک به مه رزی عراق و سهرد به ناوچهی پاوه یه.

هاوار (ن): ناوی دپیه که، کهوتوو ته بناری شاخی شتروئ، سهر چه می ته و تله و کهوتوو ته ناوچهی لهۆنی عراقه وه و سهرد به ناوچهی ههله بجه یه، مه رکه زی دینی کاکه بییه کانه.

هه‌تیه (ناو): جوړه ئامبیرتکی کونکونوایبیه، که زهرینگهران تالّه زبیری پچ دروست ده‌کنه و پیتی راست ده‌کنه‌وه. هم، به‌واتای (زور بۆ هینان) یش هاتووه.

هه‌جیح (ن): دتیه‌که، که‌وتووه‌ته سهر رۆخانه‌ی سیروان، به‌رامبهر به‌داربانه و که‌وتووه‌ته ناوچه‌ی له‌ونی هه‌ورامانی ئیترانه‌وه و (کو‌سه‌ی هه‌جیحی) تیا‌دایه و زیاره‌تگای، سو‌فی و ده‌رویتسه.

ههر (ن): ههر به‌واتای (که‌ر) دئ و هه‌روه‌ک پیتسه‌ندتیک، له‌گه‌ل هه‌ندئ وشه‌دا دئ و زوربه‌ی کاتیش به‌واتای (یه‌ک، ته‌نیا) دئ.

هه‌رج و به‌رج (ن): (پاشا‌گه‌ردانی)، (هه‌له‌ج و په‌له‌ج)، که‌س به‌که‌سه‌ی نه‌بوو، ههر که‌س بۆ خۆی.

هه‌رده‌جار (ئامرازی ویکچوون): وه‌ک له‌مه‌وپیش، وه‌ک هه‌میشه، وه‌ک جاری جاران.

هه‌رگ (ن): به‌واتای (قور) هاتووه. (هه‌رگا‌و) یش، به‌واتای (قور‌او) هاتووه و (هه‌رگین) یش، به‌واتای (قورین) هاتووه.

هه‌ستی (ن): به‌واتای (مالّ و دارایی = هه‌ن و نییه) دئ. (هه‌ستی) وشه‌یه‌کی ئاقیستایییه و به‌واتای (تیسک، پیتسه، ئیسقان) دئ و هه‌روه‌ها، به‌واتای (بوون) یش دئ.

هه‌سیران (ن): (ته‌ماشای، ده‌شتی، هه‌سیران، بکه‌).

هه‌نبیرک (ن): ناوی جیتگایه‌که، له‌ ناوچه‌ی ئیناخیدا، له‌ ناوچه‌ی جوانرۆ‌دا.

هه‌وارگه‌ی بنگوین (ن): ته‌ماشای (بنگوین) بکه‌روه.

هه‌وارگه‌ پشته‌ر (ن): ته‌ماشای، ده‌شتی، گه‌ر، بکه‌روه. ناوی هه‌وارگه‌یه‌که، که‌ هاوینان ئا‌غا عینایه‌ت له‌وی دانیش‌تووه، که‌وتووه‌ته ناوچه‌ی جوانرۆ، وه، که‌وتووه‌ته سهر ریتگای روانسهر و پاوه‌وه.

هه‌وش و به‌رانی (ن): ناوی جیتگایه‌که، که‌ که‌وتووه‌ته نزیک دتی (ده‌ره‌ی کئ) وه و ئا له‌ویدا، له‌ نیوان له‌شکری فه‌رهاد مبرزو و هه‌ورامیان، شه‌رپتکی گه‌وره‌ بووه و له‌شکری فه‌رهاد مبرزو شکاوه!

هه‌وشار (ن): ناوی ناوچه‌یه‌که، له‌ دیوانده‌رده‌دا و حالّی حازر، به‌تیکاب ناسراوه.

هه‌وره (ن): سروودتکی ئاقیستایییه و له‌ ناو کورده‌واریی (جاف)‌دا، زور باوه.

هه‌ورا (ناوی ده‌نگ): جوړه کو‌مه‌له‌ ده‌نگیکه، بۆ ده‌رخستنی خو‌شیی و رازیی بوون و هاندان، ده‌وترئ. ده‌نگی کو‌مه‌ل، بۆ ئافه‌رین، له‌ که‌سه‌ی! بژی. ئافه‌رین.

هه‌رنا (ن): هه‌وارگه ساتیاریه‌کانه و نزیک‌ی رووباری سیروانه و سهر به‌ناوچه‌ی پاوه‌یه.

یه‌نه (ن): به‌واتای (خانوو، مالّ، جیتگای ژیان، نادئ) هاتووه.

یه‌نه گشت (ن): (ئامرازی ئیشاره): به‌واتای (ئه‌مانه هه‌موو = هه‌مووی ئه‌مانه) هاتووه.

یاهه‌ر جه‌وادخان (ن): (یاهه‌ر) ده‌ره‌جه‌یه‌کی سوپایییه و (یاهه‌ر جه‌وادخان) یش یه‌کتیکه له‌و ئه‌فسه‌رانه‌ی ئه‌وده‌مه‌ی سوپا، که‌ ماوه‌ی به‌ندییه‌تی هه‌ربه‌کت له‌ به‌ندییه‌کانی دیاریی کردووه. وشه‌ی (یاهه‌ر) به‌واتای ره‌فیق و هامراز و کو‌مه‌که‌ریش هاتووه. جگه له‌وه‌ش، له‌قه‌بی یه‌کتیک له‌ سهره‌ک هه‌زه‌کانی سنجاوییه، که له‌ دتی (باوان)‌دا له‌ ناوچه‌ی (سنجاوی)‌دا، دانیش‌تووه.

یه‌خ (ن)، (ئاوه‌ئاو): یه‌خ، به‌واتای (سه‌هۆل) هاتووه.

یه‌خسیر (ئاوه‌ئاو. ن): به‌واتای (دیل) هاتووه.

یه‌خنی (ئاوه‌ئاو. ن): به‌چیتستی (گوشتاو) ده‌وترئ.

یونس (ن): ناوی پیتغه‌مه‌رپتکه و...

به‌ناوی خوای گه‌وره

وشه‌یه‌ک

نیشتمان، دایکیکی هه‌تاهه‌تایی دلسۆز و خۆشه‌ویسته‌و نه‌بیزراوه و هه‌یج جۆره هۆیه‌ک، ته‌گه‌ره‌یه‌ک، ناتوانی بیبیزرینی له هه‌موو پروویه‌که‌وه، له دایکی راسته‌قینه ئه‌وه‌ی که نو مانگه و نو رۆژه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌کیشی و به شیری مه‌مکانی سنگی به‌خپۆت ده‌کات دلسۆزتره و به سۆزتریشه.

ئه‌وه‌ش، که ده‌بیته به هۆی ئه‌وه‌ی که باوه‌رت به‌م و ته‌یه هه‌بیته ئه‌وه‌یه که کاتی یه‌کی له‌ناو خه‌یزانی خۆی دا کۆچی دوا‌یی ده‌کات هه‌یج له خۆشه‌ویستانی ته‌نانه‌ت دایکی، ناتوانی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌میش له ماله‌که‌ی خۆی دا رای بگرن به‌لام دایکی گه‌وره، که خاکه و گل و ئاوه‌که‌ی نیشتمانه به‌و په‌ری دلسۆزییه‌وه، باوه‌شی بۆ ده‌کاته‌وه و ده‌یگرته‌ته خۆی و هه‌تا هه‌تایه پارێزگاری، ده‌کات ئه‌وه نیشتمانه، به‌وه، میلله‌تان، هه‌ریه‌که له‌وانه، خۆیان له پێناوی دا به‌خته‌وه‌ر ئه‌که‌ن تا وه‌کو بتوانن به‌ئازادی و سه‌ربه‌ستی له ژبانه‌دا تیدا بژین و له کۆچی دوا‌ییمان دا به‌هونه‌وه.

بۆ پارێزگاری نیشتمان، هه‌ر میلله‌تی، هه‌ول ده‌دات که نه‌ته‌وه‌که‌ی و نه‌ته‌وه‌کانی به‌کگرتوبن تا وه‌کو به هۆی یه‌ک گرتنه‌وه بتوانن نیشتمانیان و نه‌ته‌وه‌یان به سه‌رفرازی و ئازادی بژین.

کوردستان، ئه‌گه‌رچی له ماوه‌ی پتر له هه‌زار سالێکدا، توانیویه‌تی به هۆی ماده‌کانه‌وه سه‌ربه‌ست و ئازاد بیته به‌لام له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک ئه‌و سه‌ربه‌ستی و ئازادییه‌ی بۆ نه‌ماو هه‌ندی له‌و هۆیه‌یه‌ش که وه‌ک بیگانه به‌ دۆست گرتن و له بیرکردنی گه‌ل و هۆز و عه‌شیره‌ت و نه‌ته‌وه و به‌کزگرتنی لایه‌نی ئابوری و رامیاری و لاکردن به‌لای له‌زه‌تی دنیایی نابره‌و داو به‌رپاکردنی یاسای خود په‌رستی و ده‌ره‌به‌گی و هه‌ندی هۆی دیکه‌ی زۆر گرنه‌ک که وه‌ک ده‌وله‌مندی و لات بێ.

ئه‌وه‌بو کوردستان، بوو به جیگای چاوتی برینی، بیگانه له ده‌ره‌وه‌ی سنور، به‌تایبه‌ت دراوسێیانی ئاکادی و ئاشوری و ئه‌وجا هه‌خامه‌نشی و عاره‌ب و تورک و روس.

له‌لایه‌نی ئاکادیه‌کانه‌وه، ناوچه‌کانی شاره‌زور که ئه‌وکاته (زاموا) ی پێ ئه‌وترا هه‌یرشی برایه سه‌ر و ئه‌وجا، پاش کوشتن و برینیکی زۆر تالان و چه‌پا و کراو پاش ماوه‌یه‌ک هه‌مان ده‌ستور ناوچه‌کانی کوردستان له لایه‌ن، ئاشوریه‌کانه‌وه له‌م لاو له‌وه به مه‌به‌ستی تالان کردن و چه‌پا‌وکردن هه‌یرشی ده‌برایه سه‌ر له‌م رووه‌شوه به‌تایبه‌ت له ده‌می سه‌نحاریب وه دواتری ئه‌و، کوشتن و برینیکی زۆر له کوردستان دا کراو، تالان و چه‌پا‌ویکی زۆریش کرا.

پاش چه‌ند سه‌ده‌یه‌کی دیکه‌ش، له لایه‌ن، هه‌خامه‌منشی کانه‌وه و ئه‌وجا، له لایه‌ن یۆنانیه‌کانه‌وه و ئه‌وجا له لایه‌ن عه‌ره‌به‌کانه‌وه (و له‌م رووه‌شوه میژوو نه‌ختیکی زۆر که‌می تا ئه‌مڕۆ هه‌یشته‌وه ئاشوریه‌کان ئه‌وجا عاره‌به‌کان)، زۆریان به کوردستان کردووه به قه‌ده‌ر کرده‌وه‌ی ئه‌مانیش بیگانه‌کانی دیکه‌ش هه‌ولی ئه‌وه‌یان داوه که فه‌ره‌ه‌نگ و به‌سه‌ره‌اتی میژویی کورد و نووسه‌رنیان نگۆم بکه‌ن تورکه‌کانیش له زۆر رووه‌وه، باقی ئه‌وانی داوه‌ته‌وه چه‌ندان سه‌دان سال کوردستان، له ژیر، سته‌م و جه‌وریانه به‌لام، به‌هۆی زۆر هۆه، ئیتمه‌ حالی حازر، هه‌یج جۆره سه‌ر گوزه‌شته‌ی، ئه‌و روداوو به‌سه‌ره‌اته‌مان، به لاوه‌نییه‌ حالی حازر، حه‌مه ره‌شید ئه‌مین، که یه‌کیکه له شاعیره لاوه‌کانی ناوچه‌ی هه‌ورامانی له هۆن، توانیویه‌تی رازیکی ده‌می پاوه‌ییه‌کانی ده‌می هه‌یرشی تورکه‌کانی عوسمانی کۆ بکاته‌وه و بیخاته قالبیکی هه‌له‌سته‌وه.

ئه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر هاتو ویستت سه‌ر گوزه‌شته‌یه‌ک به‌خه‌يته سه‌ر ئاوازی هۆنراوه، ماندوبونیکه‌ی زۆری پێ ده‌وی، که وه‌ک ئاگاداریبونی سه‌ر گوزه‌شته‌که، به‌پامانی و زامانی و بێ پیوه هه‌له‌سه‌تن و گه‌ریان به دوا‌ی وشه‌ی گونجاو له‌گه‌ڵ ناوه‌رۆک داو بسازی له‌گه‌ڵ (قافیه) سه‌ره‌وادا و هه‌ندی هه‌لسۆکه‌وتی دیکه‌ی هونه‌ری پێویست به هۆنراوه‌یه که‌وا بێ.

ئه‌م جۆره گه‌رانو بیرکردنه‌وه و ئاگاداری کردنه، ماوه‌یه‌کی زۆری پێ ده‌وی و بۆیه، هه‌رگیز ناچیتته ریزی هۆنراوه‌ی رۆمانسیز مه‌وه و به‌هه‌له‌به‌ست له قه‌له‌م ده‌دری.

به هه‌ر حال، باسه‌که، زۆر جوانه و میژویییه‌وه به‌هه‌زاران، سه‌رگوزه‌شته‌ی وه‌ها و جۆرانی دیکه‌ش، روویان داوه و به‌لام داخه‌که‌م، هه‌ر وه‌ک ده‌رده‌که‌وی، یان تۆمارنه‌کراون یان ئه‌گه‌ر تۆمار کرابن، نه‌که‌وتونه‌ته به‌ر ده‌ست، یان ئه‌گه‌ر ده‌ستیش که‌وتبن، له‌وانه‌یه تووشی نا دلسۆزی که‌وتبن و له‌ناو برایی، یان برابن:

باسه که، خراوته، چوارچیتویه کی ههست جولینه ره وه و، ههست و بزتیوی راستی تیدا، رهنگیان داوه ته وه.

پالنه وان (کچه) و نهوجا (برا) و پاشان نه وه مان، پیشان دهردی که گه رانه وه، بۆ نیشتمان، نه رکیتی نه ته وایه تی مرۆقایه تیبیه من بهش به حاللی خۆم، هانی ئه م برا خۆشه و یسته م نه ده م که به رده وام بی له سه ر هه نگاوی وه ها و ئومیدواریشم، که هه ر یکیتی دیکه ی وه ک ئه م، هه وللی نه مری خۆی داوه، نه وانیش له سه ر نه م رپه وه، رپه وویی زندوکردنه وه ی که له پووری کوردیی هه وللی نه مری و جاویدانی خۆیان بده ن.

هه ورامانی

پاوه ۱۹۹۲/۲/۲۵

چۆنیه تی دانانی ئه م چیرۆکه شیعره

هه ر به مندالی، چه نه ا جار له زمانی باوکم که کچه زای که یخا که نعان بووه، نه و به سه رهاته م بیستوهه، منیش زۆر چه زم لیتی نه کرد، بۆیه به وردی گوئی رایه للی نه بووم، زورها جاریش هه ر نه و به سه رهاته م له زمانی، گه و ره پیاوان و که سانی دیکه ش نه بیست. ئاواته خوازی، نه وه بووم رۆژی، بتوانم نه و به سه رهاته که نه مپۆ به شتیوه ی رازیه، نه یگتیره وه بی هیتمه سه ر کاغه زه وه بۆ نه وه ش، پیویستیم به زانیاریکی زۆر تر له و با به ته یه وه هه بو ته نه ا سه رچاویه کیش که نه م توانی، که لکی لئ وه رگرم، لا په ره ی سنگی گه و ره پیاوان و ریش سپیانی به ساللا چو بوو، بۆیه نزیک به دو سال نه و به سه رهاته م له زمانی گه و ره پیاوانی به ساللا چووی شاری پا و نه بیست و کۆم نه کرده وه، له گه ل نه وه ی که خۆم، زووتر بیستبووم، به راوردم نه کرد، هه تا به و بر وایه گه یشتم نابئ له وه زیاتر له نیوی سینگانا بمیتنی ته وه هه ر که سی بۆ خۆی شتیکی پئ زیادکاوه یا خۆو لیتی به پری.

به م بۆنه یه وه، له سالی ۱۳۶۶ (هه) دا دهستم دایی دانانی نه و به سه رهاته، به شتیوه ی شیعی و توانیم له ماوه ی شهش مانگا نه م به ره مه به خمه به دهستی خۆینه رانی به رتیز، پیشم خۆش نه بوو، له چوارچیتوه ی به سه رهاته که دا بیمه ده ری و با به تیکی هه ماسیو پالنه وان بازی و خه یالی پئ بده م، وه هاش نه زانم ژیا نی نه ده بی نه مپۆ، نه و با به تانه ی که وا نزیکتر به راستین باشتر وه نه گری و پله و پایه ی تاییه تیان پی نه دا چه ز نه کم پیش لیکدانه وه ی نه و به سه رهاته به شتیوه یه کی گشتی و کورت، سرنجی نه و خالانه ی بده ی که زۆر تر منیان ماندوو کرد.

هه روه ها که وتمان، نه وه به سه رهاتییکی راسته قینه یه که نه مپۆ به شتیوه ی رازیکی لئ هاتوه و هه ر که سی بۆ خۆی به جۆری نه ی گتیره وه.

چه ن که سی نه یان گوت، نه و شاره میر و یاره میره ی، وا به شتیکی گه و ره ی نه م به سه رهاته یان وا به نه ستوهه، مندالانی، که یخا که نعان بوون.

به لام زوریه ی زانایان و گه و ره پیاوانی به ساللا و چوو، بر وایان له سه ر نه وه بوو، که نه و رووداوه له سه رده می که یخا که نعان رووی داوه و شاره میر و یاره میریش، مندالانی که یخا که نعان بوون که نه و به سه رهاته یان خولقاندوه.

منیش له سه ر نه و بر وایه م، که بریاری دووم راسته و نه وه ش به نیشانه ی نه و دوو خاله.

که یخا که نعان پاش رۆشتنی مندالنه کانی، چاوه روانیه کی زۆر، بۆ هه لۆ گه رانه وه بیان ته کا، به لّام به چاوه روانی، هه چه کی بۆ نایه ته دی، ته که ویتته هه وّالّ پرسین و هه وّالّ زانین، بۆی روون ته بیهته وه، که ته وان وان له شاری (ئه سه موّ) داو خوشکه که بیان دۆزیوه ته وه، ته ویش ته که ویتته ریتی و ته روا به شوتینیا نا، پاش ماوه یه ته گاته شاری (ئه سه موّ) و مندالنه کانی ته دۆزیتته وه، له و کاته ی که هه شتا شه که تیبی له شی ده ر ناچی، داوی ته جه لّ یه خه ی ته گرتیو هه ر له و شارده ا کۆچی داوی ته کا.

زۆریه ی ته دبیا ن وه ته دب دۆستان به وه ی ده زانی ن که میرزا عه بدولقادی پاوه یی به کیتی که شاعیرانی پایه به رز و ناسک خه یالی ته م ناوچه یه، که چه نها ئاساری جوانو به پیتی خولقان دووه یه کتی له و ئاسارانه ی، پارچه هه لّ به سته یکه، به ناوی کوله و عاینه مه ل، هه موو ته و به رتیزانه ی وا ته و پارچه هه لّ به سته یان، خوتنده وه ته وه، یان نوسیویانه، له و بروایه ن که میرزا سپای عوسمانی تکیانی به کوله و، سپای ئیرانیه کانی، به عاینه مه ل له قه لّ ته داوه، هه روه ها مامۆستای پایه به رز و نووسه ری گه وره ی کورد محه مه د ته مین هه ورامانی، له لیکدانه وه یه ک، له سه ر ته م به شه ی له دیوانه که ی که له به غدا به چاپی گه یاندووه ته و بابه ته ی به باشی روون کردوه ته وه.

میرزاش هاوچه رخی که یخا که نعان بووه، له و کاته دا پیاویکی قه لّ ته به ده ست و وریا و زانا بووه و دوورنی که ته و روداوه ش هه ر له و سه ر ده ما رووی دا بێ، ته ویش نه ی توانیوه هه روه ها بێ ده نگ دانیشتی و چاولی تکی نێ. بۆ به هاتوه ته و ز لّ مو زوورده ی، هه ردوو لایه نی به و شیوه یه، له چوارچێوه ی ته و هونراوه یه دا بۆ ئیمه روون کردوه ته وه.

ته و دو خاله ته وه مان به باشی، بۆ رۆن ته کاته وه که ته و روداوه، له سه رده می که یخا که نعان بووه به م بوونه یه وه و چه ند هۆیه کی تریش، منیش به ره مه که م به ناوی، مندالانی که یخا که نعان وه داناوه.

شایانی باسه، ناوی ته و کچه ی که یخا که نعان، که وا سپای عوسمانی تکیان به دیلیان برده بوو، بۆ مان روون نه بوویه وه که چی بووه، چه ن که سه ی ته یان گوت، په رینی سا بووه، برتیکی دیکه ش ته یان گوت، سه لما بووه به لّام من جار به جار له ناوی به رینی سا که لّ کم وه رگرتووه.

کورتیه یی له و به سه رهاته

گوتمان ته و روداوه که ته مرۆ به شیوه ی رازی ته یگیره وه رووداویکی راسته قینه یه که له ناوچه ی هه ورامانه وه شاری پاوه دا رووی داوه، هه ر وه ک هه زاران رووداوی تر که به داخه وه، یان له بیر چه نه ته وه وه یان فه وتاون.

نزیک ۱۲۰ سالّ له مه وه به ر، چیا به رزه که ی شاهۆ وه ک دا یکیکی به به زه یی مندالانی خۆی له داوینی پاکو خاوینی دا په روه رده ته کرد، له هه موو کۆسپ و چه له مه یه ده ی پاراستن، نه سه ر ماو سلّوه ی زستانی زالم نه سه بوونو قاقی گه رمای هاوینی دلّ ره ق نه ی توانی به سه ریا نا زالّ بێ و رایان مالی.

ته و چیا به زه ی شاهۆ و هه ورمان ناواتی چه نها داگیر که ریا ن ناوه ته گۆری، هه یج کاتی خۆیان نه داوه به ده س بێگانه کانه وه، چه نها جار هروژمیان بۆ هیناوه، رۆله کانه ی هه ورمان به پشتیوانی چیا به رزه کانی، نه یان هیلّاوه داگیر که ران، به ناواتی خۆیان به گه یه ن.

به لّام ته و جار ه چیا به رزه که ی شاهۆ له به ره به یانی هاوینیکی سوردا ته می خه فه ت دا ی پۆشی بوو، نه ی زانی که سپای عوسمانی تکیان، به فی لّ و ته لّ که به ره و ناوچه ی هه ورمان به ری کوه وتوون.

له و سه رده ما پاوه شاریکی چکوله و خنجیلانه بوو که ده که وته به ر هوروزمی ته و سپایه، یه کتی له پیاوه ماقوله کانی ته و شاره به ناوی که یخا که نعان که سه ره ی عه شیرته و جینگه ی ریزی هه موان بوو به بیستنی ته و هه وّاله، چه ن که سه له ریش سپیان و گه وره پیاوانی شارکۆ ته کاته وه به ر و رایان بۆ چاره سه رکردنی ته و رووداوه که له پیتشدای ده پرسنی، هه موسویان به تیک رادینه سه ر ته و بروایه، بۆ ماوه یه شار چۆ لّ بکه ن هه تا وه کو ئوردوی عوسمانی تکیان له و ناوچه یه تیبی په رن که یخاش ته و رایه ی لاپه سه ن ته بیه ته به جار جی ده لّتی، که له شار جاریدا هه تا بۆ ماوه یه شار چۆ لّ که ن، خه لکیش به بیستنی ته و هه وّاله ده س به جی به ره و داوینی شاهۆ ده که وته ریتی مالی که یخاش که گه وره مالّ ته بن، بۆ جی به جی کردنی که ره سه و ته سبابی مالّ و مه ر و مالا تیان، ده س به کار ته بن، که یخا سه ی کور و دوو کچی ده بێ، یه کتی له کوره کانی مندالّ ته بیو دو کوره کانی تری به ناوانی شاره میر و یاره میر، که پالّه وانانی ته م به سه رهاته ن تازه لاوو پی گه یشتو ته بن، دوو کچه کانیشی به کیکیان عازه و ته بیته و ویتریان مندالّ، دوو کوره گه وره کانی هه ر کام، به شیوه ی به ره و

دولتی بانه مهراڼ بهرېځ نه کهون، که یخاش له گهڼ منداله کانی تری پاش نه وهی له خالی بونی شار دلنیا نه بی، بهرو بانه مهراڼ بهرېځ نه کهوئ، دهرؤن هه تا نه گه نه، نزیکی میر ناوا له ویدا که یخا به بییری دیته وه که چوند قه واله کونوی خوی و خه لکی لایه که له دهره وهی مال به جیتی هیلان، دهیه وی بگه ریته وه بویان، کچه گه وره که ی به وهی ده زانی، رووی تی نه کات و ده لئ، بابه گیان تو نه مریؤ زور ماندوو بووی نابی له وه زیاتر خوت ماندو بکه ی، من دهره وه و نه و شتانه ی وا به جیتی ماون دهیان هیتم، نیوه ورده ورده بجولین.

که یخاش ده لئ کچم نه وه ههرمانی تو نیبه، کچه دوپاتی نه کاته وه، نا بابه گیان نه گه ر تو له وه زیاتر خوت ماندوو که ی به ره مه کانی دیکه ت ناگه به ی، ههرچی باوکی ده لئ کچه ده که ویتته سه ریو هه لده گه ریته وه، تا وه کو نه گاته مال و نه و شتانه ی وا باوکی به جیتی هیلابوون نه بیان دوزیته وه و بهرو بانه مهراڼ هه ل نه گه ریته وه، ریگا نه برې هه تا نه گاته که لیان له مله ی که لیان سه ر دیه نیته دهری پیش قهره ولانی سپای عوسمانی کانی، به بهر چا و نه کهوئ، دهیه وی خوی هه شاردا ماوه ی پیتی نادهن، کچه خه نجه ری که باوکی پیتی دابو نه ی گری به دهسته وه و هه ره شه بیان لئ ده کا بو ههر کامیان لیه ی نزیک که ونه وه.

سه ر دهسه ی پیش قهره وله کان که سه ر دهسه ی به شتی له و سپایه ده بی، به یه ک جار دلئ بوئ دا نه خورپیو شه ی دای نه وه هه موو جوانیو لئ هاتوویه نه بی، له سه ر زینی نه سپه که ی دیته خورای و رووی تی نه کات و، ده لئ نه تو بو نیتمه به نه سیر نه ژمیردرتی به لام نه من به لیتت پی نه ده م، که زه مانه تی تو به نه ستو بگرم و نه هیلم هیچ که سی کیش ده ستت پیته دا، به و مهرجه ی نه و خه نجه رت لابه ی و له گه لمان به ری که وی.

کچه نه وه نه بیسی، بهرو نه و پیواوه په لامار نه دا که یه کئ له سه ربازه کانی له دواو په لاماری لئ نه دا و خه نجه ره که ی له ده ست نه ستین، کابرای سه رکه رده له و سه ربازه توپه نه بیستو، ده لئ به چه هه قئ نه و خه نجه رت له ده ستی نه و نافرته سه ند، جوابی نه داته وه گه وره م نه و خه ربک بو تو زامار بکات زامار بوونی تو ش بو نیتمه زور گرانه، کابرای سه رکه رده ده لئ، نه ویش به راسی بو خوی سه رداریه که، چونکه ته ی ناوا به بی مه ترسی له به رابه ری نیتمه دا راوه ستاوه، دووباره روو نه کاته کچه و ده لئ له وه ی زیاتر خوت تازار مه ده نه تو هه روا که وتم به دیل بو نیتمه نه ژمیردری، منیش زه مانه تی تو م به نه ستو گرتوه، کچه حازر نابی به هیچ شپوه ی خوی ته سلیم بکا، ناخر مه جبور نه بن به زور نه ی گرنوو له گه ل خویانا نه ی به ن.

ههر نه و سه رکه رده پاش ماوه یه ره زایه تی به جتی دینیته تو به شه رع ی نیسلام مارهی نه کاتو نه بی به خه لالو هاوسه ری.

له و لایشه وه مالی که یخا، پاش ناگادار بوونی له وه ی که کچه که بیان به دیل گیراوه، ده که ونه راویژ که چی بکه ن و له و باره یه وه ههر که سی بو خوی بریاری نه دا، یه کئ ده لئ نه بی له گه ل سپای دوزمن شه رکه بن و بی هیه نینه دواوه، یه کیتی که ده لئ نه بی به پولو پارده له شوینی سپا که وین به لکو بی هی نینه دواوه.

ههر که سی بریاری نه دا به لام که یخا که راحه تی و ناسایشی قه ومه که ی ده وی ده لئ نه من رازی نیم هیچ که سی خوی بو کچی من خوی بخاته ناو گیتزه دوی له شکر ی عوسمانی کانه وه هیچ ههرمانی کیش به په له ناکری، خوتان نه زانن نیتمه ناتوانین له به رابه ری هیزی نه وانه وه راوه ستین، نه گه ر نه و ههرمانه بکه بن، ته وای لاوان و پیواوه لئ هاتووه کامان له ده س نه ده بن و تالانمان نه که ن و منداله کانیشمان هه موویان به دیل نه به ن.

پاش ماوه یه کی کورت، شاره میرو یاره میر، مندالانی که یخا که نعان، نارامیان لئ نه بریو به هیچ شپوه ناتوانن له وه ی زیاتر خویان راگیر که ن ده چنه لای که یخا و به ههر جوړی ده بی قه ناعه تی پی ده که ن که بچن به شوینی خوشکه که یانا، ده که ونه ری و شوینی سپای عوسمانی کان هه ل نه گرن و به پر سپارکردن هه تا نه گه نه لای گو می ورمی، له وی بزبان دهر نه کهوئ، که نه و سپایه گه راوه ته وه و بو خاکی عوسمانی.

نه وانیش: پاش فیبروونی زمانی تورکی رووده که نه خاکی تورکیا و زور نه گه رین هه تا نه گه نه، شاری (نه سه مول) به چن شپوه له و شاره دا گه ریان ده س پی نه که ن به لام هیچه کیان به ده س ناکه وی هه تا وه کو کابرایه کی زانایان زانینی نه و به سه ره اته روویان تی نه کاتو، ده لئ نیوه نه بی ههر به و جلویه رگی خوتانه وه و به زمانی خوتان له م شاره دا بگه رین هه تاکو نه و نیوه بدوزیه ته وه، نه مانیش زور سپاسی نه و کابرایه ده که ن و به شپوه یه که ریتوینی کردن دووباره گه ریان له شار ده س پی نه که ن و ناخر له نیو مالی کدا خوشکه کیان نه دوزنه وه.

بزبان دهر نه کهوئ که شوی کردووه و میرده که شی سه رکه رده ی به شتی له سپای عوسمانی کانه و چوند مندالیشی هه یه.

کاتنی میرده که ی ناگاداری نه وه نه بی زوری پی خوش نه بی به لام له وه ی نه ترسی، که زنه که ی به گوئ براکانی بکاتو هه ل گه ریته وه بو پاوه، ههر به م بوونه یه وه زوو ده س نه بیو

دو کچی جوانیان بۆ دەس نیشان ئەکاتو زەماوەندی باشیان بۆ ئەگێرێو ژبانیکی
تەواویشیان بۆ رێک ئەخا، ئەوانیش لە ئەو پەری شادێو خۆشی دا ئەژین.

ماوەیهکی زۆری پێی ئەچێ هەتاکه چاو، ئەکەنەوه و دینەوه سەر خۆیان دەبین که
هەرکام چەند مندالیان هەیه، ئیدی پێی هەل گەرانەو دیان نەماوه، پاش ئەوهش که یخا
کەنعان ئاگاداری ئەوه ئەبێ، که مندالەکانی وان لە شاری (ئەسەمول) دا ئەویش ئەروا
بەشۆینیا نا بەلکو بتوانی هەلیان گەرتنیتەوه بۆ پاوه، بەلام بەداخهوه، داوی ئەجەل ماوی
پێ نادا و هەر لەو کاتەدا که ئەگاتە ئەو شۆینە و دیداری بەدیداری مندالەکانی شاد
ئەبیتەوه هیشتای شەکتیی رێگای له لەش دەرناچێ کۆچی دواپێ ئەکات و هەر لەو
شارەدا ئەی نێژن مندالەکانی ئیدی بۆ هەمیشە لەوێ جیی نیشته ئەبن و لەو شارەدا
ئەمیننەوه.

حەمه رهشیدی ئەمینی (سمکو) پاوه

بەنامی خوای

ئەوێل بە نامی حەمی بێ هەمتا
خالق مەخلوق ئەو ئەرزو سەما

غەفورو کەریم دەوا بەخش دەرد
و هەم چەرخنای هەوایی گەرمو سەرد
زینەت بەخش هەق سەنگ موعاران
شەفا دەهەندە دەرد بیماران

نازر بە کردەیی گشت مەخلوقاتەن
نەزم دەهەندە ئەی سەر بەساتەن

بە نام ئەو رەب زمانو نەفەس
بنویسو مەکتوب ژبان دو کەس

بنویسو باس دو شیتیر ژبان
شارەمیر وەش ناو یارە میر حەیران

دوسان رەفیقان هاو قەتارانم
بشنەودێ شەرح ژین یارانم

یە حەقیقەتەن با نەشۆ وەباد
نەسل پەیی نەسل بمانۆ وەباد

یارەب تۆ بدەم تەوانا و تەوان
تا کەرو باسی نەوادەیی کەنعان

کەنعان شەخسی بێ دانا و سەرشناس
مەحبوب نەما بەپێن قەومو عامو خاس

بە دانایی ویش نەو دەورەو ناوه
هۆر بژاریا بە کەیخای پاوه

ئەو کە یخا کەنعان نان دار و وەش لەب
پاوهیی هەق بە ئەسلو نەسەب

پەیی گەلو هۆزش نەو زەمانە و دەم
شەریکشان بی پەیی شادێو هەم غەم

چون ئەو دەم عالەم زەل زەلەش خێزان
تورک عوسمانی ویش یاو نا ئیران

ئیران بی مەیدان تاخت بێ گانە
ئالیچ بێ لایق قاجاریش زانە

ئینگلیس باشوور داگیر کەرد نەپیش
روسیا باکوور کەرد وەپانەیی ویش

تورک عوسمانی جە ما رۆژ ئاوا
خود نمایش کەرد نەیی سە راو ماوا

شارەزوور تەیی کەرد هەورامان نە پيش
پاوه پۆشا بيش کالای ئيش و نيش

خەورەشان ئاورد لەشکری تورکان
چارچی نە پاوه جارپش کەرد بەیان

وات ئەی مەردمان بیدی ئاگادار
نزیکن لیتمان سپای بێ شمار

تەوانا و قودرەت شەر لیمان نییەن
قیام پەریان جای ویرانییەن

کهردشان ته کوپر گهوره و سهروه ران
 واتشان خاسته رهن ویشان لابدان
 نهو که یخای کامل پهری رای جاره
 وات چولش کهردی ته مام ئی شاره
 وئی په نادهدی نه پای شاهو کو
 نا سپای تورکان جه ئیمه رهد بو
 ویش گیتلا ته مام کوچه و کولانان
 کرد رهوانه کهرد نه هلو برایان
 ئینجا گیتلاوه پهری یانه ی ویش
 وه سائیل کوچ حازر بی نه پیش
 جه باغ ژین که یخای وهش که لام
 پهنج نو نه مامی ساحیو عه قلو فام
 دوئی کناچی ی پر شه رمو ه نیف
 دوئی نونه مام یو ساوای له تیف
 شاره میرا کاکه یاده میر ما بهین
 ساوا رهشید ناو ناورده بی زهین
 بابه که پیر بیو نه و رو پهریشان
 په ی راحه ی قهوم زه حمه تش کیشان
 وات با بنیشو تازه بو نه فهس
 وانه شاره کهم نه مه ندهن هیچ کهس
 نه نه و دم قاسد خه وه رش تاوا
 که یخوا تاخیز کهر نا قاله یاوا
 که یخا نه و سهرا واتش رو له گیان
 کوچ مه شیو بلو نه و بانه مه ران
 جه عه شره تو قهوم نه و سهرا جه مه ن
 باکول چانه بان دل خاتر جه مه ن
 با به هم چهنی کناچان کهه و را
 به دلای پرغهم پاوهش ئاس جییا

شاره میر چهنی قافله ی کوچ کهه و را
 یاره میر یخ کهرد نه و نه خشام نه و جاو
 لوای تایاوا ی دهره و مییر تاوا
 نه و دم جه پاوه کهردشان مال تاوا
 چانه یی که یخوا ی با ته دبیر و هوش
 ئاما یاد نه سناد بییه ن فه راموش
 زه م زه مه به رزی پهری رای چاره
 چیش که رمی گردین مه وان بی چاره
 یو چه کناچان حالش که زانا
 جه په شیوی باب خه یال ش وانا
 رو کهرد نه و که یخوا واتش بابه گیان
 مه لو ماوهر و نه سناد جه یانان
 شاره میر چهنی کوجمان لوان
 یاره میر یاوان دهره نو مه ران
 نه تو یچ که پیر و هازت نیه ن چه م
 نه من مه لو نه ماوه روش نه دم
 بابه هه رچی وات رو له ده خیله ن
 نه و نه سناد په ی من لای تو قه لیله ن
 وات بابه په ی من مه به دل گران
 من چهنی ماز و تو بی پهریشان
 که سی جه نوتفه ی که یخوا که نعان بو
 جه روی ته نگانه جمله ی شیران بو
 هه رچی کهرد رجا پیره دانای دهر
 کناچی غرور کهوته بی نه سه ر
 بابه دیش حه تمه ن مه لووه دما
 خه نجه ره که ی ویش به و کنا چی دا
 گیتلاوه پهری پاوه ی چول ماوا
 غیهرت نمانا وه یانه یاو

سهر كهرده به تال رو كهرده نه نهو فهرده
 وات به چه ههقى كار پاسهت كهرده
 داش جوا و گهردهم تيخ بي نامانه
 بريني جهسهت پهيمان گرانه
 تال كيشا خه نجره پهى سهر سهردار
 تاقه تم جه كوڻ چه بديو بي كار
 وات نهويچ بههق پهى وئيش سهرداره
 چون نه پرووى ئيمه وهك شير ئيزهاره
 پروو كهرده نهو پهري وات تاخر كهلام
 توئه سيرهنى تهقالا بي كام
 ههر چيشان پهى وات بهو زمان كين
 وئيش تهسليم نهكهرده زادهى شيرين
 تاخر مهجبوور بين بهسشان نهبهند
 كهردهشان نه بهر دهس و پا پيوهند
 نهسبرشان كهرده كه بخوا زادهى چه
 تاوات پهى مهوتش مهواسش ههر ده
 فهريمانده رو كهرده نهو رومهت پهريش
 ديش ههلس هونى حهلقه نه جه مين
 وات نهى پهري پروو وئيت مهكهر بي كهس
 نهمن زهمانهت توڻم گرتهن وهدهس
 به كينو غه زه بنگا كهرده پهريش
 بي تهرس چانهى ههرچى مهيو پييهش
 تف كهرده نه زهمين نه روى نهو سهردار
 وات مزي جهمهرد نييهن تان وهبار
 مهگهر توڻم روستهم يا نهسفه نديار
 يا سهردارانى ئيرانى ديار
 نهسيرت كهردهن وهى جوڻ مهنازى
 دهليلو برهان پهى من مهسازى

نهسناد و نامه ههرچى بي نهدهم
 جهمش كهرده نه مجا دل به خاتر جهم
 نهوئل وات گيرو نهمن راى قهلا
 تا نهگنو نه دام هيچ گيژ و بهلا
 بهلام ديش نهو راپهري پيچو گهردهن
 راى حهه و براله نهو هور بزهردن
 كهو رانه نهو دهه پهريساى ژنان
 تهيش كهرده نهو ريگا تا ياوا كهليان
 وهختى وهو مله سهر تاوهرده وه بهر
 قافله چى سپاش تاما وهنه زهر
 سهر قافله كه ديش پهري روخسارى
 كهوتهن تهقالا پهري را يچارى
 تاماوه بهردهم شاسوارى زير
 وات تو پهى ئيمه بيهنى نهسير
 خه نجره بهر تاوهرده ويسا برانههر
 وات نهگهر مهردى دهس باوهر وهبههر
 شاسوار تورك كهرديش نهو حاله
 عهقلهش بي په شيو پهى نهو جهماله
 نه سهر زين نهسپ پانيا زهمين
 تاماوه بهردهم روخ پهري جهمين
 واتش تهقالا پهى تو بي سوودن
 ههر شهو خه نجره كارى بي هوذن
 توئه سير بهدهس نهمن زهمانهت
 چينهى زياتهر مهه بو نه هانهت
 بهرهو پرووى نهو تورك تاما به خه نجره
 يهك له حزه غهقلهت مهكهردهش بي سهر
 پيش خزمهت نهو دهه پهلامارش دا
 خه نجرهش نهدهس شيره ژهن سانا

فهرمانده دیسان به زمانی شیرین
 وات نهی نازنین شای شیرین جهمین
 ناسهزا و نفرین فایدهش نییهن
 دل رهق تورک پهی تو موم بییهن
 نه غه ره زیو قین جهویت کهری دور
 شه رتهن لابه رو نهو بهن به زهرور
 وات قه سه م به زات حهی ههق په سه ند
 وه گهر یهک له حزه خه لاس بو جه به ند
 نه گهر په یم هوردان داری قه ناره
 نه وه ل جه رگ تو مه که روپاره
 فهرمانده که دیش هیمای نهویه ن رام
 پهی مده تیوه نه واتش که لام
 «که یخوا که یاوا مه ران»
 با مانو باسی تید چهنی سپا
 هه رکه ت دریا بی شو نو ماوا
 که یخوا که کوچش وه مه ران یاوا
 تا نهو دهم جه م بین رو بی خو ر ناوا
 کاتیی وه ره تاو داش نهو سه ر که شان
 جه م بین نهو سه را کو ل قه ومو خویشان
 په رساش نه حوالان هاو ده مانو خویش
 لوا تا یاوا بهو مه نزل گای ویش

 دیش نه نهو ماوا یوشان بیهن که م
 پهی چهن له حزه یوه که لام ناما دهم
 روله، گهل دیشان بابه بی ده نگهن
 رو خسارش که م رهنگ زوانش له نگهن
 واتشان بابه چیش ثامان وه سه ر
 گهر ناوه شه نی حه کیم بو خه وه ر

واتش روله گیان پهری نیسا کون
 نیواون وه مال ره نجم بی نهو رون
 واتشان بابه نال چهنی تو بی
 نهو کو گه لوان عه زمش نهو کو بی
 وات کاتی یاوام چه مه ی میر ناوا
 دام وه سه ر نه ژنو نه سناد مه نهن جییا
 نالیچ دیش نه من دل م بی وه بال
 لوا وه پاوه باوه رو نه سنال
 نیسایچ مه وینو نیواون وه به ر
 مه ته رسو چیویش تاما بو وه سه ر
 واتشان با به نال ویش هوشارهن
 مه یاوو نه را نه ر نه کو ساره ن
 بنیشه نارو مانیان جه ساد
 تازه کهر هه وای نه وراح حه سه د
 ده سه لات نهوی نیشته سه ر هه وار
 شه و که ناو بی نه گیرتشان قه رار
 وه ر به ره و که یخوای بی وه روو هاوار
 گرد نه نهو ماوا برپاشان قه رار
 نه دا ده نگ شین زاریش هوردارا
 جه والیو براله ی برپا مه دارا
 قه ومانو خویشان که دیشان گریان
 به رز بی نه یانه ی نهو که یخوا که نعان
 پهی په رسای نه حوال جه م بین وه و مه کان
 نهو شه و زله زله که و بانه مه ران
 بی به ده سه بهش هه ر نه نهو ده مه
 تا قمی سه ر قه لا نیمه سه ر چه مه
 نیمه ی رای ویمیر گپرتشان نه وه ر
 به لکو په یدا بو نه هه ر راگوزهر

تا هه‌وآل و آلیم نارو وهی دیار
 حه‌رام بۆجه من ناوی پاوه شار
 یاره‌میر جه‌و لا هوریزانه دهم
 وینه‌ی برای ویش نادبیج وارد قه‌سه‌م
 بابه دیش کوران عه‌زمشان کولهن
 شاره گ حه‌یات ناموسشان قولهن
 واتش رولّه گهل ده‌خیل ئامانه‌ن
 سه‌بر نه‌که‌ردی یا نه‌م ویرانه‌ن
 ئه‌ر شمه‌بیج بلدی نه‌ی یا گه‌و بانه
 ژیان په‌ری من وه‌س هه‌را سانه
 بازدی رولّه‌گیان با ئاد لوا بۆ
 هه‌ر ئه‌و خونچه‌ی ژین نه‌ده‌ستم دا بۆ
 حه‌ساوی عومرم هانه‌رای ته‌مام
 چینه‌یه زیاتر نییه‌نم رای زام
 نور دیده‌کان رولّه‌ی شیرینم
 پایه‌و روناکی ئه‌ساس ژینم
 بشنه‌ودی و همن ئه‌و سه‌ودا وه‌ سه‌ر
 ده‌خیل رولّه‌ گیان باوه‌ردیش وه‌به‌ر
 جوته شیر ئه‌یزه‌ن به‌و دلّه‌ی خه‌مناک
 نه‌وه‌ر دهم بابه ئه‌ژنۆ نه‌ سه‌ر خاک
 واتشان بابه‌گیان ده‌خیل ئامانه‌ن
 هه‌ر چه‌ن دهرد تۆبیج په‌یمان عه‌یانه‌ن
 ته‌وانای فییراق و آلّی نه‌دارم
 تا نه‌وینونه‌ش ژیان بیزارم
 تۆ ویت مه‌زانی دهردی موشکلنه
 ئی کاره په‌یمان بی ته‌حه‌مولهن
 گه‌ر ئیمه هه‌ر دو نه‌ی راهده‌یمی گیان
 ئانه خاسته‌ره‌ن نه‌ وه‌ک ئیی ژیان

که‌یخوا دیش به‌ هه‌ق وه‌ دهرسو که‌لام
 نه‌لۆ نه‌ گۆش نه‌مامان خام
 واتش رولّه گیان رهنج روزگار
 په‌ی شمه‌م کی‌شا نه‌ی ما‌واو دیار
 ئیستایبج که‌ شمه‌ عه‌زمتان بی راس
 نه‌ باره‌گای هه‌ق زوان به‌ ئی‌خلاس
 مه‌که‌ر و دۆعا شه‌وو رۆ به‌کولّ
 به‌لکو بی‌واو دی وه‌ مه‌رام دلّ
 رولّه گهل دیشان با به‌ بی ره‌زا
 ئه‌دا تۆشه‌ی را که‌ردش موهه‌با
 و آلّی ئه‌ر ئه‌و دهم چه‌مان په‌ر ئه‌سرین
 که‌ زاناش ئه‌حوالّ به‌ر بی نه‌کرین
 ئه‌هل یانه‌ شین که‌ردشان ته‌مام
 جه‌م بین نه‌ووسه‌را قه‌ومو برا و عام
 هه‌ر که‌س به‌ عه‌قل و دانایی که‌ بی‌ش
 مه‌که‌رد نه‌سیحه‌ت مه‌واتشان په‌ریش
 تا یاوا و آلّه‌ی حه‌ره‌که‌ت جه‌مالّ
 برای وه‌ش که‌لام ئاماوه که‌مالّ
 واتش، برابان، قه‌ومان، عه‌شره‌تان
 ئه‌من وه‌سیه‌تی که‌رو نه‌ په‌یتان
 مه‌زانندی که‌یخوا به‌ سالّ پیر بییه‌ن
 دهرن زاماره‌ن عه‌لاجش نییه‌ن
 ئینه‌ په‌ی ئیمه ئاخ‌ر وه‌دالّهن
 رای هاتو نه‌هات چاره و ئیقبالّهن
 به‌لام ده‌سی من وه‌دامانتان
 نه‌که‌ن فرامۆش ئه‌و یانه‌ی که‌نعان
 چه‌نی هه‌م ده‌مو برای هۆشارم
 دایم مه‌رحه‌مه‌ت دۆعاتان دارم

تۆ شهی سهر فەر شان بهس نه سهر که مەر
 ههره که تشان که رد به ئیزن داوهر
 نهو دو نو جوان نۆره ستهی نو چل
 تهریشان که رد ریگا مه نزل به منزل
 نه ههر مه کانی مه نزلشان مه گیرد
 نه له شکر رۆم نه حوالشان مه وهرد
 تهی شان که رد ئیران ته مام سهر انسه ر
 له شکر تورکان ناما وه نه زهر
 شنفتشان سپا گیلانو بانی
 لوانو پهری خاک عوسمانی
 دهرد برایان به کسه ر بی گران
 کهی تاوان بلان وه نهو تورکسان
 که وتی گفتوگو پهری رای چاره
 کو گیران منزل پهی نهو دیاره
 مه شیو ده میوه پهی زانای زمان
 جه تورک زمانان یاری بوزان
 نه ههر دوو ولات گیلای جهن سه با
 تا فهن زمان تورکیشان زانا
 کاتی که ته علیم زمان بی ته مام
 نه ساسه ی سه فهر جه م که ردن پهی زام
 واتشان ئینه خاسه ن چینگه و لا
 بهرگ دهر ویشی پوشمی وه بالا
 ده فو دایه ره بکه رمی نه شان
 بگیلمی ته مام مه کان تورکان
 غهرقه ی دهر ویشی که ردشان نه وهر
 وه ماوای تورکان که ردشان گوزهر
 گیلای نه کو لا شار و دیی هاتش
 قه سیده و مه دحی ره سو ل مه واتش

تورکستان نهو دهم فره یاگه گیلان
 تا وه شار جوان نه سه مو ل یاوان
 شنه فته بیشان سپای نهو جاره
 فره تهرینش نه هل نهو شاره
 په وکی نهو شاره نه سپابه ی سه فهر
 وا که ردن نه کو ل نیاشان نه وهر
 ده شان که رد گیلای کوچه و کولانان
 نه ههر جا که دحو قه سیده وانان
 بازارشان گهرم وه ههر جابی ساز
 ههرچی مه که ردن دهس نه یاوا راز
 پالا پاره بی کالاشان بی شری
 نه مه نده بی هاز نه ژنو که و نه بر
 نه سهر کولانی به ده سته و نه ژنو
 مه نده بین لاواز ره نجشان بی رۆو
 هیچ هومید نه دل نه مه نده بیشان
 نه دایه رهو زهف نه رای دهر ویشان
 نه هیچ جا وه دهس والی نه یاوا
 دهرن پر نه دهرد وه مهینه ت یاوا
 یاره میر رو که رد شاره میر نه و جا
 واتش کاکه گیان کو گیرمی نهی را
 نه گهر مه زانی بلمی دماوه
 باگیلمی وه پهی نهو ماوای پاوه
 چینیه زیاتر نییهن دهسه لات
 بابه چه مه ران گیلمی وه ولات
 رو که رد یاره میر شاره میری ژیر
 وات هه رائینه بی قه سه مو ته دبیر
 وه شی جه گیلای تو مانیا نی
 عه قلت نا جه کو کو گه لواینی

ئېمە ھېشتاي توركسان يەكسەر
 نە گیلانمان چیشد کەو نەزەر
 قەسەم بە حەقی رەب (العالمین)
 ئەر تەمام تەی کەم سارای سەر زەمین
 یا تەمام خاک زەمین بەر و یچن
 نە کەرو ئەمن کول تەتلە و بیژن
 تا ھەوالت ئەو و والت نازارم
 نەگنو نە دەسم حەرامەن شارم
 مەگەر جە پاوہ نە بەسمان پەیمان
 تا پەیدا نەوو کنا چئ کەنعان
 ھەواو سەراوی پاوہ حەرامەن
 چیشدا قۆمیان ئەقلت کامەن
 ئیستایچ ئەگەر تۆ ھەوای یار نۆ
 کەوتەنت وە سەر خوا خافیزد بۆ
 سلای ئیمە یچ بیاونە پاوہ
 شارەمیر بە ھەق ئەمە دماوہ
 یارەمیر گۆش دا نەواتە ی کاکە
 دیش ھیمای دل و دەرون غەم ناکە
 دەم وە پئ کەنەن چەمان پڕ ئەسەرن
 واتش کاکە گیان ھیچ مەبە خەم گین
 ئەمن چەنی تۆ بەسەنم پەیمان
 قەسەم واردەن بە ھەقی رەحمان
 ئەر تەمام زەوین کالتو چەنی تۆ
 یانە گیتزای ژین بۆ رەنجە رۆو
 یا وەکو ئەو ئەوند گیلونە ی داوہ
 وە نوک ئەژنۆ بلو نەراوہ
 ھیچ کاتئ نە ی را شە کەتیم نییەن
 ئانا دل یەکسەر پەیم راحت بییەن

تۆ نەعاس من ھیچ نەبۆت ھەوا
 من ھەر ئەو میرم قەسەم بە خوا
 تازەشان کەرد و برایان پەیمان
 دەس کەردن گەردن ئەسەرن نە چەمان
 پەری رای چارە گفتوگۆشان کەر
 چینگە و لاکام را ئیمە گیرمی وەر
 نە ی گفتوگۆ بین نەو سەرمەکانە
 ئاماوہ لاشان پیری فەرزانە
 پیر دنیا تە ی ژیر زەمانە
 باش تەماشاکەرد سیمای ئەوانە
 دەمی نیش نەلای دەرویشان دەیر
 پە ی پەرسای ئەحوالت غەربان سەیر
 واتش ھا دەرویش چیشەن حالتان
 چی کەم رەونە قەن بەزمو قالتان
 دایەرە و دەفتان بەدیدی وە دەس
 مەدحیوہ و اندی با دل بۆ قەقنەس
 ئەمن نە دیەنم دەرویش نە ھیچ جا
 گم بۆ نەگیژا و ئەفکار دونیا
 واتن مامە گیان پیری وەش کەلام
 دانای زەمانە ساحیو عەقلو فام
 ئەگەر گەرەکتەن بژنەوی تۆ راس
 پەید و اچمی دەرد، دەرون بە ئیخلاص
 تەمام مەرارەت حالتش کەرد بەیان
 کاتئ ئەو دەرویش حالتش بی عەیان
 واتش رولە گیان غەفلەتتان کەردەن
 نەوع گیلایتان وە ی جۆر ئاوەردەن
 ئەر گەرەکتانەن بیاودی مەقسول
 نەسیحە تیوہم ھەن کەردیش قبول

بهرگ دهر ویشی باوهردی وه بهر
 گالای هه قیقی ویتان کهردی وهر
 به زمانای ویتان یانه به یانه
 گیلدی عهیب نییهن پهی خهیر و عانه
 نهگرد یانه یوه وازدی ئیجازه
 لویدی ناو هه سار پاسه نیازه
 بهل جه سایه یه حق وهی کاروباره
 وه مه رام یاودی شمه چی شاره
 برایان نهو دهم تهژنیشان کهلام
 زانشان نهو پیر ساحیتو عهقل و فام
 پهری نهو موشکل راکوشایش کهرد
 نه سیحه تی خاس وه ده سشان سپهرد
 واتشان مامه گیان ویمان به فیدا
 مه گیرمی نه گوش دهرست جیگه و لا
 نه سیحه تیپوه باش وه ئیمه د کهر
 ئیمه د نهی فکر و خه یال نه جات دهر
 یا خوا رۆشن بو چرات نه دو دار
 پاسه نهو خه یال ئیمه د کهرد رزگار
 نه سیحه ت پیر گیتشان نه گوش
 خه موشه که تی گیری فه راموش
 غه رقه ی دهر ویشی بهر ناوهردن بهر
 کالای ته ساسی ویشان کهردن وهر
 ده سشان په نه کهرد گیلای نهو شاره
 نه مجار به به زمی تهر نهو دیاره
 هیچ نهویاردشان یا نه نه کولان
 به لکو په ییدا بو نهو زامی دلان
 چهن سهر ده میتی وه گیلای وهی نازر
 ها خه ریک بی شار به یو وه ناخر

یار خهم نه یزن نیشته بی نه لیو
 مه ته رسان وهی جور نه یو دهس هیچ چیو
 ناخرین شهوی مه وعود شار بیی
 نه سهر کولانی مزگی دیار بیی
 واتشان ئیمشه و چی یانه ی خوا
 وهرۆ ماوهرمی سهوای مال ناوا
 ده سو دیم پاک گیتشان نهو دهم
 رۆ نه ئاسانه ی خالق بین وه ههم
 دمای وه نه ی ورد، نه ورا دو نما
 نه باره گای هه ق ده سشان کهرد دوعا
 نهو شهو به باری خهم نیانه وه
 سهر نه سهر سهرین وه زمانه وه
 تا فخر نهو شهو، مو نه زن داش دهنگ
 نه خه یال هیچ خه و ناوهردن وه چهنگ
 دهم به بیان هورزای په ی نه دای نما
 تا خور ئاما سهر کهردشان ته مه نا
 وه سائل خه و خوراک گری جهم
 په ی ناخرین رۆ حازر بین نهو دهم
 یاره میر واتش کاکه نه ر ئارۆ
 والیمان نه دی رو که رمی نه و کو
 شاره میر واتش نه ی برای نازار
 مه گیلمی ئارۆ ئیمه نه نه ی شار
 پهری ماوای تهر خوا که ریمهن
 له بو غه ربیان ره حمش ره حیمهن
 نهو رۆیج تاکاتی عه سر بی ناوا
 یانه به یانه گیلای نهو ماوا
 ها بانگ عه سریج ئاماشان نه گوش
 دهر و نشان یه کسه ر ئاما بی به جو ش

مه واتش لايه رۆله گيان لايه
 دهنكي غه ريبيم وه هيچ جا نايه
 خو نه مداران تو خالوان نه بهر
 بو سهر رۆله گيان باشين نه يو سهر
 مه زاني رۆله نامي خالوان
 ههر نه ئيستاو په يد كه رو به بيان
 شاره مير وه هار ياره مير خه زان
 جه خوايم گه ره كه ن پيره بوه زان
 براله كه دهنك ئاماشان نه گۆش
 ته مام مه راره ت گرد بي فه رامۆش
 ههر نه ئه مه كان به نه وای بهرز
 هاوارشان هوردا به دلّه ي پر لهرز
 نه وه دم تا والي نه رۆ بي ئاوا
 پيشكاران جه م بين نه وه سه راو ماوا
 بي په چه كاو چه ك كوته كو كيشان
 جيو نه مهنده بي گيانشان كيشان
 والي كه ياوا سهر دهره وه بهرهي
 ديش شهره شه قه ن ون ئاماي سهرهي
 وات پيش خزمه تان يه چيه شهن نه حوال
 نه وه هاوار چيش بي نه ژنيم نه مال
 واتشان خاتون يه راگوزهره ن
 په ي عانه وه خوراك نه ي دهورو بهرهن
 ئيستا گه ره كشن به يو وه ئيوان
 چيو وي وهش واتهن نينمان زوان
 نه وه دم شاره مير دهنكش په ي هوردا
 واتش نه ي والي وي مان وه ي سه را
 والي كه دهنكي براله كه وه نه گۆش
 هاواري وهش كه رد نه دم بي بي هۆش

نه ئه وه دم يا وای هه وه شه وه ساري
 وهش نما وهش رو باغو ته لاري
 چهن ته به ق نه سهر مدار بي به پا
 ره وه نقش دا بي كو لانان نه و جا
 ته قلو بابشان كه رد نه ي ساحيو يانه
 يو جواش دا چيش تان به يانه
 واتشان رamanan كه وه تن ئاسانه
 ههر چيو ي باردی نه ي ديواخانه
 به ره وه به را سان واكرانه رۆ
 هه سا ريوه وهش ديار بي نه وه سو
 كاتي پانيان ناو هه وشه وه هه سار
 ده مي سه يرشان كه رد نه وه ماواو ديار
 نه ئه وه دم ساتي ديده بي مه دهوش
 دهنك وهش نه وای ساوا ئاما گۆش
 كاتي ئاما گۆش نه وه دهنك زه لال
 كه بهرز بي نه وه دم نه سه راي نه وه مال
 نه دا كه لوا بلاو نو ساوا
 ديشان نه غمه ي وهش ئاما نه وه ماوا
 نه وای وهش ئاوا سه يران سهر كهش
 مه لاونا زاو رو به وه زمان وهش
 كاتي گۆششان دا لاي لايه ي خاتون
 وه نه وای ته سكين شيرينو زه يون
 مه واتش رۆله بو سه دره ننگه ن
 بابهد مه يو وه كارمان له ننگه ن
 ههرچي لاي لايه ئيد كه ردش په ي نه وه
 نه ممر خالق بي ساوا نه لوا خه وه
 نه م جار به زماني كوردي هه ورامي
 لاي لايه ش په ي كه رد به وهش كه لامي

ئەهل ئەو يانە كە ديشان ئەحوال
 بى دەنگ بى خاتون رەنگش بىيەن كال
 جەمعيۆه لوای بەردشان يانە
 شينشان بەرز بى برالە جەو بانە
 بە زمانى توركى يارەمير ئەمجا
 ئاماوه كەلام روش كەرد ئەو سەرا
 واتش ئەى ئەهلو وەر بەرەو يانە
 مەگەر ئەزاندى غەريب ميوانە
 ماچى دەسورو روسومتان پاسەن
 پەى ميوان دور حالتان كە ساسەن
 كاتى گۆششاندا نە ئەو كەلامە
 ساتيەپەى ويشان چىبە شەن ئەى زامە
 ئەى واتە واتە يەك مسكين نييەن
 سەرشان نە ئەو سىر هيچ بەر نە شيبەن
 يۆشان وات نەنگەن پەى ئيمە نەى جا
 ديمەن پىر هون بۆ غەريب نەى ماوا
 هەر چەن كە سەرو روشان سور بيبيەن
 باردى با شورمى نەدەس بەر شيبەن
 شورشان سەرو گۆناى ميوانان
 دەرمان نەروى ئەو برينشان شانان
 نە ئەو دەم والى ئاماوه بە هۆش
 هەى كۆن كۆنش بى بە دلەى پىر جۆش
 خزمەت كارى وات ئەى خاتون چيشەن
 چيش وەنەت قوميان دەرونت ريشەن
 ئيشارەش كەرد پەى ميوانان نەدەر
 واتش باوردى ئانيشا وە سەر
 ديش خزمەت كاران مەبەو تو ماتەن
 مەواچى ئەسلەن هيچش نەواتەن

ئەمجا بە دەنگى پىر بە كينو شەر
 واتش بەو جەمعه هەى بى شەرمو كەر
 ئا نەوا نەو جا ئاما نە گۆشم
 نورد ديمەن پەوكى خامۆشم
 وەر دەسان ئەمجا زاناشان ئەحوال
 يەك يەك ئامای بەر بە كورجى نەو مال
 يۆشان دەنگش دا ئەهل يانەو دەر
 بازدى با ميوان ويشان بيان سەر
 بۆ وات چيش ماچى بيبيەنى ديوانە
 ئايا نەو بانەكەى هى ميوانە
 يۆتەر بە تەعجيل ئاماوه كەلام
 قالو مەرافە وەسپين هەى زەلام
 خەو ەرتان جە كۆن هەى بى كەلامان
 ئا ميوان پەيمان جەراى دور ئامان
 ئا دوو نۆجوان چاگە زەبونەن
 هەر دوشان نور ديدهى خاتونەن
 نەى گفـتوگۆ بيبيـن والى نە ئەو دەم
 سەرو پا پەتى وەك ديوانەى زەم
 هەر نەسەر هاوار گريانش بى بەرز
 شارەمير مات بى و يارەمير دل لەرز
 دەسش كە ياوا دامان و بران
 بەرزش كەرد جە نۆهاوار و گريان
 ئەهل يانە دين يە هەقىقەتەن
 بى هۆشيو هاوار كول هى حەسرەتەن
 ئەوانيش نەو دەم بەر بين نەگريان
 نەو كار و يشان گرد بين پەشيمان
 دماو مودەتى ئەو شينو زارى
 والى ئاما هۆش نەو بى قەرارى

روکهرد نه ئههل يا نه نهو سهرا
 خه جالت بيدئ کهردي په زيرا
 ئيد شاره ميرن گيان شيرينم
 نهو ياره مييرن دهوای برينم
 پهی من وهی نو عيب کهردهن عه و دال
 والئ وه قوربان توژ گونای کال
 ئاخ من وه و ماوا گيان بشيام وه بهر
 تا نه ئهی مه کان نه کهردام گوزهر
 ههر چهن يه ته قدیر حهی بي که سهن
 ئارو کول نهی جا مه نزلمان وسهن
 مه ر خالق زانو ئه من نهی کاته
 چيشم نا وهر دهس چيشم خه لاته
 بهلام شمه ئهی هاو ده مان نهی دم
 ساز کهردي شادی نا ته مام بی خه م
 زه م زه مه بهر ز بی جه ئه هل يانه
 شادی به زمش کرت نهو ديوا خاته
 به زم شاهانه نهو سهرا بی گهر م
 ئاماوه زمان والئ حه یا و شه رم
 خير ئامای شيرين کهر دش نه تاي دل
 گاگا ئه سرينيج ماوه ردش وه کول
 برا لهو والئ مه ديان وه هم دا
 فرميسک شادی جاری نه چه مدا
 دماو به ينی وه والئ بی سه ر حال
 ئاوه خ که و په رسا و جويا جه ئه حوال
 په رساش ئه حوالان قه ومو هم خویشان
 ئه دا و هم بابوه والئ و برایشان
 ئينجا برالئ يچ يه ک يه ک ئه حوالان
 په ایشان به يان کهر د ته مام به سه ر هات

مه راره ت راکول جه نی دوری
 ته مام به سه ر هات جه ورو سه بوری
 والئ وات فه دای شه که تی راتان
 ديده م به سه ر گهر د توژ پالاتان
 ئه نا دلئهی من بریا نه ئاوات
 نه سه و دای دوری خوا داش نه جات
 جاری گهر د را نه سه ر بشوردی
 شه که تی جه سه نهی جا بهر کهر دی
 سه رو رو ئيسلاح کهر دی دوباره
 کالای عه و دالئ بکه ردي پاره
 به زم حمامو ده لاکي ته مام
 والئ په ی برالئ ده سوردائنجام
 کاتئ که فارق بين نه ئه و ده مه
 خه لاس بين نه دهس ئه و باری خه مه
 بالآ وه ک له و لاو رو خسار پررهنگ
 خيالشان ئامان شازادهی فرهنگ
 ته مام ئه هل و به يت ئه و به رو يانه
 چی شه ئنو رو خسار گر په ريشانه
 والئ نه پای دهر چه م به ئينتزار
 که بالاشان دی يه ک جا بی سه ر شار
 راهنمايي کهر د ئه و سه ر سه رای ویش
 تا کو جه و ماوا بنيشان بی نيش
 ساتئ به گرین ساتئ پی که نين
 ده می به سه رو وه ساتئ ماته مين
 ههر کام په ی ویشان مه کردشان به يان
 چيو نه مه نده بی شه فه ق بو عه يان
 والئ وات پيشان برای تاج سه ر
 مه نيایي راتان ناوهر دهن وه بهر

مهزانو ئهمن چيشتان سهر نامان
 كهردئ ئيسراحت و يم فهداي دامان
 ههرسي نهو سهرا چه م نيان وهه م
 سهر نه سهر سهرين ساتئ وه بي خه م
 نهو ده م ساحيو مال فهرمانده ي سپا
 مه ئموريه تش بي نه لايه ني شا
 نه ته قدير هق قه زاي سويحاني
 كارشان ته مام بي گيلاوه باني
 چون نه هل يانه نهو شهو بين وهش حال
 هيچكه س ديار نه بي نه حه يات و مال
 وهام ياران وات هادهم سه حه رهن
 ههر يو جه يانه ي بوسدي خاسته رهن
 با منيچ بلو سه ر دهو نه عه يال
 ئال غه ريبه ن په يم با په رسوش نه حوال
 كاتئ كه به رهي يانه ش كه رده وه
 ده مي گيژلوا سه ر به هه رده وه
 ديش دو نو جوان نو نه مام نور هس
 لاي ده س حه رهم وتيني سه ر به س
 فهرمانده نهو ده م تا قه تش نه مان
 ته سميم و يش گيتر په ي گوشته ي نه وان
 بهر گيشاوه ده س نه كي لان خه نجه ر
 چيو نه مه نده بي كه رو شان بي سه ر
 ناكه نه نهو خه و خاتونش هو زا
 به ره و روي هاو ده م په لامارش دا
 وات چيش مه كه ري سه ر وه شي سه ر خو
 بازه ماجرا گي لئو نو په ي تو
 وات قه سه م به زات ره ب (العالمين)
 به خالق كه ون سه ماو سه رزه مين

ئه ر كه لام له نگ باري وه زمان
 راسيو هه قيقه ت نه كه ري به بيان
 جه رگ ههر به رين مه كه رو پاره
 ئه ر وي م كه رده بو ده يريو ناواره
 چي به زمو گي ره براله هور زاي
 واتشان والئ چيشه ن نه ي هه راي
 نه م جا خاتونيچ به عه قليوه خاس
 ته مام ماجه راش په ي وات به ئي خلاس
 فهرمانده ي سپا ماجه راش نه ژنين
 نه ژنو بي ره مه ق كه و نه سه رزه مين
 ده مي بي ده نگ نه مه نده بي ش فام
 په ي مده تي وه لال بي نه كه لام
 خاتون دوباره روش كه رد نه شوي و يش
 نامي برالان يه ك يه ك وات وه پيش
 ئانه شاره ميرگيان شيرينم
 ئينه ياره مير نور دو عه ينم
 چه ن جار وه لاي تو من ئينه مه وات
 نامئ قه ومانو برايان وه لات
 شه رح نه حوالات عه شه ره تو خو يشان
 په ي حفزه ناموس هه رچي نه ژيان
 مه راره ت ژين قبول شان كه رده ن
 ناموشان وه ده س هيچ كه س نه سپه رده ن
 نه م جار فهرمانده ي وهش زه وقو ئيقبال
 كه زاناش نه حوال بريانه خه يال
 په ي نه داي حورمه ت هوريزا سه رپا
 به ده سوري خاس كه ردش ته مه نا
 ههر دو ناو چاوان برايان ماچ كه رد
 ده س كه رد نه كه رده ن نه مامان بي كه رد

وات قهسهه به زات ئه وهه سوپهان
 كاري كه شمه كه ردهن نهى جههان
 هيچ سپاو له شكر حاكمو شاي
 هيچ پير و مرید عيلم و نالاي
 نمه تاوان پاسه كه ران هه ره كه ت
 شمه پهى ئه من ئاوه ردتان نه سره ت
 ئه منيچ شه رتيه وه نهى دلّهى پر جو ش
 وه لى كو ل چيو ئ مه يو گير دى گو ش
 گهر قبولتتان كه رده شمه نه تاي دل
 نه لاي ده ستانم ئه من تا پاي گل
 وهك غولام هه لقه هى به نده نه گو شم
 شمه سه ردار و ئه من سه ر خوشم
 شه رتم ئانه نه به هه ق جه لانان
 فه رامو ش كه ردى ئه سلو ما واتان
 گهر ئبى شه رقه نه كه رده قبول
 قه سهه به زات خالقو ره سو ل
 هه ر به رين به تيغ مه ويار و نه ده م
 ئايرى غه زه ب مه وز و يانه كه م
 نه ده مای گردهن و يم كه رو هيلاك
 تا ئاهى ده رون به رو وه ژير خاك
 كاتى گو ششان داگردين نه وه كه لام
 فه رمانده شه رت و يش كه رده ش ته مام
 ده مى بي ده نگ بين هه ر سى نه ئه وه م
 چه رايه گيران دل ناوه رو خه م
 زاناشان قه سهه تورك عوسمانى
 هيچ ره دش نييه ن ئانه شان وانى
 والى ئه مجا رو نه و براله هى شيرين
 كه رده ش ته مه نا وه ديده هى نمين

وات قبول كه ردى تو خوا برايان
 پاسه خاسته رهن مائى نهى ژيان
 گهر شمه لاي من من بو نه لاتان
 كالاي هه قيقى بو رو بالاتان
 ئينه خاسته رهن و يتان مه زاندى
 باش قه سهه تورك و يتان مه واندى
 هه ر چه ن مه زانو په يتان گرانه ن
 دورى جه ولات وه بي ده رمانه ن
 ئه وه ل به خاتر سلامه تيبى و يتان
 دو وه م ئه منيچ هه ر چى هه ن په يتان
 ده مى بي ده نگ بين برايان نه وه سه ر
 چيش كه ران ئاخو ر چيش مه يو وه به ر
 واتشان ئبى شه رته قبولش هه ن وه س
 به ل به يو رو ئ وابو يا گه ده س
 فه رمانده كه ديش شه رتش بي قبول
 سوات نا ئبى دلّه م ئارام بي نه كو ل
 بازدي با منيچ ته مام ئه حوالات
 كه رونه ش به بيان برپوه خه يالات
 ئه من فه رمانده هى ئه مير سپام
 فاتح ئه قليم توركستان وه جام
 توركستان روسيا عه ره بو عه جه م
 گيلانا ئه من دل وه خاتر جه م
 وه هيچ جا ئه من دلّم نه ويه ن گير
 نه هيچ مه كانى ويم نه كه رده ئه سير
 تا نه ئه وه ده مه هى هه ورامانم ديبى
 دل بي وه سه وداش عه قل لام به رشى
 به لام ئه وامر دلّه ش كه رده مه عزور
 نه تاوام چا كه گيلون به زه رور

ئينه بئى كاتى نهو سهراى پاوه
 ديدهم نه روخسار پهري دياوه
 نال پهري ئيمه حوكم ئهسير بئى
 بهلام دللهى من پهى نهو زهوير بئى
 قهسهه مهوهرو به ذات بهزدان
 توشمان ئامان ئيمه جهو مهكان
 نه حوزور نهو به حورمه توفام
 نا سهنم هيچ كهس بواچو كهلام
 وهختى رهزايهت نهو واتش جهلام
 نيكاحم كهردهن به شهرع ئيسلام
 ئستايج مهويندى جه ژينو هم مال
 هه رچى من هه نم پهى نهو بى هه رال
 پوكى شهرت خاس چهنى شمهه بهس
 تاكه دوباره دل نه بو قهقنهس
 ئيستايج شهرته بو تهمام نه قههبا
 جهه كههرو چهنى ئاشنا و برا
 شادى و سهه وهشى بهزم شاهانه
 مهگير و نه من جهى سهه مهكانه
 ئاماي شمه پهى من فهرش ئاوه ردهن
 با قهومان زانان چه كارتان كه ردهن
 نهى گفتموگو بو بين شهو ئاما وه سهه
 وهه تاو ليزگش جه كهل كيشا سهه
 نهو جار فهرماندهى وهش زهوقو ئيقبال
 وهه دهسان جهه كهه رانه سهراى نهو مال
 نهوامرى وئيش نهو سههرا وانا
 قاسدش وهناو عهشرت گيانا
 واتش بيدي جهه پهى من شاديهن
 عه يالم ئارو پهيش ئازاديينه

ئارو من بهزم نهو بو كيم بهرزه
 به يعه تو په يمان پهى نه من فه رزه
 كاتى كه قهومان نهو ماوا بيهن جهه
 نهو دو نهمام باش ديشان وه چهه
 ديشان بالاشان سهروى نهمامه
 پهى واته و راويژ ساحيو كلامه
 هه ر كام پهى وئيشان دهعه تشان گيباس
 تا بان وه خزمهت وه شاديو ئيخلاص
 بازار شاديو ديدهن بى وه گهه
 پهى نههل يا نه ئيتره برپاس شهه
 نهو شاديو ميوان دو پهري زالله
 بين ههيران نهو بالا و كهماله
 بهزم شاديشان دا به هام رازان
 پهى يه كتر هه ر دهه ئاوات مهوازان
 فهرمانده، كه ديش نهو بهزم تازه
 نه ما بهين قههوم برايان وازه
 فرسه تش زانا فهورى نه نهو دهه
 پهى بهزم وهسال حازر بيهن كهه كهه
 دو پهري روخسار رومهت وئينهى گول
 بين وههام رازى نهمامان چل
 بهزم زه ماوهند شادى بى بهه را
 والى بئى خهوههه برالله نه جيا
 هه ر نه نهو شاره بيه نشان ماوا
 فهراموششان كههرد ماواى سهه ئاوا
 جه ناز و نيعمهت نهوان بين سهه شار
 پهى ئاماي پاوه نه كههردشان ئيقرار
 كاتى كه واپى چهمشان نهو كاره
 ديشان پهى پاوه نيهن راى چاره

بی وه سهودای سهر دمای چهنها سا
جه ئهفکارشان پاوه بی خهیا
زاناشان ئیتر کارشان لهنگه
پاوه پهی ئهوان سهرای بی دهنگه
چون ههر کام دارای چهن رولهی شیرین
نه سهرای یانه کهرده نشان نگین
ئهوان بی پاوه ند پاوه ند کهردن پا
که یخوا نه پاوه نه مهنده بیت جا

لواي که یخوا که نمانی پهی نه سه مولی

دیش که مندالان لواینهی بی شون
پهی ئهوان که یخوا نه مه ندش بر هون
به په رسا نه وه دم خه وه رش یاوا
ئهوان نه سه مول که ردهن وه ماوا
توشه پهی سه فهر ئه ویچ بهس نه سه
یانه و کاشانهش وه ره شید سپهر
به ره نجو زه حمهت ریگاش که رد وه تهی
مه رارهت زه حمهت گردش داوه پهی
تا کو وه شاری نه سه مول یاوا
دیدار وه روخسار روله گه ل ساوا
نه ته قدیر هه ق که زای سویحانی
نه ده م چاگه نه که یخوا بی فانی
به زم چه مه ریو شیوهن بی ههر زان
نه یاگهی شادی خه م بی وه میوان
جه م بین نه وه سه را هاو ده مان وه هه م
پاره میر ته مان په شیو بی ماتم
رو که رد ئه و براو گردین هاو سه ران
واتش چیوی هه ن با واچو لاتان

ههر چهن مه زانو کاری موشکه لهن
مه رارهت را بی ته حه مه موله ن
چه نه م قبول که ن تو خوا برایان
مه سپاردیش وه خاک که یخوا چی مه کان
به رمیشو په ری ناوچهی پاوه شار
به ل ئارام گیرو رۆحش نه و دیار
شاره میر داش جوا و نور چه مانم
برای پال پشت ئارامی گیانم
ته مان روی زه مین خاک و خوابه ن
رۆمه ن ئیرانه ن یا نه ههر جا یه ن
ته و فیرش چی شه ن په ی ئه و که ش مه رده ن
نه ههر یا گیوه خاکش سپه رده ن
ئه ر بو ئه عمالش په سه ند باری
مه یو به گولزار ئه و گوړه تاری
داش جواو کاکه تو ویت مه زانی
چی شمان سه ر ئامان وه ده س عوسمانی
ده رد من په ری نه عمالش نییه ن
خاک زالمان که ی وه گوړ بییه ن
کورده ستان وه ده س ئه وان زه لیله ن
نیمه عاسییه ن نیمه چون دیله ن
حه ی فه ن نه ئه و جا ئیمه ش که رد نه سیر
ئه سیر خاک خاک بو دانانی روشنیر
ئه رغه تاومی په ری هه ورامان
به ههر له ونی هه ن به رمیش کورده سان
ئه مچار شاره میر واتش براگیان
ئینه تو ماچی عه یانه ن لیمان
ئاو و گل که یخواش وه ی جا ئاوه رده ن
ده سه لات چیه شه ن که سی نه که رده ن

رهحمیوهیچ کهری وه بهندهی ههژار
نه قاپی نهتو نهبوون شهرمهسار
باقی وه سلام تهمام بی مهکتوب
(سمکۆ) مایهوه به دلّهی مهعیوب

ئهجهل داوش تهنه نه غوربهت بۆ گیر
خاک ئیی ماوا که روش وه ئهسیر
چینهیه زیاتهر ویت مهکههر هیلاک
با ههر نهی مهکان بسپارمیتش وه خاک
بهلام دهرسی بۆ ئینه په ریممان
فهرا مۆش نه بۆ کهردهی زالممان
ئال تازه لوان خاوش بۆ چهنی
ئیمه مهمانمی پهی دهردی ههنی
ههر نه ئه و ماوا خاکش سپهردن
روله گهله مهراق با بۆشان کهردن
یارهب دوائی پهی دهردان زار
نه کهری نسیب دوری نه دیار
هیچ کهس نه غه ور بهت نه بۆ گرفتار
نه بۆ وه ئهسیر بیگانهی غه دار
نه بۆ وه بهندی دۆسانی دۆژمه
نه بۆ دهر به دهر ئاوارهی وه تهن
ههر کهس بی سهرهه یا له تو پارهن
وه دهست زالم نه جهلهش بارهن
لاشه وه بی سهر خورد که متارهن
چه قه لوریوی یا سهگی هارهن
من داخ ئه وان وه دل نه دارون
نه دهس سهگی هارگیان مهسپارون
ئیل کهنان وه ری دهرکو دهر وازهن
ئیس تا پهی لاشه م ئاو ته وازهن
یارهب ههر کهسهی وای دهر دانش بۆ
مۆحتاج وه ده وای ته بیبانش بۆ
مه بۆ وه لای کی دهر دش بۆ عه بیان
ته بیب ههر تۆنی دهر دم کهرد به بیان

فەرھەنگىۈك

ئاختىز: لە جىبى خۇھەلسان
ئال: ئەو
ئانىشا: ئەوانە
ئەجىياش: واى دەزانى
ئەدا: دايا، داياك
باردى: بېھىتەن
بازدى: بى لىن = بېلىن
بالۆرە: جۆرە گىرمانى كە ھاورى لەگەل بەيت
گوتنا بەيتو بالۆرەيشى بى ئەوترى
بشەنەودى: ببى ببىسن، لە گۆى گرن
بگىلىمى: بگەرىپەن
بلدى: برون
بەرمىش: بى بەين
بەروپچن: بەرو وژن
پوشمى: بېوشىن - لە بەرى كەين
پەرىمان: بۆمان
پەى: بۆ
پەيد: بۆت
تەتلە و بېژن: ھەل تەكان و پاكکردنى دانەويەلە و
توتن بە تەوھقوبېژن يا بېژنگ
تەكوبىر: راوتېژ، تەكبىر
چەرخناى: گەراندىن
چەمەرى: گەرانى جلووبەرگى مرد و ھاورى بە گىران و دەھول لى دان
راز: چىرۆك، سەرگوزەشت
زەين: ھۆش، ئاوەز، فام
سەبون: گىرپاى زۆر گەرم
عازەو: لاوى تازە پىپى گەيشتو، زۆرتىر بۆكچ بەكار ئەبرى
عائىنەمەل: عايلەمەن، ھەنگە چىنە
كول: گشت، ھەموو

كولە: مەلە كور، كوللە، قولە
كناچى: كچ، كىژ
نەتاوان: ناتوانن
نەى: نايەت
نەنمان: نەمانە، نەسمان
واتشان: وتبان
وادە: كات، وەخت، دەم، سات
والى: خوشك، خۆشك
وەش: خۆش
ويتش: خۆى
ويتشان: خۆيان
ويتتان: خۆتان
وېم: خۆم
ھوروزم: پەلاماردانى بەكۆمەل ھىرش بردن بەسەرچەمى
ھومىد: ھىوا، ئومىد
ھەلس: فرمىسك
يانە: مال، خانگ، خانوو
يوشان: يەككىيان
كيانا: ھەناردى، رەوانەى كرد
گىلالى: گەرىپان
گوى رايەل: گۆى گرتن بۆ قسەو وتار
لوان: رۆشت
لواى: رۆبى
ماچى: دەلىنى
مانيان: شەكەت بوون
مۆم: ئەو شتەيە كە لە كاژى ھەنگوبىن بە دەس دىبو بۆ سامنەوہى دەزوى درويئە و زورھاشتى
كە بەكار ئەبرى
مەبۆ: ئەبى
مەدىان: دەروانەين
مەواچى: ھەردەلىنى
ناسەنم: نەمھىشتتوہ

ميٽرووي ههورامان

گولزاري ههورامان

نهدهبيات

بهشي شهشهم

جهڙني نه ته وهبي (نه ورؤز)

پێڕهوی مێژووی نهوڕۆز

پارسه‌كان؛ له نووسهر و له مێژوونووس و له شاعر، له باره‌ی نهوڕۆزهوه، بگه‌ره ههر له (خيام)هوه، تا ده‌گاته ناصر خه‌سه‌وه ئه‌حمه‌دی كه‌سه‌ره‌یی و دوكتۆر (محمدمعین) و (د. محمد جواد مشكور)، تا ده‌گاته د. پور داود و فره‌وشی و به‌ره‌وه ئه‌مپۆ، زۆریان وتوه و هه‌لبه‌ستوه و نووسیه‌وه و ئه‌وه‌ش كه‌ خه‌سته‌ی ئه‌و نووسراوانه‌ی، سه‌رپاکیان پۆشاكی ئه‌فسانه و پێڕه‌وی ته‌لیسمایان له‌بهر كرده‌وه و وه‌رگرتوه و هه‌مووشیان به‌كۆمه‌ڵ له سه‌رچاوه‌ی شاهنامه‌ی (فرده‌وسی) دا هه‌لگوزراون، له‌مه‌ش به‌ولاوه‌ چیدیكه‌ نوێ، له پشکنینی نوێکاریدا به‌رچاوا ناکه‌وی!

نووسه‌ری كوردیش (نووسه‌ر، مێژوونووس، شاعر) له باره‌ی نوڕۆزه‌وه نووسیه‌وانه و هۆنیویه‌نه‌توه و به‌شیه‌یه‌یه‌کی زۆر خه‌ستیش، بۆمان هه‌یه‌ كه‌ بلیتین، ئه‌م نووسراوانه زۆریه‌ی زۆریان، په‌نگدانه‌وه‌ی نووسراوی فارسه‌كانیان پێوه‌ دیاره!

شاعرانی كورد زۆریان به‌شان و بالی نهوڕۆز ناگر و زوحاک و ئه‌ژدیهادا وتوه، به‌لام، نهوڕۆز چیه‌وه و كه‌ی په‌یدا بووه و له سه‌ره‌تاوه، له كوێ و له جیگایه‌ كدا و به‌هۆی چیه‌وه روواوه و سه‌ری ده‌ره‌یتناوه، ئه‌وه بێ شوێنه‌واره!

له‌ناو كورده‌واریدا (نهوڕۆز و كاوه ئه‌ژدیها و ناگر) وه‌ك هاویه‌ش ده‌رده‌كه‌ون و له‌مه‌ش به‌لاوه‌ چیدیكه‌ی رۆشنكهره‌وه‌یان به‌رده‌ست و به‌رچاوا ناکه‌وی!

سالی هه‌شتاكان، مه‌لبه‌ندی رۆشنییری كوردی میره‌گانیك بۆ رۆشنییرانی كورد له هه‌ولێر پێكه‌وه‌ نا و ئا له‌ویدا، ئیمه‌ و تاریكمان به‌ناوی (نهوڕۆز و ناگر و به‌هار)هوه‌ خۆتنده و لاشم وه‌هايه، سه‌رپاکی ئه‌و وتاره، له‌ گۆقاری رۆشنییری نوێدا بلاوكرایه‌وه.

به‌لێ، ئه‌و وتاره، نرخیکێ تاییه‌تی سه‌رده‌می هه‌بوو، به‌لام له‌لای خۆمه‌وه ئه‌وه‌م له‌لا زۆر رۆشن بوو، كه‌ من نه‌متوانیه‌وه، بگه‌مه ئاواته‌كه‌م، كه‌ ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: نهوڕۆز، كه‌ی رووی داوه؟ له‌به‌رچی؟ له‌سه‌ر و كلالی كێدا نهوڕۆز په‌یدا بووه؟! كاوه كێیه و په‌یوه‌ندی به‌نه‌وڕۆز و ناگر و به‌هاره‌وه چی بووه و؟ ئا له‌م جۆره‌ پرسیارانه‌ ماخۆلانی گێژاوی بیرم بوون.

سالی هه‌شتاكان، سه‌ریکی قاهیره‌م دا و ئا له‌وێ، ئاواته‌ هاته‌ دی به‌وه‌ی كه‌ توانیم سه‌ری كتیبخانه‌ ئه‌زه‌ره‌ بده‌م و به‌ریككه‌وت ده‌ستنووسی زۆر كه‌ ئه‌وان به‌ده‌ستنووسی پارسیان له‌ قه‌ڵه‌م ده‌دان، كه‌وتنه‌ به‌رچاوم و ئه‌وانه‌ وایان لێ كردم، كه‌ بۆ چه‌ند سه‌عاتی

خه‌ریکی ئه‌وانه‌ بێ. به‌هه‌ر حال، ئه‌و ده‌ستنووسانه‌ پتر له‌ سه‌د ژماره‌یه‌ بوون و سه‌رپاکیان ده‌باره‌ی نهوڕۆزه‌ بوون و له‌گه‌ڵ هه‌ندی باسی دیكه‌دا. سالانی نه‌وه‌د، كه‌ بۆ ئێران چووم، هه‌ر نهوڕۆز رازوونیاژیم هه‌ر له‌به‌رچاوه‌وه‌ بوو! له‌ باره‌ی نهوڕۆزه‌ و زۆرم خۆتنده و هه‌روه‌ك له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌مه‌م رۆشنكرده‌وه، ئه‌م نووسراوانه‌ تینوبه‌تیمان نه‌شکاند و ئه‌وه‌ش، كه‌ ده‌مه‌وی ئه‌م باره‌یه‌وه، به‌رچاوی خۆینه‌ری به‌رپێزی بخه‌م، ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌نجامی ئه‌و كه‌لكه‌له‌یه‌ی كه‌ له‌ باره‌ی نهوڕۆزه‌ و به‌سه‌ره‌تیه‌كانیه‌وه‌ هه‌مبوه‌ و هه‌مه‌، به‌م جۆره‌ی خواره‌وه، وا راپه‌ده‌رێژم و به‌وه‌ به‌سته‌ی نا، كه‌ ئه‌م ته‌واوی ته‌واوه، به‌لكو به‌وه‌ مه‌به‌سته‌ی رێبازیکی په‌وان بێ به‌ره‌وه‌ راستیی؛ سه‌رچاوه‌یه‌ك بێ؛ بۆ لێكدانه‌وه‌ی په‌واتر، ئه‌گه‌ر بکری!!

له‌م بۆچونه‌ماندا، به‌پێویست ده‌زانری، كه‌ هه‌ندی خالی یاریده‌ده‌ری رۆشنكهره‌وه‌ی ئه‌م پێڕه‌وه‌ هه‌ن، بیاندیه‌یه‌ به‌ر به‌ردی تاقیکه‌وه‌وه‌ی تۆژینه‌وه، به‌وه‌ مه‌به‌سته‌ی، كه‌ بگه‌ینه‌ ئاواتی گۆله‌ سه‌ره‌کیه‌كه‌ و ئه‌وانیش ئه‌مانه‌ن:

كورد و ناگر

له‌لایه‌ن گه‌ل و هۆزه‌ جۆریه‌جۆره‌کانی كورده‌وه، لێره‌ و له‌وێ و له‌ملاو له‌ولاوه، ناوی ناگر، به‌گه‌لێ ئاوازه‌ و گۆ-وه، به‌رگوتیمانده‌كه‌وی. كه‌ وه‌ك (ئار، ئاتر، ئاتهر، ئاویر، ئاور، ئایر، ناگر، ئاتور،... هتد).

رێزگرتنی ناگر، له‌لایه‌ن هۆزه‌ جۆریه‌جۆره‌کانی كورده‌وه، گه‌یشته‌وه‌ته‌ په‌یه‌ك، كه‌ سه‌رسووپه‌ینه‌ری بێگانه‌یه‌ و بۆیه، باوه‌ری بۆ ئه‌وه‌ رۆیشته‌وه‌ و ده‌روا، كه‌ گوايا كورده‌كان ناگر ده‌په‌رستن و جگه‌ له‌ ناگر، خوا نانس!!

له‌ ناوچه‌ی كورده‌واریدا، سوێندخواردن به‌ناگر و به‌پێرزی زانیی به‌شیه‌وه‌ی ئه‌م جۆره‌ زاراوانه‌ به‌كار دێت:

- به‌و ناگره، به‌رۆشناویی ناگر، به‌بلیسه‌ی ناگر، به‌شۆله‌ی ناگر.
- پا ئایره، پا بلیسه‌وه‌ ئایریه، قه‌سه‌م، پا رۆشناویه، پانور و ئایریه، قه‌سه‌م وه‌و نووری ناگره.

- پا ئایرانه، پا ئارگا، قه‌سه‌م وه‌ ئۆجاخه!
بۆ لێكدانه‌وه‌ی ئه‌م جۆره‌ سوێندانه‌ (جۆره‌ سوێندخواردنه)، وه‌ك له‌ملاو له‌ولاوه‌ و ده‌ستمان هێناوه، وه‌هامان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن، كه‌ رۆشناویی ناگر (رۆشناویی = نووری

و له گه له خه یالی به نه وشه یی و له گه له گر انگرانی گری ناگری بلتسه داردا ده چنه دنیا یه کی نوبی دینی خو یانه وه.

له دینی کاکه بییدا، وها دهوتری، که گیان و ژیان دووناو دوونه و هه ر گیانی نه گه ر له رپه وی دووناو دوونه کاند، بۆ ماوه ی هه زار جار ببیته وه به به شه ر نه و که سه، ده چیته قالب (چوار چیتوه) ی ناگره و ده بیته پارچه یه که له نووری خوا و ئبتر هه رگیزا و هه رگیز هه ر نه مر ده بی!! بۆ وینه (داودی گلیم له کۆل) یه کیکه له وانه و یه کیکه له په ریه هه ره دل سوژه کانی خوا (سان).

کوردی جوومان زۆرن و حالی حازریش، کۆمه لپکی گه وره ی بیسارانی سنه یی و کامیارایی هه ر ماون و پتر له وهش، که ناگر، له دینی (جووت که لیمی) دا چهند به ریزه، وه ک کوردی په سه ن به باویره وی جه ژنی نه ورۆز و سه ری سال به خو شیه وه یاد ده که نه وه و هه ره وه ک سه رپاکی کورده کان له جه ژنی نه ورۆزدا دیاریی بۆ یه کتری ده بن، یان باوک جه ژنانه، به منداله کانی ده دات، نه وه ماوه ی چهند رۆزه ی نه ورۆزه، هه ره وه ک لای هه ر کوردی کی دیکه باویره وی نه ورۆز هیچیکه که نه کردوه! به لام له باره ی پیروزی ناگره وه، له لایه ن (جوو) وه، له باسی (جوو) دا، باس ده کرت.

کوردی فه له و کوردی ئیسلام، هه رگیز وازیان له کوردا یه تی خو یانیان نه هیناوه و بۆ یه به هه موو جو شوخووش و خو شیه وه، یادی نه ورۆز به گر انگرانی ناگر ده که نه وه.

کوره ی سوفیگه ریه تی کوردی ئیسلام، بۆ وپرد و زبکر کردنی خوا، به ده وری کوره ی ناگردا (ده چنه حاله تی خوا ییه وه و له ده ربا ییدا مه له وانی ده کن، تا وه کو به زووترین کات بگه نه گۆل و ئاوات و ئامانج) کوره ی زه مزه مه ده به ستن.

ناگر و دینه جو ربه جو ربه کان

- ناگر لای زه رده شتیان

له ناو به شه کانی ئاقیتستادا، به تایبه تی یه کی له به شه دیرینه کانی یه سنا (گاته کان) دا و تا له وپیدا، پتر له نیوه ی بۆ ناگر و پیروزی ته رخان کراوه و به تایبه تی چۆنیه تی هه ل سوکه وت له گه لیدا و نه و که سانه ی، که له لایه ن دینه وه، به رپرسن، له به ر به رده وامی گر انگرانی و سه رپه رشتیکردنی. (یه سنا، پرۆفیسۆر پور داود، ۱۲۲-۱۹۶ - تهران).

تا له وپیدا، وها هاتوه، که له دنیا دا، تاریکی و روشنایی هه ن، راستگۆ و درۆزن هه ن، راست و ناراست هه ن، نه هه ر مه زده و نه هه ریمه ن هه ن، شه یستان و دیوودرنج و

خه لک خه له تینه ر و پیاوی خودا و خزمه تگوزار هه ن و هه میشه ده سه ی دیوودرنج و شه یتان سه ر به نه هه ریمه ن و هه میشه ش نه مانه ش دژ به به ره ی نه هه ر مه زده و پیاوچا کان و راستانی هه میشه له روشنایی دا ده ژین و ده سه تی دوژمنانی شیان هه میشه وان له تاریکی بییدا و تا له وپیدا، بۆ خه لک له برتبردنی خو یان هه شاردا وه.

بلتسه ی گر انگرانی ناگر، په رمزی بۆ زمانی پاکی پیروزی خودا و نیشانه ی سه رپه رشتیکه ری راستیی و مرۆقا یه تییه، که زه رده ده شتییه ت رابه ریه تی.

له (گاته کان) دا و هه مان بۆ ده رده که وئ، که دینی زه رده ده شتی دینیکی مرۆقا یه تیو شارستانی بووه، که له گه ل یاسای رامیار بییدا، ها وراز نه بوون! نه گه ر یاسایه ک و یستبیتی به پیتی په ریه وی دینی زه رده ده شتی که له (ماگه کان) دا ده ستبیرتیرکراون، هه رگیز له به ر سیته ری یاسای رامیار بییدا دانه نیشتون.

له ئاقیتستادا، ناگر، به شتیه ی (ئاتر = áthr = áØr) هاتوه و به و که سه ی که سه رپه رشتیکه ری ناگره (ئاتره فان = áthrván)، یان (ئاتره فه ن = áthrvan) ده وتیت، نه مانه ش به چینیکی زۆر به ریز ته ماشا ده کرتین.

له لایه ن دینی زه رده ده شتییه وه، په رستگای گه وره گه وره و فراوان، له لایه ن زه رده ده شتیانه وه، له ملاو لاوه - (بۆ هه ل سوکه وتی دینی، جه ژنی دینی و کۆمه لایه تی، باویره وی شه ش جه ژنه کانیان... هتد) - مه لبه ندی په رستگا (ئاته شگا = ئاته شگه ده) دروست کراوه و هه ره گرنگترینی نه وانه و پیروزی ترینیان، ئاته شگه ده ی (ئازهر کو شته سب) بووه، له (شیز = ته ختی سلیمان)، له ناوچه ی تیکاب نزیک به شاری ئورمییه (ئورامییه). سه رپاکی جه ژنه کانی زه رده ده شتییه کان، له ده می ژیان زه رده ده شتدا، له و ئاته شگه ده یه دا گیراوه و گر انگرانی ناگر به شتیه یه کی سه ره مرپی بلتسه ی کیشاوه و هه رگیز خه فه نه کراوه. نه رده شیر ی بابکان، تا له وپیدا، له ده می به هاردا، به پیتی خوا سی چووه ته ناو ئاته شگه ده ی شیزه وه و تاجی شاهیی کراوه ته سه ر و تا له وئ جه ژنی دینی میه ره جان، له گه ل نه ورۆز و له ته ک ده ستپیکردنی تاجگوزاریی شای شایانی ساسانی جو شی خوارد و نه و شایانه ی دواییشی زۆر یه یان په ریه وی نه ویان کردوه.

- ناگر لای (جوو = که لیم) ان

له (ته وراتدا = Old testament)، وها ده رده که وئ، که (ناگر) پایه یه کی زۆر پیروزی و به رپیزی هه یه، چونکه خوا ی یه کتا (یه هفه = Yahve) کاتی که له گه ل (مووسا) دا

گفتوگو دهکات، به زمانی بلتیسەى ناگروه کردوویەتى، گویا، زمانی (بلتیسە) ناگر، زمانی خوایه (بروانه: آتش نزد بنی اسرائیل - پور داود، ویسپرد، ل ۸۵، یان (سەفەرى خروج = Exodas) بەشى سیتیەم و بەشى نۆزدهەم و بەشى بیستەم - بە دەم پور داود - هە، پتر لەمەش جیگا و شوتینی قوربانیکردن، دەبی بە ناگر روشن بکرتیتە هە.

- ناگر، لە لای هیندیان:

لە دیرینترین پەرتووکی سانسکریتی (هیندی کۆن) دا، که (ریگ ڤیتا = Rigveda) یە، و هە، هاتوو، که (ئاگنی = Agni) پەروەردگاری ناگر و لە گەل خواى مەزن (ئیندرا = Indra)، لە کاتی قوربانیکردندا، بەهۆی گرانگرانی بلتیسەى ناگروه (زمانی خواى گەوره) جابه جا دەبی و بی ئەو سەرناگرئ.

بە هەرحال، ویکچوونی پیرۆزی ناگر لای هیندیانی دیرین و دینی زەردەشتی ئەگەر جیاوازییەک بەدی بکری، مەگەر لە پرووی ناو هە هەبی!

- ناگر، لای چینیهکان:

لە لایەن چینیهکان هە، ناگر پایەیهکی پیرۆزی هەیه و (خواى ناگر) لە لایەن چینیهکان هە، بە ناوی (تسۆانگ = Tsaowang) هەیه و پەیکەریشی لە ناو هەموو مالتیکدا، لە لای هەموو خیزانیک هەیه و ئەگەری پەیکەری نەبی، دەبی وینەى هەبی و چونکە بوونی پەیکەری ناگر یان وینەى لە ناو مالاندا، لە لای خیزان، پارێزگاری سەرۆکی خانەواده و ئەندامانی خانەواده و نەهوی خانەواده دهکات.

لە جەژنە گشتییهکانیان، که لە دەر هە، لە ناو مالان و خیزاناندا دەگیرئ، جەژنی (خواهەى ناگره) و لەم جەژنەدا، قوربانى دەکری و قوربانیهکەش دەخریتە ناو ناگره هە. (پور داود، ویسپرد، ل ۹۴ - ۹۵).

- ناگر، لای یۆنانیان:

لە بارهی دروستکردنی یەکهەم مرۆڤه وه و دەوری ناگر له ویدا، له میثرووی دینیدا، چەند داستانی بەرچاو دهکەون و که هەریهکی له وانه، رواله تیکی جیاوازیی لهوی دیکه هەیه و ئەوهشیان که له یهکتیرییه وه نزیک بن، یان له بهک بکهن، جۆری خواهەى دینی و دەوری ناگرن! لەم پرووه وه، به کورتی وهک ناوونیشان، سی ریتگا هەبوون و ئەوانیش: یهکهەم، مرۆڤ له بەردی خارا و له درهخت دروست کراوه، دووه (زاوش = Zaus)، یان (زیوس)

و خواهەى دیکه، مرۆڤیان دروست کردووه و ریتگای سیتیەم، ئەوهیه، که (پرومیتئوس = Prometheus)، دروستکەری مرۆڤه؛ له (خاک و له ئاو) و (ناتینا = Athena) ش گیانی به بەردا دهکات. له هەر سی جۆره دروستکردنه کهدا، (ناگر) بۆ گیان پیاوکردن دەوری هەیه و ناگریش، هەمیشە بە دەست خواوهندی گەورهیه و بە فەرمانی ئەوه (واته: به خواشته رخوازی زاوش - ه)، (ویسپرد، د. پور داود، ل ۹۶ - ۹۷).

- ناگر، لە لای ئیسلام:

لە لای ئیسلام، ناگر بە پیرۆز دەزانری و بە تاییه تی کاتی که حەزرتی ئیبراهیم، لە لایەن بتپەرستانه وه خرایه ناو ناگریکی گەوره وه (مەنجەنیق)، خوا فەرمانی دا بە سەر ناگردا، که دەبی سارد بی و سەلامە تیش بی، بۆ ئەوهی ئیبراهیم نەسووتی و نەخوشیش نەکهوی و ئەنجامیش ئەوه بوو که ئیبراهیم نەسووتا و بە سەلامە تی هاته دەر هە. پاش ئەوه، ئیسلام ناوبه ناو سویتد به نووری ناگر دهخوات! ئەمه له لایه که وه، له لایه کی دیکه وه، زۆر نزیکه، که هەر بهو بۆنهیه وه بوو بی، بۆیه که ناوی باوکی به ناوی (نازەر = ناگر) هوه بانگ بکهن!

- ناگر، لە لای رۆمیان:

پەروەردە کەری ناگر، لە لایەن رۆمی دیرینه وه (ڤیستا = ڤهستا = Vesta) یه، که به رامبه و هاوواتای (هیتتیا = Hestia) ی یۆنانییه. دیرینترین پەرستگای (ڤیستا = Vesta). لە لایەن دووه مین پادشای (رۆم) هوه، (نوما پومپیلیوس = Numapompil- ius)، له (په لاتین = Palatin) دروستی کردووه. نووسەرانی لاتین وه هایان، له قەلەم داوه که ئەم شاهه ئەفسانەیی، سالانی (۷۱۴ - ۶۷۱) ی پیش زاینیدا ژیاوه.

ناگر، لە لای رۆمییهکانی دیرینه وه پشتیوان و پارێزگاریکهری ولاتیان بووه و ئەم ناگره پیرۆزه، هەمیشە، له (ڤیستا) دا روشن بووه و بگره هەمیشە بلتیساندوویه تی.

بۆ ناگادار بکردنی گرانگرانی ئەم ناگره، له سەر ه تادا چوار کەنیشکی خاوتن نیک بوون و له پاشدا، کراون بە شەش و ئەمانەش، به پیتی هەندئ هەلومەرج دیار بکراون و لێره دا، ماوهی ئەوه مان نییه!

هەموو سالتی، رۆژی نۆهەمی مانگی (کانوونی دووهم) جەژنی ناگری پیرۆزی (ڤیستا) به ریا (دهگیرئ) دهکری و لهو رۆژهدا، خه لک به ره وه ئەو ئاته شگه دهیه روو ئەنن و ئا له ویدا و لهو رۆژهدا، به خه لک هه مه جۆره و هه مه رنهنگ گورجوگۆلیی رۆشنییری دینی پیشکەش دهکری و شایانی باسه، هەر له هەمان رۆژیشدا قوربانى دهکری.

ئەو دەبىي بوترى ئەم رووى بەراوردكارىيە، ئەو يە، كە ھەر تەنبا (مۆبەد) زەردەشتى و پەروردگارى ئاگر لە كەنىشتەى (يۆنانىي) و ھى (رۆمانىي) و ھى (جوو) يىشدا، بۆى ھەيە كە بەرپۆبەرى ئەو جەژنە پىرۆزە بۆى و لە پىشتى سەرى ئەو ئاگرە پىرۆزە بۆى. (د. پور داود، ويسپەرد، ل ۱۰۲ - ۱۰۳).

ئەژدەھاك:

سەرگوزەشتەى جۆراوجۆرى (ئەژدە) و (دەھاك) لە داستانە دىرینەكانى گەلاندا، جىگايەكى فراوان و دىرینيان پىر كەردووەتەو.

دەھاك، خۆى بەناوى كەسايەتییەكى مېژوووبىيە، ھەرەك گوزارش (راپۆرتە)كانى يۆنانىيە دىرینەكان تۆماریان كەردووە، لە سەرگوزەشتەنامەكانى (ماد) و (ئاشور)دا، جىگايەكى سەرسۆرھىنەرى گرنگيان داگىر كەردووە.

دەھاك، لە ناو كوردەوارىيدا، رووالەتى كەسايەتییى جۆراوجۆرى بەرچاوى گوئى دەكەوئى! كە وەك:

- لە رووى رامىارىيە، زوحاك (عارەب) بەزۆر ولاتى داگىر كەردووە و وشك و سەوزى پىكەو سەوتاندووە و ھەرچى مەرقايەتى، پىتى ناخۆش بۆى، ئەو بەرەوای زانىو و كەردووبەتى. لەم بارەيەو (كاو)ى كرىكارى بۆ پەيدا بوو و رووبەرووى وىستاو و بەسەرىدا سەركەوتوو و ئاسايش و خۆشپى بۆ خەلكانى كۆمەلگايانى كوردى، بەرپا كەردووە.

- لە رووى دىنىيە، زوحاك پالەوانى ئەھرىمەن (شەيتان)ە و ھەرچى شتى، كارى، دژژ بەدىنى راسترەو خوای بەكانە پەستى بۆى، ئەو دەبەپىنتىتە دىي، ھەمىشە پالپىشتى درۆدەلەسە و خراپەكەردنە.

- لە رووى كۆمەلەيەتییە، بەھۆى زۆرى زولم لىكەردنەو كۆمەلەى زۆردارى دژ بەشارستانىت دروست دەكەن و پالەوانى زۆردارى فرت و فىللكەر (زوحاك) و كۆمەلەنى بەرفراوان و گەورە و كاركەران و ھەژاران و چەوساوان، لە پىناوى بەرژەندىيى خۆياندا دەخەنە ژىر بارەو.

- لە رووى رۆشنىيى كەلەپوورىيە، وشەى زوحاك (دەھاك) وەك ئىدىوم (زاراوى) لى ھاتوو و بەشىوھى قەرزكەردن، لە رىستەى رەنگاوپرەنگدا بەكار دەھىتەرت! زورىي جارىش شىو و رووالەتى، كورد واتەنىي وەرگرتوو و لەگەل ئىدىومى (زىندانى

ئەسكەندەر)دا، بەكار دەھىتەرت و بەزۆرىش بەدەموزارى كۆمەلگاي ئاساىيە، برەوى ھەيە.

لە فەرھەنگى كەلەپوورى كوردەوارىيدا، (ئەژدە) (دەھاك) بوونەتەو يەك و وشەى (ئەژدە)يان دروست كەردووە و كاتى كە ناوى وەھا بەرگوئى دەكەوئى رووالەتى ماریكى زۆر گەورە بەدرىژىي و پانىي و ئەستورىي، لەگەل چەند سەرىكى ھەللوھەردا، دىنە بەر بىنىنى چاوى قىدىوتىپ - ى مېشك، ياخود ترسناكتر لەوھى كە خەيال بۆى دەروا!

ھەندى جارىش، ئەو وىنە خەيالئىيە دىتەو، بەرچاوى خەيال، كە گوايا، كاتى خۆى زوحاك سەرچاوى (كانى) شارەكەى داگىر كەردووە و لە سەرشانى زوحاك ئەژدەھاك، دەبى ھەرىكەتى لەوانە، يەككى (مەرف) ، بەخىتە قورگىيە، ئەوجا، بەشى (ژەمى) ئا و بۆ شارەكە بەر دەدات! شايانى باسە، كە ئەو دوو ناو (دەھاك) و (ئەژدە)، ھەرەك باسما لىتو كەردنى و بەدرىژىي باسى ھەرىكەتەكان، لە رووى زمانسىي و مېژوووبىيە دەكەينەو، پاش بەسەرچوونى ماوھەكى دووردرىژ ئەوجا، بەم جۆرە كە ئەمىر ھەيە (ئەژدەھاك) ، يەككىيان گرتوو تەو و ئەم واتا نوتىيە، بەبەرىا كراو.

(ئەژدە = Azi):

ئەژدە، يان ئەزى، وشەيەكى ئاقىستايىيە و بەواتاى (مار) ھاتوو، وەك واتاى راستەقىنەى (واتاىي) و لەگەل ئەو شدا وەك واتاىيەك، كە لە رووالەتى قەرزدا، بەكار بىت و گىيانىكى ئەدەبىي پىدا بەكرى، بەواتاى (دوژمن) دى. ئەمىر لە ناو (كورد)دا، مار، وەك گىيانەوھرىكى خىشندە ناسراو و جۆراوجۆر و رەنگاوپرەنگى ھەيە و پتر لەمەش ژەھردار و بى ژەھرى ھەيە و ھەمىشە بەدوژمنى مەرف لە قەلەم دەدرى و مەرف ھەمىشە بەمەترسىيە بەرەنگارى دەبى. لە ناو كوردەوارىيدا، وەك ئىدىوم (زاراوى) ، بەرگىكى پىدا دەكرى و گوايا، باشتىن بەرگى واتا بەخشە، بۆ بەرامبەر بەدوژمنى، كە ھەمىشە مەترسىيە بۆ دوژمنەكى ھەيە. لە ھەندى كورد واتەنىدا، زاراوى لىكەرداوى (مارى بى ئىجازە) بەكار دى، كە گوايا، دوژمنىكە و ھەرگىز جىگاي باوەر نابى!

لە دەمى باووبەروى دىنى زەردەشتىدا، (ئەھرىمەن) يەكەم ھىزى بوو، كە بەرامبەرى بلاووبونەوھى دىنى زەردەشتى بووبى و ھەمىشە وەك بەرھەلستى وەستاو، لە سەرپاكى ئەو ناوچانەدا، كە بۆنى بلاووبونەوھى دىنى زەردەشتىيان لى ھاتوو.

بەشىوھەكى دىنىي (بەپىي رەوہ و رەوشتى زەردەشتىت) ئەوانەى كە بەھۆى

بلاوونوهی دینی زهردهشتی بووه زیانیان پی گه‌یشتووه و پی ده‌گات، هم‌میشه به‌خوبان و پشتگیریا‌نوه، دژ به‌دینی راستیی و یه‌کتایی و ناوهدانی و شارستانیه‌تی کشاورزی (کشتوکال، زه‌ویوزار ناوهدانکرده‌نوه) وه‌ستان.

به‌هرحال، له‌م پرووه (خوینهر بوی هه‌یه، که بگه‌رپته‌وه، بۆ ناوه‌پرۆکی گاته‌کان،...) نه‌وهی که من بوی ده‌پرۆم نه‌وه‌یه، دینی زهردهشتی دینیکی یه‌کتاناسینی خوا بووه و له راستیشدا دینی رامیاری بووه، بۆ گۆرینی کۆمهل، به‌رهو شارستانیه‌ت له ره‌وندیییه‌وه، به‌رهو دیهات و به‌رهو شارستانیه‌تی ناوهدانکرده‌نوهی زه‌ویوزار و به‌رهو خزمه‌تگوزاری به‌مرۆف و مرۆفایه‌تی له‌بیر و له‌په‌ند و له‌کردار و کرده‌وده‌دا. بیگومان نه‌م رپه‌وه، دژ (له‌رووی دینییه‌وه)، به‌خواله‌کان، خواله‌یی که جگه‌له‌درۆ و زولم، فریودانی خه‌لک چی دیکه‌ی پی نه‌بووه و له‌رووی رامیاریشه‌وه دژ، به‌و خاوه‌ن کوبله و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی دیکه‌ی له‌م پرووه‌وه. که‌وا بوو نه‌م به‌ره‌یه، ده‌بی نه‌گه‌رچی که‌مترین له‌خه‌لکه‌کانی دیکه (کوبله و بی ده‌سه‌لات، هه‌ژاران و چه‌وساوان) به‌لام ده‌سه‌لاتدارترن، له‌هموو پروویه‌کی دیکه‌وه، واته: له‌رووی ده‌ستی خراپه‌کردن و درۆده‌له‌سه و زور و جوریا‌نوه. نه‌م ده‌سه‌یه، له‌ثاقیستادا به‌ناوی (ئه‌هرمه‌ن = نه‌نگره‌مه‌ینو = angremainyu) وه، هاتووه و که دروشمیان (بیری خراپ و وته‌ی به‌د و کرده‌وه زیانه‌خش)ه. نه‌مانه له‌هموو لایه‌که‌وه که زهردهشتی بتوانی سه‌ره‌له‌بدات، سه‌ره‌له‌ده‌ن و دژیان راده‌وه‌ستن. له‌ثاقیستادا، نه‌مانه، به‌ناوی (ئه‌ژی)، یان (دپوه‌وه، ناویان هاتووه. گات، پرۆف - پور داود، ل - ۷۸). نه‌وجا، بابیینه‌سه‌ر لیکدانه‌وه‌ی وشه (ئاژی = Azi) و به‌پیتی ناوه‌پرۆکی (گات)ه‌کان بۆمان ده‌رده‌که‌وی، که بلتین، وشه‌که لیکدراوه و پیکهاتووه، له (ئامرازی نه‌ری = نه‌فی «ئا = A») و ره‌گی ریشه‌ی کار (ژی = Zi) که به‌واتای ریشه‌ی (ژیان) دی. نه‌وجا، هه‌ردووکیان پیکه‌وه، دوو به‌شی یه‌کگرتوی دژاوه‌ری ناوهرن و به‌واتای (ژیان + دژژی ژیان)، که (مار)ه. به‌لام وشه‌یه‌ک که به‌ناوی (ئاژیده‌هاک)ه‌وه بی، له‌ ثاقیستا (گات)دا نه‌هاتووه!!

ده‌هاک:

له‌ثاقیستادا وشه‌ی (ده‌هیو = dahyu) هه‌یه، که به‌واتای ولات، ناوچه، لادئ، کیلگه‌دی. شایانی باسه، ناوی (ده‌وک)ی نه‌م‌ریش، هه‌ر به‌همان واتاوه، ناو‌نراوه.

له‌نه‌ده‌بیاتی پاله‌وییدا، ناوی به‌م شیویه (ده‌هاک = dahak)ه‌که به‌واتای (زوحاک = ضحاک) دی و له‌فه‌ره‌نگی پاله‌وییدا (د. فره‌وشی، ل - ۱۲۷) وه‌ها هاتووه، که

وشه (ده‌هاک)، به‌رگی عاره‌بیی پیا‌دا کراوه و تا بووه به‌(زوحاک = ضحاک) و له‌م باه‌ته‌شه‌وه دیسان ده‌لی، که (ده‌هاک) به‌واتای (ده) عه‌یب، هاتووه، چونکه (ناک = ak) له‌پاله‌وییدا، به‌واتای (عه‌یب)، یان (گروپ) یان (زور)، یان (دپوه) هاتووه.

هه‌ر له‌همان سه‌رچاوه‌دا، وشه‌یه‌کی لیکدراوی وه‌ک (ده‌هاکان = dahakan) به‌رچاو ده‌که‌وی، که به‌واتای (لادیی، دیهاتی، گشت و کاله‌ر) دیت و نه‌مه‌ش به‌رامبه‌ر و هاوواتای وشه‌یه‌کی دیکه‌ی پاله‌وییه، که نه‌ویش (ده‌هیستان = dahistan)ه.

ناوی (ده‌هاک که‌رت = dahak kart)یش، ناوی شاریکه‌که گویا زوحاک، له‌ (بابل)دا، دروستی کردووه.

وشه‌ی (ده = da) وه‌ک پارچه‌یه‌ک له‌ریشه (ده‌سه = dasa)ی ثاقیستاییه‌وه، که واتای (ده)ی نه‌م‌رۆی ناو زمانی کوردیی دی.

به‌پیتی نه‌م لیکدانه‌وه‌ی سه‌ره‌وه، بۆمان ده‌رکه‌وت، که وشه‌ی (ده‌هاک) به‌واتای (زوحاک) له‌ (گات)دا ده‌ست ناکه‌ویت، به‌لام وشه‌ی (ئه‌ژدیها) له‌شاهنامه‌ی فره‌وسییدا، بۆ چه‌ند جارێ هاتووه و هه‌روه‌ها، له‌نه‌ده‌بیاتی ساسانییدا به‌زوری به‌رچاو ده‌که‌وی.

شوینه‌واری ده‌هاک:

له‌م پرووه‌وه بۆچوونی جوراوجور و بی سه‌روشوتن به‌رچاو ده‌که‌ون! له‌شاهنامه‌ی (فرده‌وسی)دا وه‌ک ناوی (ضحاک = ع) و به‌شیویه (اژدها) هاتووه و له‌باره‌ی لیکدانه‌وه‌ی، ده‌بینن که به‌که‌سیکی (ناپارسا) که به‌واتای (نائیرانی) دیت، هاتووه و، له‌ولاشه‌وه، وه‌ک کابرایه‌کی ته‌لیسمایی و ته‌لیسم زان و جادوو له‌قه‌له‌م ده‌دری.

ناوی جیگا و شوینه‌واره‌که‌ی؛ (فرده‌وسی) ده‌بیاته (ده‌ماوند) که شاختیکه‌که‌وتووه‌ته رۆژه‌لاتی (تاران)ه‌وه و له‌لایه‌کی دیکه‌ش ده‌بیاته (ئه‌روه‌ند) و هه‌ندیکی دیکه‌ش ده‌بیانه‌وه سه‌ر بنه‌رته‌ی عاره‌ب و شوینه‌که‌شی ده‌به‌نه‌ شاری (ده‌هاکه‌رت)، که له‌ (بابل)دایه.

هه‌ندی میژوونوسی پارس تیکه‌لاوی له‌نیوان (دیاکو) شای دامه‌زرینه‌ری (ماد)دا و له‌نیوان وشه‌ی (ده‌هاک) ده‌کن و به‌یه‌کیان ده‌زانن و نه‌ویش هوی نه‌زانیی لیکدانه‌وه‌ی پارچه‌ی ناوه‌کانه، له‌رووی زماناسیه‌وه، نه‌گه‌ر به‌مه‌به‌ست نه‌بی و نه‌گه‌ریش به‌مه‌به‌ستییش بی، له‌وانه‌یه، به‌مه‌به‌ستی کینه‌وه‌به‌ره‌مه‌هیتان بی دژژی دامه‌زرینه‌ری شای (ماد)! بۆ پۆخل کردنی رپه‌وی.

فهره‌نگه پارسیه‌کان، وه‌هایان لیک داوه‌ته‌وه، که وشه‌ی (زوحاک) وشه‌یه‌کی عاره‌بیه و زاراوکیکی پر به‌واتای ژور و جهور و خراپه‌کردنه. به‌یرونی، (ده‌هاک) به‌کوری (به‌یوره‌سپ = بیوراسپ) و کوری (ئه‌روه‌ند) ده‌زانی.

له باره‌ی لیک‌دانه‌وه‌ی واتای (ئه‌روه‌ند) = (ئه‌لوه‌ند) هوه، هه‌ندی به‌رووباری دیجله‌ی ده‌زانی و هه‌ندی‌کیش به‌(شاخی) ده‌زانی و هه‌ندی‌کی دیکه به‌شاری ده‌زان و فرده‌وسی - ش (ئه‌روه‌ند) به‌رووباری له قه‌لهم ده‌دات و به‌دیجله‌ی ده‌زانی! ئه‌مه‌ش نه‌زانیی جوگرافیایی و نه‌بوونی به‌لگه‌به، له بنه‌ره‌تی میژوو‌یه‌که‌دا.

له‌م رووه‌وه (فرده‌وسی) یه‌ژیت:

(به‌اروند رود اندر آورد روی چنان بود مرد دیهیم جوی

اگر پهلوانی ندانی زبان به تازی تو اروندرا دجله خوان

(فرده‌وسی)

هه‌روه‌ها، فرده‌وسی، ئه‌ژدیها، به‌مار نازانی، به‌که‌سیکی ته‌لیسماوی ده‌زانی، به‌م بو‌نه‌یه‌وه ده‌لی:

(بدانست کان خانه اژدهاست که جای بزرگی و جای بهاست

طلسمی که ضحاک سازیده بود سرش باسما بر فرازیده بود)

هه‌روه‌ها ده‌لی، که زوحاک، ئیرانی (ناپارسا = نائیرانی) نه‌بوو.

له‌م رووه‌وه ده‌لی:

(سر مایه آن ز ضحاک بود که ناپارسا بود ناپاک بود)

ئه‌وه‌ی، که لپی تیگه‌یشتین، ئه‌وه‌یه، که (ئه‌ژدیها)، لیره‌ش و له ئاقیستادا، به‌واتای (دوژمن) هاتوو!!

(ج. ک. کویاجی، ترجمه: جلیل دوستخواه آیینها و افسانه‌ها ایران و چین باستان، ل - ۱۷۷).

ئه‌وجا، بابینه، به‌سه‌رده‌م شای یه‌که‌می (ماد)، که به‌م ناوانه‌وه، باسیان له لاپه‌ره‌کانی میژوودا هاتوو: له میژوو‌یه‌ک، که (کستزیاس) یونانی، کاتی خوی له ناو کوشکی داریوشدا ماوه‌ته‌وه و میژووی مادی نووسیوه، به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه، ناوی شایانی (مادی) هیناوه. (تاریخ کامل ایران. د. میترا مهر آبادی، ل - ۳۶۲):

۱- آریاکس (۲۸) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۲- مانداکس (۵۰) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۳- سوسارس (۳۰) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۴- آرتی کاس (۵۰) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۵- آریبان (۲۲) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۶- آرتسس (۴۰) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۷- آرنی نس (۲۲) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۸- آستی بارس (۴۰) سالّ فرمانبره‌وا بووه.

۹- آسپاداس (استیاکس)، (۳۰) سالّ.

به‌هه‌رحال، هینانه‌وه‌ی ناوی ئه‌م زنجیره شایانه‌ی (ماد) به‌مه‌به‌سته‌یه که له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی (هیرودوت) دا، به‌راورد بکری و تا وهک میژوونووسی کورد که خوی به‌نه‌وه‌ی نوی کورد ده‌زانی بگاته ئاواتی راسته‌قینه و راسته‌وراستی میژوویی و دوور بکه‌ویتته‌وه، له‌وه‌ی که شوینکه‌وتووی ناشاره‌زایانه بی! ئه‌گه‌ر هاتوو زانیان (کتسیاس = Ctesias) دوکتور و پزشک - ی ناو کاخی داریوش بووه و چه (ده‌کیومه‌نتی پوستی هوماری گه‌نجینه‌ی هه‌خامه‌نشیی بووه) سه‌ریاکی له ژیرده‌ستیدا بووه و به‌پیچه‌وانه‌ی هیرودوته‌وه که ده‌یان یان سه‌دان سالّ به‌دوای (کتسیاس) دا هاتوو و میژوو‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر بنه‌ره‌تی (پرس و پرسپار) هوه، پیکه‌وه ناوه!!

ئه‌و ناوانه‌ی که له لایهن (هیرودوت = Herodotus = Herodote) هوه هاتوو به‌م جو‌ره‌ن:

۱- دیوکس، سالی ۷۱۵ (پ. ز).

۲- فرا اورتیش ۶۵۳ - ۶۷۵ (پ. ز).

۳- هوخستره ۵۸۵ - ۶۲۵ (پ. ز).

۴- آستواگس ۵۵۰ - ۵۸۵ (پ. ز).

(ایران در سپیده دم تاریخ. جورج کارون، حسن کنوشه، ل ۱۷۶).

لیره‌دا، ئیمه ده‌بی بگه‌رینه‌وه، بو‌مه‌به‌سته سه‌ره‌کیبه‌که و ئه‌ویش یه‌که‌م شای (ماد) ه، که هه‌ندی به‌ناوی (زوحاک) ه و لیک ده‌ده‌نه‌وه، ناوی یه‌که‌م شای (ماد)، دامه‌زینه‌ری ده‌وله‌تی (ماد) به‌م جو‌ره به‌رچاو ده‌که‌ون:

- ده‌یاکو Daiakku =

- دهیوکو = Daiukku

- دهیوکس = Deioces

- دهیوکس = Deiokes

- نارباکس = Arbakes

پیش نه وهی هه ولئی رۆشکردنه وهی نه وه بدهین، که واتای هه ریه کئی له م ناوانه که بۆ (یهک کهس) هاتوون، لیک بدهینه وه و راست و ناراستیان له رووی نه وه که کامیان ناوی راسته قینه یه و کامیان ناوونیشانیه تی، جوئی بکه ینه وه، پتیویست به وه دهکات، نه ختی دهرباره ی دامه زرانندی دهوله تی (ماد) وه رۆشن بکه ینه وه، بۆ نه وهی بتوانین، له بهر رۆشناییدا، ریبازی لیکدانه وه که به نه نجامی راستیی بگات!

کورته یه که دهرباره ی چۆنیه تی دامه زرانندی دهوله تی ماد:

ههروهک وتمان، له ناو سالنامه کانی ئاشوریه کاندا (له دهوری سه روکلاوی شه مشی نه دههه = Shamshi - Adad) ی پینجه مدا، وه ها هاتوه، که دوژمنه کانیا، که هه وتوونه ته رۆژه لاتیانه (ماده کان) وه و نه گه رچی میرایه تی زۆرن، به لام هه له بهر نه وهی، ناتوانن یهک بگرن، ده بی هه ول بدهین که هه رگیز یه کنه گرن، تا کو ئیمه هه میسه توانای نه وه مان هه بی، که دهسمان به سه ریاندا درێژ بی!!

کاتی، که له م ده مه دا (شه مشی نه دههه = ۸۲۳ - ۸۱۰ پ. ز) باسی یه کئی له شه ره کانی که له گه ل یه کئی له میراتییه کانی ماد - دا روویداوه، دهکات و وه های تو مار دهکات، که نه وه میره ی داگیر کردوه و پتر له وهش نزیکه ی هه زار و دوو سه د که سی که له گه لیدا بوون، ده ستگیری کردوون.

هه ر له ناو نه و سالنامه نه دا، وه هاما نه بدهسته وه ده درئ، که میرایه تیه کانی ناوچه کانی ولاتی (ماد) پتر له چل ژماره یه کن و نه وهش ده رده که وئ، که هه ندئ له وانه، داردهستی یه کئی له و شاهانه ی ئاشوریا نه بووه و دژی نه ته وه که ی خۆی (ماد) جاشیی کردوه. جگه له وهش، هه ر میری له و میرانه خاوه نه هه مو شتی بووه و خۆی به گوژ و به بر بووه و خاوه نه هه ندئ پاسه وان و تفه نگچی خۆی بووه و هه ر لایئ له و میرانه، سه رانه ی سالانه ی به بیگانه داوه. ناوی نه و هۆزانه، به تاییه تی به ناو بانگه کانیا، به پتی سالنامه کان، نه مانه هه ندیکیا ن: مادی، مانی، میتانی، ساگه رتی، ئورتوری، هیتی، کاردۆخی، ماگی، کیمه ری... هتد.

شایانی باسه، سه رچاوه میژوو ییه دیرینه کان، له وه دا، یه کده گرنه وه، به تاییه تی سالنامه کانی ئاشور، که (ده یاکو) به خۆی و ده ست و پتیه ندیه وه له لایه ن شای ئاشور (سارگونی دووه م = Sargon - II - ۷۲۲ - ۷۰۵ پ. ز) وه بۆ ناوچه (حماسه) له سوریا، دوور خراوه ته وه و بۆیه شه، نه یکو شتوه، چونکه سه رۆکیکی گه وره ی وه ها، له ژێرده ستیدا چاکتره له وهی که بیکوژی، به و نیازه ی سوود له زیندوو یه تی وه ک (بارمه ت)، سوودی زۆر ده به خشی!

هه ر سارگونی دووه م، له ساله کانی (۷۱۳ پ. ز) دا، هیرشیکئی دورنانه و خوتناوی برده، سه ر ناوچه کانی ماد نزیکه ی (چل و دوو) سه رۆک هۆزی مادی گرت و له ناوی بردن و نه وانه ش که مانه وه، له ژێر فه رمانیدا، به گو تیرایه لیبی مانه وه. (گیرشمن ترجمه: د. محمد معین، ایران از آغاز تا اسلام، ل - ۹۵).

له وه دهکات، که نه م ساله (۷۱۳ پ. ز) وریا که ره وه یه ک بوو بۆیا، که نه گه ر بیانه وی بتوانن به سه رفرازی بیژن. پتیویست به وه دهکات، که یه کبگرن و واز له هه مسوو جو ره دوو به ره کییه کی ناو خۆیی به یین و خۆیا نه مادی سه رفرازی کردنی ولاتیان بن، به تاییه تی، که سارگون هه ر له م ساله دا، خه ریکی جه نگه له گه ل جوو سه یه ره (له سوریا)، میسر و ئیسلام - دا، بۆیه، هه له که یان به فیرو نه دا و یه کیان له ژێر سه رکرده یی (ده یاکو = نارباکس) گرت و نازادیی ولاتیان بۆ یه که مجار، به یه کگرتوو یی به ده ست هینا.

نه وهی که لی ره دا ده بی له بی نه چئ، نه وه یه، که له ژێر سه رکرده یی (ده یاکو = نارباکس) دا، نه م هۆزه گه ورانه ی ماد به شدار بوون:

۱- ئورتوژی = Uratu

۲- مانایی = Mannai

۳- مادی = Madai

۴- ماگی = Magi

۵- گووتیی = Gutu

۶- کیمه ری = Cimmerian

سکیس = Scythians

۷- هوربه کان = Hurrites

۸- هیتی کان = Hittites

۹- په ره تی (په ره فه) = Parthava

بابیتینه وه، به لای ناوه رۆکی ئەم بەشە وه و ئەویش، تیکۆشانە، بۆ لیکدانە وهی وشە ی (دەیاکو = ئاریاکەس).

ئەم دوو ویتنیه (دەیاکو) و (دەیۆکو) یەک زمانن و دوو شیۆه زار و ویتنیه سییەمیش (دەیۆکس) و هی چوارەمیش (دەیۆکەس) شیۆه زمانی گریکییه (یۆنانی کۆن). بۆمان هەیه، بەپیتی (رەگ) و (ریشە) ناسین، بلتین کە:

- دەیاکو = (دە + یا (یە) + ک + کو).

بەشی (دە) ریشە یە و لە قەدی (دەسە) ی ئاقیستایییە وه یە و بەواتای

+ (دە) ی ئەمرۆی ناو زمانی کوردیی دیت.

وشە ی (دەسە) تا ئەمرۆیش، لە ناو (هه‌ورامیی و زازایی) دا، هەر بەکار دیت.

+ (یا = یە)، ریشە ی ناوی (دەهیۆ = Dahyu) یە، کە لە ئاقیستادا، بەواتای (ناوچە، دیهات، کیلگە، گشتە زار، ... هتد) دەگریته وه.

+ (ک = k) ریشە ی قەدی کاری (کرشە = Krshva) ی ئاقیستایییە و لێرەدا وه ک قەدی کارا، بەندبەس کراوه. شایانی باسە (کر = kr) وه ک چاوی بەکار دیت.

+ (کو = ko)، بەواتای (کو، کۆم، کۆما) کە شیۆه لە شیۆه ی بادینایی و هه‌ورامانییدا، بۆ واتای (کۆکردنە وه) ی ناو کوردیی ئەمرۆ.

بەپیتی ئەم لیکدانە وهی سەر وه، وشە ی (دەیاکو)، ئاوه‌لناوه، نەک ناو و بەهۆی کردە وه کە یه وه، ئەو ناوه ی لێ نراوه و ئەمەش، ئەوه ده‌گه‌یه‌نی کە (کتسزیاس) راستری بۆ چووه، تا هیرۆدۆت، چونکە کتسزیاس بە ناوی (ئاریاکەس) ناوی بردووه.

ئەژیدە هاک:

لە باسی لیکدانە وهی وشە ی (دەیاکو) دا، بۆمان دەرکەوت، کە ئەوه ناو نییە، بە لکو نازناویکە و بەهۆی توانای کردە وهی، کە بووه بەهۆی یه‌کگرتنی سەرکە دی ده‌هۆزی گه‌وره سەرکە ناوچە، لە ژێر سەرکردە یه‌تی خۆیدا و بەهۆی وه (بەهۆی ئەو یه‌کگرتنە وه) توانیویه‌تی بۆ یه‌کەمجار، ده‌وله‌تی یه‌کگرتوی (ماد) دا بێه‌زینی.

ئەمە لە لایه‌ک وه، لە لایه‌کی دیکه وه، وشە ی (ئازی) مان لیکدا یه وه، کە بەواتای (دژژی ژیان) هاتووه.

بەم پیتی (ئازیده‌هاک) ده‌بی بەم جو‌ره‌ی لیک بدەینه وه:

- ئازیده‌هاک = ئا + ژبی + ده + هاک

+ (ئا = a)، نامزای دژژاوه‌رییه لە ئاقیستادا.

واته، پێوه‌ندی، بەبە‌نده‌کانه وه هەیه، کە بۆ مەبەستی پێوه بۆ دهنووسرین، ئا لێرەدا نامزەکە، کە وتوو ته‌ پیتی ریشە ی کاری (ژین) وه و بۆیه بەشیۆه ی (ژی) هاتووه. بەم پیتی، (ئازی) وه ک وشە یه‌کی لیکدراو بەواتای (دژژی ژیان) هاتووه.

+ (ده = da) ریشە ی وشە ی (ده‌سه = dasa) ی ئاقیستاییه و بەواتای (ده) هاتووه.

+ (هاک = hak)، یان (ئاک = ak) بەواتای (شت) دی، وه ک بلتیت ده‌ خانو، ده‌ هۆز، ده‌ ناوچە، ده‌ سەرۆک، ده‌ دیتو... هتد.

بەشیۆه‌یه‌کی گشتیی وشە ناسا کاره‌کە بەواتای: (دامرینه‌ری ده‌ یه‌کگرتو، دۆژمنی ده‌ یه‌کگرتو، ... کۆژینه‌ری ده‌ گرووی یه‌کگرتو، ...) دی. کەوا بوو، ئەم وشە ناسا کاره‌یه (ئازیده‌هاک) وه‌گری دراویکی مادیه، بۆ زاراویکی ئاشووری (چونکە ئەو گرووپه = ئازیده‌هاک) لە لایه‌ن ئاشوریه‌کانه وه دروست کراوه، بۆ رووخاندنی (دەیاکو) و ده‌وله‌تی (ماد) به‌لام ئەوه‌ی سەری نەگرت و ئەنجامه‌کەشی ئەوه بوو کە ده‌وله‌تی ئاشوور رووخینرا. بەهه‌رحال، زاراوی (ئازیده‌هاک) وه‌ک نیشانه‌یه‌کی دۆژمنکاری هەر مایه وه و تا به‌ره‌و (زوحاک = ضحاک) هه‌نگاوی نا و ئەوجا، وه‌ک ئەفسانه، بەزۆرداری عاره‌ب له‌ قه‌لم دددری و ناوبه‌ناو به‌پیتی سەرچاوه‌ی میژوویی جو‌راو جو‌ر جیگاگۆرکینی بۆ ده‌کرێ و له‌ (یهمەن) وه‌ ده‌برێ، بۆ (ده‌ماوند) و بۆ جیگای دیکه.

هه‌روه‌ک، وه‌ها باوه، سەرگۆزه‌شته‌ی ئەفسانه، ده‌بی له‌سەر شتیکی بنچینه‌ی راستیه‌یه وه دروست کرابێ و بنچینه‌ی ئەم ئەفسانه‌ی زوحاکیشە له‌سەر ئەو راستیه‌یه وه دروست کراوه، کە گرووی ئازیده‌هاک، لە ئاشوور بۆ له‌ناو بردنی (ماد) و (دەیاکو) دروست کراوه و گویا، به‌و پیتی عاره‌ب و ئاشووری هەر یه‌ک بنه‌ره‌تیان هەیه، ئەمە لە لایه‌ک وه، لە لایه‌کی دیکه وه، زاراوی (ئازی = ده‌هاک)، لە ده‌می (دەیاکو) و ده‌وله‌تی (ماد) دا دروست بووه.

نه‌ورۆز، وشه‌یه‌کی ناساکاره و پیکهاتوو، له (نه‌و + رۆز)، یان (نه‌و + رۆ)، یان (نه‌و + رۆژ) و کە به‌شێوه‌یه‌کی ساکار به‌واتای (رۆژی نوێ) دیت. ئەم واتایه، له فه‌ره‌ه‌نگی ئاریان‌شاچه‌کاندا، که له ژبانیکی کۆمه‌لایه‌تی ره‌وه‌ند وینه دان و به‌دوای به‌خێوکردنی مه‌رومالا‌تدا، له پیناوی ژبانیاندا وێلن. بۆیه که به‌هار دیته ده‌ره‌وه، گياوگژ و دار و دره‌خت ده‌ژیه‌ته‌وه و مه‌رومالا‌ته‌که‌یان له قاتوقری و سه‌رماوسلۆوه و یه‌خبه‌ندانی زمستان و پراڤه‌وه‌ی خۆراکیان. سه‌رفراز ده‌بن و روو ده‌نینه فراوانی به‌ره‌می مه‌رومالا‌ته‌که‌یان (به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر هاتوو زانیمان، وه‌ک رۆژیکی نوێ؛ دینی زه‌رده‌شتی هانی ئەوه‌یان ددا، که ته‌واوی توانایان له پیناوی شارستانییه‌تی کشتوکال و کشاوه‌رزیدا بدن به‌خه‌رج و فه‌ره‌ه‌نگیکی نوێ شارستانییه‌ت به‌ریا بکه‌ن.

به‌شێوه‌یه‌کی رۆشنتر، که زمستان ته‌واو ده‌بێ، به‌هار دیته ده‌ره‌وه (نه‌ورۆزه)، چونکه دیو و درنجی تاریکی و سه‌رمایی، له ترسی رۆشنایی به‌ه‌رادا، خۆیان هه‌شار ده‌دن. کاتێ که ده‌شتووه‌ر سه‌وز ده‌بێ و گول و گولاله‌ پۆساکێ ده‌کات، واته دیو و درنجی، نه‌بوونی به‌سه‌رده‌چێ و فریشته‌ی رۆشنایی خودای یه‌کتا په‌رستی به‌سه‌ر گیتیدا، په‌خش ده‌بێ. له به‌هاراندا مه‌رومالا‌ت، (تگه و به‌ران و فال) ده‌گرن و زاوژی ده‌کهن، رۆژی نوێ ده‌ست پێ ده‌کات. له رووی دینییه‌وه، جه‌ژنی کۆتایی سه‌ری سال و هاتنه به‌ره‌وه‌ی مانگی نوێی (وه‌ک یه‌که‌م مانگی سالی نوێ) یه و به‌م بۆنه‌یه‌وه، جه‌ژنی (فه‌ره‌شایی = fra- vashi) وه‌ک جه‌ژنیکی دینی، هه‌روه‌ک له دینی (مه‌زديه‌سنا) دا هاتوو، به‌م جو‌ره ده‌گرێته‌وه: جه‌ژنی (فه‌ره‌شایی) = (فه‌ره‌ردین)، یه‌کیکه له وشه‌ش جه‌ژنه دینییه‌ی دینی مه‌زديه‌سنا و ده‌ورانی دروستبوونی ژبانه‌وه‌ی به‌شه‌ره. ئەوه‌مه‌یه، که مردوو به‌شه‌کان، که گیانیان پاکه و هه‌میشه نه‌مردوون، بۆ سه‌ردانی که‌سانیان له وه‌مه‌دا ده‌گه‌رێنه‌وه ئەمه‌ش، ماوه‌ی پینج رۆژی ده‌خایه‌نێ! بۆ ئەم جه‌ژنه دینییه‌، ماوه‌ی (ده) رۆژی سه‌ری سال (کۆتایی سال) بۆ دانراوه و ئەمه‌ش، به‌پێی رۆژنامه‌ی زه‌رده‌شتیی، له بیست و شه‌سه‌می دوا مانگی کۆتایی سال ده‌گرێته‌وه تاوه‌کو پینج رۆژی (به‌نوێژ و قوربانی و سه‌روود خۆپندنه‌وه) درێژه ده‌کیشێ و تاوه‌کو سه‌ره‌تای مانگی یه‌که‌می به‌هار (ف. زبان په‌لوی. د. به‌رام فه‌روشی) هه‌روه‌ها (گات. پروفیسور پور داود، ل - ۲۱).

له ئەده‌بیاتی به‌زیدیه‌کاندا، ئەم جه‌ژنه، به‌جه‌ژنیکی دینی و نیشتمانی گه‌وره به‌رچاو

ده‌که‌وی، به‌تایبه‌تی، له په‌یره‌وه دینییه‌کانیدا، که پێی ده‌وتری (جلوه) یان (په‌رتووی سیاو): ئا لێره‌دا، وه‌ها هاتوو، که رۆژی (چوارشه‌مه - ریکه‌وتی یه‌کی نیسان) خوای گه‌وره، بۆ پیرۆزکردنی (ئاده‌م و هه‌وا) و زریه‌ته‌کانیان (زه‌هید و هۆری) دیته خواره‌وه بۆ چه‌می لالش و ئا له‌ویدا، ده‌شتووه‌ر و چه‌م و دۆلی لالش به‌گولاله‌ی ره‌نگ رازاوه‌ته‌وه و (په‌ریتاوس) و سێ په‌ریتر له‌وی ئاماده‌ ده‌بن و پیتشوازی خوای گه‌وره، به‌سه‌روودی گه‌وره‌یی خوا، ده‌کهن و ئەو رۆژه به‌جه‌ژنی نه‌وه و نه‌وه‌زای (زه‌هید و هۆری) ده‌ژمێردی و ده‌بێ هه‌موو سالی له هه‌مان کاتدا (سالی نوێ) یادی ئەو جه‌ژنه بکریته‌وه. (مژده‌ها رۆژ) الشیخ حسن الداسنی المتوفی (۷۴۴هـ، ۱۲۴۶م)، ترجمه (انور المائی).

له رووی میژووییه‌وه:

له سه‌روکلای ساسانیدا، جه‌ژنی (فه‌ره‌شایی = Fravashi) و جه‌ژنی نه‌ورۆز، وه‌ک میه‌ره‌جانی پتر له پینج رۆژی یاد کراوه‌ته‌وه و به‌ناوی (نه‌ورۆز) و به‌ناوی (فه‌ره‌شایی) و به‌ناوی (میه‌ره‌گانه‌وه) ناوبراوه. شایانی باسه، هه‌روه‌ک وه‌ها به‌رچاو ده‌که‌وی، که ئەرده‌شیری بابکان، له نه‌ورۆزدا، تاجی شاهی له ئاته‌شگای (ئاتورگوشنه‌سپ) کراوه‌ته سه‌ر و واته ئاگر و به‌هار و نه‌ورۆز و فه‌ره‌قه‌شایی له ناو یه‌کتییدا تاوانه‌ته‌وه و جو‌شیان خواردوو. له سه‌روکلای ئەشکانیدا، هه‌روه‌ک میه‌رایه‌تی هۆزی جو‌راوجۆر، به‌پێی، خواستی میه‌ری بووه، ئەگه‌ر نه‌ورۆز کرابێ، یان نه‌، به‌لام له سه‌روکلای هه‌خامه‌نشیدا، له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو نووسینانه‌ی که به‌جێمان؛ بیستوون، پاسارگاد، پرسپولس، جیگایانی دیکه، ناوی نه‌ورۆز به‌رچاو ناکه‌وی!!

له ده‌وره‌ی فه‌رمانه‌روایی (ماد)دا:

تا ئەمڕۆ، نه‌تواناوه، میژووییه‌کی تێروته‌سه‌لی فه‌رمانه‌روایی (ماد)مان به‌ده‌سته‌وه هه‌بێ و ته‌نیا سه‌رچاوه‌یه‌ک نه‌بێ، که میژووی (ماد)ی پێی ده‌وتری، که له لایه‌ن میژوونووسی سۆقیه‌تی (دیاکۆنۆف) به‌ناوبانگه‌وه نووسراوه ئەوه‌ش، که له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا به‌ده‌ست ده‌که‌وی کۆمه‌له‌ شتیکی پچرپچرن و له کۆتاییدا، ناگه‌ینه شتیکی که ناوی رێپه‌روی میژووی (ماد) بێ!! له‌مه‌ش به‌ولاوه، ئەوه‌ی که ده‌ستمان بکه‌وی، مه‌گه‌ر له نه‌قش و سالنامه و نووسراوی دۆژمنه‌کانی (ماد)دا - (ئویش زۆر به‌که‌می) - ده‌ستمان بکه‌وی، یاخود نه‌ختی له نووسینه سه‌رپێه‌کانی هیرۆدۆت، که ئەویش له رووی پشکنینی راستییه‌وه زۆر دووره و شتی زاوه‌کی له‌ملا و له‌ولاوه (پاش به‌سه‌رچوونی سه‌دان سالان)

وهرگرتووه. ئەو بەرھەمانەي کە لەو ڕووهوه (لە بارەي ميژووي ماد و فەرھەنگي رۆشنييريان) بە تيروتەسەلتەر لە ھەر بەرھەميکي ديکە، ئەو ميژووييە، ئەو کە لە پوورە رۆشنييريە يە (ھۆنراو، راز، سەرگوزەشتە، ھەلسوکەوت) کە لە لايەن ميژوونووس و پزيشکي بە ناوبانگ - ي گريکي (کتسزياس = Catesias) ھوہ لە سالاني دەورەي شاهەنشاهي داريوش دووھمي ھەخامەنش (٤٢٤ - ٤٠٥ پ. ز) دا نووسيوھ تي.

ئەم نووسەرە پزيشکي تايبەتي کاخي داريوش ھەخامەنش يي بوو و سەرياکي نووسراوي چەرميي و قەبالەي ئەو دەمانە، کە لە ھوماري گەنجينەي ھەخامەنشياندا ھەبوو لە ژير دەستبيدا بوو و ھەر لە بەر زۆر راستيي، وەرگيترە پارسەکان نايانەوي بۆ زماني پارسيي وەربگيترن!! سەرە دەزوي، کە لە ئەويدا دەست دەکەوي. (جەژني نەورۆز و جەژني فرەقەشي) وەک جەژنيکي ميبەرەگان، لە سەرەتاي بەھاردا دەگيري و ماوہ يە کەيش، پتر لە پينج رۆژي دريژە دەکيشي. ئەوجا، ئەو ھەگەر وەھا بي، دەبي بيروپرامان، بۆ ئەو ھەروا، کە:

- جەژني (نەورۆز و ميبەرەگان و فرەقاشيي) بووبنە تەو بە يەک و ئەويش لە وانە يە، بەھۆي دامەزراندني دەولەتي يە کگرتووي (ماد) ھوہ، بووي و ئەمەش لامان رۆشن نييە، چونکە رۆژي يە کگرتنە کە نارۆشنە! ياخود لە وانە يە، يە کگرتني ئەم جەژنانە کاتي رووخاندني دەولەتي ئاشوور (کە ماد رووخاندني - بە ياري دەي بابل) بگريتەو و ھەرچي ئەميش مانگ و رۆژە کەي نارۆشنە، بەلام نزيکترە، لە راستييەو، بەو ھەي کە دەولەتي يە کگرتووي سەر دەکەوي بەسەر (ئاژيدەھاک) ي ئاشووريدا!

ئا لەم بۆچوونەي دواييەدا، خاليکي گرنگمان بۆ رۆشن دەکريتەو و ئەويش، وشەي (کاوہ) يە و بەم جۆرەي خوارەو:

- لە سەروکلاوي (کەي ئەخزار = کەي ئەخسار = کەي خەسرەو) دا، دەولەتي ئاشوور دوژمني ناھەمواري سەرە مپەي دەيان، يان سەدان سالان، دەروخيترئ و بەم بۆنە يەو، ناوي (ئەخسار = ئەخزار = ئەکزار) ناوونيشاني (کەي) بەواتاي سەرۆک وەردەگري و ناوي ليکدراوي (کەي ئەخسار) دروست دەکات، چونکە ناوي (ئاوہ لئاو) (کە قي = Kavi) لە ئافيتستادا، بەواتاي (سەرۆک، گەرە و مەزن، سەرفرازکەر، فەرمانرەوا،...) ھاتووه و ئەم ناووناتۆرەش، بەسەر کردەي ليھاتووي دينيي زەردەشتي ھاتووه، ھەر وہا، وەک ئاوہ لئاوي ھي (ئەھريمەن) يش بە کار ھاتووه.

کەوا بوو رپرەوي وشەي (کە قي = Kavi) بەرەو (کەوي = Kawi) و بەرەو (کاوہ)

ھاتووه و وشەي (کاک) ي ئەمرۆي ناو زماني کورديي، ھەر لە ھەمان وشەو ھاتووه. ھۆيە کي ديکە، وەک پالپشت بەرەو راستيي ئەم بۆچوونە، ئەو ھەي، کە ھەر تەنيا ئەم شايەي (ماد)، ناوي (کەي) وەک (پيشبەند) وەرگرتووه و پيوتە يە تي و لاشم وايە، وەک ناويک وەھايە، کە گەل (ھۆزگەر يە تي) دەيني بەسەر کردە يەو.

سەرچاوه‌كان:

- ايران در سپيده دم تاريخ - جورج كامرون - ترجمهء حسن انوشه - تهران ۱۳۷۴.
- مجموعهء اوستا - گاتها - سرودهاي زرتشت. پور داود - انتشارات دانشگاه تهران ۱۴۸۰.
- تاريخ آتورپاتكان. پروفيسور اقرار علي آف. ترجمان: دكتور شادمان يوسف.
- زرتشت مزديسناد حكومت. مهندس جلال الدين آشتياني.
- آيينها و افسانه‌هاي ايران و چين باستان نوشتهء ج. ك. كوياجي، ترجمهء جليل دهستخواه.
- فرهنگ زبان پهلوي - تاليف دكتور بهرام فره‌وشي - انتشارات دانشگاه تهران.
- ايران از آغاز تا اسلام - تاليف گيرشمن. ترجمهء د. محمد معين. تهران ۱۳۷۴.
- يشت ها، ۳. د. پور داود - بكوشش دكتور بهرام فره‌وشي، تهران ۳۵۳۶ شاهنشاهي.
- ويسپرد (آخرين پيغمبر زرتشت - آتش - هفت كشور - سوگندنامه، گزارش ابراهيم پور داود، بكوشش دكتور بهرام فره‌وشي، تهران ۱۳۴۳.
- The Avestan Language. S. N. Sokolov, Moscow 1976.
- A CONCISE Pahlavi Dictionary. Translated by Mahshid Mirfakhraie, 1994 Tehran.
- مژده‌ها رۆژ - تاليف الشيخ حسن الداسني. ترجمه انورمايي.

وشه‌يه‌كي سوپاسگوزاري:

- بۆ سه‌رپاكي دۆستان و ئه‌ده‌بدۆستاني ياریده‌ده‌ر.
- بۆ كاك بارامي وه‌له‌دبه‌گي، كه به‌فۆتۆكۆپي و كاغه‌زي فۆتۆكۆپي ياریده‌ي داوين.
- بۆ مامۆستا ئه‌هوه‌ن، كه ده‌سخه‌تي گۆل و بۆلبۆلي پي داوين.
- بۆ ناغاي مورادي قه‌نبه‌ري، له كرماشان، كه به‌ده‌سخه‌تي چيبرۆكه هۆنراوه‌كاني (خان ئه‌لماس) يارمه‌تي داوين.
- كاك خه‌مه‌ره‌شيدي حيسامي و كاك خه‌مه‌ره‌شيدي ئه‌ميني كوري نه‌عيم، چونكه كه‌لكمان له ده‌سخه‌ته‌كانيان وه‌رگرتوه.

245	وهرامی محهمه د بهگ
249	فهرهه ننگوک
383	بووکی ره شپـوش
286	چۆنیه تی دانانی ئەم چیرۆکه شیعره
388	کورتیه یی لهو به سه رها ته
421	لواي که یخوا که نعانى بهى ئەسه مولى
425	فهرهه ننگوک
427	بهشی شههم - جهژنی نه ته وه یی (نه ورۆز)
429	رپه وهی میژووی نه ورۆز
430	کورد و ناگر
432	ناگر له ناو کورده واریدا (هۆزه دینییه جۆراوجۆره کاندایا)
433	ناگر و دینه جۆربه جۆره کان
437	ئهژیده هاگ
443	کورتیه بهک ده باره ی چۆنیه تی دامه زرانندی دهوله تی ماد
445	ئهژیده هاگ
446	نه ورۆز
447	له رووی میژوووییه وه
448	له ده وه ی فهرمانه وه یی (ماد) دا

پیرات

	بهشی دووهم - سوڤیگه ریه تی و دهوری مورید و خه لیفه و خۆشه ویستی خودایی (واتایی)
5	و خۆشه ویستی راسته قینه (هه قیقی) (شپخی سه نعان)
7	تۆیه و گه رانه وه
9	شپخی سه نعان
	بهشی سێههم - نیشتمانپه روه ربی و سه رۆکپه روه ربی و له خۆبوون و خۆشه ویستی
37	راسته قینه (حه یده ر و سنۆیه ر)
39	داستانی حه یده ر و سنۆیه ر
40	داستانی حه یده ر و سنۆیه ر
115	بهشی چوارهم - هه لسه وکوت له گه ل جوانی سه رشتدا (گول و بولبول)
117	گول و بولبول
	بهشی پینهم - دهوری رامیاری و کۆمه لایه تی له ناوچه کانی هه ورامان و جافه کاندایا
139	هیرشی تورک بۆ ناوچه کانی هه ورامان (ئاغا عینایه ت)
141	پیشه کیی
153	ئاغا عینایه ت
153	ژیانی ئاغا عینایه ت
153	خوینده واریی
154	ژن هینان
155	به ندبوونی
155	روواله ته کانی ئاغا عینایه ت
157	هه لبه سته کانی
182	ناردنی شه مال و په نا پین بردنی
198	وه رامدانه وه ی شه مال و هه وال هینانی
231	پارانه وه، له خودا بۆ لیبووردن، له گونا و رزگار بوون له به ندیخانه
239	نامه ی ئاغا عینایه ت و محهمه د بهگ
241	ئاغا عینایه ت، دوو باره، وهرامی محهمه د بهگ ده داته وه
243	ئاغا عینایه ت، به ناوی سکالای رهمه زانه وه، نامه بهک بۆ محهمه د بهگی روسته می ده نیرئ

وینەى چیرۆكە شیعری ئەهلى هەقق

خان ئەلماس، لەم چیرۆكە شیعەرە كورتەى دا، ئەو هەمان، بۆ دەر دەخات كە یەزدان، خۆى له سۆ بەرگدا، له كاتى (جەم دا) له جەمخانا دا، خۆى پيشان دەدات، واتە، یەكە مجاریان له روواله تى (مهولا) دا و دووم جار له روواله تى (شاخوشین) دا و سیتیەم جار، له شیوهى شیخ ئیسحاق دا و بۆ خۆى، وهك خۆى دهلت؛ له رووانگه ی پيشبینى (روواله تى دیدگای) سۆفیگه ریه تییه وه دیمه نى ئەو جەمانه ی دیوه و له كۆتاییشدا، شه ریه تى ئەو جەمانه ی له رووانگه ی دیتنیكى كورتە وه، خوار دووه ته وه و ئەمه ش، ئەوه دەر ده خات كە خان ئەلماس، له پله یه كى ره وا و به رزی دینی ئەهلى هەقق دایه، بۆیه ده بێ پروا پیتكراوى ئەهلى هەقق بێ، وهك شاعرێكى دینی.

له شه رتى ئیقرار - دا، خان ئەلماس، باسى راستیى و راستگۆیى شه رتى وه فاداریى ئەو كه سه ده كات، كه به ئەهلى هەقق خۆى له قه له م دەدات، یان ده چپته ژیر رهویه وه رهوشتییه وه، كه جوړیکه له ئیمان هینانى راستیى به پیتی په پیره وه ئەو دینه.

له چیرۆكە شیعری (هه نى هه زاره) دا، خان ئەلماس، چیرۆكى سه ركه وتنى شیخ (صفى الدین) ده كات، كه بۆ یه كه مجار، له پاش به سه رچوونى هه زار سال، نوێ كردنه وه ی دینی ئەهلى هەقق نۆره ی دیتته وه، مه یدان. ئا لیسه دا مه ولا، دیتته وه مه یدانى جهنگ و ره مزه كانیشى، ئەوانه ی كه هه زاره یان پر كردوه ته وه له مه یدانى جهنگى سه ركه وتنى دینی ئەهلى هەققدا، ئاماده ده بن و له به شداریى نوێ كردنه وه ی دینه كه دا، هاوكار ده بن.

له چیرۆكى (چوارگوشه ماتهن) دا، خان ئەلماس، باسى ئەنجامى شه ره كه ده كات و ئا له ویدا، جیاوازیى نیتوان دوزمنى به د و به دترین ده خاته روو، كۆتایی وینە و سه ره ئەنجامى ئەو شه ره وینە ده گریت.

یاران مه سه ستان دیم،...

یهك شه و نه جایى جه می مه ستان دیم

سه دای هۆهۆى یار چه پ وه ده ستان دیم

به زمى هه ققانى هه قپه رستان دیم

شیرینی شه و كه ت سولتان سه هاك دیم

هه فتادو دوو پیر ژه نوورى پاك دیم

سولتانی سه رجه م شای سه همناك دیم

چه هار ته نه ی له نگه ر چه رخی ئەفلاك دیم

یه كایه ك مه ردان (بطون طیار) دیم

ده و خواز سواران، رۆزى شمار دیم

سه فسف غولامان یه كتا یه كره نگ دیم

ناجى سواران ئاماده ی جهنگ دیم

چه ند قه تار قه تار سه ف په یوه سه ته دیم

یه كره نگ غولامان كه مه ر به سه ته دیم

چه ند شاهی جه مشید نام، گشت دینان دیم

هه زار ئەسكه نده ر كه مه ته رینان دیم

مه نسوورى سه رمه ست ساقى مه یده ر دیم

پادشای باده ی هه وزى كه وه سه ر دیم

پیاله شان جام، خاتون ره زیار دیم

نه قشى نه ققاشان باتن ته یار دیم

جه م جومله ساده ره نگین ره نگین دیم

گرد سه نا گوئ شای سه هه مگین دیم

جه مخانه ی گونبه د خه زرای په ر نوور دیم

جه معى حه قیقه ت، عالم مه شهوور دیم

گا گونبه د خه زرای چله نشین دیم

گا جه معى نۆسه د شاهی خوشین دیم

یاری یاوهری گشت ژه ئیقراوه

ئیقراوه زهوقی دل تهمامی یاره
سروش کهردهی ههقق شیرین گوفتاره
ههركهس وه پاکی ساحیب ئیقراوه
روو سفید ژه لای شای ساحیبکاره
ئیقراوه جفتی پاک عیبادهتکاره
ههركهس بی شهرت بۆ کهم ئیعتباره
ئیقراوه کهی لایق دزد و بهدکاره
شاویش وه مابهین جفت و ئیقراوه
کۆهنه عارفه، قهديم عهبارهن
پهی مهردان (زومای) کهردهن نهی کاره
وهبهدی ئیقراوه چه م وهرمه داره
مهسووزین وهنار، وهنیم ئیشاره
ههرسه رتیه وه شهرت کهمتهر ساکاره
شاه ئه وه سرمه دهی وه سهر قهناوه
یاران ئه مانهت ههركهس شهرتداره
سهر و مال و جان توفه یلی یاره
ئیقراوه و دوعای سوچ و ئیواره
ئیقراوه هم شهریک گونا و کرداره
ئیقراوه ژه باتن شهرتش ته یاره
ههرجی بترسیی کهم ژه ئیقراوه
نوتقی خان ئه لماس ئاخیر ئیزهاره
هیچ کاری مه نعتهر نییهن وهی کاره
خه قوملورسه لهین ههزار و یهک نام
سهه سه لوات جه نوور جه مالی مهولام

شناسا ههركهس ساحیب یهسیر دیم
گاهئ قاپی یار گاه پهرده ویر دیم
گاهئ بلووران جای نۆسه دان دیم
دهنگی نه عره تهی مهولای مهردان دیم
گاهئ چل ئه بدال، چلان وه چل دیم
جه مئ پر زینهت، شای بهرزه مل دیم
به زمئ ههققانی مهولای مهردان دیم
کهلام وهش، کهکیم دهوای دهردان دیم
چراغش ژه نوور سوولتانی دین بی
بۆ عهترش عهتران پیر بنیامین بی
کهوسه ر بادهی جام، تازه جه لای نۆ
مه نۆشان وه عهشق شه ههنشای شاهۆ
وه ئه مری فهرمان دارندهی داوهر
سه فسف غولامان، حه بدهری حه بدهر
ئه لماس کهمتهرین نیگاه نه کهردم^(۱)
وه دیدارشان، شهریهت مه وهردم
زیکری زه بانم سه حهر تا وهشام
سهه سال وات وه نوور جه مالی مهولام

شهرتی ئیقراوه

ئهی دونیا ئهسیر شهرتی ئیقراوه
یاوهران ههركهس ساحیب ئیقراوه
ژ به حوری باتن شهرتش ته یاره
ئیقراوه خاسکهرده شای ساحیبکاره

۱- به بیرو پای من، (نیگاه نه کهردم) نییه، که له دهسخه ته کهدا، بهو جوژه، هاتووه به لکو (نیگاهئ کهردم) ه، که به ته وایی له گه ل ناوهرۆکی واتا گشتیه کهیدا، دهلوی. (ههورامانی)

هه‌نی هه‌زاره

وه‌عه‌ده ته‌مامه‌ن هه‌نی هه‌زاره
وه‌لای سه‌رافان دیم ئاشکاره
زولفه‌ق‌قار وه‌سته‌ن دلدل وه‌ زینه
که‌شاکه‌ش ره‌زم چاله‌ی قه‌زوینه
مه‌نیش نه‌وه‌هم یاران‌ی وه‌رین
مه‌واته‌ن تورک، مه‌یۆ‌ژه سه‌رین
مه‌چۆ وه‌ ما‌وا‌ی که‌م روان پایین
هه‌قی هه‌قداران مه‌سانۆ‌تایین
وه‌شۆ‌نی که‌لام نه‌ی نه‌و سه‌واره
نی‌ش‌شانه‌ی نه‌زهل وه‌نه‌ش دیاره
مینگه‌ش بچۆ‌وه‌ مو‌لکی رۆ‌مات
مات که‌ری نی‌زام، ته‌مام سه‌ری‌سات
با‌وه‌ره وه‌جۆ‌ش غولغوله‌ی خونکار
وه‌ ده‌ستووری قه‌وم کوففاری کوففار
کوش‌تارشان که‌ی وه‌ ده‌شتی چاله
وه‌یلان بگ‌یلۆ‌چ‌ه‌ند هه‌زار عاله
چ‌ند جه‌ سه‌ره‌نگان کوش‌ته‌که‌ی وه‌ تیخ
بونی چ‌ند شاهان بگ‌نی‌ۆ‌ژه بیخ
هه‌فت شه‌و و هه‌فت رۆ‌ژ وه‌خوونا‌و‌خوون
با‌وه‌ره وه‌ جۆ‌ش هه‌فت کوره‌ء گه‌ردوون
نه‌وسا زاتی پاک یه‌کتای یه‌گانه
چون ئافتاب مه‌یۆ‌وه‌ رووی زه‌مانه
نه‌وسا یارسان رووی هه‌شت، **شانه**
جه‌شن مه‌گ‌یۆ‌به‌هه‌شت شانه
هه‌فتادو دوودین، وه‌یه‌ک دین مه‌یۆ
سه‌ر مه‌زه‌هب وه‌ده‌ست بنیامین مه‌یۆ

خان نه‌لماس یه‌قین نه‌و وه‌قت و وه‌عه‌ده
بی‌شک ئاقانان مو‌شکۆ‌ل گوشاده
زیکری زه‌بانم سه‌حه‌ره‌ تاوه‌ شام
سه‌ده سه‌لوات وه‌نوور جه‌مالی مه‌ولام

چوار گۆشه‌ ماته‌ن

چوار گۆشه‌ ماته‌ن...
سه‌راف مه‌زانۆ‌چوار گۆشه‌ ماته
بگ‌یر بگ‌یره، سالات، سالاته
ئاشۆ‌ی شارانه‌ن شاخۆ‌شین واته
نوتقی نه‌زه‌لنه‌ن وه‌ رۆ‌زگاران
کۆهان مارگ‌یۆ‌ده‌شتان سواران
ته‌ک به‌ ماران ده‌ین نه‌ک وه‌ سواران
زه‌هری مار بی‌هه‌ته‌ر ژه‌ نی‌زه‌داران
ته‌ک وه‌ماران ده‌ین نیش وه‌ ژاره‌وه
نه‌ک نام‌ووس وه‌ده‌س نی‌زه‌داره
ماران مو‌سو‌لمان رای هه‌ق‌شناسه‌ن
سواران کافر خودا نه‌شناسه‌ن
غولغوله و رۆ‌مات، خاقان و قه‌یسه‌ر
چون مه‌له‌خ گ‌یۆ‌سه‌ره‌مین یه‌کسه‌ر
زه‌نگی زه‌نگ‌ییان تاتاره‌ی هۆ‌که‌ش
نه‌کراو نه‌تراف تورکانی سه‌رکه‌ش
نه‌ ژۆ‌یر بالی هیند توغ‌ییانی عه‌سکه‌ر
خ‌یۆ‌زه‌ه‌یاهوو نامداران یه‌کسه‌ر
ژه‌ شام تا حه‌له‌ب، به‌لخ و بوخارا
ژه‌ نه‌ترافی چ‌ین فه‌خ‌فوور و دارا
گردا گرد جه‌هان فه‌ره‌نگ وه‌ نه‌و رووس
بلند بۆ‌نالهی سه‌ده‌ای ته‌پل و کوس

کاسه‌ی که‌لله‌ی سهر قه‌یسه‌ر وه‌جام بۆ
 پیاله‌ی شه‌ربه‌ت مه‌جلیسه‌ی سام بۆ
 تورکان ژه‌ سه‌رین کوردان و دامان
 وه‌پای سه‌هه‌ندکۆ، سان دان غولامان
 وه‌هه‌نگامه‌ی ته‌نگ ئه‌وان یه‌لیشه‌و
 قه‌وم باباخوشپین ئازاد پرجه‌و
 نه‌هه‌ر هه‌فت ئیقلم حوکمش ئیزهار بۆ
 بولبول جار بده‌ی، ده‌ور ده‌وری یاربۆ
 مه‌شریق تا مه‌غریب به‌نده‌ر تا به‌نده‌ر
 گرد به‌بۆ بابوس شای ساقی که‌وسه‌ر
 ئاوی سه‌پرافان رۆشنا زیه‌نان
 دانه‌ شناسان بینایی عه‌ینان
 شادیکه‌ن شادیی عه‌جبه‌ت ته‌ماشاشا
 فیکری هه‌قق بکه‌ن نییه‌ن جای حاشا
 خان ئه‌لماس یه‌قین بکه‌ره‌ باوهر
 وه‌عه‌ده‌ ته‌مام بۆ جیهان بۆ یه‌کسه‌ر
 زیکری زیانم سه‌حه‌ره‌ تا وه‌شام
 سه‌ده‌ سه‌لوات وه‌رویه‌وه‌ جه‌مالی مه‌ولام
 چه‌زده‌ته‌هم عه‌لی وه‌لای ویش ئاوه‌رد
 جه‌ده‌ سه‌اله‌گی ئیمانش ئاوه‌رد
 ته‌رکی کیشی دین ئه‌بو تالیب که‌رد
 عه‌لی ویش به‌و ته‌ور به‌حه‌زرت سوپه‌رد
 که‌س جه‌ فرزندش ئیمتیاز نه‌که‌رد
 خاتری چه‌زرت خاکپای چه‌زرت
 رۆحی، ویش مه‌که‌رد وه‌ فیدای چه‌زرت
 چه‌زرت هه‌م به‌و ته‌ور خه‌فی یا جه‌لی
 هه‌ر سات، سه‌دجار مه‌وات: یا عه‌لی
 نه‌ک به‌زیان ئادابی ره‌سه‌می

خورشتی پای نه‌علی سمی ستووران
 هیندگیر و فه‌ره‌نگ ئیران و تووران
 چاکاچاکی تیخ نامی نامداران
 به‌رق و ره‌عد و قرچ، قران سواران
 چینیی که‌مه‌ندان به‌ه‌رام سه‌رکه‌شان
 قاژه‌ی نه‌واکان تیر نه‌ ته‌رکه‌شان
 شه‌راره‌ی ئاته‌ش شوئی ستاران
 هه‌نگامه‌ی نه‌به‌رد توپ وقومپاران
 هه‌یه‌ات و گوردان به‌رگی فولاد پۆش
 ته‌له‌بکاری ره‌زم، خوونی سیاه‌وش
 گه‌رد و توژ و ته‌م مه‌رکه‌بان ژه‌ خاک
 گیرو که‌هکه‌شان، مه‌رته‌به‌ی ئه‌فلاک
 هه‌ر جه‌ هیندوستان تاوه‌ فه‌ره‌نگی
 ئاراسته‌ مه‌یۆ چون توپی جه‌نگی
 (یوم الحشر) بۆ نه‌چاله‌ی قه‌زوبین
 چند هه‌زار عاله‌ بگیلۆ وه‌زین
 چند هه‌زار عاله‌ گیز ئه‌بله‌ق نیشان
 بگیلۆ وه‌زین بی سه‌روسامان
 هه‌فت شه‌و و هه‌فت رۆژ جه‌نگی دین مه‌بۆ
ئاوی ناسیاوان کولت وه‌خوبین مه‌بۆ
 سوورئ ئیسرافیل وه‌رووی ئه‌وره‌وه
یالدار و باتدار نه‌چوار ده‌وره‌وه
 ته‌ختی زه‌رنیشان شاهی به‌گله‌ران
 مه‌بۆ یورتگای سمی ستووران
 ناله‌ی شاه حه‌یده‌ر شه‌ققه‌ی زولفه‌قار
 ژه‌ هه‌ر ده‌ر، مه‌یۆ ساتی چند هه‌زار
 نه‌ سوولتانیه‌، قر بۆ سوولتانان
 نه‌ زه‌نگان گییرو عه‌زیم دیوانان

له حمۆكه له حمى، جيسمۆكه جيسمى
 كه ريمى كارساز تاكى ته نيای فهدرد
 (هل اتى) وه شان عهلى نازل كهدرد
 واليدهى عهلى فاتيمهى خو شهبهخت
 جه نه بو تاليب سوئال كهدرد به جهخت
 واتش: جه عهلى نه دارى خه بهر
 جه دينى نه جدا، وئيش شيبهين وه بهر!
 جه دين و ئايين قه ديم ويه ردهن
 دينى محمه د ئيختيار كهدرد
 يه خه يلئ عهيبهين پهرى شانى تو
 فرزه نددت وه يتهور ناخه له ف ببو
 مه حكومى ئايين نه كيشو وه كيش
 به ريشو جو جه دين ئابادى وئيش
 تو بو به حوكم لئيش قبوول مه كهدرد
 فه رما باوه ران بدهش گاوسه ر
 نه بو تاليب وات: وه سه نه ئه فسانه
 هه نى جهى فيشته ر ئه فسوون مه وانه
 چون عهلى ئه مرى خيالاف نه كهدرد
 سوجده به خوداى محمه د به ردهن
 به خودا محمه د دينى حه قق دراؤ
 پهى چئيش پئغه مبه ر ئومه تنه ئارؤ
 تا نه بوتاليب يه كپرؤ شيبى وه بهر
 شيبى پهى دلگه شاي قه سرى پئغه مه ر
 بزائو عهلى يه چئيش مه شعوولنه
 ئه سلئ عه قبدهش به كام ئوسوولنه
 حه زرهت جه و ده مدا جه نه خلهى شه ريف
 نه پاي ئه و ته لار مه رته بهى زه ريف
 چه نى شاي مه ردان ساعهت به ساعهت

ئاوا مه كهدرد نه نماى جه معاههت
 نه بو تاليب ديش حهيران مه ند جه كار
 په رسا جه حه زرهت شاي بوراق سوار
 وات: يا محمه د عه ترى عه نيه ر بو
 يه چه سنعه تنه گر ته نت وه خو
 حه زرهت دا جواب به و گوفتاره وه
 به و ريزه رازان شه كه ره باره وه
 واتش: يا عه مى ئينه سه لاتهن
 جويره ئيل ئاوه رد خودا وه ند واتهن
 رو شنى راي چوول، جاده مه قامهن
 سيححه تى ئيسپات نه هلى ئيسلامهن
 جه دنيا سيححه ت جه سته و قامه تنه
 ما يهى ئازادى رووى قيامه تنه
 هه م كليدى قولف قاپى به هه شتهن
 سه رما يهى سه يران سه فا و گو لگه شتهن
 سابو تو هه م دين ئيسلام قبوولكه ر
 ئيمان به خوداى لايه زه ل باوه ر
 به خودا مه نزوورم هه ر ئيدهن ئهى عه م
 بلئيسهى دؤزه خ بسوؤزى وه نار
 چه نى مو شريكان تا يفهى كو ففار
 نه بو تاليب وات: دينت سه ريحهن
 فه رمو ودهت حه ققه ن قه و لت سه حيحهن
 به لام من جه دين ئابا و نه جدا ديم
 به ر نموشووم سا، هه رچى مه يو پئيم
 عه بدو لموته ليب هه ر دينئ داشتهن
 به رزى مه زره عه پهى من گوزار شتهن
 ته بريئه م نييه ت، من جه دينى ئه و
 تا مه حشه ر هه ر هام وه ئايينى ئه و

به لّام توّ من همم وه غهیر مه شماره
 دایم دینی ویت مه حکمه بداره!
 هه رچی جویره ئیل حوکمش ئاوه ردهن
 خوداوه ند وه توّ چیش ئیزهار که ردهن
 نه مری حوکمی ویت توّ وه جا باوهر
 جه عه دوی قوره یش زه ره خه وف مه کهر
 جه گرووی دوشمه ن هیچ نه بووت نه ندیش
 کهس هه دش نییه ن پا بنیو وه پیش
 هه رتا من زینده پرووی سه ر بیساتم
 دایم پشتته بان په شتی په ناتم
 ئومووراتی ویت هسه ب نه غوای دلّ
 مرادت ته مام گشت بکه ر حاسلّ
 فه رماش هم عه لی دینش دینی توّ ن
 هام راز و هام قه ول، هام نشین توّ ن
 مه بوّ جه نه مرت بهر نه شوّ وه بهر
 غولامی توّ بوّ تا یه ومه له شه ر
 جه عه رم جه نوّ مازوون که رد ئارو
 دینی توّ مه حکمه نیگا بدارو
 عه قیل هم مه ردی شیرینی خوّم بوّ
 نه ویچ هم تابع دینی توّ مه بوّ
 به ته قوییه تت ویم هه ته لمه قدور
 کوّ تاهیم نییه ن جه نزیک تاوه دوور!

فصل در بیان سال چهارم از نبوت آنچه در آن سال واقع شده

شای خه تمی په ناه، سالاری سه روه ر
 ده ستگیری دنیا، شه فیعی مه حشه ر
 به حسی نبوه ت هه ر په نهان مه که رد
 وه مه خفیعی ده عوه ت، سالّ وه سه ر مه وهر د
 سدیقی نه که بر، رازی بوّ حه قق لیش
 ته کلیف مه که رد نه و به یارانی ویش
 دایم پنهانی هه ر شه ب، تا به شام
 مه وانا به شه وق داستان ئیسه سلام
 سیّ سالّ وه ی نه فه س ته مام گشت و به رد
 خه یلیّ کهس نه رای هی دایه ت ئاوه رد
 تاکه نازلّ بیی و بیّ قو واقوه
 ئایه ی (فاصدع بما تأمروه)
 هه زره ت، نبوه ت، ویش ئاشکار که رد
 په ناهم به زات پاک نه قده س به رد
 ده س که رد و ته بلیخ ده عوه تی یاران
 سه دای بوزورگیش و یه رد جه شاران
 هه ر سالّ دوو سیّ کهس موسولمان مه که رد
 گومرپراهان نزای هی دایه ت ئاوه رد
 نه وه لچار موشرک تایفه ی کوففار
 هیچ کهس جه قه ولش نمه که رد ئینکار
 گاه و هلاشان ته شریف مه به ردش
 په ری ئیمتیهان گوزهر مه که ردش
 مه واتنه ئه ی شه خس گردین بیی راغیب
 ئیبنی عه بدوللا عه بدولموته لیب
 نه مری عه زیمی گرتنه نش نه وهر
 جه ئاسمانان مدهر وه خه بهر

چه و دهم خوداوهند تاکی ته نیای فهدرد
 بت وه بتپه رست یه کسه ر مه عیوب که رد
 فه رما کافران دۆزه خ جاشانه ن
 شه ی تانی له عین ره ه نماشانه ن!
 چه و دهم موشریکان گومرایی بی خه به ر
 یه کسه ر بییه ن دوشمه ن گرووی پیغه مبه ر
 قه بیله ی قوره یش ه سه د مه به رده ن
 یه کسه ر ته مه ن نای قه تلش مه که رده ن،
 نه قلنه ن جه ه زره ت عایشه ی نه نوهر
 ئومه لمومنین سه د یقه ی سه روه ر
 نه و هم جه ه زره ت روایه ت که رده ن
 په و که ی ئاشکار ته مام بی په رده ن
 فه رما چون داشته م یه ک هامسایه ی به د
 به ریی جه ئیمان جه گشت مه زه ب ره د
 یه کی نه بوله هه ب سارقه البه یت
 یه کی، عه تبه بی، بن نه بی موقه یت
 ئانه، نه وان که رد نه وان که رده بۆ
 بی نی و نه کرده ی ویشان وهرده بۆ
 نه و به یانش که م نه و وه و حاله ت
 سا خه حاله ت بام سه د جار خه حاله ت
 هه زره ت به و حه یا هه ر به و نه رمه وه
 بۆ له فزی شیرین هه ر به و شه رمه وه
 مه واته ن: نه ی قه وم بن عه بدوله ناف
 دل جه هامسایی ویتان بکه ن ساف
 به د هامسایه نی تا چه ند مه بۆ چه ند
 بترسن جه قه هر زاتی خوداوهند
 زولمی کافران یاوا به غایه ت
 پراوی هه م وه یتسه ور که رده ن روایه ت!

واتش: یه ک تۆیه ت مه گیلام دلخواز
 دیم هه زره ت جه تاف مه وقی زیلحیحجاز
 من ماعه مه له ی نه شیا مه که رد م
 ئیبرازیمه بی چه نی نه و مه رد م
 هه زره ت حولله سه وز جه ته داره ک
 وه سه ته بی وه بان دۆشی موباره ک
 وات: نه ی مه خلوق هه قق ئیده ن وه لالا
 نییه ن غه یر جه (لا اله الا الله)
 نه سنامانی چۆب گشت نگوون سار که ن
 به وه حدانییه تی خودا ئیقرار که ن
 شه خسی جه شۆنش هه ر وه عزمی جه نگ
 په ی په ی جه غه ره ز په ریش مه وست سه نگ
 ئاخه ر هه وادا پارچه سه نگی سه رد
 پاشنه ی موباره ک هه زره ت مه جرووح که رد
 با وجود نه قلنی کوفر خۆ کوفر نییه ن
 کوفر هه ر شامل نه و گومرا بییه ن
 وات: یانه ی ویتان، هیه چ خراپ مه که ن
 هه رگیز گۆش وه قه ول نه و گومرا مه که ن
 واتش: ئانه کیین ئی کاره که ردش!
 ئیسمی محمه د، بی نه ده ب به ردش
 واتشان: نه بو له هه به ن وه یتسه ور
 پرازاده ش مه دۆ جه فا و جه ور
 مه که رۆ وه یتسه ر و دايم ته کزیبش
 شیونان جه لای مه رد م ته رغیبش!
 نه قلنه ن هه م یه ک پۆ، قوره یش جه م وهرده ن
 جه به حسی هه زره ت مه شووره ت که رده ن
 نه وه لجار هه ر ئید مه سه له حه ت زانان
 په ی نه بوتالیب په یغام کیانان

بوزورگانی قهوم خاتر په ر خاره ن
 تاره زوی دیده ی تو ئینتیی زاره ن
 تا نه بوتالیب روخسه تدا پییشان
 ته وازوعش که رد، په کیه ک جه نیشان
 واتهن: تو بوزورگ نه جابهت دارایی
 تو سهیدی قوره یش بوزورگه واری
 بهل چون نه قلنه جه ئیبنی ئیسحاق
 قه بیله ی قوره یش گشت به ئیتیفاق
 مه علوومه ن لیشان که نه بوتالیب
 دهره قق به حه زرت کومه که ن غالب
 مه شغوولنه دایم به ریعایه تش
 تاغییهن ته مام جه حیمایه تش
 عه ماره نامی نه جیب نه بیره
 شوخی بن وه لید ئیبنی موغه بیره
 په سه ندی مه جلیس حاس په سه ندان بی
 باش بالادهس هونه رمه نندان بی
 عه ماره شان په ی نه بوتالیب به رد
 به هه زار نه نواع هه ره م عه رزشان که رد
 واتهن: ئه ی جه وان نادان وه نادانه ن
 قه ومی قوره یش په ی تو شان کیانانه ن
 ته نخوای محه مه د خزمهت که ر ق پییت
 ته و او بکه ره به فـرزه ندی ویت
 محه مه د ته نخوای ئه و بدهر پییمان
 تا قه تلش بکه ین به ده سستی ویمان
 چون خیلافی کیش دینی توش که رده ن
 نامی خـوداهان وه باتل به رده ن
 عوقه لای قوره یش صغاو دانا
 ئه حیا و ئه موات گشت، دوزه خ زانا

لیل که رده ن مینای جامی ژینمان
 نه فهرقش وستهن نه ما به ینمان
 عه وه زی مه ردیی هه ر مه ردیی بی یهن
 که س جه عاماره مه عقوولتهر نی یهن!
 نه بو تالیب وات: هه ر به نده مه رده ن
 به د خه یالی یه وه ن په ی ویشان که رده ن
 فرزه ندی غه بیره وه من بسپاران
 په روه رده ش که رووم په ری رۆزگار ان
 من فرزه ندی ویم بدوم وپییشان
 قه تلش بکه ران وه ده سستی ویشان
 حه رف ئی خه یال ناوهرده ن نه دل
 موشکیلی وه ی سه خت که س نه که رده ن حه ل
 هیچ که س ئه ی خه یال نه دل ناوهرده ن
 دیوانه سه و دای وه یته ور نه که رده ن
 جگه ری ویت بدهر بکه راش پاره
 ویت جهرگی مه ردوم نیگا بداره!
 عه جیب سه لاحت، عه جیب ئیلتیام
 عه جیب گفت وگوی ئیزهاری په یغام
 وات: واچه به قه وم ئه ی خه یال خامه ن
 نه جزای عه قلشان گشت ناته مامه ن
 محه مه د ریشه ی جگه ر گوشه ی من
 په ک مووجه نه ندام ئه و مه له ک چاره
 نه ده وش وه سه د هه زار عه ماره
 ئه ی مه تله ب نه دل به رکه ران وه بهر
 هه رگییز په ی ئه وان نه بو مه یسه ر
 جه و دما مه تعه م بن غه زا جه نو
 وات: نه بو تالیب به نه فعی په ی تو
 وه لالا قه وم چه نیت سه لاحت سازان
 به تو موکه دده ر موپارز وازان

حورمه تی تو شان وه جا ئاوه ردهن
سه لاج هه ئیده ن ئی کاره که ردهن
ئه بو تالیب وات: جه ئه نساف دووری
قه سه ت هه ئیده ن دايم جه ی کاره
چه نی قه سوم ببین به خوونه خوواره
محهمه د دايم هه به رقه رار بو
روجه رو فیشته هه پایه دار بو
من تازینده ی رووی سه ره زه مینم
هه ئیده ن خه یال ئه سلی یه قینم
چه نی جوش وه تای ریشه ی گیانه وه
مه ده وش وه ده س، دوش منانه وه!
باقی ئه ی مه تعه م مه علووم بو وه تو
جه قه زا و قه دهر هه رچی مه علووم بو
جه و دما قوره بش جه رووی نادانی
که مکهم ده س که ردهن وه غه زارانی
تا بریا جه به بین حیلیم و سه لاهه ت
شه یتان مه حکهم که رد پایه ی عه داوه ت
هه ر قه بیله یی جه به رزه بانان
ئه زیه ت مه دان به موسولمانان
شه وان تا به رو مه گرتنه که مین
تا ئه هلی تاعه ت هورگیلا جه دین
وه بی به هانه هه ر مامان مه شین
دايم هه ر جه ویای قه تلخی جه زه ت بین
به لام خوداوه نند تاکی ته نیای فه رد
به ئه بو تالیب جه زه ت مه علووم که رد
واتش: ئه ی عه شه رت به بی دلگه ردی
مه علووم بکه ن پیتم مه ردیی و نامه ردی
قه سوم خه یال قه تلخی محهمه د داران
نه که ن ئه ی عه شه رت جه روژگاران

چون ره حم جه به ین عه داوه ت نی یه ن
غیره ت په ی مه ردان هه ر قه دیم بی یه ن!
محهمه د جه لای حه ق به ر گوزیده ن
محهمه د حه بیب خودای نادیده ن
محهمه د شیوه ش شه مسی خاوه رهن
جه مه لایکان شه ره فنا ک ته رهن
هه ر که س محهمه د بنواز و به دل
وه للا مورداش زوو مه بو حاسل
یام هه ر که س چه نیش عه داوه ت دارو
یه قینوه به ختتش غه ره ب مه وارو
مه بو هه م عه شه رت جه سه باقه تش
ساییت قه ده م بان جه حیمایه تش
قه ومی به نی هاشم غه بر ئه بوله هه ب
یه کسه ر، وه رد سه وگه ند قه بیله ی عه ره ب
تا که یه ک نه فه ر جه ئیمه مه نده ن
سه ر جه به نده گی محهمه د سه نده ن
به لام ئه بوله هه ب گومرای کینه کیش
هه ر موخالیف بی چه نی ریشه ی ویش
تا (تبت یدا ابی له ب) ن
نازل بیی ده رده م ئایاتی موبین
حه ی مه علووم که رده ن حه مالی خارهن
ئه به دی دوزه خ جه زاش هه ر نارهن

جهو دما حه زرهت تا جبهشی شاهان
 حه بیبی داوهر شای ئه نیبهاهان
 په ردهی خه و فی شهرم جه مابهین و یهرد
 حوکمی نبوهت وه عام ئیزهار کهرد
 له عنهت کهرد وهبت وه بت په رستان
 وه گرووی موشرک ئه هلی سه رمه رستان
 قوره یش دیویان چون ئاته شپاره
 پهی موسولمانان جه ههر که ناره!
 غه رزه وه ههر کهس فرسه ت ماوهردهن
 جه ئه هلی ئیسلام زه جر مه که ردهن
 تا ئاخر حه زرهت شای خه یره ئه نام
 مه لوول بی داخ که مده سیی ئیسلام
 فه رما: ئیوه کهم کافر بی حیساب
 مه بو خه لاسکه ین ویتان جهی عه زاب
 گوریز دهن جه قهوم قوره یشی سه رکهس
 ئه مشه و هیجرهت که ین بشین وه حه بهش
 به عزئی موهاجیره ئه وه ل یازده مهرد
 چه نی چووار ژهن ئه و شه و هیجرهت کهرد
 نیشتن جه که شتی به رشین جه ئاوان
 غه رزه تا به مولک جه به شه یاوان
 تا سـووردهی (والنجم اذاهوی) هم
 وه لای پیغه مه ر نازل بیی جه ودهم
 حه زرهت سوجه بهرد شوکر لالا کهرد
 موشریکان یه کیهک چه نیش سوجه بهرد
 پهی موهاجیران ئه ی خه بهر به ردهن
 واتهن موشریکان ئیمان ئاوه ردهن

دیسان جه حه بهش هم هیجرهت که ردهن
 ته شریف پهی مه که کی شه ریف ئاوه ردهن
 په رسانشان خه بهر جه راه و یاران
 جه حه زرهت جه قهوم، ئه هلی بهدکاران
 واتشان، بهل قهوم به ئیتتیفاق
 سوجه به ردهشان یه کسه ر به نیفاق
 محمه د چون یاد خودای ئیمه کهرد
 جهو بونه ئیمه هم سوجه مان بهرد
 ئیسته قوره یشی عه داوه ت داران
 ئه ر بگنو ودهس یه کی جـه یاران
 مه که راش وه زیح په ری بتخانه
 هی واتهی مه خلوق دهوری زه مانه
 ئاخر ناعیلاج خایف و زه عیف
 عه ودهت که ردهشان وه مه که کی شه ریف
 ههر یه کی ویش وست وه یانه ی که سی
 ههر یهک په نا بهرد وه سایه ی شه خسی
 ئیلا عه بدوللا بن مه سه وود نه بو
 پهی مولکی حه بهش گیلاوه جه نو
 دیسان هم قوره یش هو جووم ئاوه ردهن
 بینای عه داوه ت هم تازه که ردهن!
 دووباره حه زرهت فه رماوا یاران
 وه ئه هلی هیجرهت مه یحنه ت گوزاران
 مه زانوم ههر ئید بهد به ته ر مه بو
 موراجه عه ت کهن په ی حه بهش جه نو
 بهر نه شین جه قهول فه رموده ی حه زرهت
 موهاجیر دیسان که ردهشان هیجرهت
 به غه یر جه سیغار هه شتاد و دوو مهرد
 چه نی یازده زهوج شای مینای بی گهرد

کۆچ کهردهن يه کسه ر جه و زهيد و ماوا
تاکه ئه و کله حه بهش هم ياوا

«فصل در بيان مهاجرت دوباره به حبشه و چگونگی

ان سال و سزاسانیدن به حضرت»

هه جری موهاجیر وه قوره ییش یاوا
توی دهروونی جه رگ يهک يهک شکاوا
گشت به ئیتتیقاف نیسبته به حه زره ت
مدان به ساحیر هم به که هانه ت
گاهێ به شاعر نامش مه به رده ن
گاهێ به مه جنوون حیساب مه که رده ن
ئه شرافى قوره ییش يه کسه ر جه حه جه ر
ئيجتیماع که رده ن چون جه معی له شکه ر
واتشان: تاکه ی جه بر و ته حه ممول
داخی محه مه د مه به رین وه گل
نابرووی عیزته خودایان گشت به رد
ئه ممواتمان گشت جه گور به ر ئاوه رد
عاقلان يهک يهک که رده ن دپوانه
شیونان شادیی به زمی به تخانه
باتل که رده ن دین قه بیله ی قوره ییش
یه کجار وه ئه تراف به تال که رده ن عه ییش
ته فره قه ش وستنه نه به ینی خویشان
زینده گی عالهم که رده ن په ریشان
نه ی گفته و گوین ئه و قه ومی نامه رد
ناگاه پیغه مه ر ته شریفش ئاوه رد
یه قین نیسبته به حه قق به عقیده ی ساف
حه جه ر و لئه سوهد ته مام که رد ته و اف

ویه رد جه مابه ین ئه وان وه بی دهنگ
ئامان وه جواب قه ومی دل جه سهنگ
حه رفی نامه ربووت، ئه هلی بی ئه ده ب
واتشان رووی شای ئه علا نه سه ب
حه زره ت وات ئه ی قه وم تاکه ی قیل و قال
قه سه م وه مه عبوود زاتی بی زه وال
نه فسی محه مه د جه يهک سیفه تش
دایم هاجه يه د قه بزه ی قوودره تش
جه قه ومی ناهاال ره نجم ئاوه رده ن
هه رگیز وه خیلاف ئه مرم نه که رده ن
ساکه ئید شنه فته قه ومی کینه کیش
ساکین بین جه ده رد، سه روسته ن وه پیش
که مالی قوره ییش فیرقه ی زیبا و زشته
ئه هلی نحووسات به دته رین گشته
دمای ته وازوع گفته و گو که رده ن
ئادابی دنیا وه جا ئاوه رده ن
وات: یا محه مه د تو نه جاهیلی
به ل خه یلی بوزورگ دانا و کامیلی
خولاسه حه زره ت که رده ن ره وانه
تاکه ته شریف به رد وه ده وله تخانه
ديسان قوره ییشی گومرای کینه باز
به زمی عه داوه ت جه نو که رده ن ساز
یه کسه ر ئيجتیماع به رده ن ئه و حه جه ر
بکه ران قه تلی پاکی پیغه مه به ر
ديسان محه مه د چیش که رده ن پیمان
ئیمه نه داریم خه به ر جه وئیمان
جه ناگاه حه زره ت باز هم ته شریف به رد
عه زمی زیاره ت که عبه توللا که رد

موشربک جه غهزه ز یه کسه ر ماته م بین
چون خونه خواره نه دهروش جه م بین
واتشان دهره قق نیمه چیش کهردی
نابرووی قوره ییش یه کسه ر گشت بهردی
نه کهردی نه ندیش جه وجوودتان
چهند جار دشمنان دای وه مه عبودمان
هه زره ت وات: بهل کهرده نم پیستان
جه روی قیامت دوزه خه ن جیشان
کافری ناگاه، چون سه ننگ هه لمه ت بهرد
بی نه ندیش هه لمه ت وه هه زره ت تاوهرد
نه ته رسا جه قه هر، خودای بانی سه ر
گرتش گریبان جامه ی پیغه مبه ر
سیدیقی نه کبه ر ناخیز کهرد وه جه خت
خه لاس کهرد هه زره ت نه چنگی به دبه خت
وات نه ی شه خس مه واچو خودای لامه کان
خالیقی مه خلوق کوللی ئینس و جان
خودای من و نه و ئیوه خوداتان
قه تلش واجیبه ن مه گه ر جه لاتان
هه م ئیبنی عه بیاس کهرده ن روایه ت
زولمی زالممان یاوا به غایه ت
قه بیله ی قوره ییش هه م شین نه وه هه به ر
یه کسه ر کهرده ن قه تلئ پیغه مه ر
به لات و عه ززا، سو گه ند وهردشان
سه نادید یه کسه ر ثقرار کهردشان
هه ر وه قت محه مه د بوینان وه چه م
هوننشس بریزان په ی نه زمی عالهم
فاتمه زهه را شنه فتش دهرحال
په له په ل خیزا وه خاتر مه لال

عه رز کهرد قوره ییش گومرای که م هونه ر
په ری قه تلئ تو گشت به سته ن که مه ر
هه زره ت به ته و فیق واده ی خوداوه ند
تاوش ته له ب کهرد دهرده م و زوو سه ند
ته شریفی خه یرش هه م وه مه سجید بهرد
کافران دیسان جه نه وان و یهرد
مه جموعه ن هه ریه ک ته مام خاس و عام
به موعجیزه پاک شای خه یره لئه نام
خوشک بین یه کایه ک نه جاگه ی ویشان
قووه و هه ره که ت هیه چ نه مه ند پیشان
هه زره ت مشتی خاک هوپ گرت نه زه مین
شانا به و گروه ی گومرای موشرکین
جه عه جزئ دهروون نیگاه کهرد وه زشت
رووتان هه ر زشت بو نه ی قه ومی نازشت
نه و خاکه نه و رو شاناوه هه ر که س
بادی نه دامه ت یانه ش کهرد دهریه س
نه ر سه د به عزی هه ر خارج جه عه قلش
چون جه عه بدوللا بن عومه ر نه قلش
یه ک رو هه م هه زره ت شای خه یره لئه نام
جه فه زای که عبه گرتبه بی مه قام
ناگاه عه تبه بن موعیت یاوا
چه نی نه و هه زره ت ده س کهرد وه داوا
گروه ی موشرکین به ری جه گشت دین
دوشی مویاره ک هه زره ت گرت به قین
جامه ی مویاره ک مه لایک بافش
وستش وه گه رده ن بلووری سافش
نه وه ند پیچشدا هه زره ت خه سته کهرد
تاکه رای نه فه س هه لقس به سته کهرد

سیدیقی ئەكبهەر حەقق رازیبی بۆ لیش ناگاہ وه تاجیل چەو دەم یاوا پیش وهچەند مەرارهت مەرە کە و نەبەرد تا حەزرت جە دەس مەلعوون رەها کەرد ویش کەوت تۆردامی ماجەرایی کوففار گەردبەن نەدەورش قەومی بەدکەردار پەهی پەهی مەدان لیش هەرکام پەهی ویشان ئەوهند مەحاسین شەریف کیشاشان جەو مەهلەکەهی سەخت تا گیان بەر بەرد مەدام جەو دەم دا موداع حاسل کەرد ديسان هەم حەزرت شای خەیر ولبەشەر وه عەزمی مەسجید نی یەت ئاوەردش فەریزەهی ئەو وەقت ئەدا مەکەردش گەروی قورەیشی چون خۆنەخوارە مەکەردەن پەری حەزرت ئیشارە تازە مەشیمی وشتری نەوجاه حازر کەوتەبی نە ئەو گوزەرگاہ واتشان کەهی بۆ ئەهی مەشیمەهی نەو بکەرروش نەکۆل پەشتی پالووی ئەو عەتبەهی بەدبەخت، فەوریی ئاخیز کەرد مەشیمەهی قەبیح خوت ئالوودە کەرد قەهەری خوداوەند ناوەرو ئەو نەزەر چەسپناش نە پشت پاکی پیغەمەر حەزرت جەو دەم دا سوجده مەبەردش هەر جە سوجدهدا تەووەقوف کەردش تاکە فەاتمەهی زەهرا یاوا پیش تاهیر کەرد لیباس پەشتی بابوی ویش حەزرت رەنجیا لیشان چەو ئانە جە دمایی تاعەت پەکتای یەگانە

هەر ئەوئەندە دۆعا بکەرۆ لیشان خوداوەند بەو تەور نمانا پيششان واتش: یا عەلیم ئاگات جە حالم رای ئینتیقام گیر، مەزولووم جەزالم قەبیلەهی قورەیش زۆرش ئاوەردەن زولمشان جە حەدد حیساب و بەردەن فەنادەر فیرقەهی ئەهلی بەدیعه ئەوئەل عەتبەهی ئیبنی رەبیعه سانی ئەبو جەهل گومرای بن هیشام موسەلەت بی یەن پەهی ئەهلی ئیسلام سالیس عەقەبەهی ئیبنی موعیت چووارەم ئەبو لەهەب ساریقە تلبەیت ئویەهی بن خەلەف ئومەیبە بن خەلەف وه شادی جامی مەهی ئەگیران وه کەف هەر شش وه لەعنەت حەقق گرفتاریان وه مەودای شمشیر لەتار لەتار بان جە دەعوای بەدەری رۆزی رەستاخیز هەر شش بێن و دەم توعمەهی تیغی تیز

نصل در بیان هجرت به حبشه و واقعاتی که در آن زمان رخ داده است

جە بانئەسحاب یارانئ تاهیر غەریب و دلتنەنگ ئەهلی موهاجیر قورەیش مونتەزیر گشت نە جەو یاشان کەردشان تەدبیر هەم پەهی ئاماشان دوو نەفەر عاقل دانای پەر هونەر هەم مەردی مەیدان هەم زبان ئاوەر چەند هەدی یەهی عەجیب بی مەزد و مننەت پەری نەجاشیی ئەرکانی دەولەت

یهکی ئیبنی عاس ئەهلی بهدیعه
 ئەو یهک عەبدوڵلا ئیبنی رهیبیعه
 عەبدوڵلا عەمرو مەردانی سەرکش
 غەرەز تا یوان ئۆلکەهێ حەبەش
 وه موقەریبان پەناە بەردشان
 پەهێ ئامای یاران ئیزهار کەردشان
 ئومەرای دەولەت گشت بین بەکەفیل
 هەدیە و توحەفیات گرد دریا تەحویل
 قاسیدان سوجده پای تەخت بەردشان
 نەجاشیی جەکار حالی کەردشان
 چەند کەسیۆه هەن هیجرەتشان کەردەن
 پەنا بە جەناب عالی ئاوەردەن
 ناگاہ گشت یەکیک وینەهێ دێوانە
 پەشت کەردەن نەرووی خودای بتخانە
 خارج جە ئایین جەگشت ئەندازە
 وه دینی جەدبید ئاینی تازه!
 ئاوەردەن جەهێ دەم تازهوه رووی کار
 هیچ کەس نەشتەفتەن نە رووی روزگار
 نە تەرزئی ئایین نە نام ئاورانەن
 نە دینی قەدیم پیغەمەرانەن
 جە ئەتراف قەوم گوریزان کەردەن
 جە دینی ئەجداد ویشان و یەردەن
 تۆهەم بوزورگان وه چەم بدارە
 ئەوان وه ئیمە جەنۆ بسپارە
 موعاوەدەت بان باز جەنۆ ئیشان
 بشان وه مەکان ماواو جای ویشان
 موقەرەبان هەم مەکەردشان تەحقیق
 واتشان عەززا بەدر و تەوفیق

مەبۆ موهاجیر یەکسەر بە دەوان
 ئەلئان مەسپروم بە دەستی ئەوان!
 دەردەم نەجاشیی شاهێ خەیر ئەندیش
 غەرا نە جەرگەهێ مەحرەمانی ویش
 وات: قەومی بە من پەنا ئاوەردەن
 من جای مەلجە جای ئومید کەردەن
 چون مەبۆ سەرەوا بەر کەرۆم وەبەر
 بەدەوشان بەدەست قەومی کینەوهر
 نەجاشیی خەشمی فەراهم ئاوەرد
 جەمعی موهاجیر یەکسەر تەلەب کەرد
 ئەرکانی دەولەت جە نەزار جە دوو
 یەکسەر جە دیوان حازیرە لحو زوور
 فەوری کیانا ئینجیل ئاوەردەن
 رەهبانانی دوور گەشت حازر کەردەن
 موسوڵمانان وات: چیش بدەیم جواب
 ئاخو جەو دەم دا خەیرەن یا سەواب
 جە ناگاہ جەعفەر حەقق رازی بۆ لیش
 بنی ئەبی تالیب پانییاوه پیش
 نەجاشی پەرسا چە یاران خەبەر
 قەولی قاسیدان عەبدوڵلای عومەر
 مەواچان ئیوه بەد ئامان پیتان
 بی زارەن جە دین ئەجدادی ویتان
 دینی تازهتان کەردەن ئیختیار
 مەشغولین دایم بە لەیل و نەهار
 ئەو دینە چیشەن فایدەش کامەن
 کۆ واتەن ئاخەر ساچیشش نامەن
 نەدینی مووسا عەلەیهیسەلام
 نە دینی عیسا دایر بو نەعام

تا بزانو فهزلی ئەو دینه چیشهن
مه‌علووم کهن به من دلّ وه ئەندیشهن
جه‌عفر ئید شنهفت ئاما به گوفتار
عه‌رز که‌ردش واتش: ئەری شه‌ه‌ربار
ئیمه‌ی جه‌ی وه‌رتەر گشت خاتر شادبین
مه‌شغوولئی ئایین ئابا و ئەجداد بین
کاسیب بیم وه بت په‌رستی ویمان
حه‌قق پیغه‌مه‌ری کیاست په‌ریمان
جه‌ ئەسل و نه‌سه‌ب به سیدق و یه‌قین
به لوتف و که‌ره‌م به ته‌رز و ته‌م‌کین
به حه‌یاو به‌حیلیم به‌موع‌جیزه‌ی پاک
به له‌فزی شیرین ئایه‌ی شه‌ره‌فناک
ئیمه‌ش ده‌عه‌وت که‌رد به‌حه‌قق په‌ره‌ستی
بیداربین جه‌ خاو نادانی و مه‌ستی
ته‌رکی کوفر و شیرک و کوففار که‌ردمان
سوجه‌ به‌خودای واحید به‌ردمان
غه‌یر جه‌ ئەو مه‌عبون هه‌ر مه‌بو بی یه‌ن
مه‌عبودی هه‌نی که‌س به‌حه‌قق نی یه‌ن
سه‌ر مه‌ش‌قش ئیده‌ن په‌یمان پیغه‌مه‌ر
ئه‌مر به‌ مه‌عرووف نه‌هی به‌ مونکه‌ر
تاعه‌ت حه‌قق ویش قه‌رار دان جه‌ سه‌ر
کیانان به‌واو په‌ری پیغه‌مه‌ر
سه‌لات و سه‌وم حه‌جج و زه‌کاته‌ن
جه‌ ئایه‌ی که‌لام خودا ویش واته‌ن
قه‌ولی پیغه‌مه‌ر جه‌ لامان حه‌ققه‌ن
حه‌قق بیناو دانا فه‌ردی موته‌لقه‌ن
جه‌و بۆن ته‌رکی دین ئەجداد که‌ردمان
سوجه‌ به‌خودای واحید به‌ردمان

چون داری بیده‌ن بت بی سه‌مه‌ره‌ن
مه‌مه‌د شافع یه‌ومی مه‌حشه‌ره‌ن
قه‌وم هه‌م راشان چه‌ند ئەزیه‌ت پیمان
تا گوریز که‌رده‌م جه‌ ماوا‌ی ویمان
ئیمه‌ به‌فتوا‌ی پیغه‌مه‌به‌ر جه‌ نو
گشت ویمان وسته‌ن وه‌سای په‌نا‌ی تو
تا زولمی قوره‌یش نه‌یاو و پیمان
شاغیل بین په‌ی تو به‌دو‌عای ویمان
نه‌جاشیی په‌رسا هه‌چ هه‌ن جه‌لاتان
جه‌و ئایه‌ی شه‌ریف که‌لا موللاتان
جه‌عفر وات: به‌ل ئەی شاه‌ی دانا
سووره‌ی (کساف، ها، عه‌ین، ساد) وانا
بی شک تاسیرش سه‌نگ مه‌که‌رد
به‌ئاو دلّ ده‌رون‌دا مه‌که‌رد به‌که‌واو
نه‌جاشیی وه‌جۆش ئەوه‌ند که‌رد گرین
سککه‌ی سفیدش ته‌ریبی وه‌ ئەسرین
موقه‌ره‌بان‌ش یه‌کیه‌ک گرد حه‌زین
گشت سه‌یل ئەسرینان ریزنان زه‌مین
واتش: ئەی که‌لام جه‌ خاس ده‌لیله‌ن
ناسخی ته‌ورات نه‌سخی ئینجیله‌ن
مه‌علووم بو‌جه‌لای گشت سوخه‌ن دانان
هه‌ر سی ئەی که‌لام نه‌ یه‌ک جاه‌ ئامان
جه‌و دما واتش: من ئەی جه‌ماعه‌ت
په‌ری رووی دنیا هه‌رگیز یه‌ک ساعه‌ت
مه‌ده‌ون وه‌ده‌س قوره‌یش مه‌غروور
ئه‌گه‌ر پی‌م بدات به‌های یه‌ک کلور
وات: جه‌ مولکی من به‌فه‌راغه‌تی بال
نیشن ساتی تاکه‌ هه‌زار سال

بهرات و نه‌عام، مده‌روون پیتان
 تهرخانی مه‌عاف ساکن پهی ویتان
 ئیبنی ره‌بیعه چهن ی عه‌مر و عاس
 نا ئومید به‌رشین هم به نائی‌خلاس
 ههر که‌سی نه‌زیهت به ئی‌وه ده‌رو
 بی جا مه‌که‌ر و سه‌ر وه‌سه‌نگ ده‌رو
 ده‌ستی زولمی که‌س نه‌میاوو پیتان
 مه‌شغول بین به ئه‌مر مه‌عبودی ویتان
 تاکه بزانین جه بازیی چه‌پگه‌رد
 چه‌رخی رۆزگار چیش ماوه‌رو نه‌رد

نصل در بیان مسلمان شدن حضرت حمزه و چگونگی ان

چون یه‌ک رۆ چه‌زرت شای خه‌یروئه‌نام
 عه‌لیهی وه ئالیهی سه‌له‌وات وه‌سه‌لام
 چه‌بییی چه‌زرت ده‌هنده‌ی داوهر
 ته‌مام شادیی دوشمنان پهی که‌ر
 شاه‌سوار هه‌ردش مه‌کانی ته‌یی که‌رد
 ریشه‌ی موشیکان جه خاک به‌ر ئاوهر
 سالاری مه‌حشهر رووی دارلقه‌رار
 نه‌مینی دیوان مسته‌فای موختار
 جه‌ده‌ستی موشریک ئه‌و قاتش تال بی
 مایل وه سه‌حراء بیتزار جه‌مال بی
 ته‌شریف به‌رد جه به‌ین خه‌وف و ره‌جاوه
 به‌مه‌حزرون په‌شت دا وه‌کووی سه‌فاوه
 ناگاه ئه‌بو جه‌هل عه‌لیه‌له‌عنه
 په‌یدا بی جه‌وده‌م به‌تی‌ر و ته‌عنه
 چه‌ند بیجا وات چه‌ند جه‌ساره‌ت که‌رد
 چه‌ند گرده‌ی بابوی له عینی ویش وه‌رد

خه‌یلی ئه‌و سه‌گ زی چون سه‌گ که‌فالیس
 چه‌زرت خجل مه‌ند جه بیتکه‌سیی ویش!
 چون به‌د گوفتاری دوربی جه‌زاتش
 موته‌قه‌ن نه‌که‌رد هیچ مه‌کفاتش
 غه‌ره‌ز ئه‌بو جه‌هل گمرای به‌د ئه‌توار
 دیشان که‌ چه‌زرت ناما به‌گوفتار
 چون ره‌سمی چه‌زرت ههر سیر پوشی بی
 جه‌واب ئه‌بله‌هان هم خاموشی بی
 له عین گیلآوه چون سه‌گ جه‌داوا
 تاکه به‌ مه‌جلیس قوره‌بش هم یاوا
 جه‌و ده‌م یه‌ک عه‌وره‌ت چون ماهی تابان
 مه‌شه‌وور به‌که‌نیز عه‌بدو‌للا جه‌زعان
 گفت وگووی بو جه‌هل گومرای بی وه‌فا
 یه‌کایه‌ک شنه‌فت جه‌ بالای سه‌فا
 جه‌و دما چه‌مزه شیری سه‌نگین سام
 عه‌مووی موکه‌رره‌م شای خه‌یروئه‌نام
 جه‌شکارگای ویش موراجه‌عت که‌رد
 ته‌شریف وه ته‌واف که‌عبه‌توللا به‌رد
 سیلاحی رووی جه‌نگ پوشایی به‌داو
 کووی خارا مه‌بی جه‌سامش وه‌ئاو
 که‌نیز شییی وه‌لامش وه‌دلی ناکامی
 واتش: ئه‌ی ئه‌میر نامداری نامیی
 په‌ری محمه‌د جه‌رگم مه‌دۆ جو‌ش
 غوسسه‌ی دنیا‌م گشت بی یه‌ن فه‌رامۆش
 ئارۆ ئه‌بو جه‌هل کاری پیش که‌رده‌ن
 یانی های جه‌ه‌دد حیساب و یه‌رده‌ن
 دل ریزه‌ ریز ده‌روون خاش‌خاشم
 به‌خودا حه‌یف سه‌د حه‌یف پهی به‌نی هاشم

جه دهورانی دوون پهنده بی غیزهت بان
 زیر دهسته مهردوم نهونا وهسهت بان
 همزه ئید شنهفت سیابی جهقار
 روو کهرد وه مهجلیس تایفه‌ی کوففار
 دهست بهرد نهو کهمان دوو حاجه سه‌نگین
 داش وه فهوق فهرق نهبو جههلی له‌عین
 نه‌که‌ردش نه‌ندیش جهوقیلانی مه‌ست
 وه‌یه‌ک زه‌رب فه‌رقش یه‌ه‌ه‌فت جاشکه‌ست
 واتش: تو بی جا غه‌له‌ت که‌رده‌نی
 نامی برارای به‌نده به‌رده‌نی
 من هه‌نی ته‌سدیق دینی نهو داروون
 هه‌نی خودای نهو وه‌چه‌م مه‌داروون
 نه‌گه‌ر تو مه‌ردی من هام نه‌به‌ر ده‌م
 به‌و ته‌ور که‌رده‌ن پیت ئیسته پیت که‌روم
 چه‌و دما جه‌زه‌ت جه‌مزه‌ی نامه‌وه‌ر
 هه‌م شیبی وه خزمه‌ت شای خه‌یر و لبه‌شه‌ر
 وات: یا محه‌مه‌د ئارو ماموی تو
 حه‌ققی تو‌ش سه‌نده‌ن جه‌عه‌دووی به‌دخو
 جه‌زه‌ت واتش: من بی‌که‌س مه‌ویاروون
 نه‌پده‌ر، نه‌عه‌م، نه‌ئی‌خوان داروون
 به‌ه‌یر جه‌مه‌عبوود ره‌به‌له‌عالمین
 من که‌سم نی یه‌ن نه‌رووی سه‌رزه‌مین
 جه‌مزه‌ وات: به‌تو من عه‌هدم به‌سته‌ن
 فه‌رقی نه‌بو جه‌هلم په‌ی تو‌م شکه‌سته‌ن
 بزانه‌ت به‌ت‌ه‌حقیق سه‌رم هانه‌ریت
 جه‌شاه، تا گه‌داه، چیتوی واچان پیت
 هه‌رتا که‌زینده‌م په‌ش‌ته‌بانی تو‌م
 جه‌زه‌ت وات: نه‌ی عه‌م نه‌وه‌ند مه‌ده‌ر لاف
 جه‌مه‌ککه‌ی شه‌ریف هه‌ر تاوه‌ کوی قاف

موش‌ریکان یه‌کسه‌ر گشت قه‌تل و عام که‌ی
 جه‌به‌ش و قوره‌یش یه‌هوود وه‌شام که‌ی
 مادامه‌ن نه‌لئان به‌خودای نه‌که‌به‌ر
 تو‌هه‌ر نه‌و سووار من نه‌و پیاده‌م
 نه‌تو عه‌م نه‌من براده‌ر زاده‌م
 جه‌مزه‌ قه‌ولی نه‌و به‌دل که‌رد قه‌بوول
 ئیمان‌ش ئاورد به‌خودا و ره‌سوول
 جه‌زه‌ت به‌شادی فه‌رح یاوا پیت
 بین به‌هام خه‌یال چه‌نی ماموی ویش
 سه‌حابان به‌زه‌وق ته‌کبیر وانا‌شان
 قه‌بیله‌ی قوره‌یش یه‌کسه‌ر زانا‌شان
 وات: محه‌مه‌د قه‌وی بی دینش
 نه‌و باغه‌ن جه‌مزه‌ بیی به‌په‌رچینش
 نه‌و گو‌له‌ن، جه‌مزه‌ نه‌ده‌ورش خاره‌ن
 دینش مه‌خف‌ووزن ویش به‌رقه‌راره‌ن
 جه‌جه‌مزه‌ خه‌یلئ ستایش که‌رده‌ن
 نامی جه‌زه‌ت هیچ وه‌به‌د نه‌وه‌رده‌ن

فصل در بیان ایمان آوردن عمر بن خطاب

چون یه‌کرو جه‌زه‌ت قه‌ده‌م رهنج که‌رد
 ته‌شریف وه‌یانه‌ی جه‌مزه‌ی عه‌موش به‌رد
 باز هه‌م چه‌ند نه‌فه‌ر سه‌حابه‌ی کیرام
 جه‌م به‌سته‌ن نه‌ده‌ور شای خه‌یره‌له‌نام
 جه‌و ده‌م موش‌ریکان تایفه‌ی کوففار
 یه‌کسه‌ر جه‌غه‌ره‌ز پیچ وه‌رده‌ن چون مار
 ناگاه نه‌بو جه‌هل، له‌عینی دل‌پیش
 روو که‌رد نه‌جه‌رگه‌ی قه‌ومی به‌د نه‌ندیش

وات: کی بۆ جه کهس په روا نه دارۆ
 قه تل موحه مه د بکه رپ ئارۆ
 من دووسه د ئوشتتر یه ک رهنگ مده و پیش
 چهنی دووسه د توپ، د بیای بی نه ندیش
 سی سه د هم نوقره نه بیزی زه لال
 دو سه د مشقات زه ته لای تازه قال
 به گشت مده و پیش من جه مائی ویم
 فه رقی محه مه د باوهر و په ریم!
 جه ناگاه عومه ر، سیری بن خه تتاب
 جه سه ففی مه جلیس ئاما وه جواب
 یا نه بولخه کهم مه بۆ هه ر من بام
 قه تللی محه مه د ئاسانهن جه لام
 به لام تو هه رچی ته عه هود که ردی
 نه گه ر نادم پای خه یلیخ نامه ردی
 فه وری نه بو جه هلی له عین ئاخیز که رد
 عومه ر هم وه توئی که عبه توللا به رد
 سه وگه ند وهد به لات مه ناتى نه عزه م
 هه رچی قه راردان بی زیاد و کهم!
 بدۆش به عومه ر په ی قه تللی حه زره ت
 موعه ززه ز نه بۆ گومرای کهم نه سره ت
 عومه ر شمشیرش به ست نه رووی که مه ر
 جه که عبه ی شه ریف ته شریف به رد وه به ر
 شیپی په ی کوئی شه فا وه عه زه م داوا
 سه عد بنی وه ققاس ناگاه پیش یاوا
 واتش: یا عومه ر دل وه نه ندیشهن
 یه نه و کومه شیپی خیالت چیشهن!
 وات: مه شوون قه تللی محه مه د که رده ن که روون
 فه رقس په ری قه وم قوره یش ماوه روون

سه عد وات: یه قین تو جه و خو ارته ری
 نادان و نه فام هه رزه کار ته ری
 قه تللی محه مه د باوهری نه دل
 موراد هه رگیز نه بو حاسل
 خه یالی فاسید عه قلی مه حاله ن
 به حسی بی مه عنا فیکری به تاله ن
 محه مه د حه بیب په روهر دگاره ن
 دینش تیغی تیژ نه هلی کوففاره ن
 تایفه ی هاشم سیلسیله ی مه ناف
 مه که رات وهرزق تو عمه ی تیغی ساف
 و جوودت چه شنی دیوانه ی به دخو
 قه تللی محه مه د ده ست بدۆ په ی تو
 عومه ر شمشیرش کیشا جه خیلاف
 وات قه سه م به سه قف سه مای بی ته ناف
 مه بۆ جه وه ردا قه تللی تو که روون
 نه وسا محه مه د وه ده ست باوهر روون
 سه عد هم ده رلا ده س به ردا وه شمشیر
 دوو نه ژدیهای جه نگ زننده و دلیر
 پیچیان هه ر دوو وینه ی پیچی مار
 مداشان وه هم وه حه ریه ی ناخار
 ئاخیر سه عد دیش عومه ر غالیبهن
 په ی قه سدی قه تللیش تالیبهن
 وات: یا عومه ر نامان وه یادت
 سه عید به نی زه ید یانی داماوت
 چهنی زه وچه ی ویش نه و هامشیره ی تو
 موسولمان بی یه ن وه نه ت مه علووم بۆ
 جارئ تو بشو قه تللی نه وان که ر
 نه وسا بشو په ی قه تللی پیغمه ر

بهو حيله سه‌عد هم ویش ره‌ها که‌رد
 وه هه‌زار حال گیان جه ده‌ستش بهر به‌رد
 عومهر ده‌ست کیشا جه مه‌عه‌که‌ی نه‌و
 شیبی په‌ی لای سه‌عید وه‌ده‌وانی ده‌و
 یاوا وه‌قاپی قه‌سری دامادش
 خه‌یلی چه‌نیشان به‌د بی نیهادش
 دیش سه‌دای قورئان نه‌تۆی نه‌نده‌روون
 چون نه‌غمه‌ی داود مه‌بو وه‌ بیروون
 زوودته‌ر چون جه‌ناب نه‌بی ئیراده‌ت
 هه‌ر ده‌روچاره که‌رده بی عاده‌ت
 به‌ک سووره‌ت سح‌ف که‌لامی مه‌جید
 ماوه‌ردش په‌ری ئامینه و سه‌عید
 چه‌و دما جه‌ناب په‌ره‌وش و دانا
 سووره‌تی (تاها) پی‌شان مه‌وانا
 جه‌ ناگاه عومهر ده‌قل‌باش که‌رد
 هه‌ر سی په‌یاپه‌ی کیشا ئاهی سه‌رد
 جه‌ناب فراوان خه‌وفش نه‌دل به‌رد
 ویش هم جه‌ گوشه‌ی مه‌نزل په‌نهان که‌رد
 عومهر ته‌شریفش وه‌ نه‌نده‌روون به‌رد
 چه‌نی ئامینه گف‌ت و شنو که‌رد
 په‌رسا مه‌زموونی عه‌جیب مه‌وه‌نده‌ن
 به‌کیتان مه‌واند به‌کئ مه‌سه‌نده‌ن
 سه‌ریح و اچه‌ن پی‌م دل وه‌ نه‌ندیش‌ه‌ن
 که‌لامی کئ بی مه‌زموونش چی‌شه‌ن
 مه‌عناش چه‌ته‌وره‌ن مه‌تنی نه‌و کامه‌ن
 شی‌فای کام مه‌ره‌ز ده‌وای کام زامه‌ن
 سه‌عید وات: غه‌ره‌ز به‌قین یا عومه‌ر
 ئیمه‌ جه‌ی مه‌زموون نه‌داریم خه‌به‌ر

نه‌ دۆست نه‌ دۆژمن نه‌ ئاشنایان
 که‌سی وه‌ ره‌نگی نامان وه‌لامان
 غه‌ره‌ز نه‌ مه‌زموون نه‌ مه‌کتوب خوانیم
 نه‌ ته‌ورات په‌رست نه‌ ئینجیل زانیم
 عومهر وات: به‌ل من حالی به‌م جه‌کار
 بیزارین جه‌ دین تایفه‌ی کوف‌فار
 سو‌جده وه‌ خودای نادیده به‌رده‌ن
 دینی محه‌مه‌د ئیختیار که‌رده‌ن
 ده‌ست به‌رد باهووی سه‌عیدی بن زه‌ید
 داش وه‌ زه‌مین دا چون سه‌یادی سه‌ید
 نیش‌ت، نه‌ رووی سینه‌ش وینه‌ی فیلی مه‌ست
 مه‌دا لیش وه‌ زه‌رب په‌یاپه‌ی په‌یره‌ست!
 ئامینه گرتش که‌مه‌ریه‌ندی نه‌و
 مه‌کیشاش به‌ زور به‌ده‌وانی ده‌و
 به‌لکه شووه‌هرش وه‌چاری ناچار
 خه‌لاس بو نه‌چنگ نه‌و به‌لای ناخار
 عومهر وینه‌ی شیر مه‌ستی بی نه‌ندیش
 مش‌تی دانه‌رووی نه‌و هام‌شیره‌ی ویش
 ده‌رده‌م جاری بیی هوون جه‌ روخسارش
 ره‌نگین که‌رد سه‌فحه‌ی گونای گول‌نارش
 ئامینه ده‌س که‌رد وه‌شین و زاری
 وه‌ نه‌فه‌ره‌ین سه‌خت وه‌ بی قه‌راری
 واتش: جه‌و بو‌نه تو مه‌ده‌ی لی‌مان
 په‌نامان به‌رده‌ن وه‌ خودای ویمان
 خاترت جه‌م بو قورئان مه‌وانین
 تا مه‌حشه‌ر هه‌ردوو هه‌ر موسول‌مانین
 نه‌لئان تو هه‌رچی مه‌که‌ری بی بکه‌ر
 نه‌لبه‌ت خودایی هه‌ن جه‌بالای سه‌ر

حەققى مەزلوومان خاتر پەر خاران
 يەقین مەستانو جەستە مکاران
 بیزارین جە دین بت و بتخانە
 پەنا بەر بەو حەقق یەکتای یەگانە
 خودا بە حەققەت پێغەمبەر بەحەقق
 قیامت حەققەن رای مەحشەر بەحەقق
 ساتوئەى عوممەر مەردەن نەراتەن
 چوبى تەختە بت، پەشت و پەناتەن!
 با عبودی یەت خودای یەکتایۆ
 بەلکە پێغەمبەر شەفاعەت خوات بۆ!
 عوممەر مەفتوون بى بەو گوفتارەو
 فەوربى ئاما نیشەت جە کەنارەو
 حەرفى ئامینە چون پەرى مەرگش
 تاسییرش یاوا وە پەرى جەرگش
 وات: ئەو سەحیفە ئارۆ واناتان
 باوئەش پەى من بەعەشقى خواتان
 تاکە بزانون چەتەورەن چیششەن
 مەفھوومش ئەعجاز یا ھەر ئەندیشەن
 ئامینە خاتوون قەبوول نەکەرد لیش
 عوممەر ھەم خەیلی بە دیقەت وا پیش
 وات: مەیلی خودام نەدل ببی جاگیر
 حوبى محەمەد پیم ببی بەزەنجیر
 سەحیفە باوئە پیم دەر ئەمانەت
 مەدەنۆ پیتتان وەبى خیانەت
 ئامینە واتش: یە کەلاموللان
 وەسفی محەمەد ئیبنى عەبدوللان
 بى وزووء دروست نى یەن پەى بەشەر
 دەست دۆ نەکەلام مەجیدی ئەکبەر

تۆ خۆ ھەم کافر دەروون تار و تەنگ
 سەرتاپا جنووب گومرای دل جە سەنگ
 بشۆ غەسل کەر، بە ئاوی تازە
 جەو دما دیسان وزووء بسازە
 ئەوسا بۆ تەواف کەلا موللا کەر
 رمووزاتش گشت باوئە وە نەزەر
 جەناب وات: دەخیل ئەى کارە مەکەر
 کى قورئانن دان وە دەستی کافر!
 ئامینە واتش: مەعلووم بۆ وە تۆ
 ئومید ھەن عوممەر موسولمان ببو
 عوممەر وینەى شییر دەرلاد تەشریف بەرد
 بەئاوی تاهیر تەمام غەسلش کەرد
 لیبباسى پاکش پۆشا بە ئەندام
 موعاوەت کەرد دیسان بەو مەقام
 فەرما: باوئە سەحیفەى دلگیر
 بزانی چیششەن ئەحکامى تەقریر
 ئامینە خاتوون سەحیفەش ئاوئەرد
 عوممەر وە قورئان ویش شەرەفناک کەرد
 دیش نویسیان جەو سەحیفەى کەرىم

(بسم الله الرحمن الرحيم)

(طه، ما أنزلنا، عليك القرآن لتشقى التذكرة...)

عوممەر چون واناش خەوفش نە دل بەرد
 وە زاتى بىچوون یەقین حاسل کەرد
 وات: ھەر کەس گوپای (ھذا کلام) ن
 مەعبوودی مەخلووق گشت خاس و عامەن

مه علوومهن نه زه ل هه ر وپيشهن
 حوكمى نه وه لىن ناخه رىن پيشهن
 سوجدهى ستايش لايق هه ر به وهن
 روشن به خشى روتار نه فزاي شهون
 نوستاد هه فت تاق به رزى نه فلاكنه
 خوداى گشت نه شيا ناده مى و خاكه
 تا حال نه راي به د گوزهر كه رده نم
 دايم سوجدهى بت باتل به رده نم
 محمه د نه مين يا گه ي نه مانه
 به قين پيغه مبه ر ناخر زه مانه
 عومهر به خودا ئيمانش ناوهر د
 هه م به نبوهت هه زره ت باوهر كه رده
 موقربى به حه قق به دل به زاهير
 وانا كه ليمه ي ته بيه ي تاهير
 (اشهد ان لا اله الا الله)
 (و اشهد ان محمد رسول الله)
 ته هانى جه ناب نه تو ي په رده وه
 قاپى قه هقه هه ، زه وقش كه رده وه
 چون ره هاى روساخ شادى نما
 وه ناوازي به رز ته گبيري وانا
 جه ناب و سه عيد نامينه و عومهر
 سه له وات وه دييه ن ديده ي پيغه مبه ر
 دو عاى هه زره ت بى په رى رو كه رده
 په ناه وه خوداى لايه زال به رده
 واتش: يا كه ريم، يه ك جه عومهره
 مين موسلمان ببوه بى مينا و مين
 مه علووم بو وه تو يا ئيبنى خه تتاب
 حه قق دو عاش په ي تو كه رده ن موسته جاب

تاكه نه بو جه هل گمراى بن هيشام
 با هه ر كافر بو تا قامه لقيام!
 عومهر فه رماوا (آمنت بالله)
 يا جه ناب سه دجار (آحمد لله)
 يه خه يلى وه خته ن فيراقه ن جه به
 بين بيانوه م وه لاي سه يه دل كه ونه
 ين! تا چون په روانه ده وري شو
 عله ي شه م خاكي نه عله ينش
 بمالوون نه چه م جه ناب و سه
 عيد هه ر دوو چون ره هبه ر شين
 وه ها مقه ده م خاكيپاي عومهر
 نان يه ك سه عات نه گه ر زوو
 يادير ياوان وه قاپى قه سري
 هه مزه شير به لى چون ته شريف
 موسته فاي موختار نه و رو جه
 وه مه نزل گه رته بى قه رار ياران
 جه قاپى ده قق لباب كه رده ن سه
 حابان يه كيه ك سه ر به ر ناوهر
 رده ن دين عومهر قه بزه ي دورش
 هانه ده ست مدران موسه لله
 ح وپنه ي شيرى مه ست سه حاب
 گشت جه خه وف يه كسه ر بين
 ماتم قوفلى قاپيشان جه نو كه
 رده مه حكه م سه حابان خه به ر
 وه هه زره ت داشان چمان گشت
 قابز تامان وه لاشان واتشان:
 هانا يا خه يره لبه رشه ر (اللهم
 احفظ من شر العمر)
 مدران موسه لله ح وپنه ي خارسه
 نگ ئيراده ش سولحه ن نه ز يا خو
 جه نگ هه زره ت فه رماوا: قاپى
 بكه ن واز په نا هه ر به زات
 داناي بى نياز

ئەسحاب هېچ كام جورئەت نەكەردش
 تا حەمزە تەشريف وە قاپى بەردش
 بى خەوف جە گەردش گەردوونى ئەفلاك
 دەردەم بابى خەير مەفتوح كەرد بى باك
 عومەر بەو هەيبەت هەر بەو سامەوہ
 بەو ئەسلىحەى جەنگ نە ئەندامەوہ
 شىى وە ئەندەروون روو بەرووى حەزەت
 سوجدە بەرد وە تاق دوو ئەپرووى حەزەت
 حەزەت هەم موخەير ببى جە حالش
 تەشريفش ئاوەرد وە ئىستقبالش
 دەستى موبارەك بەرد وە جوهد و جەخت
 باهووى عومەر گرت وشارا وە سەخت
 تاسيرش ياوا بە ئىستىخوانش
 شىى نە شەراى مەوت رۆحى رەوانش
 عومەر كەلىمەى شەهادەت وانا
 وات: يا محمەد هانا سەد هانا
 خودا يە كىپوہن تۆ هەم ئەى رەسوول
 بەندە وە ئومەت وىت بکەر قىبوول
 من هەم بەنبوووت تۆ باوهرم كەرد
 بەخوداى واحيد ئيمانم ئاوەرد
 بە دل تا زىندەم گىيانم نەراتەن
 بىنايىم دايم نە قىسەدمگاتەن
 يارانى حەزەت ساكە زاناشان
 وە ئاوازی بەرز تەكبىر واناشان
 جە شادىيى ئىسلام شای ئىمام عومەر
 سەداشان جە شار مەككە شىى وەبەر
 بوپەكر و عومەر و عوسمان و حەيدەر
 رازىيى بو ئىشان حەقق جە بالاي سەر

هەر چووار بوزورگ مەولای موکەرەم
 هەر چووار رەففىق دىرىنى حەزەت
 هەر چووار موخەرەم ئەمىنى حەزەت
 هەر چووار دلّسوز دەولتەتخوواى حەزەت
 هەر چووار موقەرەب بارەگای حەزەت
 هەر چووار فازل جە فەزلى حەزەت
 هەر چووار وەزىر پەى عەدلى حەزەت
 هەرچووار مودەبىر ئەوموورى حەزەت
 هەر چووار نازىر مەنزورى حەزەت
 هەر چووار عاشق دىدارى حەزەت
 چووار بورجى دىن حەسارى حەزەت
 هەر چووار دايم جانفیدای حەزەت
 هەر چووار سالار هەر چووار سەرورە
 كەردشان مەحكەم دىنى پىغەمەر
 بەیداغى ئىسلام كەردشان وەپا
 سەلەوات دان وەدىن دىدەى موستەفا
 هەر چووار ئەمىر حەزەت پادشاه
 هەر چووار كەوكەب حەزەت وىنەى شاه
 بەئەمرى خودا قەولى پىغەمەر
 راگەى هىدايەت گرتشان نەوەر
 غەير جە خولەفاى ئەعلاى راشدىن
 ئەسامى باقى سەحابەى گوزىن
 زەيد حارس سەعدىنى وەققاس
 سەعید بنى زەيد پاكى پەر ئەيخلاس
 حەمزە و بىلال هەم تەلحە و زوبەير
 كوشندەى كوففار رەهبانانى دەير
 بەعد ئىبنى عەوف چەنى بنى مەغتوون
 شىرانى بى باك شەيدای چنگ نەوون

رانندهی ئەسرار رای خەیر و سەلاح
 ئەبو عویەیدە شیری بنی جەراح
 ئەبو سەلمە چون شیری دژژەم
 چەو دما ئەرقەم ئەولادی ئەرقەم
 تاسیی و نو ئەفەر سەحابەیی کیرام
 وە حیساب یاوا رابەری ئیسلاام
 جەنابی فارووق یانی بن خەتتاب
 عەرز کەرد نەخەمەت شای گەردوون ریکاب
 واتش: یا رەسوول رۆحم فیدات بۆ
 سەرتاپای جەستەم سەرگەردی رات بۆ
 مونسایب نییەن، هەنی دینی تۆ
 جە خەوفی قورەیش وەیتەور پنهان بۆ
 شای خەتمی پەنا قبوول کەرد بەدل
 غونچەیی دەماغش شکوفا چون گول
 چون کەوکەب نە دەور دابەرەیی قەمەر
 چەنی سەحابان تەشریف بەرد وەبەر
 جەشانەیی راستش سیدیقی ئەکبەر
 پەیی حیفزی و جود پاکیی پیغەمەر
 ئەمیری عادل عومەر کەوت وە پیش
 دەسی دا وە قەبزی مەودای درەیی ویش
 جەلای شانی چەپ ئیمامی عوسمان
 ئەعلای زینوورەین جامیعی قورئان
 جە پەس هەم ئومید کەپاری حەیدەر
 کوشندەیی کوففار شەهەنشای عەنتەر
 ما باقی یاران شیریانی سەفدەر
 گرتەن پەس وە پیش دەورو پیغەمەر
 ئەمیری عادل جەنابی فارووق
 شای ئیبنی خەتاب سالاری سەرتەووق

پەیی پەیی جە پیشرەو خواجەیی کائینات
 هەر (لا اله الا لله) مــــــــــــــــــــــــوات!
 بەو تەمکینی خاس دل پەرمییرەو
 پەنجەیی بلووری وە شمشیری وە
 دوورباش مە کەردەن وە ئیستیغناو
 وە ئەندک ئەندک مــــــــــــــــــــــــشین وە راو
 چون قورەیش دیسان ها ئاما عومەر
 کەوتەن ئەو نەوای پاکیی پیغەمەر
 دل وەش بییەن واتەن عومەر چەند مەردەن
 نیگاہ کون چە تەور فرسەت ئاوەردەن
 گشت وە ئیشارە واتەن یا عومەر
 کین چە پشتی تۆ باوەر ئەو نەزەر
 واتش: (لا اله الا لله)
 دوووم، مــــــــــــــــــــــــهد رەسوولوللا!
 هەرکەس نەجای ویش بکەر و ئاخیز
 مەبو وە تەعمەیی مەودای تیغی تیز
 بەو تەور تاکەشین وە کەعبەیی شەریف
 کەردشان تەواف مەر تەبەیی زەریف
 دیسان هەم چەو سەر بەو نەزمی تازه
 بەو تەرز و تەمکین هەر بەو ئەندازە!
 تەشریفی حەزەت شای خەیرەلئەنام
 نەتوی تەوقی پاک سەحابەیی کیرام
 جە کەعبەتوللا موراجەعەت کەرد
 قەدووم وە مەنزل موقەددەس ئاوەرد
 موشریکان جە داغ عومەر بین ماتەم
 یەکسەر پیچ وەردەن چون ماری ئەرقەم
 شیویا ئایین وەزعی زەمانە
 مەغشوووش بی بازار بت و بتخانە

گوبه ندهی که لکه شهیتانی مهلعون
 دریا وههم دا جسه رووی دههری دوون
 مافر دوورا دوور چون خوونه خوواره
 پهی تههلی سهلام مهکهرد نهزاره
 ههرکس جه ههرجا فرسه تش ماوهرد
 کافر موسولمان تهزیهت مهکهرد
 ئاخر تهبوو بهکر سیدیقی تهکبهه
 عهرز یا محهمهد فایدهش نی یهه
 قورهیشی کافر گرد بهدخوبی یهه
 ههرجا ئیسلامی بوینان وهچهم
 بهکیهک به فرسهت پیش مهدان ستهم
 بابشین هجووم وه حهرهم بهرین
 دینی محهمهد ئاشکرا کهرین
 جواب دا حهرزهت شای خهپروئه نام
 فهرما چون حالهه کهم دهسهه ئیسلام
 ئیمه نهندهکین قوووت نه دارین
 چون که شتی ی دهریا ههر نادیارین!
 سیدیقی تهکبهه چهند دهلیل ئاوهرد
 خهیلتی پهی حهرزهت موباله غهش کهرد
 چهو دما عومهر ئومییدی ئیسلام
 چهنی چهند نهفهه سهحابه ی کیرام
 حوزوور نه داشتهه حهرزهت ته شریف بهرد
 جه بهیتولجهرام مهیلی تا عهت کهرد
 چون تهبوو بهکر سیدیقی تهکبهه
 دهردهم ته شریف بهرد وهبانی مینبهه
 بهئاوازی بهرز خوتبهه یی وانا
 حهمدی خوداوهند دانای توانا
 هم بهحس حهرزهت وه مهیان ئاوهرد
 بهعد (والسلام)، مهردم دهعهوت کهرد

ناگاه موشریکان مه غلووبه کهردهه
 حهمله وینه ی سهگ وه تهسحاب بهردهه
 حهرزهت ته شریف بهرد تهنها وه کاخی
 تهسحاب ههر یهک شیی وه سوراغی
 مهند ههر وهتهنها سیدیقی تهکبهه
 کهوت وه چنگ قهومی گومرای کهم هونهه
 عهتبه بن تهبی ره بیعهی مهلعوون
 نهعله یه هور مهگرت، وهبی چهند و چون
 تهوهند دا وهفهرق روخساراش وهجهور
 روخساری ماهیش بیی بهسیا ههور
 رووی موبارهکش جاری بی جههوون
 سهرتاپای بالاش بی بهلاله گوون
 غهرهز وهبی هوش تهوشای وریا دل
 جهئیشی کاری زامانی په چل!
 تا تهبوو تهیم ههر بهو زامهوه
 لاشهشان پیچاوه توی جامهوه
 وه گول بهردشان بی هوش وهیانه
 جهم بین نه دهورش خویش و بیگانه
 ئاخر تا وه حال هیلاک ههش یاوا
 تهو رو بی هوش بی تاکه خوراوا
 تهبوو قهحافه چهنی ئومولجهر
 دهیری بین وینه ی دهیری یانی دهیر!
 ههردوو دهس کهردهه وه شین و زاری
 به واوهیلای گهرم وه بی قهراری
 گرووی قهوم و خویش یارانی دهکسازه
 تهوهند وه سدیق کهردشان ئاواز
 سیدیق تهکبهه تا ئاما وهدهنگ
 حالاتش یاوا بهسهه دهزار رهنگ

دهخیل یا رهسول دهم وه دامان
 ئەمشه و والیده چەنی من نامان
 دوعا بکەر پیش بەل موسولمان بۆ
 جە رووی قیامت ئەهلی ئیمان بۆ
 جەو دەم دا حەزرت دەس بەدوعا کەرد
 فەوری ئومی خەیر ئیمان ئاوەرد
 یەک ماہ تەوقوف کەردەن جەو یانە
 مامان وەلاشان خوتیش و بیگانە
 جەناگاہ عومەر شییری نەریاھوو
 (رضی اللہ تعالیٰ عنہ)
 تاما جەلاوہ بی خەبەر جەکار
 سوجدە بەرد وە رووی موستەفا موختار
 عەرز کەرد یا رهسول دەروون پەرخارین
 ئیمە تاکە دی نەنھان بدارین
 حەزرت حیکایەت سیدیقی ئەکبەر
 ماجەرای کوففار گشت کەرد بە عومەر
 فەوری ئاخیز کەرد شییری سەھمناک
 بەرشیی جە مەجلیس چون شییری بی باک
 ئەو لجا تەواف (کعبە اللہ) کەرد
 باز ھەم وە مەجلیس قورەیش تەشریف بەرد
 ئەبو جەھل وات: راسەن ئەی عومەر
 رای دینی ئیسلام گرتەنی نەوەر
 سوجدە وە خودای نادیدە بەردەن
 شەھادەتت وەشان ئەحمەد ئاوەردەن
 جە دینی قەدیم جەدد و ئابای ویت
 و بەردی سەد حەیف یەچیش تاما پیت
 بەخودای ھیبەل بت و بتخانە
 نەتەرسای ویت کەرد ریسوای زەمانە

عومەر وات: بەل من موسولمانەم
 عەبدی پیتغەمەر ئاخەرزەمانەم
 (اشھد ان لا الہ الا اللہ)
 وە محەمەد ھەم رەسولوللا
 خوتیشانی کافر، جەلام بیگانەن
 بتخانان گشت چون ئەدەبخانەن
 ئەبو جەھل، غەرەز مە کەلێش بی گەرم^(۱)
 غەرا وە فیلان قەومانی بی شەرم
 دووسی پەنجاکەس حازرین جەو دەم
 پەی قەسدی عومەر نیاشان قەدەم
 عومەر سیلاحش نەبی جەو دەردا
 یەک دەست کەرد ئەسپەر کیشا وەسەردا
 ئەو دەست کەرد وە گورز باھوو بلتد کەرد
 مداش وەفیلان چون حەریە نەبەر
 وە ھەرکەس مەدا مشتت سەھمناک
 چون مەوتی بی گیان، مەکەوت نەرووی خاک
 مشت دا وە فەرقی ئەوجەھل وەقار
 فەرقش دوو لەت بیی بە وینە خەیار
 ئاخەر عەتبە ی رہبەعە جەو دەم
 یاوا وینە کۆ پەنجەدان وەھەم
 عەتبەش ھۆر گرت چون کوهی خارا
 داش وە زەمین دا چون سەنگی سارا
 مشتت دا وەرووی روخسارش وە زور
 بینایی راستش دەر سەعات بیی کور

(۱) لە نوسخە ی (خ)دا، بەم جورە ھاتووہ

(ئەبو جەھل غەرەز نەکەلەش جۆشا
 سیاہ بیی جەقار جۆشا و خرۆشا)

ئەبولەھەبەش تار نا وە تار
 مەخشووش كەرد بيسات تۆمى بەدكردار
 تا قەومى قورەيش ھجروم ئاوەردەن
 خولاسە ئەو رۆ شكست دا پيشان
 بەكسەك روونيان وەيانەى وپشان
 عوممەر وینەى شپىر مەستى بى ئەندیش
 جە ھىچ تايقى ئەمە كەرد ئەندیش
 مەگىلا بى باك تەنھا وە بى خەم
 مەشپى وە تەراف كەعبەى موعەززەم
 جەلای سەنادید مەبەردەن نامش
 بەكسەر، مەلەرزان دايم، جە سامش
 ديسان تەشرىف بەرد وە (دارالارقم)
 ياوا بە حوزوور ئەنبىاى خاتەم
 چگونەگى حال مەعرەكەى نەبەرد
 ماجەرەى موشرىك سەراسەر عەرز كەرد
 حەزرەت فەرمەوا بەلى يا عوممەر
 مەكەر خوداوەند كۆمەك بۆ جەسەر
 ئەگەر نە كوففار بى حەدد شومارەن
 سەحابە ئەندك جە مو ديارەن

فصل در بیان تشریف بردن سرور کائنات به مروه و صفا

حەزرەت وەى گشت دەرد وەى جهور و جەفا
 ديسان تەشرىف بەرد وە مەروە و سەفا
 سى جار نیدا كەرد وە ئاوازی نەرم
 وە قەومى قورەيش تايغەى بى شەرم
 فەرما: تا سەرىح بوچوون پیتان
 من پيغەمەرم مەعلووم بۆ لیتان
 بە بى مەعروكە بە بى دادا ران
 ئیمان بە خودا بە من باوەران
 مەعبوود بە كیتوون تەنھا و لامەكان
 زاتى بى زەوال جانی وە جان ستان
 خالق ھەر ئەوون ئیمە گشت مەخلووق
 عالەم گشت مەشو تىپ تىپ و جو قجوق
 مەخلووق گشت فانی مەبۆ وە تاقى
 خالق ھەر وپشەن مەمانۆ باقى!
 سى جار نیدا كەرد، نە ئەى خەلايق
 بەركەردەن جە دین ئەمەرى نالایق
 موشرىكان بەكسەر، نىگا مەكەردەن
 پەياپەى سوجدەى بتان مەوہردەن
 ناگاہ ئەبو جەھل مەلعوونى بەدرەنگ
 بى حەيا و بى شەرم گومرا دل جە سەنگ
 دەست بەرد بەك سەنگى ھەوادا بەقار
 دا وەپيشانى موستەفای موختار
 خوون ئالوو كەردش جەبەھى مونەوہر
 ھوونین ببى روخسار پاكى پيغەمەر
 موشرىكان بەكسەك چون خوونەخوارە
 شەندەن وە حەزرەت شای فریشتەى خو
 گوریزا جە تاو روونیا وەكۆ

جه دهستی قوره‌یش قه‌بیلله‌ی بی دین
 وه‌بی ئیختیار کهوت نه‌و رووی زهمین
 چه‌و دهم خه‌دیجه قاش و قه‌وش قه‌شه‌نگ
 په‌ی دووری حه‌زرت خاترش که‌رد ته‌نگ
 په‌رسا جه‌ علیی بانوی نیک نام
 وات: کۆن محمه‌د (علیه‌ السلام)
 واتش: موشریکان گروی غه‌داران
 تارۆ که‌ردشان نه‌و سه‌نگباران
 مه‌علووم ته‌شریفش وه‌یانه‌ نامان
 بزانه‌ چی‌شش هم‌ وه‌سه‌ر ئامان!
 خه‌دیجه‌ نالا وه‌گرینه‌وه
 په‌نجه‌ی مه‌ینه‌تان دا وه‌سینه‌وه!
 به‌عزی ته‌عامات حازر که‌رد وه‌ ده‌و
 ئاخیز که‌رد نه‌جا، وینه‌ی شه‌معی شه‌و
 عه‌لی هم‌ یه‌ک مه‌شک ئاوش گرت نه‌دۆش
 راهیسی بی نه‌را، به‌ناله‌و خه‌رۆش
 عه‌لی وات: گه‌ردش وادی په‌ری تۆ
 تاکه‌ من بشۆم په‌ری بالای کۆ!
 بزانی حه‌زرت چی‌ش په‌نه‌ش ئامان
 چه‌ته‌ور نه‌و گاره‌ن جه‌ ئیشی زامان
 مه‌وات: جه‌ کونی، شای نه‌علا سیفات
 باعیسی ئیجاد کوللی مه‌وجوودات
 فیدات بام داخوم جه‌کۆ خه‌فته‌نی
 په‌نای کام سه‌نگ بیکه‌س که‌فته‌نی
 خه‌دیجه‌ گه‌یرا، به‌شین وه‌ زاله
 به‌ واوه‌یلائی گه‌رم به‌ ئاهوناله
 په‌ی په‌ی چون سه‌یاد پاریز مه‌به‌ردش
 وه‌ ئاوازی به‌رد، نی‌دا مه‌که‌ردش

مه‌وات: یا نه‌حمه‌د شای خه‌رولبه‌شه‌ر
 خه‌دیجه‌ جه‌ من ویت په‌نه‌ان مه‌که‌ر
 قه‌زات له‌ گیانم جه‌کیت تۆر که‌رده‌ن
 ته‌شریفی خه‌یرت به‌ نه‌و کۆ به‌رده‌ن
 مه‌جرووح و مه‌ده‌هۆش کامین خاره‌نی
 زه‌رده‌ زامی سه‌خت کام کوففاره‌نی!
 خه‌دیجه‌ کویرا، جه‌ ده‌شت و ده‌ردا
 عه‌لی جه‌ سه‌رکوه‌ مدا وه‌ سه‌ردا
 ناگاه‌ جویره‌ئیل ته‌شریفش ئاوه‌رد
 ده‌روونی حه‌زرت جه‌ غه‌م خالی که‌رد
 جویره‌ئیلش دیی شوکری حه‌قق که‌ردش
 سوجه‌ی به‌نده‌گیی خوداوه‌ند به‌ردش
 فه‌رما یا نه‌مین دیت قه‌ومی به‌دکار
 چی‌ش که‌رده‌ن به‌ من جه‌ رووی روزگار
 ته‌کزیبم که‌رده‌ن هه‌ریه‌ک وه‌ ره‌نگی
 داشان وه‌ جه‌سته‌م هه‌ریه‌ک وه‌ سه‌نگی
 به‌وه‌من ئامان وه‌ هی‌چکه‌س نامان
 به‌رگم گولگوله‌ن جه‌ زوخی زامان
 فراوان خه‌یلی نه‌وقاتم تاله‌ن!
 ده‌روونم ته‌نگه‌ن حال‌م به‌دحاله‌ن
 جویره‌ئیل واتش: یا خه‌یره‌لبه‌شه‌ر
 توجه‌ موقه‌دده‌ر دل نه‌و دل مه‌ده‌ر
 ده‌ستی حه‌زرتش گرت وه‌ ده‌سته‌وه
 هی‌چ نه‌بی وه‌ته‌نگ خاس و گه‌سته‌وه
 ئاخیز که‌رد ده‌رلاد دیسان هم‌ جه‌نۆ
 ته‌شریفی حه‌زرت به‌رد وه‌بالای کۆ
 جه‌ژیر بالی ویش ته‌ختی به‌ر ئاوه‌رد
 جه‌ دور و یاقووت ئالای لاجیوه‌رد

فهووری پیغمبهر نیشانا وهتخت
عهرزکهرده نهخدمهت نهوشای بلندتخت
وات: یا محمهده رهسولی نهکره
نهر مهترتهبهی ویت مهوینی وهچهم
نهوسا مهزانی چونهن مهقامت
جهلای نامی حهقق نویسانت نامت
نهو درهختی بهرز دیارهن جه دوور
نیدا بکه رلیش مهیو به زهروور
حهزرت تهلب کهرد دهر دهم نهو درهخت
ریشهش بهر تاما جه رووی خاری سهخت
تاما وه حوزوور، جه سهه تاوهپا
سی جار سوجهده بهرد وه شای نهنبیا
حهزرت فهرماوا: بشوو وهجای ویت
وهش تامای وهخهیر زهحمهتم دا پیت
دهرلاد نهو درهخت تهشریف بهردهوه
ریشهش جه زهمین مهحکهم کهردهوه
ناگاه یهک مهلهک نیسماعیل نامی
پهر و بال قهشهنگ شیرین کهلامی
سهلام کهرد وات: یا شه معی داوهر
یا سالاری سهف زهمزه می مهحشر
وات: یا محمهده حهقق نهمرش کهردهن
موتیعی تو بوون تا بهرووی مهردهن
من مهلایکهی رووی تاسممانم
فهرمانفهرمای گشت ستاره گانم
نهگهر مهفهرمای ستاران جهنو
بریزوون وه فهرق دوشمنان تو
یهکسهه خاس و عام بیان وه قهقنهش
چون نههلی دوزهخ کهس نهبو وهکهس

ناگاه ههم یوتهر تاما جهلاوه
سوجهدهی ههزرت بهرد مدرا وهپاوه
وات: یا محمهده خهیلی خهمینم
من مهلایکهی رووی سهه زهمینم
حهقق نهمرش کهردهن موتیعی تو بام
غولامی پایهی رهفیعی تو بام
نهر مهدهی روخسههت زهمین شهق دهروو
دوشمنان تو گشت سهه رنگوون کهروو!
جهنو ههم یهک مهلایکهی پاک
تاما سهلام کهرد شای تاج لهولاک
وات: یا محمهده من مامووری تو
وه نهمری مهعبوود خزمهتکاری تو
نهگهر مهیلتهن وه یهک شاخی ههرده
دوشمنانت گشت بکهروون وه گهرده
دیسان پهیدا ببی فریشهی دهریا
تاما سهلام کهرد وهشای نهنبیا
وات: یا محمهده فیدای نامی تو
بهفهرموودهی حهقق غولامی تو
نهر نیزن داری عهلهم وهپاکهم
تایفهی کوففار غهرقی دهریا کهم
حهزرت دا جواب ماموورانی حهقق
واتش: خوداوهند مهوجود و موتلهق
منش پهی عهزاب مهبعووس نهکهردهن
بهلکه بهرهحمهت من نافههریدهن
جههالهتهن قین جهههه نالایق
تههههوم وهشههه چهنی خهلایق
بازه وهقهوم غهدداری مهلعوون
بکوشین وهههم تاچون مههبو چون

ئەوان نادانەن مەكەر مەناشان
 من به دانائی مەشوون نه راشان
 بەلكەم نه باوو مەتەب وه غایەت
 حەقق باوەروشان نه رای هیدابەت!
 جویرەئیل عەرز کەرد واتش: یا رەسوول
 خەدیجە ی کویرا پەشیوون مەلوول
 مەلا یەكە ی عەرش گشت جەگریه ی ئەو
 گریانەن یەكسەر وه دەوانی دەو
 نییدا بکەر لیش تا بەیۆ وەلامت
 دیدەش روش بو وه تووتییای پات
 وه خاتر جەمی موژدە بدەر پیش
 خودا وه کەرەم سەلام کەردەن لیش
 بەشارتش دان قەسری جە بەهەشت
 شیرینتەر جە قەسر قسووری هەر هەشت
 خشتی جە سیمەن خشتی هەم جەزەر
 سازان بە جە وەهەر ئاوی تلای تەر
 نه خەم نه خەیاڵ نه جای زەحمەتەن
 نه پەژارە ی کوس نه کدوورەتەن
 جە دما حەزرت شای خەقی پەنا
 (علیه السلام روحنان خداه)
 خەدیجە کویرا تەلب کەرد وه پیش
 نشاناش جەلای دەستی راستی ویش
 دیش هوون چون چەشمە ی حەیات جوشانەن
 جە رووی موبارەک حەزرت رەوانەن
 خەدیجە پە ی پە ی وەتوی جامە ی ویش
 هوونش پاک مە کەرد دیسان مەمالیش!
 عەرز کەرد فیدات بام قیبلە ی دنیا و دین
 بازە با ئەو هوون بشوو وه زەمین

فەرما خوفم هەن جە کینه کیشان
 نهوا حەقق غەزەب بگیرو لیشان
 عەلی هەم یاوا تا وەلای حەزرت
 چەم مالا وه خاک پاک ی پای حەزرت
 تاریکە غرووب ئاما جە سەردا
 هەر سی راهیی بین بەو دەشت و دەردا
 کەمکەم تا تەشریف وه بەتخا بەردەن
 هەم موراجەعەت وه مەنزل کەردەن
 حەزرت جەو مەوزووع دەردەم نەشانان
 ئیستە ئەو جاگە خزرش مەوانان
 ناگە موشریکان زانانشان خەبەر
 یەكسەر گرتشان دەوری پیغەمەر
 دیسان دەس کەردەن سوۆ هەرزە بازی
 بە بەدگوفتاریی بە سەنگ ئەندازی
 هەر یەک نه جای ی چون خون خوارە
 وه سەنگی سەنگین چون ئاتەش پارە
 جە کووچە و گووزەر، پە ی پە ی مە کەندەن
 وه رووی موبارەک حەزرت مەشەندەن
 چون تەرزە ی بەهار مەریزا جەسەر
 خەدیجە کویرا ویش کەرد وه ئەسپەر
 دايم پە ی حەزرت ویش فیدا مە کەرد
 وه قەومی قورەیش هەر نیدا مە کەرد
 مەوات: ئە ی عەشەرت قەومی بی حەیا
 وه سەن جە سارەت جە رووی موستەفا
 ئەهلی گومراهان، گرووی بەد نیهاد
 جە یاگە ی وینان زەنانی ئازاد
 بی گونا و تەقسیر جە روزگاران
 یە پە ی چیش مە کەن من سەنگباران!

چوون قهومی قوره‌یش کوورهدلّ وه‌جوش
سه‌دای خه‌دیجه شنه‌فته‌ن وه گوش
جه به‌دکرداریی نه‌وشه‌و ده‌ست کیشان
نادم بین یه‌کسه‌ر جه فی‌علی ویشان
جه‌و دما‌ه‌زرت (علیه السلام)
هم‌چه‌نی هه‌ره‌م خه‌دیجه‌ی نیک نام
گاه بی‌ده‌نگ گاه‌گاه مه‌نالان تاوتاو
تا سویحی ساده‌ق هیچ نه‌که‌رده‌ن خاو
سه‌حه‌ر وه‌تو‌فییق تاکی ته‌نیای فه‌رد
ته‌شرفی خه‌یرش هم‌وه مه‌سجید به‌رد
قانون و تاعت وه‌جا ئاوه‌رده‌ش
شوکرانه‌ی بی‌ه‌دد خوداوه‌ند که‌رده‌ش

فصل در بیان اوراق مشرکان به اعجاز قران

به‌ل چوون وه‌لیدی په‌لیدی ناخار
ئیبنی موغ‌ه‌یره مه‌ردوودی به‌دکار
عه‌مووی مه‌که‌رمی نه‌بو جه‌هل بی
موشکیلاتی سه‌خت جه‌لاش سه‌هل بی
خه‌تیب و شاعر نه‌شعار مه‌به‌رده‌ن
ته‌سحیحی که‌لام جه‌لاش مه‌که‌رده‌ن
جه‌هه‌ر ئومووری نه‌مرش مانع بی
هه‌رفش چوون حیججه‌دایم قاتع بی
تا قهومی قوره‌یش گشت جه‌م بی جه‌لاش
گشت گوشاد که‌رده‌ن زوبان وه‌سه‌ناش
واتش: یا وه‌لید ده‌لیلاتمان
تالّ بی یه‌ن ته‌مام گشت نه‌وقاتمان
دیسان محه‌مه‌د که‌لامی جه‌نوّ
وانای نه‌و که‌لام که‌رده‌نش وه‌خوّ

سی‌هره‌ن یا نه‌فسوون نه‌شعاری ویشه‌ن
چونکه‌دایم فه‌نن ساحیری پی‌شهن
واتش: نه‌ی سوئال وینه‌ی رویای شه‌و
مه‌نده‌ن تا رویه‌ت وه‌گفت و گۆی نه‌و
جه‌و دما‌وه‌لید وه‌لی گومراهان
تاشیی وه‌حوزوور شای نه‌نبیاهان
وات: یا محه‌مه‌د وه‌بی به‌هانه
فه‌رموو، شیعی ویت په‌ی من بووانه
هه‌زرت چوون بولبول گولباخچه‌ی جنان
به‌و نوتقی شیرین مو‌عجیزه‌ی به‌یان
وات: (بسم الله الرحمن الرحيم)
خودا، به‌حه‌ققه‌ن غه‌فوورن که‌ریم
وه‌لید جه‌گوفتار ساتی بیی خاموش
چوون له‌فزی ره‌حمان شنه‌فتش وه‌گوش
وات: نامی شه‌خس مه‌شه‌ووری عامه‌ن
مه‌به‌ری ماواش مولکی یه‌مامه‌ن
چوون موسه‌یله‌مه‌ی که‌زازه‌ی گومراه
نامش ره‌حمان بی جه‌گشت به‌زمگاه
هه‌زرت وات: ره‌حمان خودا که‌ریمه‌ن
نامش ره‌حمانه‌ن چونکه‌ره‌حیمه‌ن
چه‌و دما‌سووره‌ی سو‌جده‌په‌ریش وه‌ند
وه‌لید جه‌هه‌یبه‌ت ده‌رده‌م هه‌یران مه‌ند
تا‌که‌ه وه‌ئایه‌ی مو‌ونه‌ووهر یاوا
وه‌لید مه‌له‌رزان چوون توولی ساوا
وه‌لید راس مدرا موو جه‌نه‌ندامش
وه‌عه‌به‌س به‌رشیی خه‌یالی خامش
نزدیک بی پوس‌تتش جه‌به‌ده‌ن ره‌قق بۆ
سه‌رتا پا نه‌عزاش ته‌مام شه‌قشه‌ق بۆ

بئ دهنگ ئاخيز كهرد شيبى وه يانهى وئيش
 نه شيبى وه مه جليس قه ومى كينه كئيش
 قه ومى قوره يش گرد هجووم كه ردشان
 وه لاي ئه بو جه هل هانا به ردشان
 گردين واتشان: (يا ابا الحكم)
 سيلسيلهى قوره يش جيابى جه ههم
 عه موت وه لامان ته شريف ناوهردهن
 دىنى محهمه د ئيختيار كه ردهن
 دهردهم ئه وه له عين چهنى چند پليد
 پهى ته كه للومش وه يانهى وه ليد
 واتش: ئهى عه موئينه چه حالهن
 قه تلت واجيبهن مالت هه لالهن
 دىنى محهمه د ئيختيار كه ردى
 وئيت وه ده سستى وئيت وه دوزهخ به ردى
 وه ليد دا جواب، سه وگه ند مه دهر پئيم
 من ههر هام وه كئيش جه دد و ئاباى وئيم
 لاكين كه لامى سه عه بم شنه فتهن
 ئارو دندانم گشت جه دم كه فتهن
 چون من كه لامم بى حيساب دى يهن
 مه علووم ئهى كه لام زيبه شهر نى يهن
 ئه بو جه هل وات: مهر شيعر وه نه زمهن
 واتش: نه نه زمهن نه به زموره زمهن
 ئه بو جه هل وات: چون ساحيب ره تبهن
 كه لامى وهى ته ور ئه گهر ههن خوتبهن
 وه ليد وات: نه خه ير من گوشم دهردهن
 جه عه قلى به شهر گوزه ر نه كه ردهن
 خوتبهى كه لامى موتته سيل دوورهن
 ئه وه خو كه لامى ئه علالى مه نشوورهن

به عزى به به عزى ته شيبه نه دارو
 ئايات وه ئايات نوورليش مه وارو
 ئه بو جه هل وات: جه عه لامه تن
 سيحر وه جادووهن يا كه هانه تن
 واتش: نه سيحرهن نه جادوو ئه فسوون
 نه كه هانه تن نه عيلم نه فنوون
 ئه بو جه هل وات: ئاخىر ساچيشه ن
 من جهى كه لامه دهر وونم ريشه ن
 واتش: سه بركه ر تا فيكرى كه روون
 بهل ريشهى مه تله ب جه بيخ باوهر وون
 دووباره وه ليد پهى جه ننگ و داوا
 خاك و پاى هه زره ت موقه ده س ياوا
 عه رز كه رد نه خزمه ت شاي بلند پايه
 واتش: بوانه جه نو يه ك ئايه!
 هه زره ت يه ك ئايه جارىي كه رد دهردهم
 سه رسام بيبى وه ليد ناپاكي دوووم
 وه ليد وات: ئيد ههم هه لاهه تيوون
 عه جه ب دلره بايى ته راوه تيوون
 جوملهى عاقلان جه مه تنش ماته ن!
 به شهر نه به سسته ن زبروح نه واتهن
 دهردهم ئاخيز كهرد شيبى وه يانهى وئيش
 ههم ئه بو جه هل، جه نو په رسا لئيش
 واتش: عه مو تو كامين فيكرت كه رد
 چهنى محهمه د نه ز چيشت كه رد
 ئاگاش جه ئه نزار نيهانى و غه يبه ن
 غه ير جه موعجيزه وه ره سم سه روهر بى
 مه به ران جه گشت سيحرى ساحيرى
 دماى قيل و قال مه شوورته كه ردهن
 هه زره ت وه ساحير مه حسووب مه كه ردهن

به عزی مهواتهن: ساحیب کهمالهن
 حاکیمی سادق حالزانی حالهن
 جه شیرین له فزی گفت و که لامش
 به عزی وه جادوو مه بهران نامش
 به عزی مهواتهن بدیه تنها فهدرد
 دوشمنهن چند هفسهد هه زار مهرد
 ساچون موشریکان سوپای سہنگی سام
 دیسان سه حابهی شای خه یروئنه نام
 نان فہئان دایم هه زیاد مه بو
 یه کیهک گشت وه دین هه زرت شاد مه بو
 ئیتیفاق که ردهن جه بهینی ویشان
 یهک نه فہر عالم جه به دئه ندیشان
 به عیلم، به شیعر، نیزهنگ سازی
 یا به فه ساحهت نوکته پهردازی
 بکیانان وهلامی خه قولور سه لین
 بهل هه نهوع بو زه عیف کهر و دین
 شایه د جه مه قام مه سئه له و ده عوت
 جه ئه مری ته بلیغ حوکمی ریسالهت
 نادم که رده شان خه قولئه نبیا
 سیلسیلهی ئه سحاب جه هم بان جیا
 ناخیزه ن ئیختیار قورعهی به دیعه
 کهوت ئه و عه تبه ئیبینی ره بیعه
 یه کی بیی جه ئه هل عوله مای قورهیش
 فه سیح ته ر جه گشت فوسه های قورهیش
 ناخیز کهرد نه جا وه بی چند و چون
 به هه زار ته زویر ده بده بهی فنوون
 چه و دم دا هه زرت شای خه یروئنه نام
 ته شریف به رده بی و بهیتولحه رام

عوتبهی گومرا بیچارهی عاقل
 رهنک سیای کوفر وه کین نه دل
 وه خه یالی فه نن، سوخن پهروازی
 واتش: محمه مدده روون بازی
 شوعلهی خاموشی بی تاسیر جه کو
 نووری ئافتاب جیهانگیر جه کو
 غه رزی عه تبه سهد خه یال نه سه ر
 تاشی وه خزمهت شای خه یروئنه شه ر
 وات: ئه ی محمه مدده خه یالت چیشهن
 جه خه یالی تو عالهم دلریشهن
 تو ئه مری عه زیم گرتنه نی جه دهس
 مه یسه ر ئه بو هه ر کهس په ری کهس
 روئه سای قورهیش گشت ساحیب نه سه ب
 که ردی وه سه دژان تایفه ی عه ره ب
 توخمی جودایی جه مابهین شانای
 ئیلا هانی قه وم به باتل وانای
 مه شغوولی دایم بیداری تانه وم
 به ته کفیری جه دد بوزرگانی قه وم
 ئابرووی مه جلیس سه نادید به ردی
 ئیمه یه کایهک گشت ته نزیح که ردی
 ئه ر تو مه قسوودت وه سه لته نهت بو
 هه واو ته ککه بور شان و عیززت بو
 ئانه وه په پمان وه میساق مه بو
 وه جه مهووری جه م ئیتیفاق مه بو
 ئه مری حکومهت جوملهی خاس و عام
 مسپارین وه تو سه راسه ر ته مام
 یاخو ئه ر مه یلت سه فا و له زرتنه
 باعیش غروور هه واو شه هه وتهن

هەر جه میلیه یی ویت مه کهر په سه ند
 ماوه رین په ریت وه بی چون و چه ند
 نه گهر خو سه به ب هەر فقر و فاقه ن
 مه نزوورت مه عاش نه هلی عه لاتهن
 هەر نه وه نده ده ولت گشت بدهین به تو
 جه مه ککه ی شه ریف نه زبیرت نه بو
 یا خوای ده عوا نه شه ی نازارن
 جه و بو نه نه روات نه تهن بی زارن
 نه موالی ویمان سه رف مه کهین نه ریت
 ده واه ده و په یت دایم نه خه و بای
 تا (یوم المات) سه لامه ت ره و بای
 چه یفه ی قه وم به تو گشت براو خویش بو
 وه ی ده عوا یه کسه ر جه تو دلریش بو!
 بو ده س کوتاکه جه ی نه مر سه رده
 چه ی کاره که رده قه دیم نه که رده
 تو کاری بکه ر جه ی وه ر کریا بو
 ته عامی بوهر جه ی وه ر وریا بو
 هه نی مه کی شه پا جه نه ندازه
 به تال کهر نه فسوون ئایینی تازه
 ناخر عه تبه ی بی رای بی نه ندیش
 ته مام که رده نه فسوون ژاژ خوانی ویش
 جه و دما چه زره ت شای نه علا سیفات
 (سیدالکونین) خووجه ی کائینات
 فه رما تو چه دیس ویت ها ته مام که رده
 ده لیلی دنیات گشت وه هم ناوهرده
 من هه ربه ک چه رفه ن هه ر ئید مه زانوون
 گوش دهر تا نه لئان په ریت بوانوون
 فه رمو: (بسم الله الرحمن الرحيم)
 حمیم تنزیل من الرحمن الرحیم

(و انا قرأت) تا ئایه ی سو جوود
 سو جده به رد وه شای (واجب الوجود)
 عه تبه ی به دبه خت هه ر سه ماع مه که رده
 نه رواش جه به دهنس نه لوه داع مه که رده
 په ی په ی ده ست مه دا وه په شتی ده س دا
 چون نیشی دهر مان زه خمی به ره س دا
 شای فریشته خو جه ننه توماوا
 عه تبه ش جه نو روخسه ت فه رماوا
 عوزور خواهی که رده جه خه یر ولبه شه ر
 تا، یاوا نه ولای قه ومی که م هونه ر
 یه کسه ر، په رساشان محمه ده چونهن
 که لامش سیحرهن یا هه ر نه فسوونه ن!
 وات: وه لا چه رفیم شنه فته ن وه گوش
 مه جز تو ی نه عزام گشت ئامان وه جوش
 (باللان) نه سیحرهن که که هانه تهن
 گشت به حسی عه زاب رووی قیامه تهن
 نه ی قه وم قوره یش قه بیله ی که م هوش
 ده خیل په ندی من مه که ن فه راموش
 محمه ده پاکهن شانسه عه زیمهن
 لوتفش بی چه دده ن عه تاش عه میمه ن
 فه رزه ن بو سه دده ن دایم ریکابش
 دلئازار مه که ن ئال و نه سحابش
 نه بو زره هه رگه یی زه والئش
 بلندن پایه ی به ختی ئیقبالش
 نه ر جه مشیدی جه م دارا و نه سکه نده ر
 سوپای سام و توور چه نی چه فت له شکه ر
 به بیان وه مه یدان بجوشان په ریش
 نه گهر محمه ده تهنها ویش بو ویش

شکست ماوه‌ران جه ره‌زمگای نهو
په‌نا ماوه‌ران وه خاک‌پای نهو
نه‌ی قه‌ومی قوره‌بش هاواتم پیتان
هه‌نی ئیختیار گشت ها به‌ویتان
قوره‌بش وات: که نه‌ی عه‌تبه‌ی فه‌قیر
تویج گرفتار بیت به‌دامی ته‌زویر
نه به‌نگت کی‌شان نه‌که‌یفت وه‌رده‌ن
یه‌قین محه‌مه‌د سیح‌رش لیت که‌رده‌ن

فصل در بیان اتفاق و مشورت کردن از طایفه‌ی قریش

سا وه‌ختی نه‌سحاب چهنی پی‌غهمه‌ر
مه‌سروو بین ته‌مام به‌حه‌مزه و عوممه‌ر
زه‌مزه‌مه‌ی ته‌کبیر سه‌حابه‌ی گوزین
مه‌شیی په‌ی سه‌مای چه‌رخ‌ی چووازه‌مین
ئیس‌سلام رو به‌ رو هه‌ر زیاد مه‌به‌رد
ویرانان وه دین گشت تاباد مه‌که‌رد
ساجون موشریکان دور جه عه‌قاید
دیشان ئیس‌سلام گشت هانه ته‌زاید
تایره‌ی حه‌سه‌د به‌رزی جه‌لاشان
په‌رییی جه غه‌ره‌ز گشت مودده‌عاشان
دیسان هه‌م جه‌نو مشوورته که‌رده‌ن
په‌ی قه‌تلی حه‌زرته گشت سوگه‌ند وه‌رده‌ن
یه‌کسه‌ر وه هه‌یه‌ات که‌جموعه‌ی غالیب
تا شین عه‌رز که‌رده‌ن وه نه‌بو تالیب
واته‌ن: نه‌ی سه‌ردار سوپای هه‌زاره
محه‌مه‌د وه‌ده‌س ئیمه‌ بسپاره
چون موخاله‌فته‌ت وه به‌رزی نه‌و کوّه
وسته‌ن نه‌مابه‌ین دینی ئیمه‌ و توه

یا که محه‌مه‌د پی‌مان بسپاره
یا جه‌ی دم‌ای ویت وه‌چه‌م مه‌داره
بدیه نه‌ی گومه‌ یه‌چهنه‌ قوولنه‌ن
حازر به‌ر هه‌نی قه‌تل و قتوولنه‌ن
یه‌قین تا زبان برازاده‌ی تو
جه سه‌ببی مه‌عبوود داده ئیمه‌ی تو
نه‌گیلو وه شهرت ئیخلاس مه‌ندی خاس
نمه‌بو جه‌ده‌س ئیمه‌ نه‌و خه‌لاس
یا بی به‌هانه محه‌مه‌د به‌ده‌ر
یاخو په‌ری جه‌نگ ویت تاماده که‌ر
نه‌ی چهنه‌ که‌لیمه‌ خشوونه‌ت نامیز
واتشان ده‌رده‌م که‌ردشان تاخیز
جه یانه‌ی تالیب گشت به‌رشین وه‌به‌ر
په‌ی قه‌تلی حه‌زرته به‌ستشان که‌مه‌ر
تا نه‌بو تالیب حه‌زرته ته‌له‌ب که‌رد
واتش: نه‌ی فرزند فه‌ردی بی‌ هامفه‌رد
واقیعه‌ی قوره‌بش گشت وه موفه‌سه‌ل
به‌یان که‌رد په‌ریش بی‌ سه‌هو و خه‌له‌ل
زبان کوتا که‌ر جه‌کینه‌ کی‌شان
جه ته‌عن و جه له‌عن مه‌عبوودی ئیشان
مه‌تله‌ب هه‌ر تونی نه‌ی نووری دیدم
خه‌وفم هه‌ر جه‌ تون نه‌ی به‌رگوزیده‌م
نه‌ک حه‌وادیس رو رو ناغافل
داغش تا مه‌حشهر بمانو نه‌دل
مه‌بادا ناگاه فرسه‌ت باوه‌ران
یانه‌ی من وه مه‌رگ تو ویران که‌ران
حه‌زرته وه خه‌یال سه‌ودای پاک‌ی ویش
وه‌نازکی دل شه‌ره‌فناکی ویش

نهك ئەبو تاليب فـهـرـبـ وەردەبو
 دەست جە حيمايەت کوتاه کەردەبو
 فەرماوا ئەي عەم حەرفي و اچوون پيـت
 تا خاس حالتي باي مەعلووم ببوليت
 من هەرچيم واتەن يا هەرچيم کەردەن
 فەرموودەي خودام بەجـاه ئاوەردەن
 وەئلا کـردـارم کـەردەي و تيم ني يەن
 گشت هەر بە فەرمان ئيـلاهـيـي بي يەن!
 ئەر تۆ خەوفت هەن جە تير و بيگانە
 يا خو هەر تەشەر ئەقوام بەردەني
 تەرکي حيمايەت ئيمە کەردەني!
 مانيع ئەبوون هەرگيز جەي کارە
 جانبداري من مەترووک بدارە
 ئەو جانبيداريم مەکەي چون جارار
 يەک شەرت يەک زبان يە کدل چون ياران
 عەيبی نەدار و نوورەن عەلي نوور
 با ئاشکار بۆ نزديک تاوە دوور
 وەرئە حيمايەت فەردی لامەکان
 دەهندە مەدو سوپاي ئاسمان
 پەي من کافي يەن بەيو جەسەردا
 دايم حـازـرەن هـاجـه نـهـزەردا
 ئيد وات و خيـزا دەر دەم تە شريف بەرد
 ئەبو تاليب نادم مەجليس ماتل کەرد
 هەم ئەبو تاليب نادم بيبي وە دل
 خەيلی جەي حەديس ريققەت کەرد حاسل
 باز بە دەلالەت مەـعـزەرت وانا
 جە سەدری مەجليس حەزرت نەشانا
 وات: فرزەند بە خودا تۆم مەنزوورەني
 بە هەر موهيمي کە ماموورەني!

سابت قەدەم بەر هەني جەي کارە
 تەبليغی دينت، مەحکەم بدارە
 تا من زیندەبام خەوف مەکەر جە کەس
 دشمن ئەبو کەس جە تۆ دەسرس
 مەشغوول بەر دايم چەني ئەمري ویت
 تا (يوم الممات) سەرم هانە ریت!
 حەزرت ئيتمينان جە ئەو حاسل کەرد
 پەنا بەرد بە زات تاکی تەنيای فەرد
 دەست کەرد وە تەبليغ حوکمی ريسالەت
 کوففار هەم وەديني ئيسلام کەرد دەعوەت
 موشريکان ديسان پەري پيغەمەر
 ئەبو تاليب ویش کەردەن وە ئەسپەر
 کوتايش ني يەن جە ريعايەتش
 دايم مەشغوولەن جە حيمايەتش
 ئەهلي کوفر و قين گرووی شەقاوەت
 سازان هەم جەنۆ بيناي عەداوەت
 تا جەرووی ئەفلاک بمانۆ نەجم
 دوشمەن بان چەني گشت بەني هاشم
 پارە پارە کەن مەرکەب و راکيب
 خوسووس نەبيرەي عەبدولموتەليب
 سەوگەند وە هويەل ئەعزەم وەردشان
 پەي قەتلي حەزرت ئيقرار کەردشان
 عەهد نامە نويساشان يە کسەر
 پەري عەداوەت قەومی پيغەمەر
 چل کەس سەناديد رووہساي قورەيش
 جادارانى دەور کەدخوداي قورەيش
 موهری وەسبيقە قاتع کەردشان
 دەرسات وەکەعبە تەشريف بەردشان

تا ئەبوتالیب زانای ئەی خەبەر
بەنی هاشم تەلەب کەرد یەکسەر
جە سەقفی کونبەد بارەگای حەرەم
پەڕی روزگارێ کەردشان مەحکەم
بەنی مۆتەلیب دەر دەم گشت یاوا
گشت سەر وەیاگە پای حەزەرت ساوا
تا جە مەعینە تشان فەراھەم ئاوەرد
حەزەرت با سەحاب وە تۆی شەعب بەرد
بەنی مۆتەلیب هاشمی یەکسەر
جە موسولمانان جە گرووی کافر
سیوای ئەبولەھەب ناما چە نیشان
گشت بە ذبیتفاق تاییفە ی ویشان
گشت پەڕی حەزەرت وەجان فشاری
کە مەر بەستشان پەڕی خزمەتکاری
جە و تەرەف موشریک قەبیلە ی غەددار
قەومی تیرەدل، کینە جۆی ئەشرار
قەراردان یەکسەر کە د خوداشان هەم
یەک دەفەعە چەنی نەبیرە ی هاشم
نە مۆواسە لەت نە مۆناکە هەت
نە مۆبایە عەت نە مۆحافەزەت
نە کەران هەنی تا (یوم المحشر)
بکۆشان پەری قەتلی پیغە مەر
جە نو دەس کەردەن وە هەر زە بازی
وە تەعن وە جیدال وە تیر ئەندازی
ئەبو تالیب خەوف نە دل ئاوەردش
قاپی ئەو شەعب ئیستیوار کەردش
ئەر ئەسحابە یی مەشیی وە بیروون
ئازارش مەدان وە بی چەند و چوون

عەرسە ی سەر زەمین تەنگ کەردەن لیشان
رای کووچە و بازار یەکسەر بریشان
زومرە ی ئەھلی بەیت سەحابە ی کیرام
مەحبوسە و مەخمون سەحەر تا وە شام
تال بی زیندە گیی ئەوقاتشان
قەتە بی خرید ماکوولاتشان
شەمعی شادیشان یەکسەر بیی خامۆش
پرپا جە لاشان پای ئەرزانی فرۆش
هەر جە ئان جە کە عەبە ی موعەز زەم
مامان وە بەیروون یاران گشت وە هەم
سەودا گەرمە نیشت نە راگە ی حەجاج
هەر کام جینسی ویش مە کەردش هەراج
غولەزای موشریک ئەبو جەھلی کین
نەسرین حاریس گومرای سەھە مگین
عاس بن وابل عەتبییە ی بی دین
هەر چووار نە و جا گرتە بین کە مین
تاکە ئەسحابە ی مەژلومی ناچار
چینسی مەسەندش وە ئەندەک دینار
هەر چووار چون سەگ حەملە مە وەردەن
بەھای ئەو جینسە گران مە کەردەن
تاکە ئەو ئەسحاب مەسیحانە فەس
مەحرۆم و مایوس مەگیلا وە پەس
گشت جە موشریکان پەر هیز مە کەردەن
تا تەشریف وە تۆی شەعب مە بەردەن
وە لیدی پەلید گومرای بەد ئەندیش
چەنی ئەبو جەھل ژاری عەقرب نیش
هەردوو جە نە بەرد مەردی ناخار بین
هەم هەردوو شەیتان ئەھلی بەدکار بین

فیشتهر جه قوره‌یش حه‌سه‌د مه‌به‌رده‌ن
 دایم مه‌زلوومان نازار مه‌که‌رده‌ن
 چون نه‌بوتالیب دانای خوره‌دمه‌ند
 دیش راگه‌ی ئیسلام یه‌کسه‌ر شی‌ی وه‌به‌ند
 شمشیری که‌رد وه‌حامیل
 لادی جه‌ه‌زرت نه‌بی غافل
 شه‌و گه‌ردی مه‌که‌رد نه‌ده‌وری یانه‌ش
 وه‌رۆ سه‌ر منیا وه‌پی ئاسانش
 ساتیش نه‌که‌رد هه‌زرت فه‌راموش
 دیک‌ی ده‌روونش جه‌خه‌م مه‌دا جوش
 هه‌ر جه‌نمای شام تاکه‌س نیمه‌شه‌و
 هه‌زرت نه‌جای ویش راحت مه‌که‌رد
 دمای نیمه‌شه‌و ته‌مه‌نناش مه‌که‌رد
 په‌ی وه‌همی دوشمه‌ن جابه‌جاش مه‌که‌رد
 مه‌به‌ردش وه‌توی یه‌ک سه‌را په‌رده
 سه‌رای‌ی زی به‌شه‌ر راه‌پئ نه‌به‌رده
 جه‌نوه‌م قاپی ئیستیوار مه‌که‌رد
 ویش چون عه‌سه‌س چی تاکه‌شه‌فه‌ق زه‌رد
 تا سویحی ساده‌ق نه‌ده‌وری مه‌نزل
 خدمه‌تش مه‌که‌رد به‌دیده و به‌دل
 به‌رۆ مه‌واتش نه‌ولادانی ویش
 نه‌بیره‌ی فرزه‌ند دامادانی ویش
 نه‌ده‌وری هه‌زرت پاسه‌بانی که‌ن
 چون خواجه‌ی غولام جان نه‌فشانی که‌ن
 غه‌ره‌ز تا سی سال وه‌یتسه‌وه‌ره‌ویه‌رد
 نه‌بو تالیب رهنج چهنی هه‌زرت به‌رد
 تا نه‌وقاتشان گیلایه‌تالی
 یه‌کسه‌ر حالشان بی‌به‌ده‌حالی

گشت وه‌عه‌تش و جوع زور ناوه‌رده‌ن
 بیزاربین جه‌گیان زینده‌گیی ویشان
 جه‌دمای سی‌سال یارانی یه‌ک دل
 خه‌ریک بین چهنی ماجه‌رای موشکیل
 چه‌و دما هیشام بن‌عه‌مروی حاریس
 چهنی هاشمی نزدیک بین واریس
 شی‌ی وه‌لای زوبه‌یر به‌نی ئومی مه‌خزوم
 وات: به‌نی هاشم یارانی مه‌زلووم
 سی‌ساله‌ن مه‌حبوس قه‌ومی قوره‌یشه‌ن
 بی‌نه‌وا و فه‌قیر بی‌عه‌یش و نوشه‌ن
 به‌چه‌مه‌زه‌بی ره‌وان نه‌ی کاره
 نه‌دینم به‌چه‌م من نه‌ی کارداره
 فه‌تعی سیله‌ی ره‌حم هیچ که‌س نه‌که‌رده‌ن
 نه‌گه‌ر کریابۆ مه‌گه‌ر به‌مه‌رده‌ن
 ئیمه‌گشت لیباس ره‌نگین بپوشین
 توعمه‌ی ئاوی سه‌رد په‌ی په‌ی بنوشین
 نه‌تفالی نه‌وان جه‌به‌د ئیقبالی
 شه‌که‌مشان بی‌یه‌ن وه‌مه‌شکه‌ی خالی
 گشت وه‌ده‌ردی جوع گرفتار بی‌یه‌ن
 به‌خودا یه‌نه‌نساف مرووه‌ت نی‌یه‌ن
 نه‌گه‌ر نه‌بو جه‌هل گومر‌ای بنی هیشام
 جه‌تۆ نزدیکته‌ر مه‌بی وه‌ئیس‌لام
 نه‌و فیرعه‌ونی وه‌قت حه‌قق جه‌ی بیزاره
 قه‌بوول نه‌که‌رۆ هه‌رگیز نه‌ی کاره
 بادا من و تۆ هه‌ر وه‌ی قه‌ه‌وامه
 بشین پاره‌که‌ین نه‌و له‌عه‌نه‌تنامه
 زوریه‌یر دا جواب وات: به‌من و تو
 نه‌ی عوقده‌موشکیل گوشاد نه‌بو

ئەو كارە وە سەخت مەبۆم ئەو نەزەر
 بشۆ سالیسی هەنی پەیداكەر
 هیشام گەردش كەرد هەر تاكە تاوا
 تا وەلای مەتعم بی عەدوی یاوا
 دیسان جەلای ئەو حیکایەت كەردش
 نەقلی ئەسحابان نەبەین ئاوەردش
 وات: ئیمە دووكەس سەلاسه هەم تۆ
 بشین پارە کەین سەحیفە بەدخۆ
 باسیلە ی رەحم بەجا باوەرین
 خۆیشان مەحبوس سەر ئازاد کەرین
 واتش وە زوبەیر یاخۆ من و تۆ
 خەیلی زەحمەتەن عیلاج نەبۆ
 بشۆ ویت ئاسا هەم تەقالا دەر
 رەفیقی چووارەم جەنۆ پەیدا کەر
 هیشام شیعی وەلای ئەبوئخەیری نام
 مەتلەب بەیان کەر یەكایەك تەمام
 ئەبوئخەیر وات: عەیبی نەدارۆ
 رەفیقی پەنجەم لازمەن ئارۆ
 هیشام نەپەرسا جەكەس نیک و بەد
 تاكە شیعی وەلای رەبیعی ئەسوود
 ئیزهار كەرد واقع تەدبیری کامل
 رەبیعی واتش: وەبانی دیدە
 ئینە ئەمـریوەن دل پەسەندیدە
 تا سەحەر یاران بوینوون وەچەم
 ساتی پە ی تەدبیر بنیشین وەهەم
 خاترت جم بۆ دل ماوەر وە تەنگ
 پارە مەبوخەتتی سەحیفە بەدەرەنگ
 ئەو شەو خۆشەویی تاكە سوب سەحەر
 خرووس وانا (الله اکبر)

هیشام بیداریبی دل جە خاوی خەم
 هەر چوواری موشفیق یاونا وەهەم
 دەرەنگەن وەهەم مشوورەت کەردەن
 قەدەم وە مەجلیس موشریکان بەردەن
 دیسان ئاموشوی چەشمە ی زەمزەمەن
 جە کەعبە ی شەریف جەرگشان جەمەن
 ئەو جەلار تەواف حەرەم کەردشان
 چەو دما سوجدە هویەل بەردشان
 جە ناگاہ زوربەیر واتش: ئە ی مەعشەر
 ئە ی قەومی قورەیش قەومی کینەوەر
 وە کام دین رەوان ئیمە وەبی خەم
 بوپارین دنیا وە نازو نیعمەم
 بە رەفاهی یەت شەو وە رۆ بەرین
 هەر سوب تا ئیوار ئیسراحت کەرین
 جامە ی رەنگاو رەنگ ئەلوان بیۆشین
 بادە ی خوشک وار عەشرەت بنۆشین
 مەتعووماتی خاس شیرین لەب چەش کەین
 دل جە هەوای زەوق ئاهەنگ دلۆش کەین
 بەنی ئەعمام گشت جە بەنی هاشم
 گشت وە دەرد و جوع هانە تەلاتم
 ئەولادی عەبدولموتەلیب تەمام
 گشت بین وە سەرژان واتە ی خاس و عام
 وەللا من ئەورو ویم کەرد ئاوارە
 تا ئەو سەحیفە نەکەم سەد پارە
 ساکین نەبوون من جە ی زەمانە
 قەسەم هەر وە بورج بەرزی بتخانە
 ناگاہ ئەبو جەهلی سلەک کەم فام
 بەر ئاوەرد ئاواز جە بەیتەلخەرام

واتش به هییشام: ناخر هه ی که ززاب
یانهی ئەوان گشت ههر تو که رد خراب
جه لایی چهنی گورگ گۆشت مهویاری
چهولا چهنی مییش مه که ریبی زاری
چکو یاراتهن تو وهی قسه واره
سه حیفه ی قوره ییش بکه ری پاره
ره بیعه روو که رد وه به یته له کم
وات: تو عه ییبی ویت بداره وچه م
که ززایی وه رووی مه رد م ماوه ری
جه که ززاییان گشت تو که ززاب ته ری
وه قتی کیتابه ت نه و مه کتوب بی یه
که س جه مه زمونش باخه به نه بیه ن!
نه بو لئه پیری وات: به خودا سه وگه ند
قه ولیس ره بیعه سه حیحه ن په سه ند
نه و مه زمون جه رووی مه کتوب مه ستورده ن
جه قه ولی نه قرار ئیمه گشت دوورده ن
مه تعه م وات: قیسسه باران سه ریحه ن
قه ولی ره بیعه ی و هییشام سه حیحه ن
به عزی هم که رده ن جانیب داریشان
نه نساف دان حه رف راسی گفتارشان
نه بو جه هل وات: نه ی سته مکاران
دینی محه مه د مه نزور مه داران
قه بیله ی قوره ییش مه خشووش بیی وه هم
بین به دوو ده سته بی زیاد و کم
ناشووی عه زیم واقیع بیی لیشان
موعجیزه ی حه زره ت فمانا پیشان
جه ودمه حه زره ت موسته فای مورسه ل
حه بیبی حه زره ت دانای له م یه زل

واتش: نه ی عه مو نه مشه و جویره ئیل
ته شریفش ناوهرده جه لای شای جه لیل
جه و سه حیفه ی به د خه به ر ناوهرده ن
حه قق ساسه و مورش حه واله که رده ن!
سیوای ئیسمی محه مه د خاته م پیغه مبه ر
باقی مه زمونش ته مام گشتس وه رده ن
توغرای سه حیفه ش ریزه ریزه که رده ن
چون نه بو تالیب دانانی ساحیب هۆش
فه رمووده ی حه زره ت شنه فتش وه گۆش
ده رده م جه شادیی شکوفا چون گول
ناخییز که رد چهنی یاران یه ک دل
تا قایی حه سار مه قتوع که رده شان
ده رسات وه لای قه وم ته شریف به رده شان
قوره ییش جه و ده م دا جه رگشان جه م بیی
به عزی خوش داغ به عزی ماتهم بی
چون نه بو تالیب ناگاه دین وه چه م
خاللی که رده ن دل جه په ژاره و خه م
به رده شان وه تووی قه سری عه نه به نام
که رده شان ته عزییم وه سه د ئیحه ترام
واتشان: نه لبه ت نه دارو ده سپه س
یه قین محه مه د حه دو مان وه ده س
قوره ییش چون سایه که وت نه خاکپاش
سه ر و مال گیان مه که رده ن فیداش
واتشان: سه لاح به ینی ئیمه و ویت
وه جاه باوه ری سه ری منیه ین نه ریت
نه بو تالیب وات: چی شنه رزه اتان
من په ی مه تله بی ئامام وه لاتان
مه تله ب نه ر زیئا نه گه ر هم زشته ن
سه لاح من وه هم ئیوه ی گشته ن

ٺهٻو جههل وات: هه رچيت مه رامهن
 ٺهٻو تاليب وات: ٺه و عه هده نامه
 ٺه و فيتنه ٺه شرار غه رده ز خيتامه
 ٺيست هه عالم به و ته ور مه علومهن
 به خه تي خاتهم و ٽيتان مه رقومهن
 بهل محهمه ٺيزهارش كه رده ن
 باقى ساس و مور خه تتي ٺه و و رده ن
 غه ير جه ٺيسمي زات خودا و پيغهمهر
 نه مه بو هه ني حه رفش ٺه و نه زه ر
 نه مه نده ن تييدا حه رفي زياده
 به قين سافته رهن جه له وحى ساده
 سه حيفه ي قاتيع با وهران و به ر
 كه شفش كه ن ته مام بي كه ينه و كه ده ر
 ٺه گهر محهمه د سادي قو لقه وله ن
 په ي ٺازاري ٺه و هه ني چه هه وله ن
 ٺه گهر سه حيفه خه تش هاپيوه
 محهمه د مه ده ونه وه ده ستي ٺيوه
 وه كه يفي و ٽيتان قه تلش كه ن ٺارو
 دوور جه ٺه و كا زيب نيگاه نه دارو
 ٺهٻو جههل وات: ٺه نساف داي به و ٽيت
 ٺه ٺان ٺه و كاغه ز نيشان بده و پيٽ
 فه وري كياناتان مه كتووب ٺاوه رده ن
 به كايه ك ديسان ته ماشاشان كه رده ن
 ديسان خالي يه ن جه گشت ده نك و باس
 گشت جه لاشان قه ولي حه زره ت بيبي راس
 سيواي نامي حه قق ٺه رز گشت و رده ن
 سه حيفه ش ته مام ريژه ريژه كه رده ن
 قه بيله ي قوره يش مه جموعى كوففار
 جه شه رمه نده گيي سه ر وستهن به وار

باو جوود هه زار موعجيزه وه ي رهنك
 مه ديشان وه چه م قه ومي دل جه سه نك
 رو جه رو فيشته ر هه ر گومرا بين
 به د زات و بي شه رم بي حه يابين!
 ٺاخر ٺه و خه سه مه زكوور نامانه
 شكسته ن ٺه و شه رت عه هد و په يمانه
 چه و دم وه مه تعهم كه رده ن ٺيشاره
 مه تعهم سه حيفه ش كه رد پاره پاره
 بهل ٺه و كاتب كو ٺه ي مه كتوويه
 ٺه و گومراي به د ٺه سل غه رده ز ٺوسلوويه
 مه نسووري ٺين ٺه كه ره مش نام بي
 دايم جه ته حرير مه شه ووري عام بي!
 جه موعجيزه ي پاك موسته فاي مورسه ل
 شهل بيبي نا ٺومي د جه هه ر چوار پهل
 جه و دما گرد شيقاق و نيفاق
 به كسه ر، موشريكان گشت به ٺيتيفاق
 وه ٺهٻو تاليب په نا ٺاوه رده ن
 فراوان ٺيزهار مه عزه رت كه رده ن
 جه ٺيعجازي خاس شاي خه يرو لبه شه ر
 مه حسووران ته مام ٺاوه رده ن و به ر
 ٺيسلام و كوففار چون قه وم و خو ٽيشان
 به ك به ك گشت لووان وه يانه ي و ٽيشان
 نه و شه و جه مه كه كه زمه زمه ي شادي
 خييزا جه ياران چون رووي ٺازادبي

فصل در بیان موشرکان قریش و استهزا درباره مسلمانان

ساچون موسه نیف رهوزه تولئه حباب
وهیته وره نه قلش که ردهن جه کیتاب
پهنج نه فهر موشریک غه لیزی به دخو
مه لعوونی کافر گومرای کینه جو!
حه زرت یا عه سری یا سه حهر گاهی
ته نها ته شریفش مه به رد وه جای
هر پهنج مه گرتن سه ره رای حه زرت
مه که ردهن دایم نیستی هزای حه زرت
عاس بنی و ابل نه بیرهی غاسب
سانی نه سوهد بی نیبنولوته لیب
سالیسه نه سوهد نه ولادی یه غووس
جه سیلسیله ی به دقهومی ده قیانووس
چوواره مین حاریس بن قه یسی قیره
په نجه مین وه لید نیبنی موغه یره
به ک رۆ جویره نیل وه حوکمی داوهر
ثاما وه خزمهت شای خه یرو لبه شه
جه فه زای که عبه نیشتهن وه دلشاد
لوتنی خودا وه ند مه که روون وه یاد
ناگاه نه وه خه مسه فاسیق ویه ردهن
چند جه رووی حه زرت جه سارهت که ردهن
جویره نیل هه ریه ک وه یه ک نه عزاشان
نیشاره تش که رد وه سه ر تا پاشان
که ففی پای عاس دوو دیده ی نه سوهد
فه رقی نه وه نه سوهد بنی یه غووس به د
ساقی وه لید به تنی حاریس هه م
که رد وه نیشانه ی تیررای عه دهم

به ل نه وه ل عاس گومرای به د نه ندیش
سوواری بی چه نی فرزه ندانی ویش
جه مه که که خه یلی ده ورش وه رده وه
ئاخر جه مانی پا ئاوه رده وه
خار شی وه که ففی په نجه ی پاشا وه ده
روی روشن جه لاش بی به ند شه وه
هانا که رد ماری دا وه پامه وه
مه تلیا چه نی ئیش و زامه وه
هه رچند ته فه حوس که ردهن په ری مار
نه مار نه عه قربه هیچ نه بی دیار
نه وه ند ئاماس که رد جه ئیشی خه ته ر
بی بی به موازی لاشه ی یه ک به قهر
مه وات په یاپه ی وه هه ناسه ی سه رد
خودای محمه د منش قه تل که رد
هه ر شه و تا سه حهر مه نالا جه ده رد
تا رۆح وه مالک دوزه خ ته سلیم که رد
سانیه ن نه سوهد نیبنی موته لیب
جه گوشه ی مه که که یه ک رۆ موزته ریب
جه سایه ی درخت ئاره زووش خاوبی
ناغافل هه ردوو دیده ش لیلا و بی
جویره نیل وه زور بالی سه خته وه
فه رقی نه وه مه دا به و دره خته وه
مه نالا مه وات وه سه د داغ و ده رد
خودای محمه د قه تلی منش که رد
تا نه جه ل په ریش نه رواش بی نازل
وه ناری دوزه خ ده رده م بی بی واصل
نه ویچ په ی دوزه خ نه جه ل هه م تل دا
شی بی وه شون عاس نیبنی و ابل دا

سییه م بنی یه غوس گومرای کهم هونه ر
 جه مککه شریف یه کرو شیی وه بهر
 شهراره ی سه بوون جه ناگاه دالیش
 دهردهم بیزار بی جه زینده گیی ویش
 خهسته بیی جه گیان چون پیکانی تیر
 پوستی نه دماش سیاه بیی چون قیر
 خه یلی جه وادی بی هوش مه ند خجل
 موعاوه ددهت که رد جه نو په ی مه نزل
 نه هلی بهیت ویش نه شناسان کهس
 قاپیه وان نه وان قفلی قاپی بهس
 هانا مه که ردش وینه ی لالی له نگ
 په ی په ی جه غه رزه ز سر مه دا وه سه نگ
 مه وات: نه یه هوود نه هم مه جووسم
 به خودا من نه سوهد ئیبنی یه غووسم
 بی به سه سه رت پیش راگه ی نه نده روون
 مه واتهن، (هذا رجل مجنون)
 خولاسه ی که لام تا ناخر که دهم
 روچی خه بیسش شیی وه جه هنه م
 چاره مین حاریس گومرای ئیبنی که یس
 غه لیزی نه شرار تایه فه ی نه وه یس
 یه ک ماهی شور ته ناول که ردش
 فه ورپی جه عه تش کاری بی دهردهش
 هرچی نوشا ئاو ته سکین نه دا پیش
 به تنش فه راغ بی چون به تنی گاو میس!
 مه نالا جه دهرده مه واتش وه یته ور
 خودای محمه مد منش کوشت وه ی جه ور
 نه وه ند نوشا ئاو په یا په ی جه و دم
 به تنش چون سه راو ته وقییا وه هم

ساتی وه سه د له ون فه ریاد مه که ردش
 نه و هم تا مه نزل وه دوزه خ به ردش
 په نجهمین وه لید پلیدی مردار
 ئیبنی موعه ییره له عینی به دکار
 یه ک رو وه خیال عه زه م نیازی
 راش که هوت یه ک په یکان سازی
 په یکان چون خارشی وه دامانش
 ساقش که رد وه زام تا ئیستیخوانش
 به عزی نه عه ورهت نه و جاه دیاربین
 جه و زه خمی په یکان گشت خه به رد ار بین
 جه رووی ته که بور هیچ نه که رد نه ندیش
 بهر ناوهرده په یکان جه دامانی ویش
 تا یاوا مه نزل وه کام و ناکام
 ساقش مه جروح بیی چه نی ئیش زام
 وه فه ریادی به رز مه نالا جه دهرده
 خودای محمه مد منش که تل که رد
 ناگاه قابز که بزنی روخش که رد
 نه و هم وه کوورده ی دوزه خ ته شریف به رد
 هه ر په نج نه بله رنه گ بی زیاد و که م
 وه ناری دوزه خ واسل بین په ی سوم

فصل در بیان فوت ابو طالب

چون نه بو طالب شای عالی نه سه ب
 سه رداری سه ریهرز تایفه ی عه ره ب
 ناگاه دهرده ی سه خت بیی به دووچارش
 بریا پای تا قهت سه بر و قه راره ش
 کیشیا په یاپه ی هه ناسانی سه رد
 به نی هاشمی یه کسه ر ته له ب که رد

واتش: وهسيه تم ئيدن جه ياران
جهو دمما پهندم نيگاه بداران
نهوئل پهي حورمهت كه عبه ي موعه ززم
قه درش جه لاتان هه رگيز نه بو كه م
ساني سيله ي رحم مه كه ن فه راموش
هه رفم چون هه لقه بگيردي نه گوش
سييه م نه مانه ت ئيوه محمه د
هه رگيز جه لاتان قووه تش به بو ره د
كو تايي مه كه ن جه ريعا يه تش
غافلي مه كه ن جه حيمايه تش
لازمه ت دايم نهو به رگـوزيده
نه عله ينش بنين وه باني ديده
(مادام الحيات) جانب داريش كون
چون خواجه ي غولام خزمه ت كارش كون
نه ميني قوره يش پاكي بي عه بيه ن
صديق عه ره ب نه سراري غه بيه ن
ماموره ن به نه مري خوداي لامه كان
زاتي بي زه وال جان دهري جان ستان
غه ني قه وم موحتاجي شامي شه و مه بان
يه كسه ر گشت گه داي قايي نهو مه بان
به خودا دنياي دوون جه قاف تا به قاف
نه شرافي نفاق زه عيفي نه تراف
مه بو سه رانسهر گشت وه به نده ي نهو
عه بد ي دور نه گوش وه زه ر سه نده ي نهو
جه هه رده مه زار عالهم پاكته رهن
جه پيغمه ران شه ره فناكته رهن
نه خبارش جه تيري خه دنه گ راسته رهن
دينش جه نه ديان وه رين خاسته رهن

خه وف بكه ن جه تير دوعاي محمه د
حازره ن دايم خوداي محمه د
بلنده ن روتبه ي فه زلي محمه د
نه بو هه رگيز عه زلي محمه د
نه رفه عه ن هيممه ت نه علاي محمه د
شيرينه ن كاكول شه هلاي محمه د
مه رقوومه ن جه عه رش ئيسمي محمه د
له تيفه ن جه نوور جيسمي محمه د
جه كه ونه ين شه هه نشاهه ن محمه د
نووري خورشيد و ماهه ن محمه د
دلئازار نه بو ليتان محمه د
با خاتر شاد بو پيتان محمه د
هه ر وه تيفلي شير نامينش وارده ن
من محمه دم ئيمتihan كه رده ن
سه رتاپا جه نوور به ري جه عه بيه ن
دوردانه ي جه وه هه ر خه زانه ي غه بيه ن
نه ر نه بو ش كو مكه ك دياربي جه كه س
وه سه ن پهي نهو يه د فه رد فه رباد ره س
پهي چيش چون شه ريف گشت ئينس و جانه ن
كو مكه كش سوپاي هه فت ناسمانه ن
به خودا محمه د شاي نه علا نه سه ب
فه خره ن پهي ميلله ت و قوره يش و عه ره ب
قه ومي بي كه مال بي رحم و هونه ر
نه فعالي و يشان ماوه ران نه زه ر
هه ركه س وه پولاد بازيي كه رد په نجه
يه قين هه ر ساعيد و يش مه بو ره نجه
قه دري محمه د ني يه ن جه لاشان
پاوه ندي قه هersh مه شو نه پاشان

ئەى بەنى ھاشىم گۆشدار و بى گۆش
 دەخىل وەسىيەتم مە كەن فەرامۆش
 سەھلەن شىفای دەرجەى شەفتىنش
 زەرەى گەردى خاك و پاى نەعلىنش
 ئەعمای سەد سالى باوەروش نە چەم
 رۆشن چەم مەبۆ تاكە رووى عەدەم
 كوتاهى مەكەن نە جان نساىش
 چە پەشتى كۆمەك خزمەت گوزارىش
 ئىد وات، وە ناگاہ جەو دەم داغش كەرد
 رەنگش بىى بە رەنگ زەعفەرانى زەرد
 رۆسای قورەيش سىلسىلەى غالىب
 شىن وە ئەندەرۆون لای ئەبو تالىب
 يەكسەر كەردشان كە فارەت بارى
 بەعزى بەخوش كەيف بەعزى بە زارى
 گەردىن واتشان: يا ئەبو تالىب
 ئەجەل ھا رۆحت دانش نە قالب
 بكيـــــــــــــــــانە وەلای برادەر زادەت
 بەعزى جە ميوە جەنتەتولماوا
 شىرىن و مى خوش ياوا نەياوا!
 تەعام و شەراب لەزىز و دولبەر
 ماچون حازرەن جە بەھەشت يەكسەر
 بكيانۆ پەى عەم بوزور گەوارش
 بەل ببۆ شىفای دەرد و ئازارش
 چون ئەبو تالىب فەورى فەرىب وەرد
 شەخسى وە حەزەرەت ئىرسال كەرد
 وات: واچە عەموت خەىلى بەدحالىن
 پىرە زەعيفەن شكستە بالەن
 بەعزى جەو ميوەى باغى بەھەشتە
 خوانى ھەم تەعام نوورى حەقق رشتە

بكيانۆ پەرىم بەدحالىن حالىم
 وەچنگى ئەجەل وىرانەن مالىم
 بەل بەبۆ شىفای ئازارى سەختم
 كوتا بۆ نالەى وەخت و بى وەختم
 قاسىد راھىبى بى سفارشات بەرد
 يەكسەر بە حوزوور عەرزش كەرد
 شای خەتمى پەنا نەدا جەوايش
 ھەر ئىد مەزانا راگەى سەوايش
 سىدىقى ئەكبەر شای شىرىن خىتاب
 جە سەففى مەجلىس ئاما وە جەواب
 واتش: شەراب و تەعام وە بەھەشت
 سەفا و لەزىز گۆلزار و گۆلگەشت
 خوداوەند قادىر بى ھەمتان فەردەن
 وە گرووى كافر گشت حەرام كەردەن
 قاسىد گىلاوہ وە چار و ناچار
 تەقرىر كەرد پەرى تايفەى كوففار
 باز ئەبو تالىب ھەم بە ئەو مەزموون
 فەرىفتە كەردەن وىنەى رەھنموون
 قاسىد ھەم وەلای حەزەرەت كيانا
 پەى ميوەى بەھەشت خەىلى كەرد ھانا
 حەزەرەت فەرما حەقق كان كۆى كەرەم
 ئەكلى ماكولات گۆلباغچەى ئىرەم
 حەرام كەردەن گشت وە ئەھلى كوففار
 نەسىبى ئەوان دووكەل مەبۆ و نار
 حەزەرەت پەى عەمووش كىشا ھەى سەرد
 وە شۆنى قاسىد دەردەم تەشرف بەرد
 دىش ئەبو تالىب خەىلى ماتەمەن
 قەومى قورەيش گشت جەرگشان جەمەن

هه زرهه فه رماوا: قه ومی کینه وهر
یه کسه ره جهی سه را گشت بشن وه بهر
تا من وه عه موم لادی وه یه ک دهم
گهر دن نازادی بوا زین جه هه
یه کسه ره واتشان: دل وه نه ندیشه ن
هه رچهنه به تو قه وم به ئیمه یچ خویشه ن
نه بو تالیب رای فه وتش هانه پیش
جایز نی یه ن کهس غایب بو لیش
جه و دما هه زرهه جو ش مه دا نه ندوش
ته شریف به رد وه لای بالینی ماموش
فه رما نهی عه موم: هوشی ویت جه م کهر
خودا وه نه ده زای خه یرت دو جه سه ره
سیله ی ره حمیه ت وه جا نا وهر دی
من وه تفوولی حیمایه ت که ردی
که ردی ته رکی زهوق نوش و عه یش په ی من
ویه ردی جه قه وم جه قوره یش په ی من
ئیه سه شه رم مه که ره جه به رو بیمه
من خاتر شاد که ره وه یه ک که لیمه
نه بو تالیب وات: هوشم سه رسامه ن
بوا چه پیتم نه و که لیمه کامه ن!
هه زرهه که لیمه ی ته ییه ی شه هاده ت
نا وهر د، وه زبانی سافی سه عاده ت
نه بو تالیب وات: جهی سه ره وه قته دا
جهی غه رغه ره ی مه رگ دهر دی سه خته دا
راستش هه ر ئیه دن مه کروهه ن جه لام
داخل بوون نارو به دینی ئیه سه لام
یه قین مه زانوو نیک خوای من و تو
جای ره جا و که ره م په نای من و تو

وه نه ئیمانه به خودا ما وهر د
دینی تازه ی تو م ئیه ختیار مه که رد
قه بیله ی قوره یش خویش و بیگانه
مه دهران هه زار سه ره کونه و تانه
ماچان جه سیحه ت ئیه تاعه ش نه که رد
ها جه خه و فی مه رگ ئیمانه نا وهر د
نه رچی دهر حیکمه ت وه کار مه به ردی
به نده و ئیه سه لام ده عوه ت مه که ردی
به خودا بی نه مریت هیه م که ره دم
فه رمووده ی نه مرت به جا ما وهر دم
نه بزنی حه یاتش که وه ت نه ته لاتم
روو که رد وه نه بنای سیله سیه ی هاشم
واتش: ناگاهتان هاجه محه مه د بو
قه بیله نماتان با محه مه د بو
جه حیمایه تش ده خیل سات به سات
کو تاهیه ی مه که نه تا یه ومه لمه مات
خه یر و به ره که ت مه وارو لیتان
وه سیه ت هه ر ئیه دن ها واتم پیتان
هه زرهه وات نهی عه مم هه م جه نو
خه یلی حه یرانم من جه حالئ تو
نه وان وه تابع ئیه سه مه مه وانی
ویت موخاله فه ت چه نیم مه نمانی
نه بو تالیب وات ئینه چه با سه نه
دینی تو حه ققه نه حه رفی تو راسه ن
به لام من جه خه وف تیر و تانه ی قه وم
جه نه هلی قوره یش شورا خانه ی قه وم
ماچان با وهرش وه هیه چ کهس نی یه ن
هه ره جه خه و فی مه رگ، موسولمان بی یه ن

وهر نه من ودين په ســــه نديدهى تو
مه كـــه ردم روشن نوورى ديدهى تو
نيسته جه حالت نه روا سوپه ردهن
مه كرووهن جه لام ئيمان ناوهردهن
حه زرهت ته شريفش ناخيز كهرد ودهو
دهر لاد مایوس بيبى جه ئيمانى نهو
جه ودهم هم قوره يش مشوورهت كهردهن
وه نه بو تاليب گشت هجووم به ردهن
عه تبه وه شيبه سهف نشين سهف
نه بو جه هلى سهگ ئومه بيه بن خه لهف
نه بو سو فـيان هم نه بوله هه ب
باقى سه ناديد قوره يشى عه رهب
نه دهورى بالين تاليب جه م ودهن
جه بانى حه زرهت يه كسه ر عه رز كهردهن
واتشان، به ندهى نه بو تاليبين
ئيمه گشت نه بنای توخمى غاليبين
يه كسه ر دلشادين به سه ردارى تو
به عه تا و كهره م خه نده و يارى تو
روئه ساي قوره يش مه ردانى سه روه ر
كه س جه حوكمى تو به رنه شى يهن وه به ر
به لام مه ترسين جهى ناته وانى
دوورباى كوچ كهى جهى دنياى فانى
محهمه د جهى وهر ساهرچى كهردهن
جه بو نهى تو وه كارش ويهردهن
ئيسسته نهو نزاع هه نى دمى تو
تا رووى قيامهت باقى مه مانو
نه گهر تو وه دل سه لاه مه زانى
يا به ئاشكار يا به ني هه انى

نارو محهمه د ته له ب كهر يه ك دهم
بادا جه يه كتر بيبين خاترجه م
قه رارى بدهر جه مابه ينمان
ليل نه بو ميناي جامى زه ينمان
نه نهو بگيرو وه ئيمه عه ته و
نه ئيمه به رين ناي دينى نهو
نه ئيمه وه بت كيش نهو هم دينى و يش
بسازين وه هم وينه ي قه وم و خو يش
غهره زى به نده گان، بهو بكه ر قـبوول
بادانه ياوو به قه تل و قـتـوول
چون نه بو تاليب شنه فت نهى خه به ر
ته له ب كهرد حه زرهت شاي خه يرو لبه شه ر
وات: نهى فرزند ره نگبافى قوره يش
سه ناديدى قه وم نه شرافى قوره يش
يه كسه ر گشت جه نو ئيلتيماس داران
ئاخر هم لوتفت وه چه م مه داران
سلح و سه لاحت بكه ر چه نيشان
نه وان و يشان بتـخـانه ي و يشان
تو هم مه شغوول به ر چه نى نه مرى ويت
جهى دما كه سى ده خـلـش نه بو ليت
شاي خه قمى په نا فه رماوا نهى عه م؛
نهى خه ستهى بيچاره رون په ر جه غه م
منيچ هم جه تو ئيلتيماس دارون
نه رحامى خو يشان و چه م مه دارون
نه بو تاليب وات: دل وه نه نديشه ن
ئيلتيماس تو جه قه وم ان چيشه ن
فه رما مه تـهـبم هه ر يه ك حه رف بى يهن
جه يه ك كه ليمه زيادته ر نى يهن

ئەو يەك كەلىمە بواچان وە دَل
 پەريشان مەوداي خار مەبو وە گول
 فەرمانفەرماي ئەهل عەرەب گشت مەبان
 دايم نە عەجەم زۆر بەمشت مەبان
 ئەبو جەهل وات: تۆ ئەي محەمەد
 سىوا جە حرووف ئەببەز و ئەسودە
 بواچە چيشەن ئەو حەرفى ئەعزەم
 پانسەد كەلىمە جارى كەين وە دەم
 حەزرت كەلىمەي شەهادەت وانا
 وات: خودا بە حەقق زبندەن و دانا
 منيچ پيغەمەر ئاخىر زەمانەم
 رەسوولى خوداي هەفت ئاسمانەم
 قەومان مەعزەرت پەريم ناوهران
 بەخودا و بە من ئيمان باوهران
 مەبوون بە زامن رەهنماي راتان
 فەردا جە مەحشەر شەفاعەت خواتان
 قورەيش فەرموودەي شاي خەيرولبەشەر
 شەفتەن وە گوش ديويان جە سەر
 يەكسەر واتشان كە ئەي محەمەد
 تۆ جە حەددى ویت پاكەردەنى رەدد
 گرد كوشتەن هەزار خوای نازەنين
 گشت زيبا و زەريوش خالّ ملي شيرين
 دەريدەين جە دەس پەي يەك خوداي تو
 بەخودا ئەي كار عەجايب مە بو
 كەسى جە هەزار مەعبوود و يەردەن
 سوجدەي يەك مەعبوود ناديدە بەردەن
 ئيد واتەن ناگاه ئاخيز كەردشان
 شين وەبتخانە وەلاي خوداشان

سوجدەي خاك و پای هوبەل بەردشان
 گفت و گوئی حەزرت نزار كەردشان
 شەيتان شيبى قەلبش وە ئەفسوون سازى
 واتش: محەمەد نەدوتان بازى
 ئەبو تاليب وات: ئاخىر ئەي فەرزەند
 حەرفى تۆ راگەي سولخش كەرد نەبەند
 وەقتى مەعرە كە و عەداوەت نەبى
 وادەي ئيمان و شەهادەت نەبى!
 حەزرت وات ئەي عەمم تۆ ئينكار مەكەر
 ئيمان بەخوداي لايەزال باوەر
 تاكە نەكيشى ئاهى نەدامەت
 شەفاعەت خوات بام جە رووى قيامەت
 ئەبو تاليب وات: كارى يەن ئيشم
 غەير جە تەعنەي قەوم نى يەن ئەنديشم
 مەواچان جە دین ئاباي ویش و بەرد
 هەم جە خەوفى مەرگ ئيمان ئاوەرد
 وەرنە بە خودا ئيمان ماوەردم
 دل وە دیدەي تۆ روشن مەكەردم
 جە تەعنەي قورەيش ئاينى ئيسلام
 ئيمان ئاوەردەن مەكردووھەن جەلام
 ئيد وات: ناگاه تەبديل بيبى حالش
 جە دين و دنيا ويران بيبى مالش
 حەزرت وە دلگير قەدەم رەنجە كەرد
 تەشریف وە مەنزل قەسرى بەيزا بەرد
 چون ئەبو تاليب وەھەناسەي سەرد
 جە دمای حەزرت فەورى فەوتش كەرد
 چەو دما عەلى سالارى سەفەدەر
 دەرلا ئەو خەبەر دا بە پيغەمەر

وات: ئەو ئاخىر شەرى زالى عەموى تۆ
 گومراى دل جە سەنگ پىرى رەنجەرۆ
 وەلگ حەياتش بادی فەنا بەرد
 تۆ بە سىلامەت كوچى ئاخىر كەرد
 حەزرت چون شەنەفت خەیلی بیى مەحزوون
 ریزانە دیدەش ئەسرى لاله گوون!
 پەى عەمۆى خاس گران بی دەردش
 زیاد جە عادەت تەئەسسەف وەردش
 فەرمایا عەلى توجانشینش
 بشۆ خاس بکەر غەسل و تەكفینش
 جەنابى ئەمیر كەپارى حەیدەر
 عەرز كەرد نە خدمەت شای خەیرولبەشەر
 وات: ئەبو تالیب بە كوفەر مەردەن
 كەى غەسل و كەفن كافران كەردەن
 حەزرت وات: دەخالت نەبو وە دینش
 بکەر تەدارەك غەسل و تەكفینش
 مەپەرسە خەبەر چە پاک و ناپاک
 بەرەش و حورمەت سوپارەش وەخاک
 هیچ خەدییس مەكەر هەر تا مەتاوی
 تا هەر وەقت وەلای ئییمە مەیاوی
 شای مەردان جە نو شیبی وە سەرینش
 كەردش تەدارەك غەسل و تەكفینش
 ویش و عەقیل و تەیار وە جە عەفەر
 كەوتەن نە جەلبى جە نازەى پەدر
 حەزرت تەشریف بەرد چەنى جە نازەش
 تا سەراى تارىك هەوارگەى تازەش
 فەرمایا ئەى عەم چەند نىكى كەردى
 سیلهى رەحمیەت بەجا ئاوەردى

راگەى رەحمى تۆ هەر سەفا و سەیرەن
 ئافەرىن (جزاك الله خیرا)
 قەبیلەى قورەیش جەم بی جەماجەم
 مەدفوون كەردشان نەتۆى خاكى خەم
 حەزرت بەو فیراق بەو ئەندوهى كول
 تەشریف بەردەوە دیسان وە مەنزل
 پەى ئەبو تالیب ئیستیغفارش كەرد
 پەنا وە قاپى بەرزى خالیق بەرد
 تاكە نازل بیى (هذه الایه)
 سەترەن پەى موشرىك راگەى هیدایە

(و ماكان للنبي و اللذين امنوا ان يستغفر و للمشركين ولوكانوا لولى...)

بە قەولى جەمهور عولەمايان گشت
 شناسندەى زات ئەهلى زبىبا و زشت
 چون ئەبو تالیب جە سالى دوهم
 فەوت كەرد جە بەعسەت رەسوولى خاتم
 جەو دما حەزرت شای فریشتە خو
 كوچى گشت جەلاش خەم وە بەرزى كو
 دیسان هەر ئەو سال خەدیجەى كویرا
 (رضى الله تعالى عنها)
 جە ناگاہ مەرز ئەجەل یاوہ پيش
 بىزار بیى جەگيان زیندەگانى ویش
 تەمامى عومرەش جە وەیشوومە و دەرد
 چون وەلگى پایز تەمام خەزان كەرد
 حەزرت تەشریف بەرد وەلای بالینش
 گۆش دا بە سەداى سەختى نالینش
 وات: ئەى خەدیجە جە ناوہشیبى تۆ
 بوى حوزنى مەلال كەراھەت مەیۆ!

به لّام خوداوهند بى هامتاي فهدردن
جه بههشت چهنى من كهردم كهردن
تو وه عايشه پاكي ميههردبان
ساليهسن مهريه كناچهى عومران
چهاردم كهلسووم چون پرشهى نهجم
په نجهم تاسيه بنتى موزاحيم
نارو جوره تيل خه بهردا به وپم
هر په نچ جه بههشت عه تا كريان پيم
خه ديجه واتش: سه دجار موبارهك
جاري كوچى من بكه رته دارهك
جه ودهم خه ديجه حالش بهد حال بى
عومرى شهريفش شهست و په نچ سابي
تاكه جه ناگاه بادهى ته جهل وهرد
روحش پهى ره وزه ريزوان ته شريف بهرد
خه زرهت ته دارهك كوچى كهردم كهرد
كيشا په ياپهى هه ناسانى سهرد
مه كهردش زارى وبى مودارا
ته سرين جه ديدهى شابازش وارا
نه عشى شهريفهى كهردم بهردشان
هر جه توى جه يحوون مه دفوون كهردشان
خه زرهت شيبى وه توى كهبرى په نوورش
دوعا كهرد پهى روچ پاكي مه غفوورش
غازى مهيت جه نازهى سه رجهم
به عزي هم ئوسول فهرز نه بى جه ودهم
جه ودهم خه زرهت دايم مه جزوون بى
خاتر په ريشان ديده په هرون بى
پهى نه ودهم موشفيق غم ليش بى غالب
يهكى خه ديجه يهكى ته بو تاليب

خه تتا جه مه نزل ته علاى مونه ووهر
پهى هيچ ئوموورى نه شيبى وه بهر
نياشان چونكه خه زرهت بهد حاله
وه (عام الحزن) نامى نه و ساله
بهل هر نه وسات ته بو تاليب مهرد
موشريك پهى خه زرهت ته مام رور تا وهرد
دهستى عه داوهت دراز كهردن ليش
بى حه يان قسهى سهرد مه واتهن پيش
يهك سهگى سياه كياستهن وه دهو
خاكش شهند وه روى هومايونى نه و
تا ته بو له هه ب، شنهفت نهى خه بهر
دوو ديدهش جه قين شيبى نه كه للهى سهر
وه قه ومى قوره يش خه يلى دا دشنام
تامما وه خزمهت شاي خه يروئه نام
وات: نهى محمه د نوورى ديدهى من
فرزندهى عه زيز بهر گوزيدهى من
تو جه نه مرى وپت سابيت قهدهم بهر
گوش وه خهرفى بهد ناپاكان مهدهر
مه وچه ته بو تاليب نه مه ندهن
جه و بوئه قوره يش زورشان سه ندهن
قه سهم وه هويهل داراي زه مانه
خوداي خودا يان تاقى بتخانه
هر تاكه زيندهى روى سهر زه مينم
تو نه مامى باغ من هر په رچينم
ههنى نه نديشهت هيچ نه بو جه كهس
نه بو دوشمهن به تو دهست پرس
زاهيرن يهكى جه نه هلى كوففار
غه ليز و بهد زات مه لعوونى مردارد

دوورا دوور که ردهن سه بی پیغه مه
 تا ئه بوله هه ب شنهفت ئه ی خه بهر
 لوا ئه مه لعوون که ردش کو شه مال
 یه ک بازوش شکه ست به وینه ی خرخال
 ئه و هم وه قوره ی ش ده ردهم هانا بهرد
 زیاد جه ئه نداز داد و بی داد که رد!
 قه ومان واتشان: ئه ی ئه بوله هه ب
 ئه ی مه ولا زاده ی تایفه ی عه ره ب
 مه ر سو جده خودای یه کتا به رده نی
 دینی محمه د قبوول که رده نی
 ئه بوله هه ب وات: تانه مه دهن لیم
 من هه ر وه دین جه د و ئابای ویم
 عه بدولموته لیب کام دینش بی یه ن
 من جه دینی ئه و بازگه شتم نی یه ن
 لاکین جه کومه ک برزاده ی ویم
 دریغ نه داروون تا رۆح مه نده ن پیم
 هه ر که س چه نی ئه و جه نگش ئیراده ن
 چمان جه ماده ر هه رگیز نه زاده ن!
 ئه و مه شغوولی کار ئومووری ویشه ن
 ئیوه به و شه خسه ده خلتان چیشه ن
 یه کسه ر واتشان: تو نیکت که رده ن
 هم سیله ی ره حمت به جا ئاوه رده ن
 جه زره ت مه شغوول بی به ده عوه ت جه نو
 زره بیم نه که رد جه قهومی به دخو
 موشریکان نه بی یارای به دیشان
 وه ساتی سه دجار جه زره ت مه دیشان
 جه ئه بو تالیب پاریز مه به رده ن
 تاکه ئه بو جه هل، بن هیشامی قیت
 چه نی عه تبه بن ئه بی موقیت

ئه و دوو شه ی تانه عه له یه یله عه نه
 داشان ئه بوله هه ب، چه ند تیر و ته عه نه
 واته ن: محمه د برزاده ی تو ن
 بی رسن عه بدولموته لیب جه کو ن!
 چون ئه بوله هه ب شنهفت ئه ی خه بهر
 تاشیی وه حوزوور پاکی پیغه مه
 وات: یا محمه د سوئالی داروون
 لوتفی جه وابت وه چه م مه داروون
 عه بدولموته لیب مه نزلش کامه ن
 ئیسته ئه رواحش جه کام مه قامه ن
 فه رما: ئه ی سوئال فایده ش چیشه ن
 ئه و ماواش جه لای قه ومانی ویشه ن
 ئه بوله هه ب، هم وه لای قه ووم یاوا
 واتش: محمه د وه بته ور فه رماوا
 ئه بو جه هیل وات: ئینه مه عناشه ن
 یانی های دوزه خ ئه به دی جاشه ن
 باز ئه بوله هه ب دیسان نادم که رد
 جه نو هم سوئال وه لای جه زره ت بهرد
 وات: یا محمه د بو راست واچه تو
 عه بدولموته لیب وه دوزه خ مه شو!
 جه زره ت وات: به لی کارش ویه رده ن
 هه رکه س تابیه عه ت دینی ئه و که رده ن
 سه د هه زار به لا گشت نه راشانه ن
 سه عیده ی دوزه خ دايم جاشانه ن!
 ئه بوله هه ب جه قین خه شمش خرؤشا
 مه غزش نه که لله ی کاپوولش جوؤشا
 وات: وه لاله نی به ینی من و تو
 تا رووی قیامه ت عه داوه ت مه بو

جه موعاونهت جه زرهت كيشا دست
 هم چهنی قورهيش ئيتيفاقش بهست
 دايم وينه‌ی گيچ دؤريا مه‌جوشا
 جه ئه‌يزا و ئه‌زار جه زرهت مه‌كوشا
 غه‌ره‌ز هه‌ر ئه‌وه‌ند جه سارهت كه‌رده‌ن
 ئه‌موالی ئه‌سحاب وه ئيحجاف به‌رده‌ن
 جه زرهت جه ئه‌نديش عه‌دوی بئ شمار
 به‌ر شیی جه مه‌ككه‌ی شه‌ريف وه ناچار

فصل در بیان رفتن حضرت به طائف

شای خه‌تمی په‌نا سه‌یدولئه‌برار
 شه‌فیععی ئومه‌م موسته‌فای موختار
 جه شه‌ری ئه‌شرار قه‌ومی دل جه سه‌نگ
 جه زرهت فراوان دل ئاوه‌رد وه ته‌نگ
 جه مه‌ككه‌ی شه‌ريف كوچي خه‌ير كه‌ردش
 زه‌ید بنی حاریس چهنی ویش به‌ردش
 ئه‌و رۆ ته‌شريف به‌رد تاكه‌ خۆر ئاوا
 تا وه قه‌بيله‌ی بنی به‌كـر یاوا
 وانا جه‌مدی زات تاکی ته‌نیای فه‌رد
 په‌ی رای موسته‌قیم مه‌ردوم ده‌عوهت كه‌رد
 چون ته‌وفیعی حه‌قق نه‌بیشان ره‌فیع
 هیچ كام به‌ جه زرهت نه‌كردن ته‌سدیق
 بادیه‌ی بی‌دی جه نو‌كه‌ردش ته‌ی
 تاكه‌ ته‌شريف به‌رد وه‌قه‌بيله‌ی حه‌یی
 ئه‌هالی ئه‌و قه‌وم هه‌ر سو‌یح تا به‌ شام
 په‌كیه‌ك ده‌عوهت كه‌رد به‌ دینی ئیسلام
 به‌ قه‌ولی جه زرهت ئه‌وه‌ل حازم بین
 جه‌و دما دیسان په‌كسه‌ر نادم بین

جه زرهت وه مایوس جه‌وان هم وه‌به‌رد
 روو به‌قه‌بيله‌ی ئه‌هلی تایف كه‌رد
 قه‌بيله‌ی شه‌فیع عه‌ره‌ب عه‌شایر
 مه‌شیی وه‌لاشان شه‌یتان وه‌زاهیر
 خولاسه‌ جه زرهت شای كه‌رده‌ن بی‌گه‌رد
 ده‌رو جه‌و مه‌كان ته‌وه‌قوفش كه‌رد
 روئه‌سای شه‌فیع ئه‌شرافی ئه‌قوام
 په‌كیه‌ك ده‌عوهت كه‌رد وه‌دینی ئیسلام
 هیچ كام به‌ خودا ئیمان‌ش ناوه‌رد
 هیچ كه‌س وه جه زرهت باوه‌رپش نه‌كه‌رد
 چون بی ده‌وله‌تان خه‌قق نه‌دان پيشان
 نه‌ویه‌رده‌ن جه‌دین زه‌عیفی ویشان
 به‌ئێ سئ نه‌فه‌هه‌ر هه‌ر سئ براده‌ر
 هه‌ر سئ سه‌نادید قه‌ومی به‌د گه‌وه‌هه‌ر
 شه‌یتان به‌رده‌بی عه‌قل و فامشان
 مه‌شه‌وور بی جه‌لای عاله‌م نامشان
 عه‌بد بالیل و حه‌بیب وه مه‌سه‌عوود
 گو‌م‌رای به‌دكه‌لام له‌ عینی مه‌ردوود
 هه‌رسئ گاه حاکم گاه‌ی وه‌زیر بین
 فره‌ندی عه‌م‌روی ئیبنی عومه‌یر بین
 جه زرهت ته‌شريف به‌رد په‌ك رو وه‌لاشان
 نوور ئه‌فشانی كه‌رد نه‌ باره‌ گاشان!
 فانا، هه‌زار موع‌جی‌زات پيشان
 به‌دینی ئیسلام ته‌كلیف كه‌رد لی‌شان
 په‌كیشان واتش: ئه‌رتو ره‌ه‌به‌ر بای
 به‌خودا قه‌سه‌م تو‌ئه‌ر پي‌غه‌مه‌ر بای
 من قاپی كه‌عبه‌م سه‌یره‌ت كه‌رده‌ بو
 سو‌جده‌ی مه‌نقوشات مانیم به‌رده‌بو

سانی وات: مه‌گه‌ر خاسته‌ر جه تو
 نه‌که‌وته‌ن جه ده‌س خوداوه‌ند جه تو
 بنیونه فه‌رقش تاجی سه‌روه‌ری
 بکیانوش نارو په‌ی پیغه‌مه‌ری
 سالیس هم و اتش هه‌رگیز چهنی تو
 نه‌که‌روه‌ون من زه‌ره گف‌ت و گو!
 نه‌ی پیغه‌مه‌ری به بی تو وه‌هم
 نه‌لبه‌ت ماوه‌ری من نه ته‌که‌لوم
 هه‌رسی بی نه‌ده‌ب هه‌رسی بی حه‌یا
 هه‌ر سی رووسیا هه‌رسی نه‌شقییا
 ده‌ستی روو نیان وه‌ سینه‌ی هه‌زرت
 نه‌و سینه‌ی له‌تیف بی کینه‌ی هه‌زرت
 فه‌رما ده‌عه‌تم قبوول نه‌که‌رده‌ن
 سو‌جده وه‌ خودای واحید نه‌به‌رده‌ن
 باری نیلتی‌ماس نی‌ده‌ن جه‌لاتان
 بار هه‌ر مه‌حزی بوئیوه خوداتان
 مه‌نزوورش نی‌د بی شای خه‌یرولبه‌شه‌ر
 مه‌بادا قوره‌یش بشنه‌وان خه‌به‌ر
 قه‌ومی کینه‌جو تایفه‌ی کوففار
 دلیر ته‌ر به‌یان جه‌ نی‌زاو نه‌زار
 نه‌و سی به‌دبه‌خته به‌د مه‌زه‌پانه
 گال دان وه‌ زومره‌ی خویش و بیگانه
 هه‌ر یه‌ک به‌ سه‌نگی نه‌و سته‌م کاران
 هه‌زرت که‌ردشان وه‌ سه‌نگه‌ باران!
 یه‌کسه‌ر به‌ جارئ گشت هه‌جووم به‌رده‌ن
 ساقی ته‌شریفش خوون ئالوود که‌رده‌ن
 چهنده‌ جا فه‌رقی زه‌ید شکسته‌ن وه‌هم
 نه‌زله‌ق مه‌به‌رده‌ن چون ماری نه‌رقه‌م

فه‌ریاد مه‌ که‌رده‌ن ساحرای مه‌جنوون
 بشو په‌ری ویت توونا به‌ر وه‌توون!
 فیتنه و شه‌راره‌ت جه‌ نی‌مه‌ لاده‌ر
 ساده له‌وحیمان گشت گومراه مه‌که‌ر
 خولاسه هه‌زرت وه‌ دل شکسته
 زه‌لیل و زکار هم خوار و خه‌سته
 مه‌حزون و مایووس زامدار و زایف
 به‌رشیی جه‌ توردام قه‌بیلله‌ی تایف
 روو که‌رد وه‌ باغی ته‌مام ئاباد بی
 جه‌ مولکی مه‌که‌که‌ قه‌دیم ئی‌جاد بی
 زاهیره‌ن نه‌و باغ ئالای بی عه‌یبه
 مه‌شه‌وور بی به‌ باغ عه‌تبه و شه‌یبه
 هه‌زرت به‌و حاله‌ت به‌و جوهد و جه‌ختی
 ته‌شریفی خه‌یر به‌رد وه‌سای دره‌ختی
 کوئی خه‌م جه‌ خاتر شه‌ریفش جه‌م به‌ست
 لیوی په‌ره‌ گوول به‌ مرواری گه‌ست
 ده‌ستی مویاره‌ک به‌ دوعا به‌رز که‌رد
 نالا جه‌ قاپی تاکی ته‌نیای فه‌رد
 واتش: یاریبی دل په‌ر جه‌ه‌وونم
 مه‌علوومه‌ن جه‌لات زه‌عیف ده‌روونم
 خواری مه‌زه‌لله‌ت وه‌یلی توونا و توون
 جه‌ باره‌گای تو مه‌رفووز مه‌داروون
 من جه‌ کافران نه‌داروون زاله
 موهیم یه‌که‌یه‌کی که‌رده‌ن حه‌واله
 ئومیدم نی یه‌ن غه‌یر جه‌ تو یه‌ک که‌س
 په‌نا هه‌ر به‌ توون فه‌رد فه‌ریاد ره‌س
 یا خودای که‌ریم که‌ره‌م بی شومار
 من ته‌نه‌ها یه‌کی نه‌وان سه‌د هه‌زار

ئەر تۆنەكەرى موشكىل گوشاييم
 نەبۆ جەى بەند ھەرگىز رەھاييم
 ئەگەر تۆ رازىت بەندە بەى حالە
 بكيششون دايم ئەى ئاھو نالە
 منىچ بە زاتت رەزايەت داروون
 تا يەومەلمەمات وەتال مەياروون

(لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم)

عەتبە و شيبە ھەردوو نە باغ بين
 خەيلى خاتر شاد دلوش دەماغ بين
 جە يەك مەوزووع مورتەفيع بى خەم
 ھەردوو بە دلشاد نيشتەبين و ھەم
 جە ئەھلى تاييف نەزان كارشان
 جەبى ئەدەبى كەچ رەفتارشان
 نىسبەت بە ھەزرت يەكسەر گوش دەردەن
 موشاھىدەى حال ئەوسەعات كەردەن
 رەحمى قەرابەت ئاودەردەن نە دل
 نامووسى مەردى كەردشان حاصل
 يەك تەبەق ئەنگوور ئالام عەقيق خام
 داشان بە عەوداس نەسرانى غولام
 بە رۆش بە نەزەر كيمايى ئەسەر
 نيانە خدمەت شاي خەيرولبەشەر
 ھەزرت وەر جە گشت (بسم الله) كەردش
 دەستى موبارەك پەى ئەنگوور بەردش
 عەدداس كەردش سەير شەرمى شونى ئەو
 ديا وە شىيودەى ھەمايونى ئەو
 وات: ئەى كەلىمەى پاكى موقەددەس
 من جەى مەملەكەت نەشنەفتم جە كەس

ھەزرت فەرما: تۆ جە كام ديارى
 مە كانت جە كۆن چە دىنى دارى
 جواب دا كە من خەلقى نەينەوايم
 غولامى مەردم وىلى گەداييم!
 مەخلووق ماواى نەينەوا زەمىنم
 غەريب و غەمبار نەسرانى دىنم
 ھەزرت فەرما تۆ عىزەت قەرىنى
 جە قەرىبەى يونس ئىبنى مەتىنى
 عەداس وات: ئەى شەخس تۆ خودا پەرسىي
 ئاخىر تۆ چەتەور يونس مشناسىي
 ھەزرت وات: چەنى ئەو برادەرم
 ئەو پىغەممەرن من پىغەممەرم
 عەدداس چون شنەفت جە ئىنشاي ھەزرت
 پەياپەى بۆسا خاك و پاى ھەزرت
 عەتبە و شيبە نىگاشان مەكەرد
 واتشان: غولام بە فەساد ئاودەرد
 عەدداس جە ھەزرت ھىمەت خواھى كەرد
 ديسان روو بەلایى خواجەكان ئاودەرد
 واتشان ئەو شەخس چىشەن تەمەنناش
 ئارو تۆ بەوتەور بۆساي دەست و پاش
 جوابدەى كارى بە من خەبەردا
 ھەرفش نە جەرگم يەكسەر ئەسەردا
 غەير جە ئەنبىيا بەگشت سىر وانان
 ھەنى زى بەشەر ئەو سىر نەزانان
 واتشان: ئانە تۆش فرىفتە كەرد
 رىشەى جەرگى تۆش جە بىخ بەر ئاودەرد
 عەدداس وات: حاشا ھەرفتەن سەردەن
 خودا جەو خاستەر خەلقەت نەكەردەن

جهو دما حه زرهت شای خه یرو لبه شه هر
 دیسان چه نی زهید راگهش گرت نه و هر
 که مکهم تا غرووب تازان بی داخل
 به تنی نه خلشان که رد به شه و مه نزل
 جه به تنی نه فله چون مه نزل گاه بی
 تا مه ککه ی شهریف نیم و فرسه خ رابی
 حه زرهت چه نیس زهید نمای شامش که رد
 سوجده ی ذاتی پاک شای بی زه و آل به رد
 عه شره ی قه راءت جه قورثان و انا
 سارا و کesh و کو دس که رد وهانا
 جننی نه سیبین تومزه هفت نه فهر
 گوش دان به تاواز سه دای پیغهمهر
 جنیپان ههر هفت ویشان که رد به مهوت
 ههر تاکه حه زرهت فاریغ بی جه سهوت
 ویشان زاهیر که رد به وینه ی به شه هر
 تاشین وه خدمت پاک ی پیغهمهر
 به کیهک به خودا ئیمان ناوهردهن
 باوهر به حه زرهت ریسالهت که رد هن
 شای خه تمی په نا فه رمان داپیشان
 وه قتی شین وه تن لای قه وم و خویشان
 قه وما سیلله نه عه ین ده عوهت که ن
 بادا زینده گی بی مشه ققهت که ن
 جهو دما فه وری ههر نه و هفت نه فهر
 مازوون بین نه و شه و جه لای پیغهمهر
 شین وه نه سیبین وه ماوای ویشان
 ئیزهار که رد شان کرد قه وم و خویشان
 غه رزه هرچی جنن ئیستیماعش که رد
 به خودا و ره سوول ئیماننش ناوهرد

جه دمای سی ماه جه نه سیبین بی
 ههرچی نه جیننه نه و سه ر زه مین بی
 گردشین وه پابوس شای خه یره لئه نام
 جهو دما حه زرهت عه لی هیسه لام
 ته شریف وه شه عب جه یحوون به رده بی
 ویرانان به نوور ناوا کسه رده بی
 جه یحوون جایی بی بی غایهت زه ریف
 واقع بی قه دیم جه مه ککه ی شهریف
 قه سری جه پارچه ی دوری مه کنوون بی
 خه دیجه ی کوبرا نه و جا مه دفوون بی
 حه زرهت ته شریفش نه و شه و جه گولگه شت
 جه یحوون که رده بی وه ره وزه ی به هه شت
 جیننی نه سیبین نه هلی جان فاش
 نه و شه و فایز بین گشت وه خاک پاش
 حه زرهت جه لاشان تاکه شه فقه زهرد
 موشاهه ده ی جند عه جایات که رد
 باقی ته فسیلش مه جه ووله ن چون خواب
 سه بتهن جه کیتاب ره وزه تولئه حباب
 فایدهش نی یه ن خود به س ره وایهت
 با بشین وه سه ر نه سلی حیکایهت
 جه به تنی نه و شه و پیغهمهر
 چه نی جنیپان ههر هفت نه فهر
 وبارا به زیکر حه یی لایه مه ووت
 مه سمووع بی جه لای نه هلی مه له کووت
 سه حهر سه بعه جن بوسان ده ست و پاش
 دهرسات وینه ی جن غایب بین جه لاش
 سه لات فه جرش هم به جا ناوهرد
 ئیراده ی مه نزل مه ککه ی شهریف که رد

زهید بنی حاریس ئاما ئه و جواب
 عهرز کهرد نه خدمت شای مهلهک ریکاب
 ئیمه جه ئیزا ئهزدادی کوففار
 بهرشین جه مهککه وه چار و ناچار
 ئیسته بی جهوار بهکی جه ئهوان
 مهسلهت نی یه بشین بهدهوان
 حهزرت عهززی زهید قبول کهرد به دل
 جه کوهی ههرا گرتشان مهنزل
 شهخسی کیانا تا وهلای مهتعهم
 وات: مهبو ئه و من کهرو خاترجهم
 ئیمه بگیرو نه جهواری ویش
 ئیشاللا مهدام خهیر مهیۆ نه ریش
 مهتعهم ئیلتیماس ئیجابته کهردش
 قاسید هم جواب سهفارش بهردش
 قاسید وات: قدووم ئهرزانی کهرو
 وه بهندهخانه تهشریف باوهرو
 سهحر زوو مهتعهم ویش موسهلهح کهرد
 سوار بی وه ئهسپ چون مهردانی مهرد
 چهنی فرزندان گرووی قهوم و خویش
 حهزرت باوهرو وه جهواری ویش
 شین وه ئیستیقبال شای خهیرلئه نام
 غهزهز تا یاوان وه بهیتولحه رام
 سا چون ئهبو جههل شنهفت ئهی خه بهر
 سهرسام جه مهنزل ویش شیی وه بهر
 جه بهیتولحه رام یاوا وه مهتعهم
 بهعد تهواز وات: یا ئیبنی عم
 دینی ئهحمدهت ئیختیار کهردهن
 سوجدهت به خودای نادیده بهردهن

واتش: نهوهللا تهعنه مهدهر لیم
 ئادم ئاوهردهن به جهواری ویم
 وات: هه کهس تو کهردی دهوای زامانش
 ئیمه یچ هادامان یه کسهر ئامانش
 حهزرت تهشرینش به مهککه ئاوهرد
 حهجهرلئه سهوهده ئهوهل تهواف کهرد
 جه کهعبه توللا دوو رکعت نماز
 کهرد پهی ریزایهت کهریمی کار ساز
 نه پهرسا جه کهس نه کهس پهرسا لیش
 تهشریف بهرد وه قهسری هه مایونی ویش
 سهحر هم تهشریف بهلای مهتعهم بهرد
 جه ئه و ئیلتیماس رهدی جهوار کهرد
 مهتعهم عهرزش کهرد دل وه ئه ندیشهن
 رهددی جه وارم سه بهب که چیشهن
 فهرمانه مه بوم زیاد جه یهک رو
 جهواری کوففار موشریک چون تو
 مهتعهم مولته میس حهزرت قبول کهرد
 حهزرت هم تهشریف وه ئه ندهروون بهرد
 ههفته دوو ههفته نیشته بهخاتر شاد
 خهرمانی خه مان جه و دهم داد وه باد
 تا یهک عورته پهر حهیا و حه لیم
 مشهور به خهوله کناچهی حه کیم
 دایم نه خدمت خواجهی کاینات
 گوستاخی مه کهرد به عه جایات!
 جه و دهم دا خهوله شوخی نازهنین
 ئاما وه خزمهت فهخر لعاله مین
 واتش: یا حه بیب سهرم بو فدیت
 مازوونم من ژن بوازوون په ریت!

شای خەمی پەنا شای گەردوون بێگەرد
 وە حەرفی خەولە تەبەسوومی وەرد
 فەرما زەن جە کۆ ماوەری پەریم
 نەسلی ئەو جە کەین نامش واپە پیم
 وات: بە کرت مەبۆ پیت کەروون تەحقیق
 عایشە دوختەر بووبە کەری سیدیق
 ئەر بەبۆت مەبۆ هاسوودە ویمان
 ئەو زووتەر بەتۆ ئاوەردەن ئیمان
 فەرما بە تەو فقیق دەهەندە داور
 بشۆ هەردووشان خواستگاری کەر
 خەولە بە فرمان ئەمری پێغەمەر
 روو کەرد وەیانە ی سیدیقی ئەکبەر
 شیی بەلای عایشە ی ئەعلا
 (رضی اللہ تعالیٰ عنہا)
 خەولە عەرزش کەرد یا ئومی رەمان
 تا سەر بۆ کەرەم خودای ئاسمان
 خواجە ی کائینات منش کیانان
 تۆش بە جای ئومی تەو وەقە وانان
 مەیلش عایشە ئەر سەد منالەن
 نەزەر کەردەن لیش پە ی ئەو حەلالەن
 ئومی رەمان وات: سەبەر بکەر تۆ
 تاکە ئەبوو بە کەر تە شریف باوەرۆ
 سیدیقی ئەکبەر دارای زەمانە
 جە و دەم تە شریفش ئاوەرد وەیانە
 خەولە عەرزش کەرد مە تەب سەرانسەر
 وات: عەرز بکەر هەم بە پێغەمەر
 عایشە جارێ هیلای منالەن
 تەحریری تاریخ عومرش شەش سالیان

من دايم رۆحم هانه خـاک و پاش
 مە تەبی هەنی عەرز بکەر جە لاش
 من بە برادەر قـەرار شـ دادەن
 عـایشـە بە ئەو برادەر زادەن
 ئە ی عەقیدە مە کرووہ یاخو جـایزەن
 ئەرسەد کە ئە هلی پەبوەند فـایزەن
 خەولە هەم دەرسات سفارشات بەرد
 مە تلویبات یە کیکە عەرزی حەزرت کەرد
 فەرما هەم بشو ئیتمینان کەر لیش
 واپە ئەبووبە کەر هیچ نەبۆش ئەندیش
 نەک خۆ برای شیر یەک رایا وەرین
 جە دینی ئیسلام گشت برادەرین
 جـایزەن نیکاح عەقـدی ئەو دوختەر
 جویرە ئیل حوکمش ئاوەردەن جە سەر
 وە گەر هەم ماچۆ منالەن هالا
 لازمەن عومرش بشو وەبالا
 خوداوەند جە سەر ویش دان روخسەتش
 مە و قووفەن ویسالت تابلووغەتش
 خەولە فەرما ییش پاکی پێغەمەر
 یاونا بە سەمەع سیدیقی ئەکبەر
 وات: بشۆ عەرز کەر بە مەحرەمانە
 تە شریف باوەر و بە بەندە خانە
 شای شەفاعەت خواہ سالاری مەحشەر
 تە شریف بەرد بەلای سیدیقی ئەکبەر
 عەقـدی عـایشـە سـیدین مە کەردەن
 پە ی موبارەکی شیرینی وەردەن
 عەرۆسی ئەو شای شپۆوی شیرینە
 جە دەم ای سی سال کۆچی مەدینە

بادا مهوقوف بهو ئهمر ئه و جارى
 تاكه روو بكهين هم وهلاى كارى
 ديسان هم خهوله جه ئه و مهوعووده
 به ئه مرى هه زهت شىبى وهلاى سووده
 واتش: من موژدهى خه يرم ئاوهردهن
 هه قق به شانى كه رامهت كه ردهن
 موسته فا موختار مه يلى تو دارو
 وه شادىبى عومرى چه نيت بو بارو
 وات: پهر مو بارهك چون ئه و عازمه ن
 به لام مه سه له حهت پدهر لازمه ن
 خه وله ديسان شىبى وهلاى زه معه ي پير
 فه رمووده ي هه زهت به يان كه رد ته قير
 زه معه كيانا سووده شان ئاوهرد
 خه يلى ده لالهت فرزه نند و يش كه رد
 واتش: محه مه د كه فوى كه ريمه ن
 بو زورگه واره ن شان عه زميه ن
 ئه گه ر مه يلت هه ن تا بده وت به ئه و
 تو په روانه وار ئه و چون شه معى شه و
 سووده رو خسه تدا زه معه قبوول كه رد
 كيانا هه زهت ته شريفش ئاوهرد
 به مو بارهكى عه قدش جارىبى كه رد
 سووده شان به قه سر ئالاي هه زهت به رد
 مه لايه كه ي عه رش ئه و شه و جه شادىبى
 وانا شان مه قام مو بارهك بادىبى

فصل در بيان ذكر عروج حضرت دريبت المقدس تا مسجد الاتقى

شهوى شهريفتهر جه له يله تولقه در
 جه فرشته ي خه ير شاي ئه سحابلبه در
 هه زهت جه سه راي ئه مه هانى پاك
 فارغ بى جه زيكر فه ردى ته ني اي تاك
 خاتر هه زين بى جه گو مر اهيى قه وم
 مه شغوول بى جه و ده م به ئه سبابى نه وم
 شىبى نه جامه ي خه و چون سه ولى ساوا
 ناگاه وينه ي به رق جو بره ئيل ياوا
 وات: يا محه مه د حوكم ئاوهردهن
 پادشاي شاهان تو ته له ب كه ردهن
 فه له ك ئينتيازار پاپوسى پاته ن
 مه لايه ك يه كسه ر چه مه راي راته ن!
 (قم بسم الله الرحمن الرحيم)
 روژن كه ر ئه فلاك تا عه رشى عه زميم
 زه مين وه پابوس پات پهر نوور بو
 سه نكي هه ردان گشت وه سورمه ي توور بو
 جو بره ئيل جه نو وه ئه ده ب ده س به رد
 سينه ي مو بارهك هه زهت هم شه قق كه رد
 ميكا ئيل دل و ده روونش كه مه كم
 شستشان ته مام به ئاوى زه مزه م
 مه ملووه كه ردشان يه كسه ر وه حيكمه ت
 جه ئه سلى ئيمان ئه مرى نبوه ت!
 خو لاسه ئه و شه و شاي خه يرو لبه شه ر
 جه حو جره ي شه ريف به ردشان وه به ر
 به چند شادى و زه وق به مه يلى و وه فا
 تا ته شريف به ردهن وه مه رووه و سه فا

هه زرهت نیگا کهرد بورا قی چون بهرق
 نوورین تهر جه نوور شوعله ی شه مسی شه رق
 رووانتهر به رفهفت چون بهرقی نه نجهم
 ناده می سوورته شوخی تاووس دهم
 زین جه زتی چه سه رزین حولله ی نوور
 نالای مورسه سع نم داده ی کافوور
 که فه ل پووش جه لای جه واهیر کاری
 سیننه بند مه فتوول تافته ی مرواری
 ریکاب جه نه لماس به ند ریکاب گه وه هر
 زه برته نگ تلای دوو قالی نه حمه ر
 لیجام دانه به بد بی عه بیی نالا
 کارخانه ی لاره یب ئوستادی بالا
 پال چون زولف حور سم چون قورسی خوهر
 ساق چون سیمی ساق نال وینه ی قه مه ر
 دووبال وینه ی بال به بداخی شاه ی
 به یه ک دهم ته بی که رد جه مه ه تا ماه ی
 بوراق جه و دهم دا مه که ردش خرؤش
 تا جویره نیل گرت ریکابش وه دؤش
 میکائیل عه نان مه حکم گرت وه که فف
 جه م بیی نه ده ورش مه لایه ک سه فسه ف
 جویره نیل واتش: یا خه یرولبه شه ر
 فه رمه و سواریه به نه مری داوهر
 سالاری مه حشه ر شای له ولاک خیتاب
 پای سوواره کش نیساوه ریکاب
 سوواری بیی وه زین بهرق ناسای بوراق
 وه عه زمی که ردش گه ردوونی هه فت تاق
 به نه مری قادر حه بیی ره بیانی
 راهی بیی چه نی گرو ی رؤحانی

هه ر چووار موقره ب چه نی پیغه ممه ر
 مه واتهن به خبه خ نه لاهو نه کبه ر
 جه ناگاه دوو زه رف چون دوری خوشاب
 به کی پر شیر و به کی پر شه راب
 یاونان به سه مع شای خه یرولبه شه ر
 جه ی زرووفانه به کی قبوول که ر
 هه زرهت ده رسات ده س په ی زه رفی شیر به رد
 (بسم الله) وات، شیر ته ناول که رد
 جویره نیل عه رز که رد یا خه یرولئه نام
 نه رتو شه رابت بنوشا نه وجام
 زومره ی ئوممه تت باده خووار مه بی
 دمای تو یه کسه ر گوناکار مه بی
 (القصة) خه یلی سه حرا ته بیی که رده ن
 جه بادیه ی به ر بیدی و به رده ن
 به کی جه یومن به ناله ی خه ته ر
 وات: یا محمه د ته وه قوف بکه ر
 ساتی من جه تو سوئالی داروون
 جه واب لوتفت وه چه م مه داروون
 هه زرهت ه بیچ نه که رد زه ره مو دارا
 نه دا جو ابش ویه رد جه و سارا
 هه م جه لای یه سار به کی داخه به ر
 وات: یا محمه د ته وقوف بکه ر
 سوئالی داروون بده ر جو ابم
 سه حراء گیل بی یه ن جه نیزتیرابم
 هه زرهت نیلتیققات زه ره نه که رد په یش
 پادا نه بوراق ویه رد بی نه ندیش
 دیسان یه ک عه ورته شوخی شیرین ناز
 وه بانگی بی شه رم بولند که ر ناواز

لاز هم سوار بیی پا دا نه بوراق
 راهی بی چون بهرق ته بیی که ردش نفاق
 جه هیچ مه نزلتی نه که رد مه واسا
 یاوا به قاپی مه سجیدولئه قسا
 دیسا جه بوراق پا تا وهرده وه
 سوجدهی زاتی پاک واحید بهرده وه
 جه معی نه نبیاء مه لایهک ته مام
 که ردهن ئیستیقبال شای خه یرو لئه نام
 جویره ئیل جله وگرت وه دهسته وه
 بوراق جه قاپی مه سجید بهسته وه
 ه زرهت ته شریفش وه نه ندره وون بهرد
 عه زه سوجه گای نمای حاجت که رد
 سه فیری میعراج ره وندهی فه لهک
 بیی به پیشه وای نه نبیاء و مه لهک
 به لام نه و قاپی بوراق پی بهسته
 دهستکاری دیوان هه رگیز نه شکسته
 سفدته ره جه رنگ ته خته ته ختی عاج
 مه شهور بی نامش وه بابو لمیعراج
 چه ودهم چند هه زار فریشتانی خه یر
 هم پیری ته واف هم پی سه فا و سه یر
 ثامن به خزمهت شای خه یرو لئه نام
 به کیهک جه حوزوور که ردشان سه لام
 واتهن: یاره سهوول نه وهل و تاخر
 یا محمه مد یا شه فیعی مه حشر
 تا ه زرهت په رسا جه روحه لئه مین
 واتش: یا نه خی برای دنیاء و دین
 مه عنی نهی سه نا و ته حییهت چی شهن
 په نه م وچه راست دل وه نه ندیشهن

جویره ئیل عه رز که رد یا خه یره لئه نام
 مه عنای ته حییهت ئیده ن جه که لام
 بینای نه وه لین گشت نه شیاء تونی
 هم خه تمی خاتمه نه نییاء تونی
 به شافعی تو مه هر مه بو دفع
 ه شری قیامهت به تو مه بو دفع
 قوم یا محمه مد دیره ن دیارهن
 ئیسته پی ئامایت حه قق ئینتیزارهن
 خیزا جه مه سجید وه بی مدارا
 دهستی ه زرهت گرت به ردش وه سارا
 دیش نه رده بان ئالای ش ه ره فناک
 دووپاش جه زه مین فه رقص جه نه فلاک
 بهک لاش زمرود، شیرینی دولبه ر
 بهک لاش هم مه رجان یا قووتی نه حمه ر
 پایش به کایهک جه دوری مه کنوون
 سازان وه یهک دم پادشای بیچوون
 فه وج فه وج فریشتان له تیف ئالا
 مه بیان وه پابین مشان وه بالآ
 ه زرهت ته شریفش چهنی جویره ئیل
 هم به و نه رده بان و یهرد به ته عجلیل
 به ته و فیقی زات، حه بی بی به دل
 یاوا به ئیوان گه رده وون نه وهل
 قه ولی و اچیوان جویره ئیل وه بال
 ه زرهتش هورگرت وه بی قیل و قال
 بی غوسسه و خه یال وه بی وه سواسه
 بهرد وه ئاسمان وه یهک هه ناسه
 جویره ئیل ده رسات خواجه بیدار که رد
 دهنگی ده ققلب جه که یوان و یهرد

دهردهم قاپیه وان په رسا: تو کینی!
 مه گهر جه مه خلوق رووی سهرزه مینی
 جه واپ دا: که من روحه لئه مینم
 مامووری مورسه لئه مری زه مینم
 دیسان: وات: ئانه کین چینی تو!
 وات: محمه د شای فریشته خو
 واتش: مه گهر حه قق ئه و ته له ب که رده ن
 وات: به ل ئیحزار پای په شت په رده ن
 واتش: مه رحه با وهش ئامای سه دجار
 سه له وات دا به رووی ره سوولی موختار
 قاپی ئاسمان دهرسات که رده وه
 سوخته هی نووری پاک حه زره ت به رده وه
 ته شریف به رد وه بان ئاسمان ساف
 چه رخی چه پی واز به رزی بی ته ناف
 حه زره ت دیی شه خسی ته مام موپاره ک
 ویش په ی ئیستیقبال که رده ن ته داره ک
 جوپه ئیل جه نو وات به پیغه مه ر
 ئانه ئاده مان شای ئه بولبه شه ر
 ئاخیر باباته ن سه لام بکه ر لیش
 موژده ی ریساله ت هم ویت بده ر پیش
 حه زره ت که رد سه لام شای ئه بولبه شه ر
 ئاده م سه نده وه سه لام جه و سه روه ر
 واتش: مه رحه با فرزه ندی سالح
 قه زات وه فرزه نده سه د هه زار تالح
 وهش ئامای سه روه ر گشتین سه روه ران
 ئه ی خه تمی جومله ی گشت پیغه مه ران
 حه زره ت دیش دهری جه لای راستی ئه و
 بوی عه ترش مه یو وینه ی شه ووبی شه و

دهری جه لای چه پ ئه و هم دیاره ن
 بو ی عه فوونه تش چون بو ی مرداره ن
 ئاده م جه وده م دا نامی حه قق مه به رد
 گاهی مه گه روه و گاهی خه نده ش که رد
 حه زره ت په رسا که رد جه روحه لئه مین
 فه رماکه ئه ی په یک ره به له عالیه مین
 ئاده م په په ی چیش جه رگش بریانه ن
 گاه گاه نه خه ندان گاه نه گریانه ن
 ئه و دهری بو نخوش چینی ئه و بو ی به د
 ره مزی ئه و چیشهن دانای خوره دمه ند
 جوپه ئیل عه رز که رد واتش: یا خاته م
 ئه و دهری بو خوش لای راستی ئاده م
 هه ر جه رووی ئه زه ل نوور پیدا وه شته ن
 قه ریب وه ریزوان ره وزه ی به هه شته ن
 ئه رواحی پاکمان ئه ولادی ئاده م
 سه عاده ت مه ندان موپاره ک قه دده م
 په کسه ر به واردا مه که ران گوزه ر
 مه شان وه به هه شت وه بی دهر دیسه ر
 جه وپونه ئاده م راهیبی و خه ندانه ن
 خه نده ش جه شادیی ئه و فرزه ندانه ن
 ئه و دهری به د بو لای یه ساری ئه و
 راگه ی دوزه خه ن چون زولماتی شه و
 ئه رواحی خه بیس ئه شقیای به دخو
 ئه و جاگه یه گسه ر به دوزه خه مه شو
 ئاده م په ی ئه وان خاترمه حزوونه ن
 جه رگش چون بریان دهر وون په ره وونه ن
 زومره ی قودسییان موکه رهم یه کسه ر
 ئامان وه پیشواز شای خه یرولبه شه ر

ماه خور چهنی بهرجهسی بههرام
 بوّساشان ریکاب شای خه یروئنه نام
 عه تارد ره قهم ویش کهرد فه راموش
 حهلقه ی غولامیش دهرسات کهرد نه گوش
 سهبعه سه ییاره سورہیا و زوحه ل
 بین به پایه نداز موسته فای مورسه ل
 شیعیری یه مانی چون شو عه رای ته رده ست
 جه کیتابچه ی مه دح ئینشای نه عتش به ست
 غه رزه جه سه دتاق گه رده وون دنیا
 کوسی ریسالته ته حمه دی ژنیا
 جه و دما به حوکمی پادشای جه لیل
 حه زره ت شبی وه پشت بالی جویره ئیل
 چون ته بیری تی ژیال یا به رقی رووی ته م
 به رده ش وه پای تامه ئه فلاکی حه و ته م
 به عد ئیستیفتاح گفت و گوئی مه له ک
 مه فتووح بی قاپی سه ربه سته ی فه له ک
 گشت پابوس پای حه زره ت که رده شان
 جه شادیی سوجه دی شوکر به رده شان
 حه زره ت دوو جوان جه و دهم دین به چه م
 هه رده و مه دره خشان وینه ی شو عله ی شه م
 دیسان هم په رسا جه روحه لئه مین
 وات: ئه ی دوو نه فه ر شهریفی پاکدین
 نامشان چی شهن ئه سلشان جه کون؟
 رازی نیهانی که شفش هه ر به تون!
 جویره ئیل عه رزه کهرد به بی زیاد و که م
 واتش: یه کیشان عیسیای بنی مر به م
 بوزورگی مورسه ل یا گه ی ئومیده ن
 جه ئولولعه زمان یه کیشان ئیده ن

ئه و یه ک خواجه ی عه رش نامش هم نربان
 یه حیا پیغهمه ر ئیبنی زه کهری یان
 چون پیغهمه رهن سه لام کهر لیشان
 حوکمی ریسالته ئیزهار کهرد پیشان
 شای شه فاعته خواه سالاری مه حشه ر
 شبی که رده ش سه لام ئه و دوو پیغهمه ر
 جه دمای جه و اب سه لام و سه فا
 که رده ن ته و ازوع چهنی موسته فا
 جویره ئیل عه رزه کهرد یا خه یرولبه شه ر
 ئینتیی زاری تون ده هنده ی داوهر
 حه زره ت سوار بیی جویره ئیل وه بال
 بوراق راهیی لی وینه ی بادی شه مال
 به ته و فیقی زات دارای موعه ززه م
 یاوان وه پای گه رده وونی سه هم
 وه هه ر ته ور سابق جه بابان ویه رده
 گفت و گو چهنی دهربانان گشت کهرد
 موژده ی ئامای خه یر حه زره ت دیاوه
 قوفلی قاپی چه رخ هه ر هه فته کریاوه
 جه سه فای سه هم شای خه یروئنه نام
 یوسف دی وه چه م عه له یه یسه سه لام
 به حوکمی فه رمان ره ببولعه اله مین
 یاوان به سه ر دیا دیش جه نابی ئیدریس
 مه شغوولنه دایم به ئه مری ته دریس
 جه چه رخی په نجه م شای ئه علا سیفات
 هم چهنی هاروون که رده ش مونا جات
 مه هیمزدا مه رکه ب به رقی ئاسای بوراق
 نه کهرد مدارا تا چه رخی شه ش تاق
 حه زره ت نیگاه کهرد به و دیده مه خموور
 دیش مووسا گوستاخ که لیمی کوئی توور

دمای گفت و گو و گشت سه فا و سه لام
 ته عجیل که رد چه زرت شای خه یروئنه نام
 سه ماوات ته بی که رد هه ر شش وه بی خه م
 تا یاوا به تا قی گه رد وونی هه فته م
 جه و دما مووسا جه ده رگای باری
 ده مده م مه نالا مه که ردش زاری
 مه لایه کان وات: دل وه نه ندیشه ن
 یا مووسا سه به بی زاری تو پیشه ن
 واتش: جـوانی تازه ی په نه یاوا
 زه مین تاکه عه رش به و مه یو تاوا
 نامی ئومه تش گشت نه ده فته رهن
 یه قین جـه ئومه ت من زیاده رهن
 نه غله ب گشت ره زه ی ریزوان جاشانه ن
 جه ناتی ته جری مه نزلگاشانه ن
 به لام نه و زاری چه سه سه د نه بی
 زاهیر جه نه قه ل قهومی ویش مه بی
 چه زرت جه گه رد وون نه فلاکی هه فته م
 چونکه ئیبراهیم خه لیل دیی وه چه م!
 هه م به ئیشاره نه خی جویره ئیل
 چه زرت که رد سه لام به تاو و ته عجیل
 ئیبراهیم واتش: مه رحه با سه دجار
 فرزه ندی صالح سه یده لئه برار
 چه زرت گوزره که رد جه به یته لمه عموور
 سو جده گای مه لیک سه رتاپا جه نوور
 جویره ئیل یه کیه ک ره هنموون که ردش
 ته شریف به سه درولمونتسه ها به ردش
 سه دره یه ک دره خت جای جویره ئیل بی
 وه لگی نه و دره خت چون گوشه فیل بی

نه شجارش وینه ی شاخی سه به ر بی
 جه تووبای به هه شت نه و بلندته ر بی
 جه بیخش چوار جوی تاب ره وان
 شه وان تا به رو دایرین ده وان
 دووشان په نهان بین دوو جوشان زاهیر
 زه لالی شیرین بی عه بی تاهیر
 ئیستیفسارش که رد جه روحه لئه مین
 په ی نه و چوار نه هر ئالای بی قه رین
 جویره ئیل عه رز که رد یا ره سولوللا
 وات: نه و چوار جـو به نه مـریلا
 نه و رو نه هانی مه شان وه به هه شت
 په ی چه وزی چه یات په ی سه فا و گولگه شت
 نه و دوو زاهیره که سیر و قه لیل
 یه کی فورانه ن یه کی شان هه م نیل
 دونیاشان مه علووم بو وه تو
 عه رزم هه ر ئیده ن جه ساره ت مه بو
 چه زرت جه سه دره هه م که ردش خروج
 روونیا به شاد راگه ی عووروج
 نه و جا جویره ئیل وه بی چوون و چه ند
 چه زرت راهی که رد ویش هه م به جامه ند
 چه زرت نیگاه که رد په ری جویره ئیل
 فه رما یا نه خی په یکی شای جه لیل
 په ی چیش ریفاقه ت به سه ر نه به ردی
 ئاخیر چه نی من ته خه لف که ردی
 جویره ئیل عه رز که رد یا خه یروئنه به شه ر
 وه یتسه ور قه رار دان ده هنده ی داوهر
 ئیمه گشت یه کسه ر فه رمان به ردارین
 هه ر یه ک مه قامی مه علوومی دارین

حه ره كهی قووهی بآلم نه مه ندهن
 ته وانا تا قهت حال م نه مه ندهن
 ته و جو هوی عه رزی من نه بی مو كه ره ر
 ئه ر زه ره نه و جاه یا بنیو نه و هر
 شو عاعی نووری ته جه لالی ئه قدهس
 سه رتا پام ته مام مه بۆ وه قه قنهس
 وه رنه من رۆحم نه قه ده م گاته ن
 جه هیچ خه وف نه كه ی خودا ه ام پاته ن
 ره سوول ئیید شنه فت جه رۆحه لئه مین
 روو كه رد ئه و هه وا به خاتر حه زین
 به ته و فیقی زات تا کی ته نیای فه رد
 حه زهت به ته نها چهن د حجاب ته ی كه رد
 یاوا به جایئ سه خت و ناهه مو ار
 بو راق خه سه ته بی پا وست جه ره فتار
 ناگاه زاهیر بی ره فیه فی جه غه یب
 سه رتا پا تاهیر نوورینی بی عه یب
 ئاما نیدایی سه ریح چون عه ره ب
 واتش: (لا تخف یا احمم د اركب
 سو رایی حه زهت هه ی كه رد به ره فیه ف
 مامان راگه ش مه لایه ك سه فسه ف
 بو ساشان ريكاب ئالای په سه نده ش
 گرتشان دامان سه عاده تمه نده ش
 وه یه ك سات جه چهن د حجابات ویه رد
 راگه ی په نسه د سال لامه كان ته ی كه رد
 حامیلانی عه رش گرووی بیی ته مام
 ئامان وه پی شواز شای خهیره لئه نام
 یه كایه ك بو سمان نه عله ینی پاكش
 كه رده ن زیارهت حه لقه ی سیواكش

غه ره ز تا یاوان به عه رشی عه زیم
 له رزا جه هه یبهت فراوان كه رد بی م
 ئاما نیدایی جه شای زو لجه لای
 (تعال لا تخف یا حبیب تعال)
 جه عه رشی عه زیم قه تر دا وه ده و
 تکیا تو ی حه لق هومایونی ئه و
 جه و سه به ب علیم ئه وه ل و ئاخه ر
 جه سینه ی حه زهت یه كسه ر بیی زاهیر
 هه ر ده م نیدایی جه شای بی ئه ندیش
 ماما، یا ئه حمه د پا بنیه وه پیش!
 حه زهت به و ته و مار هه ر به و تاجه وه
 كه مكه م تا تك دا وه مه عرا جه وه
 له رزا جه هه یبهت چون توولی ساوا
 به قاپی قه وسه یین ئه و ئه دنه یاوا
 ئاما سه دایی زه حمهت نه بو لیت
 وا نه ته حییهت پاکی خودای ویت
 ره سوول وه روخسه ت دانای توانا
 (التحیيات لله و انا)
 جه نو فه رما پیش بینای بانی سه ر
 (سلام علیك یا خیرالبشر)
 سه لامی حه زهت عی زهت ستانا
 (وعلى عبادالله و انا)
 شاهدی داشان به خودای ئه كبه ر
 هه م به ریسالهت پاکی پیغمه مه ر
 جه و دما حه زهت مه تله ب بهس بهس
 یه كایه ك عه رز كه رد به زاتی ئه قدهس
 گف و گو ی عه زیم جه ده رگای غه ففار
 شنه فتش جواب لوتفی بی شو مار

جه بابی ئوممەت حەزرەت ھەم عەرز کەرد
 حەقق پەنجار رکعت نماز لێش فەرز کەرد
 بە چەند عاتیفەت عەتای رەببانی
 موخلەح بە لوتف زاتی سووحنانی
 روخسەت تەلەب کەرد جە دانای جەلیل
 موراجەعەت کەرد بەلای جووہرئیل
 روحوئەمین شیی وە ئیستیقبالش
 سەلەوات دا بە رووی جەلای جەمالش
 دەستی حەزرەت گرت وە عەزمی گولگەشت
 بەردش وە سەیران گولباغچە ی بەھەشت
 حوربان ئامان گشت وە پیشوازش
 جان و دل کەردەن وە پایەندازەش
 توحفە ی لەزایز فاخیرە ی بەھەشت
 بەکسەر دیی وەچەم ئەوزاعی ھەر ھەشت
 غەرەز سەیرش کەرد ھەرتاکە تاوا
 دوزەخ بە نەزەر شـھـر یفش یاوا
 ئەھلی دوزەخی گرووی بەد بەختان
 تەبەعی شەیتان ئایرین وەختان
 ئەحوالی یەکیەک بە نەزەر ئاوەرد
 پە ی گوناھباران کیشا ئاھی سەرد
 جە وەقتی عەودەت راگە ی خەف پێم
 جە و دەم دا یاوا بە مووسای کەلیم
 تا کەلیم ئەللا عەرز ی حەزرەت کەرد
 پەرساش پە ی ئوممەت فەرزت چیشت ئاوەرد
 وات: پەنجار رکعت یەک شەو و رۆ
 ئەدای نمای فەرز مەعلووم بۆ جە تۆ
 مووسا وات: موشکیل مەزانە ئاسان
 من خەلقم جە تۆ زووتەرشناسان

بەنی ئیسرائیل ئیستە گشت مەردەن
 من گشتیم یەکسەر ئیمتیحان کەردەن
 ئوممەتانی تۆ چون ئاخـر بەرەن
 جە باقی ئوممەت گشت زەعیف تەرەن
 ھەرگیز نەداران قووہ ی پەنجار فەرز
 تا مەحشەر پێشان گشت مەبووہ قەرز
 بشۆ دەماوہ جە قاپی داوەر
 وە ھەر سوورەت بۆ تەخفیز باوەر
 حەزرەت دووبارە گیللاوہ ئەو پەس
 دیسان پەنا بەرد زاتی ئەقـدەس
 عەرز کەرد قاپی پادشای غەففار
 واتش: ئەوممەتم زەعیفەن بێچار
 نەداران قوودرەت مەعاشی ویشان
 پەنجار فەرز نماز زیادەن پێشان
 حەقق فەرما بیست فەرز تەخفیز شان بۆ
 بێنا بە خاتەر ھومایونی تو!
 حەزرەت سوجدە ی زات شای بێ زەوال بەرد
 ھەم وەلای مووسا موعاوہ دت کەرد
 دیسان پەرسا لێش کەلیمی کوی توور
 واتش: چیشت کەرد جەلای شای غەفوور
 فەرما کەرەمدار چەنیم کەرەم کەرد
 میقداری بیست فەرز تەخفیفم ئاوەرد
 ھەم ئەللا وات زیادەن ھاللا
 دیسان تەشریفت بشوو وە باللا
 ئەرچەندی پە ی ت مەبوو بە زەحمەت
 بەل ھەم باوەری تەخفیف پە ی ئوممەت
 غەرەز تا سی جار شای گەردوون بەیدەق
 تەشریف بەرد وە بان قاپی بەرزی حەقق

شای بوراق سوار به چند دهر و رنج
 ناخر په نجا فه رز یاونا به پنچ!
 مووسا عه رزش کهرد یا خه یرولبه شه
 دیسان په ی ته خفیف هم ته شریف بهر
 هه رزه ت دا جواب شیرینتر جه قه ند
 هه ر چه خواهش کهم جه لای خود او ه ند
 قه بوول مه کهر و بینایی چاوان
 عه تاش عه میمن لوتفش فراوان
 به لام جه ی فیشته ر خاس نی یه ن ته کلیف
 شه رمن هه مدیسان بشوون په ی ته خفیف
 جه و دما به شاد موراجه عه ت کهرد
 ته شریف به سرای تهوم هانی بهرد
 قاپی فتوحات کریا و دهریاوه
 هیمای هه لقه کیش هه ر مه لریاوه!
 تو ی ته سبابی نهوم په ر ته داره کش
 جه یوانی شه ریف جای مویاره کش
 هیمای عه تری هه لم گه رمیش باقی بی
 گه رمیی روتبه ی به رز وهش دماخی بی
 یا حه قق به حاجه ت نیسمی عه زیمت
 به حه ققی جه لال ذاتی قه دیمت
 به نووری ره سوول ساحیب ته خت و تاج
 ته و شه و به عزیزه ت به ردت ته و میعراج
 عه بدی ویت قادر کو ی گونا هباران
 عاسیی رووسیا هه م شه رمه ساران
 به به خشش به فهزل بی پایانی ویت
 به عه فوی عه زیم نمایانی ویت
 نومیدش نی یه ن میقداری یه ک موو
 (بالله) بغه یره ز جه (لاتقطنوا)

فصل در بیان استهزای قریش در باب رفتن معراج

به لئی چون هه زره ت شای خه یرولبه شه
 شیی نه جامه ی خا و ته و شه و تا سه حه ر
 سه حه ر ته شریفش خیزا په ی تا عه ت
 نه داش کهرد نمای فه رز به جه ماعه ت
 مه زاناش قوره یش قهومی قوره یشهن
 جه نه مری میعراج مه کهن ته کزیشهن
 جه و بو نه مه غمووم مه حزوون و سه رسام
 دهرسات ته شریف بهرد وه به یتولحه رام
 ناگاه ته بوجه هیل له عینی به دزات
 تاما به خزمه ت خواجه ی کائینات
 جه رووی نیستیه زنا کنایه ی غه له ت
 تاما وه جواب په رسا جه هه زره ت
 وات: یا محه مه د کهم یا زیاده
 وه ی زوو که رده نت هیچ نیستیفاده
 حه زره ت وات: به لئی ویه رده و یهرد
 نه مشه و مه سافه ی عور ووجم ته ی کهرد
 واقیعه ی میعراج لواو نامای شه و
 یه کیهک وه ته فسیل به بیان کهرد په ی ته و
 ی}بوجه هل وات: قه ز ی یه چون نهوم
 چون واتی به من مه واجه به قهوم
 شای بوراق سوار فه رما و نه عم
 مه کهروون ته قریر به بی زیاد و کهم!
 (القصه) حاکم حو کمی به دخواهان
 شیی به لای قوره یش گرووی گومراهان
 واتش ته ی مه حشه ر بی نامووسی نه نگ
 محه مه د دنیا ش تا وهرده ن وه ته نگ

مه واچۆ ئەمشهو وهيهك نيم نه فهس
 شيم كهردم ته و اف به يتولموقه ددهس
 مه سجيده لئه قسا هه ره هفت ئاسمان
 سه دره ي كورسي و له و ح عه رش و لامه كان
 گشتم كهرد ته و اف وه ده و اني ده و
 تامام وه مه نزل هه ره مه نده بي شه و
 چه ني سه ناديد موشريكان به كسه ره
 شين وه لاي بووبه كر سيديقي ئەكبه ره
 واتهن: محمه د ساحيب كاري تو
 وه يتهور فه رماوان ديسان هه م جه نو
 ماچۆ موقه ره ب باره گاي ئەقدهس
 من به رده ن وه سه ره به يته لموقه ددهس
 به عني وه ي حه رفه تو باوهر داري
 هه ني ئەو سادده ق وه چه م مه داري
 ئەبووبه كـ و ات: ئينه چه داوان؟
 ئەگه ره ئەو واتهن راستش فه رماوان
 په ي چيش جويره ئيل جه ساتي سه دئان
 مه يو وه زه مين مه شو وه ئاسمان
 جه پايه ي بولند سه ريري ئالا
 ماوه رو پيغام ئەللا ته عالا
 په ي تايه جوهريل دايم ره هبه ره ن
 محمه د جه ئەو موقه ره به ته ره ن
 چونكه سيفاتش گشت هه ره حه ميده ن
 ئەر ئەو بو اچو قه تران سفبيده ن
 قه وئش ساديقه ن فه رمووده ش راسه ن
 مه لايه ك سه روشت ئەشه رفنناسه م
 ئەبو جه هل و قه وم وه دل په ريشان
 شه رمه نده و خجل شين وه جاي و تيشان

عه قيده ي به عزي جه و ده م ئەو ته سديق
 ئەبووبه كرشان وانا وه سيديقي
 ديسان هه م جه معي جه قه ومي كوففار
 ئامان وه خزمه ت موسته فاي موختار
 چونكه به لئه دبين جه ئەوان چه ند كه س
 په رساشان جه وه زع به يتولموقه ددهس
 شاي خه تي په نا شه فيعي موختار
 به كيه ك داجواب روئه ساي كوففار
 ياوا وه جايي نه قشيس زه ميرش
 هيج نه مه نده بي حه زره ت جه ويرش
 ساتي ماتي بي كه ردش ته ئەممول
 غوسسه ي بي پايان جه م كه رد نه توي دل
 جويره يل به ئەمري پادشاي ئەقدهس
 هوركه ند به جاي و يش به يتولموقه ددهس
 جه يانه ي عه قيل نياش ئەو نه زه ر
 روو به رووي حه زره ت شاي حه يرولبه شه ر
 به قه ولي راوي داناي ساحيب فام
 مورته د بيبي جه و ده م به عزي جه ئيسلام
 سه عيدي نه مه ند جه بنيادشان
 هه ره ئيد بي سه به ب ئيراتي دادشان
 قافلە ي قوره يش جه مه ككه هه م شام
 به يه ك ماه مه شين بي سه بر و ئارام
 باوهر به ميعراج حه زره ت نه كه رده ن
 (نعوذبالله) وه كو فر مه رده ن
 به ل چون حه زره ت خه قولئه نبيا
 به بيان كه رد وه زيح مه سجيده لئه قسا
 موشريكان واتهن بي كه م و كاسه ن
 جه مه ساجيدان قه و لت گشت راسه ن

به لّام قافلّه‌ی قه‌بایل یه‌کسه‌ر
شین پهری شام نه‌داران نه‌سه‌ر
نه‌حوالی نه‌وان مه‌علووم که‌ر لی‌مان
نامای و نامای گشت بواچه پی‌مان
حه‌زرت فه‌رماوا وه‌بی وه‌سیله
قافلّه‌ی سه‌نگین فلان قه‌بیلّه
جه ده‌شتی رۆ‌حا هه‌رده وه هه‌رده
مه‌گیلان پهری ناقه‌ی گوم که‌رده
جه مه‌نزلگاشان یه‌ک قه‌ده‌ح په‌ر ئاو
من چون ته‌شنه‌س بیم سی‌ر نوشام تاوتاو
وه‌ختی مه‌یاوان وه ماوا‌ی ویشان
جه و ئاوی قه‌ده‌ح بی‌ه‌رسین لی‌شان
تاکه سیدق و کی‌زب مه‌علووم بۆ وه گشت
وه نه‌هلی ئینکار فیرقه‌ی زی‌با و زشت
فه‌رما په‌ی می‌عراج وه‌ختی و یه‌رده‌م
ته‌ماشای فلان کاروان که‌رده‌م
دوو شه‌خس نامشان فلان وه فلان
سوار بین وه پشت یه‌ک وشتر جوان
جه بوراقی من وشتر سیل که‌ردش
چون ته‌یری تی‌ژیالّ وه‌زاق مه‌به‌ردش
یه‌کی جه و دو که‌س ناگاه که‌وت به‌وار
یه‌ک ده‌ستش شکیا پی‌چ وه‌ردش چون مار
بی‌ه‌رسین لی‌شان رازی سه‌ره‌سته
ده‌ستی کام نه‌شخاس بی یه‌ن شکه‌سته
روئه‌سای قوره‌یش قه‌بیلّه‌ی نه‌شرار
دیشان جه هه‌زرت کرده‌ن ئی‌ستیف‌سار
واته‌ن: وشتران شی‌رین ته‌داره‌ک
قافلّه‌ی مه‌خسوس مه‌ککه‌ی موباره‌ک

جه کوت دی‌ی به چه‌م چیش ناما پی‌شان
یاکه‌ی مه‌یاوان وه‌یاگه‌ی ویشان
جواب دا هه‌زرت: یاوام به ئی‌شان
جه خاکی نه‌عیم و به‌ردم لی‌شان!
په‌رساشان لی‌باس نه‌وان جه ره‌نگه‌ن
لی‌بایی شادی‌ی یا ره‌ختی جه‌نگه‌ن
شای خه‌تمی په‌ناه نیشانه‌ی لی‌باس
یه‌کیه‌ک به‌یان که‌رد وه که‌یف و ئی‌خلاس
فه‌رما یه‌ک شوتر بوزی شوخ و شه‌نگ
جه نه‌وای قه‌تار وینه‌ی پی‌ش ئاهه‌نگ
مامان وه راوه وه شه‌وق و شادی‌ی
بی‌ په‌روا جه خه‌م نه‌ی دنیای بادی‌ی
سویح جه‌نی تلوع خورشیدی نه‌نوه‌ر
مه‌یاوان به‌جا به نه‌م‌ری داوه‌ر
حه‌زرت چون بولبول جه نه‌قشی زه‌میر
په‌ی نه‌هلی کوففار یه‌کیه‌ک که‌رد ته‌قدیر
نه‌و شه‌و خوشه‌و بی تاکه شه‌فه‌ق زه‌رد
قوره‌یش به جاری جه‌م ئاوه‌ری سکه‌رد
مدران مونت‌ه‌زه‌ر په‌ی تلوعی خور
تاکه جه‌ه ئوفق به‌ر به‌یۆ وه‌به‌ر
شایه‌د قافلّه‌ی نه‌یاو وه رۆ
ته‌کزی‌ی هه‌زرت بکه‌ران جه‌نؤ!
جه ناگاه یه‌کی نه‌هلی به‌د نه‌زه‌ر
وات: هم نه‌فتاب به‌ر ناما وه‌به‌ر
یه‌کی تر واتش: قافلّه‌ی یی‌چ یاوا
یه‌کسه‌ر داخل بی‌ی وه زه‌ید و ماوا
روئه‌سای قوره‌یش هه‌لمه‌ت به‌ردشان
ته‌حقیقی ئی‌خبار هه‌زرت که‌ردشان

کاروانی یه کسه ر سوگه ند وهر دشان
فه رمووده ی هه زهت ئیقرار کهردشان
وه سفی ئه و سه روه ر گشت عه لاماته
ئه و قه ولی ساده ق ئه و میعجیزانه
نه شییی نه دهروون ئه و تاریک دلان
زه ری جه باوه ر ئیمان وه ئه یقان
واتشان: هه کیم شیرین رازتیهن
عه جه ب ساحیری سیحر بازیهن
گفت و گوئی جه نگش چون ته وازوعه ن
هیچ نی یه ن ئیلا سیحری وازیمه ن
با من وه سه رگه رد ئه برۆی تاقش بام
فیدای گه ردی سه م پای بو اراقش بام
که ریمه ن دايم خولق و مه زاجش
شومه جه به حسی لوای میعراجش
نیمه و ناته مام ها به بیان که رد م
دوری جه ده ریا به یروون ئاوه رد م
به ئی چون وه قه ول عوله مای ئه یام
واقیعه ی میعراج شای خه یره لئه نام
جه بیست هه فته م رووی ماهی ره جه ب
ماهی موباره ک ئه علای مورره حه ب
جه دوازده سال به عدی نبووه ت
یه کسال و دووماه قه بل جه هیجره ت
واقیع بیی میعراج شای خه یره لئه نام
په نج فه رزه ی نماز په ی ئه هلی ئیسلام
ئه هلی سه نادید ئه شراف قوره یش
روه سای قوره یش ره نگبافی قوره یش
یه ک روعه تبه و شیب وه ئه رقه م
ئه بسووفیان ئه بو جه هل وه جه م

ته قریب به دووسه د بی زیاد و که م
جه سه حرای مه ککه جه م بیی جه ماجه م
چهنه د ته دبیری سه خت عه جایب که رده ن
چهنه د کینه و غه ره ز نه دل ئاوه رده ن
ئاخر یه ک نه فه ر جه ئه هلی ئه شرار
کیاسته ن وه شوئن شای بوراق سوار
ته شریف باوه رۆ ساتی وه سارا
شهاد به و دیده نش دارا و نه دارا
شای خه قی په نا فه وری ته شریف به رد
ئه هلی قوره یشی یه کسه ر ئاخیز که رد
فه رماوا به من چیشهن کارتان
خودا بیزار بو جه دیدارتان!
واتشان: به تو که ی ئه ی محمه د
یه ک عه رز دارین ئه ر نیکه ن ئه ر به د
تۆکاری عه زیم گه رته نی نه سه ر
به و کاره قوره یش مه بو ده ربه ده ر
جه ئابادی تو ئامان و یه رده ن
هیچ که س ئه ی کاره مودعا نه که رده ن
ئیمه حاجه تی گشت به تو دارین
گوشه ی میعجیزه ت وه جه م مه دارین
ئه گه ر تو راسییی ئه ی کاره که ردییی
مودعای قه ومان وه جا ئاوه ردی
گشت ئیقرار دارین وه پیغه مه ریت
به شه فاعه ت خوی ئومه ت په روه ریت
هه زه ت فه رماوا: خه یالی خامه ن
مه رامتان چیشهن ئه و کاره کامه ن
واته ن: ئه و دره خت دیاره ن جه دوور
تو ئه ر ته له ب که رد به یو وه حوزوور

ریشه‌ش هه‌رچی ههن هور کنیۆ جه خاک
شاخ و به‌لگش گشت جه بهک نه‌بۆ تاک
به‌پۆ وهی مه‌جلیس بی په‌روا جه‌نۆ
چه‌نیس تۆ وازیح که‌رو گف‌ت و گوۆ
هه‌زرت وات: به‌لی عه‌جیب نادره‌ن
به‌لام حه‌قق وه گشت ئه‌شیا قادره‌ن
ئه‌گه‌ر خوداوه‌ند ئه‌ی کاره‌ که‌روۆ
ئه‌لئان ئه‌و دره‌خت وهی جا باوه‌روۆ
به‌ واعییدی ئه‌و بده‌ن گه‌واهیی
ئیقرارکه‌ن وه‌زات فه‌ردی ئیلاهی!
هه‌زرت فه‌رماوا: بنمانون پیتان
یه‌کسه‌ر نادم بین جه‌ که‌رده‌ی ویتان
موشریکان یه‌کسه‌ر واتشان نه‌عم
گشت یه‌که‌ن ئیقرار به‌ دل هه‌م به‌ ده‌م
جه‌و دما هه‌زرت نه‌دا که‌رو جه‌خت
وه‌ زیانی حال ته‌له‌ب که‌رد دره‌خت
فه‌رما: ئه‌ی دره‌خت سنع‌ت سازی حه‌قق
ئافه‌ریده‌ی زات بی هه‌متای موتله‌قق
ئه‌گه‌ر تۆ ئیمان به‌ خودا داری
غه‌وغای قیامه‌ت وه‌چه‌م مه‌داری
وه‌ ئیزنی مه‌عبوود ده‌هینده‌ی بی باک
ریشه‌ت گشت یه‌کسه‌ر به‌ر ئاوه‌رد جه‌ خاک
بۆ تاوی مه‌جلیس لادی من وه‌ تۆ
چون یاران‌ی یار بکه‌ین گف‌ت و گوۆ
ده‌رسات ئه‌و دره‌خت هیچ نه‌که‌رد درێخ
جه‌ ریشه‌ی ئاما هۆرکنیا جه‌ بیخ
نیشت نه‌ رووی هه‌وا وپنه‌ی که‌بوته‌ر
تاشیی وه‌حوزوور شای خه‌یرولبه‌شه‌ر

مدرا وه‌ پاوه‌ وه‌ له‌ببه‌یک له‌ببیک
واتش: یا ره‌سوول سه‌لام و عه‌له‌یکس
هه‌زرت عه‌له‌یکش ده‌رده‌م سه‌نده‌وه
لاحه‌وله‌ وه‌لاش جه‌نه‌نۆ وه‌نده‌وه
په‌رساس جه‌و دره‌خت ئالای عه‌جیب ته‌رز
شاخ و به‌لگ شیرین شوخی بالا به‌رز
فه‌رم: ئه‌ی دره‌خت کی توش ئیجاد که‌رد
تۆ هه‌م ئیمانته‌ به‌کی ئاوه‌رد؟
وات: مه‌عبوودی من خودای بی باکه‌ن
سنعه‌تسازی ته‌رز هه‌ر هه‌فت ئه‌فلاکه‌ن
یا نه‌بی وه‌لاه هه‌ر که‌سه‌س ناوه‌روۆ
ئیمان به‌ خودا و شه‌هاده‌ت به‌ تۆ
جه‌ رووی قیامه‌ت جه‌هه‌ننه‌م جاشه‌ن
ره‌فیقی شه‌یتان دۆزه‌خ ماواشه‌ن
چون قه‌ومی قوره‌یش گوشدار و بی گوش
ده‌نگی ئه‌و دره‌خت شنه‌فته‌ن وه‌ گوش
جه‌ سیری بیچوون گف‌ت و گوۆ ئه‌ودار
قوره‌یش جه‌ خجله‌ت سه‌روسته‌ن به‌وار
هه‌زرت وات: هه‌نی هه‌ن به‌هانته‌ان
حه‌قق خراب که‌ر و یه‌کسه‌ر پانه‌تان
واتشان: به‌لی بفه‌رمه‌و وه‌دار
دوله‌ت بۆ ته‌مام جه‌ سه‌رتا به‌وار
نیمه‌ش جه‌لای تۆ بمانۆ جه‌ پیش
ئو نیمه‌ش بشو وه‌ جای ئه‌سلی ویش
هه‌زرت هه‌م جه‌ نۆ نیدا که‌رد وه‌دار
واتش: بۆ به‌ عه‌شقی دانای کردگار
هه‌رچی قه‌وم جه‌ تۆ ته‌مه‌ننا دارۆ
باوه‌ر وه‌ ئه‌نجام ئه‌مرشان ئارۆ

درهخت وات: بهلئی! جه ریشه تا سهر
 دوولت بۆ تهمام به ئەمەری داوهر
 نیمەش فهوری شی وەجای ئەسلی ویش
 ئەو نیم جه حوزووور مدار بئی ئەندیش
 قورەیش عەرز کەردەن هەم دارین ئومید
 ئید بشوو وەجای ئەو ئەو بەبو وەجای ئید
 هەم ئیشاره کەرد چون بازی تیژ دەو
 ئەو لەت ئاماوە ئید شی وەجای ئەو
 دیسان هەم قورەیش قەومی بەد کردار
 عەرز کەرد نه خدمەت، شای بوراق سوار
 بفەرمو ببو دارەکە ی جارار
 بشو وە جای ویش پە ی روزگارار
 حەزەت وات: ئە ی دار زەحمەتم دا پیت
 هەم بشۆ وەجای ئەسلی پۆستی ویت
 ئە ی لەت شی وەلای ئەو لەت وەبئی غەم
 خاستەر نه جارار پەبوەس بیی وە هەم
 واتشان: سیحرش نەک هەر جارپوون
 عەجەب ساحیری جادوو کارپوون
 بهلئی جه ئەعجاز خواجە ی کائینات
 هەر ئید کافی یەن پە ی گشت موعجیزات
 دیسان هەم یەک رو قورەیشی یە کسەر
 جەم بین نه خدمەت شای خەیرولبەشەر
 واتشان: ساتۆ ئەر پیغەمەری
 ئەر سالاری سەف سەحرای مەحشەری
 ئیەعجازی بوزورگ بنمانه پیمان
 تاکه نادم بین جه کەردە ی ویمان
 ئیمە و عەشایر عاریانیس بەر
 به پیغەمەر مە کەرین باوهر!

حەزەت فەرماوا ئیو و خوداتان
 دووباره چیشەن هەم مودعاتان
 واتشان: مەتەلب وەبئی لام و جیم
 قەمەر جه گەردوون بکەری دوو نیم
 خاس هەر دوو قیسم زەریف دیابان
 هەردوو وە عالەم گشت ئاشکەرابان
 تاکه یەک سەعات وە رووی سەماوە
 هەردوو وە تەرتیب بشان وەراو
 حەزەت وات: بهلئی مەتەلبم زانا
 ئەر من وە تەو فقیق دانای توانا
 جه رووی ئاسمان شەقق کەردم قەمەر
 زاهیر هەردوو شەقق ئامما وە نەزەر
 ماوەردی ئیمان به خودای بئی باک
 به وە حدانی یەت فەردی تەنیای تاک
 قورەیش: وات نەعەم خەلق نەبو
 ئیمان ماوەریم به خودا و بەتۆ!
 شای خەتمی پەناە حەبیبی داوهر
 رووی ئەنگوشت کەرد ئیشاره قەمەر
 وە ئەمەری خالیس تاکی تەنیای فەرد
 مانگ جه ئاسمان دەر سەعات شەقق کەرد
 چون سەیفی وە تیغ کەریش به دوولت
 دوو شەقق بیی جه سەر ئەعجازی حەزەت
 به و تەور دوور کەوتەن جه سەمای ئەزەق
 تا تۆی هەور کەوت بەین هەردوو شەقق
 کوففاری بەدبەخت رووسیای روو زەرد
 واتەن: محەمەد عەجیب سیحری کەرد
 بەعزی واتشان: جه قەومی بەدخۆ
 جه ئەترافی تەر بەل وەیتەوور نەبو

تو جاري قورهيش جه عالم جه مهن
 به عزي جه شامهن به عزي جه يه مهن
 مهندهن تا عه ودهت ناماي نهو خویشان
 تا به يانيوه پهرسين ليستان!
 نه شه ققلقه مهر جه گشت جابي يهن
 به قين محمه د خيلاف گونييهن!
 نه هر مهر مه ککه نهی کاره که ردهن
 مه علوم مهر سحرش جادووی نه به ردهن
 جه و دما تو جاري مولکی تورک و تاز
 تاماوه يه کسه ر جه شام و حيجاز
 رونه ساي قورهيش هه لمهت به ردهن
 يه کايه ک جه مانگ گشت په رسالیشان
 واتشان: به لي جه فلان شه و
 قه مهر دوو لهت بي وه دهواني دهو
 قورهيش وات: جادووی محمه د بي يهن
 بغير جه سحر چيوي تهر ني يهن!
 نه هلي کوفر و شيرک دوور جه هيدايت
 بهد رهفتاريشان ياوا به غايت
 هه زرهت عاذ بيبي جه به دکاريشان
 جه هامسايه گي هام جه واريشان!

گوتهاري له باره ي شيمان هارودني شهن کهي له خه لکي به دينه

به لي چون هه زرهت پاکی پيغه مهر
 شه فا خوي تومهت رووی دهشتي مه حشه ر
 جه وه قتي هه جع عومره ي موکه رره م
 مه شبي وه لاي قه وم حوجاجي هه رره م
 وه هه ر قه بايل په نا مه به رده ش
 مه تله بي ویش ئيزهار مه که رده ش

شايد مائزون بشون وه لاشان
 نه مين بو دايم جه هه واخو اشان
 جه گشت بابه تي جه رۆزگار ان
 جه شهري نه عدا ئي نگاهش بداران
 تا ته بليغي دين هه قق مه حکم که رو
 نه مري ريسالهت وه جاه باوه رو
 هه ر چهنه ئيلتيماس مه که رد وه نه نديش
 هيج کام نهو ته دبیر قبول نه که رد ليش
 واتهن قه ومي ویش گشت به نهو دانان
 نه وان جه ئيمه ویش خاسته ر مه زنان
 نهو ساله و يهر د وه په را گهنده
 تا ياوا به وه قتي سالي ئايهنده
 تا که خودا وه نه د، سه هل که رد کارش
 ره و اج دا قوماش مایه ي بازارش
 جه نه هلي يه سريب وه بي چون و چهنه
 شش نه فه ر ياني شش سه عاده تمه نه د
 شين وه زيارهت وه که عبه ي شه ريف
 که رده شان ته و اف مه رته به ي زه ريف
 ئيسمي پاکی نهو سه عاتمه نه دان
 يه کيه ک به بيان که م چون ده فته ر به نه دان
 نه وه ل جار نه سه عه د بني زه راره
 ته نه ها موباديز سوپاي هه زاره
 عه وف بني حاريس بني غه فران بي
 سالي سه ن رافع نه وه ي عه جلان بي
 چهاره م قوته يبه ئيبني عامر بي
 په نه چه م عه قه به ئيبني جابر بي
 شه شه م هه م جابر عالي جه ناب بي
 ئيبني عه بدوللا ئيبني ره باب بي

جه عه قیده ی پاک ئه و ههر شه ش نه فهر
 یاوان وه خدمهت شای خه یرو لبه شه
 خواجه ی کائینات تا په رسالی شان
 جه ئه سل و نه سه ب جه ماوا و جیشان
 عه رز که رده ن، ئیمه ئه هلی مه دینه ی
 قه بیله ی خه زره ج قه ومی رو شن زه ی
 حه زره ت فه رماوا ساتی وه بی خه م
 با وا جه ی گوشه بنیشین وه هم
 واتشان: به لئ ئه و ههر شه ش نه فهر
 نیشته ن نه زه مین چه نی پیغه مه ر
 ئه وه ل فه رماییش جه نبوه ت که رد
 وه ئه تباعی دین ئه وان ده عوه ت که رد
 چند ئایه ی قورئان په ریشان وانا
 تاکه جه ههر شش بلندی هانا
 واتشان: ئه ی شه خس، عه زه موششانه ن
 به خودا پیغه مه ر ئاخو زه مانه ن!
 عوله مای یه هوود یه ک یه ک دان خه به ر
 زهوورش که رده ن خاتمه پیغه مه ر
 مه علوم بی لیشان پیغه مه ر ویشه ن
 موهر نیشانه ی نبوه ت پیشه ن
 وه رجه مه دینه با سبقه ت که رین
 ئیمان به حه زره ت ره سوول باوهرین
 چونکه دلوه ش بین ئومووری جایز
 ههر شش به ده لته ت ئیمان بین فایز
 نامی خودا وه ند وه حه قق به ردشان
 دینی محه مه د قبوول که ردشان
 جه نو عه رز که رد یا خه یرو لبه شه
 جه رووی مه رحه مه ت ئیمه روخسه ت ده ر

تا بشین وه لای قه بیله ی وئیمان
 جه سایه ی تو گشت موئیعنه پیمان
 تایفه ی خه زره ج هه رچی هه ن ته مام
 به ل باوهریشان وه دینی ئیسلام
 شای خه یرو لبه شه روخسه ت دا پیشان
 ته شریفشان به رد وه ماوای ویشان
 ئایینی ئیسلام ئاشکرا که رده ن
 سو جده ی خودا وه ند بی هه متا به رده ن
 ئه وسا په ی حه زره ت شای خه یرو لته نام
 مه که رده ن په یام ههر سو ب تا به شام
 (له باره ی ئیمان هینانی خه لکی مه دینه وه)
 تایفه ی خه زره ج گشت ئیمان ئاوه رد
 دینی پیغه مه ر وه دل قبوول که رد
 ده و دوو نه فهر خاسسه ی شه ره فناک
 ئه هلی مه دینه مونه ووه ره ی پاک
 وه عه زمی ته واف که عبه ی موعه ززه م
 راهی بین نه راه بی زیاد و کهم
 یاوان وه پابؤس شای خه یرو لته نام
 فایز بین ته مام وه دینی ئیسلام
 به قه وولی حه زره ت به یعه ت که ردشان
 سو جده ی زاتی پاک واحید به ردشان
 جه ئه مری فه رمان خودا و پیغه مه ر
 مادامه لجه یات به رنه شان وه به ر
 ئه سامی یاران ئه و ده و دوو که س
 ئه و ئه رواحی پاک مه سیحا نه فه ی
 ئیده ن به یان که م دیسان هه م جه نو
 بادا نامشان فه رامؤش نه بو
 ئه وه ل جار ئه سه د ئیبنی عیباده
 سانی هه م ئه سه د خودا پی داده

سالیسهن هم عهوف چهاره مین موعاز
 نه ولادی غه فرمان مهردانی داوخواز
 په نجه مین رافع شه شه هم هه مه نزه
 هه فته مین په زید شیری شهر نه سر
 هه شته م عه تبه شیرین عامر
 مهردی رووی مه ساف نایابی نادر
 نۆهه م قوقه یبه باشی سه ربازان
 دههه م جه دیده شای تیر نه اندازان
 یازدههه م شیری چون نه بولهاشم
 دوازدههه م عه ویم چون بهرقی نه نجوم
 یانه یه کایهک گشت به یعت که ردهن
 به خودا و ره سوول ئیمان ناوهردهن
 جه نه مری فرمان خودا و پیغه مه ر
 میسقاله زهره هیچ نه شان وه بهر
 روخسه ت جه حه زرت ته لب که ردهن
 هم په ی مه دینه ته شریف به ردهن
 تاکه س به ته علیم فرمانی عه زیم
 بوانۆ په ی خهلق که لامی قه دیم
 نه سلی فرهعی دین په ری رۆزگار
 نه حکاماتی شهرع فره خنده ی ئاسار
 روکنی مه زاهیب نیشان دۆ پیشان
 به ریشان ئایین قه دیمی ویشان
 مه سعه ب جوانی نه و ره سیده بی
 سه حابه ی کرام په سه ندیده بی
 چند جه نا چهنی حه زرت کی شابی
 چند جه یانه ی قه وم جه رگش ئیشابی
 هه ر قه دهر قورئان ئامابی به وار
 حیفزش که رده بی به وینه ی تۆمار

به نه مری حه زرت نه و دل گوزینه
 شیی چهنی نه سار تا وه مه دینه
 جه یانه ی نه سعه دی ئیبنی زه راره
 پا ناوهرده وه نه و به ی نه ت داره
 نه رده ود مه که رد جه یانه ی نه سار
 عاقلانی قه وم مه که ردش بی دار
 ده عوه ت مه که رد خهلق به دینی قه ویم
 وه راگه ی سیرات راسی موسته قیم
 یه کیهک وه حه رفش باوهر مه که ردهن
 ئیمان به خودا و حه زرت ماوهردهن
 تا یهک رو نه سعه دی ئیبنی زه راره
 هم چهنی مه سعه ب دیسان دووباره
 شین په ی مه حلله بن عه بدوللا نه سه هل
 قه ومی به نی نه زفره نه کسه ر تا نه قه ل
 نه و دوو تایفه ی شیرینی نه سار
 جه م بین جه ماجه م مهردانی نامدار
 مه سعه ب رووی ختیاب که ردش وه ئیشان
 چند ئایه ی قورئان وانا په ریشان
 نه کسه ر جه و مه جلیس ئیمان ناوهرد
 گشت به نبوه ت حه زرت باوهر که رد
 خه بهر وه لای سه عد بن مه عاز یاوا
 نالا جه غه ره ز هه ر تاکه تاوا
 په ی چیش نه و ره ئیس قه ومی نه ساری
 دایم هه واخوا ی نه هلی کوففار بی
 شیری مه یدان گیر، مهردی ئازما بی
 به یداغی مه ردیش دایم وه پا بی
 ره نگش جه غه ره ز سیابی چون قیر
 ته لب که رد نه میر شیری بن خوزه بر

فهـرما كه نهـسعهـد ئيـبني زهـراره
 مهـبۆ جهـى مهـكان ببۆ ئاواره
 مهـردى غهـربيش بهـو تهـور ئاوهـردهـن
 زهـعيفانى قهـوم گشت جهـ راه بهـردهـن
 نهـر سهـيلهـى رهـحم نهـبى مـانيع
 نهـرواش جهـ بهـدهـن مهـ كهـردهـم قـاتيع
 نهـلعان شو وهـلاى نهـو بهـكهـر گـوزهـر
 جهـى كوـنه نهـفعال زهـجر مـونعـيش كهـر
 نهـمير هـرهـى وپـش گـرت بهـ دهـستهـوه
 جهـ هـرارهـى مهـرگ هـهـواى مهـستهـوه
 رهـوان ببـى نهـراه چـون ئـاتهـشـپـاره
 تا ياوا بهـلاى ئيـبـنـى زهـراره
 نهـمير جهـ غهـزهـب خـورا وهـ مهـسعهـب
 واتش: نهـى غهـربـهـب هـورزهـ بـى نهـدهـب
 پهـى چـيش ئـامـانى وهـى مـاوا مهـنـزل
 دىـنى قـهـدمـيت گـشت كهـردهـن باـتل
 عـاقـلانى قـهـوم گـشت خـهـفى كهـردىـى
 نهـهـلى ولايهـت وهـ تهـنگ ئاوهـردىـى
 مهـسعهـب وات: نهـسـير حـالـزانى مـالى
 تو شهـخسى مهـعـقول سـاحـيب كهـمـالى
 ساتى بوـنـيش گـوش دهـر وهـ عهـرزم
 وهـ سهـداى نهـغمهـى داوـدىـى تهـرزم
 نهـر عهـرزى بهـندهـت قـبوـل كهـرد بهـ دل
 خار جهـلات يهـكـيهـك گـشت مهـبۆ وهـ گـول
 وهـ نهـگهـر مهـكهـرووه وهـ تهـبعـى توـبى
 هـهـرفم بـى قـانـوون نـاپهـسهـند جـوـبى
 چـونكهـ رافـيعـم فهـرمان دريان پـيم
 وهـ هـهـر تهـور ئـامـام مهـشـوم نهـ راى وپـم

واتش: نهـسـاف راى وهـبى كـينه و كـين
 مهـسعهـب جهـ دمـاى چـهـند نوكتـهـدانى
 تهـمهـيد وهـ تهـقـرير مـونـاسـيب خـوانى
 وهـ تهـوـفـيـقى زات دانـاى تهـوانا
 عـوشـرى جهـ كهـلام مهـجـيدىـى وانا
 كـززهـش دا وهـجهـرگ سـارا وهـهـرد وهـ بهـرد
 نهـمير هـهـم وهـدين مـيلـلهـت ئـيقـرار كهـرد
 ئـاخـر جهـ عـجـاز پـاكي پـيـغهـمـهـر
 تهـئـسـيرش نهـدل نهـمير كهـرد گـوزهـر
 پهـرسا جهـ مهـسعهـب وات: بهـ دىـنى تو
 كهـ ئـادهـم چـهـتهـور مـوسـولمان مهـبۆ؟
 واتش: غهـسل كهـر بـپـوش جامهـى پـاك
 ئـيقـرار كهـر وهـزات هـهـبى تهـنـياى تاك
 كهـلـيمهـى تهـوـحـيد باوهـر وهـ زوبان
 رووكهـر وهـ قـاپى خـوداى ئـاسـمان
 شهـهـادهـت وهـشان پـيـغهـمـهـر باوهـر
 مهـدهـد كـارت بوـدهـندهـى داوهـر
 نهـمير فهـرمـوودهـى مـوسعهـب قـبوـل كهـرد
 بهـخـودا و رهـسوول ئـيـمانش ئاوهـرد
 واتش: شهـخسى هـهـن جهـ بهـنى نهـشهـل
 دارۆ چـهـنـيتـان ئـيرادهـى جهـدهـل
 نهـگهـر نهـو شهـخسهـ ئـيسـلام بوـ ئـارۆ
 كهـس مـوخـالهـفهـت يـارا نهـدارو!
 بوـزورگ و رهـئـيس تـايهـفهـى وپـشهـن
 سهـردارى عهـشهـرت بـيـگـانه و خـويـشهـن
 دهـرسات ئـاخـيز كهـرد شـيرى سهـر نهـفـراز
 تهـشـريف بهـرد وهـلاى سهـعدى بن موعـاز
 سهـعد پهـرسا لـيش واتش: چـيـشت كهـرد
 چـهـنى نهـو غهـربـهـب تـازه دىـنى فهـرد

وات: بهلّ من شميم تاوه لای ئيشان
 چهند زهجر و ميحنهت نمانا پيشان
 لاکين شنه فتم ناشویی مه بۆ
 مه کهران قه تلّ خالو زادهی تو
 یانی های ئه سعه د ئیبنی زه راره
 قه ومان گشت مه کهن ئه و پاره پاره
 مه نزوورش ئیدی جه هه وا خواشان
 سه عد بن مه عاز بشو وه لاشان
 بشنه وه که لام مه جیدی جه تو
 به لکه جه و دما ئیمان باوه رۆ
 سه عید چون شنه فت جه ئه میر هه و آل
 خیزا جه مه نزلّ مه جلیس که رد به تالّ
 واتش به ئه میر تو به ویت نازایی
 خو هیچ نه که ردی کاری نه سازای
 غه ره ز ئه و مه جلیس شه ره فناک که ردش
 ئه میر هه م جه نو چهنی ویش به ردش
 ئیبنی زه راره جه و دهم نیگاه که رد
 دیش ئیبنی موعاز ته شریفش ئاوه رد
 واتش وه موسعه ب ها سه عد یاوا
 ئینشاللا به خهیر بی جه نگ و داوا
 هیماس وجودش هانه کفر و کیش
 بۆ ئیسلامی یهت زه ریف مه یو لیش
 بهلّ چون سه عد دلّ بی ئه ندیشنه
 بوزورگی ئه وهلّ قه بیلله ی ویشنه
 ئه ر ئه و باوه رو سه ر وه ئیتاعهت
 هه نی کهس نی یه نه هلی مه ناعهت
 تا سه عد یاوا چون مه ردانی مه رد
 خه یلی چه نیشان گفت و گوئی زشت که رد

مه سه ب وات: سا سه عد بۆ بنیش ساتی
 خودا حازره نه گشت ئه وقاتی
 که ریمه نه رحیم که لیمه نه که کیم
 که لیمه نه که زیم که ییووومه نه که دیم
 زاتی بی زه و آل فه ردی بی باکه نه
 سنعه تسازی چه رخ هه ره هفت ئه فلاکه نه
 محه مه د ره سوول ئا فه ریده شه نه
 که بی بی نازار بهر گوزیده شه نه
 هه ر که سه سی ئه مر ئه و وه جاه ناوه رۆ
 جه دین و دنیا زه ره ر ماوه رۆ
 وه ته و فیقی که قق ده هه نده ی دانا
 عه شری قورئان په ری ئه و وانا
 سه عد ته سدیقش ته مام که رد حاصل
 مه یلی ئیسلامش جاگیر بی نه دلّ
 وات: ئیوه چه ته ور ئه هلی خاس و عام
 داخل بین ته مام وه دینی ئیسلام
 موسعه ب وات: ئه وهلّ غه سلّ که ره جه نو
 بپوشه لیباس پاکی ئه شه د بۆ
 سه عد فه رمووده ی ئه و به جا ئاوه رد
 سه ر تا یا لیباس به دهن تاهیر که رد
 که لیمه ی ته وحید ئاوه رد وه زوبان
 ئیقرار که رد به زات بیچوونی سویحان
 سه عد دوو رکعهت نمای فه رزش که رد
 سو جده به رد وه زات بی زه و آلی فه رد
 چه و دما وه شاد خیزا بی ئه ندیش
 موراجه عهت که رد وه قبیلله ی ویش
 حوکم که رد یه کسه ر دارا و نه دارا
 زکوور و ئوناس جه م بان نه سارا

مه خلوقی عه زیم بی خه بهر جه راز
گشت جه مع بین نه ده ور سه عد بنی موعاز
په ی چیش چون نارو رووی حیجاب بی یه
په رده ی کوفر و شیرک بی حیساب بی یه!
فه رما که ئه ی قه وم به نی عه بدولته شه ل
بشنه وان یه کسه ر نه کسه ر با ئه قه ل
من سوجه ی خودای بی هامتا به ردم
دینی محمه د ئیختیار که ردم
هه ر که من سوجه ی زات خودای لایه نام
نه به رو نه شو وه دینی ئیسلام
به مه ودای شم شیر مه بۆ سه دپاره
ئه رواش جه به دهن مه بۆ ئاواره
قه بیله یه کسه ر ئیمان ئاوه رده ن
دینی پیغه ممه ر گشت قبو ل که رده ن
تایفه ی خه زره ج قه بیله ی ئه وس
وه دینی ئیسلام یه کسه ر بین په یوه س
ئه هلی مه دینه فتوور مه که رده ن
فه وه وج گشت مامان ئیمان ماوه رده ن
ئه غله ب گشت لیباس ئیمان پۆشاشان
گشت مه ی جامه ی عیشق هه زره ت نۆشاشان
مه سه دب ئه و ئیخبار بی سه هو و خه له ل
مه عرووز که رد ته مام گشت وه موفه سه ل
کیاست ئه و هه زره ت شای ئه علامه قام
شه فاخوای ئومه ت کافه ی خاس و عام
ویش هه م چه نی پیر، خیل خاسی زه ریف
راهی بی نه رای مه که که ی شه ریف
یاوان وه پابۆس شای خه یه لئه نام
جه ئه هلی ئه نسار جه فیرقه ی ئیسلام

چگۆنه گی حال یه کایه ک عه رز که رد
هه زره ت په نا هه م به خودای یه کتا به رد
گشت جه موقه دده ر ته قدیری ویشه ن
بزاین ره زا و ئیبراده ش چی شه ن!

(له باره ی عه قه به ی دووهم و کوچکردنی بۆ مه دینه!)

جه معی جه دۆسان دهوله ته ندی دین
جه موسولمانان سه عاده ت گوزین
چه نی چه ند نه فه ر گومرای بی خه به ر
جه مه دینه پاک گشت به رشین وه به ر
وه عه زمی ته واف که عبه ی موعه ززه م
داخل بین وه به یت باره گای هه ردم
گشتین ره سمی هه ج وه جا ئاوه رده ن
ته وافی که عبه ی موعه ززه م که رده ن
جه و دما به عزئی شین وه لای هه زره ت
بۆسه دان وه خاکپای هه زره ت
وه عده شان نیا یه کسه ر به ته خفیف
جه شه وی دووهمی ئه یامی شه ریف
حازر بان ته مام جه سه عیبی سانی
قه رار دان په ی هامراز نیهانی
غه ره زی ئه و یاران خودا پی داده
ئه و شه و حازر بین یه کیه ک جه واده
زاهیره ن گرووه ی شه ریفی ئیسلام
هیچ خه وف نه که رده ن جه عه دووی ئه سنام
وه هه زار مه ینه ت یاران یه ک دل
وه فیر قه فیر قه جه م بیبه ن جه مه نزل
جه و ته ره ف شای خاته می په ناه
عه له یه یسه لام روحنا فیه داه

چەنى عەموى وئيش يانى ھاي عەبباس
 مەنزل نەزەمىن رەنگىن كەرد ئىجلاس
 عەبباس جەو دەم دا ھەر بت پەرست بى
 بەلام جە كەمال ھەر بالا دەس بى
 چون مەردى بوزورگ ساحىب تەدبىر بى
 لايىق وە تۆمار تاجى سەرىر بى
 ھەزرت عەبباس ھالى كەردە بى
 پەي بەستەي ميساق ئەو ئاوردە بى
 تا عەھدى پەيمان ئەو يارانى يار
 جە بەينى ھەزرت تايەفەي ئەنسا
 ئىستىحكام دەرو وە ھەزار خرووج
 نەلەخشا عەبباس سوخەن ئاغاز كەرد
 دور ئەفشانى كەرد چون فەرزەي فەرد
 فەرماكە ئەي قەوم ئەوھى و خەزرج
 ئەي ئەھلى تەوواف حاجيانى ھەجج
 بەحسى محەمەد برازادەي من
 شەھەنشاي مىللەت گروى ئىنس و جن
 ھەرفى مەواچوون ئىپوھ خوداتان
 ھەرفى من دىشوار نەبۆ جەلاتان!
 عالەم مەزانۆ قەومش ئەفزوونەن
 قوربى محەمەد جە مەككە چوونەن
 ئىدىعان مەنسەب كەعبەوھ وئيشەن
 شەرىفى رەفيع قەومى قورەيشەن
 ئىمە گشت يەكسەر تايەفەي ھاشم
 ئەوھا جەلامان چون ماھى ئەنجوم
 جە شەرى ئەعدا نىگامان كەردەن
 چون بت داپەمەن سوجدەمان بەردەن
 خولقش كەرىمەن شانەن عەزىمەن
 عەزىزى ئەشراف گشتىن ھەلىمەن

جە مەككەي شەرىف عارزىي دارو
 مەيلش ساكىن مەدىنەن ئارو
 خەيالش ئىدەن شاي شىرىن شىپوھ
 دوور گنۆ بە قەوم نەزىك بە ئىپوھ
 ئەر ئىپوھ تەسدىق ئەو كەردەن بە دل
 ئاوردەن بە ئەو ئىمان كامل
 داعىيەي ھەوا خواھى ھا پىتان
 محەمەد بوونەن وە ماواي وپتان
 مەبۆ ميساقى دروست چەنى ئەو
 چون عەھدى قەدىم پەيمان كەن ئىمشەو
 تاكە جەو سەبەب ئەمشەو جەي مەنزل
 بکەرىن لىتان ئىتمىنان ھاسل
 مەقسوودم ئىدەن ئەو نە گنۆ زەحمەت
 نە كىشو تەنگىي جە مولكى غورىت
 تايەفەي يەھوود گشت جەلای ئىپوھن
 ھام مولك ھام جەوار ھامسايى ئىپوھن
 چەنى محەمەد جە رۆزگارەن
 يەككەك چون خەنزىر عەداوہت داران
 جە مەكرى ئەوان، كەس ئەمىن نىپەن
 كەي وەپتەوھەر يەھوودش دى يەن
 بىشەنەو جە ئەسەد ئىبنى زەرارە
 جە قىسسەي عەبباس جەرگش بىيى پارە
 روو كەرد وە ھەزرت شاي بوراق سوار
 چون تووشى ناتىق ئامانە گوفتار
 واتش: يا رەسوول رۆحم فىدات بۆ
 سەرم وە سەرگەرد خاشاكي پات بۆ
 چون ھەر دەعوەتى سىفەتى دارۆ
 خوازشت خوا زىبا مەبو بو يارۆ

تۆ ئېمەت دەعوەت كەردەن ۋە ھى كارە
 ئەى كار جە مەخلوق خەىلى دشوارە
 كەردىم تەركى دىن جەد ۋ ئابامان
 قەىدى مەزلوومى نرىا ۋە پامان
 جە بەىنى ئېمە ۋ عەرەب عەشایر
 سىلەى رەحم بى بەن بەكەك ۋە زاهىر
 تا ئىشارەى قەتە ۋە ۋىچ ھەم كەردى
 رىشەى موخالیف جە بىخ ئاۋەردى
 ئەى كارە كارى خەىلى زەحمەتەن
 ئەر سەد پەى ئىسلام كۆكۆ رەحمەتەن
 ئېمە ۋە ئىخلاس ئىرادەتمەندى
 ۋە سىدق ۋە بەقەن دانا ۋ پەسەندى
 گىشت بەھزى نەفس قەۋل كەردمان
 سوجدە بە خوداى واحىد بەردمان
 ئە ۋ ۋەقت زورى كەس نەبىمان جەسەر
 ۋ ئېمان كەرد فەىدای دىنى پىغەمەر
 ئىۋە ئەى عەبباس گىشت عەموى حەزرت
 قەتەن جەلاتان ئامۆشوى حەزرت
 نە بەىن جە ئەقوام كەس ۋ ئومەتش
 نەكەردەن باۋەر بە نبىۋەتش
 ئېمە بەك نەزەر باۋاىن خاك ۋ پاش
 سەر ۋ مالىمان گىشت كەرد بە فەىدائى
 يا رەسۋلەللا چىشەن تەمەنات
 تاكە گىيان ۋ مال بەكەىن بە فەىدات
 شەرت ۋ عەھد بە ۋ چون قەدىم پەىمان
 قەزای تۆ بوزىن ۋە گىيانى ۋ ئېمان
 جە بەچە ۋ عەىال ۋ ئېمان بوۋەرىن
 حەرەم سەراى تۆ حىمايەت كەرىن

داىم ۋەفاكەىن ۋە عەھدى ۋ ئېمان
 حەقق شەرمەندەگىى ناۋەر ۋ پىمان!
 ئەر عەھد ۋ پەىمان بشكەىن جە نۆ
 شەرىك بەن چەنى دوشمنانى تۆ
 جەلای خوداۋەند ھەم رۋوسىيا بەن
 بەشەر كۈنە قەۋم گىشت ئەشقىابەن
 مەتلەب جەى پىمان چى خاستەر چىشەن
 باقى ۋەللاھى ئەلمۈتەعال ۋ ئىشەن
 ئىبىنى زەرارە عەرزش كەرد تەمام
 كەۋت نۆبەى حەزرت عەلەبەسەلام
 فەرماۋا ئەۋەل شەرت پەى روزگاران
 قەىموى قادر پادشای شاھان
 باۋەر بىۋەتەى بى ھەم تەھ
 رەسمى عىبادەت باۋەردى ۋە جەھ
 ھىچ غەبرى شەرىك نەسازىن پەى ئەۋ
 رۆشەن بەخشى رۋن تارىك ئەفزای شەۋ
 ۋەىتەۋر فەرماۋان دەھەندەى داۋەر
 ئەمر بە مەعرووف نەھى بە مونكەر
 دوۋەم شەرت بەكەن سەخت نەبۋلپىتان
 جە نەفس ۋ ھەۋا ۋ عوسىيانى ۋ پىتان
 ۋە ھەر تەۋرى ئەۋ مەحفۋز مەداران
 منىچ ھەم بەۋ تەۋر نىگە بەداران
 جەۋ دەم چەند ئابەت جە بەحسى كوففار
 حەزرت جە قورئان ۋانا پەى ئەنسا
 جە ناگەھ ئەنسا (بأمراللہ)
 بەكەك عەرز كەردەن (يا رسول اللہ)
 چەتەۋر بەىعەت كەىن ئېمە چەنى تۆ
 بفرما پىمان دىسان ھەم جە نۆ

فهرما به یعهت کهن وه جاننسابری
به ئه مری نه هی فهрман بهرداری
ئه رقسمهت منش ئاوهرد وه لاتان
گیلیا دنیا و دین وه حویبی خواتان
ههه تهور په ی مایه ی رهواجی ویتان
په ی مال و ئه زواج ئه ولادی ویتان
دلتنان په ی ئه وان ههه تهور ماوهرو
مه بو په ری ی من فیشتههه باوهرو!
به ریوایه تی ماچان ئه وهل کهس
دهستی هه زهه تش بوسا و عه هدهس
ئه بو ئومامه ئیبنی ئه سعده بی
عه مرش جه هه شتا یا جه نه ود بی
وهلی واپیان ئه وهل جه ئه نسار
ئه بولشیهه بی به یعهت دا قه رار
جه وه دما یه کیهک شاهی تا گداشان
دهستی مویارهک هه زههت بوساشان
چه نی سهه ر و مال سهه وگه ند وه ردهشان
وه که یفی هه زههت به یعهت که ردهشان
ئه بوللهه شیم وات: یا خه یرولبه شهه
وه عه رزی به نده لاوی گوش بدهه
جه به ینی ئیمه و تایه فه ی یه هوود
عه هدی میساقهه مه راقهه مه ردهوود
ئه رتقه تعی ئه وان بکه رمی جه نو
خو داوه ند نه سهه رت، زه فهه ر دو وه تو
جه گشت و خه وف و بیم ئاسان به بوریت
دیسان ههه بشیی وه لای قه ومی ویت
ئیمه بی ساحیب جه یه سرب زه مین
بازی په ی جه فای دوشمنانی دین

هه زههت جه وه دما خه نده که رد که مکهم
فهرما (الصدم - دیسان الهتهدم)
یانی ئیتیفاق هه ردهو یو مه بو
قه بری من جه لای قه بری تو مه بو
تا جه رووی ئه فلاک بمانو ئه نجوم
(انتم منی و انا منکم!)
خو داوه ندی عه لیم که فیلهه ن زامن
من جه لای ئیوه ئیوه جه لای من
جهه ته رهف ئه نسار گشت سهه وگه ند وه ردهه ن
شه رووتی په ایمان وه جه اه ئاوه ردهه ن
هه زههت به فه رمان پادشای جه لیل
ههه به ئی شاره ئه خی جویره ئیل
نه قیب دا قه رار په ریشان دوو دهس
نو کهس جه خه زهه ج، سی کهس ج ئووهس
یه کایهک چون میری حاج حه ج
ئیدهه ن ئیسمی پاک نه قیبای خه زهه ج
ئه وهل جابریئ شیر به نی مه غروور
نامی نامیان جه نزدیک تا دوور
سانیهه ن رافع مه ردی بن خوزهه ر
ئه ژدیهای مه ساف شیری شیران گیر
سالیسهه ن سهه عد بنی عیباده
په ی ره زم دوشمهه ن دایم ئاماده
چه وارهم سهه عد بن خه شمی به دبع
په نجهه ههه ئه سعده شیری بن ره بیع
شه شهه ساعید بی ئه و زی جه ناحه
هه فته مین عه مروی ئیبنی ره واحه
هه شتهه عه بدوللا بنی حه زم چون شیر
نوههه م مونزیر بی شیر بنی عومهه ر

به عدد جه خه زرهج نامی نهو سی کهس
 مهردانی نه نسا نه قیبای نهو هس
 نه بوللهه یسه م بی مهردی پهر ته دبیر
 نه میری بی باک شییری بن خوزهیر
 جه دمای نهوان دیسان دوو پاره
 جه نابی نه سععه د بنی زه راره
 جه و دما جه زرهت پاکی پیغهمه
 شاهسواری عهرش جه بیبی داوهر
 فهرما (ای یوم) کهردس نه قیبی خویشان
 وه کیلی من و که فیلی ئیشان
 چون هه واری یان جه به چه و نی یا
 و به ردهن پهی گشت پهی رهزای عیسا
 هیچ کهس دهروونش زه په نه بی لیل
 واتشان به لئی وه کیل و که فیل
 مادام به رهزای خوای پیغهمه
 ههرگیز جه به یعت بهر نه شین وه بهر
 چون ئیمتینانش حاصل بی لیشان
 دهسی موبارهک جه زرهت بو ساشان
 قانوون و په یمان وه جا تاوهردهن
 جه و دما مه جلیس هم به تال که ردهن
 به ستنی په یمان نیوان جه زرهت و نه نسا
 شهیتانی له عین جه نوکته دامی
 شییی وه بان بورج ته به قه ی سانی
 نیدا کهرد نهی قهوم قورهیشی و عهره ب
 نهی نه هلی مه که که غالبی نه سه ب
 بزنان جه رفم خیالافش نی یه
 نه هلی مه دینه جه دهس بهرشی یه!
 به دینی ئیسلام یه کهسه ر بیی په یوهس
 چهنی محمه د عه د و میساق بهس

پهی جهنگی قورهیش به ستهن ئیتیفاق
 گیلان گشت جه که یف زه مزه مهی مهزاق
 جه زرهت فهرماوا: گه دای بی وجود
 یانی نهی شهیتان له عینی مهردوود
 ئینشاللا دوشمن خودا و پیغهمه
 ده ماری دینت مـاوه روو وه بهر
 جه و دما عه بیاس ئیبنی عه باده
 واتش: یا ره سوول خودا پی داده
 نه ر مدهی روخسه ت پهی نه هلی کوففار
 نه لئان وه شمشیر وه تیغی ئابدان
 ههرچی حازرین (عه له م) وه پا کهین
 قه بیللهی قورهیش یه کهسه ر فه نا کهین
 جه زرهت فهرما: حه قق بی هامتای فه ردهن
 هیمای و غه زان نه مرش نه که ردهن
 بشو وه مه نزل ساکین بهر پهی ویت
 بادا دوشمنان کهس نه زانو پیت
 عه بیاس تا یاوا به خابگای ویش
 به بیان کهرد په ری گرووی قهوم وو خویش
 جه و تهره ف قورهیش کینه جوئی کوففار
 گشت شین وه مه نزل تایه فهی نه نسا
 قورهیشی واتهن: نهی هلی خه زرهج
 نهی نه هلی شعور تالیبانی حه ج
 وه یتهور مه سموعهن جه لای خاس و عام
 چهنی محمه د سه ردارئ ئیسلام
 عه هدتان کهرد جهی سه ر زه مینه
 محمه د به یون په ری مه دینه
 جه و دما ههر دوو به سه د شادیی و عهیش
 ئیتیفاق بکهن پهی جهنگی قورهیش

وهللا، خو ئيمه نه دارين نه ديش
 هه كهسى مهردن پا بنيو وه پيش
 بهلام نهو جه معة گشت بي خه بهر بين
 چون گشت هه قاسيد نهو سه رزمين بين
 سه وگه ند وهردشان نه دارين خه بهر
 نه جه نه نساو وه جه پيغه ممر
 ديسان هم قوره يش قه بيله ي مه هتووك
 تاكه شين وه لاي عه بدوللا ملووك
 جه لاي نهو سووره ت واقيعه ي نه نساو
 ته دبيري ياران كهردشان ئيزهار
 عه بدوللا واتش: بي ئيعتبارهن
 نه ي كاره كاري خه يلى ديشوارهن
 بي ئيتيلاعي من ته دبيري وه پته ور
 نه بو هه رگيز نه رووي عه سه ي ده ور
 تا قه ومي قوره يشس وه دل په ريشان
 ناگاه بهك شه خس خه بهردا پيشان
 نه هلي مه دينه ته مامي به كسه ر
 كهردشان به يعه ت چه ني پيغه ممر
 قه ومي كينه جو تا يه فه ي نه شرار
 كيشاشان له شكه ر وه شوئي نه نساو
 نه عه دل رادا نه وه قت نه واده
 ياوان وه نه سه عه د ئيبنى عه باده
 تا چه ني مونزر نهو هه ردوو په سه ند
 نهو دوو نامدار دوو سه عه اده تمه ند
 قوره يش تا هه ردوو وه دهس ئاوهردهن
 هه ردوو جه ناگاه گرفتار كهردهن
 خولاسه مونزر جه هه د و جه ختش كهرد
 بهر شيبى جه گوريز چون مهردانى مهرد

بهلام موشريكان فيلانى سه رمه ست
 فه وري به ستشان سه عه د پاو و ده ست
 تاكه بهردشان وه مه ككه ي شريف
 كهردشان مه حبووس نه به ندى زهريف
 به عزى جه قوريش يانى چه ند نه فه ر
 عاقلانى قه وم نه هلي كينه وه ر
 واتشان تجار نه ي سه رزمينه
 گشت زينده گيشان ها جه مه دينه
 مه سلحه ت ئيدن گشت ته مه ناكه بين
 ئارو جه به نده سه عه د ره ها كه بين
 بادا وه سالم بشو وه جاي ويش
 هه ني جه و دما هه رچي مه بو پيش
 تا ئاخو سه عه د ره ها كهردشان
 به خوداي كهريم نهو سوپه رشان
 جه و دما قوره يش نه هلي بي شعور
 گومراي كينه جو جه راي خودا دوور
 وه ئيزاو نه زرار نه هلي نه سحابان
 سهرداراني سه ف عيسمه ت مه تابان
 وه زعي مه عيشه ت ته نگ بيبى وه ليشان
 بيزار بين جه گيان شيريني ويشان
 به كيهك وه جه زره ت هانا بهردشان
 نه مه ند پاى مه جال ته وه قوف پيشان
 حوبى جاي وه ته ن مه ككه بريشان
 جه و دما جه زره ت شاي خه يرو لئه نام
 مازوون كهرد نه سحاب زومره ي خاس و عام
 هيج كهس نه مانو چي سه ر زه مينه
 مه بو هيجره ت كه ن گشت په ي مه دينه
 ياران وه مه خفي به كيهك كوچ كهردن
 ته شريف وه ماواي مه دينه بهردن

ٺهون جھ ٺهسحاب ڪهسي هيجهرت ڪهر
 فهرمودهي جهزرت هم به جا تاورد
 جهنابي سهعيد ٺيبنی عومير بي
 به قهولي ٺهيو يلمه دلگير بي
 خولاسهي ڪهلام، گشت هيجهرت ڪهردهن
 يهڪ نه شوني يهڪ گشت ته شريف بهردن
 بغير جه جهزرت سيديقی ٺهڪبر
 ههني ڪهس نه منند (ديار البشر)
 تا يهڪ رڙ جهزرت شاي خه يروئنه نام
 روي خيتابش ڪهرده ٺههلي ٺيسلام
 ٺيمشهو جه خاودا وهيتهور ديم وهچم
 ڪهردهنم هيجهرت جه مهڪڪهي ٺهعزم
 شيم وه زه ميني گشت نه خلستان بي
 جه بهيني دووڪو شههرش عه يان بي
 من واتم: داخو يه ڪام مه قامهن
 گومان بهردم مولڪ و ماواي توها من
 ٺهز هيجهرتگاي ٺههلي سه ڪينه
 زاهير يه سربي ٺههلي مه دينهن
 به ٺي مه خسوسهن شاي خه ٺي پهنا
 بغير جه سيديق عه لي مورتهزا
 باقي جه ياران ٺهسحابهي سهروه
 ڪهس نه مننده بي جه لاي پيغهمهر
 بي به چه و عه يال يه ڪسهر پهري دين
 هيجهرت ڪهردشان وه يه سرب زه مين
 ناگاه، جهو دم دا، سيديقی ٺهڪبر
 ڪهردش ته دارهڪ جه نو پهي سه فهر
 تا شيبی وه خدمت شاي خه يرولبه شهر
 عهرز ڪهرده روخسه تم بدهر پهي سه فهر

جهزرت فهرماوا جاري تامل ڪهر
 بزائين ته قدير داناي دادگهر
 چونهن چه تهورن ٺيرادش چيشهن
 مانيعی روخسه ت وهدهستي وپشه
 منيچ پهي سه فهر ٺوميدوه وارم
 دايم پهي سه فهر دل بي قهرارم
 بهل به ٺيتيفاق ههردو و چهني هم
 بهرشين جه تهور دام قهومي بهينه ڪم
 سيديقی ٺهڪبر ڪهردش ته دارهڪ
 ته هيه ٺهي سه فهر راگهي مويارهڪ
 فهوري خهريد ڪهرده دوو ٺوشتر جهو دم
 يهڪي به مهبله غ چووارسه درهم
 يهڪي پهي جهزرت يهڪي هم پهي وپش
 ههردو و نيگاه داشت بي خهوف و ٺهنديش
 خدمه تشان مه ڪهرده، ههر سوب تا ٺيوار
 به لڪه جهو سه فهر خاس به يان وه ڪار
 جهو تهرف گومراي بهد خه يال
 بي خه بهر جه ڪار ذاتي بي زهوال
 له بارهي چونيه تي ڪوچي پيغهمهر وه
 يهڪ رڙ هه يه جان مه جمووعی سه نكين
 جه (دارالندوه) جه ماجه مس، جهم بين
 زومرهی سه ناديد، خو پش و بيتگانه
 حازر بين تهمام جه شووراخانه
 پهي قه تلتي جهزرت قهرار ڪهردشان
 سه وگه ند وه هويهل ٺهعزم وهردشان
 تا يه ڪدهريان قهرار دان پهي دهر
 تا ڪهس جه خاريج نه ڪهر رڙ گوزهر
 بغير جه قورهيش تايفه ي وپشان
 ڪهسي جه ٺهغيار نه شو دلپشان

واتهن: ئەسحابان يەكسەر بىچ وئىنە
 نىھانى يەككەك شىن وە مەدینە
 محەمەد بىچ ھەم مەشۆ وەلاشان
 دنیا مەگىلو وە ھەسەب خواشان
 ماوەرۆ لەشكەر پەي جەنگى قورەيش
 شەيتان جەو دەم دا سازا تەدبىرى
 دەر ساعەت وئىش كەرد وە شكلى پىرى
 بەلام پىر كام پىر نوورانى كامل
 جە نوورى شىوھش خور مەببى خجل
 شىبى وەلاى قورەيش قەومى كىنە كئىش
 جە سەففى مەجلىس نىشت وەبى ئەندىش
 پەرساشان كىنى تۆ چىشەن نامت
 ئەسلت جە كىن جە كۆن مەقامت
 واتش: مەشھورم جەلاى رەھبانان
 وە شەيخى كەبىر نەجووم مەوانان
 شەفتم قورەيش بوزورگەواران
 گشت جە محەمەد ئەندىشە داران
 پەرى مەشھورەت ئەو بوزورگانە
 جەرگەشان جەمەن جە شووراخانە
 منىچ جون ياران خەيلى داغدارم
 پەرى محەمەد دەرۋون پەر خارم
 يەقین دامتتان پەرى ئەو تەندەن
 بزائو تەدبىر كىتتان پەسەندەن
 قەوم واتهن: ئەي شەخس مەككەبى نى يەن
 چون جە محەمەد دل ئازار بى يەن
 ھەم وارىد بىن وە مەجلىس ئارۆ
 نەي جا حوزوورش زەرەر نەدارۆ
 نەجدى وە ئەمىن بەرشىبى جەلاشان
 جەو دما بىناى تەدبىر نىاشان

واته: محەمەد ياوان وە جايى
 نەيوش وەچەم شاھىس تا گەدایى
 مەسلەھەت ئىدەن بکەرىن چارەش
 بگنو بە كەساس مایەى بازارش
 جە نگاه هیشام بن عەمروى لەعین
 تاما بە زوویان بە سەد قار و قین
 واتش: من ئارۆ فىكىرتوھم كەردەن
 مەحبووسش بکەین تا وەرۋى مەردەن
 قاپى يانەى ئەو ھورچىنەن وەھەم
 ھەنى ئاسمان نەوینۆ وەچەم
 وەسى روژ جارى نانى وەناچار
 جە سوراخ بام پئىش بوزىن بەوار
 كەس نەپەرسۆ لئىش خوتش و بىگانە
 تا ھىلاک بۆ جە عەپسخانە
 شىخ نەجدى وات: تو دنیات دى يەن
 يە تەدبىرى خاس مونسىب نى يەن
 بەنى ھاشمى مەزانان خەبەر
 دەر ساعەت وە زۆر ماوەرەش وەبەر
 مەبان وە دوئىمەن ھەزار سالتەتان
 مەشۆ بە ئەفلاک ئاھو نالتەتان
 ئەبو خەبىرى وات: تەدبىرش ئىدەن
 محەمەد ھوشش لای ماواو زەیدەن
 با يە كەدەفە ئەو بکەرىن دەرەدەر
 ھەنى وە مەككە نە كەرۆ گوزەر!
 كەلكەلەى وەتەن، دەردى نەدامەت
 ھەر داغ بۆ پەرىش تا رووى قىيامەت
 شىخى نەجدى وات: يە بەد رايەوھن
 تەدبىرى زەعیف بىچ سەفایەوھن

محهمده به و نوتق شیرین زوبانی
بهو ئایه‌ی که لام فه‌ساحه‌ت خوانی
بشۆ وه‌لای قه‌وم عه‌ره‌ب عه‌شایر
موع‌جیزاتی ویش بکه‌رۆ زاهیر
عه‌شایر مه‌بۆ عه‌بدی زه‌ر سه‌ندش
قه‌بایل به‌کسه‌ر مه‌بۆ وه‌ به‌ندش
یه‌کایه‌ک ئیمان گشت ماوه‌ران پیش
دنیا گشت مه‌بو وه‌ ته‌به‌عه‌ی ویش
جه‌و دما یه‌کسه‌ر گشت مه‌یان وه‌ جه‌نگ
په‌ی قه‌تلی قوره‌یش مه‌که‌ران ئاهه‌نگ
من چند واقیعه‌ی وه‌یته‌ره‌م دی یه‌ن
ئه‌ی ته‌دبیر هیچ فایه‌ده‌ش نی یه‌ن
ئاخر ئه‌بوجه‌هل گومرایی بن هیشام
له‌عینی به‌دزات مه‌ستی به‌دکه‌لام
وات: من یه‌ک حه‌رف بو‌اچوون پیتان
هه‌نی ته‌دبیرش مه‌نده‌ن به‌ ویتان
هه‌رچی قه‌بیله‌ی قوره‌یش هه‌ن جه‌ی وه‌هه‌م
ئه‌هالی مه‌که‌که‌ بی زیاد و که‌م
هه‌ر یه‌ک شمشیری بدان وه‌ جه‌سته‌ش
نگوون بۆ حو‌جره‌ی رازی سه‌ره‌سته‌ش
به‌ ته‌ور محهمده بکه‌ین سه‌ده‌ پاره
ئه‌رواش جـــــه‌ به‌ده‌ن به‌بو‌ئاو‌اره!
تاکه‌ قه‌بایل یه‌کسه‌ر جه‌ی کاره
(لابد) گشت ببۆن وه‌ خوونه‌خواره
به‌نی هاشمی گشت خاس و ناخاس
جه‌و دما جه‌ کئ مه‌سانان قه‌ساس
شیخی نه‌جدیی وات: ئه‌مری ئه‌میره‌ن
یه‌ رای مه‌سله‌حه‌ت عه‌ینی ته‌دبیره‌ن

هجووم باوه‌ران ئه‌مشه‌و وه‌قتی شام
سه‌لاح هه‌ر ئیده‌ن باقی (والسلام)
قوره‌یشی یه‌کسه‌ر که‌ردشان قبوول
قه‌رار دان ئه‌و شه‌و په‌ی قه‌تلی ره‌سوول
ئه‌بوله‌هه‌ب وات: جه‌ ده‌س به‌رش یه‌ن
ئه‌مشه‌و قه‌تلی ئه‌و فایده‌ش نی یه‌ن
ئه‌مشه‌و جه‌ی ته‌دبیر نه‌دارۆ خه‌به‌ر
بگیرین ده‌ورش تا نه‌شو وه‌به‌ر
سه‌حه‌ر گشت عالم با‌دا دیار بۆ
قه‌تلی محهمده با ئاشکار بۆ
وه‌یته‌ور ئیتیفاق به‌ستشان وه‌هه‌م
قوره‌یش جه‌ یه‌کتر که‌رده‌ن خاتر جه‌م
تاکه‌ خوداوه‌ند شای بینا و به‌سیر
قه‌دیری قادر بی میسل و نه‌زیر
جویره‌ئیل کیاست وه‌لای پیغه‌مه‌ر
واقیعه‌ی قوره‌یش یه‌کسه‌ردا خه‌به‌ر
روح‌لئه‌مه‌ین وات: یا خه‌یرولبه‌شه‌ر
یا سالاری سه‌ف زه‌مزه‌مه‌ی مه‌حشه‌ر
وه‌یته‌ور فه‌رماوان زاتی بی زه‌وال
مه‌بۆ تو ئه‌مشه‌و به‌ر بشیی وه‌ مال
هه‌رتا یه‌ک دوو روژ په‌ی وه‌قعی گومان
نه‌جایی خه‌لوه‌ت ویت بکه‌ی په‌نه‌ان
جه‌و دما لا‌بود جه‌ی سه‌ره‌مه‌ینه
مه‌بۆ هیج‌ره‌ت که‌ی په‌ری ی مه‌دینه
حه‌زه‌ت جه‌ی خه‌به‌ر ساتی بی سه‌رسام
وانا حه‌مدی زات دانای لایه‌نام
جه‌و ته‌ره‌ف قوره‌یش گرووی زیبا و زشت
یه‌کسه‌ر وه‌ هه‌یئات ئیجتماعی گشت

نه دهوری سه‌رای موس‌ته‌فای ئەمین
 وینه‌ی ئی‌شیکچی گرتشان که‌مین
 هه‌زرت هالی بی جه وه‌هله نه‌به‌رد
 په‌نا به‌رد به‌زات ته‌نیای تاکی فه‌رد
 مۆته‌زا‌ه‌لی ته‌له‌ب که‌رد وه‌ پێش
 حالیش که‌رد جه‌ کار قه‌ومی به‌د ئەندیش
 فه‌رما من مه‌شوون تۆ بۆ وه‌جای من
 بپۆشه‌ لی‌باس خه‌رقه‌ و دیبای من
 خه‌وف نه‌که‌ن جه‌ قه‌وم قه‌بیل‌ه‌ی کوف‌فار
 نیگات مه‌دارو شای په‌روه‌ردگار
 شای مه‌ردان پۆشا به‌رگی پاکی ئەو
 خه‌رقه‌ی موباره‌ک شه‌ره‌فناکی ئەو
 شی‌ی وه‌بان ته‌خت خوابگای هه‌زرت
 ته‌کیه‌ که‌رد چون شیر شه‌و نه‌جای هه‌زرت
 زه‌ره‌ خه‌وف نه‌که‌رد جه‌ی غوسسه‌ و خه‌ته‌ر
 وێش که‌رد به‌ فیدای پاکی پی‌غه‌مه‌ر
 تا هه‌زرت ته‌شریف خه‌یر ئاوه‌رد وه‌به‌ر
 دیش سه‌فه‌سه‌ف مد‌ران قه‌ومی کینه‌وه‌ر
 به‌ ته‌وفی‌قی‌ی زات دانای ته‌وانا
 سووره‌ی موباره‌ک یاسینش وانا
 (تا) (فاغ‌شیناهم فهم) به‌ مه‌حزون
 وانا تا یاوا (فلا یب‌صرون)
 ده‌ست به‌رد مشت‌ی خاک هۆر گرت جه‌ زه‌مین
 شان‌ا وه‌ رووی قه‌وم بی‌ هه‌یای له‌عین
 وه‌ ئەمری مه‌عبوود قه‌ومی دل جه‌ سه‌نگ
 دیده‌شان پۆشان په‌رده‌ی شه‌وه‌ زه‌نگ
 زه‌ره‌ی ئەو خاکه‌ وه‌ هه‌ر که‌سه‌ یاوا
 جه‌ مه‌عه‌ره‌که‌ی به‌در کوشیا جه‌ داوا

ئەجه‌ل په‌رتشان جه‌و ده‌م بی‌ نازل
 ئەرواشان وه‌ نار دوزه‌خ بی‌ واسل
 هه‌زرت په‌یابه‌ی مه‌ که‌رد نیگاشان
 تا به‌ سه‌لامه‌ت به‌رشیی جه‌لاشان
 هیچ که‌سه‌ جه‌ قوره‌یش نه‌و نه‌دی‌ی به‌ چه‌م
 تا که‌ ته‌شریفش ویه‌رد وه‌بی‌ خه‌م
 ساتی جه‌ دم‌ای ئەو واقی‌عاته‌
 ئەو جمه‌ووری جه‌م قه‌ومی به‌د زاته‌
 شه‌خسی شی‌ی وه‌لای ئەو قه‌ومی کوف‌فار
 وات: ئەی سه‌رداران، بی‌ خه‌به‌ر جه‌ کار
 محه‌مه‌د ئاما مد‌را جه‌لاتان
 مشت‌ی خاکش شه‌ند وه‌ سه‌رتاپاتان
 جه‌و دم‌ا خیزا فه‌وری ته‌شریف به‌رد
 ئەز هه‌نی رووش وه‌ کام ته‌ره‌ف که‌رد
 موشریکان گشت ده‌ست ناموباره‌ک به‌رد
 به‌کیه‌ک ئیمتیحان فه‌رقی وێشان که‌رد
 دیشان سه‌حیحه‌ن ئەو قه‌ول وه‌ گو‌فتار
 جه‌ فه‌رقشان خاک مه‌ریز و به‌وار
 واته‌ن: نه‌زاره‌ش وه‌ ئیمه‌ که‌رده‌ن
 هه‌م ته‌شریف وه‌ تۆی ئەنده‌روون به‌رده‌ن
 چند نه‌فه‌ر جه‌ ئەوان شین وه‌ ئەنده‌روون
 هه‌رچی بادا باد تا چوون مه‌بۆ‌چون
 جه‌ حوجره‌ی شه‌ریف ئالای بو‌گولاو
 واته‌ن: محه‌مه‌د هانه‌ جامه‌ی خاو
 شین وه‌ سه‌رینش وه‌ سه‌د قینۆ‌قار
 ده‌ست دان وه‌ شمشیر مه‌لعوونی غه‌ددار
 جه‌ ناگاه هه‌یده‌ر که‌راری سه‌فده‌ر
 جه‌ په‌رده‌ی لی‌حاف سه‌ر ئاوه‌رد وه‌به‌ر

حهيران بين موشريک سهلسهلهی غالب
 پهريسان جه عهلی بن ئهبي تالیب
 محهمهد جه کۆن ديارش نی یه
 بۆ راستش وچه یه ئهه و کوشی یه
 عهلی دا جواب: نه داروون خه بهر
 نه جه ئه سحابان نه جه پیغه ممر
 موشريکان جه قین حمله بهردشان
 چند وهقتی عهلی مه حبوس کهردشان
 تا ئه بوله هه ب زندهی نه بهرد
 جه قهیدی کوففار عهلی خه لاس کهرد
 عهزه زه هر ئهه و سات شای خه پیره لئه نام
 وه لوتقی بیچوون بهر شیی جه تور دام
 دل وه زیگری زات حه بی داد گهر
 یاوا وه قاپی سیدیقی ئه کبهر
 ده قلبابش کهرد نه رمی دا ئاواز
 تا ساحیب ئاما قاپی کهردش واز
 بهرد وه ئه نده روون ده ردهم ئه حوالش
 تا سیدیق ئاما وه ئیستیقبالش
 عهرز کهرد فیدات بام خه پیره لبه شه
 چه خه پیره و هیشه و پیم بدهر خه بهر
 حه زهت واقیعهی موشريکان یه کسه
 بهیان کهرد پهری سیدیقی ئه کبهر
 جویره ئیل ئامان روخسهت ئاوه ردهن
 ئیمهش پهی هیجرهت موره خهس که ردهن
 ئه نامه حره می هه ن جه ئه نده روون
 مه بۆ جهی خه لوهت بشو بهیروون
 ئه بو به کر وات: نامه حره می نی یه
 ئه هلی من به تو هه م حره می بی یه

غهیر حجه عایشه سیدیقی ئه علا
 چه نی هامشیرش یانی ئاما
 باقی نه جه خویش نه جه بیگانه
 دیاری نی یه ن جه بهنده خانه
 حه زهت ته شریفش وه ئه نده روون بهرد
 ئیزهار ته هیئه ئه ی زادی سه فهر کهرد
 ئه بو به کر وات: دوو ئوشتر داروون
 یه کیشان پیشکش وه تو مسپاروون
 مه بو یه کیشان جه من قبول که ی
 بهل زوودتهر مه ساف وه خهیر بکهین ته ی
 حه زهت فه رماوا بهل وه بی مهنهت
 قبوله ن ئوشتر به لام به قیمهت!
 ماچان ئهه و ئوشتر به نوسه د درهه م
 خه رید که رده بی بی زیاد و که م
 چه و ده م عایشه سیدیقی سه روه ر
 چه نی هامشیرش ئاسحای مونه ووه ر
 ده رده م وه ساعت سه عدی مویاره ک
 مه شغوول بین وه کار ته هیئه ئه ی و ته داره ک
 زادی رای سه فهر سفره ته عامات
 حازر که رده شان جه ئان یه ک سات
 به لام هیچ نه بی به پیچاش پیوه
 تا ماشته ی ئاسما ئهه و شیرین شیوه
 سفره شان پیچا به و که تانه وه
 سیدیقی ئه کبهر گرت به شان وه
 که رده شان دوورنیم ئهه و ماشته که تان
 نیم په ی کولی ویش نیم په ی سوفره نان
 تا چه نی حه زهت شای خه پیره لبه شه
 هه ر دوو جه یانه ی سیدیق شین وه بهر

پيغهمه چهنی سيديق نه کبه
راگهی بيابان گرتشان نه وهر
هردوو نابه لهد جه راه نه فتاده
هردوو ههر جه مام هردوو پياده
شه فق ناپه يدا ستاران بيبي نوور
شه و تاريخ جه زاخ زولماتي دهيجوور
راي چول و خه تهر سه ختي ناهه موور
سه حراء گشت يه کسهر جه گه زنده ي مار
حه زرهت نه عله ينش جه پا بهر تا وهر
پاي مووراره کش ته مام بلوق که ورد
په نجاي پاش نيا وه سه ريني خار
تا سه حهر شونش هيچ نه بو ديوار
ساقی شه ريفش جه سهر تا به وار
گول گول بي به هوون نيشي مه و داي خار
غهره ز ههر نه و هند زه حمت پيش ياوا
خه سته بيبي جه تن شاي به تحا ماوا
سيديق به و دلهي پهر و جو شه وه
دهرسات هه زره تش گرت وه دوشه وه
راهان ته ي که ردهن نه رووي عهرسه ي دهور
هه تا يا و ناش دهري غاري سه وور
به نه مري هه زرهت شاي بوراق سوار
سيديقی نه کبهر ته شريف بهرد وه غار
دیش سوراخ سوراخ نه ندهرووني غار
گشت جای عه قهره بهن لانه ي مور و مار
سيديقی نه کبهر کيشا ناهي سه ورد
قه بای تازه ي ویش پاره پاره که ورد
ههر پارئ نيا وه سوراخ يوه
ههر سوراخ په ريش بيبي به داخ يوه

تا هه زرهت ته شريف بهرد وه نه ندهروون
حه يران مه ند جه کار گهردووناي گهردوون
سه حهر وه ته و فبيق دهه نده ي داوهر
خورشيد جه مه شريق سهر کيشا وه بهر
روشن بيبي وه نوور خورشيد غاري سه وور
مه نما نا ته ختش چون سه هه ندي هه وور
جه و دم سوراخي هه ني دي وه چه م
جای هه زار سالهي نه ژديهاي نه رقم
چون ره زاش ئيد بي تاكي ته ني اي فهر
جامه به ههر سو راخ هيچ به قا نه که ورد
حه زرهت جه غوسسه ي قهومي نابه کار
سه رنيا وه يان زانوي ياري غار
که مه ريه ندي خه م نه پشت که رده وه
جه ناگاه وه خه ير خاوش به رده وه
سيديق ههر به و ته وور به و ده ماخه وه
پاژنه ي پاش ني يا به و سوراخه وه
نه زاناش مارهن که مين گاشه وه
ناگاه نه ژديهاي داش وه پاشه وه
زه هرش نه فشان بيبي سه رتا پاش دا
گيلا چون په رگار وه نه عزاش دا
جه ئيشي نه و نيش ده رده ي بي کاريبي
پيچا و پيچش وهر د جه بي قه راريبي
يه ک قه تره نه سرين سيديقی نه کبهر
جه ناگاه ريزا وه رووي پيغهمه
تا هه زرهت په رسا نه ي ياري غارم
نه ي مه حره م وه گشت رازي نه سرارم
فغان و زاريت سه به ب جه چيشه ن
پيم و اچه راست دل وه نه نديشهن

عهرز کهرد جهی سوراخ سه‌نگین سامه‌وه
ماری ناغافل دا وه‌پامه‌وه
وهیتهور نی‌شش سه‌ودان نه‌جه‌رگم
یاوان وه‌قه‌یران غه‌ر غه‌ره‌ی مه‌رگم
حه‌زرت یه‌ک زه‌ره‌ نوور نه‌فشانی ویش
ئاوی مـوباره‌ک تۆی ده‌هانی ویش
مالا نه‌جای زام مارانگازی مار
سیدیق ساکین بی‌جه‌ده‌ردی ناخار
کو‌تا بی‌فه‌ریاد ناله‌ی نه‌به‌ردش
شوکرانه‌ی بی‌حه‌دد خوداوه‌ند که‌ردش
تریاک جه‌ده‌هن حه‌زرت دیار بو
مه‌بو‌که‌ی سیدیق ده‌ریه‌ندی مار بو
بدولیش نه‌فغا نه‌ر رۆژی سه‌د چین
ژاری مار مه‌بو‌پیش به‌نه‌نگه‌بین
جه‌و دما حه‌زرت نیدا که‌رد وه‌مار
وات: نه‌ی رووسیا شوومی شه‌رمه‌سار
په‌ی چیش گه‌زته‌نی پای یار غاری من
ره‌فیقی موشفیق وه‌فاداری من
مار به‌نه‌مری حه‌قق سه‌ر ئاوه‌رد و به‌ر
سه‌لام که‌رد وات یا خه‌یرلبه‌شه‌ر
چه‌ند قه‌رنه‌ن نه‌ی غار نه‌ی جاگه‌مه‌ن
نه‌ی سوراخ‌ی سه‌نگ زه‌ید و ماوامه‌ن
ئاره‌زووم روخ‌سار په‌ر نوری تۆبی
مه‌یلیم شه‌ره‌فیاب حوزووری تۆبی
ئارۆ تو وه‌یتهور ته‌ش‌ریف ئاوه‌ردی
غار و خار و خاک موزیه‌ن که‌ردی
منیچ فرستم غه‌نیمه‌ت شومه‌رد
تا عه‌زمی روئیه‌ت دیداری تۆم که‌رد

دیم نه‌بووبه‌کر راگه‌م لیم به‌سته‌ن
به‌خودا خو من پای نه‌وم نه‌گه‌سته‌ن
جه‌رووی ئیراده‌ت پابۆسم که‌رده‌ن
وه‌ر نه‌هر نه‌وسات مه‌یاوا مه‌رده‌ن
نه‌ر وه‌غه‌یز بدام حده‌م وه‌پاشه‌وه
نه‌می‌یاوا که‌سه‌ی وه‌هاناشه‌وه!
قه‌سه‌م به‌وه‌رکه‌س بی‌خورد و بی‌خا
نه‌عزاش گشت مه‌بیی وه‌به‌ک قه‌تره‌ئاو!
حه‌زرت فه‌رماوا: بشۆ وه‌جای ویت
خوداوه‌ند هه‌رگیز فرسه‌ت نه‌دو پیت
بادا کو‌تا بو‌هه‌نی به‌حسی مار
بزاین حه‌زرت چه‌نی یاری غار
جه‌ده‌سی قوره‌یش گومرایی به‌د نه‌زه‌ر
به‌چه‌ته‌دبیری به‌ریشان وه‌به‌ر
هه‌ر نه‌و شه‌و نه‌وان که‌ته‌ش‌ریف به‌رده‌ن
ئیراده‌ی مه‌نزل غاری سه‌ور که‌رده‌ن
قه‌بیله‌ی قوره‌یش وه‌بی‌چون و چه‌ند
گشت رای نه‌ترافات که‌ردشان وه‌به‌ند
سه‌نادید گشت په‌ی ته‌فتیش ته‌حقیق
تاشین وه‌یانه‌ی نه‌بووبه‌کری سیدیق
ئاسمای زوتتاقه‌بین شای مه‌له‌ک نه‌زه‌ر
یه‌کا یه‌ک جه‌نه‌و په‌رساشان خه‌به‌ر
واتش: بابۆت دیارش نی‌یه‌ن
چه‌نی محمه‌د یه‌نه‌و کوشی یه‌ن
ئاسمادا جواب نه‌داروون خه‌به‌ر
نه‌جه‌بووبه‌کر نه‌جه‌په‌غهمه‌ر
نه‌بوچه‌هلی سه‌گ گومرایی کینه‌جو
ده‌ست به‌رد داد حه‌ه‌وا مه‌لعوونی به‌دخو

یەك سیلهی سهنگین گرانتهر جه سهنگ
 شهند وه رووی ئاسما مهعسوومهی دلتهنگ
 گوشوارهی گهوههر بریا جه گۆشش
 جهو دما لهعین شیئی نهجامهی قار
 حوكم كهرد قورهپش ههم نهحمالی شار
 واتش: محهمهد مهبو وه تهحقین
 چهنی رهفیقش بووبهکری سیددیق
 ههرکسهسی ئهوان پهڕیم باوهرو
 یازنده یا خو قهتلشان کهرو
 من یهکسهده وشتری خاسهه شاهانه
 مهبهخشوم پهنش جه شوتر خانه
 جهوانان جهلهدی قورهپشیی و عهرهب
 دهست دا به شمشیر به شادی و تهرهب
 یهکسهه پهی تهماع مهردان و نامهرد
 عهزمی قهتلی ئه و دوو فریشته کهرد
 گرتشان نهوه سارا و کهش و کو و کهمهه
 مهگیلان وه داو شهوان تاوه رو

کافری لهعین دپه پهر سامی
 شۆن پاشناش ئه بو گورز نامی
 دهرسات ئه بو گورز چهنی ویشان بهرد
 شۆن پای یاران یهکیهک مهعلوم کهرد
 ساچون ئه بو گورز ئه و شۆنه بهردش
 تا پای غاری سهور غهلهت نه کهردش
 چهو دهم خوداوهند تاکی ته نیای فهرد
 جه قاپی ئه و غار داری ئیجاد کهرد
 شاخ و بهلگش گرد یه مین و یه سار
 بیی به حیجاب پهی ئه ندهروونی غار

ئه مر کهرد یه کسهه عه نکه بووتی کوه
 ده ربی ئه و غاره ته تدهن دامی نوه
 ته قدیبری حهقق چهند که بووتهه ئاوهرد
 لانه شان سازا گشت به یزشان کهرد
 رای موری نه مهن وه ئه مری بیچوون
 بشو یا بدیو نه توئی غاری سهور
 چهو دهم موشریکان تایه فهی غه ددار
 یه کایهک جه م بین نه قاپی ئه وه ددار
 ئه بو گورز واتش: بکهن نه زاره
 به خودا مه تلوب هانه توئی ئه ی غاره
 قوره پشی واتهن پیش مه رتو دیوانه ی
 نی یهن جه قاپی زهره شوئی پای
 گوزهرگای موری نی یهن نه مهندهن
 سه د حال جهی وه رتهه عه نکه بووت ته ندهن
 هیما ی محهمهد نامان به وجود
 ده ربی ئه ی غاره با ساخن مه سدوود
 کهس نه شین وه توئی نه ندهروون راهی
 به یزه ی کوتهه مه دو گه واهیی
 ههرچه ند ئه بو گورز مه ردی به دچاره
 واتش: محهمهد هاجه ئه ی غاره
 قوره پش به ئه و که ی نه که ردهن باوهر
 ئه گهه محهمهد مه که ردهش گوزهر
 دامی عه نکه بووت به یزه ی که بوتهه
 مه شکستهه وه ههم قاپی مه بی واز
 خو به شهه نه بیهن بکه روون په رواز
 گفت و گوی قوره پش قهومی به د گه وههه
 سه داشان مه شیی وه لای پیغه ممهه
 سیددیقی ئه کبهه ره یلی غه م وه ردهش
 وه سه وه سه ی عه زیم نه دل ئاوه ردهش

حه زرت وات: راسه ن يه راگه ي ئيمه
 به لام مه ته رسه خودا كه ريمه ن
 غه رز به مه يلان فه ردي فه رباد ره س
 زاتي بي زه وال په ي بي كه سان كه س
 قه ولي نه بوگورز قبوول نه كه رده ن
 هيچكام وه تو ي غار كه ده م نه وه رده ن
 به عد قيل و قال وه چنه نده مه عره كه
 قه وم هم روونيان يه كسه ر په ي مه كه كه
 چه و دما حه زرت پاكي پيغهممه ر
 دو عاي خه يرش كه رد په ري كه بووته ر
 فه رما عه نكه بووت به سته زبانه ن
 يه قين گشت له شكه ر شاي لامه كانه ن
 نه هي كه رد نوممه ت جه گوشته ي نه وان
 كه س ده سي نازار نه ياونا پيشان
 جه و ده م عه بدوللا بن نه ربوت ياوا
 سه ر و چه م و خاك پا ي حه زرت ساوا
 ئيخباري قوره يش ناوهر د وه لاشان
 بو سه دا وه كه رد نه عله يني پاشان
 كه ردش و عاده ت نه و مه ردي نامدار
 رو مه شي ي وه شار شه و ماما وه غار
 هه ر نه و ميقداري جه يانه ي و يشان
 دايم نان و شير ماوهر په ريشان
 غه رز تا سئ شه و شاي بوراق سوار
 چه ني نه بوويه كر مه نده ن نه تو ي غار
 جه و دما عامر بي به واسيته
 چه ني عه بدوللا ئيبيني رابيته
 به ئوجره ت گرتنه هه ر دووشان به و ته ور
 وشتران به رده ن دره بي غاري سه ور

جه سوحي سيم عه بدوللاي عامر
 به رده ن وه تو ي غار نه و هه ر دوو وشتر
 وه ته و فيقي حه قق زاتي بي زه وال
 وشتران چوك دان وه بي قيل و قال
 شاي خه تم ي په ناه سيديقي سه روه ر
 وه سه بري جه غاري سه ور تامان وه به ر
 ئيپتيداي نه وهل (بسم الله) كه رد
 سوار بي وه پشت ناقه راه نه وه رد
 سيديقي نه كبه ر هم جه شوني نه و
 سوار بي ده رلاد وه ده واني ده و
 عه بدوللاي عامر به و ئيتيفاقه
 هه ر دوو شين وه پشت باني يه ك ناقه
 هه ي كه رده ن ناقه شيرين نه ندازه
 هه ر كام ي په ي و يش مه كه رد جامبازه
 نه كه رده ن مه دار به وه قت و بي وه قت
 راي چول ساحل گرتشان وه جه خت
 روو كه رده ن وه رووي مه دينه ناوا
 تا خورشيد وه مه دينه نيمه روژ ياوا
 ياوان وه جايي سه ننگ لاخي سه نكي
 په يا بين ده رلاد بي سه دا و ده نكي
 سيديقي نه كبه ر وه بي دره نكي
 جايي ته رتيب دا جه سايه ي سه نكي
 حه زرت ته شريفش فه وري به و جا به رد
 جه خه سته كي راه عه زم خاوه ش كه رد
 نه بوويه كسر ديا به و ده شت و ده ردا
 ديش ها گوله يي تاما جه سه ردا
 واتش: وه چوپان نه ر هه نش به عز ي شير
 باوهر په ريمان هيج نه بي دلگير

چوپان يهك قهدهح شير پهرتیش تاوهرد
سیدیقی ئەکبەر خانه ئاباد کهرد
ههزهرت جهو دهم دا بیدار بیی جه خاو
دهروونی پاکش مه گریا پهی ئاو
تا ئەبووبه کهر شای سیدق و یهقین
شير بهرد وه خدمهت (فخرالعالمین)
دههنی موبارهک پهری قهدهح بهرد
نامی خودا بهرد شیر تهناول کهرد
ئه بووبه کهر هم به عزی جهو وهردش
شوگری زاتی پاک بی زهوال کهردش
عهرز کهرد یا رهسول دیره راه دوورهن
جای مه دار نی یهن ته عجیل زهروورهن
ديسان ههزهرت وه سیدیقی ئەکبەر
سوار بین وه پشت ناقه ی کویه بکهر
عه بدوللا و عامر ههردوو بین سوار
راهی بین وه شون موسته فای موختار
وشتران چون تهیر وه دهو نیشته وهبال
راهان تهی کهردهن وینه ی بای شه مال
جهو ته رهف قورهش ئەعیان و ئەشراف
حوکم کهردشان وه ههر چوار ئەتراف
عه ره بی عهشایر گرووی سهده وینه
مه خلوقی مابهین مه ککه و مه دینه
ههر کهس محمهده چهنی ره فیه قش
بووبه کری سهروه ر یانی سیدی قش
ههرچی سه حابه یی شین چهنی ئەو
قه تلششان بکهن وه دهوانی دهو
ههر یهک سهده وشتتر خهلات بهه اشهن
پیش مه دان ههرچی ئەو ته مه نناشهن

تاکه ئید خه بهر جهو زهید و ماوا
وه لای سورا قه بن مالیک یاو
بهلام سورا قه مهردی ناخار بی
دایم موبارهزی ههزار سوار بی
شه خسی وات: ئارۆ من نه راهی گوزهر
مه کهردم نیگه سارا و دهشت و دهر
چهند نه فهر وهی رهنگ وه تاو و تهع جیل
مهشین وه راوه وه بی قال و قیل
جه راگه ی ساحیل چند کهس وینه ی باد
ویه ردهن بی باک وه خاتر گوشاد
بهو تهور ناقه شان ههردوو وه دهور بین
ههر محمه مهده ویهارانی ئەو بین
سورا قه واتش: تو خاوت بهردهن
ئه وان بهو راگه گوزهر نه کهردهن
په ی ئید ئەگهر رۆ ئەگهر هم شهو بو
فه تحی ئەو کاره وه دهستی ئەو بو
ئه وش فریودا ویش هم شیی وه مال
پهخش کهرد وه سهردا لۆی چه تفه عه گال
زه ره داوهری وه تهن بهستته وه
نیزه دل پهیکهر گرت وه دهسته وه
رهخت و رووی مهساف یه کسه ر کهرد نهوهر
سیلاحش پووشا جه پا تا وه سه
فهرما تا ئەسپش زین کهردهن وه جهخت
سوار بیی ده رلاد دیوی ناشون هخت
روو کهرد نه ساحیل بهوری بی نه زیر
ئهسپش جه عهرهق سیابی چون قیر
یاوان وه جای بی چون عه له م داران
دیاردا حهزهرت مابا قی یاران

بهائی یهک قانون قه‌دیمی روزگار
 هه‌ر مه‌نده بی‌په‌ی ته‌وان یادگار
 سی‌دانه خه‌ده‌نگ چۆ‌ی تیر ما‌وه‌ردن
 په‌رئ ته‌فائول مه‌رقووم مه‌که‌ردن
 ته‌م‌ر فی‌ره‌ببی وه‌چۆ‌ی ته‌وه‌ل تیر
 نیه‌انی ره‌ببی دو‌وه‌م چون خه‌میر
 سیه‌هم په‌ی مه‌رقووم چون له‌وحی ساده
 هیچ نه‌نویسته‌ن که‌م یا زیاده
 مه‌وسته‌ن وه‌توی تای جوعبه‌ی ته‌رکش
 په‌ی ته‌هلی نیاز وه‌بی غه‌ل و غه‌ش
 هه‌رکه‌س نیازی دارو نه‌ده‌روون
 ده‌س مه‌وه‌ر تیری ما‌وه‌رد وه‌به‌یروون
 ته‌ر خه‌ده‌نگ ته‌م‌ر ماما وه‌ده‌ستش
 ده‌رده‌م په‌ی مه‌قسوود که‌مه‌ر مه‌به‌ستش
 ته‌ر سه‌همی ماما جه‌ته‌رکش وه‌ده‌ر
 سه‌ودای ته‌و مه‌تله‌ب به‌ر مه‌که‌رد وه‌به‌ر
 ته‌ر تیر په‌ی خه‌ت بویناش وه‌چه‌م
 ته‌فائول مه‌که‌رد دیسان جه‌نۆ‌هه‌م
 سوراقه‌ جه‌و ده‌م چون بادی باران
 یاوا وه‌نزدیک موسته‌فا و یاران
 ناگاه جه‌ته‌قدیر (رب‌العالمین)
 ته‌سپش سه‌رسم دا ویش که‌وت وه‌زه‌مین
 ده‌ست به‌رد ته‌و ته‌رکش تیری به‌ر ئاوه‌رد
 ته‌ماشای ته‌حریر خه‌تتی خه‌ده‌نگ که‌رد
 واتش: ته‌ر ئارۆ‌ وه‌بی‌چه‌ند و چون
 محه‌مه‌د وه‌ده‌س من مه‌بو‌نگوون
 دیش نه‌هیی ئاما ته‌قدیر وه‌تالش
 عاقل جه‌هه‌ببه‌ت مه‌تۆ‌قۆ‌ زالش

ئیع‌تیار نه‌که‌رد دیسان بی‌سوار
 هه‌م نی‌ا نه‌شون ره‌سوولی نازدار
 سوراقه‌ ته‌وه‌ند نزدیک بی‌پیشان
 سه‌دای قه‌رائه‌ت مه‌شنه‌وو لیشان
 سیدیقی ته‌که‌به‌ر ده‌م وه‌دۆ‌عاوه
 گاه هه‌ردوو ده‌ست ته‌سپی ته‌و به‌درو
 شی‌ی وه‌خاک دا تا عوقده‌ی زانو
 سوراقه‌ ده‌رده‌م وه‌بی‌م‌وداره
 تلی‌ا وه‌زه‌مین چون کوهی خاراه
 جه‌و دما خه‌بلی زه‌جری ته‌سپش که‌رد
 تاکه‌ ده‌ست و پاش جه‌خاک به‌ر ئاوه‌رد
 دیسان سوراقه‌ سورا بی‌ی وه‌زین
 نه‌شونی هه‌زه‌ت (فخر المرسلین)
 ریکاب دا وه‌ته‌سپ توند و ته‌ک‌اوه‌ر
 جه‌نگ جوی مه‌ساف مه‌ردی نامه‌وه‌ر
 یه‌ک دو‌و نی‌زه‌مه‌ند بی‌اوو پیشان
 هه‌ر چوار ته‌رواح بستانو لیشان
 هه‌زه‌ت په‌نا به‌رد وه‌زاتی باری
 سیدیقی ته‌که‌به‌ر ده‌ست که‌رد وه‌زاری
 عه‌رز که‌رد یا ره‌سوول قومیا لیمان
 سوراقه‌ی به‌دبه‌خت ه‌یاوا پی‌مان
 فه‌رما او زاریت سه‌به‌ب جه‌چی‌شه‌ن
 سه‌دای دلته‌نگی تو دلته‌نگی پی‌شه‌ن
 عه‌رز که‌رد من په‌ی ویم ته‌ندوه‌م جه‌کۆ‌ن
 گریه‌ و زاریم گشت په‌ی و جوودی تۆ‌ن
 سوراقه‌ جه‌نۆ‌هه‌م ته‌فائول که‌رد
 وه‌عه‌زمی نیاز تیری به‌ر ئاوه‌رد
 دیسان هه‌م نه‌هی به‌ر ئاوه‌رد وه‌به‌ر

مه‌کروه بی وه ته‌بع گومرای که‌چ نه‌زهر
 عینان گرت وه سه‌بک ته‌کان دا فه‌ره‌س
 وه عه‌زمی قییتال مه‌ردی بوله‌ه‌وه‌س
 هه‌زرت نیگاه که‌رد سوراقه یاوا
 نیازش قه‌تلّه‌ن خیالش داوا
 واتش: ئه‌ی که‌ریم فه‌ردی ته‌نیای تاک
 سوراقه‌ی به‌دبه‌خت مه‌حبوس که‌ر نه‌ خاک
 ناگاه سوراقه جه‌و فیتراکه‌دا
 ئه‌سپش تا ریکاب شیی وه‌خاک دا
 به‌ دّوعای هه‌زرت (فخر المرسلین)
 ویش وه فه‌وقی سه‌ر که‌فت نه‌ رووی زه‌مین
 سوراقه‌ی قاتل مه‌ند وه‌بی نه‌سرت
 هانا که‌رد هاناش یاوا وه هه‌زرت
 وات: یا محمه‌د به‌ دوعای توّ بی
 تاسیری ئه‌نفاس سیحر گای توّ بی
 شه‌رمه‌ند و خجل نادان و هه‌شه‌م
 بویه‌ر جه‌ ته‌قسیر بده‌ر نوّ به‌خشه‌م
 هه‌ر که‌س جه‌ عه‌قب تالیب وه تو‌بو
 ئه‌ر شییری غه‌ران یا دیو یا کوّ بوّ
 یه‌قین مه‌به‌روش چه‌نی ویم وه په‌س
 هه‌نی که‌س به‌ توّ نه‌بوّش ده‌ست ره‌س
 تیری جوعبه‌ی ویم به‌هه‌ر چه‌نی ویت
 هه‌ر چیت لازمه‌ن چه‌ویان مده‌ و پیت
 فه‌رما: من موحتاج نیم به‌ مالی که‌س
 په‌یم وه‌سه‌ن که‌ره‌م فه‌ردی فه‌ریا دره‌س
 غه‌ره‌ز سوراقه فراروان لاله
 توزی پای ناقه‌ش وه دیده‌ماله
 دیسان هه‌زرت وات: یا دانای داوهر
 ئه‌گه‌ر سادیقه‌ن نه‌جاتش بده‌ر

دّوعاش قبول که‌رد پادشای بی باک
 ئه‌سپی سوراقه به‌ر ئاما جه‌ خاک
 سوراقه عه‌رز که‌رد سه‌خت نه‌بو لیتان
 زاد و مه‌تاعیم بووه‌ن په‌ی ویتان
 هه‌زرت هه‌نی هیچ قبول نه‌که‌رد لیش
 فه‌رما من زاد و مه‌تاعم په‌ی چیش
 ئه‌ر که‌سی ئاما جه‌ به‌د ئه‌ندیشان
 واقیعه‌ی ئیمه‌ مه‌واچه پیتشان
 سوراقه عه‌رز که‌رد یه‌ک ئامان نامه
 مه‌بوّ که‌ره‌م که‌ی توّ وه‌ی غولامه
 هه‌زرت ئه‌مرش که‌رد عامری بی ئه‌ندیش
 مه‌رقووم که‌رد جه‌ پوست پاره‌ دا وه‌پیش
 سوراقه ده‌رده‌م هیمه‌تخواهیی که‌رد
 وه‌سه‌د شادی و زه‌وق روو وه په‌س ئاوهر
 غه‌ره‌ز وه‌راوه به‌ هه‌ر که‌س یاوا
 گیلناش وه په‌س بی جه‌نگ و داوا
 واتش: من چه‌ند روژ زه‌حمه‌تم وه‌رده‌ن
 محمه‌د وه‌ی راگوزهر نه‌که‌رده‌ن
 نه‌ محمه‌د ویش نه‌ ئه‌سحابی ئه‌و
 نامان نه‌ویه‌رده‌ن نه‌ روژ و نه‌ شه‌و
 راوزان راو یه‌کسه‌ر نادیم که‌رد
 شین وه دماوه گشت چه‌نی ویش به‌رد
 به‌ئێ یه‌خودان ئه‌وه‌ل هی‌دایه‌ت
 وه‌یته‌ور مه‌رقوومه‌ن ئه‌سلی ریوایه‌ت
 جه‌ دمای غه‌زای (حونه‌ین)ی مه‌شه‌وور
 سوراقه ته‌ی که‌رد مه‌نزله‌نی دوور
 یاوا وه پابۆس شای خه‌یرولبه‌شه‌ر
 ئه‌و ئامان نامه‌ش دا وه‌په‌غه‌مه‌ر

دینی ئیسلامش ئەو رو کەرد قبوول
 ئیمانیش ئاوەرد بە خودا و رەسوول
 جەکوۆ بئشەوین شای بوراق سوار
 چەنی بئشەوین شای بوراق سوار
 چەنی ئەو یاران شەرتی وەفادار
 جە هیچ مەکانی نە گرتەن ئارام
 جە شام تا سەحەر سەحەر تا وەشام
 دێسان خەیمەیی ديارەن جە دوور
 درەخشان تەرەن جە شەمعی کافوور
 خەیمەیی عاتیكە بنتی خالە بی
 وە قەومی ئەو زەید یە کسەر و آلەبی
 خەیلی سەخاتەب شیرین رەفتار بی
 زەعیفەیی دەوران رووی روزگار بی
 وە ئومی موعید مەبەردەن نامش
 عالەم مەنۆشا شەریەت نەجامش
 سالاری ئەو هۆز گشت نیک و بەدبی
 زاهیرەن زەوجەیی ئیبنی موعید بی
 حەزەت جەو خەیمە پا ئاوەردەو
 خەیمە گاو خەیمە ئاوا کەردەو
 خەیمەیی عاتیكە ئەعالای نازەنین
 پیابیی بەوار (فخر المرسلین)
 تەبەق تەبەق نوور جە سەردا مەوەشت
 خەیمە پەر نووری چوون رەوزەیی بەهەشت
 یارانی حەزەت جە ناتەوانا
 جە گورسنەگی کەردشان هانا
 واتشان: نان یا خورمائی تەر
 بفروشین پیمان بسانین بە زەر
 ئومی (موعید) هەم روو کەرد وە یاران
 واتش: چون باران ئەمسال نەواران

چونکە قەحستی یەن ئەرزاق نەدارین
 ویمان وە عەسەرت ئەوقات مەویارین
 ئەر تەعام مەبیبی مننەت مەبەردم
 بە خودا زیافەت ئیو مەکەردم
 هەنی بە خەرید و بە فرۆش نەبی
 موحتاج بە ئیزهار واتەیی تۆش نەبی
 خواجەیی کائینات دیش پیرەمیشتی
 جە گوشەیی خەیمە پەژارەش بەردەن
 چون خەتاباران تەناب نە گەردەن
 فەرما ئەو مێش بەو تەور ئەسیرەن
 داخۆ شیردارەن یا خۆبی شیرەن
 ئومی موعید وات: ئەو گوسفەندە
 ئەو لنگ لاغەرە گلە وامەندە
 جە زەعیفی حال جەستەش پەر دەردەن
 خەیلپوون گلەیی سەحراش نەکەردەن
 هاو وەختەن ئەرواش بشۆ دەربەدەر
 جە کو شیر دارۆ ئەی خاکش وە سەر
 حەزەت فەرماوا: ئەر روخسەت بەدەر پیم
 بشوو بدوشووش من بە دەستی ویم
 واتش: روخسەتەن بەلام نەدارو
 سێ سألەن نەبی چون مەبو ئارۆ
 حەزەت تەشریف بەرد وەلای گوسفەند
 ئیسیمی پاکیی زات شادی بی زەوال وەند
 دەسی موبارە ک شەریف ویش بەرد
 نەرمی ئیشارە بوستانی مێش کەرد
 وە مەیلانی حەقق یەکتای بی نەزیر
 دەمارش یە کسەر گشت پەر بی جە شیر
 بەو تەور سەنگین بی جە شیر بوستانش
 رای موری نەمەن جە بەینی رانش

وازهن مهعبوود تاکی ته نیای فهرد
 جه ساحیب خه میه زهرف ته لهب کهرد
 یهک قهدهح لهب ریژ بی جه شیر
 جهو شیر ی بۆ خوش نه عالی بۆی عه بییر
 په ی ئومی موعید کیاناش ده رلاد
 فه رما: بنۆشۆ حه قق که ردهن زیاد
 باز هم نهو قهدهح دا نه سحابان وهرد
 نۆشاشان ته مام یه کایهک سیر وهرد
 جه دمای نهوان ویش هم به عزئی وهرد
 چون چه شمه سهراو ههر زیاد مه کهرد
 ههر جه زرووفات خه میه ی نهوان بی
 یه کسه ر په ر جه شیر نوقره ی دووقال بی
 ته شریفی خه یرش وه دلخواهی دل
 سوار بین جه نۆ به رشین جهو مه نزل
 روو که ردهن وه چۆل بیابانه وه
 روو به رووی بهیدی عه ره بستانه وه
 جه دمای حه زهت نه چراگاوه!
 شهوئ ئومی موعید تاما، جه لاوه
 دیش گۆشه ی مه نزل خه میه ی بۆ عه بییر
 زرووفات ته مام لهب ریزه ن جه شیر!
 واتش: نه ی شیره، گشت کئی ناوهردهن
 وه ی ته ور جه م بی یه ن کئی په یدا که ردهن
 ئومی موعید وات: شه خسی موبارهک
 سه رتا پا نوورین شیرین ته دارهک
 ساتی بی میهمان نیشته به وینه ی خویش
 جهو دما دیا په ی نهو به ره ی مییش
 نه ی شیره یه کسه ر وه دهوانی دهو
 حاصل کهرد دهرسات جه بوستانی نهو

ئومی موعید وات: هیچ په نهان مه دهر
 شمه بی جه وه سفش په ی من به یان کهر
 جهواب دا شه خسی خوشنام و خوشبو
 گول رهنگی گولقامهت گولبه دهن گولبو
 دیده وه سورمه ی نوری حه قق ره شته
 نووری ئیلاهیی وه سه ردا وه شته
 نوکته دان سه ر واقیعاتی غه یب
 مه لایهک ده ستوور به ری بی جه گشت عه یب
 ئیبراهیم سوورته نه عالی موقه ددهس
 مووسه ویی موعجیز مه سیحا نه فهس
 خولاسه نه وساف پاکی پیغه ممه ر
 یه کایهک ته مام عه رز کهرد وه شووه ر
 بهو ته وره بوزورگ په ر عه یش و نۆشه ن
 نه گه ر هه ن ساحیب قهومی قوره یشه ن
 سه نادید دایم جه نهو داخداره ن
 روئه سا په ریش گشت ته له بکاره ن
 ئاخ من بی اوام به حوزووری نهو
 په ی په ی بیوسام قویبه ی نووری نهو
 جه قاپی گهردوون ئیدم هه ن نیاز
 به دینی پاکش بیوم سه ر نه فراز
 ئومی موعید وات: جه ی خه میه ناوا
 نهو میشه که دهستی حه زهت پیش یاوا
 به هه زده ساله ن مه دام سویح و شام
 شیر مه دو ئیمه چون ئامینه ی جام
 نه سلنه جهو شیره زه ره نه کهرد کهم
 مه ند تا خه لافات فارووقی نه عزم
 جه دمای هیجرهت شای خه یرو لئه نام
 قوره یش یه کسه ر شین وه به یتولحه رام

واتشان: هەر کەس مەردی پەر هونەر
 فەرقي موستهفا سیدیقی ئەکبەر
 باوەرۆ پەي قەوم بە شا و تەرەب
 ئەشرافی قورەیش روئەسای عەرەب
 هەریەک سەد و شتر جە یانەهی ویش
 گەنج و جەواهیەرس هەم بەخشان پیش
 ناگاہ بوریدە بن خەزب نامی
 مەردی ساحیب زۆر شیر پەر سامی
 سەر قەبیلەي قەوم چەند عەشایر بی
 نامش جە مەجلیس مەردان دایر بی
 زاہیر پەي تەماع چەنی حەفتاد کەس
 یەکسەر نەوجوان نەمامی نەو پەس
 دەردەم سوارین پادان نە ریکاب
 راہیی بین چون بەرق بەرقی شیہاب
 رای چۆلی ساحیل گرتشان نەوەر
 دیاردا شۆن پای ناقدی پیغەممەر
 سێ شەو و سێ روژ تەبی کەردەن و جەخت
 نەگرتەن ئارام بە وەخت و بی وەخت
 روژی چوارەهەم هەر بە قەترەي دەو
 یوان بە حەزرت بە ئەسحابی ئەو
 بریدە حەزرت ئەو رو نەشناسا
 بە وینەي سەرسام ساتی تەواسا
 تا حەزرت پەرسا فەرما: تۆ کینی
 شیخی عەشایر کام سەرزەمینی
 عەرز کەرد: بریدە ئیبینی غەزیم
 ئەشرافی قورەیش داشان فریم
 قەستم پەي قەتل محەمەد کەردەن
 یەقین چەند شەوم وە روژ ئاوەردەن

ئیسستە نا پەیدان نەدارو ئەسەر
 ئەز جە کام راکەردەنش گوزەر
 حەزرت حالی بیی جە ئەحوالی ئەو
 دل وەش کەرد جە نام فەرەح حالی ئەو
 روو کەرد وە سیدیق فەرما ئەي رەفیق
 وە (حسب الخوای) تون کاران وە تەحقیق
 حەقق ئاوا کەرد ئەي زەید و ماوا
 ئومووری ئیمە بە ئەنجام یاوا
 باز جە بریدە هەم پەرسا خەبەر
 جە کام قەبیلە مەردی دلاوەر
 وات: ئومی سەلمەن نامی قەبیلەم
 بەخودا من دلّساف بی مەکر و حیلەم
 حەزرت سەلمەش ئیزهار کەرد بە دل
 واتش: بە سەلامەت مەشیی وە مەنزل
 باز حەزرت پەرسا جە کام قەومەنی
 حەیف تۆ بی سەلوات هەم بی سەومەنی
 واتش: من جە تۆ پەیدا بیی وەهەم
 جە ئەسل و نەسەب جە بەنی سەهەم
 فەرما سەهەمی تۆ گشت بەرشیی وەبەر
 هەنی نەمەندەن جای کینە و کەدەر
 بریدە جە سام سەنگینی حەزرت
 جە لوتفی گوفتار شیرینی حەزرت
 خەیلی حەیران مەند واتش: یەکی بی
 وەیتەور خۆش کەلام خوشرەنگ و خوشبو
 عەرز کەرد تۆ کینی ئەي بوزورگەوار
 نامی تۆ چیشەن جە رووی روزگار
 حەزرت فەرماوا مەرفەعوئلام
 محەمەد رەسوول ئیبینی عەبدولام

فیراری قوره‌یش قهومی په‌ر کینه‌م
نیسته‌ها عازم مولکی مه‌دینه‌م
بریده‌ده‌رسات ئی‌مانش تاو‌ورد
ئی‌قرار به‌خودا و به‌پی‌غهممه‌ر که‌رد
دینی ئی‌سلامش قبول‌که‌رد به‌دل
به‌نایه‌ی قورئان ته‌سدیق که‌رد حاصل
باقی یاران‌ش ئه‌و حه‌فتاد نه‌فه‌ر
ئیمان تاو‌ورده‌ن گشت به‌پی‌غهممه‌ر
ئی‌قرار به‌خودای واحید که‌ردشان
سوجه‌ذاتی پاک مه‌عبود به‌ردشان
یارانی حه‌زرت ئه‌و شه‌و وه‌شادی
و یاران وه‌زه‌وق به‌زمی ئازادی
بووبه‌کر سیدیق سه‌حابه‌ی سه‌روه‌ر
که‌رده‌ن شوکری زات ده‌هینده‌ی داو‌ور
سه‌حه‌ر وه‌توفیق بی‌هه‌متای وه‌هاب
خورشید به‌ر ئاما‌جه‌پرده‌ی ئافتاب
بریده‌عه‌رز که‌رد یا خه‌یره‌لئه‌نام
یه‌ک عه‌رز داروون وه‌سه‌رگه‌ردت بام
هه‌نی بی‌عیلم جه‌ی سه‌ر زه‌مینه
ته‌شریفی خه‌یرت مه‌به‌ر مه‌دینه
تا ده‌ستاری ویش شی‌ونا جه‌سه‌ر
که‌ردش وه‌به‌یداغ په‌ری پی‌غهممه‌ر
ویش هورگرت عه‌له‌م ئه‌ژدیهای په‌یکه‌ر
سه‌له‌وات دا به‌رووی موسته‌فای سه‌روه‌ر
راگه‌ی مه‌دینه‌گرتشان نه‌و‌ور
بلند بیی سه‌دای ئه‌للاه‌و ئه‌کبه‌ر
که‌ش و کوّ و که‌مه‌ر سارا و به‌س و کاو
سه‌نگ و دار و خاک خار و بار و ئاو

هه‌رکامی په‌ی ویش ماوه‌له‌به‌یک له‌به‌یک
مه‌وات: یا ره‌سول سه‌لام عه‌له‌یک
حه‌زرت ته‌وا‌زوع مه‌که‌رد چه‌نیشان
وه‌عه‌دی شه‌فاعه‌ت ویش مه‌دا پیشان
جه‌و دما رووک‌ه‌رد وه‌لای بریده
فه‌رما ئه‌ی عه‌زیز کار په‌سه‌ندیده
توّ جه‌دمای من مه‌بی هه‌راسان
مه‌شیی وه‌شاری هاجه‌خوراسان!
شاری عه‌جیب ره‌نگ ته‌مام ئاباده‌ن
ئه‌خی زولقه‌ر نه‌ین بیناش نیه‌اده‌ن
نام و نیشان‌ش ئه‌ر په‌رسی کامه‌ن
مه‌علووم بوّ وه‌توّ (هورمزان) نامه‌ن
تو مه‌بی وه‌نوور ئه‌هلی مه‌شریق گشت
ویران مه‌که‌ی ته‌رح کلیسا و که‌نیش
فایز په‌ی ئه‌وان بی‌خه‌وف و خه‌ته‌ر
یه‌قین توّ مه‌بی جه‌(یوم‌المحشر)
به‌لئی دمای چند مه‌عه‌ره‌که‌ی داوا
فه‌رمووده‌ی حه‌زرت وه‌ئه‌نجام یاوا
باقی داستان حیکایه‌ت دو‌وره‌ن
مه‌تله‌ب موخته‌سه‌ر کوّتا زه‌رووره‌ن
ئاخر جه‌و دم دا (بأمرالله)
جه‌را‌ه‌دا سه‌له‌ی ئی‌بنی عه‌بدو‌للا
یاوا وه‌حوزوور شای خه‌یره‌ولئه‌نام
فه‌وزن داخل بیی وه‌دینی ئی‌سلام
جه‌تجاری شام عه‌وده‌ت که‌رده‌بی
چه‌ند ده‌ولت چه‌نی ویش ئاورده‌بی
وات: یا محمه‌د گیانم فیدات بوّ
سه‌رو مالم گشت سه‌رگه‌ردی رات بوّ

دیسان ها حه زرهت جه مین ماهی نۆ
 که مکهم ته شریفش یاوا وه پای کۆ
 وهر جه گشت که سی فارووقی نه عزهم
 چه نی زینووردهین سهرداری نه کهرم
 شین وه لای حه زرهت په یاپه ی ودهو
 بۆساشان ریکاب هومایۆنی نهو
 حه زرهت هم بوسا فرهقی نهو یاران
 شکۆفا چون گۆل نه وهل وه هاران
 نه وهل موهاجیر جه و دما نه نسا
 یاوان وه جوزوور شای بوراق سوار
 خاکپای ناقه نهو بهرگوزیده
 چون سورمه یه کیهک مالان نه دیده
 عه ره ب سوراران گشت وه نه ی بازی
 خوشخوانان نه زم سهوتی حیجازی
 دهف زانان داشمان نه دایره ی دهف
 گشت نه عتی حه زرهت مه وانان سه فسهف
 کووده کان وه چه پ وه چهستی چالاک
 سه دای که فف و دهف مه شیی وه نه فلاک
 نه دهوری به یداع ئالای پیغه ممر
 بیی به زه لزاله ی رووی دهشتی مه حشه
 مه واتهن: به خبه خ جه ی سه زه مینه
 ئارۆ نووری واران وه رووی مه دینه
 شاکر بین جه شاه شاهی تاگوزامان
 حه زرهت ته شریفش ئاورد وه لامان
 خواجه ی کائینات شای بوراق سوار
 جه رووی مه رحه مهت رووکه رد وه نه نسا
 فهرما رای مه ککه مه علووم چه ند دوورن
 خودا مه زانو ئیوه م مه نزوورن!

من رازیم به سیدق و راست گوفتاریتان
 جه هامسایه گی و هامجه واریتان
 نه هلی مه دینه جه نزاو جه دوور
 گشت جه فهرمووده ی حه زرهت بین مه سروور
 غه ره ز نه بۆ به یان به ته حریر
 له نگس و لاب مه بۆ زیان جه ته قریر
 بهل فهرمووده ی ئیبنی عه بیاسه ن
 خواجه ی کائینات (اشراف الناس) ن
 چون دووشه نبه ته وه لود بی یه ن
 مه علووم بۆ وه عام خیلافش نی یه ن
 وه نه مری بیچوون بینای بان ی سه ر
 هه ر روی دووشه نبه بیی به پیغه ممر
 دووشه نبه نی یا حه قق وه فره قش تاج
 دووشه نبه ته شریف به رده ن وه میعراج
 دووشه نبه به رشیی جه مه ککه به ودهور
 هه ر نهو شهو ته شریف به رد وه غاری سه ور
 دمای نهو گشت خه م راگه ی خه زینه
 دووشه نبه وارید بیی به مه دینه
 دووشه نبه ته شریف وه غه زا به رده ن
 هه ر دووشه نبه ریحه له تش که رده ن
 بهل سا نهو شای شیوه شیرینه
 وارید بیی به موک ماوای مه دینه
 سه لسه له ی نه نسا موباره ک قه ده م
 یه کیهک وه خه لوه ت مه واتهن ده هم
 شای بوراق سوار نووری حه قق نه دل
 کۆ جه یاگه کی مه گیرو مه نزل
 حه زرهت فهرمان دا وه یته ور قه راره ن
 نه مشه و مه نزلم به نی نه جارن

ئەوان چون نىسبەت خوتىشى ھەمداران
 جە ئىمە ئەرھام وەچەى مەداران
 ناقلە راھىبى كەرد سەبكە چون سەبا
 رووكەرد وە كووچەى مەحلەى (قەبا)
 ئەوجا جاي كەلسووم ئىبن مەدەم بى
 ئەو ئەوئەل مەنزل ئەوئەل قەدەم بى
 پەى مەجلىس ئاراي ئەو بەر و بىمە
 سەراى ئىبنى سەعد ئىبنى خەشىمە
 قەرار دان بە ھەم ھەر ھەر سوېح تا ئىوار
 جەم بۆ موھاجىر ھەم چەنى ئەنسا
 ناقلە جەو مەنزل چو كەش وەردەو
 خواجەى كائىنات پا ئاوەردەو
 تەشرىفى خەىرش وە ئەندەروون بەرد
 تەوازوع چەنى ئەھلى گەشت كەرد
 جە ئەھلى ئەنسا موھاجر يەكسەر
 بولند بىى سەدای (اللە اكبر)
 حەزرت ھەر وەباد (بیت اللە) كاو
 دەر ساعەت بىناى مەسجىد نىاو
 بەند تەووقوف كەرد شای خىرولئەنام
 تاكە ئەو مەسجىد ياوا بە تەمام
 ئەسحابى گەشت نەوجا سوچدە مەبەردەن
 شەوان تا وەر و تاعەت مەكەردەن
 نامش وە مەسجىد (قەبا) نىاشان
 دايم ھەر ئەو بى جاي سوچدە گاشان
 بەو تەور مەسجىد ئەعلاى پەى كەردەن
 خودا جە قورئان وەسفى ئەو كەردەن
 جەو دما عەلى بن ئەبى تالېب
 جە دەستى قورەيش تايفەى غالېب

سى روژ جە عەقەب شای بوراق سوار
 بەر شىبى جە مەككە بەچار و ناچار
 وەپای پىئادە سارا و ھەرد و بەرد
 بادىبەى بەىدى عەرەبسان تەى كەرد
 ھەر ئەوئەند بەوئىش زۆر ئاوەردە بى
 پای مويارە كەش بلوق كەردەبى
 حەزرت خىئالئە ھەر مورئەزا بى
 ھىماى تەشرىفش ھەر جە (قەبا) بى
 ناگاہ (امىر المؤمنىن) ياوا
 سەر وە تۆز و خاك پای حەزرت ساوا
 شای خەقى پەنا عەلى دىبى وەچەم
 يەكسەر دا وەباد كوئى خەرمانى خەم
 دەستى مويارەك مالا وەپای ئەو
 سارىش بىبى جە زام رەنجى راگەى شەو
 بە قەولى ماچان: حەزرت ھەژدە يەوم
 بەند بىبى جە (قەبا) مەحلەى ئەو قەوم
 قەولى تەر بىست يەوم تەووقوف كەردەن
 ئەوسا تەشرىفش و يەسرىب بەردەن
 بەلام جومعە بى ئەو رۆ تەشرىف بەرد
 مەدېنەش وە نوورى وئىش مونەووەر كەرد
 مەخلووقات ئاما گەشت وە پىشوازش
 سەر و مال كەردەن وە پاىبەندازش
 يەككە مەكەردەن عەرزى پىغەمەر:
 وەيانەى ئىمە تەشرىفت باوەر!
 مەھارى ناقلە دەسەس پەس وە پىش
 مەكئىشا وە مەورېد ھەر كامى پەى وئىش
 حەزرت فەرماوا: مەكەن عەلاقە
 رەھا دەن جە دەس مەھارى ناقلە

مامووری ئەمرەن عیلمش کامیلەن
 ئەو ھەرکۆ مەشۆ تانە مەنزڵەن
 مەھاری ناقدە وەر داشان جە دەس
 کەس یاراش نەبی بگیروش نەفەس
 ناقدە راھیی بی یاوا وە جایی
 جایی بی ساحیب وەبی سەرای
 ئیستە ئەوجاگە مەسجیدەن جەعام
 مەندەن مەمانو تا قام لقیام
 وشتەر چۆکش دا نەوجا وە بی غەم
 رووکەرد وە جانیب مەککە ی موعەززەم
 وە ئەمری بێچوون نەوجا ئاخیز کەرد
 دوو سێ قەدەم تەر دیسان ھەم و بەرد
 باز ھەم بە قودرەت (رب العالمین)
 ناقدە دوو زانو نیافەزەمین
 حەزەرەت فەرماوا: تانە جایی منەن
 ئینشالا بەقین مەنزڵگای منەن
 کونە کافی بی قامامی ناتەمام
 مولکی دوو یەتیم سەھل و سۆھیل نام
 حەزەرەت وە قیمەت ستانا لێشان
 بەھای ئەو بێشتەر زەر بەخشا پێشان
 ئەو رو ئیرادە ی نومای جومعە کەرد
 وەیانە ی سالم بن عەوف تەشریف بەرد
 بە تەو فیقی زات دانای تەوانا
 جە رووی موعجیزات یەک خوتبە وانا
 ئەو ەل وات: خودا زاتش بە حەققەن
 بی سۆبە و شەریک فەردی موتڵەقەن
 قەدیمەن قادر عەلیمە دانا
 بینا و شەوا گویا و تەوانا

سازان ھەفت تەبەق ئاسمانی ساف
 بەرزی بی ستوون بی چلە و تەناف
 بنازون بە سونوع رەبلعەالمین
 سازان وە تەرکیب ھەفت تەبەق زەمین
 ھەشت بەھەشتی پاک ریزوانی گولزار
 ھەفت تەبەقی دوزەخ تاریک فیننار
 قەرار دان بێچوون بی ھەمتای غەففار
 بەھەشت پە ی موئمن دوزەخ پە ی کوففار
 من ھەر بە خودای واحید مەنازوون
 تەو فیق ئەو مەدۆ بە ئەو مەسازوون
 ھیچ نی یەن ئیلا غەیر جە حوکمی ئەو
 شەو مەبۆ وە رۆژ مەبۆ وە شەو
 بی شەریک بی رەنگ بی قەوم و خویش
 چونکە (لا الہ الا اللہ) ویش
 جە ئەو تەمەننای ئەمری زش داروون
 عەتا و لوتف ئەو وە چەم مەداروون
 موقەرەبی حەقق زاتی ئیلاھیی
 بەواحیدی ئەو مەدەون گەواھیی
 پە ی بی کەسانی کەس کەریمەن کارساز
 بەخشندەن بی باک دانای بی نیاز
 خوسووس محەمەد یەکی بەندەشەن
 عەبدی جیرەخۆر ئەرامەندەشەن
 کیاستەن پەری ی راستی موستەقیم
 پە ی ئەمری تەبلیغ جە دینی قەدیم
 حوکمی ریسالەت بنمانوون چە ی دوون
 بساز و مەسجید بتخانان نگوون
 راست بەروو بە سەر من چەنی راسان
 دوشمنم چەنی خودا نەشناسان

چونکه زهمانه‌ی سابیق ویه‌رده‌ن
رای ئه‌نبی‌هاهان ته‌مام گوم که‌رده‌ن
دانش که‌م بی یه‌ن نادانی په‌یدا
سه‌نهم په‌رستی، بی یه‌ن هووه‌یدا
رای شه‌قام مه‌سدوود گوم‌راهان زیاد
ره‌نجی ناسی‌حان گشت دریان وه‌باد
هه‌رک‌ه‌س جه‌ فرمان خودا و پیغه‌مه‌ر
جه‌ رووی نادانی به‌ریش‌وو وه‌ به‌ر
فه‌ردای قیامه‌ت دۆزه‌خ جاش مه‌بو
زیانه‌ی ئاته‌ش ئارامگاش مه‌بو
هه‌رک‌ه‌س وه‌پرای به‌د نه‌که‌رد گوزه‌ر
ئه‌مر به‌ مه‌عرووف نه‌هی ئه‌ز مونکه‌ر
به‌هه‌شتی باقی جاویدان جاشه‌ن
سه‌د حوری نه‌تۆی هه‌ره‌م سه‌راشه‌ن
وه‌سیه‌تم ئی‌ده‌ن دايم په‌ی یاران
لوتف و خـــوداوه‌ند به‌ چه‌م بداران
دیسان وه‌سیه‌تم ئی‌ده‌ن جه‌ هه‌ستی
خاسته‌ر هیچ نی یه‌ن جه‌ حه‌قق په‌رستی
وه‌سیه‌تم ئی‌ده‌ن په‌ی موسولمانان
واجیبه‌ن که‌لام خودا بوانان
پاریز که‌ن وه‌ دلّ جه‌وان تا وه‌ پی‌ر
جه‌ گوناھی به‌د سه‌غیر و که‌بیر
بترسین جه‌ قه‌هر سه‌ختی ئی‌لاهی
تۆیه‌ که‌ن ته‌مام گشت جه‌ مه‌ناهی
مه‌بو ساعیی بان ساعه‌ت به‌ ساعه‌ت
جه‌ غه‌زای کوففار جه‌ حه‌جج جه‌ تا‌عه‌ت!
حه‌قق ئی‌وه‌ش به‌ دین ئی‌سلام سروشته‌ن
ئینشاللا بی شک جاتان به‌هه‌شته‌ن

جه‌ فی‌علی شه‌یتان دايم زه‌ر که‌ن
باوهر به‌خودا و وه‌ پیغه‌مه‌ر که‌ن
شه‌وان تا وه‌ رو یادی خودا که‌ن
جه‌ شه‌ریکی نه‌فس ویتان خودا که‌ن
ته‌شریف جه‌ مینبه‌ر وه‌ پایین ئاوه‌رد
نمای جومعه‌شان به‌ جه‌ماعه‌ت وه‌ند
هه‌ر ئه‌وجا نا‌قه‌ چوکش وه‌رده‌بی
په‌ی ویش نه‌وجاوا خاوش به‌رده‌بی
خواجه‌ی کائینات ره‌سوولی نازار
هه‌ر ئه‌وجا ته‌رحی مه‌سجید دا‌قه‌رار
به‌ئی ئه‌وجا‌گه‌ چون ناهه‌موار بی
فراز و نه‌شیب گشت سه‌نگ و خار بی
حه‌ززه‌ت ئه‌مرش که‌رد وه‌ ئه‌هلی ئه‌ن‌سار
فه‌رما حازر کون فعله‌ و هه‌م می‌عمار
ده‌رده‌م په‌یدا بیی می‌عماری ته‌رده‌س
سه‌ددی بنچینه‌ی ته‌ختی مسجید به‌س
به‌و ته‌ور مه‌حکوم که‌رد به‌ کوه‌ و که‌مه‌ر
قایمه‌ر جه‌ سه‌د ساخته‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر
تا ئه‌بو ئه‌یووب شی‌خی ئه‌ن‌ساری
ئه‌عیانی می‌لله‌ت دانای دیاری
عه‌رز که‌رد جه‌ حوزوور شای خه‌یروئنه‌نام
واتش: یا ره‌سوول سه‌دجار فیدات بام
وه‌ختی ئه‌سپابت که‌ره‌م بکه‌ر پی‌م
ئه‌م‌سانه‌ت به‌رووش من وه‌یانه‌ی ویم
زاهیر وه‌مه‌نزل یانه‌ی من ده‌سده‌س
ئید نزدیک ته‌ره‌ن جه‌ یانه‌ی گرد که‌س
حه‌ززه‌ت فه‌رماوا: عه‌یبی نه‌دارو
ببه‌ وه‌لای ویت ئه‌سپابیم ئارو

چون ئەبو ئەيووب پانیا وە پيش
 ئەسپابى حەزرت بەرد بە يانەى وپش
 چەو دما حەزرت (واقع الغيوب)
 بە مودەى هەفت روژ ئىستىقامەت كەرد
 سازا چەنى وەقت هەواى گەرم و سەرد
 دايم مەشغوول بى چەنى ميعماران
 سنعەت تەرح مەكەرد جە روزگار
 جوملەى مەهاجىر سىلسىلەى ئەنسا
 عەمەل مەكەردەن هەر سوپ تا ئىوار
 بەعزى سەنگ ماوەر بەعزى خاك و خشت
 شىويا بازاىر كلىسا و كەنىشت
 حەزرت مەشغوول بى دايم پەى سەواب
 دوعاى خەير مەكەرد پەى ئەهلى ئەسحاب
 پەى پەى پەى پەى دەمدەم سات بە سات
 جە رووى مەرحەمەت هەر ئىدش مەوات
 (اللهم الخبير رب العالمين)
 (فارحم الانتصار و المهاجرين)
 نەقلەن چون يەكورو عەمماى ياسر
 خشتش مەكيشا بە پاو بە سەر
 يەك رەجىزى وانا بەزەلىل و زار
 مەعنا بە عەدەم فەعلە و ميعمار
 يەك جە ئەسحاب هېچ كار نەكەردە
 پەى بە مەتاليب دۆعا نەبەردە
 بەو تەورە زاناش عەمما دلەسەردەن
 وە دل دۆعاى بەد پەرى ئەو كەردەن
 دەردەم ئاخىز كەرد جە رووى بى باكىى
 بەخەشم و ستهوه بە غەزەبناكى
 واتش: ئەى عەمما خاموش بەر جە دەنگ
 وەرنە بە عەسا بادام چۆى خەدەنگ

ئەعزای ئەندامت مەكوون بە هەم
 هەنى زبندە گىبى نەوینى بە چەم
 حەزرت ئىد شەفت جە ئەو ئەسحابە
 ئەو ئەلفازى تال ترش و خىتابە
 فەرما وە عەمما هەردوو دیدەى من
 عەزىزە لوجوود بەر گوزیدەى من
 هەرچى مەهاجىر تاكەى وە ئەنسا
 عەمەلە وە فاعلە تاكە وە ميعمار
 سەحابان يەكەك خشت نەزىك مەكەرد
 عەمماى ياسر دوو دوو خشت مەبەرد
 حەزرت هەر سات دەست موبارەك مەبەرد
 خاك جە سەر و رووى عەمما پاك مەكەرد!
 فەرما كە عەمما خەبلى مەسجورەن
 مەفتوونى لازم خەبلى زەرورەن
 جە و دما عەمما عەلەمدارى دىن
 هەر مەند تاكە حەرب مەعەكەى سەفەين
 چون مەعاووبە و مورتەزا عەلى
 دوئمن بىن وەهەم خەبى تا جەلىبى
 جە سەحراى سەفەين يەك حەرب سازان
 تاواشان وەهەم ئەهلى دادخووان
 چەند سەحابەى پاك جە سانى ئەوسەف
 شەهید بى يەكسەر جە هەردوو تەرەف
 عەمما هەم شەرىت شەهادەت نۆشا
 جامەى مللەى نوور بەهەشتى پۆشا
 بەل هەر ئەو سالا هەر وەى قەوارە
 وەفات كەرد ئەسەد ئىبنى زەرارە
 ئەهلى يەهوودى چون لىژ بى جاشان
 هەردەم وە نەوعى تانە مەداشان

به لئی وه قایع واقیعهی ئه و حال
 وهیته وور ویه ردهن وه زعی ماه و سال
 تایفه ی یه هوود جه گرووی خه یبه ر
 ناما وه حوزوور شای خه یرولبه شه
 یه کیشان عهرز کرد (یا ابوالقاسم)
 من خارج وه کیذب تالیب وهرام
 ئیمه چووار سوئال داریم وه حوزوور
 ئه گهر دای جواب یه کیهک به و دهستوور
 جه هه چچی که تو که ردهنی حاسل
 قه بولت مه کهین به دیده و به دل
 هه زهت فه رماوا بو اچن کامه ن
 خه یالی پوخته ن یا خو هه ر خامه ن
 په رساشان نوتفه ی چون نوتفه ی مه رده ن
 جه په شتی مه ردان حه قق ئیجاد که رده ن
 په ی چی ش ئه و فرزند جه پا تاوه سه ر
 مه نمانو شکلش به شیوه ی ماده ر
 هه زهت جواب دا دهرده م و پی ششان
 جوابی شافی حالی بولیششان
 ئه ر بی نوتفه ی مه رد غالب جه و ئانه
 فرزند جه بابوش دارو نیششانه
 وه رنه به عه کسی وه بی چون و چهند
 وه ماده ر مه شو شیوه ی ئه و فرزند
 واتشان: نه عه م به لئی یه راسه ن
 فه رمووده ت سادق بی که م و کاسه ن
 دیسان هم یه هوود په رساشان خه به ر
 رووی خیتاب که رده ن گشت پیغه ممر
 واتشان چی ش بی ئیسرائیل جه پیش
 قه بل جه ته ورات هه رام که رده جه ویش

خواجه ی کائینات دهرده م دا جواب
 فه رما: ئیسرائیل شای عیسمه تمه ئاب
 جه توعمه ی شه راب که م عه لاقه بی
 مه یلش هه ر گوشت و شیر ی ناقه بی
 تاکه ئازاری گهران یاوا پیش
 بیزار بی ته مام جه زبنده گیی ویش
 جه و دما حه کیم تاکی ته نیای فه رده
 ره فعی که ساله ت ناوه شی ئه و که رده
 هه نی گوشت و شیر و شتر چون یه کسات
 هه رام که رده به ویش (مادام الحیات)
 قه بل جه نزوول نامای ته ورات بی
 ئیسرائیل جه و دهرده ئه هلی نه جات بی
 یه هوود واتشان (ای عه فاک الله)
 سیدق وه سیدق یاره سووله لالا
 باز هم واتشان: خاوی تو چونه ن
 ره وانی رو حه ن یا مه سستی هوونه ن؟
 هه زهت فه رماوا: جیسم دیار بو
 دایم جیسم نه خاو وه دل بیدار بو
 واتشان به لئی مه علومه ن جه عام
 هه ر ئه وه ن مه حب و حه یی لایه نام
 هه زهت فه رماوا خو ی من وه یته رزه ن
 پایه ی مه راتیب ئه نبیای به رزه ن
 دیسان په رساشان هم روحه لئه مین
 چه نه وعی مه یو نه رووی سه رزه مین؟
 هه زهت فه رماوا: نامای جویره ئیل
 جه لای من و حه قق هه ر ئه وه ن ده لیل
 مه ده وتان سه وگه ند به خودای جه لیل
 مه ویندی وه چه م ئیوه جویره ئیل؟

یه هوودی واتهن: نه دارین خه بهر
 هرگیز پهی ئیمه نمی نه ونه زه
 به لئی نهو کهسه مه یو وه لای تو
 ماوهر و نه حکام شای که ره م بی شو
 ئیمه و نهو دايم دوشمه نه داريم
 جه که و دیدهی نهو وه چه م مه داريم
 چون که لای حه قق پهی تو ماوهر و
 قه تلش واجیبه نه هر که سی که رو
 به لئی چون یه هوود به حسش ته مامه نه
 نه وهی عه بدوللا ئیبنی سه لامه نه
 یه کرو تاخیز کرد بی کینه و که ده ر
 تاما وه خزمه ت شای خه یرو لبه شه ر
 حه زره ت نیگاه که رد نه سحاب بی یه نه جه م
 هم ئیبنی سه لام ناگاه دبی وه چه م
 دیش شکلی یه هوود هیچ نه مه نده نه پیش
 ناشکرا بو دینی ئیسلام مه بو لیش
 بهل جه و دما عه بدوللا سه لام
 تاما وه خزمه ت شای خه یرو لئه نام
 وات: یا محمه د سئ سوئال داروون
 نهو سئ نه شکاله به تو مه سپاروون
 نهو سئ نه شکاله خه یلی که س وانان
 غه یر جه نه نبیا هیچ که س نه زانان
 حه زره ت فه رماوا: یا ئیبنی سه لام
 سوئالت یه کیه ک بپرسه ته مام
 عه بدوللا عه رز که رد خه یلی نه ندیشه نه
 نهو هل جار مه دان به نه هلی به هه شت؟
 سییه م سوئالم جه توخمی مه رده نه
 زه نه جه توخمی نهو وه له د ناوهر ده نه؟

شیوهی نهو وه له د مه دو موقه دده ر
 به عزی به پده ر به عزی به ماده ر
 جهی سئ سوئاله خاترم ریشه نه
 فه رمو یاره سوول جه وایم چیشه نه؟
 حه زره ت به ته علیم نه خی جویره ئیل
 یه کیه ک دا جواب، به شه رتی قه لیل
 فه رما باتین قورب زاهیر به عیده نه
 نهو عه لامه ت قیامه ت ئیده نه
 یه ک تاته شیوه نه مه خلوقه نه به دوود
 به نه مری قادر قه دیمی مه عبوود
 مه یو جه ناگاه چون نه سبابی حه رب
 مه زانو مه خلوق جه شه رق تاوه غه رب
 به ل خودا وه نه د بهو ته ور ره نگش رشت
 جه نهو هل ته عام پهی نه هلی به هه شت
 زیاده جگه ر جه رگی ماهینه نه
 پخته ی کارخانه ی لا موته ناهی یه نه
 یانی نهو ماهی وه روژ و تا شه و
 دنیا و دوون ته مام گشت هانه په شتی نهو!
 جواب سییه م هم نوتفه ی مه رد
 نه ر جه توخمی زه نهو غه له به ش که رد
 وه له د جه شیوهی بابو مه دو ره نگ
 یام به نیشه انه یام به داد و ده نگ
 نه ر زه نه غالب بو خودا مه زانو
 وه له د جه شیوهی دایش مه فغانو!
 چون وه یته ور شه نه فت عه بدوللا سه لام
 کهوت نه خاک و پای شای خه یرو لئه نام
 فه ورپی جه رووی سیدقی ئیمان ش تاوهر د
 دینی ئیسلامش به دل قبوول که رد

سهحابان سوچدهی شوکر بهردشان
سهنای عهبدوئلا خهیلئ کهردشان
عهبدوئلا عهرز کهرد: یا خهیرولبهشه
تایفه یه هوود قهومی بهد گهوههر
خهیلئ دروغ گو، ئیفتیرا بازهن
ناپاکی بهدپۆس بی رای ناسازهن
ئه ئیسلامی من بشنهوان وه گوش
کوورهی غه ره بشان گشت مه یونه جوش
ئیفته را و بوختان مهوینان په ریم
ناساز و غه لهت مه و اچان نه ریم
مه سه له حهت ئیده من په نها بکه
په رسه جه قهوم گومرای کهم هونه
واچه عهبدوئلا مه ره ته بهش کامهن
عوله مان عه سرهن یا خو عه وامهن
مه زاجش نه ندیش یا ههر ته شراره
سالحه ن مؤمن یا بهد کرداره
حه زهت ئیلتیماس عهبدوئلا وه دل
قه بوول کهردشان په نهان جه مه ترل
یه هوود ته له ب کهرد یه کسه ره خاس و عام
ئیستیفارش کهرد جه بنی ئیسلام
واتهن: عهبدوئلا ره نه نامانهن
ئیمه گشت ره عیته ته و پادشامانهن
مه زهی جورعه ی جام باده مان ته وه
مه علومهن مه علوم زاده مان ته وه
خهیلئ په ر علیم بوزور گه وارهن
ئاگاش جه کردار له یل و نه هارهن
بولبولی باغچه ی ره زهی نه عیمهن
واریس ته وارت مووسای که لیمهن

حه زهت وات: ئه ره ئیمان باوه رو
ته سدیق به خودای لایه زه ل که رو
ئیهو موسولمان مه بین جهی حالته
نادیم جه ئاین جه هل و جه هالهت؟
واتشان: مه گهر هیچ دور نه فشانی
حاشا دعایا جه موسولمانی
هم ئیبنی سه لام نه هلی شعوره
جه نهی فیلان سه فرسه خ دوورهن
غه ره ز تا سی جار حه زهت وات پیشان
به رشان جه ئایینی به تالی ویشان؟
واتشان جهی باب ویت تازار مه ده
فایدهش نی یهن مایه ی ده ردیسه
عهبدوئلا نه وه ل ویش خوره دمهنده
خسووسهن ته مام ته وراتش وه نده
جه و دما حه زهت شای خه یروئه نام
بو وه بهر یا ئیبنی سه لام
ناگاه عهبدوئلا سه ره ئاوه رد وه به
وانا ئیسمی پاک (الله اکبر)
چه نی ئه سحابان په یوه سته نه مه فتوول
ئیمان ش ئاوه رد به خودا و ره سوول!
یه هوود واتشان: عهبدوئلا خه رهن
بی عه قل و نادان جه خه ره که مته رهن
ریشمه ندی بیسات باده مان ته وه
جه هال و حه هاله زاده مان ته وه
عه رز که رد وه له فزی شیرین
واتش: فیدات بام خه قومورسه لین
نه واتم یه هوود گشت حیلله بازهن
کینه جوی که ززاب ئیفته را سازهن

ئەر کوکو کافوور برتیزوو جه دوود
تۆ باوهر مه کهر ههرگیز وه یه هوود
فایز بی به فهیز روتبهی دنیا و دین
دهردهم شییی نه ته ووق ئه سحابی گوزین

سالی دووهمی کوچکردن پیغه ممر و یه هوودی به نی قوره یزه

تایه فهی یه هوود جه ده ولهت مه ندان
ئه هلی مه دینه جه خود په سه ندان
خیلی به نی نه زیر غه ته فان ئه رجان
به نی قوره یزه چه نی به نی قه یینان
روئه سالی قه وم تایفه ی یه هوود
خودا نه شناسان ئه هلی بی و وجود
یه کسه ره وه هه یه جان ئیجتماعی خاس
به لام وه یه ک شهرت ئیراد و ئیخلاس
دهردهم و حه زرت هجووم به ردشان
گشت وه ریسالهت سوئال که ردشان
واته ن: محه مه د دل وه ئه ندیشه ن
تۆ جه نبوهت، نیشانت چیشه ن
مه خلوقات په چیش مه که ردی ده عوهت
کاری بکه ره لیت نه بو زه حمهت!
فه رماوا: به نام پادشای ئه کبه ر
به ته سدیقی قه ول فیدای پیغه ممر
خودا یه کیوه ن بی هه متای بی باک
ئه شیا گشت به حوکم ئه و مه بو خاک
ئه و که سه م که خودا وه سفم جه ته ورات
که رده ن په ی مووسا جه رووی کائینات
وه سفم فه رماوان پادشای جه لیل
جه سوحنی ته ورات زه بوور ئینجیل

شه فاخوای ئومهت گشت ئینس و جانم
یه قین پیغه ممر ئاخو زه مانم
عوله مای یه هوود یه کسه ره مه زانان
دایم په ی ئیوه یه کایه ک وانان
وه رجسه ته وه لود من وه ده هری دوون
کیتاب گشت عالم که رده ن ره هنموون
جه مه ککه ی شه ریف نه بوئم ئارام
مه دینه مه بو وه جای هیجره تگام
په ی چیش که خاتم پیغه ممرانه م
هه م فازلته رین گشت سه روه رانه م
سووار وه وشتر کلیم پۆشانم
دایم شییری گهرم وشتر نۆشانم
وه پاره ی نانان قه ناعهت داروون
به تنگی و عه سرهت وه شاد مه ویاروون
نیشانه ی سوخی جه هه ردوو دیدن
کارم به میزان گشت په سه ندیده ن
موه ری نبوهت نه سه بن جه دۆشم
په رده ی عیووبات مه ردونان پۆشم
جه سایه ی ئه و شای فه رد و ته نیای تاک
جه شاهان ده ور هیچ نه داروون باک
یه هوود عه رز که رده ن فه رموودهت راسه ن
هه رچیت فه رماوا بی که م و کاسه ن
ئیمه په ی کاری ئامایم وه خزمهت
مه بو قبوول که ی جه رووی مه رحه مهت
با نه بو جه به یین جه هل و جه هالهت
قه رار ده یین وه هه م سولح و سه لاههت
تایفه ی یه هوود هه ر په نج شه ش گروه
نه دۆست بین وه تو نه دوشمن وه توه

نه ده رين ئازار هم وه ياران انت
 هم نه به يين كو مەك په ي ئه غيارانت
 توپچ هم وه ئيمه هيچ نه بو ت كارى
 نه ياوو به كـهـس جـه تـو ئازارى
 تا كه بزانيں ئاخـر كـارى تو
 چەنى قەومى وپت وه كو مە ياوو
 حەزرت ئيلتيماس يە هوود قە بوول كەرد
 وه ئيزى مە عبود تاكى تە نيای فەرد
 نه به ئاشكار نه به پنھـانـى
 نه به پا و دەست نه به زباني
 نه پەشتى حەزرت نه كو مەك به كەس
 به هيچ خە يالى نه كەران هە وهس
 وه يتەور قەرار دان جە مابە ينى هم
 هەردوو خودا وەند كەردشان حە كەم!
 ئەر نه قسى به يو جە مابە ينيشان
 يا خود فيتنه يى جە توغيان شان
 هوونشاي وه شاي حەزرت جە لال بو
 جە جاي ئە ولاد ئازار و مال بو
 جە هەر قە بيله يەك سولح نامە
 نويسان رەقەم خوشى خە تامە
 هەريەك دان وه يەك كو ئنە مالوومى
 گومراي دل جە سەنگ بەد كار و شوومى
 قەرار دان ئەو سولح خولاسە ي كە لام
 سە لاج بى جە به يين يە هوود و ئيسلام

سالى دووهى كوچكردن و ديارىكردى ئهركى بىلال

به لى جە قودرەت كەس به سەر نەزان
 دنيا خالى بى جە سەدای ئازان
 سەحبابان جە وهقت جومعه ي جە ماعت
 به عزى حازر بين ساعت به ساعت
 به عزى به تەنها تاعەت مە كەردەن
 بى وهقت وه مەسجيد تە شريف مە بەردەن
 گشت هەر موحتاج بين په ي وادە ي تاعەت
 بشان وه مەسجيد سەحابه ي كيرام
 يەكسەر جە حوزور شاي خە يره لئە نام
 په ي ئيحرارى خە لك مە شوورەت كەردەن
 هەريەك خە يالى نە دل ئا وەردەن
 به عزى واتشان ئەر مەردوم كەم بو
 با بدە ين نه دەف تا يەكسەر جەم بو
 حەزرت فەرماوا: ئانە بى سوودەن
 دەف زەدەن بەو نەوع شوپهە ي يە هوودەن
 به عزى واتشان به وەندە ي خرووس
 جە وادە ي سەلات بدە ين وه ناقووس
 حەزرت فەرماوا ديسان وه ياران:
 زاھيرەن ناقووس پيشە ي نەساران
 به عزى واتشان: هەر وهقت نماز كە ين
 بادا ئاتە شى عەزيم وەپا كە ين
 حەزرت فەرماوا: دل هم مە حبووسەن
 ئاتە ش قاعيدە ي ئەھلى مە جووسەن
 تا ئاخـر ئەمـير فاروقى ئەعزەم
 بە تال تە دبـيـر يـاران گـشت وه هم

عهرز کهرد فیسات بام یا رهسوله لالا
 شه خسی مه علووم کهر وه تزی نه لالا
 بشووه وه بهرزی بولند وه ناواز
 واپون: (الصلاة) هه ی واده ی نماز
 هه زرت جه ته دبیر یاران فهدر فهدر
 هه ر قه وئی فارووق نه عزم په سه ند کهرد
 بیلالی هه بهش ته له ب کهرد دهر زات
 فه رما: نه ی ره فیق یاری خو ش سیفات
 به ئیزی مه عبوود ده هنده ی داوهر
 تو بشووه وه بان بولندی مینبه ر
 وه ناوازی بهرز جه روی کائینات
 هه ر بهک روژ په نج جار وچه (الصلاة)
 بیلال جه و دما ته شریف مه به ردهش
 جه بانی مینبه ر نیدا مه که ردهش
 مه وات (الصلاة) واده ی نمازه ن
 وه ختی عیبادهت شای بی نه ندازه ن
 به کی موکه رهم جه یارانی یار
 یانی عه بدوللا بن زهیدی نه نسار
 شیی نه جامه ی خه و بهک شه و جه شه وان
 که دیش نه خه ودا شه خسی نه وچه وان
 ناقووسی دارو به لام چه ناقووس
 ئالای عه جیب ته رز سیای نه به نوس
 واتش: بی ناقووس وه بی به هانه
 بفروشه به من به هاش بستانه
 واتش: وه ی ناقووس چی شه نه نیازت
 جه کام بابه تن سوز و گوزارت
 عه بدوللا واتش: ره مزش دیارن
 په ری نه سحابان خه یلی وه کارن

هه ر وهقت بدهین لیش بی زیاد و کهم
 یاران په ی سه لات یه که سه ر مه بان جه م
 زومره ی نه سحابان ساعهت به ساعهت
 حازر بان جه وهقت جو معه و جه ماعهت
 نه و شه خسه واتش: من چیوی جه نو
 جه ناقووس خاسته ر بو اچوون وه تو
 به نامی نه که بهر که ریمی کار ساز
 جه معی که لیمات ئازان به ناواز
 ته علیم کهرد په نهش چون دهر سی ئوستاد
 خاس ره وان کهرد پیش تا نه شوش جه یاد
 ناگاه عه بدوللا جه خاوی شیرین
 بیدار بیی به نه مر بینای بی هته رین
 دیش نه و رویا گشت وه روژ ناوهر دیش
 نه قشه ن نه روی دل پاک ی بی گهر دیش
 کهس جه مه تله ب نه کهرد باخه بهر
 تاشیی وه مه جلیس شای خه بیره لبه شه ر
 عه رز کهرد واقیعه ی رویای ویش ته مام
 وانا جه حوزوور شای خه بیره لئه نام
 جه و ته رده ف بو به کر سیدیقی نه که بهر
 مه حرهم وه نه سرار رازی پیغه ممر
 واتش: به خودای که عبه ی موعه ززم
 منیچ هم ئیمشه و وه بته ور دیم وه چه م
 نه میری عادل فارووقی سالار
 عه رز کهرد نه خدمهت شای بوراق سوار
 وات: منیچ ئیمشه و به و ته ور دیم وه چه م
 رو یای عه بدوللا بی زیاد و کهم
 نه میری فازل نه لماسی کانی
 (جامع الاوراق) وه حی ره ببانی

شهمعی شههیدان شاهی رۆشه ن زهین
 کانی هیا و حیلیم، یانی زینوریهین
 وات: به خودا ئهمنیچ ئهمشه و به ناکا و
 رۆیای عهبدوللا یه کسه ر دیم نه خا و
 چوارهمین ئه میر شای دلدل سوار
 شیر ئیبینی عه م موسته فای موختار
 وات: من هم رویای عهبدوللا ته مام
 ئه مشه و دیم وه چه م وه ئایه ی که لام
 قه ولی جوره ئیل ته شریفش ئا وهر د
 چه زره ت جه تازان به و ته ور ئیعلام که رد
 چه و دما چه زره ت مسته فا و یاران
 قه رار دان تازان په ی روزگار ان
 به ئه مری خودا و هند ئی زنی پیغه ممه ر
 بیلال شی و ه بان بولندی مینه ر
 هور کی شاشا سه دای (الله اکبر)
 وانا حه مدی زات دانای دادگه ر
 جه هه ژده فرسنگ سه دای ئه و ویه رد
 کلیسا و که نیش ت یه کسه ر خاپوور که رد

له باری گفتم و گۆی مایم نه بوجهیل وه لیدی کوری موغهیره له کانی سه ره مه رگدا

وه لیدی به دبه خت له عینی به دکار
 ئیبینی موغهیره په لید و ناخار
 عومری خه بیسش وه ئاخیر یاوا
 فه ریادش مه که رد سویح تا خور ئاوا
 جه غه رغه ره ی مه رگ هه ر جه زعش مه که رد
 په ی په ی مه کی شاشا هه ناسانی سه رد
 تا ئه بوجهیل په رسا که ئه ی عه م

په ی چی ش تو سه به ب جه چی شه ن
 په نه م وچه راست دل وه ئه ندیشه ن
 وات: (الله) ئیشم نه توی جه رگ نی یه ن
 خه به ری عه م جه خه وف په ری مه رگ نی یه ن
 لاکین مه ته رسوون چه رخی رۆزگار
 دینی محه مه د که ر و ئاشکار
 زاهیر بو ته مام جه ی سه رزه مینه
 مه که که هه م ببو وینه ی مه دینه
 وه ر ناباکم جه مـردن نی یه ن
 چونکه زاد و مه رگ جه ئه زه ل بی یه ن
 جه داغی ئه ی پی ر دیوانه ی ئه حمه ق
 سه له وات بو په ری ره سوولی به رحه ق
 تا نه بو سیفات که ردش ده لاله ت
 وات: خو ف ت نه بو بویه ر جه و حاله ت
 من زاهیر هه رگیز جه مه که که ی تاهیر
 دینی محه مه د ه یچ نه بو زاهیر
 ئه جه ل په ی مه رگش ناگاه بیی نازل
 رۆحش وه مالک دوزه خ بیی واسل
 سا چون وه قایع سالی نوخستین
 روودانه هیج رته ت جه رووی سه رزه مین
 یه ک رۆ جه به یروون مه دینه ی ئاوا
 گـورگی وه گله ی یه هوودی بی یاوا
 ناگاه هه لمه ت به رد وه گو سفهن دی به رد
 چۆیان جه شونش خه یلی هانا که رد
 چۆیان وه چو گان خود په سه نده وه
 ده رده م گو سفهن د جه گورگ سه نده وه
 گورگی به ئه مری حه قق ئاما به زوبان
 رووی خیتابش که رد چه و ده م وه چۆیان

چونکه ئەو مەیلش بە عەیش و نوش بۆ
 باکوورەى دوزەخ ئەمشەو خاموش بۆ
 والیدەى شیرین گشتى موئمینین
 ئید تەیبیان و ئەو هەم تەیبیین
 خودا مەزانۆ دیدەش ها نەریت
 مەنکووحەى ویتەن موبارەک بۆ لیت
 جەو دما حەزەت پاکى پێغەمەر
 کیانا وەلای سیدیقى ئەکبەر
 خوداوەند لوتفش ئەرزاتى کەرەدن
 جویرەئیل روخسەتى شادىی ئاوەردەن
 مەبۆ توبە مەیل بە مپەرەبانى
 ئیمشەو عایەشە پەریم بکیانى!
 سیدیقى ئەکبەر شای ئەمیر قومان
 فەورى فەرماندا وە ئومى رەمان
 واتش: عایەشەى سیدیقىەى نازار
 بەرەش وە خزمەت شای بوراق سوار
 چون ئومى رەمان تەدارەک کەردش
 چەنى دوو سۆ ژەن عایشە بەردش
 باوناش وەپای تەختى پێغەمەر
 دەستى عایەشە شای مەلەک مەزەر
 نیاش نە رووى دەست موستەفای ئەمین
 واتش: خوداوەند سەما و سەرزمین
 سایەى تۆ جە فەرق ئەو نە کەرۆ کەم
 ئەو پەروانە بۆ تۆ خاستەر جە شەم
 نەبۆ جەلاتان پەژارە و تەخەف
 خەیر و موقەددەم بین جە هەردوو تەرەف
 ئومى رەمان و ماباقى خویشان
 هەرکام روونیا وە یانەى ویشان

ئاخر هەم ئاسما بنتى عەمەین مەند
 هەر سەلەوات مەدا تە کبیرش مەوهند
 بەلام عایەشە شای شیرین مەهتاب
 مەنمانا وینەى پەرەى ئافتاب
 نیشت جەلای حەزەت وینەى پەرەى گۆل
 دلشاد بین وە هەم چون گۆل و بۆلبول
 جەو سۆ وەقت دا جە نەهار یا شام
 هیچ حازر نەبى جە نان یا تەعام
 غەیر جە بەعزى شیر خوداوەند دادە
 جە یانەى ئەسەد ئیبنى عیباده
 ئاما بۆ پەرۆ خواجەى کائینات
 جەو دەم هەر شیرى جە لاشان سەوقات
 حەزەت بەعزى ویش تەناول کەردش
 هەم قەدەحى پەرۆ عایشە بەردش
 جە رووى حەیا و شەرم بانووى دیدە مەست
 رووش نەبى قەدەح بستانۆش جە دەست
 ئاسما واتش: (یا ام المؤمنین)
 هەرچى مەدو پیت (ختم المرسلین)
 هەرگیز روو مەکەر لوتف و عەتای ئەو
 خاچۆل، خا ئاوا، خا، رۆژ و شەو
 غەرەز بە چەند شەرم چەند شکۆى تەمام
 ستانا جە دەست شای خەیرەلئەنام
 جە پەنای ئاسما، قەدەح ئاوەردش
 ئەو هەم بەعزى شیر تەناول کەردش
 فەرما وە ئاسمان شای مەلایەک خۆ
 عایشە شیرش هیچ نەدا وە تۆ
 عەرز کەرد من لوتفت وەچەم مەداروون
 چەندان ئارەزوو وە شیر نەداروون

فهرما تو بوی کزب هم جووع مه یولیت
ههردوو وه جاری جهم مه که ی پهی ویت
ناسما عه رزش که رد بهل ته یامی بو
که سی بو مه یلش وه ته عامی بو
واچوون نه داروون ره غبته به و کامه
مه یلم هیچ نی یهن من به و ته عامه
یا ره سوولله لاله ی نه وعه باوهن
تانه وه دروغ یانی حه ساوهن
فهرما ئه ر درو جه که م که متهر بو
زه رهی بی مقدار بی پا و سه ر بو
درو مه حسوو یهن خولاسه ی که لام
ئندک وه ئندک مه نویسان ته مام
جه و دما حه زهت شای فه له ک ریکاب
چهنی عایه شه شی نه جامه ی خواب
قادر جه ی فیشته ره جه سارهت نه که ی
وه یرو مایه ی دین ویت غارهت نه که ی
ئه وه ل جه مه یدان ده م باز ی نی یهن
ئه و جا جای شوخی شانازی نی یهن
راسه ن ته بعته کان درو مه رجانه ن
به عسه ت پیغه ممر ئاخر زه مانه ن
هوشته بو ده خیل نه که ی نادانی
لا نه ده ی جه رای راستی مه عانی
تو هه رچی مه زموون ره وز تولئه حباب
مه رقوم که ره ته مام رای سیدق و سه و اب
به وه زنی کاوان، کوکو هه م چین چین
سه له وات دهر وه رووی محه مه د ئه مین
دایم با هه ر ئه و په شته و په ناته بو
بهل جه رووی مه حشه ره شه فاعته خوات بو

جه رووی سه رزه مین تا چه رخی ئه خزهر
سه له وات بو پهی دین پاکی پیغه ممر
بهل مورادی سال دیسان جه هیج رته
چهنه واقیعات دبی وه بی کدو ورته
حه زهت دیش یه هوود مه دینه تا شام
روزی عاشوورا مه گیران ته مام
حه زهت جه سه به به ئه و روزه داران
په رسا جه یه هوود ئه هلی مه ی خواران
واتشان: به لئ فه زلش عه زمه ن
جه زاش له زایز باغچه ی نه عیمه ن!
ئه و روژ که فیعه ون غه رقی دهر یا بی
مووسا جه قه فه س به و ته ور ره ها بی
جه شوکرانه ی حه قق ئه و مه عه ره که ی جه نگ
خه لاس بیی جه ئه و گو مرای دل جه سه نگ
ئه و روژ که روزه ش گرد به فه راغه ت
په ری ئومه تش هه م بیی به عاده ت
تا که روزه ی فه رز ره مه زان یاوا
روزی عاشوورا جه کول بی ئاوا
ره غبه تش نه مه ند جه لای خاس و عام
ئه و بیی به سونه ت په ی ئه هلی ئیسلام
به ل مه دینه رای گشته حیجازه بی
هه م په ر عه فوونه ت گهرم و ناساز بی
خوسووسه ن غه ربب دایم بیمار بی
ئه نگه بین جه لاش چون زه هری مار بی
دایم هه م وه با هه ر تا عوون تیش بی
هه ر که سی خه ریک ناوه شی ویش بی
ئه هلی موهاجیر دایه ری ئه نسار
مه نالان جه دهر د هه ر سویح تا ئیوار

بووبه کرى سيديق فارووقى نه عزم
چهنى زينوررهين داراي موکوه رهم
مورته زاعه لى ماباقي ياران
بيلال و عه مامار شاي وه فاداران
دايم جه سيححت خار و خهسته بين
خراوته ره جه نيشس ماران گهسته بين
په ي مه ککه ي شهريف ههر خهم مه وه ردهن
وه نه هلى نينکار له عننهت مه که ردهن
مه واتهن: شيبه عه تيه ي سه رسه ف
تا نه بوجه هل نومه ييه بن خه له ف
ماباقي موشریک گرووی بهد حالتهت
بيناي زاتشان يه کسه ر وه له عننهت
تا عه جزى نه سحاب جه و زهيد و ماوا
دهستش بولند که ر په رى ي موناجات
لالا نه ده رگاي قازييو لاجات
وات: يا ره بي زه وال فهردى فه ربا رهس
ياکانى که رهم په ي بي که سانس کهس
هه واي مه دينه ته بديل که ر جه کو
هه نى موعته ديل يا سازگار بو
تا که راحت بان ياران په ي ويشان
جه و دما وه يته ور عوسرهت نه کيشان
دوعاش وه هه ده ف ئيجابهت ياوا
ته بديل بيى هه واي نه و زهيد و ماوا
شه راره ي هاموون مه دينه ي جارار
بيى به هه واي سه رد به رزی کوساران
هه نى نه بوى بهد نه ناخوشى مه ند
جه هامن سه رديى زور جه گه رميى سه ند
سه حابان نيشتهن راحت په ي ويشان

هه ينى وه شاديبى گشت وه په رد ليشان
جه و دما حه زرهت شه فيعى موختار
بين به موهاجير تايه فه ي نه سار
عه قد و مه وافات بين هه ر دوو وه به ست
به دل به زوبان به ديده به ده ست
چل و حه فت نه فه ر جه موهاجيران
سه حابه ي گوزين جه نام تاوهران
هه ر دوو کهس شه ریک سا بپر و شاکير
يه کى نه سار و يه کى موهاجير
جه مالى دنيا جه ميراس جه دين
شه ریکبان تا سه ر وه شه رت و يه قين
بغه ير جه عه لى نه ميرى سه فده ر
براش په ي نه مه ند ده يار لبه شه ر
حه زرهت به و گو فتار دلپه سه نده وه
چهم به مه رحه مهت له ب وه خه نده وه
فه رما يا عه لى دل نه و دل مه ده
(أنا اخوك) تا (يوم المحشر)
غه ره ز نه ي قانون قاعيده ي پر که در
ههر مه ند تا که وه قت غه زاي به در
له باره ي سه لمانى فارسى يه وه
به لى ريوايهت راوى گشت راسه ن
خوسوسه ن فه رمووده ي ئيبنى عه بياسه ن
سه لمان تيفلى بي تازه ره سيده
تالى و تورشى وه زع دنيا نه ديده
فرزنده ي يه ک شه خس عه بووس مه ست بي
شه خسى ده لمه مند تاته ش په رست بي
سه لمان دايم دوور ههر دره خشان بي
ئيسمى پده رش نوورره فشان بي

جاه شهريک قهريه‌ی ئاوه عه‌يان بئ
 يهک ساعت قهريب وه ئه‌سفه‌هان بئ
 چون شه‌خسی مونعيم ده‌روون بئ ئاخ بئ
 ساحيب مه‌زره‌عه و بستان و باغ بئ
 دايم ویش مه‌شیی به شادی مه‌زاق
 په‌ی سه‌ره‌رشتی مه‌زره‌عه‌ی ئه‌رزاق
 قه‌رارش دابی وه‌بئ چه‌ند و چون
 سه‌لمان جه‌يانه نه‌شو وه به‌یرون
 شه‌وان تا وه‌رۆ نه‌تۆی کاشانه
 خزمه‌ت گوزار بو وه ئاته‌شخانه
 هه‌ر سوچ تا ئیوار مه‌سوژ و ئایر
 بلیسه‌ش مه‌شو باهیر وه باهیر
 وینه‌ی خادم‌ان خزمه‌ت مه‌که‌ردش
 دايم وه‌ئاته‌ش سوچه‌ مه‌به‌ردش
 مه‌واتش: خدمه‌ت دین مه‌که‌ردش
 تا يهک رۆ بابۆش فه‌رما: ئه‌ی فرزه‌ند
 نووری دیده‌ی من عه‌زیزی دل‌به‌ند
 ئارۆ وه تاجیل تو بشو وه‌به‌ر
 مه‌زره‌عه‌ی خورمان سه‌ره‌رشت که‌ر
 به‌لام ده‌خیلم زوو بکه‌ر ده‌عه‌وت
 بی دیر ئامانه‌ت په‌ی من بو زه‌حمه‌ت
 سه‌لمان ئاخیز که‌رد وه‌بئ مدارا
 چون وه‌حشی سه‌رسام رووکه‌رد وه سارا
 جه‌ ناگاه راش که‌فت وه کلیسای
 کلیسای قه‌دیم شی‌رین دارایی
 ره‌هبانان به‌عزئ ناقووس شه‌نده‌ن
 به‌عزئ هه‌ ئینجیل عیسا مه‌وه‌نده‌ن
 سه‌لمان سه‌رسام بیی جه‌ ئاینشان
 جه‌ شغل و تا‌عه‌ت وه‌زعی دینشان

هه‌یران بیی جه‌ ده‌نگ ئینجیل واناشان
 خولاسه‌ که‌مه‌کم تاشیی وه‌لاشان
 وات: به‌راهیب یه‌ چه‌ دینییوون
 عه‌جه‌ب ده‌ستووور و دل گوزینتوون
 راهیب وات: به‌لئ یه‌ دینی عیسان
 هه‌ر کی‌شی قه‌دیم ته‌رسای کلیسای
 هه‌رکه‌سی وه‌ی دین ئاشنا مه‌بو
 بی گومان نزدیک نه‌خودا مه‌بو
 سه‌لمان نه‌دل دا وات، پیری مه‌ستی
 ئید خاسه‌ن جه‌ دین ئاته‌شپه‌رستی
 دیسان هه‌م په‌رسا جه‌ راهیب خه‌به‌ر
 واتش: ئه‌ی نیعمه‌ت چکو بییه‌ن فیه‌شته‌ر
 راهیب وات: فیه‌شته‌ر ها جه‌ شام
 ته‌رسا مه‌زه‌به‌ن ته‌مام خاس و عام
 سه‌لمان په‌یایه‌ی کی‌شا ئه‌ی سه‌رد
 دینی مه‌جووسی نه‌دل دا که‌م که‌رد
 خولاسه‌ ئه‌و رۆ تاکه‌ خوژ ئاوا
 دیسان وه حوزووور شاباشی یاوا
 دیش خه‌یلی په‌شیو و په‌رگه‌نده‌ حاله‌ن
 جه‌ دووری فرزه‌ند شادیش به‌تاله‌ن
 سه‌لمان دبی وه‌چه‌م دلشان بی وه‌شاد
 خه‌رمانی خه‌رمان یه‌کسه‌ر دا وه‌باد
 وات: فرزه‌ند ئارۆ قسه‌مه‌ت کو‌ت به‌رده‌ن
 به‌خودا جه‌ دووریت ئیمانم هه‌رده‌ن
 وات: به‌لئ رام که‌فت وه یه‌ک که‌نیه‌شتی
 دیری عه‌جیبی خوا سروشتی
 ره‌هبانان تا‌عه‌ت مه‌ که‌رده‌ن
 ئینجیل مه‌وه‌نده‌ن سوچه‌ مه‌یه‌رده‌ن

واتش ئه‌ی فرزه‌ند نه‌وتوولی سه‌رمه‌س
 دینی بابۆی ویت وهر نه‌ده‌ی جه‌ ده‌س
 بشۆ پیرسه‌ جه‌ ئه‌هل و ئه‌عیان
 مه‌جووسی خاسه‌ن یا باقی ئه‌دیان
 سه‌لمان وات: حاشا به‌و ته‌وره‌ نی یه‌ن
 ئه‌و دینی میلله‌ت ئارۆ من دی یه‌ن
 چه‌نی مه‌جووسی ته‌فاوت داران
 سا دین ئه‌گه‌ر هه‌ن دینی نه‌ساران
 بابۆش ئید شنه‌فت غه‌یز ئاوه‌رد نه‌دل
 جه‌ دینی سه‌لمان یه‌ئسش که‌رد حاسل
 ده‌رده‌م وه‌ زنجیر قایم به‌نده‌وه
 پای سه‌لمانش که‌رد وه‌پا وه‌نده‌وه
 واتش: تا مه‌رده‌ن ساکین به‌ر په‌ی ویت
 یه‌تیمی ئه‌حمه‌ق نادانی سه‌ر شیت
 به‌لئ تا چه‌ند وه‌قتی په‌شت نه‌ خاک بی
 به‌و دام سه‌لمان هه‌ر گه‌رفتار بی
 ئاخه‌ر مه‌جووسی وه‌بی مو‌دارا
 کیانا وه‌لای قه‌ومی نه‌سارا
 قافله‌ی ئه‌وان جه‌ خاس و جه‌ عام
 ده‌خیلم هه‌روه‌قت مه‌شان په‌رئ شام
 وه‌قته‌ن ئه‌ر بی وه‌قت ئه‌ر شه‌وه‌ن یا رۆ
 من سه‌ر حیساب که‌ن هیچکه‌س نه‌زانو
 جه‌و ده‌م قافله‌ ئه‌هلی نه‌سارا
 په‌رئ عه‌زمی شام روو که‌رد نه‌سارا
 یه‌کی وه‌ سه‌لمان یاونا په‌یغام
 قافله‌ی عه‌زیم هاشیی په‌رئ شام
 ده‌ر ساعه‌ت سه‌لمان دانای خوره‌دمه‌ند
 ویش جه‌ حه‌فزه‌خانه ره‌ها که‌ر جه‌ به‌ند

ده‌رده‌م راهیی بی روو که‌رد وه‌ سارا
 یاوا به‌و قه‌تار قه‌ومی نه‌سارا
 نه‌ وه‌ رۆژ قه‌رار نه‌ وه‌ شه‌و ئارام
 مه‌نزل به‌ مه‌نزل تاکه‌ شاری شام
 په‌رسا ره‌هبانان خاسته‌رین کامه‌ن
 شیوه‌ش چه‌ته‌وره‌ن نامش چ نامه‌ن؟
 واتشان: بوزورگ گشتین ئاسه‌فه‌ن
 ئاگاش، جه‌ ئه‌سرار سه‌دای هاتیفه‌ن
 مه‌نزل هه‌ر نه‌تۆی کلیسا دارۆ
 دایم هه‌ر که‌وکه‌و، نوور لیش مه‌وارۆ
 یه‌کی وه‌ سه‌لمان قه‌ده‌م و کلیسا به‌رد
 دیش نه‌وجا، مدران ره‌هبانان سه‌فسه‌ف
 تا شیی وه‌ حوزوور، جه‌نابی ئاسه‌ف
 ده‌رده‌م چون غولام که‌فت نه‌ خاک و پاش
 جه‌و ده‌م گوشاد که‌رد، زوبان و سه‌ناش
 ئه‌و وه‌قت، ئاسه‌ف وات: ئابات یه‌ چیشه‌ن
 نیازت کامه‌ن، مه‌تله‌بت چیشه‌ن
 وات: من مه‌یلم ها جه‌ لای کلیسا
 موشه‌ره‌ف بیوون، به‌ دینی عیسا
 ته‌یی که‌ردم راهان، سارا و که‌ش و که‌و
 تاکه‌ شاد بیوم، به‌ خزمه‌تی تۆ
 به‌ل وه‌ قه‌واعید ئه‌میری شه‌ریعه‌ت
 فایز بووم به‌ فه‌یز ئه‌میری ره‌فیعه‌ت
 (القصة)، ئیلتیماس سه‌لمان قبوول که‌رد
 ده‌ر ساعه‌ت مه‌نزل ئه‌و وه‌لای ویش به‌رد
 غه‌ره‌ز تا چه‌ند وه‌قت سه‌لمان جه‌لاش بی
 هه‌ر سو‌بح تا ئیوار پاشیلی پاش بی
 تا خاس به‌له‌دییی جه‌ ره‌فتاری ئه‌و

زانا زاهيديدش پهی خودا نی یه
 هرچی نه و کهردهن گشت ته زویر بی یه
 مه و قوفه ی که نیش، کلیسا ته مام
 نه زری ته سه دوق، خهیری نه هلی شام
 گشت جه م کهرده بی نه یه که زه مینه
 کوکو کهرده بی نه یه که خه زینه
 به موسته حه ققان هرگیز یه که دینار
 مه سرفه نم کهرده، جه و هزار هزار
 سه لمان مایوس بیی جه دینی ناسه ف
 جه وه زعی ره فتار تاینی ناسه ف
 وه حو کمی قادر که ریمی کار ساز
 روحش جه قالب به دهن کهرده په رواز
 مه خلوقات یاوا ته ووق ته ووق و چین چین
 بکه ران ناسه ف ته جه یز و ته کفین
 سه لمان وات: لایه ق وه مه دفوون نی یه
 تاهیر بی ئیمان جه دوون بهر شی یه
 هرچی مه و قوفات، هه ن جه مولکی شام
 ماباقی، ئیحسان خهیر و خاس و عام
 نامووسی مه سرفه هیچ کهس نه کهرده ن
 گشت جه م دان په ی ویش تا ئیسته مه رده ن
 واتشان: چه ته ور مه علومهن نه ی کار
 واتش: ده فینه ها کشت ناشکار
 یاران جه ناسه ف به دل په ریشان
 گه نجینه ی ناسه ف، نمانا پیشان
 ته رسایان واتهن: جه دین بهرشی یه
 وه لالا به لازم ته کفینش نی یه ن!
 نه عشی ناسه ف، هورکیشا نه دار
 کهرده شان جاری گردین سه نگه سار

یه که شه خسی عابید زاهید بی ته مام
 نه جای نه و کهردهن به قایم مه قام
 سه لمان و عابید دهرده م یوسا دهس
 خه یلی عه قیده ش به نه و زاهید بهس
 جه لای نه و دوس کهرده وه جان نساری
 به دیده و به دل، خزمه تگوزاری
 چهند وه قته جه لای، عابید سلوک کهرده
 تا یه کسه و عابید کیشا ناهی سهرده
 واتش: ئاخ په ی مه رگ یاوانم واده
 نه جه ل په ی نه ورام مدران ناماده
 سه لمان وات: ئوستاد دانای دیاری
 دمای ویت تو من به کی مه سپاری
 وات: وه لالا هیچ کهس نی یه ن بی وینه
 تالیب بو به حه قق چی سه ر زه مینه
 مه گهر یه که شه خسی سیری ساحیب دل
 بهل ته شریفش ها، جه شار مووسل
 بهر، وه لای نه و نام و نیشانم
 یه بو ت وه ده ستگیر نووری چه مانم
 خولاسه، عابید، کوچی خه یرش کهرده
 سه لمان دهر ساعه ت دهرده م ته شریف بهرده
 یاوا به مووسل کهرده ش ئیستیسفار
 په یدا کهرده نه و پییری دانای روظگار
 وات: فلان زاهید کوچش کهرده جه نو
 منیش کیانان، وه یتسه ور وه لای تو
 پیروات: وه ش نامای وه بانی دیده م
 درتخ نه داروم، نه ی بهرگه موزیده م
 چون دوسی موشفیق هامفه ر دانی فهرده
 سه لمان به سوجه ت ویش سه ر نه فراز کهرده

غهرهز تا چهند وهقت وهبئ دهرديسهه
 وبارا، جه لای پيیری پاک نه زهر
 تا پير ههم شهريهت مه مات یاوا پيش
 كهفت نه ته لاتم دهردي كاری ویش
 سهلمان عهرزش كهرد وه نه ندوه زاری
 دمای ویت تو من به کی مه سپاری
 نه هلی مه عرفهت ربازه تی حال بو
 جه و پای نه مری حه قق حال زانی حال بو
 پیر وات: عه قیده م وه هیچ كهس نی یه ن
 نه كه سه بی یه ن، جه دهس به رشی یه ن
 په ی رای هی دایهت، وه زعی دنیا و دین
 په ك زاهیدئ هه ن ها جه نه سه یین
 په یدا كهرد نه شو سه پوخته ی پاک خه یال
 راننده ی رمووز، وه زعی ماه و سال
 سهلمان عهرزش كهرد به وه فاداری
 دارم ته وه قوم خزمهت گوزاری
 زاهید قبول كهرد خه زمه تكاری نه و
 بی بی به مونیسش ههر سبوح تا به شه و
 تاكه چهند نه بیام، به نده گیی نه و كهرد
 چهنده و سه سالش ته مام و وه سه ر بهرد
 دیسان نه و زاهید مه یلی حه قق نه دل
 نه چنگی نه جهل خه ریک مه ند خجل
 سهلمان وات: ئوستاد گران نه بو لیت
 حوكمی نه مری حه قق یه قین یاوان پیت
 ته بیرم چی شه ن سه رم بو فدیت
 وه کی مه سپاری من جه دمای ویت
 زاهید وات: نی یه ن كه سه بی به و رهنه
 پوشابو نه و رهنه دیبای قه شه ننه

بسازبو په ی حه قق جه ی زه مانه دا
 لاویز باوه رو وه بتتخانه دا
 به لام ههر ته دبیری تو یه ك سیاقه ن
 هه نی مابقی ته کلیفی شاققه ن
 جه ی دما نیا نه من و نه مانه ن
 واده ی پیغهممه رئاخر زه مانه ن
 جه مه كه کی شه ریف زه ورش كه رده ن
 جویره نیل نه حكام په ریش ئاوه رده ن
 جه نادانی قه وم بی حه یای به د گومان
 هیجرهت مه كرؤ نه و به نه خلستان
 به ینی دوو كوسار مه نزلگاش مه بو
 هه نی تا مه حشه ر نه و جا، جاش مه بو
 مه لیحوللیسان نه فزه لولعه رهب
 ئومیی له قه ب هاشمی نه سه ب
 ههر گیز ته سه دوق نه زیاد نه كه م
 مادامه لیه یات نه نیو نه ده م
 هه دیه، ته ناول مه كه رده جه نه یام
 مه به خشو دايم جه گشت خاس و عام
 چونكه مه یلی دین حه نه فیی پيشه ن
 نه حیا سازی دین ئیبراهیم پيشه ن
 مه دارا مه كه ر جه رؤژ تا وه شه و
 باسه لمان بشو وه خاك پای نه و
 چه م بدهر وه توژ خاك و پاشه وه
 دنیا و قیامهت ها وه لاشه وه
 زاهید نه مری حه قق وه جا ئاوه رده ش
 سهلمان ههم وداع جه و نه هل كه رده ش
 شی ی وه لای شه خسی چوپانی كه رده ش
 چهند وهقت ههم نه و جا سال وه سه ر به رده ش

تا دان پیش به عزی گاو و گوسفه‌ند
سه‌لمان چه نیشان بهو ته‌ور حخجل مه‌ند
دیش کاروانی دیارهن جه دوور
شیی گرتش دامان، نه‌وان به زه‌روور
وات: نه‌ی میش گاو گشت مه‌ده‌وم پیتان
خیلافش نه‌بۆ به‌کسه‌ر په‌ی ویتان
به‌لام به شه‌رتی وه شادیی و ته‌ره‌ب
من به رین وه مولک دیارگای عه‌ره‌ب
کاروانیی ته‌مام ئیقرار که‌ردشان
وه شه‌رتی زامن سه‌لمان به‌ردشان
تا یاوان جایئ خیلئ ره‌شمالّ دار
ئیسمی نه‌و وه‌لات (وادی القرار)
کاروانی سه‌لمان فرۆشان وه پوول
دشان وه عوسمان یه‌هوودی ده‌مقوول
به نه‌مری قودره‌ت پادشای مه‌عبوود
چهند سالّ خزمه‌ت که‌رد، سه‌لمان بهو یه‌هوود
جه دمای چهند سالّ عه‌موزاده‌ی نه‌و
تامما جه یه‌سرب وه ده‌وانی ده‌و
سه‌لمان جه عوسمان خه‌رید که‌رد ده‌رده‌م
به‌رد په‌ی مه‌دینه‌ تاوای موکه‌ره‌م
سه‌لمان نیگاه که‌رد بهو ده‌شت و ده‌ردا
بهو شار بازار کووچه و گوزاردا
جه نه‌و نه‌خلستان به‌رگی هه‌ریردا
بهو مه‌کانی خاس خاکی دلگیردا
پاسه‌ش مه‌زانا، هیچ غه‌ریب نی یه‌ن
مودام چهند رۆزئ جه‌ی وه‌رتنه‌ر دی یه‌ن
هه‌مین یه‌ شغوول بیی وه باغه‌بانی
وه خدمه‌تکاری وه‌جان نه‌فشانیی

سه‌لمان جهو ده‌م دا وه جه‌د و جه‌ختی
تا شیی وه بالای به‌رزی ده‌رختی
ئیتیفاق نه‌و رۆژ جهو سه‌ره‌مه‌ینه
ته‌شریفی هه‌زه‌رت یاوا مه‌دینه
جه خورمای ره‌تب ده‌س که‌رد به‌ چین
په‌ی به‌چه و عه‌یالی یه‌هوودی بی دین
خواجه‌ی ساحیبش گومرای ناشه‌فت
نیشه‌بی به شاد جه سایه‌ی ده‌خت
جه ناگاه نه‌و شه‌خس ئینی عه‌می نه‌و
په‌یدا بیی جه‌و ده‌م به‌ ده‌وانی ده‌و
واته‌ن: مه‌نمانان خه‌زه‌ج وه نه‌وه‌س
یه‌کسه‌ر جه قه‌با، موران ده‌س وه ده‌س
گشت نه‌ده‌ب وینه‌ی خواجه‌ی غولامان
په‌ی شه‌خسی تازه جه مه‌ککه‌ ئامان
لافی نبوووت مه‌ده‌رو به ویش
موعجیزه‌ی ته‌مام جه نه‌نبیای پیش
سه‌لمان جه بالای نه‌و ده‌رختی به‌رز
شنه‌فت نه‌ی خه‌به‌ر جه یه‌هوودی وه‌ی ته‌رز
نزدیک بی جه گشت دلّ سه‌ر وه گوزار
جه شادیی ده‌رسات ویش بوژۆ به‌وار
تا که‌ په‌له په‌ل ئامما به‌ زه‌مین
په‌رساش جه یه‌هوود پلیدی بی دین
وات: ئانه توّ خودا نامی کیّ به‌ردی
کین تازه ئامان توّ به‌حسش که‌ردی
خواجه‌ جه غه‌زه‌ب سیله‌ دا وه‌لیش
قیامه‌تش دیی، نه‌و به‌ دیدی ویش
واتش: نه‌ی فزوول تا چهند بی عاریی
ساتۆ وه‌ی هه‌رفه‌ چه‌ کاری داریی

بشو کارى ویت بکەر سهه نه نجام
 چه ده خلی داریی چهنی خاس و عام
 سهلمان هم دهس کهرد به فه رمانی باغ
 نهو رو په یا په ی کیشا ناخ و داخ
 نهو شه و خو شه و بی تاکه شه فه ق زهره
 دهر ساعت به عزئی خورما په یدا کهرد
 دهردهم راهی بی چون بادی سهه با
 یاوا وه مه یدان مه حه لله ی قه با
 دیش جه بانی بهرز مه جلیس دیاره ن
 خاسته ر جه مه جلیس شای خه نده کاره ن
 شه خسی جه مابه ی سفووفی یاران
 چون قه مه ر نه به ین حه لقه ی ستاران
 بهو ته ور شه ره فناک پر به هه ببه ته ن
 واتش: بی ته شکیک ئانه حه زره ته ن!
 دهستمالی خورما، بهر ئاوهرد وه بهر
 نیاش وه خدمهت نهو شاهی سهروه ر
 عهرز کهرد شنه فتم تو په سه ندیده
 مه ویاری قه دهه م وه بانی دیدهن
 بهنده نهی خورما ته سهه دوق کهرده م
 جه رووی ئی برادهت په ریت ئاوهرده م
 په ری تو خاسه ن غه ری بی ئارو
 ته ناول بکەر نو شی گیانت بو
 حه زرهت بهو خورما نه کهرد نه زاره
 به لام دیار بی کهردش ئی ششاره
 سه حابان وه زهوق خورما وه ردشان
 دهستمالی سهلمان خالی کهردشان
 سهلمان وات: ئینه یه ک نیشانه ی نهو
 مه علوم بی جه لام وینه ی مانگی نهو

روو ئاوهرد وه پهس وه دل خوواهی دل
 ئاما جه یه سرب وه دهوانی دهو
 سهلمان جه عوسمان خه رید دهردهم
 بهرد په ی مه دینه ئاوی موکه رده م
 سهلمان نیگاه کهرد بهو دهشت و دهردا
 بهو شار و بازار کووچه و گوزه ردا
 جه نهو نه خلستان بهرگی هه ریردا
 بهو مهکانی خاس خاکی دلگیردا
 پاسه ش مه زانا، هیچ غه رب نی یه ن
 مودام چهنه روزی جه ی وه رته ر دی یه ن
 هه مینی مه شغوول بی وه باغه بانی
 وه خدمه تکاری وه جان نه فشانی
 سهلمان جهو ده م دا وه جه د و جه ختی
 تا شیی وه بالای به رزی دره ختی
 ئیتیفاق نهو روژ جهو سه رزه مینه
 ته شریفی حه زرهت یاوا مه دینه
 جه خورمای ره تب دهس کهرد به چنین
 په ی به چه و عه یالی یه هوودی بی دین
 خواجه ی ساحیبش گومرای ناشنه فت
 نیشته بی به شاد جه سایه ی درهخت
 جه ناگاه نهو شه خس ئینی عه می نهو
 په یدا بی جهو ده م به دهوانی دهو
 واتهن: مه نمانان خه زره ج وه نه وهس
 یه کسه ر جه قه با، موران دهس وه دهس
 گشت نه دهب وینه ی خواجه ی غولامان
 په ی شه خسی تازه جه مه ککه ئامان
 لافی نبووهدت مه دهره رو به ویش
 موعجیزه ی ته مام جه نه نبیای پیش

سهلمان جه بالای ئه و درهختی بهرز
 شنهفت ئه ی خه بهر جه یه هوودی و هی تهرز
 نزدیک بی جه گشت دل سهر وه گوزار
 جه شادیی دهرسات ویش بوزو بهوار
 تاکه پهله پهله ئامان به زهمین
 پهرساش جه یه هوود پلیدی بی دین
 وات: ئانه تو خودا نامی کی بهردی
 کین تازه ئامان تو به حسش کهردی
 خواجه جه غه زهب سیله دا وه لیش
 قیامه تش دی، ئه و به دیدهی ویش
 واتش: ئه ی فزول تا چهند بی عاریی
 ساتو وهی حه رفه چه کاری داریی
 بشو کاری ویت بکه سهر ئه نجام
 چه ده خلی داریی چهنی خاس و عام
 سهلمان هم دس کهرد به فه رمانی باغ
 ئه و رو په یا په ی کیشا ئاخ و داخ
 ئه و شه و خو شه و بی تاکه شه فه ق زهر
 دهر ساعت به عزی خورما پهیدا کهرد
 دهردهم راهیی بی چون بادی سه با
 یاوا وه مهیدان مه حه لله ی قه با
 دیش جه بانی بهرز مه جلیس دیارهن
 خاسته ر جه مه جلیس شای خه نده کارهن
 شه خسی جه مابهین سفوفی یاران
 چون قه مه ر نه بهین حه لقه ی ستاران
 به و ته ور شه ره فناک پر به هه بیه تن
 واتش: بی ته شکیک ئانه حه زره تن!
 دهستمالی خورما، بهر ئاورد وه بهر
 نیاش وه خدمهت ئه و شاهی سه روه ر

عهرز کهرد شنه فتم تو په سه ندیده
 مه ویاری قه دهم وه بانی دیدهن
 بهنده ئه ی خورما ته سه دوق که ردهم
 جه رووی ئیرادهت په ریت ئاورددهم
 په ری تو خاسه ن غه ربیی ئارو
 ته ناول بکه ر نوشی گیانت بو
 حه زرهت به و خورما نه کهرد نه زاره
 به لام دیار بی که ردهش ئیشاره
 سه حابان وه زهوق خورما وهردشان
 دهستمالی سهلمان خالی که ردهشان
 سهلمان وات: ئینه یه ک نیشانه ی ئه و
 مه علوم بیی جه لام وینه ی مانگی نه و
 روو ئاورد وه پهس وه دل خواهی دل
 هم شی و توی باغ په ی قه دهم مه نزل
 سه حه ر بیدار بیی دهر ساعت جه خا و
 شیی په ی مه دینه، وه تاجیل و تا و
 دهستمالی خورما، وه عه زمی سه وقات
 به ردهش وه خدمهت، خواجه ی کائینات
 عهرز کهرد من ئه ورو سه ده قم ئاورد
 وه سه لامه تی هیچ مه یلت نه کهرد
 ئارو سه وقاتم ئاوردهن په ریت
 ته ناول بکه ر، سه رم بو فدیت
 حه زرهت دهست به ردهش وه ئاره زووی دل
 جه نی سه حابان، که ردهش ته ناول
 فه وری که زاناش زاتی سه روه ره
 پاسه مه علومه ن، ئید پیغه ممرهن
 تا ده فعه ی سییه م، شی و حوزو ورش
 شاد بیی به دیدار روخی په ر نوورش

یهک ساحابه یی فهوتش که رده بی
 جهو بونه هه زرهت ته شریف به رده بی
 سه لمان به ئی خلاس دهم به دوعاوه
 روو به رووی هه زرهت، مدرا وه پاوه
 تاوه ردهش نه دل بی خه تهر و غهم
 موهری نبوووت، بوینو وه چه
 هه زرهت چون زاناش مورادش چیشهن
 په ی موهری خاتهم دل وه نه ندیشهن
 دوشی موپارهک بولند که رده وه دهو
 موهری نبوووت، نیشان دا به نهو
 سه لمان بوسه دا به موهری خاتهم
 شوکری خوداوه ند که ردهش ده مادهم
 به واحیدی هه قق یه کتا باوهر که رده
 شه هادهت وه شان محهمه د تاوهر د
 هه زرهت فه رماوا: به د ویه ردهن لیت
 به بیان کهر ته مام سه رگوزه شته ی ویت
 جهو دما سه لمان رازی بۆ هه قق لیشن
 که ردهش حیکایهت سه رگوزه شته ی ویش
 به نه مری خودای بینای بانی سه ر
 شاد بیی به دیدار پاکی پیغه ممر
 هه زاران دروود هه زاران سه للام
 زهما بهر محهمه د عه له یه سه سه للام

پیر است

- پیشه کی -** بهراوردی نیتوان زمانی کوردیی و ئاقیستا پیشکنین و لیکۆلینه وهی 7
- شوینه وار کوردیی ناوچه کان هه ورامان، لیره وه له وی، بۆج! 28
- به سه رهاتی ئاقیستا 44
- دهنگه بزۆینه کانی نهو ئاقیستایه که له بهر دهست دایه 57
- دهنگه بزۆین واتای چی نه دات؟ 60
- فه رهه نگۆک 188
- به شی به گهم -** پیره وی دینی له ناو هه ورامییه کان و جافه کاند (ره وه زه تۆسه فا) - پیره وی
 دینی له ناو کورده کانی کاکه یی ناوچه کانی هه وراماندا (ئیقرار).
- گۆلزاری هه ورامان 223
- میرزا ئۆلقادری پاوه یی 225
- رهوزه تۆسه فا 226
- میرزا ئۆلقادری پاوه یی 227
- هه ندی به رهه می بلاونه کراوه ی میرزا ئۆلقادری پاوه یی 232
- ۱- به شی نامه نووسین 232
- ۲- به شی دژمان (دژۆین) فرۆشیی 236
- ۳- به رهه می پیری میرزا ئۆلقادر و گه رانه وه ی! 238
- گۆلزاری هه ورامان - محهمه دئه مین هه ورامانی 241
- رهوزه تۆسه فا 246
- فصل در بیان وصف ابتدای اول ذیروح که خلقت است 249
- فصل در بیان اوصاف بهشت و دوزخ و جگونیگی را گوید 251
- فصل در بیان اوصاف دوزخ ویل صراط و جگونیگی را گوید 253
- فصل در بیان سئوال حضرت برّ عزت از ارواح و جواب سئوال الست بریکم 254
- فصل در بیان ایجاد دنیا و جگونیگی را گوید 256
- فصل در بیان خلقت جان و ذریت اورا گوید 260
- فصل در بیان خلقت آدم علیه السلام و جگونیگی را گوید 265
- فصل در بیان دور افتادن حضرت آدم و حوا و جزع و فزع از برای دیدن یکدیگر 275
- ملاقات نمودن حضرت آدم با حوا در کوه عرفات 278
- آمدن جبرئیل نزد حضرت آدم و ساختن بیت المنور و مراجعت آدم 280

426	فصل در بیان کسانیکه بدولت السلام ایمان آورده شده و جگونگ احوالات
429	خان نه لئماس
429	وینهی چیرۆکه شیعیری نه هلی هه قق
429	خان نه لئماس
431	شهرتی ئیقراره
432	یاری یاوه‌ری گشت ژه ئیقراره
433	هه‌نی هه‌زاره
434	چوارگۆشه ماتهن
440	فصل در بیان سال چهارم از نبوت آنچه در آن سال واقع شده
447	فصل در بیان سال پنجم از نبوت واقع شده و چگونگی در رسالت ان سال»
449	«فصل در بیان مهاجرت دوباره به حبشه و چگونگی ان سال و سزاسانیدن به حضرت»
454	فصل در بیان هجرت به حبشه و واقعاتی که در ان زمان رخ داده است
459	فصل در بیان مسلمان شدن حضرت حمزه و چگونگی ان»
462	فصل در بیان ایمان آوردن عمرین خطاب
482	فصل در بیان تشریف بردن سرور کائنات به مروه و صفا
489	فصل در بیان اغراق مشرکان به اعجاز قران
497	فصل در بیان اتفاق و مشورت کردن از طایفه‌ی قریش
511	فصل در بیان موشرکان قریش و استهزا درباره مسلمانان
514	فصل در بیان فوت ابو طالب
531	فصل در بیان رفتن حضرت به طائف
544	فصل در بیان ذکر عروج حضرت در بیت المقدس تا مسجد الاقصی
562	فصل در بیان استهزای قریش در باب رفتن معراج
573	گوتاری له باره‌ی ئیمان هارودنی شه‌ش که‌سی له‌خه‌لکی مه‌دینه
584	(له باره‌ی عه‌قه‌به‌ی دووهم و کۆچکردنی بۆ مه‌دینه!)
647	سالی دووهمی کۆچکردن پیغه‌مه‌ر و به‌هوودی به‌نی قوره‌یزه
650	سالی دووهمی کۆچکردن و دیاریکردنی نه‌رکی بیلال
653	له باره‌ی گفت و گۆی مامی نه‌بوجه‌هل وه‌لیدی کوری موغه‌یره له کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا

282	فصل در بیان فلاحتی آدم و بزریا شیدن حضرت توم علیه السلام
285	فصل در بیان مه‌رض حضرت آدم وفات او جگونگی را گوید
289	فصل در بیان نصب حضرت فخر کائنات و خولاصه موجودات (ص) گوید
291	فصل در بیان حضرت نوح علیه السلام واقعه طوفان و کشتی ساختن او
301	فصل در بیان که‌شدن، آب توفان و که‌شتی نشتن درکوه جود
306	فصل در بیان وفات حضرت نوح علیه السلام
307	فصل در بیان اولادان سام و حام و یافت و تفرق شدن ایشان
309	فصل در بیان اولادان حضرت سام بن نوح علیه السلام
310	فصل در بیان نور آن سرور کائنات
314	فصل در بیان آمدن یهودیان شام از برای قصد قتل عبدالله و چگونگی
317	به قه‌ولی ناقل (روضه الاحباب)
317	فصل در بیان فاطمه دختر پادشاه شام بعلم نجوم بود با وضعیت عبدالله
323	فصل در بیان خواب دیدن عبدالمطلب و رفتن بنزد کاهن بی تعبیر خواب
326	فصل در ذکر علامات که قبل از تولد آن مخعل نشین قافله‌ء انبیا
327	فصل در بیان عللهای پیش از ظهور
328	فصل در بیان میلاد با اسعاد آل شفیع روز میعاد
333	فصل در بیان عجایبات و غرائب بنظر آن وسیده و چگونگی را گوید
337	فصل در بیان گفتگوی آمینه و عبدالمطلب و آنچه روداده است
342	فصل در بیان منجمان
345	فصل در بیان سردادن کسانى بان سرور
357	فصل در بیان مشق صدر آن عالی مقدار بارخالق پروردگار
366	فصل در بیان سال چوارم از ولادت حضرت ص
367	فصل بیان، در رفتن آمینه و بردن فخر کائنات بمدینه
373	فصل در بیان مریضی عبدالمطلب
377	گفتار در بیان وقایع، از سال سیزدهم تا سال بیست
390	فصل در بیان ذکر وقایع سال بیست و پنجم از ولادت آن
400	فصل در بیان سال سی و پنجم از ولادت حضرت و بیان بعض امور
404	فصل در بیان اول وحی حضرت جبرئیل آورده
417	فصل در بیان وحی و نزول جبرئیل
421	فصل در بیان مبعوث شدن حضرت رسالت پناه و آنچه واقع شده و چگونگی
423	فصل در بیان شاهی خسرو پرویز آنچه روداده در آن سال